

ספר
אשר בנחל

שנת
ה'תשס"ט

חלק קפ"א

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע מקור
חכמה יסודתם, עניינים נוראים ונפלאים, עצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל השם יתברך בכל דרגה ודרגה מפל
מקום שהוא יהיה מי שיהיה

*

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה אדמו"ר
רבי נחמן מברסלב זי"ע
ועל פי דברי תלמידו מורנו
הגאון הקדוש אור נפלא אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב זי"ע
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

*

הובא לדפוס על ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כֹּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ) לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹו שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלִרְשִׁים וְלְדַכִּים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹו מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפַּק לְרַעַב נִפְשָׁךְ וְנִפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתְךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵינּוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֵיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׁכוֹתְבִין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרוֹת לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שם) "וַיִּכְתֹּב סִפֵּר זְכוּרוֹת לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שִׂיאֵכֵל וְיִשְׁבַּע מִטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִחַף הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ", "וְנִחַף הַיְיָ תְּמִיד" זוּ מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ" זוּ מַעֲדָנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֵן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם.

והנה זכני הקדוש ברוך הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבעולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש הן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוחזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלום לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר, וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שנזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

שְׁנַת תַּשְׁס"ט

אָקיא.

יום שלישי לסדר משפטים התשס"ט

דְּרִשָּׁה לְבַחֲוֹרִים מִיִּשְׁבֵּית "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר"

הָאֵמֶת הִיא, שְׁבַפְעַם שְׁעַבְרָה שְׁהִיִּיתִי אֶצְלָכֶם, אַתֶּם הֵיִיתֶם הָרֵאשׁוֹנִים שְׁדַבַּרְתִּי אִתְּכֶם. הַפַּעַם יֵשׁ לִי עֲבוּדָה קָשָׁה מִשְׁתִּים עֲשָׂרָה עַד אַחַד בְּלִילָה. כָּל אֲנִי"שׁ בְּבֵית שְׁלִי, אֲזִ פֶּשׁוּט אֲנִי סְחוּט עֲכָשׁוּ, בְּקִשִּׁי יְכוּל לְדַבֵּר לְפָנֶיכֶם. נִסְ שְׁהַתְּפַלְלֵתִי עֲרַבִּית. מַה שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ אִתְּכֶם - אֲנִי מְאֹד מְקַוָּה, שְׁהַחֲדָרִים שְׁאַתֶּם יִשְׁנִים בְּהֶם, נְקִיִּים, כִּי אֲנִי אוֹמֵר לְכֶם, אֲנִי אֲבוֹא לְבַדֵּק אֶת זֶה.

בְּלִילָה אֵין לְכֶם בְּעֵיָה. יֵשׁ בֵּית הַתְּבָשִׁיל, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, וַיְכוּלִים לְאָכַל פַּעֲמִים-שְׁלֹשׁ. יֵשׁ בְּשַׁפַּע. מַה יֵּשׁ לְבַחֲוֹרִים לְהַסְתּוֹבֵב בְּחֹדֶר שְׁנָה בְּאֲמֻצַּע הַיּוֹם? ! קִמַּתֶּם - אַתֶּם מְסַדְרִים אֶת הַמְּטוֹת, סוּגָרִים אֶת הַדֶּלֶת וְגַמְרָנוּ. מַה יֵּשׁ לְכֶם לְהִיּוֹת שְׁמָה כָּל הַיּוֹם? ! בְּאִים וְהוֹלְכִים, בְּאִים וְהוֹלְכִים - מַה זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת? ! בְּאִיזָה יִשְׁיָבָה יֵשׁ דְּבָר כְּזֶה שְׁהַפְּנִימִיָה פְתוּחָה בְּאֲמֻצַּע הַיּוֹם? ! אֲנִי פֹה רַק יוֹם אַחַד, וְזֶה מַה שְׁרְאִיתִי. תַּחֲלִיטוּ אִם בְּאַתֶּם לְלַמֵּד, אוֹ שְׁבְאַתֶּם לְבֵית הַבְּרָאָה... אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְכֶם שְׁזֶה לֹא בֵּית הַבְּרָאָה. לְנִשְׁמָה זֶה בֵּית הַבְּרָאָה, לֹא לְגוּף. אֲכַל יֵשׁ לְכֶם מְסַפִּיק

כְּמוֹ בְּבֵית הַבְּרָאָה, אֲבָל בְּיוֹם זֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת סְגוּר. אִם אַתָּה יֹרֵא
בְּאִיזָה נְזָקִים עָלֶיךָ לִי הַבְּנִין הַזֶּה, כַּמָּה שֶׁהַשְּׂקֵעֵתִי בְּזֶה - עָלֶיךָ לִי
הוֹן תּוֹעֲפוֹת! אַתָּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר כַּמָּה זֶה עָלֶיךָ לִי. אֲנִי כֹבֵד לֹא
מְדַבֵּר מִהַצָּרוֹת וְכוּ'. אֲנִי רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה לָכֶם טוֹב, אֲבָל מֵצַד שְׁנֵי -
שְׁלֹא תִהְרָסוּ אֶת הַיְשִׁיבָה הַזֹּו.

יְשִׁיבַת 'דְּמִשְׁק אֲלִיעֶזֶר' זֶה רַק זְמַנִּי. מַה זֶה זְמַנִּי? אַתָּם
כְּלָכֶם צָרִיכִים וּמְכֻרָחִים לְהִתְחַתֵּן! עָלֵיכֶם אֵין חֶק! הַחֶק הוּא עַד
שְׁבַע עֶשְׂרֵה, אֲבָל כְּדֵי לְהִתְחַתֵּן, לְהִקָּים בֵּית בִּישְׂרָאֵל לְתַפְאֲרַת,
אִז צָרִיכִים לְלַמֵּד תּוֹרָה, צָרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּבֵית.
לְהַסְבִּיר לָכֶם מַה זֶה תְּשׁוּבָה - אֵין מְלִים. כְּלָכֶם הֵייתֶם בְּעוֹלָם
הַתְּחַתּוֹן. אֲנִי לֹא קוֹרָא אֶת זֶה חֲלוּנִים, תִּאֲמִינוּ לִי, אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ
יְהוּדִים. אֵין דְּבָר כְּזֶה חֲלוּנִי. אֵיפֹה שְׁבַתוֹרָה כְּתוּב חֲלוּנִי, הַתְּרַגּוּם
אוֹמֵר שְׁחֲלוּנִי זֶה זָר. אֲצַל יְהוּדִים אֵין דְּבָר כְּזֶה דְּתִי, חֲלוּנִי - כְּלָנוּ
יְהוּדִים, כְּלָנוּ בְּאוֹתָהּ סְפִינָה שְׁשֻׁטָה עַל הַיָּם, וְהַגְּלִים רַק רוֹצִים
לְהַפֵּךְ אֶת הַסְּפִינָה מִפֶּה לְפֶה קְדִימָה. זֶה אַתָּם לֹא יְכוּלִים לְרְאוֹת,
כִּי הַיּוֹם הַסְּפִינּוֹת הֵם סְפִינּוֹת עֲנֻקוֹת, שֶׁהַגְּלִים לֹא מְשַׁפִּיעִים
עֲלֵיהֶם, אֲבָל בְּוֹדָי רְאוֹתֶם תְּמוֹנוֹת אֵיךְ שֶׁהִיָּה לְפָנַי מֵאָה שָׁנָה,
לְפָנַי מְאֻתִּים שָׁנָה - הַסְּפִינּוֹת הֵנָּה עַל הַצַּד הַזֶּה, וְהֵנָּה עַל הַצַּד
הַזֶּה, לְפַעְמִים הַמִּים מַגְבִּיהִים אֶת הַקְּדִימָה שֶׁל הַסְּפִינָה, וּמַה
קוֹרָה? כְּלָם נוֹפְלִים עַל הַצַּד הַזֶּה, וְלְפַעְמִים כְּלָם נוֹפְלִים עַל הַצַּד
הַאֲחֵר, וְכֵךְ כָּל הַמְּדִינָה... או... - כְּלָנוּ יְהוּדִים. אֲנַחְנוּ בְּתוֹךְ
הַסְּפִינָה רְבִים וּמִתְקוּטָטִים, וְהַעֲרָבִים וְהַנוֹצְרִים רוֹצִים אֶת כְּלָנוּ
לְזַרֵק לָיִם. עֲבָדָה, הַעֲרָבִים, שֶׁהֵם הַיִּשְׁמַעְאֵלִים, שׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ,
וְגַם עֲשׂוּ שׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ בְּתַכְלִית הַשְּׁנָאָה, מִי בְּכֹה וּמִי בְּכֹה וּמִי
בְּרֹאשׁ, וּרְבִים. זֶה הַכֹּל הַכֹּל הַבָּלִים. יֵשׁ עוֹלָם הַעֲלִיוֹן, זֶה הָעוֹלָם
שֶׁל הַתּוֹרָה, זֶה הָעוֹלָם שֶׁל הַתְּפִלָּה, קִיּוּם הַמְּצוּוֹת, וְאַחַר כֵּן יֵשׁ
עוֹלָם הַתְּחַתּוֹן, שְׁעֵדִין רְחוּקִים מִתּוֹרָה וּמִתְּפִלָּה. יֵשׁ עוֹד יוֹתֵר

עוֹלָם הַתְּחַתּוֹן: אֵלֶּה שְׁגוֹנְבִים וְגוֹזְלִים וְרוֹצְחִים וְעוֹשִׂים חֲשׁוֹנוֹת וְחִסּוּלִים - אֲבָל הַכֹּל נִקְרָא הָעוֹלָם הַתְּחַתּוֹן וְהָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, אֲבָל כְּלָנוּ יְהוּדִים.

עֲכָשׁוּ אַתֶּם חֲזַרְתֶּם בְּתִשׁוּבָה. מַה זֶה חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה? מִשְׁהוּ הִבִּיא אַתְּכֶם לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה. אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה צָרִיף לֵהִיּוֹת בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא בְּשִׁבִיל בְּנֵי אָדָם. הַיּוֹם מִהַכֹּל עוֹשִׂים בִּיזְנוּס; אֲפֹלוּ מִמְּשִׁיחַ עוֹשִׂים בִּיזְנוּס: זֶה אוֹמֵר 'הָרַבִּי שְׁלִי מְשִׁיחַ', זֶה אוֹמֵר 'לֹא נִכּוֹן, הָרַבִּי שְׁלִי מְשִׁיחַ', מִתְקוּטְטִים מִי מְשִׁיחַ, וּבֵין כֶּף אֵין לְאָף אֶחָד מְשִׁיחַ. אֲצֵל בְּעֲלֵי תִשׁוּבָה אוֹתוֹ דָּבַר. יֵשׁ הַמּוֹן יְשִׁיבוֹת שֶׁל בְּעֲלֵי תִשׁוּבָה. אֵלֶּה אוֹמְרִים 'אֲנַחְנוּ הַבְּעֲלֵי תִשׁוּבָה הֵכִי טוֹבִים', וְעוֹד פְּעַם: מַה זֶה צָרִיף לֵהִיּוֹת?! אֵיפֹה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא?! לְמָה אַתֶּם לֹא מְדַבְּרִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא?! שְׁמַעְתֶּם פְּעַם לְדַבֵּר מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא?! תִּלְכוּ רַק בְּמַקּוֹם שְׁמִדְבָּרִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא! אִם מְדַבְּרִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזוּ נִגְמַר כָּל הַשְּׁטִיּוֹת. חֲזַרְנוּ בְּתִשׁוּבָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא בְּשִׁבִיל יְשִׁיבָה זוֹ וְלֹא בְּשִׁבִיל יְשִׁיבָה אַחֲרַת, זֶה מַה שְׁאֲנַחְנוּ לוֹמְדִים פֹּה. אֲצֵלְנוּ אֵין כְּלוּם, רַק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. גְּמַרְנוּ. אֵת זֶה אֲנַחְנוּ חַיִּים, אֵת זֶה אֲנַחְנוּ נוֹשְׁמִים; רַק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה, מִצְוֹת וְשִׁמְחָה.

הַיִּצָּר הָרַע בּוֹעֵר. בּוֹדֵאי זֶה בּוֹעֵר, הַשֵּׁם יִשְׁמַר. תִּדְעוּ לְכֶם, מוֹהַרְנֵת ו'ל' אוֹמֵר - אֲפֹלוּ עַל אָדָם שְׁמַהְרַהַר הַרְהוּר אֶחָד, וּמִי לֹא מַהְרַהַר הַרְהוּר אֶחָד בְּמִשְׁפַּחַת עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שְׁעוֹת?! - אוֹמֵר: אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֵיזָה פֶּגַם זֶה עוֹשֶׂה, כָּל שֶׁכֵּן עוֹד הַרְהוּר וְעוֹד הַרְהוּר, וְכָל שֶׁכֵּן שֶׁכָּל הָרֵאשׁ שְׁלָנוּ בְּזַהְמָה, בְּזָבֵל וּבְכָל הַלְּכוּף שֶׁהִסְתַּכְּלָנוּ, וְלֹא יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֵת זֶה מִהָרֵאשׁ, זֶה

נִדְבָק כְּמוֹ טַמְאָה, וְרַק מֵה שְׂרָאִינוּ בְּעֵינֵים וּמֵה שִׁשְׁמַעְנוּ בְּאָזְנֵים
 לֹא יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת זֶה, זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, קִלְפָּה כְּזוֹ; עֲכָשׁוּ
 מִכָּל שִׁכְּן וְכָל שִׁכְּן אָדָם שֶׁעָבַר עֲבָרָה, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, וְכָל שִׁכְּן וְכָל
 שִׁכְּן, רַחֲמָנָא לְצַלְן, עִם גּוֹיָה, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה): 'קְשׁוּרָה בּוֹ כְּכֹלֵב'. הַקִּלְפָּה הַזֹּאת מְקַשְׂרֶת
 אֵלֶיךָ כְּמוֹ כֹּלֵב. רְאִיתֶם בְּרַחוּבוֹת כֹּלֵב מִתְלַבֵּשׁ עַל מִיִּשְׁהוּ? הוּא
 רָץ אַחֲרָיו, עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים: אֵתָה רוֹאָה
 כֹּלֵב רָעֵב - תֵּן לוֹ בֶּשֶׂר. מִסְכֵּן, הוּא רָעֵב: "לְכֹלֵב תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ".
 וְלָמָּה נוֹתְנִים אֶת הַבֶּשֶׂר הַטָּרֵף לְכֹלֵב? כִּי בְּמִצְרַיִם כָּל הַכְּלָבִים הָיוּ
 בְּשִׁקָּט, אָבֵל תֵּן לוֹ עִם מִקְל - תִּהְיֶה מוּכָן לְחַטֵּף... לָמָּה? כִּי אִם
 נִתְּתָ לוֹ בֶּשֶׂר - הוּא יִרוּץ אַחֲרֶיךָ. אֲנִי לֹא רוֹצֶה שִׁילֹוּהָ אוֹתִי כֹּלֵב
 אֵיפֹה שְׂאֵלֶיךָ; אֵתָה הוֹלֵךְ לַמְשָׁרֵד, לַמְּשָׁלָה, לַבִּנְיָן, לְבֵית הַכְּנֶסֶת
 - כֹּלֵב הוֹלֵךְ אַחֲרֶיךָ. מֵה קָרָה? נִתְּתָ לוֹ בֶּשֶׂר! וַיֵּשׁ עוֹד מֵאָמַר
 חַז"ל: 'לֵית עֲנִיָּא כְּמוֹ כֹּלֵב' - אֵינְ עוֹד עֲנִי כְּמוֹ כֹּלֵב, שֶׁהוּא תְּמִיד
 רָעֵב, וְלֵית עֲקִירָא כְּמוֹ חֲזִירָא' - חֲזִיר הוּא תְּמִיד שְׂמִח; אֵיפֹה
 שֶׁהוּא הוֹלֵךְ, גַּם בְּתוֹךְ הַלְּכוּדָה - הַכֹּל הוּא אוֹכֵל. אֲזַ כֶּף אוֹמְרִים
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: אִם אָדָם עָבַר עֲבָרָה, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, עִם יְהוּדִיָּה,
 וְכָל שִׁכְּן עִם גּוֹיָה, הִיא קְשׁוּרָה בּוֹ כְּכֹלֵב, הִיא רָצָה אַחֲרָיו, וְזֶה -
 שֶׁעָבַר עֲבָרָה כְּזֹאת פְּעַם אַחַת; וְאִם עָבַר פְּעָמִים, עֲשׂוּר פְּעָמִים,
 הַשֵּׁם יִשְׁמַר, מֵאָה פְּעָמִים, רַחֲמָנָא לְצַלְן - אֵיךְ יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת
 זֶה מֵהָרָאשׁ?! זֶה בִּלְתִּי אֶפְשָׁרִי!

עֲכָשׁוּ, בְּשִׁבִיל לְחֹזֵר עַל זֶה בְּתִשׁוּבָה, אוֹמַר הָאָר"י הַקְּדוֹשׁ,
 שֶׁצְּרִיכִים לְצוּם כָּל כֶּף הַרְבֵּה צוּמוֹת. בְּאֵ רַבְנוּ ז"ל וְאוֹמַר: לֹא, אֲנִי
 מִחְלִיף אֶת זֶה עִם בְּזִיוּנוֹת. כָּל הַתִּשׁוּבָה הִיא, שֶׁבְּמִקּוֹם לְצוּם -
 בְּזִיוּנוֹת. בּוֹא נִרְאָה, אִם אֶחָד מְבֹזֵה אוֹתָךְ - אֵתָה תִּשְׁתַּק? אִם אֵתָה
 שׁוֹתֵק - זֶה כְּמוֹ שֶׁצְּמַתְּ אֵלֶיךָ תַּעֲנִיּוֹת. אֶחָד קָלֵל אוֹתָךְ, קָלֵל אֶת
 אָבִא שְׁלֶיךָ אוֹ אִמָּא שְׁלֶיךָ - אֵתָה לּוֹקַח שְׁלַחָן אוֹ כֶּסֶף וְנוֹתֵן לוֹ עַל

הָרֵאשׁ; אַתָּה נוֹתֵן לוֹ אֶגְרוֹף עַד שְׂרוּאָה כּוֹכְבִים בַּיּוֹם וַיְכוּל לְקַדֵּשׁ אֶת הַלְבָנָה בַּיּוֹם... אֲנִי לֹא צָרִיךְ לְלַמַּד אֶתְכֶם אִיךְ יְכוּלִים לְהַצִּיק לְשָׁנִי; אַתָּה עֵדִין מְלֵא רְצִיחָה, וְלֹא מְרַגֵּשׁ שְׂאֵתָה שֵׁם אֶת הַרְגֵל וְנוֹתֵן לוֹ דְּחִיפָה, וְהוּא נּוֹפֵל כִּכָּה, וְהוּא רוֹצֵה לְקַפֵּץ עָלַיךְ, כִּי גַם הוּא לֹא יִשְׁקֵט, שֶׁהָרִי נִתְּתָ לוֹ אֶגְרוֹף וְנִתְּתָ לוֹ דְּחִיפָה, אִז תִּתְּכּוּפֶךָ, אִז הוּא יִקְפֹץ עָלַיךְ, עֲכָשׁוּ אַתָּה קִפְצָתָ עָלַי, עֲכָשׁוּ אֲנִי מִגְבִּיָה אֶת עֲצָמִי, אִז אַתָּה עִם הָרֵאשׁ לְמִטָּה וְרַגְלִים לְמַעְלָה, וְעֲכָשׁוּ אֲנִי תּוֹפֵס לְךָ אֶת הַרְגְּלִים... גַּם אֲנִי הֵייתִי שׁוֹכֵב, אֲבָל זֶה, אִיךְ אוֹמְרִים, כְּשֶׁעֵדִין הַדָּם חִם.

אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ו'): יֵשׁ לְךָ דָם בְּצַד הַשְּׂמָאֲלִי; אַתָּה קִלְלָת אוֹתִי - וְנוֹתֵן לוֹ מִכּוֹת. אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם לְמַדְתֶּם תּוֹרָה ו', אֲבָל יֵשׁ כִּבָּר הַיּוֹם עַד תּוֹרָה נ"ז 'שְׁפַת הַנַּחַל' שְׁלֹשׁ חֲלָקִים. [זֶה הוֹלֵךְ מְאֹד מְאֹד לְאֵט, יֵשׁ כַּמָּה טְעִיּוֹת שְׂצָרִיכִים לְתַקֵּן, בְּקִשֵׁי יְכוּלִים לְרְאוֹת אֶת הַטְּעִיּוֹת.] וּבַתּוֹרָה ו', תּוֹרָה מְאֹד מְאֹד יָפָה, רַבְּנוּ ז"ל מְדַבֵּר שָׁמָּה מִחֲזָרָה בַּתְּשׁוּבָה. אֲנִי הֵייתִי מְצִיעַ לָכֶם, שְׂתוֹרָה אַחַת תִּלְמְדוּ בְּעִיּוֹן, וְתִתְחִילוּ עִם תּוֹרָה ו', שָׁמָּה רַבְּנוּ ז"ל מְדַבֵּר מַה זֶה חֲזָרָה בַּתְּשׁוּבָה. אַתֶּם חוֹזְרִים בַּתְּשׁוּבָה - תִּלְמְדוּ אֶת תּוֹרָה ו' עִם פְּרוּשׁ 'שְׁפַת הַנַּחַל', וְאַחַר כֵּן יֵשׁ לָכֶם אֶת ה'לְקוּטֵי תַפְלוּת' עַל הַמְּקוֹם. כְּדָאֵי לְחֹזֵר עַל הַתּוֹרָה הַזֹּאת מֵאָה פְּעָמִים, וְתִרְאוּ מַה זֶה חֲזָרָה בַּתְּשׁוּבָה, שְׂרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר, שֶׁעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה - לְדָם וְלִשְׁתָּה. בּוֹא נִרְאֵה שְׂאֵחָד מִבְּזֵה אוֹתָךְ, אַחַד מִקְּלָל אוֹתָךְ - וְאַתָּה שׁוֹתֵק. זֶה בִּלְתִּי אֶפְשָׁרִי. אַחַד יִגִּיד לְךָ מִשְׁהוּ - וְאַתָּה תַעֲשֶׂה שְׂמִינִיּוֹת, יִבְעַר בְּךָ: 'מָה, אַתָּה דְּבַרְתָּ עַל הָאֲבָא שְׁלִי אוֹ עַל הָאֲמָא שְׁלִי?' וְתַעֲנֶה לוֹ: 'הָאֲמָא שְׁלִי וְכוּ'!' אַתָּה מְכָרַח לְתַת לוֹ אֶגְרוֹף, מְכָרַח לְתַת לוֹ סְטִירָה. בּוֹא תִרְאֵה שְׂאֵתָה יְכוּל לַעֲצֹר אֶת עֲצָמֶךָ - זֶה עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה. וְלָכֵן כְּדָאֵי לָכֶם לְהִתְחִיל לְלַמַּד תּוֹרָה ו', וְתִלְמְדוּ עִם חֲבֵרוֹתָא; וְכֵן רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר

שָׁם, שְׁכַשְׁאָדָם רוֹצֵה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, צָרִיף לֵהִיּוֹת בְּהִלְכָה בְּקִי בְרָצוּא בְּקִי בְּשׁוֹב, תּוֹרָה מְאֹד יָפָה! רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן עב): מָה הַיִּצָּר הָרַע? זֶה הַדְּמִים שֶׁל הָאָדָם שֶׁלֹּא זָכָר אֶת זֶה. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן עה): אֵיךְ מְזַכְּכִים אֶת הַדְּמִים? לּוּמְדִים הִרְבֵּה תּוֹרָה וּמְזַכְּכִים אֶת הַדָּם; אָבֵל עֲכָשׁוּ חֲזַרְנוּ בְּתִשׁוּבָה, יֵשׁ לָנוּ שְׁקִיּוֹת שְׁלֵמוֹת עִם עֲוֹנוֹת, אָבֵל לֹא סַתֵּם עֲוֹנוֹת: חֲלוּל שִׁבְתָּ וְאָכִילַת טְרֵפוֹת וּגְבִילוֹת וְאָכִילַת יוֹם כְּפוּר וְאָכִילַת חֶמֶץ בְּפֶסַח - אַתֶּם יוֹדְעִים, עֲבֵרוֹת עֲבֵרוֹת, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, וְהִנֵּה זְכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְרַבְּנוּ ז"ל נָתַן לָנוּ תְּקוּנָה לְבוֹא אֶל הַצִּיּוֹן שְׁלוֹ וְלִתֵּת פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה וְלִהְיִיד אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְּהִלִּים. אֲנִי מְקַנְהָ שְׁכַלְכֶם הֵייתֶם כְּכֹר פְּעַם אַחַת בַּחַיִּים בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל; בְּוֹדָאֵי כְּשִׁזְזוּכִים לֵהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: 'אֲנִי לוֹקַח עַל עֲצָמַי', אָבֵל רַבְּנוּ ז"ל נֹתֵן לָנוּ אֶת הַתְּקוּנָה שְׁמָה בְּתוֹרָה ר': אַחַד בְּזֶה אוֹתָךְ - שְׂתַק, אָבֵל זֶה בּוֹעֵר לָךְ - אֲנִי מְכַרְח לְהַחְזִיר לוֹ! בּוֹא נִרְאֶה אִם אַתָּה יְכוּל לְהִתְגַּבֵּר עַל זֶה; אִם אַתָּה מִתְגַּבֵּר עַל זֶה - זֶה עָקַר הַתִּשְׁבּוּבָה, לְדָם וְלִשְׂתַק.

הִנֵּה רוֹאִים, שֵׁישׁ אֲנָשִׁים אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְנוֹתְנִים פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה וְאוֹמְרִים אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְּהִלִּים וּמוֹרִידִים דְּמַעוֹת, וְאַחַד רַק נֹתֵן לָךְ דְּחִיפָה בְּצִיּוֹן - לְפָנַי צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אַתָּה נֹתֵן לוֹ סְטִירָה: 'מָה אַתָּה דוֹחֵף אוֹתִי?!' אוֹ שֶׁהוֹלֵךְ עִם סִיגְרִיָּה כְּשֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר לֹא לְעֵשֶׂן, וְהוֹלֵךְ עִם סִיגְרִיָּה בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל! הוּא אָמַר שְׁיִגִיד עֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְּהִלִּים, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר: אִם תִּשְׁמְרוּ שִׁבְתָּ - אֲנִי מוֹחֵל לָכֶם עַל כָּל הָעֲוֹנוֹת, וְיִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע. כְּתוּב בְּזֶהֱרָה, שֶׁהַשְּׁפַע יִהְיֶה עַל כָּל הַשְּׁבוּעַ; נוֹ, אִז לְמָה אָדָם לֹא שׁוֹמֵר אוֹתָהּ כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ?! מִי לֹא רוֹצֵה פְּרִנְסָה?! כְּכָל שְׁאָדָם יוֹתֵר שְׂמִחַ בְּשִׁבְתָּ, יֵשׁ לוֹ בְּאִמְצַע הַשְּׁבוּעַ שְׁפַע, אִז זֶה שְׂאֵלָה

טובה! אבל גם כשרופא נותן לחולה מאד מאד, ממש השם ישמר, תרופה - אתה קונה את התרופה וצוחק מזה - יועיל לך? ! אותו דבר עם תקון הפללי, עושים מזה צחוק. אצל רבנו ז"ל זה 'עסקת חבילה': תבוא לציון רבנו ז"ל, תגיד עשרה מזמורי תהלים, עכשו אני נותן לך 'לקוטי מוהר"ן', פה תקים את העצות שלי, לא ימלט. אחד בא, עושה את כל העברות, ויש אנשים כאלו, השם ישמר, אני לא רוצה להגיד את זה פה, עושים עברה... יש שמה מקוה, ורץ אל ציון רבנו ז"ל. מה עשית? זה כמו שאתה עכשו הולך במקוה, מחזיק את השרץ וטובל - זה יועיל לך? ! חזרה בתשובה צריך להיות אמתי, ומנסים מהשמים אם הכונה שלך זה באמת או לא.

יש משג כזה 'חוזרים בשאלה'. מה זה שאלה? 'היש הוי"ה בקרבנו אם אין?' - זה עמלק עושה. ומי הם עמלק? הגרמנים! ראינו מי הם, אתם לא יכולים לתאר מי הם העמלקים האלו, הם הכי גרועים, כי אפלו אם היו עושים את זה לתתולים או לכלבים - אתה רוצח. תינוק של שבוע, חדש, תופס אותו ככה בשתי הרגלים לפני האמא - ובוים!

אני אספר לכם ספור: פעם באתי לבית הכנסת להתפלל מנחה וערבית, והיה לי שעור בין מנחה לערבית. אני רואה יהודי זקן מספר ספורים, ועומדים סביבו קבוצה של אנשים. הוא בוכה, וכמה דוחפים אחד את השני וצוחקים. היה לי פלא; אדם מבגר כבר, ואברכים אומרים: נו, תשאל תשאל עוד! וצוחקים ממה שהוא ספר. העקר - היה אחד, הוא כבר לא חי, אני לא אזכיר את השם שלו; התחלתי להטות אזן, רגע מה קורה שמה: יושב שמה יהודי ובוכה, וסביב קבוצה אברכים ליצנים, ואחד ראש הליצנות, והוא שואל קשיות, והוא מספר לו. אני מטה אזן, ואני

שׁוֹמֵעַ מֵה שֶׁהוּא מְסַפֵּר, אֵיךְ שֶׁהוּא עֹבֵר אֶת הַשׁוֹאָה, הַשֵּׁם יִשְׁמַר :
הִבִּיאוּ תִּינוּקוֹת מִגִּיל אָפֶס, מִשְׁנֹלְדוֹ עַד שְׁנָה, בְּמִשְׁאִיּוֹת בְּעֶרְמָה
אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, חֲצִי מֵהֶם נִחְנְקוּ, וְהוּא הָיָה שָׂמָּה עִם עוֹד הַמּוֹן
יְהוּדִים. לָהֶם הָיָה עֲבוּדָה אַחֲרֵת, אָבֵל כְּשֶׁבָאוּ מִשְׁאִיּוֹת, וְעָמְדוּ
שָׂמָּה הַרוֹצְחִים, שְׁעָמְדוּ כִּכָּה עִם הַמַּגְפִּים עַל הַיְלָדִים [נִתְתָּארוּ
לְעִצְמָכֶם אִם זֶה הָיָה הַיְלָדִים שְׁלֹכֶם בְּגִיל עַד שְׁנָה] וּבָאוּ שְׁלִשִׁים
קָרוֹנוֹת לֹא סְגוּרוֹת, כְּמוֹ שְׁמוֹלִיכִים בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּקָרוֹנוֹת כְּאֵלוֹ
פָּחִם, כְּנִרְאָה שֶׁהַגּוֹפּוֹת הָלְכוּ לְמִשְׁרָפוֹת, וְהָיוּ צְרִיכִים לְהוֹרִיד אֶת
הַתִּינוּקוֹת מִהַמִּשְׁאִיּוֹת. אַתֶּם יוֹדְעִים מֵה זֶה? עָמְדוּ כְּמָה רִשְׁעִים,
וּכְמָה יָשְׁבוּ לְמַטָּה, וּכְמָה עַל הַקָּרוֹנוֹת, וְתַפְסוּ כִּכָּה בְּרַגְלֵי
וְהַעִיפוּ לְלַמַּטָּה, וּכְכָה לְמַטָּה תַּפְסוּ אוֹתָם; וְאִם עֲדִין הָיָה חַי, זָרְקוּ
אוֹתוֹ בְּיָדִים עַל הַפְּסִי רַכְבֵּת, כִּכָּה עַל הָרֵאשׁ, וְהַשֵּׁם יִשְׁמַר, כָּל
הַגְּלָגְלוֹת... וְדָם, זֶה הָיָה מִשְׁחָק כְּזֶה. וְהַיְהוּדִי הַזֶּה, אֵיךְ שֶׁסָּפַר אֶת
זֶה, הוּא הַתְּחִיל לְבִכּוֹת... לְרֵאוֹת מְרָאָה כְּזֶה מִהַרוֹצְחִים... וְרֵאשׁ
הַלִּיצָנִים עֲשֵׂה לִיצָנוֹת. רְצִיתִי לְגִשֵׁת לְתֵת לוֹ שְׁתֵּי סְטִירוֹת: אֵת
לֹא מִתְבַּיֵּשׁ! תִּרְאָה, הַיְהוּדִי הַזֶּה עֹבֵר אֶת הַשׁוֹאָה, וְיֵמָּה הוּא
מְסַפֵּר? - מֵה שֶׁהַעֲיִנִים שָׁלוּ רָאוּ, וְזֶה עֲכָשׁוּ מִשְׁתַּחֲזָר אֵלָיו, הוּא
לֹא יָכוֹל לְהַפְסִיק לְבִכּוֹת, וְהוּא עוֹשֶׂה לִיצָנוֹת! --- הַשֵּׁם יִשְׁמַר,
הָאָדָם הַזֶּה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, קִבֵּל סְרִטָן בְּצוֹאָר וְאֵבֶד אֶת הַכֹּל...
הַגְּמָרָא אוֹמְרַת (חֲלִין) שְׁאֲסוּר לְהִרְאוֹת עַל עֲצָמוֹ. הָיָה לוֹ מִחְבֵּר
אֵיזָה מְכוּנָה. יֵשׁ הַיּוֹם דְּבָר כְּזֶה, שֶׁהַכֹּל יוֹצֵא לָךְ מִהַגּוֹף שְׁלָךְ,
הַשֵּׁם יִשְׁמַר... אֲזוֹ רְאִיתִי, לֹא עוֹשִׂים צְחוּק מִיְהוּדִי; תִּרְאָה עֲכָשׁוּ
מֵה שֶׁקִּבְּלַת חֲזָרָה, אָבֵל מֵה אֲנִי אוֹמֵר אֶת זֶה? אֶחָד שׁוֹאֵל: הֵיִשׁ
הַיְהוּדִי בְּקָרְבָנוּ אִם אֵין? מִי שׁוֹאֵל אֶת זֶה? - עֲמֶלֶק! רוֹצְחִים!
לֹאֵלּוֹ הָאֲנָשִׁים צְרִיכִים לְהַגִּיד רַק דְּבָר אֶחָד: מֵה שְׁאֵלְתָּ? יֵשׁ לָךְ
שְׁאֵלָה הֵיִשׁ הַיְהוּדִי בְּקָרְבָנוּ אִם אֵין? - בּוֹא תִלָּךְ ד' אַמּוֹת, וְעֲכָשׁוּ
תַחֲזוֹר. עֲכָשׁוּ אֵתָּה שׁוֹאֵל אוֹתִי אִיפֹה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? ! מִי הוֹלֵךְ

בָּךְ? לֹא זֶה טַבֵּעַ! לָמָּה הַמֵּתִים לֹא הוֹלְכִים? - אֵין לָהֶם כָּבֵד
חַיּוֹת! לָמָּה? זֶה טַבֵּעַ, כִּכָּה, הַכֵּל טַבֵּעַ... בּוֹאוּ נִהְיֶה בְּנִים; יְהוּדִים
הֵם צְדִיקִים, אָבֵל - הַשֵּׁם יִשְׁמַר - עוֹשִׂים חֲטָאִים, אִז הָרֹאשׁ נִעְשָׂה
מִטְמָטֵם, וְהַשֵּׁם יִשְׁמַר, אַחַר כֵּךְ לֹא מְרַגְּשִׁים כְּלוּם, רַק חֲשָׁף
וְחֲשָׁף.

בָּא רַבְּנּוּ ז"ל וְנוֹתֵן לָנוּ תְּקוּן מְסֻדָּר - תַּגִּיד תְּקוּן הַכְּלָלִי,
וְרַבְּנּוּ ז"ל הִבְטִיחַ: אֲנִי אֶתְקַן אוֹתָךְ, אָבֵל תִּשְׁתַּק - זֶה תְּקוּן אַחַד.
וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ה'): אַתָּה צָרִיף
לִשְׁמַע לְדַבֵּר עַל הַצְדִּיק - וְלֹא לְקַבֵּל אֶת דְּבָרָיו. זֶה בִּלְתִּי אֶפְשָׁרִי?
מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת, הַלְכוֹת תְּפִלִּין, הַלְכָה ד') מִתְחִיל עִם
מֵה שֶׁרַבְּנּוּ ז"ל אוֹמֵר: וְתֹאמִין, שְׂכָל מִצְוֹתָא וּמְרִיבָה שְׁבִין
הַצְדִּיקִים, אֵין זֶה אֵלָא בְּשִׁבְלֶךְ, כִּי אַתָּה פִּגְמַת בְּטַפֵּי הַמַּח, וְעַכְשָׁו רוֹצִים לְנִסּוֹת אוֹתָךְ. אַתָּה צָרִיף לִשְׁמַע לְדַבֵּר עַל הַצְדִּיק כָּל
דְּבַר אֶסוּר: הוּא לֹא צְדִיק! זֶה צְדִיק! הֵהוּא צְדִיק וְהֵהוּא צְדִיק,
אָבֵל לֹא הוּא! רַבְּנּוּ ז"ל אוֹמֵר (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה מִהָרֵב וּבֶן
יְחִיד): אִמֵּר הַסֵּמ"ך-מ"ם: אֲנִי רְאִיתִי אוֹתוֹ עוֹשֶׂה עֲבֵרָה. הֵאֵם
בְּאֻמַּת אַתָּה רְאִיתִי אוֹתוֹ עוֹשֶׂה עֲבֵרָה?! אָבֵל זֶה נִקְלֵט. אֲנָשִׁים
קוֹלְטִים אֶת זֶה, כִּי רַע קוֹלְטִים מִהֵר מְאֹד. אַתָּה יוֹדֵעַ, אַתָּה אֶפְלוּ
לֹא מִבֵּין מֵה שֶׁהוּא מְדַבֵּר, אָבֵל כִּכָּה הוּא אֹמֵר. יְכוּלִים לְהִטְעוֹת
בְּנֵי אָדָם מְאֹד מְאֹד. אִז שְׁמָה אוֹמֵר רַבְּנּוּ ז"ל: הַנְּסִיּוֹן שְׁלָךְ הוּא,
שְׁאֵתָה צָרִיף לִשְׁמַע וּלְצַפְצֹף עָלָיו. אֲנִי עֲבַרְתִּי אֶת זֶה בְּחַיִּים. מֵה
אַתָּם חוֹשְׁבִים? בְּגִיל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה וְחֲצִי הִבִּיאוּ לִי רַבָּנִים, בְּאֻמַּת
עוֹבְדֵי ה', וְהֵם אָמְרוּ לִי: 'מֵה אַתָּה צָרִיף אֶת בְּרִסְלָב?! תַּעֲזוּב אֶת
זֶה!' וְהִיָּה לִי אִמְץ חֲזֵק וְאִמְרַתִּי: 'אִם אַתָּה מְבִיאִים לִי מְלֹאכִים,
חֲתִיכוֹת אֵשׁ, וְכֹלָם אוֹמְרִים לִי לַעֲזוּב - אֲנִי אוֹמֵר לְכֹל הַמְּלֹאכִים:
תַּעֲזוּפוּ מִפֶּה! פֹּה אֵשׁ כִּי אוֹיְתִיָּה, זֶה מְחִיָּה אוֹתִי! שְׁלוּם, אֲנִי לֹא
אִכְפַּת לִי מִכָּל הָעוֹלָם!' אָבֵל זֶה אֹמֵר עָלָיו כִּכָּה וְכִכָּה, וְזֶה אֹמֵר

עָלִיו כָּכָה וְכָכָה! אֵיפֹה הוּא הִיָּה כְּשֶׁאֲנִי הָיִיתִי בְּדוֹרָה, בְּבֶן? !
אָבֵל זֶה נִסְיוֹן קָשָׁה.

הִיָּה פֹה בְּצִפְתַּי אֵיזָה חֲנֻטְרִישׁ, שְׁעֵבֶר מִסְתֵּם כָּל הַעֲבֵרוֹת
שְׁבַעֲוֹלָם. אֶפְלוּ שְׁאֶחָד יִדְבֵר עַל הַשְּׁנִי בְּדוֹר הַזֶּה - גַּם כֵּן תִּגִּיד לוֹ:
אֵין לָךְ מָה לַעֲשׂוֹת רַק לְדַבֵּר עַל הַשְּׁנִי? ! לְלַכֵּת לְדַבֵּר עַל צְדִיק,
שֶׁהִיָּה לִפְנֵי מְאֵתִים שָׁנָה - הַשְּׁתַּגְעַת? ! מִי אֶתָּה לְגַמְרִי? ! אֶתָּה
מָלֵא עוֹנוֹת! מִי אֶתָּה? ! הֵייתָ עִם כָּל הַגּוֹיֹת שֶׁרַק הָיוּ: סִינִיּוֹת,
תַּאֲלִנְדִיּוֹת, טוֹרְקִיּוֹת, עֲרַבִיּוֹת - אֶתָּה מְדַבֵּר, לְמָה יֵשׁ לָךְ עֲכָשׁוּ
שְׁתֵּי כְּפַתּוֹרִים מֵאַחֲרָה וְסֹדֵק, שְׂאֵם אֶתָּה רוֹצֵה, יִרְאוּ תַכְּף וּמִיד
אֵת הַ... שְׁלֶךְ, וַיֵּשׁ לָךְ הַמְּבוֹרָג (כּוֹבֵעַ) - מָה אֶתָּה מְדַבֵּר עַל צְדִיק
שְׁחִי לִפְנֵי מְאֵתִים שָׁנָה? ! אֶתָּה לֹא מִתְּבַיֵּשׁ? ! אֶפְלוּ עַל צְדִיק שֶׁל
הַיּוֹם מָה אֶתָּה צָרִיף לְדַבֵּר, אָבֵל אָדָם שֶׁיִּדְבֵר עַל צְדִיק שְׁחִי לִפְנֵי
מְאֵתִים שָׁנָה - זֶה חֲצֻפָּה גְדוֹלָה. יֵשׁ אֲנָשִׁים, הַשֵּׁם יִשְׁמֶר,
שְׁמִדְבָרִים עַל ה' מְגַן אֲבָרָהִם וְעַל הַט"ו וְעַל הַקּוֹדֵמִים יוֹתֵר - מִי
אֶתָּה לְגַמְרִי? ! כָּכָה מִתְּחִילִים לְדַבֵּר, עַד שְׁמִדְבָרִים עַל הַקְּדוֹשׁ
כְּרוּף הוּא, אֲזוּ גַם בְּזֶה זֶה נִסְיוֹן מְאֹד קָשָׁה, וּבְכֹאֲמַת כְּחוֹר חוֹזֵר
בְּתִשׁוּבָה, יֵשׁ לוֹ הַמוֹן הַמוֹן נִסְיוֹנוֹת. אֲזוּ מָה אֲנִי אוֹמֵר תְּמִיד? מָה
הַחֲזִיק אוֹתִי? אֲנִי גַם כֵּן יוֹדֵעַ אֵת כָּל הַתְּרַגְּלִים; מָה כֵּן הַחֲזִיק
אוֹתִי? עֲשִׂיתִי תְּמִיד חֲשׁוֹן מִה נִשְׁאָר בְּיָד. זֶה לֹא הוֹיזוּ אוֹתִי.
אֵיפֹה הֵייתִי כְּשֶׁהֵייתִי בְּדוֹרָה? ! אֲזוּ כִּדְאִי לְלַמֵּד אֵת כָּל הַלְּקוֹטִי
מוֹהֲר"ן וְלִדְעַת אֵת זֶה בְּעַל פֹּה, אָבֵל בּוֹאוּ נִתְחִיל לְאֵט לְאֵט. יֵלֵד
כְּשֶׁנּוֹלָד, נוֹתְנִים לוֹ בְּקִבּוּק עִם חֶלֶב לְאֵט לְאֵט; אִם תִּתֵּן לוֹ סְטִיִּיק
- הוּא יִחַנֵּק, שְׂרַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוֹטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן נז)
שְׁלִתְיִנוּק נוֹתְנִים בְּקִבּוּק חֶלֶב, וּלְגָדוּל - אִם תִּתֵּן לוֹ בְּקִבּוּק חֶלֶב,
הוּא יָמוֹת מְרַעֵב, אֲנִי שׁוֹתֶה אֵת זֶה בְּרַגַע! אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: הַצְּדִיק
הוּא רַחֲמָן, הוּא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְלַכֵּת עִם כָּלֵם. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוֹטִי
מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן עב) שֶׁהַיֶּצֵר הָרַע - בְּדָמִים, אָדָם בּוֹעֵר: 'אֲנִי

אַתָּן לָךְ בְּאָבִי אָבִיךָ! וְאַתָּה - שְׂתַק! בּוֹא נִרְאֶה שְׂתַקְבֵּל בְּזִיּוֹנוֹת
 מִהָאָבָא וּמִהָאָמָא, וְתִזְכֹּר אֶת כְּבוֹד אָב וְאָם. כְּשֶׁאַתָּה שׂוֹתֵק, זֶה
 כְּבוֹד אָב וְאָם. אָסוּר לְעִנּוֹת! יֵשׁ לָךְ אֶחָד, אֶחָד, גִּיס, שְׂכּוֹעֵסִים
 עֲלֶיךָ: לְמָה חִזְרָתָ בְּתִשׁוּבָה?! וּמִפְּלִיטִים מִהֶפֶה דְּבוּרִים קָשִׁים -
 שְׂתַק! אֵינְךָ עוֹד דְּבָר יוֹתֵר מִצְּלִיחַ כְּמוֹ שְׂתִיקָה, אֵינְךָ עוֹד גְּבוּר כְּמוֹ
 מִי שְׂשׂוֹתֵק, כִּי יִכּוֹלִים לָרִיב רַק כְּשֵׁישׁ שְׁנֵי אֲנָשִׁים; אַתָּה אוֹמֵר
 יוֹם - הוּא אוֹמֵר לָךְ לִילָה, אַתָּה אוֹמֵר לִילָה - הוּא אוֹמֵר יוֹם, וְכִכָּה
 זֶה הוֹלֵךְ; אֲבָל אִם אַתָּה קִיר - תָּרִיב עִם קִיר! מַה שְׂתַּגִּיד - הוּא לֹא
 עוֹנֶה, אִזּוֹ הוּא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. אֲבָל מַה קָרָה לָךְ? זֶז לָךְ הַמַּח? ! בְּסֻדָּר,
 תַּחֲשׁוּב כְּכֹה, סִיג לְחֻכְמָה - שְׂתִיקָה, הַחֲכָם הוּא שׂוֹתֵק. מַה אֲנִי
 צָרִיךְ בְּזִיּוֹנוֹת מִמֶּךָ?! מִיֵּלָא לְאָבָא וְאָמָא אָסוּר לְעִנּוֹת אֲפִלוּ שְׁהֵם
 עֲדִין חִלּוּנִיִּים. אֵינְךָ דְּבָר כְּזֶה! הִיָּה לָנוּ בְּפִרְשַׁת הַשְּׂבוּעַ "כְּבִד אֶת
 אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ". הַהוֹרִים תָּמִיד נִשְׁאַרִים הוֹרִים, אֲבָל אָבָא אוֹכֵל
 חִזִּיר, אֲבָל אָבָא אוֹכֵל טְרַפּוֹת וּמַחֲלֵל שֶׁבֶת - שְׂתַק! זֶה לֹא הָעֲנִין
 שְׁלָךְ! תַּכְבֵּד אָבָא וְאָמָא!

מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הוּא לֹא הִיָּה בְּעַל תְּשׁוּבָה. הַיְלָדִים לֹא תָּמִיד
 מְכַבְּדִים הוֹרִים. עַד שְׁהֵם לֹא נַעֲשִׂים הוֹרִים בְּעֶצְמָם, הֵם לֹא
 מְבִינִים מַה זֶה הוֹרִים. הָאָבָא שְׁלוֹ יָרֵד לוֹ לַחַיִּים, הֵלֶךְ וְהִסִּית אֶת
 אִשְׁתּוֹ לְהַתְגַּרֵּשׁ מִמֶּנּוּ... עַד כְּדֵי כֵךְ רָדַף אוֹתוֹ, עַד חֲרָמָה -
 וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שְׂתַק, וְאַחֲרַי כֵךְ הָאָבָא הִתְפָּאֵר וְקָרָא אוֹתוֹ 'ר' נִתָּן.
 שְׂמַעְתָּם פַּעַם שְׁהָאָבָא יְקָרָא אוֹתְךָ לֹא מִשָּׁה, לֹא יַעֲקֹב, אֲלֵא 'ר'
 יַעֲקֹב, 'ר' מִשָּׁה? מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל לֹא יָכַל לְסַבֵּל אֶת זֶה: 'אָבָא, אֲנִי
 הִבֵּן שְׁלָךְ, לְמָה אַתָּה קוֹרָא אוֹתִי 'ר'? הוּא הִתְפָּאֵר לְכֻלָּם, הִנֵּה
 הִבֵּן הַזֶּה מְכַבֵּד אוֹתִי יוֹתֵר מִכָּל הַיְלָדִים. כְּבוֹד אָב וְאָם זֶה לֹא
 קָשׁוּר אִם אַתָּה כֵן דְּתִי אוֹ לֹא דְתִי, זֶה אָבָא וְאָמָא שְׁלִי - אֲנִי מְכַרְח
 לְכַבֵּד אוֹתָם.

עֲכָשׁוּ מַה קִּוְיָה? אִם אָבִא אוֹמֵר: 'בּוֹא גַם אֶתָּה תִּסַּע בְּשַׁבָּת!' אוֹמְרִים: 'אָבִא, אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ מְאֹד, וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה מַה שְּׂאֵתָּה רוֹצֶה, אָבִל אֶתָּה יוֹדֵעַ, בְּשַׁבָּת כְּתוּב שֶׁלֹּא לִנְסֵעַ, אֲנִי לֹא רוֹצֶה לִנְסֵעַ בְּשַׁבָּת.' תַּעֲזוֹב אֶת הַשְּׁטִיּוֹת! סַע אֶתְּנוּ! 'אָבִא, אֶתָּה צוֹדֵק, אָבִל אֲנִי מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי לֹא יִכּוֹל לִנְסֵעַ בְּשַׁבָּת.' אָבִא יִשְׁמַע שְׂאֵתָּה עוֹנֶה לוֹ בַּעֲדֵינּוֹת - גַּם הוּא יִחְזוֹר בַּתְּשׁוּבָה. הוּא גַם כֵּן יְהוּדִי, רַק מְלֹאוֹ לוֹ אֶת הָרֹאשׁ עִם כָּל מִינֵי זָבֵל. וְאוֹתוֹ דָּבָר: 'בּוֹא בַּחוּץ, תֹּאכַל אֶצֶל מִיקְדוּלֵּס!' זֶה לֹא כָּשֶׁר! 'תַּעֲזוֹב אֶת הַשְּׁטִיּוֹת!' אָבִל אָבִא, אֲנִי לֹא אוֹכַל רַק כָּשֶׁר! וְכִכָּה כָּל דָּבָר, אִם עוֹנִים בַּעֲדֵינּוֹת לְאָבִא וְאֵמָא - תְּמִיד הָאֵמָא תִּגִּיד: 'תַּעֲזוֹב אוֹתוֹ כְּכֹר, הוּא חֲרָדִי, מַה נַּעֲשֶׂה? בְּרוּךְ כִּזֶּה שֶׁנִּפְּלָ לָנוּ בְּרֹאשׁ!' אָבִל לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן וְהֵם יִרְאוּ שְׂאֵתָּה מֵתְּנַהֵג בַּדֶּרֶךְ אֶרֶץ, שְׂאֵתָּה מְכַבֵּד אֶת אָבִא וְאֵמָא, כִּי הָאָבִא וְאֵמָא רוֹצִים לִרְאוֹת נַחַת.

אוֹתוֹ דָּבָר עִם אֶחָ וְאֶחָוֹת, לֹא צְרִיכִים לְהַכְנִס לְוִכּוּחִים. הָאֵךְ יִרְאֶה מַה אֶתָּה חוֹשֵׁב, הוּא לֹא יִקְנֵא בְךָ?! הוּא יִרְאֶה, שְׁבֵרְוֶךְ הַשֵּׁם, אֶתָּה יוֹשֵׁב עִם הַסִּפֵּר; יוֹצֵא כְּכֹר מֵהָאֵף כָּל הַזָּבֵל וְהַזְּנוּת! מִסְפִּיק כְּכֹר! הוּא יִרְאֶה אוֹתָךְ - וְתִרְאֶה שֶׁהוּא מְבִסוּט וְשִׂמְחָה, מְקַנֵּא בְךָ, וְיִגִּיד לְךָ: 'תִּלְמַד אִתִּי גַם כֵּן!' זֶה מְצִיאוֹת, עֲבָדָה. אִם לְלַכֵּת עִם יָד קָשָׁה וְדוּקָא - דוּקָא זֶה שְׂתֵי אֲבָנִים. אִם לוֹקְחִים שְׂתֵי אֲבָנִים וּמְכִים אֶחָד בְּשֵׁנִי, אֲזִי אוֹ שֶׁנִּשְׁבֵּר שְׁנֵיהֶם, אוֹ שִׁיּוֹצֵא אֶשׁ, אוֹ שְׁשׁוּמְעִים כִּכָּה דְפִיקָה חֲזָקָה. עֲכָשׁוּ תִקַּח שְׂתֵי חֲתִיכוֹת בְּשֵׁר - אֲפִלוֹ לֹא שׁוּמְעִים. זֶה שֶׁהִגְמָרָא אוֹמְרָת: 'אֵהֲבָה דּוּחֶקָת אֶת הַבְּשָׂר', וְזֶה רַבְנוּ ז' לְרַצָּה לְהוֹצִיא מֵאֲתָנוּ אֶת הַלֵּב הָאֲבָן וְלַתֵּת לָנוּ לֵב בְּשָׂר. אָבִל זֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה, כִּי הַטְּבַע שֶׁל הָאָדָם, וּבַפְּרָט מִי שְׁחָטָא, הַשֵּׁם יִשְׁמֹר, וְעֲשֶׂה כָּל כֵּךְ הַרְבֵּה עֲבֵרוֹת - קָשָׁה מְאֹד לְהַבְלִיג; אֶתָּה אוֹמֵר לִי מַה לַעֲשׂוֹת? - נוֹתֵן בּוּקְס... וְכֵן אִם

הָאָבָא יִתֵּן לָכֶם שְׁפִכָּטֵל וַיִּצְעַק עֲלֵיכֶם, תִּגִּיד לּוֹ: 'אָבָא, אֲנִי לֹא עָשִׂיתִי שׁוּם דְּבָר, אָבָא, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁגַם הַסְּבָא הָיָה לּוֹ זָקֵן וּפְאוֹת!' וְהָאָבָא אוֹמֵר: 'זֶה לֹא נִכּוֹן! הֲנֵה תִּקַּח תְּמוּנוֹת!' 'אָבָל הַסְּבָא רַבָּא...' כֹּל מִי שְׁאַתֶּם רוֹאִים פֹּה, אֲפֹלוּ ... - אָבָא שְׁלוֹ הָיָה עִם זָקֵן, סְבָא שְׁלוֹ הֵלֶךְ עִם סְפוּדִיק, הוּא בָּא מִחֲסִידֵי גוּר, אוּ דוּר שְׁלִישִׁי אוּ דוּר רְבִיעִי. לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, יֵשׁ בַּחוּרִים שְׁנוֹתָנִים מִכּוֹת לְאָבָא וּלְאֵמָא שְׁלֵהֶם, וְזֶה פֶּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ: "מִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ, מוֹת יוּמָת", הַשֵּׁם יִשְׁמַר. תִּדְעוּ לָכֶם, שׁוֹמְעִים כֹּל כֶּף הַרְבֵּה אֶסּוֹנוֹת בְּצָבָא וּתְאוּנוֹת דְּרַכִּים. נִשְׁאַלֵת הַשְּׁאֵלָה, לְמָה בְּדִיוֹק זֶה נִהְרַג וְזֶה נִהְרַג? - כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים: אֵף שְׁאִין לָנוּ עֲכָשׁוּ ד' מִיתוֹת בֵּית דִּין, אָבָל דִּין ד' מִיתוֹת יֵשׁ; אֶחָד צָרִיף שְׂרָפָה, הַשֵּׁם יִשְׁמַר - פְּתָאוּם נִגְרַם שְׁיִשְׁרָף וְכֵן הַרִיגָה, עַל הַכֹּל יֵשׁ חֲשָׁבוּן.

אָז חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה - חוּזְרִים בְּתִשׁוּבָה אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא לְשִׁבֵר אֶת הַמְּדוּת רְעוּת, וּבָא רַבְּנוּ ז"ל וּמַחְלִיף אֶת הַכֹּל בְּבִזְיוֹנוֹת, וְזֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה. 'אִיזְהוּ גִבּוּר? הַכּוֹבֵשׁ אֶת יְצָרוֹ!' עַל אִיזְהוּ יְצָר הָרַע הוּא מְדַבֵּר? אָז מִהֶפְסוּק שְׁמַבִּיא אַחַר כֶּף: "טוֹב אָרְךָ אַפִּים מִגִּבּוּר", אָז רוֹאִים שְׁמַדְבַּר מִהַיְצָר הָרַע שֶׁל כַּעַס, זֶה גַם כֵּן יְצָר הָרַע. רוֹאִים אֲנָשִׁים שְׁנוֹעֲשִׂים עֲצָבָנִיִּים, מוֹצִיאִים אֶת הָעֲצָבִים; תִּרְגַּע, אֲנָשִׁים עוֹמְדִים בַּתּוֹר, יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָךְ בְּלָגָן כְּזֶה! תִּרְגַּע, אַל תִּצְעַק! זֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה שְׁאָדָם זוֹכֵה לַעֲבֹד עַל עֲצָמוֹ. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהַנוֹאֵף צָרִיף לֵהִיּוֹת בְּכַעַס, בְּאֵף יְכוּלִים לִהְיוֹר אֶת הַנוֹאֵף, כִּי כַּעַס זֶה בָּא מִהָאֵף, נִשְׁתַּבֵּשׁ לָךְ הַמַּח, כִּי כְּשֶׁעוֹשִׂים כֹּל כֶּף הַרְבֵּה חֲטָאִים, כִּי כֹל הָרֹאשׁ שְׁלוֹ בַּחוּרוֹת בַּחוּרוֹת - הָאֵם מִסְפִּיק זֶה הַתְּכָלִית? עוֹד מְעַט אֲנִי אֲמוֹת, וַיִּכְנִיסוּ אוֹתִי בְּקִבְרִי, וְגַם בְּקִבְרִי אֲנִי אֶחָשֵׁב בַּחוּרוֹת? ...! זֶה כְּמוֹ הָעֲרָבִים. הוּא הוֹלֵךְ לְפוּצֵץ אֶת עֲצָמוֹ, כִּי הַקְּאֲדִי הַבְּטִיחַ לוֹ, שְׂאֵם אֶתָּה תִּתְפוּצֵץ - שְׁבָעִים וּשְׁתַּיִם בַּחוּרוֹת יְפִיפִיּוֹת מִחֲכוֹת לָךְ שְׁמָה. לְמָה בְּדִיוֹק שְׁבָעִים

ושִׁתִּים? אוֹלֵי מַאָּה וְעֶשֶׂר וּמֵאָה וְאַחַד? אֲבָל כִּכָּה עֲרָבִים הַכְּנִיסוּ לָהֶם בְּרֵאשׁ, וְהֵם מִסְכְּנִים, עֲשׂוּ לָהֶם שְׁטִיפַת מַח טוֹב טוֹב, וְהוּא רוֹאָה, שְׂאֵחַר שְׁנַעֲשֶׂה לְחֻתִּיכוֹת, מַחְכוֹת לוֹ שְׁבָעִים וּשְׁתַּיִם בַּחֲרוֹת...
 ...

הַתְּכִלִּית הוּא לְחֹזֵר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה קֶשֶׁה, וְזֶה הַהֲתַחֲלָה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה.

הִנֵּה הַסְּבֵא שֶׁל ... הִיָּה יוֹנְתָן, וְהִיָּה עִם זְקֵן. אֲצֵל חֲסִידִים תְּמִיד אָמְרוּ: מִבְּזִים אוֹתָךְ שְׁנַעֲשִׂיתָ חֲסִיד - תִּשְׁתַּק, כִּי הִלִּיטָאִים חָשְׁבוּ שֶׁכֵּל הַתּוֹרָה זֶה שְׁלָהֶם, וּמָה שֶׁהֵם אוֹמְרִים זֶה כֵּךְ קְדוּשׁ; חֲסִידִים אוֹמְרִים: רַגַע, בּוֹא נִרְאָה, אוֹלֵי יֵשׁ יוֹתֵר מִקְפִּידִים מִכֶּם? אֵת הַבַּעַל הַתְּנִיָּא הַכְּנִיסוּ הִלִּיטָאִים בְּבֵית סֵהַר. הַקְּלָלָה הִכִּי גְדוּלָּה אֲסוּר לְקַלֵּל. מָה הַקְּלָלָה הִכִּי גְדוּלָּה שְׁמַקְלָלִים? - שֶׁהֵבֵן שְׁלָךְ יִהְיֶה חֲסִיד. וְכַךְ קָרָה; כֹּל אֱלוֹ הַמִּתְנַגְּדִים, הֵבֵן שְׁלָהֶם אוֹ הַנִּכְדָּר שְׁלָהֶם נַעֲשֶׂה חֲסִיד, וְאָכְלוּ אֵת עֲצָמָם וַיֵּשְׁבוּ שְׁבָעָה. זֶה הֶעֱנֵשׁ שְׁלָךְ; אֵתָהּ רָשַׁע כְּזֶה - הִנֵּה הַבְּנִים שְׁלָךְ חוֹזְרִים בַּתְּשׁוּבָה...
 ...

סוּף כֹּל סוּף יֵשׁ מִגְּבַת, שְׁכָל אֶחָד מִנְּגַב אֵת הַיָּד שְׁלוֹ, וְזֶה - אֵת הָאֵף שְׁלוֹ, אִיזָה רִיחַ יֵשׁ בָּזֶה... אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לַעֲמֹד עַל יַד הַמִּגְבַּת הַזֶּה וּמֵלֵא כְּתָמִים, אֲזִי מִכְּנִיסִים אֵת זֶה בְּמַכּוֹנַת כְּבִיסָה וְשׁוֹפְכִים עַל זֶה אֶקוֹנוֹמִיקָה, וּמִשְׁפָּשְׁפִים פַּעַם פַּעַמִּים עַד שְׁיוּצָא לָךְ נָקִי. אוֹתוֹ דָּבָר עִם הַנְּשָׁמָה. עֲשִׂיתָ כֹּל כֵּךְ הִרְבָּה עֲבֹרוֹת עִם גּוֹיֹת - בְּסֹדֵר, הִנֵּה אֲנִי חוֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה: אֲנִי כִּבֵּר שׁוֹתֵק וּמְקַבֵּל בְּזִיוּנוֹת, אֲמַרְתִּי תִקּוֹן הַכְּלָלִי, אֲבָל עַכְשָׁו אֲנִי צָרִיךְ לְכַבֵּס אֵת הַנְּשָׁמָה. הָאֵר"י הַקְּדוּשׁ אוֹמֵר, שְׁצָרִיכִים לְהִתְעַנּוֹת בְּשִׁבִיל זֶה; אֲנִי אוֹמֵר עַל מַסַּכַּת תַּעֲנִית, כִּי אֵין לִי כֹחַ לְהִתְעַנּוֹת, אֲזִי לוֹמְדִים מַסַּכַּת תַּעֲנִית פַּעַם פַּעַמִּים, עַד שְׁזוֹכִים לְסִיִּם. זֶה מִכְּבָסָה.

הִנֵּה אָדָם, אֵין לוֹ פְּאוֹת, וְצוּעַק שְׁאָמַר פְּעַם אֶחָד תִּקְוֹן
הַכִּלְלִי, וְהֶרְבִּי רַבְּנוּ ז"ל מְבִיא, שֶׁהַתְּקוֹן הַכִּלְלִי - עַל יְדֵי זֶה זוֹכִים
שְׁכַל בְּגִדֵיךָ יִהְיוּ לְבָנִים, וְלֹא צָרִיךְ לְכַבֵּס, אֲבָל שׁוֹכַח שְׁשׁוּרָה אַחַר
כֶּךָ רַבְּנוּ ז"ל מְבִיא, שְׁמִי שְׁיָבוֹא עַל הַקָּבֶר שְׁלִי וְיִתֵּן פְּרוּטָה
לְצִדְקָה וְיַגִּיד אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים - מִהֶפְאוֹת אֲנִי אוֹצִיא
אוֹתוֹ מִהַקָּבֶר, אִז אֵיפֹה הֶפְאוֹת שְׁלֶךְ? ...! עַל זֶה הָיָה וְכוּחַ עָלַי,
כִּי בַהֲקֻדְמָה שֶׁל תִּקְוֹן הַכִּלְלִי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמַר, שְׁזֶה רַק עַל מִקְרֵי
לֵילָה, וְאֲנִי בְּאֵתִי וְהֶרְאִיתִי לָהֶם בְּתוֹרָה הַזֹּאת, שְׁשִׁמָּה רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר, שְׁגַם אִם עֲשִׂיתָ אֶת כָּל הַלְּאוּיִם. כִּי לְמָה חֶלְקוֹ עָלַי? מָה
עֲשִׂיתִי? - אֲמַרְתִּי, שְׁאִם אָדָם עָבַר עַל נִשְׁגָּו (נִדְּוָה שְׁפָחָה גְּוִיָּה
ז'וֹנָה), תִּלְךָ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְתַגִּיד אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים,
וְיֵשׁ לְךָ תִּקְוֹן. אֲמַרוּ: מָה פֶּתְאוֹם? רַבְּנוּ ז"ל מְבִיא בַהֲקֻדְמָה שֶׁל
תִּקְוֹן הַכִּלְלִי רַק קָרִי! אֲמַרְתִּי: הַתּוֹרָה זֶה כְּכֹה. חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים
אוֹמְרִים, שְׁדַבְּרֵי תוֹרָה עֲנִיִּים בְּמִקּוֹמָם וְעֲשִׂירִים בְּמִקּוֹם אַחֵר.
בְּאִפְּן שְׁלֵל־מִלֵּד - צָרִיכִים לְלַמֵּד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה. אִם אָדָם רוֹצֵה
לְכַתֵּב סֵפֶר, הוּא צָרִיךְ קֹדֶם לְלַמֵּד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, כִּי אִם לֹא
תַעֲשֶׂה כֶּךָ, אַתָּה תַחְמִיר עָלָיו כְּכֹה וְכֹכֵה, וְאַתָּה תִּהְיֶה בְּגִיהַנָּם שֶׁל
אֵשׁ שְׁחֹר וְאֵשׁ לְבָן וְאֵשׁ תְּכַלֵּת - יַעֲשׂוּ מִמֶּךָ גְּרִיל... אַתָּה צוֹדֵק,
הִנֵּה זֶה כְּתוּב פֹּה, אֲבָל אִם אֲנִי לְמַדְתִּי וְגַמְרְתִּי אֶת הַסֵּפֶר - שְׁמָה
כְּתוּב: פֹּה הוּא אֲמַר כְּכֹה וְכֹכֵה, אֲבָל פֹּה אֲנִי אוֹמֵר לְךָ כְּכֹה וְכֹכֵה,
וְזֶה כָּל הַתּוֹרָה.

כְּתוּב: אִם אָדָם זוֹכֵה, אִז מְאִיר לוֹ הַתּוֹרָה, וְאִם אָדָם לֹא
זוֹכֵה, אִז - הַשֶּׁם יִשְׁמַר - הוּא מִהַפֶּךְ אֶת הָאוֹר. אַתָּה לֹא יִכּוֹל
לְשַׁנּוֹת מִה שְׁכְּתוּב בְּתוֹרָה. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק
א' סִימָן עה) שְׁכְּתוּב בְּזֵהר, שְׁעַל חֲטָא פָּגַם הַבְּרִית אֵין תִּקְוֹן.
אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם שְׁיֵשׁ תִּקְוֹן! וְאֵי הַזֵּהר אוֹמֵר
שְׁאֵין תִּקְוֹן - אַתָּם לֹא מְבִינִים אֶת הַזֵּהר, אֲנִי מְבִין אֶת הַזֵּהר, וְרַבְּנוּ

ז"ל מִסְבִּיר אֶת הַזֶּהֱר, וּמוֹהֲרֵנ"ת ז"ל מְבִיא אֶת זֶה (לְקוּטֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת תְּפִלִּין הַלְכָה ד'). קִדְּם כֹּל צְרִיכִים לְלַמֵּד. אִם לֹא לּוֹמְדִים, יְכוּלִים לְהַגִּיד לָךְ: אַתָּה יוֹדֵעַ, אַתָּה בְּהֶרְיוֹן... וְיֻכּוּלִים לַעֲשׂוֹת לָךְ שְׁטִיפַת מַח, וּפְתָאוּם אַתָּה מְרַגֵּישׁ כָּאֵב בְּבִטָּן, וְהִנֵּה אַתָּה רוֹאֶה זֶה - סִימָן שְׁאֵתָה בְּהֶרְיוֹן; עַד שְׁאֵתָה הוֹלֵךְ אֶל רוּפָא, וְהִרּוּפָא אוֹמֵר: תֵּלֵךְ לְפִסְכִּיאַטֵר... רַב גְּדוֹל אָמַר לִי שְׁאַנִּי בְּהֶרְיוֹן. אֲכַלְתָּ הַיּוֹם אֵיזָה מֵאֶכֶל מְקַלְקֵל, וְקִבַּלְתָּ כָּאֵב בִּטָּן, וְאַתָּה מְקַשֵּׁר אֶחָד לְהַשְׁנִי; אוּלַי בְּאַמַּת אֲנִי בְּהֶרְיוֹן? - - עוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם, וְאַנִּי רְאִיתִי בְּחַיִּים אֵיךְ שְׁעוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם. לָנוּ אֵין רַק דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, מֵה שְׁרַבְּנּוּ ז"ל אוֹמֵר. פֶּה הוּא אוֹמֵר כִּכָּה שְׁזָה עַל מְקָרֵי לֵילָה, אֲבָל פֶּה הוּא אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ט) שְׁתַּקּוֹן הַכְּלָלִי מִתַּקֵּן אֶת כָּל הַלְּאוּמִים, אָז אוֹמְרִים לוֹ: אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ וְאַתָּה מְעַקֵּם. אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ, כִּי אַתָּה קָרָאתָ רַק אֶת זֶה, אֲבָל אִם הֵייתָ קוֹרָא גַם אֶת זֶה - הֵייתָ מְבִין שְׁזָה מְפָרֵשׁ עַל זֶה. בְּשִׁבִּיל זֶה צְרִיכִים לְלַמֵּד אֶת כָּל הַתּוֹרָה. יְכוּל לְהִיּוֹת בְּכִרְסָלָב שְׁבַעִים שָׁנָה וְלִשְׁאֹל: 'מֵה פְתָאוּם? מִי אָמַר לָךְ לְלַמֵּד גְּמָרָא? מִי אָמַר לָךְ דְּבָר כְּזֶה? רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר לְלַמֵּד הַלְכָה!' 'בְּסִדְר, אַתָּה צוֹדֵק, רַק הַלְכָה; תַּגִּיד לִי, סִימָת ד' חֶלְקֵי שְׁלֶחַן עֲרוּף? 'מֵה פְתָאוּם? קִצַּת מִשְׁנֵה בְרוּרָה, כָּל יוֹם קָטַע'. רַגַע, אַתָּה צוֹדֵק, צְרִיכִים לְלַמֵּד הַלְכָה אַחַת, אֲבָל בּוֹא תִסְתַּכַּל, בְּשִׁיחָה אַחֲרַת אוֹמֵר רַבְּנּוּ ז"ל, שְׁתַּלְמַד אֶת כָּל הַד' חֶלְקֵי שְׁלֶחַן עֲרוּף! זֶה נִקְרָא לֹא עִם הָאָרְץ חָסִיד, עִם הָאָרְץ לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת חָסִיד! וְלַצְעֲרָנוּ הָרַב, זֶה בְּכִרְסָלָב וּבְכָל מְקוֹם. אָז הַעֲצָה הַכִּי טוֹבָה: אֲנִי לֹא צְרִיף אוֹתָךְ, וְגַם לֹא צְרִיף אוֹתָךְ, בּוֹא נִקַּח אֶת הַלְּקוּטֵי מוֹהֲר"ן, וְאַנִּי לֹא עוֹזֵב אֶת זֶה עַד שְׁאַנִּי מְסִים אֶת זֶה, וְעוֹד פֶּעַם וְעוֹד פֶּעַם, וְשִׁיחוֹת הֶר"ן, 'חַיֵּי מוֹהֲר"ן', 'סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת', 'סִפְר הַמִּדּוֹת', 'לְקוּטֵי הַלְכוֹת'. אֲנִי נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁלֹא הִפְרַתִּי אֶת אֶף אֶחָד, רַק סְפָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל. יֵשׁ לִי

ראש טוב? יש לי הראש הכי קשה שרק יכול להיות; אבל אם תעשה לך תספרת - עכשו אני לא מגזים - תשים את זה על השלחן ותתחיל לספר כמה שערות שיש לך - כל כך הרבה פעמים גמרתי את ה'לקוטי מוהר"ן'. היתה תקופה שגמרתי אותו כל יום. אני לא אומר לכם לחקות אותי, כי תשתגעו; אני אומר לכם פתוח, גמרתי כל חדש את ה'לקוטי הלכות' שלשים חדשים רצופים! אני עקשן מאד גדול!

היה משפיע בבב"ב, הוא מסכן כבר לא חי, הבן שלו למד אצלי. הוא אומר, שפעם הוא דבר עם האבא, שהוא משפיע גדול בבב"ב, ואמר לו שרבנו ז"ל אומר, שכל העשירים משגעים. האבא התחיל לצעק עליו: 'מה אתה תולה הפל ברבנו ז"ל?! שמעת את זה שמה?! ואומר את השם שלי בזלזול. הבן זכה לסים כל חדש 'לקוטי מוהר"ן'. הוא מדפדף ב'לקוטי מוהר"ן' חלק ב' סימן סד, והאבא מתחיל להסתכל, והיה המום, וזה משפיע.

או ספור אחר, אני לא אגיד שמות. יש אחד מפרסם מאד, ויש על זה וידאו שהבחורים הקליטו את זה. הוא בא להתוכח אתי: 'מאיפה אתה לוקח את סדר דרך הלמוד?' אין לי כח לדבר, לקחתי את ה'שיחות הר"ן' ומדפדף לו סימן ע"ו, והיום הוא המנהיג. אני אגיד לכם את השם - תפלו חלשות, ומסתכל ואומר: 'רגע רגע, אתם לא הדפסתם את הספר הזה 'שיחות הר"ן'? הוא מתחיל להסתכל בשער, אולי יראה שמה; אמרתי לו: 'לא יודע, אולי, ויש על זה וידאו. אני לא אגיד את השם כדי לא להרבות מחלוקת, אז יכולים לעבד על בני אדם. אז הכי טוב ללמד בספרי רבנו ז"ל. ולמה אני מצטט? כי אומרים שאני מוצץ מהאצבע, אז בוא נראה שתגיד אתה איפה רבנו ז"ל אומר. אדם שכבר

בברסלב חמשים שנה אמר באיזה דרשה: אני חושב שרפנו ז"ל
אומר באיזה מקום, אני לא זוכר בדיוק ב'שיחות', ב'חיי מוהר"ן',
מה אכפת? אבל רפנו ז"ל אומר את זה... רפנו ז"ל אומר,
שצריכים לקחת חתול, להכניס את זה בשק ולקשר. איפה אומר
את זה רפנו ז"ל? בוא תראה לי! ולא יודע.

יש חסידות... שהם אומרים: רק ה'לקוטי מוהר"ן' זה של
רפנו ז"ל, והכל מוהרנ"ת כתב. טפשים, הם לא יודעים שגם
ה'לקוטי מוהר"ן' מוהרנ"ת ז"ל כתב את זה, לא רפנו ז"ל, אז
למה זה של רפנו ז"ל, וזה לא?! אז מה קורה היום? מה אתה
חושב? הם מפלדה? הם מאבנים? הם מעץ? להם יש יצר הרע
בדיוק כמו היצר הרע של כלכם, והם הולכים לעשות עברות כמו
כלכם, מחביאים את הפאות ולוקחים כובע טמבל, ככה שאתה
לא תראה שהוא חסיד, ומה קורה? המצפון עובד, ובשום ספר
לא כתוב מ'אוצר הקדשה', 'קדשת ישראל' וכל הקנטרסים,
ו'שמירת עינים' ו'שמר עיניך', והמצפון הורס אותו, ואנחנו
מפצים את הספרים, והוא מבקש: 'תן לי!' ומכניס את זה בשקט
ונותן חמש דולר, שני דולר, וההוא שואל: 'מה זה? אתה לומד
ספרי ברסלב? הרי אסור!' אז הוא אומר: 'זה לא ברסלב, אפלו
חסיד ברסלב אומרים שזה לא ברסלב!' עכשו אתה מבין למה
הקנטרסים האלו הולכים, כלם קונים את זה, אפלו גויים קונים
את זה, כושים! יש אחד שמפיץ, אבא של... זה אדם שרק תגע
בו... זה אתה לא ראית עוד. ראית הרבה חילים בצבא, אבל זה
לא ראית. הוא פלדה, הוא יכול לקחת, בלי גזמאות, ארבע אנשים
ולרוץ אתכם ככה, ואתה תצעק: תעזב אותי! בריון כזה שיש לו
כחות. הוא הולך עם שקים, כל יום הולך להפיץ, והנה בא כושי
גבוה, שמשחקים כדור רגל, הוא בא, והמפיץ תופס את הסלים
ובורח, כי לא מתחשק לו עכשו לריב עם כושי, כושי יכול להיות

מסכן עם סכין! אז הכושי אומר לו באנגלית: 'מה אתה בורח? יש לך סחורה טובה! מה יש לך היום?' אך הוא המשיך לרוץ. לא מתעסקים עם גוי. גוי הוא רוצח. אבל הגוי תפס אותו ושוב אומר: 'מה אתה בורח? מה יש לך היום? יש לך משהו חדש?' ולוקח ונותן לו עוד עשרים דולר על קנטרס! זה ספרים טובים, וזה גוי אומר את זה, וזה שיחה ביחיי מוהר"ן שרבנו ז"ל אומר, שגויים אני יכול לקרב אל הדת, כי רבנו ז"ל ירד כל כף אל העמק של כל אחד ואחד, והוא מבין את כל אחד. ברוך השם, שאנחנו לא חולקים על רבנו ז"ל, אבל יש נסיונות. ומה הנסיון? אתה תצא מפה - יהיה לך עסק עם חבר, ואתה רק בשר ודם; אחד יקניט אותך, ואתה תגיד: יעלא, מה אני צריך את זה?! ואתה תעוף, ואני לא רוצה את הדת, ולא רוצה את ברסלב... וזה מה שאמרתי תורה ה', שהקשיא שיש לך, יש לעוד מאה אלף אנשים, בנים ובנות. בת בקשי חזרה בתשובה, חנטרישית מסכנה - תלמד אתה מה זה מזוזה, מה זה פשרות, מה זה שבת. יוצאים בחוץ ומוציאין חן אחד בעיני השני - מה, זה ברסלב?! בשום פנים! זה היהדות?! זה מה שאת מלמדת את הבנות ברסלב, חס וחלילה?! זה מראה שזה שקר! מצדנו תהיה חב"ד... בשמחת תורה באו אצלנו חב"דניקים, כמה זקנים, ומבקשים אותי שרוצים להגיד דרשה. אמרתי: אחר ערבית נעשה הקפות ואחר כך תגידו דרשה, אבל לא תאכזבו אותי. אז אמרו: לא נאכזב אותך, ואחר ערבית עשינו את ההקפות, ונתתי לכלם הקפות, והיה להם דגל ענקי של 'יחי אדוננו ורבנו מלך המשיח', ואני התחלתי לשיר את השיר הראשון שלהם, ואיזה שמחה היה להם ששרים את השיר שלהם! אחר כך גומרים את ההקפה הראשונה. אמרתי: רגע רגע, למה אתה הולך ככה עם הדגל? בוא נפתח את זה כמו שעושים חפה, והחפה של מלך המשיח! ואני נותן דפיקה על הבמה, ואני

אומר 'יחי אֲדוֹנָנוּ!' וְהֵם צָעֲקוּ 'יחי!', איזה שִׂמְחָה הָיָה לָהֶם! למה זֶה מִפְרִיעַ, תְּגִיד לִי, אִם אֲנָשִׁים שִׂמְחִים מִזֶּה? וְהֵם כָּתְבוּ אֶת זֶה הַשְּׂנָה בְּכּוֹתְרוֹת אֶצְלָם, אֲבָל הַשְּׂנָה הָיָה הַפְתָּעָה: בָּאוּ אֲנָשִׁים מִיְּבֵנְאֵל, וּמָה יִגִּידוּ אִם כֵּן? אֲנָשִׁים שִׂמְחִים מִזֶּה - לְמָה אֶתָּה צָרִיף לְרִיב?! הוּא רוֹצֵה לְשִׁיר - מָה אֲכַפֵּת לָךְ?! בְּמָקוֹם אַחֵר הָיוּ זוֹרְקִים אוֹתָם, לְמָה יְהוּדִים צָרִיכִים לְרִיב?! וְגַם אוֹתוֹ דָּבָר בְּבִרְסָלֵב, לְמָה צָרִיכִים לְרִיב?! ---

חֲזַרְנוּ כְּכֹר בְּתִשׁוּבָה. אומר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן מ"ט): עָקַר הַתִּשׁוּבָה יִהְיֶה לָךְ נִסְיוֹן לְעֵבֶר עוֹד פַּעַם בְּזָבֵל. עֲכָשׁוּ אֶתָּה כְּכֹר לֹא מִתְּלַלְלָךְ בְּזָבֵל, לֹא עוֹשֶׂה יוֹתֵר - זֶה נִקְרָא חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה! אִזּוֹ צָרִיכִים לְלַמֵּד אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, לְהִיּוֹת בְּקִי בְּהַפְל'; וְהִיּוֹת שֶׁלְצַעֲרָנוּ הַרֵב, אֲנָשִׁים זְקָנִים - וְעוֹד פַּעַם אַחַת לֹא גָמְרוּ אֶת ה'לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן', וּפְהָ הֵנָּה ... גּוֹמֵר כָּל חֹדֶשׁ אֶת ה'לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן', וְלֹא מִסְפִּיק, אֲלֵא הוּא מְעוֹרֵר! יֵשׁ לוֹ חֲבוּרָה שְׁלֵמָה - עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שְׁכָל חֹדֶשׁ מְסִימִים [וּבְמָקוֹמוֹת אַחֵרִים אומרים שְׁאֵנַחְנוּ מִטְרַפִּים, בְּסִדְרָ], וְכֵן גּוֹמְרִים כָּל חֹדֶשׁ שֶׁשָּׂה סִדְרֵי מִשְׁנָה, בְּשַׁעֲה שְׁאֲחֵרִים אֶפְלוּ לֹא יוֹדְעִים מָה זֶה מִשְׁנִיּוֹת, אִזּוֹ זֶה מָה שֶׁחֲזִיק אוֹתִי. תְּמִיד הַחֲזִיקֵתִי בְּיַד סִפֵּר. פַּעַם בְּכָל בְּנֵק הָיָה כְּתוּב בְּפִרְסוּמוֹת 'מָה שְׁבִיד - בְּטוֹחַ', עֲכָשׁוּ אִם אֶחָד אומר שֶׁהוּא רַעֲב, וּבָא שְׁנֵי וְאומר לוֹ: 'אֵל תֹּאכַל!' 'לְמָה?' 'זֶה לֹא אֲכַל!' 'אֲבָל אֲנִי רַעֲב, אֲנִי צָרִיף מִשֶּׁהוּ לְאֲכַל!' מָה תְּגִיד לוֹ?! וְהוּא בְּשָׁלוֹ: 'תְּעוֹף מִפֶּה! אֲנִי רַעֲב!' אֶתָּה תְּעַמֵּד וְתִסְתַּכַּל, וְהוּא יֹאכַל בֵּיס וְעוֹד בֵּיס, וְהֵנָּה קוֹלָה וּפְתָה פְּלֶאפֶּל... לְמָה בְּגוּף, שְׁאֶתָּה מְרַגֵּשׁ שְׁאֶתָּה רַעֲב, אֶתָּה תְּגִיד 'תְּעוֹף מִפֶּה! מִי שׁוֹאֵל אוֹתָךְ?!' שְׁאֵם תְּעַשֶּׂה כְּמוֹ שֶׁהוּא אומר - אֶתָּה תִּסְתַּכַּל וְתִשְׁאָר רַעֲב; אִזּוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת אָדָם לֹא מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, אֲלֵא אומר 'אֲנִי רַעֲב!', וּבְרוּחָנִיּוֹת פְּתָאוּם הִזְקֵן הִזָּה אָמַר: 'זֶה לֹא נִקְרָא לְמוֹד'... מָה

פתאום? ! אתה לוקח משניות ולומד ששה סדרי משנה - זה לא נקרא למוד? ! בוא נראה; אחר כך, כשנהיה בקבר, כבר יהיה מאחר - למה אנשים מפתחים מעכברים? עכבר לא יכול לעשות לך שום דבר, הוא עף לך כמו רוח, ובפרט נשים מאד נגעלות מעכבר. אלא אף על גב דאיהו לא חזי, מזליה חזי; זה החיה הראשונה שבאה לקבר. ראיתם איך שקוברים גופה בקבר? אני בגיל שמונה ראיתי נפטר איך שמכניסים אותו באדמה, ובגיל אחד עשרה ראיתי איך שעושים טהרה לנפטר, אז אני לא שכחתי את זה, ואני יודע שיעשו את זה אתי, אז המח כבר הולך אחרת. בקבר כל אחד שוכב לבד, לא עם השני; אז הדבר הראשון שמכניסים גופה, מכסים אותה עם עפר, שמים על זה מלט ככה טוב, שבטוח לא תוכל לברח, והנה מה קורה? כל האבלים הולכים הביתה, עושים אהל לאבלים, מכינים סעודות, אוכלים ומספרים בדיחות ומדברים שבע ימים; ככה אף אחד לא שם לב: רגע רגע, האבא שלי, עכשו קברתי אותו, שמה האמא שלי, האח שלי, האחות שלי - מה הם עושים עכשו שמה? - תעזב! אני לא רוצה לשמע! ובאמת מה קורה? יש עכברי שדה שהם מתחת לאדמה, נחשים ועקרבים; הם מריחים בשר טרי - באים מכל הצדדים. מזה בא שאדם נגעל מהם. הוא רק רואה עכבר - משהו בפנים מגעיל אותו, כי זה יהיה הראשון שיגיע לקבר שלו; ומי שזכה ולמד כל יום משניות - זה כמו שאתה שם סם, כי עכברים הם באים עד למקום שיש סם, כי הוא רק מריח את הסם, הוא בורח, ובשביל זה מי שזוכה והוא לומד כל יום הרבה משניות והרבה לקוטי מוהר"ן, אמר מוהרנ"ת ז"ל שהתולעים לא יבואו לך בקבר. יבוא אחד ויגיד: זה שטיות! אבל אם יש לך שכל, ואתה רק יושב לרגע וחושב טוב - הנה זה נפטר מסכנ, חפרו קבר והכניסו אותו. מה קורה עכשו למטה? אם היית רואה כמה

עֲבָרִים עוֹשִׂים מִמְּנוּ סְעוּדָה, כְּמָה תוֹלְעִים יוֹצְאִים מֵהַבֶּטֶן,
וְהַגּוֹפָה נִרְקָבָה - הִיִּית אֹמֵר לְהוּא 'תְּעוֹף מִפֶּה' כְּמוֹ שֶׁהִיִּית אֹמֵר
לוֹ עַל הַפֶּתַח פְּלֶאפֶּל שָׁזָה לֹא אֲכַל? ! כִּכָּה הָאָדָם. יֵשׁ לוֹ שֶׁכָּל -
לוֹמֵד 'לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן', לוֹמֵד מִשְׁנֵיּוֹת - עֲכָשׁוּ אֲנִי לֹא מִפְּחַד מֵאֶף
אֶחָד !

הַחִיד"א מְבִיא מ'מְדַרְשׁ תַּלְפִּיּוֹת', שְׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל
פֶּתַח שֶׁל גִּיהֵנָם. אַתָּם יוֹדְעִים מָה זֶה גִּיהֵנָם? יוֹשְׁבִים שְׁתֵּי גוֹרִילוֹת
... , מְלֹאכֵי חֲבֵלָה עִם שְׁנַיִם לְבָנוֹת, תּוֹפְסִים אוֹתָךְ: 'אֵין
לְבָרַח! בּוֹא אִתָּה! תֵּלֵךְ!' אֹמֵר ה'מְדַרְשׁ תַּלְפִּיּוֹת', שְׁאֲשֶׁר בֶּן
יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל גִּיהֵנָם; מִי שֶׁלְּמַד מִשְׁנֵיּוֹת - הוּא מוֹצִיא
אוֹתוֹ וְאֹמֵר: 'לֹא! זֶה לֹא שִׁיךְ שְׁמָה!' אִז עֲכָשׁוּ אֲנִי צָרִיךְ
לְהִתְפַּעֵל מִמָּה שָׁזָה אָמַר? ! אֲנִי רָעֵב, מִמֶּשׁ מֵת, וְהֵהוּא אֹמֵר 'זֶה
לֹא אֲכַל', וּבְכָל אֶפֶן אִתָּה אֹמֵר לוֹ 'תְּעוֹף'; בְּרוּחָנִיּוֹת תַּעֲשֶׂה אוֹתוֹ
דְּבָר: 'תְּעוֹף מִפֶּה! אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ! ! יֵשׁ לִי עֶסֶק אִתָּךְ? !' זֶה
נִקְרָא בְּסֵדֶר, שְׁלוֹם. הֵנָּה גּוֹמֵר תְּהִלִּים, אִז אֶחָד אֹמֵר לוֹ: 'מָה
פִּתְאוֹם? ! לֹא צְרִיכִים לְגַמֵּר תְּהִלִּים! לֹא צְרִיכִים שׁוֹם דְּבָר! אִז
מָה כֵּן? לְהִסְתַּכֵּל בְּטְלוּיָזְיָה וְעוֹד פַּעַם בְּנוֹת - וְנִרְאָה אַחֵר כֶּף מָה
יִהְיֶה...

רַבְּנוּ ז"ל אֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ג"ב) שֶׁהַמִּפְנֵה
לְבוֹ לְבִטְלָה, כְּשֶׁהוֹלֵךְ לְהִתְבּוֹדֵד - עַל יְדֵי זֶה זוֹכֵה לְצֵאת מִכָּל
הַתְּאוּוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל אֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַתְּבּוֹדוֹת סִימָן ב')
הַמִּפְנֵה לְבוֹ לְבִטְלָה, הוּא בָּא לְכַעַס. זֶה שְׁתֵּי דְבָרִים בְּתוֹרָה ג"ב.
הוּא מְדַבֵּר שְׂאִתָּה הוֹלֵךְ לְהִתְבַּטֵּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְסֵפֶר
הַמִּדּוֹת הוּא אֹמֵר: אִתָּה הוֹלֵךְ עֲכָשׁוּ לְהִתְבַּטֵּל, הוֹלֵךְ לְשִׁבְתּ בֵּין
חֲבוּרָה שֶׁל לְצַנִּים - אִז תְּהִיָּה בְּכַעַס, כִּי הַפּוֹנֵה, שֶׁמִּפְנֵה לְבוֹ לֹא

להקדוש ברוך הוא, אלא לשטיות אתה הולך להתבודד, וזה נקרא התבודדות שאינה כראוי.

אם כבר דברתי מתורה נ"ב, רבנו ז"ל אומר: קדם לשבר תאנה אחת, ואחר כך עוד תאנה ועוד תאנה, עד שמזככים את כל התאוות. ואל תחשב שגמרת, כי נשאר לעצמך משהו. במה מתחילים? יש לי כל כך הרבה תאוות, אני מלא חטאים, מלא עוונות - באיזה מדה מתחילים? מתחילים בשמחה! פעם אמרתי דרשה בליל שבת וספרתי ספור מצדיקים, והיה שמה איזה זקן, והוא שמע את הספור ואחר כך נרדם וישן כל הדרשה. בסוף הדרשה כשדברתי, הוא התעורר וקפץ: 'בן בן, היה צדיק כזה!' וחזר מה שהתחלתי. הדבר הראשון מה שצריכים זה שמחה. אם יש לך שמחה - יש לך הכל. אם אדם שמח - יש לו כל המדות טובות, אם אדם בעצבות - יש לו את כל המדות רעות. צריכים רק לשמח, אבל לא לשמח עם חשיש או אלכוהול, רק ששומרים תורה ומצוות.

הנה יש בחור שאין לו תפלין, אני משתתף בחמשים שקל, שיהיה לו תפלין, וכל אחד שישתתף, וככה נקנה לו תפלין, ושיניח כל יום תפלין, כי כל יום שלא מניחים תפלין, זה 'קרקפתא דלא מנח תפלין'.

רבנו ז"ל מביא, שנעמן מסוריה היה מצרע מסכן, אז הלך לכל הרופאים - ולא הועיל שום דבר. שמע שאצל היהודים יש אלישע הנביא, אז אמר לעבדים שלו: 'תראו, הולכים להצדיק הזה; מה שהוא אומר, מתקים!' אז בא אל אלישע, ואלישע אמר לו: 'לך אל הירדן ותטבל שבע פעמים'. ויצא בכעס: 'מה? אני אלך במים המלכלכים האלו שאומר לי? לי יש כל מיני מרחצאות אצלי!' העבדים שלו אמרו לו: 'אדוני השר!' כי היה שר גדול,

'הַנְּבִיא אָמַר לָךְ דְּבַר גְּדוֹל, הִיִּית כְּבָר אֶצֶל כָּל הַרוֹפְאִים, נְסִית - וְלֹא הֵלַךְ, מָה תַּפְסִיד פֹּה?!' הוּא נִכְנַס וְטָבַל, וַיֵּרְדוּ לוֹ כָּל הַפְּצָעִים, וְקָבַל עוֹר כְּמוֹ תִּינוֹק. בָּא אֶל אֱלִישָׁע וְרָצָה לְתַת לוֹ כֶּסֶף, אֲזַי אָמַר לוֹ אֱלִישָׁע: 'אֲנִי לֹא צָרִיךְ כֶּסֶף!' צִדִּיקִים לֹא צָרִיכִים כֶּסֶף. 'יֵשׁ לִי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם!' הַגִּבְאִי שָׁלוּ הִיָּה גִּיחְזִי, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שְׁהִיָּה נוֹאֲף גְּדוֹל. הוּא שָׁמַע שֵׁישׁ שָׁמָּה כֶּסֶף, הוּא רָץ וְאָמַר לוֹ: 'רָגַע! הַרְבֵּי רוֹצָה מְעִיל פְּרוּהָ וְעוֹד חֲתִיכוֹת זָהָב!' וְהוּא נָתַן אֶת זֶה בְּכִיף. אֱלִישָׁע הַנְּבִיא רָאָה אוֹתוֹ הוֹלֵךְ עִם הַמְּעִיל, וְשָׁאַל אוֹתוֹ: 'מֵאִיפֹה יֵשׁ לָךְ אֶת זֶה?' הוּא נָסָה לְהִתְחַמֵּק, אָבַל הַנְּבִיא הִתְעַקֵּשׁ: 'מֵאִיפֹה יֵשׁ לָךְ?' 'הִשָּׁר נָתַן לִי!' 'בְּקִשְׁתָּ מִמֶּנּוּ?' וְלֹא יָכַל לְהַכְחִישׁ וְעָנָה 'כֵּן'. אֲזַי אָמַר לוֹ אֱלִישָׁע: 'כָּל הַצָּרַעַת שְׁהִיָּה עִלּוֹ, שְׁיִלַךְ עֲלֶיךָ וְעַל הַיְלָדִים שְׁלָךְ!' וְזֶה מַה שְּׂאוֹמְרִים בַּהַפְּטָרָה: וְאַרְבַּעָה אֲנָשִׁים מְצַרְעִים - זֶה הִיָּה גִּיחְזִי וְשִׁלַּשְׁת הַבְּנָיִם שָׁלוּ. הַצִּדִּיק לֹא צָרִיךְ אֶת הַכֶּסֶף שְׁלָךְ. תַּן לִי תְּקוּן - הוּא לוֹקַח אֶת הַכֶּסֶף וּמַחְלֵק אֶת זֶה לְצִדְקָה.

אַתֶּם יוֹדְעִים מַתִּי נִסְעֵתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל? כְּשִׁכְּלֶם פְּחָדוֹ, בְּשַׁנַּת שְׁשִׁים וְאַרְבַּע, שָׁאֲז הִיָּה פְּחָד לְנִסְעֵ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאַפְלוּ הָאֲמֵרִיקָאִים פְּחָדוֹ מֵהַרוֹסִים. הִלְכֵתִי עִם קֶסֶקֶט וְעִם גְּקֶט, וְהִחְבַּאתִי אֶת הַפְּאוֹת, וּבִאתִי לְשָׂדֶה תְּעוּפָה, וְעַד הָאֵינְטוֹרִיסְט אֲנִי מַחְכָּה. לְקַחְתִּי מוֹנִית תַּחַת הָאֲף שְׁלָהֶם וְטַסְתִּי לְאוֹמֵן, וְהִיִּיתִי בְּבֵית סֵהַר גַּם כֵּן, אָבַל לֹא פְּחָדְתִּי, כִּי מִקְּסִימוֹם שָׁאֲלוּ אוֹתִי: 'מָה עָשִׂיתָ?', 'לֹא עָשִׂיתִי שׁוֹם דְּבַר, יִצְאֵתִי מֵהַשָּׂדֶה תְּעוּפָה וְלִקְחֵתִי מוֹנִית!' 'מָה, אַתָּה לֹא יוֹדַע שְׁאָסוֹר פֹּה?' בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית הֵם רְצוּ תְּמִיד לְהִרְאוֹת שְׁהֵם (חֶסֶר)

אקיב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים התשס"ט

שעור למחנכים

שלמה המלך אומר: "חנך לנער על פי דרכו, גם כי יזקין לא יסור ממנה". חנוך; כמה שרק לא ידברו על חנוך, כמה שרק לא יחדשו בחנוך - עדין לא התחלנו. עצם העבדה שזה נקרא 'חנוך', לשון עתיד - שהולך לחנך. מה זאת אומרת אתה הולך לחנך? חנוך צריכים תמיד. עוד פעם ועוד פעם - ככה כל החיים, ובפרט בגיל צעיר. חכמינו הקדושים אומרים: 'לא תקפדן מלמד'. מי שהוא קפדן, הוא לא יכול להיות מלמד. למה? כי צריכים עצבים כמו ברזל עם בנים, ועם בנות זה לא ענין שלי. יש ילדים קשים בכיתה, יש לי בנות קשות בכיתה - זה תלוי כפי המלמד, כפי המורה. כתוב בשלחן ערוך בהלכות מלמדים: מלמד צריך לאכל טוב, לישן טוב, ואסור לו לצום - כדי שיהיה רגוע לילדים. למי אין בעיות?! אין דבר כזה שאדם יכול להגיד: ראיתי אדם בלי בעיות. אני יכול להגיד לכם את זה מנסיון אישי, לא מספיק לי הבעיות שלי שלא חסר, אני צריך עוד?! אין דבר כזה שאחד יגיד שהוא בלי בעיות. יכולים להגיד מלמד או מורה שאין להם בעיות?! הרי יש להם בעיות, כל אחד יש לו בעיות - אם כן מי יכול להיות מלמד? מי יכולה להיות מורה? יש לי את הבעיות שלי! אז יש בזה שני דברים: פעם מי שלא היה לו פרנסה, נעשה מלמד. ידעו מי זה מלמד, איזה שלומיאל...

ידוע הספור של רבי מאיר שפירא. הוא היה גאון גדול וחכם גדול, והיה גם חבר בפלמנט של פולנייה; יכולים לתאר שהוא

הִיָּה אָדָם חָכָם מְאֹד, שֶׁהַגּוֹיִים לָקְחוּ אוֹתוֹ שְׂיֵהִיָּה בְּסִיִּים, שֶׁהוּא יִהְיֶה אֶחָד מֵהַנְּצִיגִים. אָז בָּא פַעַם שׁוֹחֵט אֱלִיו, שֶׁפָּטְרוּ אוֹתוֹ מִשְׁחִיטָה, כִּי רָאוּ שֶׁמָּשְׁהוּ לֹא בְּסֹדֵר, כִּי שׁוֹחֵט זֶה גַם כֵּן אַחֲרֵיכֵן מְאֹד גְּדוֹלָה; אָז הוּא הִגִּיעַ לְהַתִּיעֵץ אִתּוֹ: 'אֵינְ לִי פְּרִנְסָה!' שָׂאל אוֹתוֹ: 'מָה הָעֲבוּדָה שְׁלָךְ?' 'הֵייתִי שׁוֹחֵט.' 'וּמָה קָרָה?' 'פָּטְרוּ אוֹתִי.' 'לְמָה?' 'כִּכָּה וְכִכָּה.' 'אָז מָה אַתָּה מַחְלִיט?' 'וְעֵנָה: 'אֲנִי מַחְלִיט לְהִיּוֹת מְלָמֵד.' אָז אָמַר רַבִּי מְאִיר שְׁפִירָא: 'אֲנִי לֹא מְסַכֵּים!' 'הָרַב, תְּגִידוּ לִי לְמָה?' אָמַר לוֹ הָרַב: 'לֹא יִכְלַת לְשַׁחַט פְּרוֹת, תִּרְנַגּוּלִים - עַכְשָׁו תִּלְךָ לְשַׁחַט יְלָדִים! זֶה לֹא!' הוּא הִבִּין שֶׁכָּל הַמְּלַמְדוֹת אָצְלוּ זֶה אֵין לִי בְּרָרָה, אָז אֲנִי אֶהְיֶה מְלָמֵד. אֵין דְּבָר כְּזֶה אֵין בְּרָרָה! אִם מוֹרָה רוֹצֶה לְהִיּוֹת מוֹרָה כִּי אֵין לָהּ בְּרָרָה, הִיא רוֹצֶה קָצֵת לְצַאֵת מֵהַבַּיִת וְרוֹצֶה קָצֵת לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף - זֶה לֹא נִקְרָא מוֹרָה! אִם מְלָמֵד חוֹשֵׁב: אֲנִי עוֹזֵב אֶת הַכֹּל, וְאֲנִי אֶהְיֶה מְלָמֵד כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף אוֹ אֵיזָה סִבָּה שֶׁרַק לֹא תִהְיֶה - זֶה לֹא נִקְרָא מְלָמֵד! מְלָמֵד אוֹ מוֹרָה - זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּדָם! צָרִיכִים לְחִיּוֹת עִם זֶה! לֹא יְכוּלִים לְהַסְבִּיר אֶת זֶה. כְּמָה שֶׁרַק לֹא נְסָבִיר - זֶה חֶלֶק מֵהַמוֹרָה, חֶלֶק מֵהַמְּלָמֵד, צָרִיךְ לְהִיּוֹת, לְהַרְגִישׁ! מָה אֲנִי אֲגִיד לָכֶם? אֶהְבֶּה, לְעֵבֵד עַל עֲצָמוֹ, זֶה לֹא יְכוּלִים לְהַסְבִּיר אֶת זֶה; מִי שֶׁלֹּא יְכוּל - חֲבַל.

הַרְבֵּי מִצָּאנֹז זִי"ע, בַּעַל הַדְּבָרֵי חַיִּים, הִיָּה יְהוּדִי מְאֹד חָרִיף. אֲגַב, הוּא הִיָּה צוֹלַע עַל רַגְל. הוּא הִיָּה אָדָם נְמוּךְ, יֵשׁ תְּמוּנוֹת מִמֶּנּוּ, וְהַסְבָּה לְצִלְעָה שְׁלוֹ הַתְּגֻלְתָּהּ רַק שְׁנַיִם שָׁנִים אַחֲרֵי שֶׁהִדְבָּר קָרָה, כְּשֶׁהִיָּה מְאֹד מְבֹגֵר: כְּשֶׁהוּא הִיָּה יָלֵד, הִיָּה לוֹ מְלָמֵד פְּשוּט מְשָׁעֵ, אַכְזָרִי. אֲנִי לֹא אֶקְרָא אוֹתוֹ אַכְזָרִי, רַק מְשָׁעֵ. ר' חַיִּים הִיָּה אוֹ יָלֵד קֶטָן, וְהַמְּלָמֵד הַזֶּה נָתַן לוֹ מַכּוֹת, לֹא סָתַם מַכּוֹת! וְהוּא רָץ, אָז נָפַל עָלָיו סִפְסֵל גְּדוֹל; וּבִמְקוֹם לְלַכֵּת לְהַצִּיל אֶת הַיָּלֵד - מִסְפִּיק נִתְּתָ לּוֹ כְּבָר מַכּוֹת - אָז הוּא עוֹד דֶּרֶךְ כִּכָּה עַל

הספסל בכח, והשם ישמר, ככה פצע לו את הרגל טוב טוב. ואז לא היה כמו היום בית חולים שיכולים לקחת ולעשות ניתוח ולתקן לך את הרגל. והילד בא הבייתה צולע, מלא דם. 'מה קרה לך?' ולא רצה להגיד את האמת, ואמר שנפל, ושמו לו איזה תחבשת, והרגל נעשה, השם ישמר, עקם, והיה צולע כל החיים שלו, וידוע שהדברי חיים היה צולע. כתוב בזהר: השם ישמר, מי שבעל מום ברוחניות - בעל מום גם בגשמיות. אחד עור, אחד צולע, השם ישמר - אבל הצדיק הזה היה מאד מאד משהו נפלא. זה היה מלמד?! שהשם ישמר! אפלו להרביץ צריכים לא באכזריות כזו, אתה עוד פוצע לו את הרגלים, רוקד על הדם של ילד...

אז פעם אמרו לו: 'באו אנשים מכבדים, שבאו להתקבל!' כמו אצל רב מקבלים שמוש, באים אדמו"רים קטנים לקבל שמוש אצל אדמו"ר לראות, אחר כך הם גם פן יכולים להיות אדמו"רים. אז הוא אמר להם: 'אחר שלש צרות שאתם תשמעו, אם אתם לא תשברו ולא יקח אתכם טוב טוב מבפנים - חבל לכם להתחיל, שאתם פשוט גנבים ורוצחים ופושעים! סתם לקחתם מבני אדם כסף!' הוא את כל הכסף חלק לעניים, והיה ידוע שאת כל הכסף הוא מחלק לאחרים, כי לא רצה להנות מצרות ישראל. מה זאת אומרת שכדי להבין ולהרגיש את הצרות של הזולת צריכים לחיות עם זה? מי מסגל לזה באמת, ולא סתם בהצגה?! - - - אותו דבר מי שרוצה להיות מלמד או מי שרוצה להיות מורה - צריך לחיות עם הילדים, צריך להבין מה זה ילדים, מה זה בנים ומה זה בנות; אם יודעים את זה, אפשר לחנך.

לא קל לשמע את הצרות של אנשים. פעם התחננתי: אני רוצה ללכת לנוח לשעה שעתיים, פשוט אני מתמוטט, עוד צרה

ועוד צָרָה... אָנִי עוֹשֶׂה תְּמִיד אֶת הַחֲשָׁבוֹן, כְּמָה כֶּסֶף אָנִי הֵייתִי מְשַׁלֵּם בְּאֵמֶת שְׁאֵדָם רַק יִשְׁמַע אוֹתִי מֶה הַצָּרָה שְׁלִי וְהַבְּעִיָּה שְׁלִי. אָנִי כָּבֵר לֹא אוֹמֵר תַּעֲזוֹר לִי, רַק תִּשְׁמַע אוֹתִי! יֵשׁ לִי אֲבָן מֵאֵד כְּבֹדָה עַל הַלֵּב, וְאִין לִי אִיפֹה לְפָרֵק אֶת הָאֲבָן הַכְּבֹדָה. הֵייתִי מְשַׁלֵּם כָּל הוֹן דְּעָלְמָא, רַק תִּשְׁמַע. פְּסִיכִיאָטוֹר זֶה חֲכָמָה שְׁלֵמָה. פְּסִיכִיאָטוֹר טוֹב בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית לֹקַח חֲמֵשׁ מֵאוֹת דּוֹלָר לְשִׁלְשֵׁת רְבִיעֵי שְׁעָה, אָבֵל עַד שְׁנִפְתַּחְתָּ - הַשְּׁעוֹן מְצַלְצֵל. גְּמַרְנוּ. אִין. הַשֵּׁם יִשְׁמַר, רַק לְשִׁמְעַ, רַק לְחִיוֹת עִם זֶה, צְרִיכִים כַּחוֹת נַפֶּשׁ בְּלִתי רְגִילִים. זֶה מְלַמֵּד וְזֶה מוֹרֶה! מֶה הָעֲבוּדָה שְׁלִי? זֶה לֹא לְהִיוֹת מְלַמֵּד, לֹא לְהִיוֹת מוֹרֶה, הָעֲבוּדָה שְׁלִי - אִם אָנִי מְלַמֵּד וְאִם אָנִי מוֹרֶה, אָנִי צְרִיף לְשִׁמְעַ כָּל אֲנַחָה שֶׁל אִשָּׁה, כָּל כְּאָב, וְיֵשׁ כְּאָבִים. לְשִׁמְעַ כָּל אֲנַחָה שֶׁל יְהוּדִי, וְיֵשׁ צְרוֹת; בְּחוֹר רֶוֶק וּבְחוֹרָה רֶוֶקָה... לְגַבִּי מֶה אָנִי אוֹמֵר אֶת זֶה? לְהִיוֹת מְלַמֵּד וּמוֹרֶה צְרִיכִים לְהִיוֹת חֶלֶק מְזֵה, אֲזִ אָדָם הוּא מְלַמֵּד מְעֵלָה וּמוֹרֶה מְעֵלָה - תְּמִיד צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֲשָׁבוֹן כְּמָה אָנִי הֵייתִי מְשַׁלֵּם, כְּמָה אָנִי הֵייתִי נוֹתֵן לְמִי שָׂרָק יִתֵּן לִי הַזְדַּמְנוֹת לְשִׁפּוֹף אֶת הַלֵּב שְׁלִי. אִם הוֹלְכִים בְּצוּרָה כְּזוֹ - זֶה מוֹרֶה הֵכִי טוֹבָה וּמְלַמֵּד הֵכִי טוֹב. צְרִיכִים לְהִבִּין אֶת הִילְדִים וְלְהַרְגִישׁ אֶת הִילְדִים. זֶה לֹא סֵתֵם עוֹד עֲבוּדָה וְעוֹד עֲבוּדָה. אִם לֹא - אָנִי אוֹמֵר לָכֶם, חֲבַל לְהִיוֹת מְלַמֵּד וְחֲבַל לְהִיוֹת מוֹרֶה, חֲבַל עַל הַזְּמַן, וְזֶה לֹא רַק מוֹרֶה לְפַתּוֹת הַגְּבוּהוֹת, זֶה בְּפִעוּטוֹן, זֶה בְּגִיּוֹם, זֶה בְּכַתּוֹת הַנְּמוּכוֹת - אוֹתוֹ דְּבַר. עַכְשָׁו נִשְׁאַלְתָּ הַשְּׁאֵלָה: אִם עֲשִׂיתִי אֶת זֶה כָּף שְׁחוֹר, שְׁחוֹר יוֹתֵר מִשְׁחוֹר, מִי צְרִיף אֶת זֶה?! לְמָה צְרִיף אֶת זֶה?! עֲדִיף לִי לְלַכֵּת לַעֲבֹד עֲבוּדָה אַחֲרַת, שְׁמַקְסִימוּם אָנִי הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת עֲבוּדָה שְׁחוֹרָה, מְשַׁק בֵּית: לְטֵאטוֹת, לַעֲשׂוֹת שְׁפוֹנְזִיָּה, מְקַסִּימוּם שְׁזֵה לֹא יֵצֵא טוֹב - אָנִי אֲעֲשֶׂה עוֹד פְּעַם שְׁפוֹנְזִיָּה, עוֹד פְּעַם מְטֵאטֵא; אָנִי רוֹאֶה שְׁהִשְׁאַרְתִּי שְׁמָה אֲבָק וְשְׁמָה אֲבָק - אָנִי עוֹד פְּעַם מְטֵאטֵא,

אני עוד פעם אעשה שפונז'ה. עם ילדים זה לא ככה! אם עושים טעות - השם ישמר, הטעות זה על כל החיים! זה מה ששלמה המלך אומר: "חנך לנער על פי דרכו, גם פי יזקין לא יסור ממנה". למה? כי מה שנתנו השפלה לבת כשהיא היתה קטנה, השפילו אותה אפלו במעון - היא תזכר שנים! אני זוכר עכשו; אני אומר לכם, ברוך השם, כבר אני עומד בגיל שיבה - אני זוכר כמו היום: כשהייתי עוד עם השערות הארוכות, קבלתי סטירה מר' שבתאי. הוא היה מכניס אותי לגן, ושחקו בחוץ, והיה עצים, ואני זוכר כמו עכשו שילד דחף את הילד השני, והוא נפל בתוך העץ ופתח לו את הראש... אני עמדתי שמה והסתכלתי, ואני קבלתי את הסטירה: 'למה דחפת אותו?!' הוא היה זקן מפלג, הוא היה לומד בבקר, ובערב - שמש של השטיבלאך במאה שערים, ובאמצע היום הוא היה אתנו. מה אתם חושבים? לא רציתי ללכת מחר לגן. זה לא הועיל שום דבר לאבא ולאמא, הם רצו לשחד אותי. 'מה קרה?' זה אני לא זוכר אם פן הסברתי או לא הסברתי, לא רציתי ללכת. זרקתי את עצמי על הרצפה - אני לא רציתי ללכת. עדין לא בגיל שלש - ומקבל סטירה, כשאני יודע שאני לא עשיתי כלום, רק עמדתי שמה, לא שמדמן. רואים מזה: דבר שהיה לפני ששים ושש שנים, עדין לזכור את זה! עכשו תתארו לעצמכם עוד שנה ועוד שנה, בפרט כשיש בת יותר מבגרת, ומשפילים אותה לפני כל הכתה - היא נעשית בעל מום. זה לא יועיל שום דבר; האמא והאבא יכולים לבכות, והיא לא רוצה ללכת יותר. ואותו דבר בנים, הם מחכים על הרגע שיצאו מהרשות של האבא והאמא, יהיו בר מצוה, שיגדלו קצת, ואחר כך לוקחים את הסדור וזורקים, ומורידים את הפאות... למה? המלמד עשה להם עול, או המורה עשתה להן עול. ויש בנות כאלו ויש בנים כאלו, ונעשו בעלי מומין בנפש, לא בגוף. היום

עַל פִּי חֵק בִּינְלָאֲמִי שְׁמַאד מְאֹד קָשָׁה, וּבִפְרָט בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית, אִם נוֹגְעִים בְּיָלֵד, וְכָל שֶׁכֶּן אִם מְרַבִּיצִים לְיָלֵד - אוֹי וְאָבוֹי; הַמְלַמֵּד אוֹ אָפְלוֹ אָבָא וְאֵמָא יְכוּלִים לְשַׁבֵּת בְּבֵית סֵהר בְּלִי רַחֲמָנוּת. זֶה חֵק שֶׁל הַגּוֹיִים. אֲנִי לֹא מְדַבֵּר עִכְשָׁו מִזֶּה. אִם זֶה מְלַמֵּד אוֹ מוֹרֶה - שְׂיַפְחָדוּ, יִפְתַּחוּ עֲלֵיהֶם תִּיק אִם הֵם אֲנָשִׁים קְשׁוּחִים; אָבֵל אֲנִי מְדַבֵּר עִכְשָׁו מִמַּכּוֹת בְּנַפְשׁ, שְׁזֶה אִף אֶחָד לֹא יְכוּל לְדַעַת, אִף אֶחָד לֹא יְכוּל לְהוֹכִיחַ מֵה קוֹרֶה פֹה. עֲשִׂיתֶם עִכְשָׁו לְיָלֵד, לְיִלְדָה, מוּם בְּנַפְשׁ - הֵם יִרְגִישׁוּ, רַחֲמָנָא לְצַלָן. מִשְׁפִּילִים בַּת לְפָנַי בְּנוֹת - זֶה מְצַחֵיק אֶת הַכֶּתֶה. יְלִידָה בְּאָה עִם מְשַׁקְפִים שְׁחָסַר יְדִית אוֹ חָסַר עֲדָשָׁה - זֶה מְצַחֵיק, נְכוּן; לֹא שׁוֹאֲלִים מֵה-מִי-מוּ, רַק אוֹמְרִים בְּדִיחָה עֲלֵיהֶ. אוֹלֵי הַיּוֹם בְּבִקְרָה, לְפָנַי שְׂיִצְאָה מֵהַבֵּית, הָאֵמָא נִתְנָה לָהּ סְטִירָה - שְׁאֲנִי לֹא מְצַדִּיק עִכְשָׁו לְתַת אֶת הַסְטִירָה, אָבֵל אוֹלֵי זֶה מֵה שְׁקָרָה? 'תְּעוּפִי מִפֹּה! תִּלְכִּי! הַטְנֵדֶר כְּבָר בָּא!' וְלֹא רְצַתָהּ. סָחֲבָה אוֹתָהּ וְנִתְנָה לָהּ מְכָה, וְנִשְׁבַּר הַיְדִית אוֹ הַזְכוּכִית. 'עִכְשָׁו תִּלְכִּי!' בּוֹאוּ אֲנַחְנוּ נִהְיָה בְּזֶה. אֲנַחְנוּ עִכְשָׁו הַיְלִידָה הַזֹּאת, שְׁהוֹצִיאוּ אוֹתָהּ מִהַמְטָה בְּכַח. הִיא רוֹצָה עוֹד לִישֵׁן, הַלֵּכָה לִישֵׁן מְאַחֵר, וְהוֹצִיאוּ אוֹתָהּ בְּכַח: 'תְּעוּפִי!' וְכָל מִינֵי הַשְּׁפִלוֹת בְּבֵית, וְאִם לֹא דִי בְּזֶה, עוֹד תִּפְסֶה אוֹתָהּ כְּכֹה בְּשַׁעְרוֹת, וְקִבְלָהּ מְכָה, וְנִשְׁבַּר הַיְדִית וְהַזְכוּכִית. זֶה דִי מִשְׁפִּיל וְזֶה דִי שׁוֹבֵר; לֹא יוֹדַע אִם מְבַגֵּר יְכוּל לְעַמֵּד בְּזֶה. וְאִם זֶה לֹא מְסַפֵּיק, שְׁעַדִּין אֲנִי לֹא יְכוּל לְהַתְּאוּשׁשׁ מִמֶּה שְׁקָרָה לִי בְּבֵית - אִם זֹאת הָאֵמָא שְׁלִי אוֹ אָפְלוֹ הָאָבָא עִם הַבֵּן אוֹתוֹ דְּבָר - וּפְתָאוּם כָּל הַכֶּתֶה צוֹחֲקִים. לְמָה? כִּי אֲצַל הַמוֹרֶה זֶה הָיָה מְצַחֵיק, הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִתְחִיל אֶת הַיּוֹם עִם בְּדִיחָה...

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים: רַבִּי יִרְמְיָהּ, לְפָנַי שְׁהוּא הַתְּחִיל לְלַמֵּד, רָצָה לְעֲשׂוֹת שְׁמַח, אֲזַי אָמַר בְּדִיחָה. מִתֵּר לְהַגִּיד בְּדִיחָה, אָבֵל לֹא עַל הַחֲשָׁבוֹן שֶׁל הַשְּׁנִי! יְדוּעַ, שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר שְׁמִתָּר

להגיד בדיחה, אָבֵל רק בשלש תנאים: לא לכונן על השני - אל תעשה בדיחות על החשבון של השני, ולא לדבר נבול פה, ולא להראות את ה'אני', שאל תחשב מעצמך - ועכשו תגיד בדיחות.

בואו נשב עכשו בנעלים של הילדה הזאת או הבן הזה: או שמוריד את הראש בוכה, כי מפחד ללכת הביתה, או שהוא מפריע לכל הכתה - הוא רץ בחוץ וכבר עושה בעיות. עכשו, מי שלא יודע את הספור, תכף ומיד מספר למנהלת: 'היא בת מפרעת, אני לא יכולה בשום פנים ואופן עם הבת הזאת! היא מפרעת, היא צריכה פסיכיאטר! הילד הזה מפרע! עכשו אני שואל אתכם: אתם תהיו הדיינים השופטים; תגידו לי מה קורה פה. שמתם לב? לא מספיק שמסכנה הילדה, מסכן הילד, שעובר מה שעובר - ועכשו צריכים לעמד לפני כתה שלמה... ואתם יודעים ויודעות, שילדים הם ילדים, ואם לרבי מתר לעשות בדיחה, אם למורה מתר לעשות בדיחה - למה שאנחנו לא נעשה בדיחה? ! 'הנה אסתר, ככה היא כמו בלעם סתום העין, עם עין אחת! וכל ההפסקה: 'הנה בלעם בא! או שהמלמד אמר על הילד: 'אתה נראה כמו סתום העין, יש לך רק עין אחת! בואו נהיה בנעלים של הילד הזה או הילדה הזאת - דבר כזה עושה רוצח, והוא נקרא ממש רוצח! ---

אם אני עושה את זה כל כך שחור - 'מה לי ולצרה הזו? ! מה אני צריך להיות מלמד? ! מה אני צריכה להיות מורה? ! עדיף לי להיות בבית! אתם צודקים וצודקות, אָבֵל מלמד טוב, מורה טובה, גננת טובה, מטפלת טובה, היא זאת שמרגישה שהכתה זה חלק ממנה, זה הילדים שלי. ילדים, אומרים חכמינו הקדושים מאמר מאד מאד חריף: 'אין אדם מת אלא מצער בנים', בנים יכולים להוציא את ה'מיץ' איך שאומרים, את החיות של ההורים.

אוי וַאֲבוּי! יְלָדִים יְכוּלִים לְהַרְג אָבָא וְאָמָא, יוֹרְדִים לַחַיִּים, זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה. הָאֵם רְאִינוּ וַיֵּש דְּבַר כְּזֶה?! אֲנִי מְדַבֵּר עַכְשָׁו בְּגִיל קִטָּן. יֵשׁ לִי בֶן שְׁיֹרֵד לִי לְנַפְשׁ מִמֶּשׁ, יֵשׁ לִי בֵּת שְׁיֹרֵדֶת לִי מִמֶּשׁ לְנַפְשׁ; הָאֵם שְׁיָךְ שְׁאָקַח אֶת הַבֶּן וְאֲנִי אֶעִיף אוֹתוֹ לְשָׂכָן?! יֵשׁ פֶּה עֹשֶׂר שְׂכָנִים, הָאֵם אֲגִיד לָהֶם: תִּקְחוּ אֶת הַבֶּן שְׁלִי, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה לְטַפֵּל בּוֹ אוֹ הַבֵּת שְׁלִי?! מַה יִּגִּדוּ הַשְּׂכָנִים? 'תַּעֲשֶׂה טוֹבָה, גַּם לְנוּ יֵשׁ בֶּן כְּזֶה, בֵּת כְּזוֹ, הִנֵּה בּוֹא תִקַּח...'

אָבֵל אַתֶּם יוֹדְעִים אֶת הַמְּצִיאוֹת שְׁאִין דְּבַר כְּזֶה. צְרִיכִים לְהִתְמוּדֵד עִם מַה שְׁיֵשׁ. יֵשׁ כֶּתֶה שְׁיֵשׁ יְלָדִים קָשִׁים, בְּנוֹת קָשׁוֹת, בְּנִים קָשִׁים, אָבֵל אִם יֵשׁ מְלַמֵּד טוֹב וּמוֹרָה טוֹבָה - בְּקָלוֹת יְכוּלִים לְהַפְּךְ אֶת הַכֹּל. וּבְזֶה יֵשׁ חֲכָמָה מְאֹד גְּדוּלָה, וְצְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲכָם כְּמוֹ שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ. וְעוֹד פַּעַם תִּשְׁאַלוּ: 'לָמָּה אֲנִי צְרִיךְ אֶת זֶה?! אֲנִי לֹא שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ! יֵשׁ לִי אֶת הַדָּאָגוֹת שְׁלִי, אִין לִי כַח; לָמָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹרָה?!' אַזְ אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם פְּתוּחַ: תַּעֲשׂוּ לְעֶצְמְכֶם אֶת הַחֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ אִם מִשְׁתַּלֵּם לְהִיּוֹת מוֹרָה אוֹ מְטַפֵּלֶת אוֹ גִּנְנַת אוֹ מִשְׁתַּלֵּם לְהִיּוֹת מְלַמֵּד כֶּתֶה מְכִינָה. אִם תַּעֲשׂוּ אֶת הַחֲשָׁבוֹן הַזֶּה וְאִם תְּבוֹאוּ לְהַחֲלִטָה שְׂזָה בְּאֵמֶת לֹא בְּשִׁבְלִי - כָּל הַכְּבוֹד! אַתָּה מוֹרָה שְׂזָה לֹא בְּשִׁבְלִיךְ, וְזֶה בְּאֵמֶת לֹא בְּשִׁבְלִיךְ; אָבֵל אִם לוֹקְחִים אֶת הַיְלָדִים בְּצוּרָה הַזֹּאת הַיְלָדִים שְׁלִי, וְאֲנִי לֹא יְכוּל לְזָרֵק אוֹתָם, כִּי יְלָדִים יְכוּלִים לְזָרֵק?! זֶה לֹא שְׁיָךְ דְּבַר כְּזֶה! - אַזְ מְצִיחִים, כִּי אֲנִי מְכָרַח לְאַכֵּל אֶת זֶה, כִּי זֶה הַיְלָדִים שְׁלִי, וְעַכְשָׁו אֲנִי צְרִיךְ לְרְאוֹת אִיךְ אֲנִי מִתְמוּדֵד.

זֶה לֹא כָּל כֶּךָ מְסַבֵּף. קִדְּם כָּל בּוֹאוּ נְדַבֵּר מִהַבְּחִינָה הָרוּחָנִית, שְׂזָה אֲמַרְתִּי כְּבָר כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, וְנַחֲזֹר אֶת זֶה עוֹד פַּעַם. כְּתוּב: "וּמְצַדִּיקֵי הָרַבִּים כְּפוֹכְכִיבִים". אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: אֵלּוּ מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן. אַזְ שְׁאֵלְתִּי: לָמָּה חֲכָמֵינוּ

הקדושים מדמים מלמד או מורה לכוכבים? אלא כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, זה בלתי אפשרי לספר כוכבים, כי יש טריליונים אין ספר - ככה אין ספר לשכר שיש למלמד או למורה של תינוקות של בית רבן. אם שומעים את זה, אז כמה מצוות שלא תעשה וכמה חסד וכמה צדקות - הכל זה לא בא אל מלמד תינוקות של בית רבן, אל מורה של תינוקות של בית רבן. עד כדי כך שרבי שמעון בר יוחאי, כשהלך עם התלמידים ובא אל עיר, אמר: 'אני הולך לקבל את פני השכינה!' שאלו אותו התלמידים: 'איפה פני השכינה?' מה הרבי ענה? אמר שהולך לראות עכשו תינוקות של בית רבן... רואים מזה שרבי שמעון בר יוחאי אומר, שהתינוקות של בית רבן זה פני השכינה! ומי מלמד את פני השכינה? האברך הזה! האשה הזאת! אתם יכולים לתאר את זה?! אין זכיות יותר גדולות מלהיות מלמד!

בשביל זה רבנו ז"ל מאד הקפיד לא להיות מלמד בשום פנים ואופן. ולמה? כי כל דבר יכולים להחזיר. השם ישמר, שלא נדע מצרות, יש לאחד ידים עם דבק - לוקח דברים, אדם גנב; כסף או חפצים תמיד יכולים להחזיר, אבל אם גנבו את הזמן של הילדים - באותו זמן היו יכולים ללמד אתם, ומזלזלים בזה - לזה אין מחילה. עם כל זאת סים רבנו ז"ל: אז מי יהיה מלמד אם לא אתם?! אותו דבר רבנו ז"ל אמר עם שוחט, שלא רצה שנהיה שוחט, וסים: אבל מי יהיה שוחט?! זאת אומרת, אדם צריך תמיד לפחד, "עשה מלאכת ה' רמיה" זה שעוזב את הילדים ויוצא בחוץ!

ספרתי, ואני אספר את זה עוד פעם: גם אני הייתי מלמד עם ילדים, והיה לי מאד מאד קשה. למה אני מדבר? כי הייתי מלמד, ואני יודע מה זה. בעשר שנים לא נגעתי בילד רק שתי פעמים.

אָנִי זוֹכֵר אֶפְלוּ אֶת הַשְּׁמוֹת שֶׁלָּהֶם, מִשְׁהוּ חֲצוּפָה מְאֹד מְאֹד. הוּא אָמַר: 'רַבִּי, אַתָּה מִשְׁגָּע!' אָנִי לֹא מִצְדִּיק וְאָנִי עוֹד פַּעַם אוֹמֵר: אַל תַּחֲקוּ אוֹתִי, אָבֶל פַּעַמִּים בְּמִשְׁךָ עֶשֶׂר שָׁנִים, עַד כְּדֵי כֶּךָ... בְּשָׁנָה הָרֵאשׁוֹנָה הִילָדִים פָּשוּט לֹא עָזְבוּ אוֹתִי, עַד שֶׁהִנְהִלָּה פְּחָדוֹ פָּשוּט שְׂאֵנִי רוּצָה לַעֲשׂוֹת מִהַתְּלִמִּידִים בְּרֶסֶלְבֶּרְס... הֵם הָיוּ כָּל כֶּךָ דְּבוֹקִים אֵלַי, לֹא רָצוּ לַעֲזֹב אוֹתִי. הִנְהִלָּה בָּאוּ אֵלַי: 'תִּסְלַח לָנוּ!', וְהִמְנַהֵל עֲשֵׂה לָהֶם בַּחֲיִנוֹת הַכִּי קִשׁוֹת וְהַעֲמִיד אוֹתָם כָּלֵם לְיַד הַקִּיר: 'תִּגִּיד אַתָּה!' וְהוּא הִתְחִיל לְהַגִּיד, וְלִשְׁנֵי - 'תִּמְשִׁיךְ!' וְכִכָּה כָּלֵם עָנּוּ עַל הַמְּקוֹם. מֵאִיפֹה זֶה בָּא? זֶה כְּשֶׁרוֹנוֹת? לֹא! הִרְגַע שְׁמַתְחִילִים לְהַרְגִישׁ אֶת הַזּוּלָת - הַכַּל הוֹלֵךְ אַחֲרָת. אָנִי אוֹמֵר לָכֶם, זֶה עֲבוּדָה קְדוּשָׁה, קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים שְׂאִין שְׂכָר עַל זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה. הַשְּׂכָר בְּעוֹלָם הַזֶּה - שְׁבֻזְכוֹת זֶה שְׂאֲנַחְנוּ מִטְּפָלִים בְּיִלְדִים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה לָנוּ יִלְדִים טוֹבִים. כָּלֵנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים עַל הַיִּלְדִים שְׁלָנוּ; הַלּוֹאִי שִׁיתֶּהֱפֹךְ לָנוּ אֶת הַגְּזֵרָה רַעָה מֵהַ שֵׁיִשׁ לָנוּ עִם הַיִּלְדִים, וְשִׁיְהִיָּה לָהֶם גַּם כֵּן טוֹב. אֵיזָה הוֹרָה, אֵיזָה אָבָא, אֵיזָה אִמָּא, לֹא רוּצִים שֶׁהַיִּלְדִים שְׁלָה יְהִיו טוֹבִים? אָבֶל בְּעוֹלָם הַבָּא אֵין לְשַׁלֵּם עַל זֶה, כִּי הֵייתִי יְכוּל לְלַכֵּת לְטֹאטוֹת. עֲשִׂיתִי כְּבָר אֶת כָּל הָעֲבוֹדוֹת מֵהַ שְׂאֲתָם יְכוּלִים לְהַגִּיד. תִּנְרָקוּ לִי אֵיזָה עֲבוּדָה - מֵהַ לֹא הֵייתִי? אָנִי הֵייתִי מְטֹאטָא, בְּשִׁבִיל זֶה אָנִי תְּמִיד מְדַבֵּר בְּרַבִּים עַל זֶה, כִּי יֵשׁ כְּאֵלוֹ שְׂבָאִים עִם טְעָנוֹת: 'אֵין לִי פִּרְנֶסָה!' אָנִי עוֹנֶה לוֹ: 'תִּקַּח מְטֹאטָא, אָנִי בְּטוּחַ שְׂצָרִיכִים אַחַד שְׂיִטֹאטָא!' 'זֶה לֹא מֵתָאִים לִי!' אָנִי אוֹמֵר לָכֶם לְפָנֵי הָאָרוֹן קְדוֹשׁ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פֹה, אָנִי לֹא אֲגִיד לָכֶם שְׂקָר; אָנִי טֹאטֹאטִי בֵּית חֲרָשֶׁת! אָנִי כְּתַבְתִּי בְּכַתְבָּה שְׂאֵנִי צְרִיךְ לְפִרְנֶס אֶת אִשְׁתִּי, וְאָנִי לֹא מִתְבַּיֵּשׁ בָּזֶה. הָיוּ לִי תְּלִמִּידִים בַּחוּרִים גְּדוֹלִים. אָנִי עֲשִׂיתִי שְׁפוּנְזִ'ה, וְכָלֵם מִסְּתַפְלִים, וְעוֹד מְגַבִּיָּהִים אֶת הַרְגָּלִים... כֵּן כֵּן, תְּקוּם וְתִתְפָּס אֶת הַמַּגֵּב שְׁפוּנְזִ'ה, תּוֹצִיא אֶת זֶה

ממוה־רא"ש, ואתה תעשה! לא, הגביהו את הרגלים כדי שאני אוכל לעבר. אני עברתי בחיים, שאתם אף פעם לא תדעו מה זה, מי היה מאמין דבר כזה?! נזל מים מרדיאטור. אמרתי להם: מה קורה פה?! מה קרה לכם?! אני לקחתי את המגב, וכלם מסתכלים, ועוד היו שצלמו את זה גם כן... הלכתי וקרעתי את זה, הוצאתי לו את הפילים - זה לא! זה תלמידים, ואחר כך את הסוף אני לא אמר לכם; לבסוף עוד קבלתי את המתנה שחתנתתי אותם וגדלתי אותם, ואחר כך יורקים לי בפנים...

בסדר, אבל הקדוש ברוך הוא שלם לי בחזרה דבר כזה מה שאני לא יודע אם יש דבר כזה: עכשו מדפיסים 'אשר בנחל' חלק ע"ב, שזה כבר אני חושב שהגיעו כבר לשש עשרה אלף מכתבים!! חלק ע"א יצא לפני שבוע-שבועים, יש בזה חמש עשרה אלף וחמש מאות מכתבים, יש עוד מוכן לדפוס - אתם תצחקו ולא תאמינו, אז אני אראה לכם בכרכים פי נאבד לנו או אלפים או שלשת אלפים מכתבים, אבל נשאר עוד חמשים אלף, זאת אומרת עוד חמש מאות כרכים - זה דבר מאוד מאוד נדיר! וזה רק 'אשר בנחל', ויש עוד המון המון ספרים. שואלים: 'אני הולך אתה ביום ובלילה, תגיד לי מתי היה לך את הזמן לכתב את זה? אני רוצה רק לכתב משהו - אני צריך עשר פעמים למחק ועשר פעמים לעבר; אז מתי? מתי? אז אני אומר: זה מה שהקדוש ברוך הוא נתן לי את השקר בחזרה. אם אתם רוצים לדעת מה שעבר עלי, לגבי מה אני מספר לכם דבר כזה? מלמד, מורה - אין שקר בעולם הזה; ואם יש שקר - זה רק שיהיה לכם ילדים טובים, ילדים בריאים, שיהיה לכם ילדים מצלחים - זה מה שמקבלים מטפלת, מורה, גננת, מלמד; אבל בעולם הבא אין שום צדיק מקבל שקר כזה, כי זה אף אחד לא יכול לעשות את זה; רב רבם של האנשים, אין להם סבלנות לילדים; עכשו, אם

אָנִי הוֹרְדָתִי אֶת עֲצָמֵי בְּסִבְלָנוֹת אֶל הַיְלָדִים כְּדֵי לְהַכְנִיס בָּהֶם אֲמוּנָה וְלְהַקִּים אוֹתָם בְּנוֹת שִׁיגְדָלוֹ מִצְּלָחוֹת - זֶה הַשְּׂכָר הַרוֹחֲנִי שֶׁל הַמּוֹרֶה, וְזֶה אֵף צְדִיק וְאֵף צְדָקָת לֹא יָכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה. עוֹד לֹא רָאִיתִי רַבִּי שִׁיְהִיָּה מְלַמֵּד. נָדִיר, הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע הִיָּה מְלַמֵּד. מִטְּפִלוֹת, גְּנֻנוֹת, אֶתֶּן לֹא יוֹדְעוֹת מַה יֵשׁ לָכֵן בְּיָדִים; יֵשׁ לָכֵן יְהִלּוּמִים, וְנוֹתְנִים לָכֵן לְלִטְשׁ אֶת הַיְהִלּוּמִים. אִם רָאִיתָם אֵיךְ מְלִטְשִׁים יְהִלּוּמִים, אִתָּם צְרִיכִים לְרְאוֹת זֶה, דְּבַר שְׂאֵתָם לֹא תַחְלָמוּ: זֶה בָּא כְּמוֹ אֶבֶן. אִם אִתָּה רוֹאֶה אֶת זֶה - זֶה כְּמוֹ אֶבֶן. הָאֶבֶן הַזֶּה שׁוֹהַ לְכָל הַפְּחוֹת מֵאָה אֶלֶף דוֹלָר, וּמִבְּחוּץ זֶה מְלֹא בָּן. מוֹצִיאִים אֶת זֶה מִתַּחַת לְאֲדָמָה, וְעַד שְׂמוֹצָאִים אֶת זֶה, וְעַד שְׂמֻנְקִים אֶת זֶה, וְאַחַר כֵּךְ חוֹתְכִים אֶת זֶה, וְאוֹי וְאוֹבֵי אִם חוֹתְכִים אֶת זֶה בְּאֲמָצֵעַ! לֹא יוֹדְעִים אֵיךְ לְחַתֵּךְ - אֲזוֹ אֲבָדָת לּוֹ עֲשָׂרוֹת אֶלְפֵי דוֹלָרִים, כִּי זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁהַזְּמִינוֹ, וְאַחַר כֵּךְ חוֹתְכִים אֶת זֶה וּמְלִטְשִׁים; וְאִם זֶה קוֹפֵץ מִהַמְּכוּנָה - אוֹי וְאוֹבֵי! לֹא פִעַם אַחַת רָאִיתִי אֲנָשִׁים הוֹלְכִים עַל אַרְבַּע... חֲשַׁבְתִּי, אֲנָשִׁים מְסַכְּנִים, אֲבָל בְּסוֹף הַכֵּל קָפֵץ לוֹ אֶבֶן, וְזֶה שׁוֹהַ חֲמֵשׁ אֶלְפִים דוֹלָר, וְעַכְשָׁו הוּא אַחְרָאִי, וְנִפְל מִהַמְּכוּנָה וְנִמְצָא בֵּין מְלֹא אֶבֶן, הוּא צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ אֶת זֶה. יְהוּדִים עוֹשִׂים חֶסֶד עִם הַשְּׂנִי וְעוֹזְרִים לוֹ לְמַצָּא, מְסַכְּן הָאָדָם הַזֶּה, מְרוֹיַח נְגִיד שֶׁלֵּשׁ מֵאוֹת דוֹלָר, חֲמֵשׁ מֵאוֹת דוֹלָר לְשָׁבוּעַ, וְהֵנָּה בְּמִכָּה אַחַת שְׂקָפֵץ לוֹ הָאֶבֶן, אֶפְלוֹ לֹא בְּאֲשַׁמְתּוֹ - אֲבָל זֶה חֶלֶק מִהַהֶפְסֵד שְׁלוֹ. וְהָאֶבֶן כָּל כֵּךְ קָטָן, הוּא צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ אֶת זֶה, כִּי חִבָּל עַל דְּבַר כָּל כֵּךְ יָקָר. כְּדֵי לְמַצָּא אֶת זֶה לּוֹקְחִים אֶת כָּל הָאֶבֶן וְשָׂמִים אֶת זֶה בְּנִפְהָ...

כִּכָּה זֶה יֵלֵד וְכִכָּה זֶה יִלְדָה. צָרִיךְ לְנַפּוֹת! אִתָּם אוֹחֲזִים בְּזֶה - אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם, אִתָּם לֹא אוֹחֲזִים בְּזֶה - אִתָּם פְּשוֹט לּוֹקְחִים בְּנוֹת בְּרִיאוֹת וְעוֹשִׂים אוֹתָם בְּעֲלֵי מוּמִים בְּנִפְשׁ, אִתָּם לּוֹקְחִים יְלָדִים בְּרִיאִים וְעוֹשִׂים אוֹתָם בְּעֲלֵי מוּמִים בְּנִפְשׁ. 'אָנִי?

לא אני! הוא! הוא! לא אני! אתם יודעים את המשחק...
הייתי ילד קטן, היה משחק כזה: אני הוא אתה, וזורקים את
האשמה על השני, ובין כך מסכנים הילדים. מטפלת, יש עליה
אחריות מאד גדולה. היא עצבנה אותך - תופסים אותה: 'תעופי
מפה!' בת כמה היא סך הכל? שנתים וחצי! ואתן חושבות:
גמרנו, היא לא תספר את זה לאבא ולאמא, כי בקשי היא יכולה
לדבר, וגמרנו. הנה אני פה חי ואומר לכם: הנה אני עד שזה לא
נשכח. היה לי השערות לפני החלאקה, ועד היום אני לא שוכח
את הסטירה הזו, שזה לא היה מצדק, כי אני לא עשיתי שום
דבר; ולכן צריכים לקחת את זה באחריות מלאה.

מה אני אגיד לכם? ילדים קשים זה חכמה עמקה. איך לטפל
עם הילדים? רק עם אהבה, וגם כן צריכים חכמה. הרי כל אחד
רוצה את התשומת לב שלו! מה אתם חושבים, שאני לא
מלמד? ! אני גם כן עכשו מלמד טוב; ברוך השם, יש לי בטחון
עצמי, ואני עושה עבודה טובה - ושונאים אותי. בסדר, כל מלמד
הילדים שונאים, וכל מורה הבנות שונאות; ובכל זאת אני אומר:
המורה הזאת מאד מאד טובה. מאיפה אני יודע? כי אחר כך אני
רואה את התוצאות; אני רואה שברוך השם, הקימו משפחות
נהדרות. פה ושמה נעלמים - זה גם כן לא אשמתי, כי אני יכול
רק מה שאני יכול. אם לא עובדים ביחד עם ההורים - בזה אתם
כלכם צודקים, הן המלמדים הן המורות, הן המטפלות. אם
ההורים לא רוצים לשתף פעולה - זה עבודה כפולה, כי כל זמן
שההורים רוצים לשתף פעולה, המצב לא כל כך גרוע. תמיד
יאשימו את המורה, תמיד יאשימו את המטפלת, תמיד האשם זה
המלמד והגננת - אז זה גם כן חלק מהעבודה. צריכים לדעת איך
לספג. להורים, לצערנו הרב, אין שכל; במקום לנשק את הידים
והרגלים של המורה, של המלמד, כי תראה מה שעשיתי עם הבן

שֶׁלְךָ, מְקַבְּלִים עוֹד שְׁפַכְטֵל: 'אַתָּה כָּכָה וְכָכָה!' יְכוּל מְאֹד לְהִיּוֹת שְׁמוּרָה לֹא צוֹדְקָת, מְלַמֵּד לֹא צוֹדֵק - אִזְ צְרִיכִים לְהוֹדוֹת. יְכוּל לְהִיּוֹת שְׂזָה לֹא מִתְאַיִם לְהוֹדוֹת לְהוֹרִים שְׁעֵשִׂיתִי טְעוֹת, אֲבָל אֲנִי צָרִיךְ לְהוֹדוֹת לְעֲצָמִי שְׁאֲנִי עֵשִׂיתִי טְעוֹת עִם הַיְלָדִים, אֲנִי עֵשִׂיתִי טְעוֹת עִם הַבָּנִים, אֲנִי עֵשִׂיתִי טְעוֹת עִם הַבָּנוֹת. חוֹשְׁבִים לְכַמֵּה דְקוֹת: זֶה לֹא הָיָה מְצֻדָק שְׁנִתְתִּי לָהּ סְטִירָה אוֹ נִתְתִּי לָהּ בְּזִיוֹן אוֹ צַעֲקוֹתֵי עֲלִיָּה, אֲנִי צָרִיךְ לְדַעַת שְׁאֲנִי לֹא צוֹדֵק, וְזֶה כְּבָר חֲצִי תְקוּן; אֲבָל כָּל זְמַן שְׁאוּמְרִים: 'אֲנִי לֹא אֲשֶׁם, אֲנִי עוֹשֶׂה עֲבוּדָה טוֹבָה' - אֵין לְדַבֵּר סוּף. זֶה מֵה שְׁאֲנִי רוֹצֵה לְהוֹצִיא אֶת הַנְּקָדָה, שְׁתַּדְּעוּ אֶת הַנְּקָדָה, שְׁתַּדְּעוּ מֵה זֶה עֲבוּדָה שֶׁל מְלַמֵּד, מֵה זֶה עֲבוּדָה שֶׁל מוֹרָה, מֵה זֶה עֲבוּדָה שֶׁל גִּנְנָת.

בּוֹדָאֵי יֵשׁ דְּבָרִים חֲרִיגִים, שְׂזָה תְּמִיד יֵשׁ, וְעַל זֶה לְמַשָּׁל דְּבַרְתִּי אֶתְמוּל עִם הַנָּשִׁים, שְׁלֹא פַעַם אַחַת - בְּגִנְיִם זֶה הָיָה - מוֹרוֹת הַתְּלוּנָנוּ, הַשֵּׁם יִשְׁמֹר, עַל רִיחַ רַע. הָאָמָא לֹא נוֹתְנַת מְקַלְחַת לְבַת כְּמֵה יָמִים - וְרִיחַ, תְּסַלְחוּ לִי, שְׁלֹא יְכוּלִים לְעַמֵּד שָׁמָּה. זֶה כְּבָר אֵין עֲצָה: 'גְּבַרְת, אֲנִי לֹא יְכוּלָה!', וְגַם הַמְּנַהֵל צָרִיךְ לְהַגִּיד לָהּ. הַמוֹרָה צְרִיכָה לְהַגִּיד לָהּ אוֹ הַמְּטַפֶּלֶת: 'אַתָּ לֹא נוֹתְנַת מְקַלְחַת, מֵה זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת? ! כָּל הַכֶּתֶה צְרִיכָה לְסַבֵּל? !' אִזְ יֵשׁ דְּבָרִים חֲרִיגִים. לֹא שְׁעַכְשׁוּ בְּאַתִּי לְהַגִּיד לְכֶם מוֹסֵר, אֲנִי רַק פּוֹתַח לְכֶם אֶת הַעֵינַיִם מֵה הַקְּשֵׁי שֶׁל מְלַמְּדוֹת, שְׂזָה עֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה. עִם צְבוּר, מֵה שָׂרַק לֹא תַעֲשֶׂה - יֶאֱשִׁימוּ אוֹתְךָ. אֲנִי יוֹדַע אֶת זֶה. וְעַם אֲנִי"שׁ לֹא? ! מֵה שָׂרַק אֲנִי לֹא אַעֲשֶׂה - תְּמִיד אֲנִי אֲשֶׁם... אֲנִי פּוֹתַח לְכֶם אֶת הַקְּשֵׁי, אֲבָל אֲנִי פּוֹתַח לְכֶם גַּם אֶת הַשְּׂכָר. מִי שְׁפֵן כְּבָר עָבַר אֶת הַכָּל וְעַכְשׁוּ הוּא מְלַמֵּד אוֹ מוֹרָה אוֹ גִּנְנָת, מְטַפֶּלֶת - אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת הַשְּׂכָר שִׁישׁ לְכֶם.

עכשו תוציאו את המסקנות ובואו נעשה את הסכום:
 צריכים תמיד לזכר מה הייתי עושה אם זה הבן שלי או הבת
 שלי; הייתי שולח אותו הביתה? ! מה אני עושה עכשו עם הבן
 שלי? ! אני עסוק וצריך לסדר ענינים, אשתי צריכה לסדר ענינים,
 וזרקו את הבן או את הבת, ומה אני אעשה עכשו? הייתם עושים
 את זה לבן או לבת שלכם? ! לא! אז למה לעשות את זה
 לאחרים? ! 'אבל הוא ילד קשה, הוא חצוף!' בוא נראה למה הוא
 חצוף. מה שאני אומר לכם עכשו, זה לא ספור, זה היה! ללכת
 לביש בת, שבאה עם בלי ידית ובלי עדשה, רחמנא לצלן - צריך
 לברר מה היה הספור לפני זה. במקום לעזר: 'בואי, אני אקנה לך
 עכשו עדשה חדשה', ואחר כך: בסדר, אני המורה, לי אסור
 להגיד לאמא מוסר, אז אני אומרת לאשה אחרת: 'לכי תגידי לה:
 לא מתנהגים ככה עם ילדה! לא נותנים סטירות! הבת אף פעם
 לא תמחל לך!'

אתם יודעים כמה קמיעות אני צריך להלביש על עצמי, כמה
 עין הרע יש עלי? למה הפסקתי את 'חדשות ברסלב'? אתם
 יודעים מה זה פה? פה מדבר שמם. עוד לפני עשרים שנה אמרו
 לי יהודים חכמים ובעלי נסיונות ושיש להם נסיונות בחיים: 'פה
 אתם תכשלו! חבל לכם! אתם לא יודעים מי זה ומה זה!' האמת
 אני מכרח להגיד לכם, שלא ידעתי שיש פה סמ"ך-מ"ם כזה. זה
 משהו! אבל הקדוש ברוך הוא רוצה ממני דוקא פה! אני אגיד
 לכם את האמת, לא חסר מקומות. כפי היגיעה והטרחה שהכנסתי
 פה בעיר, אומרים לי, הייתי יכול להקים בעשרים השנה האלו עם
 רבע הוצאות שכונ של חמש אלפים משפחות, בלי גזמא, ועוד
 המדינה הייתה עוזרת וזורמת. פה באתי - אני לא יודע מה הקדוש
 ברוך הוא רצה ממני, הכניס אותי פה, וסמ"ך-מ"ם סמ"ך-מ"ם,
 שהילדים הלכו לטמיון. הנה, ברוך השם, בניתי בתים יפים,

וּלְצַעֲרֵי הָרַב מֵאֵז הַרְשַׁע נִכְנַס בְּתַמוּנָה, יְלָדִים יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רָעָה.
בְּוֵדָאֵי הוּא הַצְּלִיחַ, וְעוֹד אֵיךְ הוּא הַצְּלִיחַ הֵטְמָא הַזֶּה, וְעוֹד
הַצְּלִיחַ שְׁכֻלָּם נוֹתְנִים לוֹ אֶת הַצֶּדֶק... מָה אֲנִי יְכוֹל לַעֲשׂוֹת?! אִז
אֲנִי רוֹאֶה אֶת הַתּוֹצְאוֹת, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה עוֹד לְתַקֵּן אֲצֵל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

יְלָד שְׁמָאֵד בְּעֵינַי, צְרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה יֵשׁוּב הַדַּעַת לֹא
לְצֵאת מֵהַכְּלִים. מוֹשִׁיבִים אֶת הַיְלָד לְיָדָךְ וְאוֹמְרִים לוֹ: 'מֹשֶׁה,
תֵּשֵׁב בְּשֶׁקֶט, וְאֲנִי אֶתֵּן לְךָ אַרְטִיק אַחַר כֵּךְ, וְרַק בְּתַנְאֵי שְׁתֵּהִיָּה
בְּשֶׁקֶט'. תִּרְאֶה, בְּשִׁנְיָה עַל אַרְטִיק הוּא יֵשֵׁב לְךָ שְׁמָה בְּשֶׁקֶט.
וְאַחַר כֵּךְ תִּדְבַּר אֹתוֹ, וַיִּסְפֹּר לְךָ, וְתִתְוַדַּע מֵה שֶׁקָּרָה. עִם טוֹב, אָמַר
רַבְּנוּ ז"ל, יְכוֹלִים הַרְבֵּה יוֹתֵר לַפְּעַל. לֹא שְׁאַנִּי אֲגִיד לָכֶם שְׁאַנִּי
הַכִּי מְצַלַח, הִנֵּה אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, פָּשוּט יֵשׁ לִי קְהֵלָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם;
אֲנַחְנוּ מוֹנִים כְּבָר מֵעַל שְׁלֵשׁ מֵאוֹת מְשֻׁפְחוֹת. עִם הַרְוֻקִים עֲדִין יֵשׁ
בְּעֵינֹת. הֵם אוֹמְרִים: 'אֲנִי חַיֵּב לְךָ'. לֹא שְׁלֵמוֹ חֲמֵשׁ אוֹ שֵׁשׁ
חֲדָשִׁים מְשַׁכְּנָתָא, עֲכָשׁוּ רוֹצִים לְקַחַת לָהֶם אֶת הַדִּירָה. מָה אַתָּה
בָּא אֵלַי בְּטַעֲנָה?! מָה אַתָּה רוֹצֶה מִמֶּנִּי עֲכָשׁוּ?!

לְבַקֵּשׁ מַחִילָה מֵיְלָד, זֶה הָרִי מוֹרִיד אֶת הָעֶרְךָ שֶׁל הַמּוֹרָה
וְשֶׁל הַמְּלַמֵּד; אֲבָל אִם הַמּוֹרָה בָּאָה לְכַתֵּה וְכוּעֶסֶת: 'לָמָּה
קִשְׁקֶשֶׁת עַל הַלוֹחַ?!' וְצוֹרַחַת עֲלֶיךָ בְּמִקּוֹם לְבָרַר אִם הִיא הִיתָה
זֹאת, וְאַחַר כֵּךְ בָּאִים וְאוֹמְרִים: 'זֶה לֹא הִיא עֲשֵׂתָה אֶת זֶה, אֲלֹא
לָאָה עֲשֵׂתָה אֶת זֶה!' אִז הַמּוֹרָה תִּגִּיד: 'תְּלַמִּידוֹת, אֲנִי עֲשִׂיתִי
טְעוֹת, בְּמִקּוֹם רַבָּה אִמְרַתִּי לָאָה, וְתִסְלַחֵי לִי, אֲבָל זֶה גַם כֵּן
צָרִיךְ לְהִיֹּת בְּחֻכְמָה. הַיּוֹצֵא מִדְּבָרֵינוּ: עִם צַעֲקוֹת אוֹ לְהַשְׁפִּיל
תְּלַמִּידוֹת - זֶה לֹא הוֹלֵךְ, וּבַפֶּרֶט הַיּוֹם, בְּעַדָּן שְׁלֵנוּ, שֶׁהַיְלָדִים כָּל
כֵּךְ מְפַתְחִים - מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה. אֲנִי מֵאֵד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שִׁיתֵן אֶת הַחֵלֶק הַגִּשְׁמִי, שְׁבֻזְכוֹת שְׁאַנְחָנוּ יִגְעִים וְטוֹרְחִים עִם

יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל - שְׁלָנוּ יִהְיֶה יְלָדִים טוֹבִים. אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם פְּתוּחַ,
שָׂרָק בְּשִׁבִיל זֶה כְּדַאי !

תִּשְׁמְעוּ דְבַר מְאֹד מְעַנֵּין: לִי הָיוּ עֲשָׂרִים וְתִשַׁע תַּלְמִידִים,
וְעֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ הָיוּ מְצַיִנִים, וְזֶה דְבַר מְאֹד נְדִיר, כִּי בְּכָל כֶּתֶה יֵשׁ
מְצַיִנִים, בִּינּוּנִים וְחֲלָשִׁים. הָאֲרַבַּע הָיוּ מְאֹד מְאֹד חֲלָשִׁים, וְאֶחָד
בְּכָלֵל לֹא יָדַע לִקְרֹא, לֹא הָיָה כְּלוּם מִמֶּשׁ. לֹא בִקְשָׁתִי מִמֶּנּוּ שׁוּם
דְּבַר. רַק יָשָׁב, וְלֹא הִשְׁפַּלְתִּי אוֹתוֹ. לֹא תִאֲמִינוּ, הַיּוֹם הוּא
מִהֶמְלָמְדִים הַכִּי מְעַלִּים, שְׁנוֹתָנִים לוֹ אֶת הַשְּׂכָר הַכִּי גְבוּהָ! מִכָּל
הַיְשִׁיבוֹת רוֹצִים אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה! וְעַד הַיּוֹם אֲנִי מִתְפַּלֵּא לֹא עָשִׂיתִי
שׁוּם דְּבַר, רַק יָשָׁב בְּשִׁקָּט, וְלֹא הִפְרִיעַ, וְלֹא הָיָה צָרִיךְ מִבְּחֻנִּים -
כְּלוּם! אֵיךְ זֶה? אֲנִי לֹא יוֹדַע! בְּאִמַּת הַתְּפִלָּלְתִּי עַל כָּל תַּלְמִיד
וְתַלְמִיד שֶׁיִּצְלִיחוּ, הָיָה לִי רְשִׁימָה, אֲבָל הַתַּלְמִיד הַזֶּה הוּא הָיָה
מִמֶּשׁ כְּלוּם-כְּלוּם, פְּשׁוּט אֲסוּר לְהַגִּיד אֶת זֶה עַל יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל, גּוֹר
מִכָּלֵי עֵץ, כְּמוֹ חֲתִיכַת כָּלֵי עֵץ.

מֶה עוֹשִׂים אִם הַבֵּן שָׁלַף אוֹ הַבַּת שָׁלַף הֵם שׁוֹכְבִים, וְנוֹתְנִים
לוֹ סְטִירָה? (לֹא נוֹתְנִים סְטִירָה, זֶה לֹא חֲנוּךְ, אֲבָל דְּגָמָה.) עוֹד
עֲשָׂרִים דְּקוֹת, חֲצִי שְׁעָה, מִגְּבִיָּה אוֹתוֹ וּמִנְשָׁק אוֹתוֹ וּמִלְטָף אוֹתוֹ
וְנוֹתֵן לוֹ טוֹפֵי - וְהַיֶּלֶד כְּבָר שָׁכַח אֹז. אִם נִשְׁאַר הַשְּׁנָאָה שֶׁל
הַמְּלָמֵד: 'הַמְּלָמֵד הַזֶּה יוֹרֵד לִי לַחַיִּים' - זֶה הַיֶּלֶד לֹא יִמְחַל: 'לְמָה
עָשִׂיתָ לִּי אֶת זֶה?!' שְׁאֲנִי אֲגִיד לָכֶם שְׁזֶה קָל? זֶה לֹא קָל, אֲבָל
יְבוֹאוּ בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְיִקְבְּלוּ אֶת הַשְּׂכָר עַל זֶה - יִקְנְאוּ בְּכֶם !

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה שְׁנִצְלִיחַ, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ
שֶׁתִּקְחוּ אֶת זֶה מְאֹד לְתִשׁוּמַת לְבַבְכֶם: לֹא לְצַעֲקָה, לֹא לְצָרַח - זֶה
אֶחָד מִהַכְּלָלִים שֶׁל הַמְּלָמֵד. שֶׁהַיֶּלָדִים יִצְעֲקוּ אֶת הַחֲמֵשׁ - לֹא
אֵתָהּ, כִּי אֵתָהּ תִּהְיֶה צְרוּרָה. אֵתָהּ תִּגִּיד בְּשִׁקָּט. אֲנִי לְמִדְתִּי תַּמִּיד
בְּשִׁקָּט. 'עֲכָשׁוּ בְּיַחַד כְּלַכֶּם!' הַקִּירוֹת קָפְצוּ... מוֹהֲרֵנִי ז'ל

אומר, שִׁילְדִים כְּשֶׁהֵם צוֹעְקִים - זֶה מוֹלִיד אֶת הַמַּחֲיִן שְׁלֵהֶם. שֶׁהֵם יִכְנִיסוּ בְּזֶה אֶת כָּל הַכַּחַ. אִם הַמְּלַמֵּד צוֹעֵק - אַחַר עֶשֶׂר פְּסוּקִים אַתָּה צְרֹוד וְאַתָּה לֹא יָכוֹל. אוֹתָךְ שׁוֹמְעִים עַד תַּחֲתִית הַהָר, אֲבָל צְרִיכִים לְשָׁמֵעַ אֶת הַיְלָדִים! - - -

זֶה חֻכְמָה וּמְלָאכָה, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ, שְׁלֹא נִצָּא עֲכָשׁוּ בַּחוּץ, וְהָאִוִּיר יֵאָרֵר לָנוּ אֶת הָרָאשׁ וִירוֹקָן אוֹתוֹ, וְחוֹזְרִים אֶל הַדְּאָגוֹת, וּמְחַר חֲזָרָה אֶל הַשְּׂגָרָה, וְאוֹי וְאֲבוֹי אִם בַּת תְּבוֹא מְאַחֵר, יִתְפָּסוּ אוֹתָהּ עִם הָאֵזֶן, אוֹ 'תְּעוּפֵי מִפֶּה' וְכוּ'. זֶה לֹא כִּכָּה. אֲנִי הֵייתִי אוֹמֵר עוֹד יוֹתֵר: אוֹלֵי תִהְיֶה בְּכַעַס עָלַי שְׁאֲנִי אֲגִיד לָכֶם דְּבָר זֶה. תְּלַמִּיד בָּא מְאַחֵר - מִמֶּשׁ מִשְׁתַּגְּעִים, וּבְצִדֵּק; מֵה, אֲנִי צְרִיף עֲכָשׁוּ לַחֲזוֹר עַל כָּל הַחֻמְרַי עוֹד פֶּעַם?! עוֹשִׂים מְזֵה עֶסֶק בְּזֶה, זֶה סוּף הָעוֹלָם! תַּעֲלִים עֵינַי - וְגַמְרָנוּ. אֲזוּ גַם תְּלַמִּיד זֶה יָבוֹא עַל תְּקוּנֹו, אֲבָל אֵיךְ? אֲזוּ נוֹתְנִים פְּרָסִים לְמִי שְׁבָא קָדָם. זֶה קוּנָה אוֹתָם, אֲבָל לֹא עוֹשִׂים מְכַל דְּבָר קָטָן הֵר. פֶּה יֵשׁ גַּם כֵּן עַל כָּל כֶּתֶה חֲלוּן. הַמְּנַהֵל הוֹלֵךְ בַּחוּץ לִיד הַכַּתוּת לְהַסְתַּכֵּל בַּחֲלוּנוֹת, כְּמוֹ בְּבֵית סֵהָר, וּמִסְתַּכְּלִים מֵה עוֹשִׂים הַיְלָדִים וּמָה עוֹשֶׂה הַמְּלַמֵּד. אֵינן לוֹ מֵה לַעֲשׂוֹת... לָנוּ יֵשׁ נִסִּים שְׁאֲנַחְנוּ בְּקַרְוֹנִים סְרוּחִים, אֲבָל אֵיפֶה שֵׁישׁ כַּתוּת נוֹרְמָלִיוֹת, כְּמָה פְּעָמִים רֵאִיתִי יֶלֶד בָּא עִם הַסְּנֵדְבִיץ שְׁלוֹ, וְאֲנִי רוֹאֶה שְׁמִסְכֵּן הוּא לֹא מִתְּפַלֵּל. 'לְמָה אַתָּה לֹא מִתְּפַלֵּל?' 'אֲנִי רֵעֵב'. שְׁמִתִּי אוֹתוֹ בַּפִּנָּה אֵיפֶה שֶׁהַמְּנַהֵל יַעֲבֹר וְלֹא יֵרָאֶה אוֹתוֹ, כִּי הוּא רַק יָכוֹל לְרֵאוֹת אֶת הַמְּלַמֵּד וְחֻצֵי כֶּתֶה, וְלֹא יָכוֹל לְרֵאוֹת בַּפִּנָּה. 'לֵךְ מֵהָר וְתִטֵּל יָדַיִם, תְּרוּץ מֵהָר וְתִגְמֹר אֶת הַסְּנֵדְבִיץ, וְתִכְרֵךְ בְּרֶכֶת הַמְּזוּזָן בַּהַפְּסָקָה!' אוֹי וְאֲבוֹי אִם הַמְּנַהֵל הֵיךְ תוֹפֵס אוֹתִי. הֵייתִי מְקַבֵּל שְׁפִכְטָל; אֲבָל עֲשִׂיתִי חֲשָׁבוֹן פְּשוּט: מֵה אֲנִי צְרִיף לְאָכֵל אֶת הַלֵּב, וְהַיְלָד מְקַרָּר לוֹ הַבְּטָן מְרַעֵב וְלֹא יִלְמַד, וְשִׁנֵּינוּ נִהְיָה עֲצָבָנִים?! תוֹךְ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, עֶשֶׂר דְּקוֹת, הוּא גָמַר אֶת הַסְּנֵדְבִיץ וְזֶהוּ!

אם אתם שואלים אותי - זה לא הסוף הטוב של הספור. אני אגיד לכם פשוט ולענין; מה שאתם לא תעשו בשביל התלמידים - אנשים לא יעריכו את זה, רק אחד מאלף. עכשו, אם אתם חושבים שזה רק פה - אני מכרח להגיד לכם את התוצאות: נקח עשר תלמודי תורה ונקח את התלמוד תורה שלנו, נקח עשר בתי ספר ונקח את הבית ספר שלנו - אנחנו נעלה עליהם עם הציין. אני אומר את זה פתוח. לא מפני שזה שלי. אני באמת השקעתי הרבה בהורים, ואני מדבר, וזה באמת לא מתאים ולא נעים, אבל מה לעשות? אני צריך להגיד לנשים 'תעשו מקלחת לילדים'! אני צריך להגיד להן את זה?! מה זה?! אתם לא מבינים בעצמכם?! גם לי יש ילדים, נכדים, נינים - וברוך השם, מגביהים ילד - אה, איזה ריח של סבון! ילד שלא קבל מקלחת שבוע - תסלח לי, אתה לא יכול להחזיק אותו, אבל בכלליות, אם נעשה את החשבון, זה קשה מאד, אבל במקומות אחרים, אני מכרח להגיד לכם - זועה, ואסור לי לדבר עכשו, כי כמעט שישבתי בבית סהר שש עשרה שנה. (חסר)

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אקיג.

יום שלישי לסדר משפטים התשס"ט

שעור לאנ"ש

ברוך השם שזוכים עוד פעם להתקבץ יחד ולדבר מהעצות של רבנו ז"ל. רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ב) מדבר

שָׁמָּה מֵהַגְדְּלָהּ שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוּת, שְׁאָדָם יִרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. רַבְּנוּ ז"ל לֹקַח אֶת הַמְּשֻׁנָּה: רַבִּי חֲנִינָא בֶּן חֲכִינָאִי אָמַר: הַנְּעוּר בְּלִילָהּ וְהַמְּהַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ יַחֲדֵי וְהַמְּפָנֶה לְבוֹ לְבַטְלָהּ - הֵרִי זֶה מִתְּחִיב בְּנִפְשׁוֹ. מִפְּרֵשׁ רַבְּנוּ ז"ל אֶת הַמֵּאֲמָר הַזֶּה בְּדֶרֶךְ נִפְלָא מְאֹד מְאֹד. רַבִּי חֲנִינָא בֶּן חֲכִינָאִי אָמַר: 'הַמְּהַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ יַחֲדֵי' - אִם אָדָם הוֹלֵךְ לְבַד בְּלִילָהּ וּמְפָנֶה אֶת לְבוֹ לְבַטְלָהּ - אֲנִי מְבַטֵּל אֶת עֲצָמֵי לְגַמְרֵי עֲכָשׁוּ, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהַתְּעַסֵּק עֲכָשׁוּ בְּשׁוּם דָּבָר, אֲנִי רוֹצֵה לְשַׁכַּח מֵהַכֵּל וּמִתְּבוּדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - הֵרִי זֶה מִתְּחִיב בְּנִפְשׁוֹ. הוּא בָּא לְמַחֲיֵב הַמְּצִיאוֹת, נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

דְּבַרְנוּ פַּעַם מְזֵה, נִחְזָר עוֹד פַּעַם: מִי הֵיךָ רַבִּי רַבִּי חֲנִינָא בֶּן חֲכִינָאִי? הוּא הֵיךָ חֵבֵר שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, וְהֵם הִתְחַתְּנוּ שְׁבוּעַ אַחֵר שְׁבוּעַ. זֹאת אוֹמְרֵת: קִדְּם הִתְחַתְּנוּ רַבִּי חֲנִינָא בֶּן חֲכִינָאִי, וְשְׁבוּעַ אַחֵר כִּף הִתְחַתְּנוּ רַבִּי יוֹחָאִי. אִיךָ שְׂרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן חֲכִינָאִי הִתְחַתְּנוּ וְגַמְרֵי אֶת הַשְּׁבַע בְּרִכּוֹת, אָמַר: 'אֲנִי נוֹסֵעַ אֶל הַרְבִּי, רַבִּי עֲקִיבָא, לְלַמַּד תּוֹרָה'. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: 'בּוֹא תַחֲכֶה כְּכֹר לְחַתְּנָה שְׁלִי, תִּשָּׁב אִתִּי גַם כֵּן שְׁבַע בְּרִכּוֹת, וְנִסַּע בְּיַחַד!' עָנָה לוֹ: 'לֹא, חֵבֵל לִי עַל שְׁבוּעַ אֶחָד!' וְהֵלֵךְ. בּוֹאוּ נִתְאַר לְעֲצָמָנוּ מֵה זֶה חֵבֵר. רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי אָמַר: 'בּוֹא תַחֲכֶה גַם לְחַתְּנָה שְׁלִי, וְנִגְמַר אֶת הַשְּׁבַע בְּרִכּוֹת שְׁלִי וְנִסַּע בְּיַחַד!' 'לֹא, חֵבֵל לִי עַל שְׁבוּעַ!'... אַתֶּם יוֹדְעִים מֵה זֶה שְׁבוּעַ אֶחָד? סוּף כָּל סוּף זֶה הַחֵבֵר שְׁלֵךְ, וְהוֹלְכִים אֶל אוֹתוֹ רַבִּי! יְדוּעַ שְׂרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי לְמַד אֲצֵל רַבִּי עֲקִיבָא שְׁתִּים עֲשָׂרָה שָׁנָה, וְרַבִּי עֲקִיבָא נִתְעַלָּה עַל הַתְּלִמִּידִים שְׁלוֹ. רַבִּי חֲנִינָא בֶּן חֲכִינָאִי גַם כֵּן לְמַד שְׁתִּים עֲשָׂרָה שָׁנָה. הוּא הִגִּיעַ לְמִדְרָגָה כְּזוֹ, שְׂאֲחֵר שְׁגַמְרֵי אֶת הַשְּׁתִּים עֲשָׂרָה שָׁנָה, הוּא נִזְכָּר: רַגַע, יֵשׁ לִי אִשָּׁה, צְרִיךְ לְלַכֵּת הַבֵּיתָה! אָבֵל אֵיפֹה אֲנִי גָר?... לֹא יָדַע אֵיפֹה

הוא גר, כי כל הראש שלו היה רק בתורה, עד שברר ואמרו לו איפה הוא גר. תראו מה זה למוד תורה! והנה בא לעירה, אבל הוא כבר לא מכיר את העירה; בשמים עשרה שנה בנו ושנו אותה. אז שאבו מים מהבאר. הפנות הלכו לשאב. הוא אמר, שילך אל הבאר, אולי ישמע שמה איפה אשתו. והנה הוא שומע, שבנות צועקות: 'בת חכינאי! בואי בואי! הנה פה הדלי!' אמר: שמע מינה זו שלי! כי כשהוא עזב, השאיר את אשתו מעברת. בין כך היא הולידה בת, ומאז עברו כבר שנים עשרה שנה. אז הוא הולך אחריה, והיא - האמא, אשתו - יושבת וסורגת. איך שהגביהה את עיניה, היא רואה את בעלה אחר שנים שנה שלא ראו אחד את השני. מרב התרגשות, אומרים חכמינו הקדושים, פרחה נשמתה. רבי חנינא בן חכינאי אמר: 'רבוננו של עולם! עניה זו נתנה לי רשות ללכת ללמד שנים עשרה שנה וזכיתי למה שזכיתי, ועכשו זו תורה וזו שכרה?'! אומרים חכמינו הקדושים, שהוא החיה אותה - מחיה מתים! מה אנחנו רואים מזה? מה זה חשיבות של למוד תורה, למה זוכה מי שלומד תורה. איך נעשים רבי שמעון בר יוחאי? איך נעשים רבי חנינא בן חכינאי? דבר כזה תתארו לעצמכם: אדם מתחתן, גומר את השבע ברכות, הולך אל הרבי שנים עשרה שנה - עכשו אני לא יודע כלום, אני יושב ולומד. אומר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן) - אני אוהב לצטט, כי אתם יודעים, תמיד אומרים שאני מצצתי את זה מהאצבע; אני אומר לכם מאיפה אני לוקח את זה. אין רק את רבנו ז"ל. כשהייתי בגיל חמש עשרה וחצי, זכיתי והתחלתי ללמד ספרי רבנו ז"ל, בזה נדבקתי, ועד עכשו אני נושם רק בזה. אחרים שיגידו מה שרוצים להגיד, אני ברוך השם מצטט לכם דברי רבנו ז"ל כמו שהם, וככה בחז"ל. אז בספרים אני כן מצטט, שהמדפיסים שיזכרו, אבל בעל פה - לא, אבל ספרי רבנו ז"ל אני

כֵּן מִצִּטָּט, כְּדֵי שְׁלֵא יִגִּידוּ שְׁאֵנִי מוֹצִיא אֶת זֶה מִהָאֶצְבַּע. בּוֹא נִרְאֶה מִי מוֹצִיא מִהָאֶצְבַּע, אֲנִי אוֹ אַחֵר. זֶה אֲנִי מִקְדִּים תָּמִיד, שְׁלֵא שְׁאֵנִי רוֹצֶה לְהִרְאוֹת בְּקִיאוֹת, כִּי חַז"ל אֲנִי מִצִּטָּט רַק בַּהֲדַפְסָה. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר בְּזֶה הַלְשׁוֹן: 'הַפְּקָרוֹת אֵינָה צְרִיכִים כָּלָל'. מַה זֶה הַפְּקָרוֹת? מַה שְׁהֶעוֹלָם אוֹמְרִים הַפְּקָרוֹת - זֶה לֹא צְרִיכִים. דְּבַר כֵּן: רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי שְׁתִּים עָשָׂר שָׁנָה, רַבִּי חֲנִינָא בֶן חֲכִינָאֵי שְׁתִּים עָשָׂר שָׁנָה, גּוֹמְרִים אֶת הַחֲתָנָה וְאֶת הַשֶּׁבַע בְּרוֹכוֹת וְהוֹלְכִים - זֶה נִקְרָא הַפְּקָרוֹת. אֵתָּה מִפְקִיר אֶת אִשְׁתְּךָ, וְלֹא מַעֲנִין אוֹתִי - אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: מַה שְׁהֶעוֹלָם קוֹרְאִים הַפְּקָרוֹת, זֶה לֹא צְרִיכִים. הָאֵמֶת, הַפְּקָרוֹת הוּא מִי שְׁעוֹזֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. מִי שְׁעוֹזֵב אֶת הַתּוֹרָה, זֶה אֶצְלֵי מִפְקֵר, אָבֵל מַה שְׁהֶעוֹלָם אוֹמְרִים שְׁזֶה הַפְּקָרוֹת, שְׁעוֹזְבִים אֶת הָאִשָּׁה וְאֶת הַיְלָדִים - זֶה לֹא צְרִיכִים. יְכוּלִים אֶת שְׁתֵּיהֶם. כֵּן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל. הַקְּדַמְתִּי אֶת זֶה. לְמָה? כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁהוֹרֵג אֶת הָאָדָם כְּמוֹ הַבְּטָלָה. כְּשֶׁאָדָם מְסֻתּוֹבֵב, וְלֹא עוֹשֶׂה שׁוֹם דְּבַר - זֶה (אָבוֹת דְּרַבִּי נִתָּן פָּרֵק י"א) 'אֵין אָדָם מֵת אֲלֵא מִהַבְּטָלָה'. מִמָּה בָּא שְׁאָדָם מִתְאַבֵּד? תִּגִּיד לִי: מַה, הַשְׁתַּגְעַתְּ? ! קוֹפֵץ מֵהִגָּג! מַה אֵתָּה חוֹשֵׁב, עֲכָשׁוּ יִהְיֶה יוֹתֵר טוֹב? תִּפְטֹר מִהַצְרוֹת? עֲכָשׁוּ יִתְחִילוּ הַצְרוֹת! חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים: 'וְאֵל תֹּאמֵר שְׁהַקְּבֵר בֵּית מְנוּס לְךָ'. מְסֻבִּיר רַבְּנוּ ז"ל פֹּה: כְּשֶׁאָדָם עָסוּק, הוּא עוֹשֶׂה בִּיזְנוּס וּמְרוּיַח כֶּסֶף, וְרֵץ וְרֵץ - קָבֵל נְשִׁיכָה מְאִיזָה עַקְרָב וּמְאִיזָה דְבוּרָה - זֶה כְּלוּם, וְלֹא מְרַגֵּשׁ אֶפְלוּ, כִּי כָל כֵּן עָסוּק בְּכֶסֶף וְכֶסֶף, שְׁלֵא מְרַגֵּשׁ. שְׁמָה, בְּקַבְּרָה, זֶה שֶׁקֵּט שׁוֹמְעִים כָּל רַחֲשִׂיָּה וְרַחֲשִׂיָּה, אִזּוּ מַה אֵתָּה כָּל כֵּן רֵץ לְמוֹת? ! רוֹצֶה לְהִתְאַבֵּד - מַה כָּל כֵּן טוֹב בְּזֶה? ! מְסַפִּיק כְּשִׁיקְרָאוּ אוֹתָנוּ, וְגַם אִזּוּ - בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אִם אָדָם זוֹכֶה, וְכָל הַשְּׂבָעִים-שְׁמוֹנִים-תִּשְׁעִים שָׁנָה, כְּמָה שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לְאָדָם, אִם כָּל הַשָּׁנִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, חֲשֵׁבֶת כָּל יוֹם מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הִלְכָתָה

להתפלל שחרית, מנחה, ערבית, הנחת תפלין וציצית, ובכפרט
 שלמדת הרבה משניות - אל תפחד! גם הגויף בקבר - אף אחד לא
 יגע בו. למה? כי אם אדם זוכה להכניס בעצמו אמונה, אז הם
 בורחים מהאדם. וראו המון-המון נפטרים, שאחר מאה שנים היו
 כמו שאתמול הכניסו אותם, אבל הבטלה - זה, רחמנא לצלן,
 הורג את האדם. חכמינו הקדושים אומרים: 'הבטלה מביאה לידי
 שעמום'. אומר רש"י: מה זה שעמום? שגעון! אדם משתגע, אין
 לו מה לעשות, מסכן - בא לידי זמה, רחמנא לצלן, לידי זנות,
 שרחמנא לצלן, בא לעשות עברות. אדם צריך לעשות משהו. אם
 אדם מסתובב, אין לו מה לעשות, הוא בלי מעש - האדם הזה
 פשוט משתגע, וזה הדבר הכי נחויץ - לעשות את מה שה' צוה
 לנו. חכמינו הקדושים אומרים: 'טוב תורה עם דרך ארץ, שיגיעת
 שניהם משכחת עון'. 'משכחת' זה לשון שכחה. אם אדם עסוק:
 או שהוא עובד או הולך להפיץ או הולך לאכל הולך לישן או
 הולך ללמד או הולך להתפלל - אין לו זמן לחטא; הוא שכח
 לחטא, כי הוא עסוק, אין לו זמן: הגיע זמן שחרית - לך תרוץ
 לבית הכנסת, מנחה - תרוץ לבית הכנסת, ערבית - תרוץ לבית
 הכנסת. תסתכל על השעון; היום חצות בעשרים לשתיים עשרה.
 רבם של אנ"ש ערים, אז אתם יכולים להגיד 'תקון חצות'. לפי
 דעת רבנו ז"ל, זה שש שעות אחר צאת הכוכבים. הרב הקדוש
 מקאמרנא זי"ע אומר: כל יום, בין בקיץ בין בחורף, בשעה שתיים
 עשרה, אבל עכשו בחורף מאד מאד קל. אתם יודעים מה זה 'תקון
 חצות'? להגיד את העשרה מזמורים של תקון חצות זה רק עשרה
 מזמורים, וגם את פרק ה' של 'איכה', ואז, כשאדם מבקש את
 הקדוש ברוך הוא, אומר רבנו ז"ל שזה המתקת הדינים,
 ומבקשים את הקדוש ברוך הוא על כלל עם ישראל ועל הצרות
 שלנו. מי אין לו צרות?! אז זה המתקת הדינים. אדם, יש לו

שְׁעוֹן. הִנֵּה קָמְתִי - תְּרוּץ לְבֵית הַפְּנִסֶּת, תְּרוּץ אַחַר הַצְּהָרִים לְמִנְחָה, בְּעֶרְבַּ תְּרוּץ לְהִתְפַּלֵּל עִרְבִית, תִּסְתַּכֵּל מְתִי חֲצוֹת וּתְגִיד 'תִּקְוֹן חֲצוֹת'. אִם אֵין לָךְ כַּח, תִּלְךָ לִישָׁן. תְּרוּץ לְכוּלֵּל לְלַמֵּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ וְשִׁלְחָן עֶרוּךְ. יֵשׁ מָה לְלַמֵּד! לָךְ לְעֵבֵד, לָךְ לְהַפְיִץ - אָבֵל לְהִתְיַשֵּׁב בְּבֵית וְלֹא לְעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, רַק לְעֲלוֹת עַל הַעֲצָבִים שֶׁל הָאִשָּׁה? ! מָה אַתָּה עוֹשֶׂה עִכְשָׁו? כְּלוּם! עוֹמֵד לָהּ עַל הַעֲצָבִים: 'אַתָּה כָּכָה וְאַתָּה כָּכָה', וְעוֹד פְּעַם: 'אַתָּה כָּכָה וְאַתָּה כָּכָה'. נוֹ, כַּמָּה אִשָּׁה יְכוּלָה לְסַבֵּל? ! יֵשׁ לָהּ בֵּית מְלֵא יְלָדִים: 'תֵּרַד מִמֶּנִּי! תַּעֲזֹב אוֹתִי!' וּמִתְחִילִים לְרִיב. אִם יֵשׁ לְאָדָם אִשָּׁה עִם עֲגִילִים, אִזּוֹ הִיא יְכוּלָה לְהִרְאוֹת לָךְ: 'יֵשׁ לִי פֶה יוֹתֵר חֲזָק מִמֶּךָ, וְאַתָּה מְקַלֵּל אֶת הָאָבָא שְׁלִי? - אֲנִי אֶקַּלֵּל אֶת הָאָמָא שְׁלָךְ!' וְכִכָּה מִתְחִיל, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, שְׂאִין שְׁלוֹם בֵּית, וְאַחַר כֵּךְ בָּאִים, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, לְגִירוּשֵׁין. הַכֹּל בָּא מִזֶּה שְׂאִין לָךְ מָה לְעֲשׂוֹת. גְּבַר, אֵין לָךְ מָה לְעֲשׂוֹת עִכְשָׁו בְּבֵית! בְּקִרְתָּ? - לָךְ תַּעֲשֶׂה עַל עֲצָמְךָ בְּקִרְתָּ! תַּעֲזֹב אֶת אִשְׁתְּךָ! וּמִי אוֹמֵר אֵת זֶה? לֹא אָנִי! רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר אֵת זֶה (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רֶסֶג רֶסֶד). אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: אָדָם צָרִיךְ מְאֹד לְהִזְהֵר בְּכְבוֹד אִשְׁתּוֹ. וְרַבְּנוּ ז"ל מְצַטֵּט שְׁמָה אֶת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: 'אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵינוּ, כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ.' - תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם, כְּדִי שִׁתְּהִי עֲשִׁירִים. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט): כֶּסֶף בָּא רַק בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, כִּי מָה אֲנִי צָרִיךְ כֶּסֶף?! אִם אָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְשִׁבְתָּ בְּכוּלֵּל, בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ, יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ - מָה אֲנִי צָרִיךְ?!

הָאָבָא זי"ע הָיָה גָּאוֹן גָּדוֹל, מָה אֲנִי אֶסְבִּיר לָכֶם? לֹא יְכוּלִים לְהִסְבִּיר אֵת זֶה! הַפְּלוּלִים שְׁלוֹ הָיוּ מִמֶּשׁ אִשׁ לְהִבָּה! מֵאִז שְׂאֲנִי מְכִיר אֶת עֲצָמִי, שְׁעוֹד הֵייתִי בְּעִרְסָה, כְּבָר שְׁמַעְתִּי קוּלֵי קוּלוֹת בְּבֵית, מְרִיבוֹת כְּאֵלוֹ וְצַעְקוֹת, גְּמֵרוֹת אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, שְׁלָחָן

ערוך... בדרך כלל למדנים הם בריתחא דאורייתא. צריך להראות שאני צודק, ולא אתה, והוא מביא ראיות, והוא מביא ראיות, ומפלפלים. מאז שאני מכיר את עצמי בעריסה, עוד שמעתי קולות של תורה בבית. כל השנים היה עני בבית. מה אני אגיד לכם? אבל חסדי השם, האמא ע"ה מאד דאגה להוריד ממנו את הכל. אני עוד לא ראיתי דבר כזה. בודאי יש, אבל אני לא ראיתי, שהורידה ממנו את כל הדאגות כדי שיוכל ללמד. אז כשבא לארץ ישראל, הוא אמר אז על הרב אלישיב: 'האדם הזה בקיא בש"ס! והאבא לא זרק סתם, כי יכל להתחרות עם כלם, כי היה גאון משהו משהו! אז מה אומרים על הרב אלישיב? שעל המקום שהוא ישב, הוא ישב שמה במשך חמשים שנה על אותו ספסל, אותו מקום, שהשתפף העץ מרב שהוא ישב על אותו מקום, ורק מתנועע על אותו גמרא ולומד. זאת אומרת, למה אני מביא את הדגמא הזו? גבר, מה אתה? או שאתה הולך עכשו להתפלל שחרית, מנחה, ערבית, או שאתה נוסע לקברי צדיקים, או שאתה יושב בכולל, או שאתה הולך לעבד, או שאתה מפיץ - מה יש לך לשבת בבית ולהתלבש על העצבים של אשתך?! ואתם יודעים מה המדרש אומר: אין שלום בא ואין דבר טוב יוצא מהמחלקת. 'את חייבת!' 'אתה חייב!' - עד שבאים לגרושין. ומי טובל? הילדים! הילדים מסכנים, הם צריכים לסבל לראות אבא ואמא רבים יומם ולילה.

החנוף מתחיל בבית. הילדים, כשהם ילדים קטנים, חושבים שהם קטנים והם לא יודעים, אבל חנוף מתחיל בבית. הילדים מסתכלים על האבא והאמא. האבא והאמא הם הדגמא החיה שלהם. איך שאבא ואמא מתנהגים, ככה הילדים יחקו את האבא והאמא. האבא אומר לאמא: 'יש טלפון!' יכול להיות שקשה לו - הוא עכשו עצבני ועם צרות - 'תגידי שאני לא פה!' הילדים

הַקִּטְנִים שְׁמָעוּ שְׂאֵבָא אוֹמֵר לְאִמָּא שְׂאֲנִי לֹא פָה, אוּ הָאִמָּא אוֹמֵרֶת לְבַעַל: 'הִתְקַשְׁרָה הָאֲחוֹת/הַגִּיסָה/הַחֲבֵרָה - תִּגִּיד שְׂאֲנִי לֹא בְּבֵית! נִוְרְמְלִי, לֹא? אֵינְ עֵכְשׁוּ עֲצָבִים לְדַבֵּר אֶתָּה! אַתָּם לֹא קוֹלְטִים, שֶׁהֵילָדִים שׁוֹמְעִים. כָּלוּם אָבָא מְשַׁקֵּר? וְאִמָּא מְשַׁקֵּרֶת? אִם אָבָא מֵתָר לּוֹ לְשַׁקֵּר - לְמָה לִי אֲסוּר לְשַׁקֵּר?! הֵם שְׁקָרוּ שְׁקָר קָטָן - הוּא כָּבֵד יִשְׁקֵר שְׁקָר גְּדוֹל... חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים: אִם מִבְּטִיחִים לִילָדִים מְשֻׁהוּ, צְרִיכִים לְקִים אֶת זֶה; אִם לֹא תִקְיִם, אַל תִּבְטִיחַ. הַבְּטַחַת שְׁתַּקְנָה - תִּקְנָה, אִם לֹא אֶתָּה שְׁקָרְךָ, וְאוֹי וְאָבוֹי אִם מִלְמָדִים אֶת הֵילָדִים שְׁקָר! הַבְּטַחַת לִילָד שְׁתַּקְנָה לּוֹ - אֶתָּה מִכְרַח לְקָנוֹת לּוֹ (סְפָה). אֶתָּה יָכוֹל לְהַגִּיד: 'אֶתָּה יוֹדֵעַ, בְּנִי, אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לָךְ - אֲנִי אֶקְנֶה לָךְ, אָבֵל עֵכְשׁוּ אֵינְ לִי אֶת הַכֶּסֶף.' זֶה לֹא בּוֹשָׁה. תְּמִיד אֲנִי אוֹמֵר: לְהַגִּיד שְׂאֵינְ לִי זֶה לֹא בּוֹשָׁה, לְהִיּוֹת גִּנְבַּת זֶה בּוֹשָׁה. גּוֹנְבִים כֶּסֶף, עוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם - זֶה בּוֹשָׁה, וּבְזוּזָה צְרִיכִים מְאֹד לְהִתְבַּיֵּשׁ. אֶתָּה לוֹוֶה כֶּסֶף, וְאֶתָּה לֹא מְשַׁלֵּם - "לוֹוֶה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלֵם", הֵלְוִאי שְׂאוּחָזִים בְּזוּזָה. לוֹיֵת כֶּסֶף - תַּחְזִיר! אַל תַּעֲשֶׂה צַחֲוֹק מֵהַשְּׁנִי! כִּי מָה אֶתָּה גּוֹרֵם? שְׂאֶתָּה נוֹעֵל אֶת הַדְּלֵת בְּפָנָי לוֹוִים! הֵהוּא עֲשֶׂה חֲסֵד עִם זֶה וְעִם זֶה, וְעֵכְשׁוּ לֹא מְשַׁלְמִים לוֹ, אֲזִי הוּא לֹא מְלוֹה וּבְצִדְקָה! וּמְלֵבֵד זֹאת שְׂאֶתָּה גּוֹרֵם שְׂאֶתָּה גִּנְבַּת וְנִקְרָא 'רָשָׁע'. עַל כָּל פְּנִים, מֵאִיפֹה בָּא כָּל הַצְּרוּת? מִבְּטָלָה! אָדָם אֵינְ לּוֹ מָה לַעֲשׂוֹת עִם הַזְּמַן שְׁלוֹ, מִשְׁתַּגַּע מְשַׁעֲמוּם, יוֹשֵׁב בְּבֵית וְהוֹלֵךְ עַל הָעֲצָבִים שֶׁל אִשְׁתּוֹ, וְכִכָּה מִתְחִיל מְרִיבוֹת, וְאַחַר כָּךְ נַעֲשֶׂה עֲצָבִי, נִשְׁכָּב בְּמִטָּה: 'לֹא יָכוֹל!' אֶתָּה לֹא יָכוֹל? צְרִיכִים לְתַפֵּס אוֹתָךְ אוּ תַלְךָ לְמִזְרַע!... מָה זֶה לְשַׁכָּב בְּמִטָּה כְּמוֹ פֶּגֶר מֵת? סִימֵן שְׁמִשְׁהוּ חֲסֵר לָךְ, אֵיזָה בְּרָג! אֶפְלוֹ דַּב אַחַר עֲשֶׂר שָׁעוֹת שֶׁל שְׁנָה קָם. מִסְפִּיק! אֲנִי שְׁבוּר! אֲנִי עֵכְשׁוּ בִּיאֹשׁ!' 'בּוֹא תִקּוּם! אֲנִי אֲדַבֵּיק אוֹתָךְ בְּמַרְץ שְׁלִי! סִימֵן שְׂאֶתָּה צְרִיךְ לְלַכֵּת אֶל פְּסִיכִיאָטֵר!' רַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימֵן סז): יָכוֹלִים

לרפאות את כלם, אפלו המשגע הכי גדול - יכולים לרפאות אותו, אבל מה הבעיה? שהוא אומר: 'אתה משגע, לא אני! אני משגע?! אתה משגע!' האשה אומרת: 'משה, צא מהמטה! תקום! זה כבר שתיים עשרה/ אחד!' 'תעופי מפה!' והיא: משה, הילדים עוד מעט יחזרו מהחידר!' 'שילכו!' וככה הוא שוכב בלי רחמנות עד ארבע או חמש... איפה תפליין? איפה ציצית? 'אני שבור, לא מעניין אותי שום דבר!' 'אני שואל את כלכם, האם האדם הזה לא צריך להיות מאשפז במזרע?! שמה בבקר בשבע יעירו אותך, כי שמה זה לא מסעדה. נותנים אכל בשמונה: 'כלכם תהיו כבר עם הבגדים מוכנים! בשמונה אתם אוכלים ארוחת בקר, בשתיים עשרה וחצי - ארוחת צהרים, בערב זה לא מסעדה, מתי שתבוא.' תסלח לי, זה לא האשה: 'למה לא עשית לי אכל?!' אז פשוט, מי שמתנהג ככה: 'אני ביאוש, אני בדכאון' - בסדר, יש פה 'מזרע' לחולי נפש, שמה אתה שיף. אדם שזוכה לדעת מרבנו ז"ל, הוא צריך להגיד 'אני שבור?!' הוא צריך להגיד 'אני ביאוש?!' הוא צריך להיות?! 'מאיפה זה בא?! מהבטלה! אין לך מה לעשות? אתה בטל? זה מביא אותך לשעמום, ואתה משגע! משגע - לך למזרע! לבית חולים לחולי רוח!

זה יסוד היסודות. אין דבר כזה סתם להסתובב בטל ולדבר ולדבר. ברוך השם, פה הקמתי את הקהלה ביזע ובדם. אלו שהיו העשרה הראשונים, יודעים שהיה ביזע ובדם ממש. כבר עשרים ואחד שנה, אבל אתם יודעים, בכל פרם, אדם נטע פרם ועבד - זה לא הולך בן לילה ליום כמו הקיקיון דיונה, אלא חרשו וזרעו וקטפו, אבל בכל פרם נכנס פה תולעת, שמה תולעת, וצריכים לשמר על זה. יש אנשים מיחדים, ששמים איזה חמר נגד תולעת כדי להוריד את התולעת, כי זה יהרס לך את הכל. אותו דבר בכל

קהלה, איך שהוא צריכים מאד מאד לשמר, שחם וחקילה לא תהיה שמה תולעת אחר שחרשנו וזרענו וצומח. ואנחנו, ברוך השם, קוטפים את הפרות. אוי ואבוי, אם יהיה איזה תולעת - הכל יכול ללכת לטמיון ולדמיון. אז בשביל זה צריכים מאד לשמר על כרם. בהושענות אנחנו צועקים: 'הושע נא כרם מתולעת! הושע נא! חסדי השם יתברך, יש לנו פה קהלה יפה ונפלאה, שאני גאה עם הקהלה, ואני רואה את הפרות, אף שאני אוכל מרור כל יום, כל שעה וכל רגע. הרבה הרבה דברים מה שעדין אני לא יכול לדבר מזה. כל אחד מנחש: למה מוהרא"ש רק פה כמה ימים? למה לא בשבת? אבל גיע הזמן שתסתכלו אחרנית, כי גם כשהתחלנו היה הרבה קשיות וקשיות, אבל ברוך השם, חתנתם את הילדים, ואצל החברים, רחמנא לצלן, הילדים מזנחים, לא התחננו, והוא יושב בכלא, ואשתו כבר היתה בכלא... רואים הפרש'מה בין בני לבין חמי', ברוך השם. אמת שיש לנו קהלה מאד יפה, קהלה לדגמא; אבל מצד שני - תלכו לקהלות גדולות באשדוד ובבני ברק, שזה ממש עיר של תורה, וירושלים - אני משלם לכם שטר של מאה דולר אם אני מגזים. אין לי יותר. אם היה לי יותר, הייתי נותן לכם. תלכו בכל החסידיות - אנשים יראי שמים באמת מה מדברים? פה, ברוך השם, לא רואים כלום, רק את השמים; איפה שאתם רק תסתכלו: מזרח, מערב, צפון, דרום - רק רואים איך שהשמים זה כמו כפה. אז אדם זוכה, הוא מתפלל ותיקין. יש לו יום ארוך, ומתפלל מנחה וערבית, ויש לו את השעורים: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, וברוך השם, יש לנו כולל של הוראה, כולל חדש 'תפארת אליהו', אשריהם ואשרי חלקם. יש לנו כולל של הרב ... 'אור המאיר', ויש עוד כולל של הרב ... לא כל אחד מסגל לשבת כל השעות ביום. לא מגיע לו תליה על זה, אבל לכל הפחות שעה

אחת, רבנו של עולם! שעה אחת תכנסו אצל הרב... ולומדים 'עין יעקב'! חבל על כל יום! אבל איך שהוא, ברוך השם, אנ"ש או שיוצאים להפצה... אתם יודעים מה עכשו מדבר בכל הקהלות, חרדים עם ספודיק ועם שטריל ועם פאות ארכות? - אם... או... היא תקים ממשלה, הוא יקים ממשלה, ועוד פעם חוזרים על זה: הוא יכול לקשר את זה ואת זה - ויהיה לו רב, לא היה יכול כך וכך... מספיק! לא?! כמו פרה מעלה גרה, עוד פעם; שמעתי כבר את החכמות שלך במקנה, לך תטבל ותצא! לא! במקנה כבר רבים ביניהם, וזה חייב לענות: הוא הפקיר את ירושלים לחלונים ומגיע לו!

תגידו לי, אתם לא רואים שזה הכל משחק?! למעשה עם ישראל הם עם קדוש, כלנו נמצאים בספינה אחת והולכת שטה על הים, והים סוער ורוצה רק להטביע את האנייה - 'האי גלי דמטביע לספינתא', איך שרבנו ז"ל מביא את המאמר הזה (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א'). אומר רבנו ז"ל, שהגלי זה היצר הרע, שרוצה להטביע את הספינה. מי זה הספינה? זה החן והחשיבות של ישראל. הגויים, בני ישמעאל בני עשו, שונאים אותנו בתכלית השנאה. הם אף פעם לא ישלימו אתנו. אין דבר כזה! אם רבי שמעון בר יוחאי אמר: 'הלכה, בידוע שעשו שונא ליעקב', צדיקים אמרו שזה הלכה, שאין על זה מחלוקת. למה? כי הם מרגישים נחותים. אנחנו לא יודעים ולא מבינים את זה. מי שיושב באור הוא אף פעם לא יבין את מי שיושב בחשך. אין להם תורה, והם מסתכלים עלינו ורואים שהיהודי הוא הרבה יותר. הם מרגישים בנפש שהיהודי יותר מהם. איי הקדוש ברוך הוא בא אליכם, בני עשו, ואמר לכם: 'תקבלו את התורה!' מה עניתם? קמה כתוב בתורה? 'לא תרצח!' לא רוצה לקבל, כי הוא רוצה לרצח. הלך הקדוש ברוך הוא אצל ישמעאל: 'תקחו את

הַתּוֹרָה! 'מַה כְּתוּב בָּהּ?' 'לֹא תִנְאַף!' לֹא! הוּא רוֹצֵה נְאוּף. עִם כָּל הַשְּׂמֵטָס וְהַלְאָטָס, עִם כָּל הַבְּגָדִים, הֵם נוֹאֲפִים מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלִים, וְהֵם שׁוֹנְאִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּתַכְלִית הַשְּׁנֵאָה. לְמָה? כִּי עִם יִשְׂרָאֵל קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה. אִי נִתְּנוּ לָכֶם גַּם כֵּן צ'אַנְס? אֲדַרְבָּה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם - יֵשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל טְעָנוֹת עָלֶיךָ, לְמָה לֹא בָּאתְ אֵלֵינוּ קֹדֶם וְהִלַּכְתְּ אֵלֵיהֶם רֵאשׁוֹנִים? אֲבָל הַתְּרוּץ הוּא פְּשוּט, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִדַע, שְׂאֵם הָיָה הוֹלֵךְ לְעַם יִשְׂרָאֵל - עִם יִשְׂרָאֵל לֹא שְׂאָלוּ כְּלוּם, אֲלֵא יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ "נַעֲשֵׂה וְנִשְׁמַע" וְתַפְסְנוּ אֶת זֶה, וְלִכֵּן אִם הֵינּוּ תוֹפְסִים כְּשֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא אֵלֵינוּ, אָז לְאֲמוֹת הָעוֹלָם הִיְתָה טְעָנָה: לְמָה לֹא בָּאתְ אֵלֵינוּ? וְהַגְּמָרָא מְבִיאָה (עֲבוּדָה זָרָה) שְׂאֲמוֹת הָעוֹלָם בְּטְעָנָה: אִם הִיִּית מְבִיא לָנוּ - הֵינּוּ מְקַבְּלִים, אָז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַסֶּה אוֹתָם בְּמִצְוֹת סְכָה. עַל כָּל פְּנִים, כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּכֻלְלִיּוֹת כָּלָם צְדִיקִים, כְּמוֹ שְׂכַתוּב: 'וְעַמְךָ כָּלָם צְדִיקִים', כְּלָנוּ בְּסַפִּינָה אַחַת. וְאַתֶּם יוֹדְעִים, כְּשֶׁהַסְּפִינָה הוֹלַכְתָּ לְהַתְּהַפֵּךְ, מַה קּוֹרָה? עֲפִים לְצַד זֶה וְלְצַד שָׁנִי. כְּשֵׁי שְׂגָלִים וְהַאֲנִיָּה בְּאֲמִצַּע הַיָּם וְרַק רוֹצֵה לְהַטְבִּיעַ אוֹתָךְ, וְאֵלוּ נּוֹפְלִים עַל אֵלוּ קְדִימָה וְאַחֲוֹרָנִית - אָז מִתְּחִילִים לְרִיב. זֶה עִם יִשְׂרָאֵל, כָּלָם צְדִיקִים. הַכֹּל זֶה מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. הַהוּא יְהִיָּה רֵאשׁ מְמַשְׁלָה אוּ הַהוּא יְהִיָּה רֵאשׁ מְמַשְׁלָה - יְהִיָּה לָךְ סְעוּדָה אַחַת יוֹתֵר מֵהֶם, אֲבָל רוֹאִים אֲנִשִּׁים טְפָשִׁים, אִין לְהֵם מַה לְדַבֵּר, עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם, כְּבָר שְׂמַעְתִּי כְּבָר אֶת הַחֲכָמָה, וְכֵן כָּל יוֹם בְּעֵתוֹן, זֶה רוֹצֵה וְזֶה רוֹצֵה - מְסַפִּיק! אֲבָל כְּכָה זֶה; בְּרוּךְ הַשֵּׁם, פַּה אִין אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ.

אֲבָל מַה יֵשׁ פַּה? דְּבַר אֶחָד מַה שְׂאֲנִי מְכַרְח לְדַבֵּר מִזֶּה. אִם אַתֶּם רוֹצִים לְהִיּוֹת רַחֲמָנִים, תִּרְחַמוּ עָלַי, כִּי אִם חַס וְשְׁלוֹם יְהִיָּה כְּתָם - אֶחָד שְׂיִתְּנָהג לֹא כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ: לּוֹקַח סְמִים אוּ אֲלֻכּוֹהוֹלִיסְט אִין רַחֲמָנָא לְצֻלָן אֵלִים - לֹא יִגִּידוּ שְׂפִלוּנִי אֶלְמוּנִי אֵלִים, פְּלוּנִי

אלמוני לוקח סמים, פלוני אלמוני אלכוהוליסט, אלא: תראה מה שמוהרא"ש יש לו, שקמים פה חצות, וברוך השם גומרים כל חדש לקוטי מוהר"ן, תקוני זהר וששה סדרי משנה, שילדים גומרים ששה סדרי משנה ובחורים - מזה לא ידברו, אבל בשביל משגע אחד, בשביל אלים אחד, בשביל אלכוהוליסט אחד - תראה מה שמוהרא"ש יש לו. בשביל תולעת אחת אני לא אתן שהכרם יכלה. בשום פנים ואפן! עניות - תאמינו לי שעכשו כל העולם כלו בצרות. ברוך השם, אתם לא מכירים מה שקורה בעולם, עכשו העניות חוגגת בחוץ בצורה לא יאמן כי יספר; אנשים עשירים מפלגים בהפלגה אבדו בן לילה ליום, אבל לא סתם כסף, שאנחנו אפלו לא יודעים מה זה כל כך הרבה כסף, ומי יודע אם בשבעים שנה נדע מה זה כל כך הרבה כסף; מיליונים מיליונים! אני הכרתי חסיד ברסלב עני גדול מסכן, ועבר עליו הרבה משברים. הוא כבר נפטר, לא כדאי להזכיר את השם שלו. זה היה עוד בזמן המנדט שהיו פה. פה היה מיל ושילינג. לירה - היה בזה אלף מיל, ובמיל יכלו לקנות חתיכת סכר, אז תמיד היה אומר: 'עשר לירות אני מאמין שיש, אבל מאה לירות - אין דבר כזה!' הוא היה מסכן ועני, ומרב צרות היה מדבר. למה אני אומר את זה? עשירים שאנחנו לא יודעים מה זה העשירות שלהם, מיליונים אבדו בלילה אחד. אמת, הם בעצמם חזיבים, כי אסור לבטח בכך אדם. ירמיהו הנביא אומר: "ארור האדם אשר יבטח באדם ושם באדם מבטחו". איך אדם יכול?! יש לך כסף, ובשביל שההוא יתן לך רבית, אתה נותן את הכסף. תסביר לי מה השכל; תראה, יש לי מאה אלף דולר, והוא נותן לי עשר אחוז - עשר אלף דולר. אני לא עושה שום דבר, אני הולך לישן, וזה יביא לי עשר אלף דולר בשנה או מחלק לכל החדש. אתה לא צריך לעבד כלום, אתה מקבל אלף דולר - זה הגיוני?

לא! וְכֵלָם חוֹטְפִים אֶת זֶה. אֵי תַחֲשֹׁב פְּעָמִים: בְּבִנְךָ יוֹשְׁבִים כְּלִכְלָנִים, מַחֹת טוֹבִים; דֶּרֶךְ אַגֹּב, גַּם אוֹתָם סִדְרוּ כִּכָּה בְּמִילֵי מִלְיוֹנִים, אָבֵל יוֹשְׁבִים אֲנָשִׁים חֲכָמִים, וְלֹא יְכוּלִים לָתֵת לָךְ יוֹתֵר מִחֲצֵי אַחוֹז, אַחוֹז אַחַד, אַחוֹז וְחֲצֵי, וּבֹא פֹה אֵיזָה שְׁמֻלְנִיק, נוֹתֵן לָךְ עֶשֶׂר אַחוֹז חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַחוֹז - זֶה לֹא מִחֲשִׁיד אוֹתָךְ? ! אָבֵל תִּרְאֶה כִּמָּה אֶתָּה בְּטֹלָן. אֲנִי מְקַבֵּל כָּל חֲדָשׁ אֶלְךָ וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת, חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַחוֹז, אֲנִי לֹא עוֹשֶׂה כְּלוּם, אֲנִי הוֹלֵךְ לִישׁוֹן, וְלֹא צָרִיךְ לַעֲבֹד, וְכִכָּה הוּא תוֹפֵס קְרֻבָנוֹת, וְאֲנָשִׁים מוֹכְרִים דִּירוֹת... הֶעֱקֵר - תִּרְאֶה, אֲנִי לֹא עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבָר, וְאִם יִהְיֶה לִי מֵאֲתִים אֶלְךָ, אִזּוֹ זֶה שְׁלֵשֶׁת אֲלָפִים דוֹלָר לְחֲדָשׁ, וְכִכָּה מְפַתִּים בְּנֵי אָדָם, כְּמוֹ הַעֲכָבִישׁ. אֵיךְ הוּא תוֹפֵס זְבוּבִים? הוּא שָׁם אֶת הַקּוּרֵי עֲפָבִישׁ, וְהַזְבוּבִים אוֹמְרִים: 'הִנֵּה זֶה פְּרִית כָּל כֶּף טוֹבָה! אִזּוֹ בּוֹא, אוֹלֵי קֶצֶת נִלְךָ לִישׁוֹן שְׁמָה? אֵינְךָ לָנוּ כְּבָר כֹּחַ לְעוֹפֵף!' וְרַק תִּשִּׁים אֶת הַרְגֵל הַקִּטְנָה שְׁמָה - בּוֹם! אֶתָּה כְּבָר מְשֻׁמָּה לֹא יוֹצֵא! נִתְקַעְתָּ. וְכִכָּה עוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם, וְהֵשֵׁם יִשְׁמֹר...

מָה הוּא עֹשֶׂה הַחֲכָם הַזֶּה? וְזֶה לֹא פֶעַם אַחַת, וְזֶה מֵאוֹת פְּעָמִים שְׁנֹכְשָׁלוּ בְּנֵי אָדָם. מָה קוֹרֶה? הוּא תוֹפֵס מֵאָה אוֹ חֲמֵשׁ מֵאוֹת קְרֻבָנוֹת כְּאֵלוֹ, הוּא נוֹתֵן לָךְ, כִּי אַחֲרַת לֹא הֵייתָ מְשֻׁקֵיעַ וְלֹא הֵייתָ מְבִיא אֶת הָאֵבָא וְאֶת הָאֲחִים וְאֶת הַגִּיּוֹסִים וְאֶת הַמְשַׁפְּחוֹת, וְאֶתָּה לֹא קוֹלֵט שֶׁהוּא נוֹתֵן מִהַכֶּסֶף שְׁלֹךְ. הוּא מוֹרִיד לָךְ, בְּסִדְרָה, בְּמִקוֹם מֵאָה אֶלְךָ אִם אָמַר לָךְ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַחוֹז, אִזּוֹ מוֹרִיד מִזֶּה כִּכָּה שְׁלֹשׁ אַרְבַּע חֲדָשִׁים, אִזּוֹ יִהְיֶה לוֹ פְּחוֹת. לְקַח מִמֶּךָ רַק תִּשְׁעִים וְחֲמֵשׁ, כִּכָּה הוּא מְצָא מֵאָה אוֹ מֵאֲתִים, לְפֶעַמִּים יוֹתֵר, וּפְתָאוּם הָאָדָם הַזֶּה נֶעְלָם... עֲכָשׁוּ אֶתָּה בּוֹכָה. דִּירָה מְכַרְתָּ, לוֹיֵת כְּסָפִים לְשֵׁם זֶה - זֶה הַכֹּל אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: דְּמִיּוֹן אַחַד גְּדוּל שְׁעוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם. אוֹתוֹ דְּבָר הַבְּחִירוֹת; הַכֹּל הַכֹּל דְּמִיּוֹן אַחַד גְּדוּל, כִּי

כלנו אנחנו בספינה אחד ועפים מפה ומפה. הגויים רוצים רק לבלע אותנו, ואנחנו צריכים את הקדוש ברוך הוא.

אנחנו מוכנים מאד מאד מאד קרוב אל הקץ האחרון ממש: נתקים שהיקר יאמיר, וכל הסימנים מה שהגמרא אומרת בסוף סוטה, וגלויים כאלו מצד אחד, ומה שקורה בעולם שכבר מאות שנים לא שמעו דבר כזה - גשמים עזים ששוטפים עירות, ועכשו באוסטרליה שרפות כאלו מכלום, הם לא יודעים ממי וממה; מי שרף להם אלפי אלפי דונמים? וכל העולם רק צרות ויסורים; ופה יש לנו הודמנות אחד לברח אל הקדוש ברוך הוא. גם בזה עושה השטן את כל הפעולות, וידברו מהכל - אבל לא מהתכלית. בשביל זה זכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, אז אנחנו צריכים לתת תודה להקדוש ברוך הוא, שברוך השם, יש לנו רבי שמעורר אותנו. בואו נתחיל לזכר מהתכלית! בואו נתחזק יחד! זה - כשאדם רוצה לשמע, אבל אם אדם לא רוצה לשמע - אתה לא יכול לעשות לו שום דבר. כמו חולה, יכולים לרפאות אותו כשבא אל הרופא ואומר 'אני חולה', הוא נותן לו את התרופות והוא ירפא אותך, אבל אם החולה אומר 'אני בריא, אתה הרופא חולה, אני אקח את התרופות?! אתה תקח את זה!' אי אפשר לרפאות אותו. ואל תצחקו, יש אנשים שעדין שוכבים במטה, פשוט אנשים חולים. זה בכל העולם, אבל פה אני מחיב לדבר מזה, ואני מחיב להוציא את זה מפה פעם ולתמיד; ואם אתם רוצים לרחם - תרחמו עלי, לא על אלו שאני אומר להם 'תלכו מפה!'. אני לא צריך לא אלכוהוליסטים, לא לוקחי סמים, לא גנבים שהולכים ועובדים על בני אדם. שבוע שעבר היה לנו את העשרת הדברות שקבלנו את התורה, מה זה 'לא תגנב'? אדם גנב. מה אתה עושה? אתה הולך למקוה, וכשהוא טובל ש"י טבילות, אז יש לה זמן לרוקן לו את הכיס, אבל ההוא חכם, אין

לו כֶּסֶף בְּכִיס... אָז אַתָּה מִחֲפֵשׁ לַעֲשׂוֹת תְּרַגְּלִים אַחֲרֵימֶ. הוֹלְכִים
 אֶל אָדָם וְאוֹמְרִים לוֹ סְפוּרִים שֶׁל שֶׁקֶר וְכֹזֵב: הֲנֵה אֲנִי חֶתָן, הֲנֵה
 יֶלֶד שְׁלִי חוּלָה - תִּגִּיד לִי, אַתָּה מִשְׁגָּע? ! כִּכָּה מְדַבְּרִים? ! הַיֶּלֶד
 שֶׁלְךָ חוּלָה, וְאַתָּה לֹוֹקֵחַ עַל זֶה? ! הֲנֵה אֲנִי חַיֵּב לְהִגִּיד לְךָ שְׁאַתָּה
 פְּשוֹט גָּנֵב; הַשֵּׁם יִשְׁמַר, מִשְׁלָמִים עַל זֶה אַחֵר כִּף כֶּפֶל כֶּפְלִים. עַל
 מִי אַתָּה עוֹבֵד? ! הֲגִמְרָא אוֹמְרַת (חֲגִיגָה): מֵאִי דְכָתִיב: "הֲנֵה
 צִרְפַּתִּיךָ וְלֹא בְכֶסֶף, בְּחֶרְתִּיךָ בְּכוֹר עֲנִי"? מִלְּמַד שְׁחֹזֵר הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל מַדּוֹת טוֹבוֹת לְתַן לְיִשְׂרָאֵל, וְלֹא מִצָּא אֶלֶּא
 עֲנִיּוֹת. הַמִּתְנַהֵּ הַכִּי יִפֶּה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רָאָה לְעַם יִשְׂרָאֵל -
 עֲנִיּוֹת! מֵה זֶה? 'אָמַר שְׁמוּאֵל: וְאִי תִימָא רַב יוֹסֵף, הֵינּוּ דְאָמְרִי
 אֲנָשִׁי: יֵאָה עֲנִיּוֹתָ לְיִהוּדָי כְּבִרְזָא סוּמְקָא לְסוּסְיָא חִיּוּרָא'. כְּמוֹ
 שְׁשִׁמִּים עַל סוּס תִּלְבַּשְׁתָּ יִפֶּה, כִּף עֲנִיּוֹת יִפֶּה לְיִהוּדִים. מֵה חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים רוֹצִים פֶּה לְהִגִּיד? אֶלֶּא רַבְּנּוּ ז"ל אוֹמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן
 חֶלֶק ב' סִימָן קִיט): אֵין דְּבַר כְּזֶה עוֹלָם הַזֶּה. מִי שִׁיגִיד לְכֶם שֵׁישׁ
 עוֹלָם הַזֶּה הוּא שֶׁקֶרָן, אֵין דְּבַר כְּזֶה! מִי שְׂרוּאָה מֵה שֶׁקוּרָה פֶּה,
 אֵיךְ עוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם צְרוֹת וְיִסוּרִים! בּוֹא נִרְאָה מִי הַסּוּבֵל
 הַיִּסוּרִים הַכִּי גְדוּלִים - רִיק וְרוּקָה; אֵלוֹ הַבְּעֵלִי יִסוּרִים הַכִּי
 גְדוּלִים. בּוֹאוּ לֹא נִטְעָה אֶת עֲצָמֵנוּ, וְלִמָּה? כִּי הִנְבִּיא יִרְמְיָה מְקוֹנֵן
 (אֵיכָה): "קִרָא עֲלֵי מוֹעֵד לְשִׁבְר בְּחוּרֵי" - רֵאשִׁי תְּבוֹת זֶה
 עֲמַל"ק בְּלַע"ם; אֵלוֹ מְטַמְּאִים בְּבִרִית. רַבְּנּוּ ז"ל אוֹמַר (לְקוּטֵי
 מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ז'): חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים: 'אֵין יִסוּרִין
 בְּלֹא עוּוֹן'. מֵתִי זֶה נִקְרָא יִסוּרִים? כְּשֵׁישׁ עוּוֹן. אִם אֵין עוּוֹן - מֵה
 זֶה יִסוּרִים? ! תִּרְאָה, שְׁבַעִים שָׁנָה עוֹבֵר לְךָ - וְגִמְרָנוּ, אֲבָל אִם יֵשׁ
 עוּוֹנוֹת - זֶה יִסוּרִים, הַשֵּׁם יִשְׁמַר. רִיק זֶה הַיִּסוּרִים הַכִּי קָשִׁים וְכֵן
 רוּקָה, עַד כְּדֵי כִף שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים שֶׁהֵם בְּבֵית סֹהַר,
 הַבְּחוּר וְהַבְּחוּרָה הֵם נִמְצָאִים בְּבֵית סֹהַר. "מוֹצִיא אֲסִירִים
 כְּבוֹשֵׁרוֹת" - כְּשֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹצִיא אֶת הַבְּחוּרָה וְאֶת

הבְּחִוְרָה וּמְזוּג אוֹתָם, הוּא "מוֹצִיא אֲסִירִים בְּכוֹשְׁרוֹת", מוֹצִיא אֲתֶכֶם שְׁנֵיכֶם. אַתֶּם אֲסִירִים - עֲכָשׁוּ קִשְׁרֵתִי אֲתֶכֶם, אִזְּזָה טוֹב. הַתַּחֲתַנְתִּי - זֶה טוֹב וְזֶה לֹא טוֹב. לָמָּה? כִּי כָּתוּב 'בְּכוֹשְׁרוֹת'. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: זֶה שְׁתֵּי מַלְיָם - בְּכִי וְשִׁירוֹת. אַחַד נוֹתֵן תּוֹרָה: 'אֵי רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִצְּאֵתִי כָּבֵד! הַתַּפְטֵרֵתִי מִהֶעוֹנוֹת, מִהַחֲטָאוֹת נְעוּרִים שְׁלִי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, עֲכָשׁוּ אֲנִי לֹא צָרִיךְ לְחַטֵּא!' וְאַחַד בּוֹכֵה: 'אֵת זֶה קִבַּלְתִּי לְחִבְרָה?! יֵשׁ יוֹתֵר יָפֵה, יוֹתֵר מְשֻׁכָּלֵת!' הוּא לֹא מִבְּסוּט. הוּא בּוֹכֵה. מָה אֵתָּה בּוֹכֵה?! תִּהְיֶה שְׂמֵחַ! תִּזְכֹּר מַה שְּׁעִבַרְתָּ כְּשֶׁהֵיִיתָ רוּק, תִּשְׂמַח עִם חֵלֶקְךָ, "שְׂמַח בְּחוֹר בִּילְדוּתִיךָ" - תִּשְׂמַח שְׁבָרוֹךְ הַשֵּׁם הַתַּחֲתַנְתָּ. לֹא, יֵשׁ לוֹ טַעֲנוֹת: 'אֵשֶׁה כְּזוֹ קִבַּלְתִּי?!' אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ שְׁקִבַּלְתָּ כְּפִי מִעֲשִׂיךָ?! הָאֵשֶׁה זֶה עֲצָם מִעֲצָמוֹתֶיךָ! בְּמָקוֹם שְׂאֵתָּה תִּרְיֵב כָּל הַיּוֹם עִם אֲשֶׁתְּךָ, תִּתְקַן אֵת מִעֲשִׂיךָ; תִּגִּיד לִי, מִתִּי קִמַּתָּ לְתַפְלָה? מִתִּי בְּאֵת לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל? יְכוּל לְעַבֵּר יָמִים שְׂאֵדָם לֹא בָּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל, הוּא שְׁבוּר. אַתָּה שְׁבוּר? בּוֹא נִקַּח דְּבַק וְנִדְבִיק אוֹתְךָ... מָה אַתָּה שְׁבוּר? מִמָּה אַתָּה שְׁבוּר? אֵיזָה בְּרַג זֶה לָךְ? אֲנִי עֲכָשׁוּ מְדַבֵּר לֹא אֲלֵיכֶם, רַק אֶל כָּלָם. אֵיפֵה שָׂרַק תִּשְׁמַעוּ דְּבַר כְּזֶה, תִּדְעוּ שְׁהָאֵדָם הַזֶּה - מִשְׁהוּ חֶסֶר לוֹ. מָה חֶסֶר לָךְ? אִם אַתָּה רוּק אוֹ רוּקָה - עֲלֵיהֶם הַרְחַמְנוֹת הַכִּי גְדוּלָה, בְּשִׁבִיל זֶה אוֹמְרִים צְדִיקִים, שְׁשֻׁדְּכָנוֹת - לְהִיּוֹת שְׂדִיכָן - זֶה הַמְצוּה הַכִּי גְדוּלָה, כִּי אַתָּה מְבִיא בְּחוֹר וּבְחִוְרָה וּמַחֲתֵן אוֹתָם, וְזֶה הַמְצוּה הַכִּי גְדוּלָה, כִּי מִסְכְּנִים, הֵם אֲסִירִים, וְאֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר אֵת עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים. בְּחוֹר לֹא יְכוּל לְשָׂאֵל בְּרַחֲבוּת: 'אֵת רוּצָה לְהַתְּחַתֵּן אִתִּי?' אוֹ בְּחִוְרָה שׁוֹאֵלֵת: 'אַתָּה רוּצָה לְהַתְּחַתֵּן אִתִּי?' זֶה לֹא מְנַהֵג הָעוֹלָם וְזֶה אֲדַרְבֵּה, יִלְעָגוּ לוֹ. מִי שְׂמֻשְׁדֶּךָ - אָמַר הַרְבֵּי מִצְּאֵנוּ זִי"ע, שְׂמַבִּיא מִהַרְבֵּי שְׁלוֹ הַרְבֵּי מְרוֹפְשֵׁיךָ זִי"ע, שְׂזָה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה. הַפְּרִנְסָה הַכִּי כְּשֶׁרָה - לְזוּג וְזוּגִים. אַתָּה עוֹזֵר

כְּבִיכּוֹל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאַתָּה שְׁלִיחַ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּשִׁבִיל זֶה אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פט) שֶׁהַצְדִּיק הוּא הַמְשַׁדֵּף שְׂדוּכִים, אָבֵל תַּכִּיר בְּטוֹב שֶׁהַצְדִּיק הֵבִיא לָךְ שְׂדוּף וְהִתְחַתַּנְתָּ, וְעַכְשָׁו, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אַתָּה יְכוּל לְהַנְצִיל מִעֲבָרוֹת. חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אוֹמְרִים: 'לומד תּוֹרָה בְּטְהָרָה - נוֹשֵׂא אֶשֶׁה וְלומד תּוֹרָה! תִּהְיֶה שְׂמֵחַ! וְאִיךָ שֶׁהוּא הִתְחַתַּן - שְׂבוּעַ הָרֵאוּשׁוֹן, הַחֲדָשׁ הָרֵאוּשׁוֹן, יָרַח דְּבֶשׁ - הַכֹּל דְּבֶשׁ, וְאַחַר כֵּךְ פִּתְאוּם שָׁכַח שֶׁהָיָה רוּק, אָנִי הֵייתִי שָׂבוּר, אָנִי הֵייתִי בְּעֲצָבוֹת. תִּגִּיד לִי, אַתָּה עוֹבֵד עָלַי? עָלֶיךָ אַתָּה עוֹבֵד! הֵייתִי מְמַרְמֵר וְרָצִיתָ כְּכֹר לְקַחַת עוֹרֹת, חֲגֵרֹת - הֶעָקַר תָּן לִי אֶשֶׁה. 'רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם!' כֵּךְ אוֹמְרִים הָרוּקִים וְהָרוּקוֹת שְׂבָאִים אֵלַי, 'הֵייתִי כְּכֹר לֹקַח חֲגֵרֹת עִם גְּבֻנָת, הֶעָקַר שֶׁתִּהְיֶה לִי אֶשֶׁה! אָנִי מִסְכֵּן, אָנִי כְּכֹר בֵּן שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם וּשְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ וְעוֹשֶׂה רַק עֲבָרוֹת!' הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכָה אוֹתָךְ עִם אֶשֶׁה - לָמָּה אַתָּה לֹא נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא?! לָמָּה יֵשׁ לָךְ טְעֻנוֹת עַל אֲשֶׁתְּךָ: הֵיא כְּכָה וְהֵיא כְּכָה?! אִז מָה הִפְתָּרוֹן? הָרַב הִזָּה אָמַר לְהִתְגַּרֵּשׁ. הוּא הִסְתַּכֵּל בְּשִׁמוֹת וְאָמַר: 'לֹא! זֶה לֹא זוּג! צְרִיכִים לְהִתְגַּרֵּשׁ!' אַתֶּם צוֹחֲקִים...

כְּתוּב בְּזֵהָר, בְּאוֹתוֹ זֵהָר (נִשְׂאָ קַח) אֵיפֹה שְׁכַתּוּב 'תּוֹב וְלִיתָא עַל אִיתְתָּא' - קָלְלָה תְּבוֹא עַל אֶשֶׁה שְׂרוּאִים אֶת הַשְּׁעָרוֹת שְׁלָהּ בַּחוּץ. אוֹתוֹ זֵהָר לֹא אָנִי אוֹמֵר, אֶת זֶה הִזָּהָר אוֹמֵר, וְאוֹמֵר הִזָּהָר: וּבְבִית הִזָּה יִהְיֶה רַק עֲנִיּוֹת, וּבְבִית הִזָּה הִילָדִים לֹא יִהְיֶה לָהֶם כְּכֹר שׁוּם חֲשִׁיבוֹת. שְׁמָה עוֹד שְׁתִּי שׁוֹרוֹת אוֹמֵר הִזָּהָר עַל הַפְּסוּק שִׁירְמָהוּ הַנְּבִיא אוֹמֵר: "הִיְתָה צְרִיָּה לְרֵאשׁ". מִי הֵם? הָעָרַב רַב הַצָּרִים הֵם הָרֵאוּשִׁים, לְצַעֲרֵנוּ הָרַב. מִי הֵם הַמְּנַהֲיָגִים? אוֹמֵר הִזָּהָר: אֱלוֹ גְּנָבִים, לֹקַחִים שְׂחָד, הֵם הַמְּנַהֲיָגִים שְׁלָנוּ הַיּוֹם. תַּקְצִיבִים וְתַקְצִיבִים, וְיָד לֹחֲצֵת יָד, וְאוֹי וְאַבּוֹי אִם תִּדְבַּר. מָה,

אתה מדבר על רב?! תתבייש לך! אתה מדבר על כבוד הרב...
ואתה לא יכול לעשות שום דבר, והוא גונב וגוזל ועושק.

והנה אגב, אני רוצה לספר לכם ספור. רק היום שמעתי את הספור הזה. הרי הנשים יוצאות לטבריה ומפיצות. אשה קנתה בגדים יפים לילד. זאת שעושה את המכירות, המוכרת, אמרה: 'מה, זה חג?' ענתה האשה: 'לא, הצדיק פה והולך לעשות לו חלקה.' 'איפה? מה זה צדיק? יבנאל? כן, את יודעת שגם אני הייתי שמה!' 'כן? מה? היית שמה? ומה הוא אמר לך?' 'הוא אמר לי שאני אתן לו מאה וחמשים שקל, ותתני לי את השמות; ונתת לי את השמות ואמר לי שיש לי עין הרע גדולה מאד.' היא הריחה משהו לא בסדר, אז היא שאלה אותה: 'רגע, מי זה?' ענתה המוכרת: 'אמא שלי התגרשה, הוא עשה גרושין בחמש מאות דולר, ואמא שלי המליצה שאני אלך שמה.' אז תדעו לכם, שיש לי, ברוך השם, כבר מתחרה... אתם צריכים לדעת את זה. עוד מעט תשמעו עוד פעם: מוהרא"ש צריך ממכם מאה חמשים דולר, ויגיד לכם: אתם יש לכם עין הרע, ואתם צריכים להתגרש... אבל ככה עובדים על בני אדם; וזה כתוב בזהר, שאלו הערב רב, הם עושקים את הצבור, עובדים על בני אדם, השם ישמר, ואוי ואבוי איך שממלאים את הראש לבני הנעורים! אז צריכים מאד מאד לשמר, איך בזה העולם יכולים לפל בפח.

הדבר הראשון - אדם צריך הכרת הטוב. הקדוש ברוך הוא עזר לך, יש לך אשה. היא היתה תחת החפה - רבתם?! איש ואשה עומדים תחת החפה, עושים תמונות - ראיתם כבר שהחתן יתן לה בוקס או היא תתן לו סטירה או היא תקלל אותו או הוא יקלל אותה?! למה שלא יהיה לכם כל השבעים שנה ושמונים שנה כמו יום החפה?! אז היא היתה הכי יפה, הכי יקרה והכי

טובה, עַד שֶׁהִתְחַנְּנָתָם; 'נִפְלְתִי בַּפֶּח'! וְכֵּה שְׁבַעִים שָׁנָה. אָנִי
מְכִיר אֶת זֶה טוֹב טוֹב, כִּי לֹא עוֹזְבִים אוֹתִי: 'מוֹהֲרָא"ש, נִפְלְתִי
בַּפֶּח'! אַתָּה לֹא נִפְלַתְּ בַּפֶּח; הִיא אִשָּׁה כְּשֶׁרָה, הִיא עֵצָם מַעֲצָמִיךְ,
אַתָּה תִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה - תִּרְאֶה אִיךְ שֶׁאֲשַׁתְּךָ תִּשְׁתַּנָּה; אִם אַתָּה לֹא
תִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה - אַזְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְאֶה לְךָ... תְּמִיד תִּזְכֹּר,
שֶׁהָאִשָּׁה הִיא עֵצָם מַעֲצָמִיךְ!

סִפְרָתִי כְּבָר סִפּוּר. הִיָּה אֶחָד מֵאַנ"ש בְּאוֹמֵן. רְאִיתֶם, מִמּוֹל
הַצִּיּוֹן יֵשׁ אֶת הַקְּלוּיֹז שֶׁשָּׁמָּה הִיָּה הַבַּיִת הַכְּנֻסָּת, שֶׁעֲכָשׁוּ עֲדִין
הַגּוֹיִים מִחֲזִיקִים אֶת זֶה לְבַיִת חֲרָשֶׁת, וְזֶה הִיָּה בְּסוּף הָעִיר. הִיָּה
אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנו, שֶׁהִיָּתָה לוֹ אִשָּׁה קְשׁוּחָה, אִשָּׁה רְעָה עִם כָּל
הַמְּפָרְשִׁים, וּבַעֲלָה הֶלֶךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּקְלוּיֹז שָׁמָּה בְּבִרְסָלָב, וְחָרָה
לָהּ, וְהִיא בָּאָה עִם מִטְאַטָּא; כָּל אֶחָד מֵאַנ"ש, מִי שֶׁרַק בָּא לְבַיִת
הַכְּנֻסָּת, נִתְּנָה לוֹ מְכוּת, עַד שֶׁהִזְקִנִים פָּחָדוּ; מַה זֶה?! אָנִי בָּא
לְהִתְפַּלֵּל וְתִיקֵין, וְאִשָּׁה נּוֹתֶנֶת לִי מְכוּת?! 'אַתֶּם בְּרִסְלָב! אַתֶּם
קִלְקַלְתֶּם אֶת הַבַּעַל שְׁלִי! וְהַבַּעַל שְׁלִי כִכָּה וְהַבַּעַל שְׁלִי כִכָּה!'!
פְּתָאוּם בְּרִסְלָב קִלְקַל אֶת הַבַּעַל, כְּאִלּוֹ מְקַדֵּם לֹא הִיָּה חֹסֵר לוֹ בְּרַג
אוּ מִשָּׁהוּ... אָנְשִׁים הַפְּסִיקוּ לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל, עַד שֶׁבָּא אֶחָד
מֵאַנ"ש, בְּרַר מַה קוֹרָה, וּמִצָּא שְׁמֵי שֶׁרַק נִכְנָס לְבַיִת הַכְּנֻסָּת, מְקַבֵּל
עִם מִטְאַטָּא; הוּא נִגַּשׁ אֵלֶיהָ וְתַפֵּס אֶת הַמִּטְאַטָּא וּמִתְחִיל אֶחָד
שְׁתִּים 'הוֹשַׁעְנוֹת', נִתֵּן לָהּ מְכוּת כְּמוֹ שֶׁצְרִיכִים: 'אַתְּ הוֹלֵכֶת
מִפָּה!' וְהִלְכָה עַל הָרְחוֹב, לֹא עַד הַבַּיִת שְׁלֶה. הוּא גִרַשׁ אוֹתָהּ,
וְיֹתֵר הִיא לֹא בָּאָה, וְגִמְרָנוּ אֶת הַסִּפּוּר. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי
מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן א'): מִשְׁגָּע לֹא מִבֵּין אַחֲרֵת, רַק מִקָּל; מַה
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְסַבֵּל כָּל הַקְּהֵלָה בְּשִׁבִיל מִשְׁגָּע אֶחָד?! וְאַחַר כֵּן
הוּא אוֹמֵר לְזֶה שֶׁל אַנ"ש, בַּעֲלָה: תִּרְאֶה, זֶה עֵצָם מַעֲצָמִיךְ, תִּאֲמִין
לִי, אֲנַחְנוּ בְּאֲמַת מְרַחֲמִים עֲלֶיךָ, אֲבָל לֹא כָּל הַקְּהֵלָה צְרִיכָה לְסַבֵּל
מִפְּנֵי הָעֵצָם שְׁלֶךְ, לְךָ אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְתִבְכֶּה שָׁמָּה.

חכמינו הקדושים אומרים: יאה עניוּתָא ליהודאי, שהקדוש ברוך הוא לא מצא מתנה יותר יפה ממנה. מה זה? העניוּת זה כל כך יפה?! אָמַר על זה הצדיק רבי מאיר מפּרְמִישְׁלָאן זי"ע, שְׁתָּמִיד הוא רָאָה אֶת הַטּוֹב לְעַם יִשְׂרָאֵל. יָאָה עֲנִיּוּתָא לִיהוּדָאִי, אַתֶּם יוֹדְעִים אֵיךְ יִפָּה הָעֲנִיּוּת לְעַם יִשְׂרָאֵל? כְּמוֹ סוֹס, שֵׁישׁ לוֹ עָלָיו כָּל הַתְּכַשִּׁיטִים. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! תֵּן לְעַם יִשְׂרָאֵל עֲנִיּוּת, אֲבָל אַתָּה יוֹדֵעַ אֵיזָה עֲנִיּוּת? שִׁיְהִיָּה לְכָל אֶחָד בֵּית וָרֶכֶב, וְלְכָל אֶחָד פְּרִנְסָה - עֲנִיּוּת כְּזֶה תִתֵּן לִי! כְּמוֹ שֶׁהַסּוֹס, יֵשׁ לוֹ תְּכַשִּׁיטִים יָפִים - כְּזֶה עֲנִיּוּת תִתֵּן לְעַם יִשְׂרָאֵל. אֲבָל פִּשְׁטוּת אֵיךְ שְׁלוֹמְדִים אֵת זֶה - שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַכֵּךְ אֶת כָּלֶם עַל יְדֵי הָעֲנִיּוּת. בּוֹדָאִי עַל כְּלָנוּ עוֹבֵר עֲנִיּוּת גְּדוּלָה, זֶה בְּכָה וְזֶה בְּכָה, אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם; הִרְבָּה פְּעָמִים אֲנִי נִשְׁבֵּר, סוּף כָּל סוּף אֲנִי נִשְׁבֵּר, טָפָה סְרוּחָה, וְכָל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה אֲנִי שׁוֹמֵעַ וּמְקַשֵּׁב לְאַנְשִׁים. תְּדוּנִי אוֹתִי לְכַף זְכוּת שְׁאֲנִי מִתְפַּלֵּל מֵאָחֵר. אֲנִי יוֹשֵׁב עַד אַרְבַּע, עַד חֲמֵשׁ בְּבִקְרָ; מָה אֲנִי אַעֲשֶׂה?! זֶה מְצוּה לְשִׁמְעַ בְּנֵי אָדָם, אֲבָל בְּאֵמַת כּוֹלִים לְהַגִּיד שְׁלֵא עַל חֲשָׁבוֹן, אֲבָל זֶה חֶסֶד מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. רְאוּ פַעַם אֶת הַחֶפֶץ חַיִּים בְּלֵיל יוֹם כְּפוּר, זֶה הַלַּיְלָה הַכִּי קְדוֹשׁ שָׂרַק יֵשׁ, מִתִּישֵׁב לִידוֹ יְהוּדֵי וְהַתְּחִיל לְשַׁפֵּךְ אֶת הַלֵּב שְׁלוֹ. הוּא לֹא מְצָא שְׁדוּף. הוּא כָּבֵר בֵּין שְׁלֵשִׁים וְשֶׁבַע, וּבּוֹכָה שְׁיָתוּם מֵאָבָא וּמֵאֵמָא, וְאֵין לוֹ אֵף אֶחָד שִׁידָאָג לוֹ. וְהוּא כְּכָה יוֹשֵׁב וְיוֹשֵׁב וְשׁוֹמֵעַ וְשׁוֹמֵעַ, וְהַתְּלִמִּידִים קוֹפְצִים, שִׁיּוֹדְעִים שְׁכָל דְּקָה אֲצַל הַחֶפֶץ חַיִּים זֶה דְּקָה! פַּעַם שְׁמַעְנוּ אוֹתוֹ מִתְבוֹדֵד: 'יִשְׂרָאֵל מֵאִיר יִשְׂרָאֵל מֵאִיר, אֵיפָה הַחֲמֵשׁ דְּקוֹת מְכָל הָעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע שְׁעוֹת?!' עֲשֶׂה חֲשָׁבוֹן, שֶׁהִיָּה חֶסֶר לוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת... וְהֵבֵן שְׂאֵל אוֹתוֹ: 'אָבָא, מָה הִיָּה?' אָמַר לוֹ הַחֶפֶץ חַיִּים: 'אַתָּה יוֹדֵעַ, זֶה מְצוּה לְשִׁמְעַ אָדָם שְׁבוּר, וְאֲנִי שׁוֹמֵעַ, אֲבָל הִרְבָּה פְּעָמִים, אַתֶּם יוֹדְעִים, מְקַבְּלִים כָּל כֵּךְ הִרְבָּה מְכוֹת, שְׁנִשְׁבְּרִים!'

הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע מְפָרֵשׁ אֶת הַפְּסוּק: "אִמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב", אָז הוּא אוֹמֵר: הַצְדִּיקִים הִרְבֵּה פְעָמִים כָּל כֶּף נִשְׁבְּרִים, שְׂאֵם אוֹמְרִים לוֹ כִּי טוֹב - אֵתָהּ מַחִיָּה אוֹתוֹ. הַרְבִּי מְקַאֲמְרָא זי"ע מְבִיא בַּסֵּפֶר 'נְתִיב מְצוּוֹתֶיךָ', שֶׁהַבַּעַל שָׁם טוֹב הִקְדוּשׁ - מִי לָנוּ גְדוֹל מֵהַבַּעַל שָׁם טוֹב?! - הִיָּה פַעַם בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת כָּל כֶּף גְּדוֹל, עַד שֶׁבָּא תַלְמִיד וְהִתְחִיל לְחַזֵּק אוֹתוֹ: 'רַבִּי וְרַבִּי, וְחִזַּק אוֹתוֹ - אָז הוּא חִזַּר אֶל הַמַּחֲזִין. דְּבַר אֶחָד מֵה שִׁמְחִיָּה אוֹתִי, וְאֵם לֹא בְּאִתִּי לְזֶה הָעוֹלָם רַק בְּשִׁבִיל זֶה; זֶה אֵיךְ אוֹמְרִים: בְּזֶה תְּלוּי כָּל הַחַיּוֹת שְׁלִי - זֶה הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל 'אֶהֱל אֲבָרְהֵם'. מָה אֲנִי אֲגִיד לָכֶם? אֲנִי רוֹאֶה אֶת זֶה מֵאַרְצוֹת הַבְּרִית כָּל לַיְלָה, זֶה הַחַיּוֹת שְׁלִי! אֲנִי חוֹשֵׁב, שְׁבָרוּךְ הַשֵּׁם, זֶה הַשֵּׁיא. לָמָּה? כִּי לְעֹזֵר לַיהוּדִים, וְאֵין עוֹד עֲזָרָה כְּמוֹ אֲכַל. כֶּסֶף - הוּא יִקְנֶה לָךְ גְּרוּטָאָה, הוּא יִקְנֶה זֶה וְזֶה, אֵתָהּ יוֹדֵעַ, וְהָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים יִשְׁאַרוּ בְּלִי אֲכַל. 'אֲנִי צָרִיךְ רִכָּב וְעוֹד זֶה וְזֶה!' אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה צָרִיךְ, אֲבָל כְּתַבְתָּ בַּכְּתָבָה שְׂאֵתָה צָרִיךְ לְתַת אֲכַל! בְּרוּךְ הַשֵּׁם, בְּלִי עֵינַי הָרַע, אֲבָל מֵה שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ אֲתָכֶם, הַרְבִּית מֵה שְׂאֲנִי רוֹצֶה, אֲבָל רַבִּית רוֹחֲנִית מֵה שְׂאֲנִי רוֹצֶה - אֶת הַבְּרִכוֹת 'שֶׁהַכֹּל נִהְיָה בְּדַבְּרוֹ', 'בּוֹרָא פְּרִי הָאָדָמָה', 'בּוֹרָא פְּרִי הָעֵץ' וּמֵה שֵׁישׁ, 'עַל נְטִילַת יָדַי' וּבִרְכַת הַמְּזוֹן בְּקוֹל; אֲבָל אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם שֶׁזֶּה הַחַיּוֹת שְׁלִי וְזֶה מֵה שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ אֲתָכֶם, מֵה שְׂאֵתָם רַק יְכוּלִים. לֹא אֲכַפֵּת אֵיךְ, אֵיזָה עֲזָרָה, כָּל עֲזָרָה קִטְנָה; אִם אֲנִי מִתְחִיל דְּבַר, אֲנִי לֹא אֲנוּחַ עַד שֶׁיִּלְךְ בְּשֵׁיא, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִי רוֹצֶה שְׁלֹא יִהְיֶה בַּקְּהֵלָה שְׁלָנוּ דְּבַר כְּזֶה שֶׁהָאִשָּׁה, הַיְלָדִים, וְאֶפְלוּ הַבַּעַל, שֶׁיִּלְכוּ לִישׁוֹן בְּלִי אֲכַל חֵם; וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, כָּל לַיְלָה פַּה מִמֶּשׁ חֲתָנָה! כְּזֶה שִׁפְעַ! וְהִתְחַלְתִּי, וְכָאֵב לִי מְאֹד, אֲנִי אֲגִיד לָכֶם כְּמָה דְּבָרִים, אָז הִחְלַטְתִּי: אֲנִי עוֹשֶׂה גַם לַהַנְּשִׁים. הִנֵּה תִּכְנְסוּ שָׂמָה וְתִרְאוּ, מֵאֲתָמוֹל בְּלִילָה הִתְחִילוּ, וְעַל הַדֶּרֶךְ אוֹמְרִים: 'מוֹהֲרָא"ש, מַחְזִיקִים כְּבָר בְּנִגְלָה הַשְּׁלִישִׁית!' כָּל כֶּף שִׁמְחוּ אוֹתִי,

עוד לא הייתה לי שמחה כזו, והיום הגה, ברוך השם, האחים ... נדבו עוד שלחנות, והנה יש כבר פה הלילה שמונה שלחנות. אני רק רוצה, שהילדים עד גיל שבע יאכלו גם כן; להנשים אני פותח משבע עד עשר, כי הילדים הקטנטנים, שיהיו עד גיל שבע בכתה של ... שיאכלו פה, ואחר כך שילכו הביתה לישן, אבל זה ברוך השם, בזה אני שמח, ואני מבקש את הקדוש ברוך הוא, שבזכות זה שיתן לי עוד קצת שעות, עוד כמה ימים, עוד כמה שבועות, עוד כמה חודשים, כמה שהקדוש ברוך הוא יתן - רק הזכות הזו שנותנים אכל להקהלה. ואדרבה, אם אתם רואים רעבים - כל הכבוד! בוא תאכל! אבל מצד שני, אני מבקש אתכם: תרחמו עלי באמת, אני לא רוצה בשום פנים ואופן בקהלה שלנו אחד שהולך נגד החק; הם מתפוצצים, כל אחד מהם רוצה לתת לי עצות. יש לי ספר שנקרא 'לקוטי עצות', ואם אתם רוצים עוד יותר - יש ספר שנקרא 'לקוטי עצות המשלש', אז יש לי שלש!

מה זה 'לקוטי עצות המשלש'? מזהרנ"ת ז"ל כתב ספר 'לקוטי עצות'. הוא הוציא מה'לקוטי מזהרנ"ן'. בא הרב מטשערין ועשה 'לקוטי עצות' מהדורא בתרא איפה שמוהרנ"ת ז"ל השמיט, ואחר כך עשה 'לקוטי עצות' חדש, זה הוציא מכל ה'לקוטי הלכות' לקוטי עצות. בא יהודי בפולניה בשם ר' אהרן לייב ציגלמן ולקח את השלש ביחד, וזה נקרא 'לקוטי עצות המשלש', אז יש לי 'לקוטי עצות המשלש', אני לא צריך עצות מאף אחד, אבל היום אנחנו חמש במועצה; הם רוצים לתת לי - אני אומר לכם פתוח - את האולם שמה למטה למטה, יש שמה חמש מאות מקומות ישיבה, זה בנין כמו עוג מלך הבשן, פה כל קילומטר, כל סנטימטר, מודדים, ושמה - תראה איזה גבה זה! אני לא צריך, תראו שהקדוש ברוך הוא לא יעזב אותי. אני אוהב את הצניעות, אני לא רוצה לכבש, לא רוצה להשתלט על אף

אָחַד, בְּרוּךְ הַשֵּׁם זֶה מְקוּם פְּרָטִי, אָבֵל אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְרַחֵם, תְּרַחֲמוּ עָלַי, אֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה כְּתָם חֵס וְשְׁלוֹם, שְׂפָה מְסֻתּוֹכֵב אֵלִים שְׁלֹא אֶכְפֵּת לוֹ מֵאֲשֶׁתוֹ וּמֵהִילָדִים, וְעַכְשָׁו הֵם זְרוּקִים בַּחוּץ. מָה זֹאת אוֹמְרָת? ! אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם בְּמְקוֹם קְדוֹשׁ זֶה: לִי יֵשׁ גַּם כֵּן יִלְדִים, יֵשׁ לִי כֶּבֶד נִינִים, הַנְּכָדִים הַתַּחְתָּנוּ, הִילָדִים שְׁלִי עוֹבְדִים קָשָׁה, וְאִף עַל פִּי כֵן אֲנִי עֹכְשׁוֹ לֹא בָּא לַעֲשׂוֹת אֶצְלָכֶם מִגְּבִית. אָבֵל אוֹמְרִים: 'פֹּה יֵשׁ עֲנִיּוֹת! ' גַּם לְמִשְׁפָּחָה שְׁלִי אֵין כֶּסֶף לְשִׁלְּם שְׂכָר דִּירָה, גַּם לָהֶם לֹא רוֹצִים לְמַכֵּר בְּמַכְלָת! הַבֵּת שְׁלִי הָאֲמֻצְעִית, הִיא הַעֲמִיסָה אֶת הַעֲגָלָה וְהוֹלְכֵת לְקָפָה, וְעַד אֶלֶף דוֹלָר יְכוּלִים לְקַנּוֹת בְּאִשְׂרָאֵל. הִיא בָּאָה, הִיא לֹא יִדְעָה עַל זֶה שׁוֹם דְּבָר, וּבְקָפָה אָמְרוּ לָהּ: 'סְלִיחָה גְּבֻרָת, תַּחֲזִירִי אֶת הַכֵּל! ' וְהָיָה לָהּ בּוֹשָׁה, וְהִצְרִיכָה לְקַחַת אֶת הַעֲגָלָה וְלִהְיוֹת זָרָה אֶת זֶה. אֲזִי שְׁלֹא יִסְפְּרוּ סְפוּרִים עַל עֲנִיּוֹת, כִּי לְכַלְנוּ יֵשׁ עֲנִיּוֹת, אָבֵל צְרִיכִים שְׂכָל! חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים: 'דַּעַת קְנִיָּה - מָה חֲסֻרָת? ! דַּעַת חֲסֻרָת - מָה קְנִיָּה? !' הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן, וְזֶה חֲנֻכּוֹ אוֹתִי וְלִמְדָתִי אֶת זֶה עַל הַבֶּשֶׂר שְׁלִי. גַּם אֲנִי עֹבְרָתִי עֲנִיּוֹת שְׁאֲנִי יְכוּל לְהַתְּחַרּוֹת עִם כָּל עֲנִי בְּעוֹלָם, שְׁלֹא תִדְעוּ מָה זֶה עֲנִיּוֹת, אֲנִי יוֹדֵעַ מָה שְׁאֲנִי מְדַבֵּר, לֹא פֶּעַם אַחַת לֹא הָיָה לִי דְגִים לְשִׁבְתָּ, וְקִימְתִי מָה שְׂכָתוֹב בְּגִמְרָא: 'כְּסָא דְהֶרְסֵנָא' - סְרִדִּינִים; אֲזִי זֶה עָלָה רַבֵּעַ דוֹלָר, וּבִשְׂרָ - מִי אָפְלוּ רָאָה בְּשֶׁר בְּפָה? ! דְּבָר הָרֵאשׁוֹן צְרִיכִים לְשִׁלְּם שְׂכָר דִּירָה. אִם אַתָּה לֹא תִשְׁלַם שְׂכָר דִּירָה - יַעֲיִפוּ אוֹתָךְ, וְאִם יַעֲיִפוּ אוֹתָךְ - זֶה בְּעֵינָה שְׁלֵךְ, אָבֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא; עֲזַר לָךְ וְקִבְּלָתָּ מִהַבְּנֵק בְּכָל מִינֵי טְרִיקִים וְעֲצוֹת קִבְּלָתָּ מִשְׁכַּנְתָּא; יִקְחוּ לָךְ אֶת הַבֵּית, אַתָּה לֹא מִבִּין? לֹא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזַר, אַתָּה יוֹדֵעַ מָה? תַּעֲלֶה עַל הַגַּג וְתִקְפֹץ! ... מָה אַתָּה צְרִיךְ רִכָּב? תַּתְּחִיל לַעֲוֹף! אֲנִי רוֹצֵה לְהִגִּיעַ! תִּנְסָה אֶת זֶה - הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזַר... אַתָּם צוֹחֲקִים, אָבֵל כְּכֹה זֶה. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲזַר לָךְ, יֵשׁ

לך בית - תשלם משכנתא. זה בא לפניי אכל. למה? כי אכל, השם ישמר שלא גרע מצרות, תלך לחתנה - יהיה לך אכל, יהיה ברית - יהיה לך אכל, תביא הביתה מהברית. היום אין כבר תרוץ, היום יש כבר אכל. אתם, בחסדי השם יתברך, עשירים הכי גדולים! אין דבר כזה בכל העולם! הייתי וראיתי מה זה בית התבשיל - זה לא בא אל זה. ברוך השם, הזכות של הנשים שלכם, שיהיו בריאות, פשוט אני מציל את הנער. אני אומר לכם, כל הלילה הם פה ומסתובבים, ועכשו אני אעשה את זה לבנות, שפשוט יעזרו, והנה מבשלים ומחלקים; כמוכן, הכל פה נפרד, אבל אדם, כמו שהתחלתי להגיד מה שרובנו ז"ל אומר: המתנהג בהפקרות - לא צריכים אותו כאן. אדם מפקיר את עצמו ואת אשתו ואת הילדים - אתה שוטה, ושוטה אסור לרחם עליו. אל תהיה יותר חכם מחכמינו הקדושים! תרחמו יותר עלי, כי עלי יוציאו לעז: 'מוהרא"ש, יש לך אלימים, יש לך מסממים, יש לך גנבים, פושעים!' אני לא רוצה את זה. ברוך השם, יש לנו פה בית הוראה שאין לנו מה להתבייש: הרב... הרב... הרב... שאין לנו מה להתבייש משום קהלה שבעולם, וברוך השם, לומדים ומתפללים ומפיצים. תאמינו לי, מי שיצא להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו שנפטר גם מהגלות הזאת. אתם חושבים שאני לא בגלות? אתמול נסעתי נסיעה. הבטחתי להמון אנשים, אני צריך לצערי הרב לשמע כל כך הרבה צרות, אז הבטחתי להרבה אנשים שאני אהיה אצל רבי מאיר בעל הנס. אני אומר לכם, פשוט אני אישית ראיתי נסים ונפלאות אצל רבי מאיר בעל הנס. רבנו ז"ל אומר (ספר המדות): מי שרגיל בקברי צדיקים, הקדוש ברוך הוא עושה אתו חסד אפלו שהוא לא שוה חסד. דברתי מהבת האמצעית - היא הקליטה את זה על וידאו -

היא היתה אחרונה בכיתה, בת תשע עשרה ולא היה לה שדוף, אני אומר לכם דגמא אחת, הייתי אצל רבי מאיר בעל הנס, אני לא זו משמה, אני עקשן גדול... כשלא היה המבנה אצל ציון רבנו ז"ל, היינו בחוץ, שכבתי על הרצפה, והיה עשר מעלות תחת האפס, נדבק לי המצח לרצפה וגמרתי את התפלה. קמתי לא חתיכת קרח, אלא חתיכת עור יצא לי. אין דבר כזה אצלי, אני עקשן! אצל הקדוש ברוך הוא צריכים להיות עקשן, לא לעזב את הקדוש ברוך הוא, רבנו של עולם. אם יש לאדם אמונה, תדע לה שאין לה בזה העולם רק את הקדוש ברוך הוא. אני לא עזבתי את רבי מאיר בעל הנס, אני הבטחתי לבת שלי: אני מחתן אותך, אל תדאגי, וברוך השם, היא כלילת המעלות, אבל אם נגזר מהשמים - היא כבר בת תשע עשרה והצרכה שדוף. אני לא זו מרבי מאיר בעל הנס, ויהיה לה שדוף! אני לא יודע מי שהיה אתי אז, היה חתנה של ... אני חושב שהייתי בבית של ... והיינו מלא בץ; ולמה אני מספר לכם את זה? שתחקו את זה! בתפלה צריכים להיות עקשן, להתעקש! לא זזתי מרבי מאיר ובקשתי: 'אלהא דמאיר ענני! אלהא דמאיר ענני! רבנו של עולם, אני צריך גם!' איך שאני רק יוצא, בא אברך. אף פעם לא ראיתי אותו ולא הכרתי אותו: 'יש לי שדוף לבת!' וזה יש מקלט. הייתי כל כך המום, הנה פה אני לא עזבתי, התפללתי, ופה אני יוצא בחוץ וכבר ישועה כזו! מצד אחד האמנתי כי הנה באה הישועה, אבל לפעמים, אתם יודעים, רואים ישועה לאחר זמן מה מהתפלה, והנה מיד לאחר שהתפללתי קבלתי... היה לי מזור. אמרתי: 'תראה, עוד יומים יש לי חתנה בצפת, תבוא לשם!' רציתי לבדק אולי זה סתם, ושאל אולי וכו', ואמרתי: 'מה אני יכול לעשות לה? אני לא יכול לעזור לה, יש לי חתנה. ולקח את הכתבת, ולעצמי עשיתי סימן; אני רוצה לדעת אם זה באמת מהשמים או

זֶה סֵתֵם. לַפְעָמִים עוֹבְדִים עָלֶיךָ, אוֹלֵי זֶה דְמִיּוֹן גַּם כֵּן. מַה אַתָּם חוֹשְׁבִים? יוֹמִים אַחֵר כֶּךָ הוּא בָּא בְצַפַּת לַחֲתָנָה שֶׁל ... וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, כִּכָּה נִגְמַר הַשְּׂדוּף.

אֲזֵי הָיִיתָ שֶׁהִבְטַחְתִּי לְכֹל כֶּךָ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים, אֲזֵי הָיִיתִי אֲצִל רַבֵּי מֵאִיר, מִשֵּׁם נִסְעַתִּי לְהַר הַזֵּיתִים וְחִזְרְתִּי. ... יוֹתֵר צָעִיר מִמֶּנִּי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה, וְאוֹמֵר לִי: 'מוֹהֲרָא"ש, אֲנִי מֵת!' חִזְרְתִּי אֶתְמוֹל מוֹתֵשׁ, וְאֲנִי עוֹד צָרִיךְ לְדַבֵּר עִם הַנָּשִׁים עוֹד שְׁעָה וְחִצִּי, וְעוֹד אַחֵר כֶּךָ בָּאוּ אֲנָשִׁים, וְאֲנִי צָרִיךְ לְשַׁבֵּת אִתָּם - אֵיפֹה הַכַּחוֹת? - - - עֲכָשׁוּ תִתְאַר לְעֲצָמָךְ, צָרִיכִים לְטוֹס. אֵיךְ שֶׁנִּגְמַר שַׁבָּת, כִּכָּר הַצָּרְכָתִי לְלַכֵּת לְמִטּוֹס, כִּי שָׁבַע שְׁעוֹת הַשְּׁעוֹן מִקֶּדֶם בֵּיחַס לְאַמְרִיקָה, אֲזֵי כִכָּר אֵיךְ שֶׁעֲשִׂיתִי הַבְּדֵלָה נִטְלִיתִי יָדַיִם לְמַלְוָה מַלְכָּה, וּכְכָר אֲרֻזְתִּי אֶת הַכֹּל, וְהִלְכְתִּי לַשְּׂדֵה תְּעוּפָה, וְעוֹד פַּעַם בָּאִים בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה - אֲזֵי זֶה גְלוּת!

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּתְפַּלְלוּ שְׂאֲנֵי אֲגַמֵּר כִּכָּר אֶת הַגְּלוּת הַזֶּה. מִי יוֹדֵעַ דְרָכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל שְׂאֵלוֹת אֶסוּר לְשָׂאֵל עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. צָרִיכִים לְדַעַת: "צְדִיק הוֹי"ה כִּי פִיהוּ מְרִיתִי". בּוֹדְאֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ מַה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, אֲבָל אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְתַת תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֶסֶד שֶׁיֵּשׁ לוֹ. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָךְ אִשָּׁה - קֶדֶם כֹּל תִּכְבַּד אוֹתָהּ! 'אֲבָל הִיא כִּכָּה וְהִיא כִּכָּה!' וּמַה אַתָּה? 'אֲנִי כְּלִיל הַמַּעֲלוֹת!' פְּלֵאֵי פְּלֵאִים! אַתָּה כְּלִיל הַמַּעֲלוֹת... וַיֵּשׁ אֲנָשִׁים, שֶׁמִּצְחִיק: שְׁבָעִים שָׁנָה הֵם רַבִּים יוֹם וְלִילָה! תִּפְסִיקוּ כִכָּר! לֹא! עַד הַקְּבָר הֵם יִרְיִבוּ. תִּגִּידוּ, זֶה הַתְּכִלִּית!? בְּשִׁבִיל זֶה בָּאתֶם לְעוֹלָם!? אָדָם לֹא שָׁם לֵב. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוֹטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י'): מַה שֶּׁבָּנִי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִפְּנֵי שְׂאִין לָהֶם יֵשׁוּב הַדַּעַת. וְלָמָּה אֵין לוֹ יֵשׁוּב הַדַּעַת? מִפְּנֵי שֶׁהוּא

לא שְׁמַח, הוא עָצוּב. לָמָּה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִהְיוֹת עָצוּבִים? ! בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנַחְנוּ שׁוֹמְרִים שֶׁבֶת! תִּאֲמִינוּ לִי, שֶׁבֶת אַחַת, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמוּא בְּרֵאשִׁית), עֲנֵג שֶׁבֶת זֶה כְּאֶלֶף תַּעֲנִיּוֹת. שֶׁבֶת אַחַת! תִּשְׁמְרוּ עַל הַפֶּה שֶׁלְכֶם לֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע, וְרַק כָּל הַשֶּׁבֶת תִּשְׁמַחוּ. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִי שׁוֹמֵר שֶׁבֶת! בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִי שׁוֹמֵר שֶׁבֶת, וְלֹא מְחַלֵּל אֶת הַשֶּׁבֶת! אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: כָּל הַשׁוֹמֵר שֶׁבֶת - אֶפְלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, מוֹחֲלִין לוֹ. הַשֵּׁם יִשְׁמַר, אָדָם נֶפֶל כְּבָר מֵהַשֶּׁכֶל וּמֵהַדַּעַת שְׁלוֹ שְׁעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה. תִּגִּיד לִי, גּוֹי אֵין לוֹ שֶׁכֶּל? כְּשֵׁרוּאָה אֲלִיל, הוּא מִתְחִיל לְצַלֵּב אֶת עֲצָמוֹ וּמְדַבֵּר אֶל הָאֶבֶן...

הַמְדַרְשׁ אוֹמֵר, שֶׁבִּבְיַת יְהוּדֵי צְרִיכִים מְאֹד לְשׁוֹמֵר עַל גְּלוּי שְׁעָר, שְׁאֲסוּר לְרֹאוֹת אֶת הַשְּׁעָרוֹת, וְעַל גְּלוּי שְׁעָרוֹת עַל פִּי חַז"ל מְגִיעַ גֵּט. אֵין דְּבַר כְּזֶה אֶצְבַּע שְׁתֵּי אֶצְבָּעוֹת, אֲנִי לֹא יוֹדַע מֵאִיפֹה לּוֹקְחִים אֶת הַלְמוּד הַזֶּה. מֵאִיפֹה לְקַחַת אֶת זֶה? אִיפֹה זֶה כְּתוּב? שְׁעָרָה אַחַת, הַרְבֵּי רַבֵּי מִנְחָם מְעַנְדֵּל מֵרִמְמוֹנוֹב זִי"ע שֶׁהוּא הַשְּׁפִיעַ פְּרִנְסָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְעֹשְׂרִים וּשְׁתֵּים שָׁנָה הוּא אָמַר תּוֹרָה עַל פְּרִשַׁת הַמֶּזֶן וְהִבִּיא רַק פְּרִנְסָה לְעַם יִשְׂרָאֵל - הוּא אָמַר, שֶׁכָּל הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָהּ בְּשְׁעָרָה אַחַת - אִשָּׁה שְׁלֹא נִזְהָרַת וְרוֹאִים אֶת הַשְּׁעָרוֹת שְׁלֵה, וְכֵן מְגִיעַ עַל זֶה גֵּט. הַנְּשִׁים הַתְּרַדְיּוֹת מוֹרִידוֹת לְגַמְרֵי אֶת הַשְּׁעָרוֹת. אֲנִי לֹא נִכְנָס אִם כֵּן מִתֵּר פֶּאָה אוֹ לֹא פֶּאָה, אֲבָל שְׁעָרוֹת כּוֹלֵי עֲלָמָא מוֹדִים שְׁאֲסוּר לִהְיוֹת אֶת הַשְּׁעָרוֹת וְאֲסוּר בְּכָלֵל לְרֹאוֹת אֶת הַשְּׁעָרוֹת.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים, שְׁאֲחַר שְׁעָבַר עַל יוֹסֵף הַצַּדִּיק מֵהַ שְׁעָבַר וְהָיָה שְׁמָה אֲלִיל גְּדוֹל - הַמְצָרִים, כָּל גּוֹי יֵשׁ לוֹ אֲלִיל בְּבֵיַת - וְהִיא פֶּתַחָה אֶת יוֹסֵף יוֹם יוֹם: "וַיְהִי כְּדַבְּרָהּ אֵלָיו יוֹם יוֹם, וְלֹא שָׁמַע אֲלֶיהָ". יוֹסֵף הַצַּדִּיק הָיָה יוֹסֵף הַצַּדִּיק. יוֹם אֶחָד הִיא לְקַחַתָּהּ

סדין. כלם הלכו, היה יום גנוסיא, וכסתה את האליל. אומר המדרש, שאמרה ליוסף: "בא שכבה עמי!" נעשה עברה, אז יוסף אמר: 'אלקים רואה!' אז היא אמרה: 'לא, אני כסיתי אותו, הוא לא רואה!' אמר לה יוסף: 'האליל שלך כסית אותו, אבל את האלקים שלי לא יכולים לכסות!' אומר המדרש על יד זה: משל לעור שהלך עם אדם שהולך אותו, ועל הדרך פתאום הוא מרגיש ריח של צלי בשר טעים, שעכשו צולים את זה - בשר על האש. אז אומר העור לאדם שלווה אותו: לך תפס לי חתיכת בשר! אני רעב, וזה מאד מעורר לי את התאבון! אז עונה לו האדם: 'תראה מה אתה רוצה שאני אעשה, הרי רואים! מה זה אתה?! אני אלך ואגנב?!' אמר לו העור: 'אני לא רואה! מה אתה מדבר?' ענה לו: 'אבל אני כן רואה!' אז אומר המדרש: זה מה שיוסף צעק עליה: 'טפשה! האליל שלך כסית אותו, אבל את האלקים שלנו לא יכולים לכסות!'

ברוך השם, יש לנו אמונה, ובזה בעצמו אנו צריכים לשמח. כל יהודי, יש לו אמונה. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רעד): אפלו הרשעים הכי גדולים, שרוצים לעקר מעצמם את האמונה - זה לא הולך. קדם כל, ברוך השם בלי עין הרע, פה בארץ ישראל בכל המשרדים יש מזוזות. כן רוצים או לא רוצים - יש תבוח שמו, מזכירים את שם השם, ברוך השם, בעזרת השם. הוא כן רוצה או לא רוצה - יוצא לו מהפה. הוא חלוני מסכן. אין אצלי חלוני, אבל אדם מסכן שלא קבל חנוף - פה מוציא שם ה' מהפה שלו, פה יש לו מזוזה, פה מדבר מהקדוש ברוך הוא... אם היה לנו את השכל והיינו יוצאים אל עם ישראל לחזק אותם, לעודד אותם ולשמח אותם - זה היה המצוה שלנו. אנו צריכים להתעסק בפוליטיקה.

פה אגב, בקשתי הכרת הטוב. תכניסו פֶּתַק הרב ... הוא בקש ממני. תעשו לי את החסד הזה, אני הבטחתי. היה מה שיהיה, אבל לכל הפחות בקשתי הכרת הטוב. ברוך השם, הם עוזרים לנו, אבל בעצם אנחנו לא שייכים אל זה, לא שייכים אל פוליטיקה. פה זה כמו ועד הבית, פה אין ברירה. מה זה ועד הבית? יש בניין משתף ויש שש דירים, צריכים לעשות שפונג'ה, אם לא - השם ישמר, לא יוכלו לעמד בחדר מדרגות, או צריכים להוציא את הזבל או צריכים לסדר - אז בית משתף, ובניחוד כל אחד נותן כסף, ושוכרים מישהו שיתקן וינקה. וזה אמר הרבי מסאטמאר זי"ע, שבבחירות מקומיות זה כמו בית משתף. אפלו עכשו אנחנו צריכים עוד רחמים, יש על זה הכל כוונה מהשם יתברך, והכל יסתדר, הם לא נחים כרגע, אבל הקדוש ברוך הוא יעזר ונעבר גם את זה, אבל לכל הפחות בואו שיהיה לנו הכרת הטוב. ברוך השם, יש לנו קהלה יפה חממה של אמונה; ברוך השם, צריכים לשמח עם הטוב שהקדוש ברוך הוא נתן לנו. שומרים שבת - צריכים כל השבת לרקד. 'אבל אני שבור!' אתה שבור? בוא תרקד! 'אני שבור!' אדם מניח תפלין כל יום, ציצית, מזוזה, זקן ופאות... ופה המקום להגיד: מי שרוצה שיחסר לו הפרנסה - תתחיל לקצץ את הפרנסה שלך. הזהר הקדוש והאר"י הקדוש אומרים, שהזקן זה צנורות שמביא את השפע, ואדם הולך ומקצץ את זה. הם סובלים מזה, כי כל יום צריכים לעשות גלוח, ועומד ככה ומקצץ מכל הצדדים; ואם זה לא מספיק - אפלו במטוס הוא מתגלח, כמו אשה שיש לה תמיד ראוי שמסתכלת. מה את מסתכלת? האף שלך לא זו, האזנים שלך לא זו, אבל כל פעם היא צריכה להוציא את הראי ולהסתכל. אותו דבר הוא. כל פעם בודק, אולי צמחו לי עוד כמה שערות? נו, אז

מה? ברוך השם שאנחנו לא עסוקים עם זה, כל היום להתגלח שלא יצמח לו עוד שערות.

אדם צריך לשמח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש לו, וברוך השם, השמחה תביא לנו ישוב הדעת, והישוב הדעת יעזר לנו להבין שהקדוש ברוך הוא רחמן, מרחם עלינו, והעקר הרחמנות - שיהיה שכל. אלו שצריכים להתחתן - זה הרחמנות הכי גדולה, הרוקים והרוקות שיזכו להתחתן, והקדוש ברוך הוא יעזר שנעשה חתנות. בודאי גם בזה, תאמינו לי, באים אלי נער. אל שום אדמו"ר - אני אומר את זה בבטחון עצמי נגד הארון קדש - לא מספרים בני הנער מה שהם מספרים לי בלי בוששה. אין להם למי לספר. אחרים היו מעיפים אותם. לאף ראש ישיבה, לאף משגיח, לאף רבי, לאף רב - לא יספרו מה שמספרים לי. מה שמנח לי על הלב! אבל מה אני אעשה?! אני קבור מפני הסמ"ך-מ"ם, מה אני יכול לעשות?! הצרה היא, שפה לא צריכים את הסמ"ך-מ"ם ושם לא צריכים אותו, ובאמצע השדים גם כן לא צריכים אותו, אבל למעשה הנער צריכים להתחתן. בנות באות אלי ומספרות לי דברים כאלו שלא העזו לספר, אז אני סוחר על הלב שלי הרבה הרבה דברים מה שאני יודע, אבל מה אני אעשה?! אבל אני לא מדבר ממספרים קטנים, אני מדבר ממספרים גדולים גדולים, מכמה אפסים של בני הנעורים - בנים ובנות. אז שהקדוש ברוך הוא יעזר שפבר יהיה שדוכים.

ואחר שהתחתנו, כבר עכשו תתחילו שלום בית. זה לא תכלית עוד פעם לריב ועוד פעם לריב. אתם יודעים מאיפה זה בא לריב? אני אחזר על זה עוד פעם. אין לי כח, פי הבטחתי לכמה אנשים שאני אדבר אתם; זה בא מזה שהבעל, אין לו מה לעשות! במקום שתשב בבית, לך תקח חכרותא ותלמדו עין

יַעֲקֹב' שְׂזָה לַמּוֹד מְאֹד מְאֹד קָל, שְׂזָה אַגְדוֹת חַז"ל. 'אֵינְ לִי רֵאשׁ
 לְגַמְרָא!' אַתֶּם יוֹדְעִים מָה תִּקְחוּ? מִשְׁנֵינֹת! הֲרִי כָּל יוֹם אַתֶּם
 אוֹמְרִים 'אֵיזְהוּ מְקוֹמִן'. תִּקְחוּ אֶת הַמִּשְׁנֵינֹת וְתִגִּידוּ מִשְׁנֵינֹת - זֶה
 יִטְהַר אַתְּכֶם וְזֶה יִטְהַר אֶת הַנֶּשְׁמָה שְׁלָכֶם! אַתֶּם יוֹדְעִים מָה זֶה
 לְסִיִּם שְׂשָׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה? זֶה מִטְהַר אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה;
 וְגַם לְלַמֵּד 'חֲנוּךְ' - זֶה עַל תְּרִי"ג מִצְוֹת. תִּדְעוּ אֶת הַמִּצְוֹת שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. הוּא מְסַבֵּיר כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, וְלְלַמֵּד כָּל יוֹם.
 תִּקְחוּ חֵבֶר מִי שְׂאֵין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת וְתִלְמַד אִתּוֹ 'עֵינִי יַעֲקֹב' אוֹ
 תִלְמַד אִתּוֹ 'חֲנוּךְ', כָּל יוֹם מִצְוָה אַחַת, וְאַחֵר כָּף תִּצָּא לְהַפְצָה.
 תִּדְבַר עִם אַנְשִׁים, בַּחוּץ אַנְשִׁים צְמָאִים לְדַבֵּר ה', אַנְשִׁים רוֹצִים
 לְשָׁמַע. יֵשׁ לָךְ כַּח הַדְּבוּר - לָךְ תִּדְבַר, תַּחֲזֹק יְהוּדִים! כָּל רִגַע
 שְׂאִתָּה מְדַבֵּר מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַתָּה מְקַיֵּם בְּזֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל
 אַמוּנָה. זֶה הַמִּצְוָה הָרֵאשׁוֹנָה - לְהֶאֱמִין בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁלִפִי
 הַרְמַב"ם זֶה הַמִּצְוָה הָרֵאשׁוֹנָה, כִּי ה' חֲנוּךְ' וּשְׂאָר הָרֵאשׁוֹנִים
 אוֹמְרִים כְּפִי סֵדֵר הַתּוֹרָה, שְׂפָרוּ וּרְבוּ' זֶה הַמִּצְוָה הָרֵאשׁוֹנָה -
 לְהִתְחַתֵּן, אֲבָל הַרְמַב"ם אוֹמֵר, שְׁקֵדִים זֶה יְחִוּד הַשֵּׁם, שְׂאָדָם
 שְׂיַחֲשֵׁב מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. רַבְּנוּ ז"ל רָצָה שְׂנַדְבַר כָּל מִינֵי
 שְׂיַחֲוֹת, אֲבָל תְּמִיד שְׂיַצֵּא מְזֶה דְבוּרִים שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 אַתֶּם לֹא יוֹדְעִים אֵיזָה כַּח יֵשׁ לָכֶם! בְּזֶה שְׂתַחֲזְקוּ יְהוּדִים לְהַכְנִיס
 בְּהֶם אַמוּנָה, זֶה בְּעֲצָמוֹ אַמוּנָה, אֲבָל אִם הוּא מִתְחִיל לְהִתְוַכַּח -
 אַל תִּתְוַכַּחוּ. אֵיךְ אָמַר הַבַּעַל הַתְּנַיָּא? בְּסוּף יָמָיו הוּא לֹא שָׁמַע.
 אָמְרוּ לוֹ הַתְּלַמִּידִים: 'רַבִּי, לָמָּה אַתֶּם לֹא עוֹזְרִים לְעֲצָמְכֶם?!'
 אַתֶּם עוֹזְרִים לְכֻלָּם - תִּתְפַּלְלוּ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתִשְׁמְעוּ! אִז
 אָמַר: 'מָה אֲנִי צָרִיךְ לְשָׁמַע? מָה שְׂיֵשׁ לִי לְדַבֵּר - אֲנִי אוֹמֵר, וּמָה
 שְׂאִתֶּם אוֹמְרִים - לֹא מַעֲנִין אוֹתִי, אִז לָמָּה אֲנִי צָרִיךְ לְשָׁמַע?! אִז
 כְּכָה אֵינְ וּכְוַחֲסִים. אַתֶּם צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם וְלַחֲזֹק אוֹתֶם,
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׂיִהְיֶה פְּרֻנְסָה.

וּתְבָרְכוּ יְהוּדִים. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ אֶת אַבְרָהָם "וְהָיָה
 בְּרַכָּה" - שְׁאַתָּה תִּהְיֶה יְהוּדֵי שְׁמִבְרַךְ אֶת כָּלֶם. תִּאֲמִינוּ לִי שְׁלֹא
 הִיָּה חֶסֶד עֲרָבִים שְׁקָלְלוּ אוֹתוֹ, אָבֵל אַבְרָהָם עָשָׂה אֶת שְׁלוֹ וְרוֹק
 בְּרוּךְ וּבְרוּךְ. אִם אֶחָד מְקַלֵּל אֶתְכֶם - אוֹמְרִים לוֹ תוֹדָה רַבָּה. אֵל
 תַּעֲנֶה לוֹ בַּחֲזָרָה וְאֵל תִּרְאֶה לוֹ שְׁאַתָּה יְכוֹל יוֹתֵר לְקַלֵּל. הַמְצַפּוֹן
 יִהְרַס אוֹתוֹ. לְמָה אַתָּה אוֹמֵר תוֹדָה רַבָּה? אַתָּה יוֹדֵעַ לְמָה? עֲשִׂיתָ
 לִי עֲכָשׁוֹ טוֹבָה כִּי צַמְתָּ בַּיּוֹם כְּפוּר. תִּשְׁאַל אוֹתוֹ - כִּמְעַט כָּלֶם
 צָמִים בַּיּוֹם כְּפוּר. אִם הוּא יִגִּיד שְׁלֹא צָם, תִּגִּיד לוֹ: 'חֲבֵל, תְּנִסָּה
 לְצוּם יוֹם אֶחָד. אַתָּה יוֹדֵעַ מָה זֶה לְצוּם יוֹם אֶחָד? ! וְתִסְפִּירוּ לוֹ
 עַל בְּזִיוֹן אֶחָד שְׁזָה כְּמוֹ אֶלֶף תַּעֲנִיּוֹת. אַתָּה יוֹדֵעַ מָה עֲשִׂיתָ
 בַּשְּׁבִילִי עֲכָשׁוֹ כְּשִׁבִזְתָּ אוֹתִי? אֲנִי מְלֹא חֲטָאִים, וְאֲנִי צָרִיךְ לְצוּם
 רַבָּבוֹת צוּמוֹת כְּדֵי לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם, אָבֵל הִנֵּה אַתָּה נִקִּיתָ לִי עֲכָשׁוֹ
 אוֹתָם, כְּאֵלּוֹ צַמְתִּי אֶלֶף תַּעֲנִיּוֹת; תוֹדָה רַבָּה! אַתֶּם חוֹשְׁבִים שְׁזָה
 לְצַנּוֹת? הוּא יֵלֶךְ, זֶה יַעֲשֶׂה אֲצִלוֹ כֹּל כֶּךָ רֶשֶׁם: רַגַע, יְהוּדֵי יָכֹל
 לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ! אֲנִי קָלְלֵתִי אוֹתוֹ - וְהוּא אָמַר לִי תוֹדָה רַבָּה,
 וְעוֹד אָמַר לִי וְכוּ'; זֶה בְּעֲצָמוֹ יַחֲזִיר אוֹתוֹ בְּתִשׁוּבָה! אֲנִי אוֹמֵר
 לְכֶם, תְּנַסּוּ! אֲנַחְנוּ יְהוּדִים, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְאַהֲבֵ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי,
 אֵין אֲצִלְנוּ מִשֶּׁג 'חֲלוּנִי'. כְּלָנוּ יְהוּדִים! עוֹד פֶּעַם: כְּלָנוּ בְּאוֹתוֹ
 סְפִינָה, וְנוֹתְנִים בּוֹקְסִים אֶחָד לְהַשְּׁנִי, אָבֵל אַתֶּם לֹא רוֹאִים
 שְׁהַסְפִּינָה זֶה עַל יָם אֶחָד שְׁמְלֵא שׁוֹנְאִים; מִלִּיּוֹנִים וּבִילִיּוֹנִים
 גּוֹיִים רוֹצִים אֶת כָּל הַסְפִּינָה הַזֹּאת לְהַטְבִּיעַ, הוֹרְגִים וְשׁוֹחֲטִים.
 אַמּוֹת הָעוֹלָם, בִּינֵיהֶם יֵשׁ מְלַחְמוֹת שְׁאַפְלוֹ לֹא מְזַכְרִים אֶת זֶה
 בְּעִתּוֹנִים, וְאֵין אֶת זֶה בַּחֲדָשׁוֹת. הֵם הוֹרְגִים וְשׁוֹחֲטִים אֶחָד אֶת
 הַשְּׁנִי - גְּזֵמָאוֹת מִה שְׁעוֹשִׂים בִּינֵיהֶם! יִשְׁמַעֲאֵלִי סְרוּחַ שְׁדָקָר אֶת
 מִיִּשְׁהוֹ, רוֹאִים שֶׁהוּא מְלֹא חֶמֶד נִפְץ - וְאוֹי וְאָבוֹי שְׁחָלִי הָרַג
 אוֹתוֹ. בְּכָל הָעוֹלָם רוֹצְחִים. הִנֵּה הָרוֹצְחִים הָאֵלּוֹ הָרַגוּ מִסְכֵּן יֵלֵד,
 וְכָל הָעוֹלָם פִּתְאוֹם הִתְעוֹרֵר. הָרִי תִרְאוּ כִּמָּה אַתֶּם הוֹרְגִים בִּינֵיכֶם

בְּאֶפְרַיִקָה וְאִיפָה לֹא? בְּאֶפְגְּנִיסְטֵן מֵה שְׁעוֹשִׁים! לֹא מְזַכְרִים
אֶפְלוּ - וּפְהָ...

אָז כְּלָנוּ, כֹּל עִם יִשְׂרָאֵל, צְרִיכִים לְדוֹן לְכַף זְכוּת. אֲנַחְנוּ
פְּשוּט בְּאוֹתוֹ אֲנִיָּה; אָז בּוֹאוּ נִזְכֵּר שְׁאֲנַחְנוּ כְּלָנוּ צְרִיכִים אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִמִּילָא נְדוֹן לְכַף זְכוּת אֶת הַשְּׁנִי וְלֹא נְדַבֵּר
מִשְׁטִיּוֹת: זֶה יְהִי רֹאשׁ מִמְשָׁלָה אוֹ זֶה יְהִי רֹאשׁ מִמְשָׁלָה.
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם! אֵיךְ אוֹמְרִים? זֶה הַכֹּל
מִשְׁחָק לְגוֹ עִם בְּבוֹת. מֵה שְׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים: קִדְּם כֹּל לְהִתְחַזֵּק
בְּעַצְמָנוּ. אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שְׁלֹא יִמְצֵא
בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ אֲנָשִׁים שְׁמֵבִזִים אוֹתִי. בְּזֵה שְׁאָדָם, הַשֵּׁם יִשְׁמֵר,
מִסְתּוֹבֵב וְעוֹשֶׂה בְּלָגָן, אֱלִימוֹת, כְּאֵלוּ כְּלָם חִיבִים לָךְ. אֵף אֶחָד לֹא
חִיב לָךְ שׁוֹם דְּבָר! אִם תַּעֲשֶׂה מִשְׁהוּ - נַעֲזֹר לָךְ, אֵתָה לֹא רוֹצֶה,
אֵתָה זוֹרֵק אֶת עַצְמְךָ עַל הַקִּהְלָה - אֲנַחְנוּ לֹא מְחִיבִים, אֵיךְ דְּבָר
כְּזֵה! בְּהִלְכוֹת צְדָקָה כְּתוּב: "הֵקֵם תְּקִים עִמּוֹ". בּוֹא נִרְאֶה, אִם
אֵתָה מוֹכֵן לַעֲזוֹר לַעֲצֵמְךָ - נַעֲזֹר לָךְ, אֲדַרְבֶּה, זֶה מִצְוָה!

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר, שְׁבוֹזְכוֹת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל הַזֶּה, שְׁיִתֵּן
לִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹד קִצֵּת חַיִּים. אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ מֵה שְׁאֵתָם
רַק יְכוּלִים לַעֲזֹר לְבַיִת הַתְּבַשִּׁיל, שְׁבִזָּה אֲנִי רוֹאֶה אֶת יְמוֹת
הַמְּשִׁיחַ. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, כֹּל לַיְלָה חֲתַנָּה, וְלִנְשִׁים יְהִי כֹל לַיְלָה עָרֵב
שְׁמִחָה, וְיִבּוֹאוּ וְיִהְיֶה מֵה לְאָכַל וְיִהְיֶה בְּרִכּוֹת הַמְּזוֹן וּבְרִכּוֹת,
שְׁהַמְקוֹם הַזֶּה יִבְרַךְ, וְזֵה יָבִיא שְׁפַע בְּרִכָּה וְנִזְכָּה לְבַיִת הַכְּנֶסֶת.

הַרְבֵּי הָרֹאשׁוֹן מִבְּעִלְזָא, הַשֵּׁר שְׁלוֹם, בְּנֵה בַיִת הַכְּנֶסֶת מִשְׁהוּ
מִפְּאָר, וְלֹא בַחֲנָם שְׁהֵם זָכוּ בִירוּשָׁלַיִם לְבַיִת הַכְּנֶסֶת הַכִּי יָפָה מֵה
שְׁיֵשׁ בְּעוֹלָם. וְתִאֲמִינוּ שְׁאֲצֵלָם בְּבַעֲלִזָא כְּלָם עֲנִיִים. אֵף פַּעַם לֹא
הָיוּ אֲצֵלָם עֲשִׂירִים, וּבְכָל זֹאת מַעֲצָמָם מִמֶּשׁ הֵם בָּנוּ אֶת זֶה, אֲבָל
זֶה הָיָה בְּרִכָּה מִהַרְבֵּי הָרֹאשׁוֹן, הַשֵּׁר שְׁלוֹם מִבְּעִלְזָא. כִּשְׁהוּא בְּנֵה

אֶת הַבַּיִת הַכְּנֻסֶת, הוּא הָיָה עַר אֶלֶף לַיְלֹת וּבָכָה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבָנָה אֶת הַבַּיִת הַכְּנֻסֶת עִם שְׁמוֹת וַיְחֻדִים, וְהַבַּיִת הַכְּנֻסֶת עָמַד מִשְׁהוּ מִשְׁהוּ, נִפְלָא! אָמַר הַבֵּן שְׁלוֹ אַחַר כֵּךְ כְּשֶׁנִּפְטַר, שְׁבִשְׁעָה שֶׁהִתְחִיל לְבָנוֹת אֶת הַבַּיִת הַכְּנֻסֶת, בָּא פִתְאוּם נִפְטַר וְשׂוֹאֵל אוֹתוֹ: 'רַבִּי! זֶה כִּכָּר תַּחֲתֵי הַמַּתִּים?' אָמַר לוֹ: 'לֹא!' אָז מָה הָאוֹר הַזֶּה שְׂאֲנִי רוֹאָה פֹּה?' אָמַר: 'זֶה לֹא תַּחֲתֵי הַמַּתִּים; תַּחֲזֹר אֶל הַקְּבֵר, וַיִּגִיעַ הַזְּמַן וַיַּעֲרִירוּ אוֹתָךְ. וְשׂוֹאֵל אֶת הַנִּפְטָר: 'לָמָּה אַתָּה שׂוֹאֵל אוֹתִי? אָמַר: 'זֶה הָיָה הַמְּקוֹם שְׁלִי לִפְנֵי שְׁמוֹנָה מֵאוֹת שָׁנָה, וּפֹה הָיִיתִי עוֹשֶׂה הַכְּנֻסֶת אוֹרְחִים - נוֹתֵן אֶכֶל לְכֻלָּם, לְכֹל הָעֲנִיִּים וְהָרַעֲבִים. מִי שֶׁהָיָה רָעֵב, נִתְתִּי לוֹ אֶכֶל. עַכְשָׁו, שֶׁהִתְחַלַּתְּמָּה פֹּה לְבָנוֹת, מָה אַתָּם בּוֹנִים?' עָנָה לוֹ: 'בַּיִת הַכְּנֻסֶת. וְעַכְשָׁו הַבֵּין מָה הָאוֹר, וְעַכְשָׁו חֲזֹר לִישֵׁן בַּקְּבֵר. רוֹאִים מִזֶּה, שֶׁבְּמְקוֹם שִׁישׁ הַכְּנֻסֶת אוֹרְחִים, הַשְּׂכִינָה שָׁמָּה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁמָּה. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יְכוֹלִים לְהַרְגִישׁ בְּמֵאֲכָלִים טַעַם גֵּן עֵדֵן, וַיּוֹשְׁבִים וּמְרַגְּשִׁים אֶת הָאֲחֻדוֹת. מָה שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם זֶה בְּרַכּוֹת - לְהַקְפִיד שִׁיְהִיָּה בְּקוֹל. זֶה מָה שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, וְתַגִּידוּ אֶת זֶה גַם לְהַנְשִׁים, וּבְזִכּוֹת זֶה נִזְכָּה לְבַיִת הַכְּנֻסֶת.

עַכְשָׁו גִּלּוּ אֶת זֶה בְּכֹתֵב יָד, שִׁיְהוּדֵי מִצָּא אֶת זֶה בְּכֹתֵב יָד. בְּאִירוּפָּה הַדְּפִיסוּ אֶת זֶה. בְּשׂוֹאָה הַגְּרָמָנִים, יִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם, שֶׁהֵם יְהִיוּ הַכְּפָרָה שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל וְשֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים שִׁיִּכְנֹס אֲצֵלָם, הֵם בָּאוּ וְרָאוּ בַּיִת הַכְּנֻסֶת מִפָּאָר כְּזֶה - בַּיִת הַכְּנֻסֶת שֶׁל הַשֵּׁר שְׁלוֹם מִבְּעֵלְזָא, שָׁמוּ חָמַר נִפְץ - זֶה לֹא הַתְּפוּצָץ. הַתַּחֲרִילוּ לְהַעֲרִיף טִילִים - זֶה קִפְץ בְּחֻזְרָה. הֵם הַכְּרִיחוּ אֶת הָאוֹקְרַאִינִים לְפוּצָץ - זֶה לֹא הֶלֶךְ. הַעֲרִידוּ גּוֹיִים, שָׂרְאוּ בְּלִילָה יְהוּדֵי עִם זֶקֶן לְבָן מִסְתּוֹבֵב שָׁמָּה וּבּוֹכָה, וְלִכְּן הֵם פָּחַדוּ לְגַשֵּׁת לְשֵׁם. זֶה הָיָה הַשֵּׁר שְׁלוֹם מִבְּעֵלְזָא... כְּשֶׁהֵם שָׁמוּ חָמַר נִפְץ, וְלֹא הִצְלִיחוּ, אָז הֵם אָמְרוּ, יִמַּח שְׁמֵם הָעֲמֻלָּקִים, שִׁיְהוּדֵים עָשׂוּ

כְּשׁוֹף, וְלִקְחוּ כְּמֵה אֶלְפֵי יְהוּדִים וְאָמְרוּ לָהֶם: 'אִם אַתֶּם לֹא מְפָרְקִים אֶת זֶה עִם הַיָּדַיִם, הוֹרְגִים אֶתְכֶם!' כַּנֶּרְאָה גַם כָּאֵן עוֹרֵר הַשׁוֹר שְׁלוֹם רַחֲמִים, שְׁלֹא יִתֵּן לַיהוּדִים לְהִרְגוֹ, וְהֵם פָּרְקוּ אֶת זֶה. מְסַפְּרִים אֶת הַסְּפּוֹר הַזֶּה עַדִּי רְאִיָּה שֶׁהָיוּ שָׂמָּה, וְגוֹיִים הַעִידוּ עַל זֶה בְּכַתֵּב יָד, וְעַכְשָׁיו הַדְּפִיסוּ אֶת זֶה בְּאִירוֹפָּה. רוֹאִים מְזֵה מֵה זֶה מְקוֹם שֶׁהָיָה הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים. מְקוֹם שֶׁיֵּשׁ חֶסֶד, אִיזָה זְכוּת זֶה! בּוֹאוּ שֶׁנֶּרְאָה שֶׁבִקְהֵלָה שְׁלָנוּ יֵהִיָּה חֶסֶד!

אָבֵל עוֹד פְּעַם: אִם אֶחָד מְסִתּוֹבֵב - אֵין לִי אִיפֵה לְהִיּוֹת. תַּעֲשֶׂה טוֹבָה, תִּלְחַף לְמַרְכּוֹז. וְאִם אֶחָד לּוֹקֵחַ סְמִים - לֹא פֵה! זֶה לֹא הַמְקוֹם שֶׁלְּךָ! אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁכָּל אֲנִ"שׁ מְסַכְּמִים לָזֶה. אֲנִי לֹא רוֹצֵה, הַשֵּׁם שְׁלָנוּ יוֹתֵר מְדִי חָשׁוֹב. מָה רוֹאִים? בַּחוּרִים צְעִירִים לוֹמְדִים מְשֻׁנְיּוֹת וְאַבְרָכִים, בְּרוּף הַשֵּׁם! שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּזְכָּה בִּיחַד לְקַבֵּל פָּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ פֵה בִּבְנֵי אֵל.

אקיד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ד שבט ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

תודה רבה על הסכום ההגון שנדבת להדפסת ספרי רבנו
ז"ל, יעזר לך הקדוש ברוך הוא שבזכות זה תתברך בכל הברכות
הכתובות בתורה.

העקר תראה שיהיה לך בטחון עצמי בכל העניינים, וכל מה
שתעשה תשכיל ותצלח.

ראה לבדק את התפלין שלך אם הם כשרות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקטו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ד שבט ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מצטער שלא באת פה, כי אני בטוח הייתי עושה
ביניכם שלום בית.

מה שעליך לעשות עכשו אל תרוץ לתת גט בשום פנים ואפן,
כי עדין אני מאמין שיכולים לעשות שמה שלום, ואמרו חכמינו
הקדושים (עוקצין ג) לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה
לישראל כמו השלום, ולכן אתה רק תבקש שלום, ובין כך תראה
להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ותדע שהקדוש ברוך הוא מנהיג את
עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא
נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ובנדאי על ידי תפלה
יכולים לשנות את הכל.

תשואת חן לך על התרומה שתרמת עבור הדפסת "אשר בנחל",

וְאִם תִּהְיֶה חֶזֶק אֲזִי תִרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד, רַק אֵל תִּכְנַס בְּלִחְזֶן, בְּוֹדָאֵי זֶה כּוֹאֵב, אֲבָל הַחַיִּים לֹא קָלִים, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל אִיךָ שֶׁהוּא מַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּעֵת שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֶה שְׁעוֹבֵר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעַדְךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶקְטֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפְטִים כ"ד שְׁבַט ה'תשס"ט
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

רְאִי רַק לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שְׁכָל מֶה שְׁדַבַּרְתִּי עֲדִין נִמְצָא בְּלִבְךָ, לְהִתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן עֲצָמִי וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָרָה, רַק תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֹל מֶה שְׂאֵת צְרִיכָה תִּבְקָשִׁי רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית הַצְּלָחָה כּוֹז שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שְׁיִהְיֶה לָךְ חֶלֶק גְּדוֹל בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, וּמֶה שְׂאֵת רַק יְכוּלָה לְעֹזֵר תִּתְקַבֵּל בְּבְרֻכָּה, וְאִם אֵת רוֹצֶה לְבוֹא לְאָכַל עִם הַיְלָדִים תִּהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ מְקוֹם בְּרוּחַ, יְעֹזֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה הַשְּׁפָעָה גְדוֹלָה וְלֹא יִמְצָא שׁוֹם מְשֻׁפָּחָה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהוֹלְכִים לִישָׁן רְעֵבִים.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָקִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ד שֶׁבֶט ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדּוּ פּוֹ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ...
נְרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּרַאֶה לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר
עַז וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדְעַע שֶׁהַסֵּמ"ך-
מ"ם רוֹדֵף אַחֲרָיִךְ לְהַכְנִיס אוֹתָךְ בִּיאֹשׁ בְּדַכְאוֹן בְּעֶצְבוֹת וּבְעֶצְלוֹת
כְּדֵי לְהַכְשִׁיל אוֹתָךְ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֶכֶם וְרַק תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ
בְּשִׂמְחָה אֵינן סוֹפִית שְׂזֻכִּית לְהַתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, וְאַתָּה חֵלֶק מִהַקְהֵלָה
הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וְכֹל רְצוֹנֵי וְחֻשְׁקֵי וְכִסּוּפֵי
לְבָנוֹת כְּאֵן בִּיבְנֵאֵל עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שֶׁהַקְהֵלָה
הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ תִתְנַהֵג עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט כְּפִי שֶׁרַבְּנוּ ז"ל רָצָה, אֲשֶׁר
יְסוּד הַיְסוּדוֹת הֵיךְ אֲצִלוּ הַשְּׁלַחֵן עֲרוּף, וְלִכֵּן מְלַבֵּד שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֶצְמָךְ
שְׁעוֹר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, מְלַבֵּד זֹאת כָּל שְׂאֵלָה וְסִפְק שֵׁישׁ לָךְ
תִּפְנֶה אֶל בֵּית הַהוֹרָאָה שֵׁישׁ לָנוּ תִהְיֶה לְאֵל שֶׁלֹּשׁ מוֹרֵי צְדָק תְּלַמִּידֵי
חֲכָמִים שֶׁשִּׁמְשׁוּ בְּהַלְכָה וְקִבְּלוּ סְמִיכָה, וְאַתָּה יְכוּל לְסַמְךָ עַל פְּסָקִיהֶם,
הַעֲקָר שֶׁשׁוֹם דְּבָר אֵל תַּעֲשֶׂה עַל דַּעַת עֶצְמָךְ, יֵשׁ לָנוּ שְׁלַחֵן עֲרוּף, וְיֵשׁ
לָנוּ מוֹרֵה הוֹרָאָה, כָּל דְּבָר וְדְבָר צָרִיךְ לְהַתְנַהֵג עַל פִּי הַשְּׁלַחֵן עֲרוּף,
וְזֶה הֵיךְ רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל פִּי זֶה הַקְהֵלָה שְׁלֵנוּ מִתְנַהֵגֶת.

אֵל תִּהְיֶה בְּטוֹן תְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפִלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי
חָבֵל עַל כָּל יוֹם שֶׁעוֹבֵר בְּלֵי דָף גְּמָרָא שֶׁהִיא זְכוּת לְנַפְשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי
שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּבָא קָמָא נב, אֵל תִּהְיֶה בְּטוֹן תְּחִזֹּר עַל זֶה וְתִהְיֶה לִי
אֲסִיר תּוֹדָה, מְלַבֵּד זֹאת רְאֵה לְגֵרֵס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת שְׂאֵין עוֹד
דְּבָר חָשׁוּב מְזֵה, כִּי מִשְׁנֵה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה שְׂמֵאִירָה אֵת הַנְּשִׁמָה בְּאוּרוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְכֹל פְּרָק וּפְרָק שְׂאֵדָם זוֹכֵה לְלַמֵּד זֶה זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה לְנַפְשׁ,
וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְהַתְגַּלְגֵּל חֵס וְשְׁלוֹם בְּשׁוֹם גְּלִגּוּלִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַכְנִיס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה לְפָנַי כָּל
תְּפִלָּה וְתַפְלָה שְׂזֵה דְבָר גְּדוֹל מְאֹד, וְכֵן בְּעַת הָאֲכָל, וְכֵן מְדֵי פַעַם

וּפְעַם תַּכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, וְכֵאן לְמִטָּה בְּזֶה הָעוֹלָם נִרְאָה כְּמוֹ דְבַר פְּעוּט אָבֵל לְמַעֲלָה כָּל אַגוּרָה שְׁנוֹתָנִים לְצַדִּיקָה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְכוּת הַזֶּה, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲזֹר לִי לְפִתּוּחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׂיִתְפָּרְסִם בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׂמִי שָׂרָק נוֹסַע בְּגִלְיֵל לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים יָכוֹל לַעֲשׂוֹת תַּחֲנָה בִּיבְנֵאֵל עֵיר בְּרַסְלָב וְיֵאֱכַל אַרוּחָה חֲמָה בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, אָבֵל אֲנִי מְאֹד מִקְפִּיד שְׂאֲחַד יִזְרֹז אֶת הַשְּׁנִי לְהַגִּיד בְּרָכוֹת בְּקוֹל, וּבְזָכוֹת הַבְּרָכוֹת הָאֵלוֹ שְׂכָל אֶחָד מִבְּרֻךְ שְׂמָה שְׁנַתְּבָרֻךְ כְּלָנוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶקִּיחַ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ד שִׁבְט ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הַפְּחוּר הַיָּקָר לִי מְאֹד נֵרוֹ יֵאִיר תְּלֻמִּיד בֵּית
מְנַחֵם שֶׁל הָרֵב ... נֵרוֹ יֵאִיר

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל זֶה שְׂאַתָּה עוֹזֵר לִי בְּכָל לַיְלָה בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, וְהַזְכוּת הַזֶּה תִּגַּן עֲלֶיךָ תְּמִיד, הַעֲקֹר תִּרְאָה לְעוֹרֵר אֶת כָּלִם שְׂיִגִּידוּ בְּרָכָה בְּקוֹל, וְכֵן תִּשְׁמֹר שְׂיִלְדִים קִטְנִים לֹא יִגִּיעוּ לְכֹאֵן, אֲלֹא שְׂיִלְכוּ לְאֱכָל אֶצֶל הַנָּשִׁים, וְכֵן שְׂאֵר הַיְלָדִים הַגְּדוּלִים שְׂיִבֹּאוּ רַק עַד שְׂעָה תִשַּׁע, וְאַחַר כֵּךְ שְׂיִלְכוּ הַבֵּיתָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתִגַּרְס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת שְׂזֶה זְכוּת מְאֹד גְּדוּלָה לְנִשְׁמָה, וְתִהְיֶה חֲזֹק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, מְלַבֵּד זֹאת תְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי עִם הָרֵב ... נֵרוֹ יֵאִיר, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד עַל זֶה, וְאִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מַעֲלַת הָאָדָם שְׂזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא הָיִיתָ מִתְמַיֵּד עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְלֹא הָיִיתָ מִתְחַמֵּק מִהַשְּׁעוֹר הַזֶּה, וְכֵן הָיִיתָ חוֹזֵר עַל הַדָּף הַיּוֹמִי כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, כִּי זֶה זְכוּת לְנַפְּשׁ.

ראה לשמר על מצות כבוד אב ואם, ותכבד את ההורים שלך כי הקדוש ברוך הוא מקפיד על זה מאד מאד, ובכלל תתנהג בדרך ארץ גדול ואל תכנס בופוחים עם אף אחד, ואז תצליח דרכך כל ימי חייך. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקיט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ד שבט ה'תשס"ט

שלום וברכה אל הרב ... גרו יאיר

מאד מאד אני שמח לקראת שתי הכוללים שלנו, והיום בקרתי בקור פתע וראיתי איך שלומדים בהתמדה, אשריך ואשרי חלקך שאתה שומר על זה, ומי יתן שיהיה לנו הרחבה גדולה שנוכל לתת לאברכי הכולל מלגה מאד מכבדת.

מאד מאד רציתי שתעלה מחר להגיד שעור בהלכה ובמוסר ובהתחזקות לבנות הגדולות, וכן הערב לבחורים בישיבת בית מנחם, כי מאד מאד נחוץ בעתים הללו לחזק את בני הנעורים, ותהלה לאל יש לך שפה אליהם, אקווה שתעשה רצוני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקכ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ד שבט ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

ספרו לי שאתה מספר אנשים במקוה וכו', אף שזה מצוה ודבר גדול אבל בשום פנים ואפן אי אפשר לעשות את זה במקוה, ואני מקפיד על זה מאד מאד, וגם אצלי במקוה אני לא נותן שייספרו שמה אנשים, כי לא שומרים על הנקיון בכלל, ומקוה צריך להיות נקי

לְחִלוּטִין, וְלִכְן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה לֹא לְסַפֵּר אֶת אֶפְרָא
אֶחָד בַּמִּקְוֵה, וְאֶפְרָא אֶחָד לֹא יִגִּיד לְךָ בְּשֵׁמִי שׁוֹם דְּבָר.

הַעֲקֹר תַּחֲזִיק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֲזוֹ וְתִהְיֶה חֲזִק בְּאַמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמֶיךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁר
אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָקָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשַׁפְּטִים כ"ד שְׁבַט ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נְרוֹ יֵאִיר תְּלִמִּיד
דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר

אֲנִי מֵאֵד מִקְנֵה שְׁכַל הַדְּבוּרִים שְׁדַבַּרְתִּי אֶתְמוּל בְּלִילָה נִכְנַס לְךָ
טוֹב טוֹב לֵלֵב וְתִרְאֶה לִישׁוֹם אֶת זֶה, הַעֲקֹר רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י
פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה לְתַקּוּן הַבְּרִית, וְזֶה הוֹרֵג אֶת
הַיֵּצֵר הָרַע הַבוֹעֵר בְּךָ, וְאֶפְרָא שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁבִהֲתַחְלֶה יִהְיֶה לְךָ קֶשֶׁה מֵאֵד
וְכוֹי וְכוֹי, כִּי הַגּוֹף הַתְּלַכְלֵךְ בְּכָל כֶּף הַרְבֵּה עֲוֹנוֹת וְכוֹי, עִם כָּל זֹאת
בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן אֲתָה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיךְ הַח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת
הָאֵלוּ יִזְכְּךָ אֶת גּוֹפְךָ הַמְּגַשֵּׁם שְׁנִתְלַכְלֵךְ בְּכָל כֶּף הַרְבֵּה עֲוֹנוֹת, וְלִכְן
תִּהְיֶה חֲזִק לְלַמֵּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, וּמִי שְׁמִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ
בְּזֶה זֶה כְּבָר הוֹלֵךְ בְּקִלּוֹת מֵאֵד, וְכֵן לֹא מִסְתּוֹכֵב בְּטֵל.

אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמַר עַל זְמַנִּי הַתְּפִלָּה וְזְמַנִּי הַלְמוּד
וְזְמַנִּי הַשְּׁנָה וְזְמַנִּי הַקִּימָה וְכוֹי וְכוֹי, וְהַעֲקֹר עַל הַנְּקִיּוֹת שִׁיְהִיָּה נְקִי
בְּחֵדֶר הַשְּׁנָה, וְכֵן אַחֵר הָאֵכֶל רְאֵה לְנִקּוֹת אַחֲרֶיךָ, כִּי הַנְּקִיּוֹת זֶה יְסוּד
גְּדוֹל בִּיהֲדוּת, וְתַקְפִּיד מֵאֵד לְלַכֵּת בַּמִּקְוֵה בְּכָל יוֹם שְׁמִטְהַר אֶת הַנֶּפֶשׁ,
וּמוֹהֲרַנְי"ת ו"ל הַבְּטִיחַ מִי שְׁיִלְךָ בְּכָל יוֹם לְמִקְוֵה בְּשִׁבִּיל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא יֵשׁ לוֹ תַקְוָה לְתַקֵּן אֶת הַכֵּל, וְכָלֵל זֶה תַקּוּחַ בְּיָדְךָ שְׁבוּ בְּרַגְעַ

שגופך נטבל פה למטה באותו רגע נשמתך נטבלת למעלה באור האין סוף ברוך הוא, ולכן מקווה ממתיק את כל הדינים.

העקר תתנהג בדרך ארץ ולשמר מפראות וכו' ומכל שכן לא ללכת נגד החק וכו', אין לנו עסק עם אף אחד, כל עסקנו זה רק תורה ותפלה וקיום מצוות מעשיות דיקא, ומי יתן שתתחיל ללמד בכל יום שעור בספר החנוך שזה מאחד הראשונים ומסביר כל מצוה ומצוה את טעמי המצוות, ואשרי מי שבקי בתרי"ג מצוות אשר הם רצונו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקכב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר משפטים כ"ה שבט ה'תשס"ט
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעזרי לי לבנות את הקהלה, כי הולך לי בחיים שהקהלה שלנו תהיה בנויה על חסד, שאחת תעזור לשניה, ואני מכרח להגיד לך אני פשוט מתפלא איך כתה ה' של המורה גב' ... תחיה איך שמיזמת עצמן הם הולכות לכל יולדת לעזור לה וכו', איזה נחת רוח לראות בנות בגיל עשר אחת עשרה שכבר יעשו חסד, ומכל שכן יש בין נשות אנ"ש צדיקות שכל הענין שלהם רק לעשות חסד עם השניה, ואני מכרח להגיד לך שעל זה בנוי כל הקהלה שלנו, וזה ההצלחה הכי גדולה שלנו, ואני מבקש אותך אישית שגם את תראי דגמא חיה להקהלה מה זה מדת החסד, ותעזרי לי במה שאת רק יכולה כדי לבצע את מדת החסד בקהלתנו, הקמתי את הקהלה ביזע ובדם ועד עכשו אני סובל צרות צרורות מרשעים ארורים שרק רוצים לעקר אותנו מפה וכו' וכו', ולכן תעזרי לי עם כל מה שאת רק יכולה לבנות יותר ויותר את הקהלה.

תהלה לאל הקמתי את בית התבשיל - אהל אברהם, ואני רוצה שְבָכֶל מִחִיר תַעֲזֹרֵי לִי שְׂאֲצִלִיחַ בְּגִדוֹל, שִׁיְהִיָּה לְכֹלֶם לְאָכֶל, וְגַם אֶת עַם הַיְלָדִים תְּבֹאוּ לְאָכֶל בְּכִיף וּבְשִׂמְחָה, כִּי הַקָּמְתִי אֶת זֶה לְכֹלֶל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן לְאוֹרְחִים מִבְּחוּץ, אֲךְ אֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד שֶׁלֹּא יִמְצֵא אַחַת מִשְׁנֵה קֶרֶן בְּקֵהֶלְתֵּנוּ, כִּי חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ מִשְׁנֵה קֶרֶן חֲצִי נֶזֶק, אֲפֹלוּ שֶׁהִיא לֹא עֲשֵׂתָה שׁוֹם דְּבַר זֶה כְּכֹר חֲצִי נֶזֶק, הַקֵּהֶלָה שְׁלִי יוֹתֵר מְדִי חֲשׁוּבָה שְׂאֲנִי יִשְׁאִיר פֶּה נְשִׁים תְּמַהוֹנִיּוֹת וְכוּ', לֹוֹקְחֵי סָמִים וְכוּ', מִחֲסָרֵי בֵּית שָׁהֶם עַל פִּי רַב לֹא שְׁפוּיִים בְּדַעְתָּם וְכוּ', וְלֹא מִשְׁחָתוֹת גְּנֻבוֹת שְׁמוּצִיאוֹת כְּסָף מִהַזוּלָּת בְּכֹל מִינֵי תַכְסִּיסִים וְכוּ' וְכוּ', כְּאֵלוֹ אֲנִי לֹא צָרִיךְ פֶּה בְּהַקֵּהֶלָה שֶׁהַקָּמְתִי בִּזְעַע וּבְכָדָם, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִם אֶת רוּצָה לְרַחֵם תִּרְחַמֵּי עָלַי וְלֹא לְהִשְׁאִיר בְּקֵהֶלְתֵּנוּ מִשְׁפָּחוֹת הַרוֹסוֹת וְכוּ' אוֹ אֲלִימוֹת וְכוּ' אוֹ בְּעֵינֵיִם וְכוּ' אוֹ אֲנִשִׁים אוֹ נְשִׁים שְׁלוֹקְחִים סָמִים וְכוּ' וְכוּ', זֶה לֹא הַמְּקוֹם שְׁלָהֶם, וְאֶסוּר לְרַחֵם עֲלֵיהֶם כִּי הֵם רוּצְחִים מִמֶּשׁ, תִּרְחַמֵּי יוֹתֵר עָלַי שְׂאֲנִי רוּצָה שֶׁהַקֵּהֶלָה שְׁלָנוּ תִהְיֶה סוּג א' וְלֹא סוּג ג' אוֹ ד', וּמִי שֶׁלֹּא מֵתָאִים לוֹ אֶת הַקֵּהֶלָה שְׁבִנִּיתִי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה שִׁיִּצֵּא מִפֶּה לְפָנַי שְׁיוּצִיאוּ אוֹתוֹ בְּבִזְיוֹנוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִם אֶת יוֹדַעַת מִי שְׁלוֹקַח סָמִים, אוֹ מִי שֶׁהוּא גוֹנֵב וְגוֹזֵל וְעוֹשֶׂה שְׁחִיתוֹת וְכוּ' וְכוּ', תוֹדִיעֵי לִי וְאֲנִי יוּצִיא אוֹתוֹ מִהַקֵּהֶלָה, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַק לְקַדֵּשׁ שֵׁם שְׁמִים וְאֵת שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שְׂאֵת מְבִינָה אוֹתִי, כִּי אֲנִי סוֹבֵל מְאֹד מְאֹד מִכָּל הַכּוֹוִינִים וְלִכֵּן תַעֲזֹרֵי לִי לְבַצֵּעַ אֶת חֲשָׁקִי וְרוּצוֹנִי וְכּוֹסְפֵי לְבָנוֹת קֵהֶלָה שְׁפִלוּלָה מִכָּל הַעֲדוֹת, אִין שׁוֹם גְּזַעְנוֹת אוֹ שְׁנֵאָה אוֹ תַחֲרוֹת אוֹ כְּבוֹד, אֲנַחְנוּ רוּצִים רַק לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְאִי לְקָרֵב אֶת כָּל הַשְּׂכָנוֹת שְׁלָךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָקֵבֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ה שְׁבַט ה'תשס"ט
 שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדּוּ פֹה אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מֵאֵד ... נְרוּ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזוֹר לִי לְבָנוֹת אֶת הַקְּהֵלָה, וְתִהְיֶה
 דְּגָמָא חַיָּה לְכֻלָּם, כִּי אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ כִּי אִם רוֹצִים לְהַצְלִיחַ בְּבֵית
 עִם הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים, וְכֵן בְּקֵהֵלָה לְאֲנָשֵׁי הַקְּהֵלָה, וְכֵן בְּחִבְרָה לְאֲנָשֵׁי
 הַחִבְרָה וְכוּ' וְכוּ', תְּמִיד צְרִיכִים לְהִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ, לְשַׁפֵּר אֶת עֲצָמוֹ,
 וְלִהְיוֹת דְּגָמָא חַיָּה, שְׁכָלָם יִסְתַּפְּלוּ עֲלָיו בְּצוּרָה חַיּוּבִית, וְתִכְךָ וּמִיד
 כְּשֶׁאָדָם מִתְנַהֵג בְּצוּרָה שְׁלִילִית מִמִּילָא הוּא מִפְרָסֵם אֶת עֲצָמוֹ לְרַע
 בְּפָנֵי כָלָם, וְזֶה הַבְּעִיָּה הַכִּי רְצִינִית שֶׁיֵּשׁ לְבָנֵי אָדָם, תְּמִיד מִסְתַּפְּלִים
 מִהַ הַזּוּלָת יִגִּיד עָלֵי וְכוּ', וְזֶה הַטְּעוֹת הַכִּי חֲמוּרָה, כִּי אֲסוּר לְהִסְתַּפֵּל
 עַל אֶף אֶחָד, וְזֶה גְלָה לְנוּ רַבְנוּ ז"ל עַל הַפְּסוּק (יחזקאל ל"ג) אֶחָד הָיָה
 אֲבָרָהָם, שְׁאֲבָרָהָם אֲבִינוּ עִבַד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַק בְּבַחֲזִינַת אֶחָד
 שֶׁלֹּא הִסְתַּפֵּל עַל אֶף אֶחָד, וְלֹא הָיָה אֲכַפְתָּ לוֹ מִהַ שֶׁיִּגִּידוּ אַחֲרָיִם, הוּא
 עָסַק בְּנִקְדָה שְׁלוֹ לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֶף שֶׁקָּמוּ
 עֲלָיו כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מִדְרַשׁ אֲגָדָה) לְמָה נִקְרָא אֲבָרָהָם
 הָעֵבֶרִי? כִּי כָּל הָעוֹלָם עָמְדוּ מֵעֵבֶר אֶחָד וְהוּא עָמַד יְחִידִי בְּעֵבֶר הַשְּׂנִי,
 לֹא הִסְתַּפֵּל עַל אֶף אֶחָד, וְכֵן יִתְגַּדֵּל לְהִיוֹת אֲבָרָהָם אֲבִינוּ שֶׁהוּא הָיָה
 הָעֵבֶרִי הָרֵאשׁוֹן שֶׁגְּלָה וּפְרָסֵם אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכָל בְּרִיָּה, וְעַד
 הַיּוֹם עִם יִשְׂרָאֵל חַיִּים רַק בְּזִכּוֹתוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ עִתָּה
 תִּרְאֶה לְשַׁפֵּר אֶת מַעֲשֵׂיךָ, וְתִהְיֶה דְּגָמָא חַיָּה בְּבֵיתְךָ לְאֲשֶׁתְךָ וְלִילְדֶיךָ,
 וְלְאֲנָשֵׁי קְהֵלְתָנוּ, וְאֶף פַּעַם אֵל תִּסְתַּפֵּל עַל אַחֲרָיִם מִהַ שְׁאֲחֲרָיִם יִגִּידוּ,
 רַק תִּסְתַּפֵּל עַל עֲצָמְךָ כְּדֵי שְׁאֵתָה תִּהְיֶה דְּגָמָא חַיָּה לְזוּלָת, וְכֵן נִזְכָּה
 לְבָנוֹת קְהֵלָה נִפְלְאָה לְמוֹפֵת, מִהַ שְׁאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁגַּם עִכְשָׁו
 הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ זֶה קְהֵלָה מִיְחִדָּת בְּמִינָה, חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, יְסוּד
 שֶׁל חֶסֶד, רוֹאִים בְּנוֹת בְּכֵתָה ה' מִיְזַמֵּת עֲצָמָם הֵם הוֹלְכוֹת וְעוֹזְרוֹת
 לְכָל יוֹלְדָת בְּמָה שֶׁרַק יְכוּלִים, וּמִי אוֹמֵר נְשׁוֹת אֲנִי שֶׁאֵיזָה חֶסֶד הֵם

עוֹשׂוֹת, שְׁדָבָר זֶה מְאֹד מְאֹד נְדִיר וְקָשָׁה לְמִצָּא בְּמִקְוֹמוֹת אַחֲרֵים, וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵתָה תִּתְחִיל עִם עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת דְּגָמָא חַיָּה לְהַקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלֵנוּ, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִף שְׂזֵה בָא לָךְ קָשָׁה תַעֲזֹר לִי לְבָנוֹת אֶת הַקְהֵלָה, הַנִּה הַקְמַתִי בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם שִׁיְהִיָּה לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֵא יִמְצָא אֶחָד שְׁהוֹלֵךְ לִישָׁן בְּלֵי אֶכְל, תַעֲזֹר לִי בְמָה שְׂאֵתָה רַק יִכּוֹל שִׁיְהִיָּה קְדוּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם וְקְדוּשׁ שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד שְׁלֵא יִמְצָא אֶחָד מִשְׁנֵה קָרָן בְּקֵהֲלֵתֵנוּ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ מִשְׁנֵה קָרָן חֲצִי נְזֹק, אֶפְלוּ שְׁהוּא לֹא עֲשֵׂה שׁוּם דְּבָר זֶה כְּכָר חֲצִי נְזֹק, הַקְהֵלָה שְׁלִי יוֹתֵר מְדִי חֲשׁוּבָה שְׁאֲנִי יִשְׁאִיר פֶּה אֲנָשִׁים תְּמַהוֹנִים וְכוּ', לוֹקְחֵי סְמַיִם וְכוּ', מְחַסְרֵי בֵּית שְׁהָם עַל פִּי רַב לֹא שְׁפוּיִים בְּדַעְתָּם וְכוּ', וְלֹא מְשַׁחְתִּים גְּנָבִים שְׁמוּצִיאִים כְּסָף מֵהַזוֹלָת בְּכָל מִינֵי תְּכַסִּיסִים וְכוּ' וְכוּ', כְּאֵלוּ אֲנִי לֹא צָרִיךְ בְּקֵהֲלָה שְׁהַקְמַתִי בְּיֹזַע וּבְדָם, וְעַד הַיּוֹם אֲנִי סוֹבֵל צְרוּת צְרוּרוֹת מֵהַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים שְׁהָם רַק רוֹצִים לְעַקֵּר אוֹתֵנוּ מִפֶּה, וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תַעֲזֹר לִי בְמָה שְׂאֵתָה רַק יִכּוֹל שְׁהַקְהֵלָה שְׁלֵנוּ רַק תִּפְרַח וְתִגְדֵּל וְתִהְיֶה דְּגָמָא חַיָּה לְכָל הַקְהֵלָה, וְתִתְחִיל עִם עֲצֻמָּךְ, וְכָךְ יְהִיָּה לָנוּ קְהֵלָה נְפִלְאָה, וְאִם אֵתָה יוֹדַע מֵאֶחָד שְׁלוֹקַח סְמַיִם וְכוּ' אוֹ תְּמַהוֹנִים וְכוּ' אוֹ סֵתֵם נְוִדִים תַעֲשֵׂה מָה שְׁבִיכְלֵתָךְ שְׁלֵא יִשְׁאָרוּ לְרַגַע אֶחָד בְּד' אֲמוֹת שְׁל קְהֵלֵתֵנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְאִם אֵתָה רוֹצֵה לְרַחֵם יוֹתֵר טוֹב עָלַי, שְׂאֵת הַדָּם אֲנִי מוֹסֵר בְּשִׁבִיל הַקְהֵלָה, אֲזִי אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁמִגִּיעַ לְרַחֵם עָלַי יוֹתֵר מִלְרַחֵם עַל רוֹצַח, כִּי מִי שְׁלוֹקַח סְמַיִם וְכוּ' אוֹ תְּמַהוֹנֵי וְכוּ' אוֹ סֵתֵם אָדָם מְפַקֵּר וְכוּ' הוּא בְּכָלֵל רוֹצַח, מְסַכֵּן רוֹצַח אֶת עֲצֻמוֹ וְרוֹצַח אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד שְׂאֵלוּ לֹא יְהִיוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן בְּד' אֲמוֹת שְׁלֵנוּ, וְלֹא לִתֵּת לְאֵלוּ לְגַשְׁת אֶפְלוּ אֶל בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם, וְלֹא לְהַגִּיד מְסַכֵּן צְרִיכִים לְרַחֵם עָלָיו וְכוּ' וְכוּ'! לֹא! לְרַחֵם צְרִיכִים לְרַחֵם עָלַי שְׁאֲנִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת הַכֵּל מֵאֲלָף עַד תִּי, הַכֵּל נוֹפֵל עַל הָרֵאשׁ שְׁלִי, וְלָכֵן אִם אֵתָה רוֹצֵה לְרַחֵם לְרַחֵם עָלַי

וְתַעֲזֹר לִי לְפָתַח אֶת הַקְּהָלָה, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ שְׁאַתָּה מִבֵּין הַיֵּטֵב אֵל מֶה שְׁאַנִּי מְכוּוֹן.

אֲגַב אִם רַבְנוּ ז"ל אָמַר לֹא לְעֶשֶׂן סִיגְרִיּוֹת אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ אָדָם יֵשׁ לוֹ חֲצָפָה לְבֹא בְּתַחוּם הַבַּיִת הַכְּנֻסֹת לְעֶשֶׂן סִיגְרִיּוֹת? זֶה חֲצָפָה מְאֹד גְּדוּלָה, אֲצָלִי מֶה שְׂרַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר זֶה קִדָּשׁ קִדָּשִׁים, וְאִם רַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה זֶה זֶה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶקְכֹּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדָּשׁ לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ו שִׁבְט ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשֶׁךָ לְבַיִת הַתְּבַשִּׁיל-אֶהֱל אֲבָרְהֵם, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ יְהִי חֶלְקִי בְּחֶלְקֶךָ תָּמִיד.

אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַעֲלַת אָדָם שְׁעוֹזֵר לְתַת אֶכָּל לְרַעֲבִים הֵייתָ רוֹקֵד מְרַב שְׂמֻחָה, כִּי סוּף כָּל סוּף יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר וּמָה יִשָּׂאֵר מֵאַתָּנוּ רַק בְּזֶה שְׁאַנְחֵנוּ מְזַכִּים אֶת הַרְּבִים בְּזָכוֹת כְּזֶה.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְתַדַּע שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט וְדַבָּר גְּדוּל דַּבָּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאַצִּיל הַעֲלִיוֹן.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אַקְוָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ו שָׁבַט ה'תשס"ט
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שְׂשׂוּי לָךְ שְׂאֵת
עוֹזֶרֶת לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל-אֶהֱל אֲבָרְהֶם, כִּי כָּל חַיּוּתִי וְחַיֵּי הַנְּצַחִי תְלוּי
בְּזֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תַּעֲשִׂי כָּל מֵה שְׂאֵת יְכוּלָה לְעֹזֵר לִי.

אֲנִי רוֹצֵה שְׁתְּבוֹאִי לְשִׁמָּה בְּשַׁעַר שְׁלֹשׁ וְתִקְבְּעִי עִבְדָּה שְׂאֵת
שְׁמָה מִמִּילָא הַגְּבָרִים יִלְכוּ, רְצִיתִי מְאֹד לְהִכְנִיס אֶת הַבְּנוֹת בְּמִסְגֵּרַת
הַזֶּה בְּפֶרֶט ... תַּחֲיָה הַבַּת שֶׁל ... נְרוּ יְאִיר כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׂיִהְיוּ עֲסוּקוֹת
בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל וְכֵךְ לֹא תִצְאָנָה לְתַרְבוּת רְעָה חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי אֲנִי רוֹאֶה
אֲצֵל הַבָּנִים זֶה מְצַלִּיחַ מְאֹד מְאֹד שְׁמִסְתוֹבְבִים סָבִיב בֵּית הַתְּבַשִּׁיל
וְכָל הָרֹאשׁ שְׁלֵהֶם זֶה רַק בֵּית הַתְּבַשִּׁיל וְאִיךָ לְהִיּוֹת מְלַצְרִים טוֹבִים
וְכוּ' וְכוּ', וְכֵךְ רְצִיתִי שְׁגֹם הַבְּנוֹת יִכְנָסוּ בְּזֶה, וְאֲנִי אֶתֵּן לָהֶם דְּמֵי כִּיס
כִּי אֲנִי לֹא יְכוּל לָתֵת לָהֶם מְשַׁכֶּרֶת כִּי הַכִּיס רֵיק וְאֵין בוּ וְכוּ' וְכוּ',
וְלִכֵּן רְצִיתִי שְׂאֵת תַּעֲמִדִי עַל הַמְשָׁמֵר וְאֲנִי יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים
שְׁבַעוּלָם שְׂיַעֲזְרוּ לָךְ לְהַבִּיא אֶת הָאֶכֶל מִכָּל מְקוֹם, הָעֵקֶר לֹא לְזֶרֶק
שׁוֹם דְּבָר.

... נְרוּ יְאִיר הַבִּיא תַנּוּר גְּדוֹל עַד שְׁנָבִיא עוֹד תַנּוּר כְּדָאִי
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַתַנּוּר הַזֶּה כִּי אֶת הַתַנּוּר הָאֲחֵר שְׁהַבִּיאוּ זֶה לֹא שׁוּה
כְּלוּם, וְחָבַל עַל הַכֶּסֶף.

חֲזָקִי וְאִמְצֵי מְאֹד כִּי בְּזְכוּת זֶה תִרְאִי נַחַת מִלְדוּדֶיךָ, וְאֲנִי מְבַטִּיחַ
לָךְ בְּזֶה שְׁתַּעֲזְרִי לִי לְפִתַח אֶת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל וְשִׂיְהִיָּה אֶכֶל לְכָל נְשׁוֹת
אֲנִי"שׁ וּבְנוֹתֵיהֶם, עוֹד תִרְאִי הַרְבֵּה נַחַת בְּחַיִּיךָ.

הַמְּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אקכו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר משפטים כ"ו שבט ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

אין מלים בפני להודות לך על כל החסד חנם שלקחת על עצמך
לנקות את הכלים בכל ערב משעה עשר עד שתגמר את כל הנקיון
ואנחנו נשלם לך דרך המשרה, העקר תהיה בשמחה על הזכות הזו
שיש לך שמאכילים רעבים, ואתה לא יכול לתאר ולשער את גדל
הזכות הזו, יעזר הקדוש ברוך הוא שהזכות הזו יעמד לך תמיד
ויהיה לך פרנסה בשפע ויהיה לך בית משלך ויהיה אהבה בינך וביני
אשתך והכל יסתדר על צד הכי טוב, רק חזק ואמץ ואז טוב לך כל
הימים.

המאחל לך שבת שלום

אקכו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר משפטים כ"ו שבט ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שאתה מכניס בי
שאתה עוסק ומתעסק בקדשים בבית התבשיל-אהל אברהם, אשר
הזכות הזו עולה על כל הזכיות כי כשנותנים ליהודים לאכל, בזה
נפתח צנורי השפע למעלה, ולכן תהיה חזק ואמץ בזה והקדוש ברוך
הוא לא יעזב אותך, העקר תהיה מתמיד גדול בלמוד משניות שזה
יטהר את נשמתך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאתה
בלן במקוה, ותפלל להקדוש ברוך הוא תמיד שמי שיטבל במקוה
שאתה עושה שיהיה לו הרהור תשובה, וכן ראיתי פעם בלן מאנשי

שְׁלוֹמֵנוּ שְׁזָה מָה שְׁעָשָׂה, הוּא תְּמִיד הַתְּבוּדָד שְׁמִי שְׁיִטְבֵּל בְּמַקּוֹה
שְׁעָשָׂה שְׁיִהְיֶה לוֹ הַרְהוּר תְּשׁוּבָה.

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּתְּחִזֵּק וְשׁוּם דְּבָר לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ וְאֵל
תִּלְךָ בְּרֵאשׁ קִטָּן כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה
יְשׁוּעוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

אִקְכַּח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ו שְׁבֵט ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּגְמַר אֶת הַמַּחְסָן בְּשִׁבְלֵי הַמַּגְבוֹת
שֶׁל הַמַּקּוֹה וְתַעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן וּמִמָּשׁ תְּחִינֵנִי.

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּשְׁמַר לֹא לְלַכֵּת עוֹד אֶל הַיָּם לְדוּג דְּגָיִם
וְכוּ', כִּי כַּמַּעַט שְׁקִפְחֵת אֶת חַיִּיךָ, וְאַתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּר לֹא
לְהִסְתַּוֵּבֵב בַּיָּם כִּי הַסַּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עָלֶיךָ לְהַטְבִּיעַ אוֹתְךָ חֵס וְשְׁלוֹם,
וְלִכֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת מַצּוּוֹת וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ וְצַדִּיקָה תִּצְלֵל מִמּוֹת.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים כַּמָּה מִדְּפִים בְּמִטְבָּח, תִּשְׁאַל אֶת הָאֲבָרָךְ ... גְּרוֹ
יֵאִיר וְהוּא יִגִּיד לְךָ מָה לַעֲשׂוֹת, הָעֵקֶר אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁבִיוֹם
רֵאשׁוֹן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְגַמֵּר עִם הַמַּחְסָן הַיָּנוּ הַחֲדָר
שְׁבוּ יִהְיֶה כָּל הַמַּגְבוֹת שֶׁל הַמַּקּוֹה.

רַק חִזֵּק וְאַמֵּץ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִרְחַם עָלֶיךָ וְיִמְתִּיק מִמָּךְ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן וְיִהְיֶה לְךָ רַק
טוֹב בְּחַיִּיךָ.

נָא וְנָא תִּגְנֹב בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְתִסְפֵּר לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶת כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתִבְקֵשׁ עַל בְּרִיאוֹת הַזֶּן עַל עֲצָמָךְ וְהֵן עַל

אשתך והן על ילדיך, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון.

המאחל לך שבת שלום

אקכט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר משפטים כ"ו שבט ה'תשס"ט שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

אני מאד מאד מבקש אותך שתזרז את האברך ... גרו יאיר שיגמר עם המחסן החדר למגבות כי זה זועה וכן תראה להוציא את התנור שהביא האברך ... גרו יאיר כי זה בכלל לא מתאים ושיחזיר את זה למקום שהביא את זה, כי יש ל... גרו יאיר תנור מאד טוב וצריכים להשתמש עם זה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתזרז את ... גרו יאיר שיגמר עם המחסן החדר להמגבות והעקר שהמקום יהיה נקי ומסדר ומצחצח ובזכות זה ירחיב לך הקדוש ברוך הוא.

חזק ואמץ מאד ותראה לשמח את ילדיך ואל תכניס פחד בהם, אדרבה תקרב אותם באהבה גדולה מאד, ואז תראה הרבה נחת מהם, והעולה על הכל תראה לכבד את אשתך כי הקדוש ברוך הוא נתן לך אשה יקרה כליל המעלות, רק תחזק אותה.

המאחל לך שבת שלום

אקל.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר משפטים כ"ו שבט ה'תשס"ט שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר פה תקבל מכתבים מאד נחוצים שתמסר את זה עוד במוצאי שבת.

חזק ואמץ באמונה פשוטה בו יתברך ותדע שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון.

נא ונא תכניס אורה של שמחה בתוך ביתך וזה יועיל הרבה לפתח את כל בני משפחתך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם רק טוב בחייכם.

המאחל לך שבת שלום

אקלא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר משפטים כ"ו שבט ה'תשס"ט שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר לנכון קבלתי את מכתבך.

עכשו חזרתי מנסיעה בארץ ישראל שהייתי שם רק כמה ימים וכשחזרתי נתבשר לי בשורה משמחת שבנך נולד לו בן למזל טוב, חסדי השם יתברך על כל החסד חנם שעשה עמך שזכית לראות אותו מתחתן ועכשו אתה רואה ממנו נכד, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה הברית בעתו ובזמנו, ותרונה אתה ואשתך רב נחת שבקדשה מכל יוצאי חלציה.

ההכרח לקצר מפני כניסת השבת.

המאחל לך שבת שלום

אקל.ב.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר משפטים כ"ו שבט ה'תשס"ט
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד שמחתי לשמע שנוולד לך בן למזל טוב, יעזר הקדוש
ברוך הוא שהברית יהיה בעתו ובזמנו, ואתה ואשתך תרוו רב נחת
דקדשה ממנו, ויהיה לשם ולתפארת לכל המשפחה הכבודה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקל.ג.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר משפטים כ"ו שבט ה'תשס"ט
שלום וברכה אל אהובי ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ויתר עז באמונה פשוטה בו
יתברך אשר על זה צריכים לחזר בכל יום ובכל שעה ובכל רגע,
ואשרי מי שאינו מטעה עצמו בזה העולם כלל, כי כך אמר רבנו ז"ל
(שיחות הר"ן סימן נא) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם,
העולם מטעה מאד, והעקר להרגיל את עצמו לחשב ממנו יתברך
אשר בכל מחשבה שרק חושבים ממנו יתברך בזה מקימים מצות
עשה של יחוד הני"ה ברוך הוא יתברך שמו, ומזה גם שמטהר את
האדם וכו', ואפלו שאדם יהיה מלא זהמא וכו', מטנוף מעשיו הרעים
וכו' עם כל זאת על ידי כל מחשבה שרק חושבים ממנו יתברך זה
מטהר את האדם מהכל, כי מעט מן האור דוחה הרבה מן החשך,
ואין לתאר ולשער את גדל הזכות של בר ישראל הנמצא בזה העולם

הַעֹבֵר הַמְּלֵא הַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת וְזוֹכֵה לַחֲשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, הָרִי בְּשָׁמַיִם וּבְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם מִתְפָּאֲרִים עִמּוֹ אֵיךְ יִתּוּשׁ כְּמוֹהוּ וְכוּ', זוֹכֵה לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם הַזֶּה הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, וְלֹא בַּחֲנָם שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד מְאֹד בַּקְּדוּשָׁתוֹ וְטָהָרֵת הַמַּחְשָׁבָה, עַד שֶׁהִתְבַּטָּא פַּעַם וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קִיד) שֶׁצָּרִיכִים לְהִזָּהֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִרְהֵר חֵס וְשָׁלוֹם הַרְהוּרִים רַעִים, שֶׁעוֹקֵר אֶת הָאֵדָם לְגַמְרֵי מִשְׁרָשׁוֹ, וְלִכְּזֶה רֹאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וְיָתֵר עֵז, וּבַתְּקֵף הַדְּחָקוֹת וְהַחֲשָׁכוֹת שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ רַק תַּחֲשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ קֹדֶם לַחֲשֵׁב כְּרַגְע מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן בְּכָל פַּעַם תּוֹסִיף רַגַע, עַד שֶׁתִּהְיֶה רְגִיל כָּל כֶּף לַחֲשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׁלֵא תוֹכֵל לְהַסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְאֶפְלוּ כְּרַגַע, וְזֶה מְדַרְגָּת הַצְּדִיקִים שֶׁתְּמִיד רַק חוֹשְׁבִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְאֶפְלוּ בְּשַׁעַר שְׁמַדְבָּרִים עִם הָאֵדָם מְדַבְּרִים רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי מֵרַב הַדְּבָקוֹת שֶׁדְּבָקִים בָּאֵינן סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי אֶפְלוּ כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִם הַזּוֹלָת, הַהוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא מְדַבֵּר אֵלָיו, אֲבָל הוּא מְדַבֵּר אֶז אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְדַבֵּר זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ אֶפְלוּ רַגַע אַחַד, וּבְשָׁמַיִם זֶה עוֹשֶׂה יְחוּד גְּדוֹל מְאֹד, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פּב) מַחְשָׁבָה הֵם אוֹתִיּוֹת חֲשׁ"ב מ"ה, הֵינּוּ הָאֵדָם צָרִיךְ תְּמִיד לַחֲשֵׁב מֵה אֲנִי וּמֵה חַיִּי בְּלִתי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשׁוֹמֵר אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ תְּמִיד, וְאֶז קְדוּשׁ יֵאמֵר לוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אָקֵלֵד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ו שְׁבֻט ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תַּחֲיֶיהָ

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וְיָתֵר עֵז לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן, וְדַעֵי לָךְ שֶׁעַקֵּר הַשְּׁלָמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם לְחִזּוֹק גַּם אֶת אַחֲרִים, וּבְזֶה שֶׁמְחַזְּקִים אֶת

אַחֲרַיִם גַּם לּוּ יֵשׁ הַתְּחֻזָּקוֹת, וְלִכֵּן תִּרְאֵי לְחֻזַּק אֶת הַחֲבֵרוֹת וְהַשְּׁכָנוֹת שֶׁלָּהּ, וְכֵן אֶת קְרוֹבֵי מִשְׁפַּחְתְּכֶם וְכוּ' וְכוּ', וּבְזֶה שְׁתַּחֲזִקִי אֶת אַחֲרַיִם, גַּם לְךָ יִהְיֶה הַרְבֵּה הַתְּחֻזָּקוֹת, כִּי הַתְּחֻזָּקוֹת צְרִיכִים תְּמִיד.

בְּכָל דְּבַר שֶׁבִקְדָּשָׁה כָּבֵר מִתְלַבֵּשׁ גַּם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְכוּ', וְלִכֵּן תִּכְף וּמִיד כְּשֶׁהִקְמַתִי אֶת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהְלֵ אֲבָרְהָם שְׁזָה לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ אֲשֶׁר לְדַעְתִּי יֵשׁ בְּזֶה הַצְּלָחָה בְּלִתִּי רִגִּילָה לְמַעֲלָה מִן הַמְשַׁעַר, עִם כָּל זֹאת כָּבֵר בָּא הַהֶסְתּוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לֹא לְנִדָּב לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהְלֵ אֲבָרְהָם, וּכְאֵלוּ זֶה לֹא הוֹלֵךְ אֶל הַמְּקוֹם הַנִּכּוֹן וְכוּ', וְכוּ', אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁהַכֹּל הֶסְתּוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם כָּל פְּרוּטָה וְאַגוּרָה שָׂרָק מְנַדְּבִים לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל הוֹלֵךְ רַק לְזֶה, וְלִכֵּן אוֹ לִתֵּת לְהַאֲבִירָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר וְלִקְבֵּל מִמֶּנּוּ קְבֻלָּה, אוֹ לְמַסֵּר אֶת זֶה אֶךְ וְרַק לְהַמְשִׁיר וְלִקְבֵּל עַל זֶה קְבֻלָּה, וְאִז תִּהְיֶי בְּטוּחָה שֶׁכָּל הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהְלֵ אֲבָרְהָם, וְתַגִּידִי אֶת זֶה גַּם לְבַעֲלֶךָ.

הַעֲקֹר רְאֵי לְעִזּוֹר לִי לְהַרְחִיב אֶת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהְלֵ אֲבָרְהָם, שְׁזֶה עֲכָשׁוּ הַפְּנִינָה שְׁלִי, שְׁאֲנִי רוֹצֶה שְׁלֹא יִמָּצֵא אֶחָד שֶׁיִּשְׁאַר רַעֲב, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ שֶׁפַּע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ. הַמֵּאחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

אֶקְלָה.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שֶׁבַת קִדְּשׁ לְסִדֵּר מִשְׁפָּטִים כִּיז שֶׁבַת ה'תשס"ט שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ שֶׁמַּעֲתִי מִכֶּמָּה אֲבָרְכִים שֶׁדְּבַרְתָּ אִתָּם בְּרַבִּים בְּסַעוּדָה שְׁלִישִׁית, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקָךְ שֶׁעוֹרְרַת אוֹתָם בְּאֻמוֹנַת חֻזָּמִים כִּי זֶה צְרִיכִים יוֹתֵר מֵהַכֹּל, כִּי בְּלִי אֻמוֹנַת חֻזָּמִים אֵין כְּלוּם, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) שֶׁעַל יְדֵי אֻמוֹנַת חֻזָּמִים

אָדָם יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט מֵהַחַיִּים, וְלִכְּנֹן רְאָה לְהִיּוֹת חֲזָק וְאִמִּין מְאֹד וּלְעוֹרֵר עוֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים וְלִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים בְּאַפֵּן שְׂיִמְשֹׁךְ לְבַכֶּם אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר רִבְנוּ ז"ל בְּעֲצֻמוֹ אָמַר שֶׁכָּל מָה שְׂזָכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִגִּיל קִטְנוּת שְׁהִיָּה יְלֵד קָטָן, רַק עַל יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת שֶׁל צְדִיקִים שְׂזָכָה לְשִׁמְעַ, וְלִכְּנֹן גַּם אֶתְּהָ תִּסְפֹּר הַרְבֵּה סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, כִּי עַל יְדֵי שְׂמִסְפָּרִים תְּמִיד סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת אוֹמֵר רִבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהָר"ן חֶלֶק א' סִימָן רלד) נִטְהַר הַמַּחַ מַחֲשָׁבָה וְזוֹכִים לְהִיּוֹת דְּבָקִים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב

אָקֵלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ז שֶׁבֶט ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רְאֵה לְחֲזֹק אֶת עֲצֻמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז וְתִשְׁמַר מְאֹד אֵל תִּתֵּן
גַּט בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל
יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

רַק תִּצְאָ בְּכָל יוֹם לְהִתְבּוֹדֵד בְּהַר וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ כָּל מָה
שְׂאֵתָה צְרִיךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי בְּאַמַּת בְּלֵי תְּפִלָּה אֵי אֶפְשֵׁר
לְהִגִּיעַ אֶל שׁוּם מְקוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלַּתִּי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב

אקלז.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר משפטים כ"ז שבט ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך המלא צער ויסורים וכו' וכו'.

מה אמר לך גם אני משתתף בצערך הקשה ואת תעשי כפי שאת מבינה כי אני לא יכול להמליץ על גרושין כי לא באתי לזה העולם לשבר בתים אלא לבנות בתים, ולכן תעשי כל מה שבדרך להפדות ולהנצל מכל הצרות שעובר עליך וכו', את צריכה לשקם את הילדים ולדאג עבורם, תאמיני לי שזה נס שיצא לך עד עכשו ילדים נורמלים, ודי לחכימא.

בענין בית התבשיל-אהל אברהם אני מאד מאד מבקש אותך תעשי כל מה שביקלתך ללכת עם יד קשה עם מי שצריכים ולעשות כל מה שבדרך כדי שיצליח, כי תאמיני לי שכל חיי תלוי רק בזה, ואני לא יכול להסביר לך דבר זה על הכתב וכו' וכו', על כל פנים תאמיני לי שבזה תלוי כל חיי, כי צדקה תציל ממות ואין עוד צדקה יותר גדולה מזו מלהאכיל רעבים.

בודאי צריכים לשמר על הפלים ובפרט על מכונות שלא יהיה קצר שלא ירטב.

לקחתי את האברך ... גרו יאיר משעה עשר עד שתיים עשרה בלילה ויותר הוא ינקה את כל הסירים כי זה עבודה מאד מאד קשה, וגם הבנות צריכות ללכת לישן וזה לא שיד שאשה או בת יהיו ערים עד כל כך מאחר והוא מוכן לעשות את זה, רק צריכים להזהיר אותו שלא ישחק עם מים בתוך המכונות כדי שלא יתרטב.

בענין הבת ... תחיה שהיא בת ... תחיה היא נמצאת במצב רוח מאד מאד קשה והיא בקצר עם ההורים ועם המורות ולכן אמרתי שאני אקח אותה לבית התבשיל כי אני לא רוצה שתתקלקל לי,

וּבְכָל־טוֹב מְאֹד שֶׁהַבְּנוֹת תִּסְתַּוְּבַבְנָה סְבִיב בֵּית הַתְּבַשִּׁיל-אֶהֱלֶה אֲבָרְהֶם וַיְהִיו שְׁמוֹרוֹת מַחְבְּרוֹת רַעוֹת מֵאֲשֶׁר יִסְתַּוְּבָבוּ סֶתֶם עַל הָרְחוֹב כִּי אֲנִי רוֹאֶה עִם הַבְּנִים זֶה הַצְּלִיחַ שֶׁמִּסְתַּוְּבָבִים סְבִיב בֵּית הַתְּבַשִּׁיל וְלֹא יוֹצְאִים לְשׁוֹם מְקוֹם אַחֵר, וְלִכֵּן רְצִיתִי שְׁגַם הַבְּנוֹת לְהַעֲסִיק אוֹתָן בֵּית הַתְּבַשִּׁיל כִּי אֲנִי רוֹצֶה שְׁכָל נְשׁוֹת אֲנִי יָבוֹאוּ לְאָכַל שְׂמֵה וְשִׁיְהִיָּה הָרַחֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד.

תַּעֲזְרֵי לִי בְּמָה שְׂאֵת רַק יְכוּלָה וּבָזָה יַעֲזוֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמְּאַחַל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב

אֶקְלַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת מִשְׁפָּטִים כ"ז שְׁבַט ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לִנְכוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ לְשִׁמְעַת אֵיךְ שִׁישׁ לָךְ קָשֶׁר טוֹב עִם הַתְּלִמִּידִים שְׁלֹךְ, הַעֲקָר תַּחֲדִיר בְּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה, כִּי מָה שֶׁמְכַנִּיסִים בִּילְדִים כְּשֶׁהֵם עֲדִין קְטַנֵּי קְטַנִּים זֶה מָה שִׁישְׂאָר לָהֶם כָּל חַיֵּיהֶם, וְאֲנִי רוֹאֶה בְּחוּשׁ שְׁלִצְעָרֵי הָרֵב אֵלּוֹ שֶׁקָּצְצוּ אֶת זְקַנָּם וַיִּצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה זֶה מִפְּנֵי שְׁלֹא קַבְלוּ חֶסֶן כְּשֶׁהֵם הָיוּ קְטַנִּים.

בְּעֵינַי הֵילֵד שֶׁהוּא לֹא שְׁפוּי זֶה אֶתָּה צְרִיךְ לְהַכִּין שְׂאֵתָה לֹא יְכוּל בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן לְעֲשׂוֹת בְּזָה שׁוֹם דְּבָר, וְלִכֵּן רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹ וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב

אקלט.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר משפטים כ"ז שבט ה'תשס"ט
שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני בצער גדול מאד על אשר אתה לקחת סמים
קשים וכו' וכו', ואני מזהיר אותך אם אתה לא תפסיק אני אשתדל
להוציא אותך מהקהלה מה שיותר מהר, ואני מבטיח לך שאתה
תתגרש כי אם אשתך יתגלה לה מה שאתה עושה לא יועיל שום דבר
וכו' וכו', לא בחנם שבאת לאסור נדה החמור וכו' וכו', ועל ידי זה
אשתך הפילה רחמנא לישזבן כי זה מאד מאד חמור, ולכן אני מאד
מבקש אותך שתפסיק לעשן סיגריות ומכל שכן וכל שכן להפסיק עם
הסמים, הקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון
ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבוע טוב

אקמ.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר משפטים כ"ז שבט ה'תשס"ט
שלוש רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך כפי שאת כותבת נראה שהאח השתבש דעתו וכו',
כי מה זאת אומרת הוא לא רוצה להסתפר וכו' ומה זה שמדמה את
עצמו ליוסף הצדיק וכו' וכו', כנראה שנשתבש דעתו, הקדוש ברוך
הוא ישלח לו רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד.

העקר צריכים לבקש את הקדוש ברוך הוא שישנה את הגישה
שלו ויחזור בתשובה שלמה ויעזב את מעשיו הרעים וכו' וכו', ואם

מתחרטים הקדוש ברוך הוא מוחל, יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבוע טוב

אקמא.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר משפטים כ"ז שבט ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על זה שאת רוצה לעזר בבית התבשיל-אהל אברהם, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תהיי לי לעזרה ומאד מאד אעריך את זה, ולכן אני מאד מבקש אותך תעשי כל מה שביכלתך לארגן נשות אנ"ש ושיהיו בקשר עם ... תחיה ותעזרו לי לבצע את רצוני וכסופי בבית התבשיל-אהל אברהם.

אני מאד מבקש אותך שתעשי כל מה שאת יכולה שאצליח בגדול בבית התבשיל-אהל אברהם, ואהיה לך אסיר תודה.

העקר זה אמונה לדעת שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון.

המאחל לך שבוע טוב

אקמב.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר משפטים כ"ז שבט ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רָאָה לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיּוֹן וְשִׁתְּבוּא פֶה יִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְפֹלְגַת וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב וְתִצָּא מִכָּל הַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ וְתִצָּא מִכָּל הַדֵּינִים וְהַחֻבּוֹת שֶׁלְּךָ וּכְכֹר לֹא תִצְטָרֵךְ לְהַטְלִיל בְּגִלוֹת הַמֶּה.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁי עִם הַתְּרַגּוּם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי עֵקֶר הַצְּלָחָה שֶׁל הָאָדָם כְּשׁוֹזָכָה לְעֵבֵר עַל פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ מִדֵּי שְׁבוּעַ שְׁבוּעַ, כָּל אֵלֹו שְׁסוּבָלִים זֶה רַק מִפְּנֵי שְׁנַתְרִשְׁלִים מִלְעֵבֵר עַל פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּבְיֵא לִי אֲרָגֵז אוֹ שְׁתִּי אֲרָגֵזִים כְּמָה שֶׁאַתָּה יִכּוֹל "שְׁפַת הַנִּחַל" כִּי אֲנִי צָרִיךְ אֶת זֶה מְאֹד.

הַמֵּאחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב

אִקְמָג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצָאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר מִשְׁפָּטִים כ"ו שַׁבָּט ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי אוֹמֵר לְךָ שֶׁהַשְּׁדוּף הַזֶּה הוּא שְׁדוּף מְצִיָּן לוֹקַח רַק זְמַן עַד שְׁמַרְגִּילִים אֶת עֲצָמָם לְדַבֵּר, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזְּקִי וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים.

הַמֵּאחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב

אקמד.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר משפטים כ"ז שבט ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לך מה לחשש כי הוא בחור מצין והשדוף הוא שדוף טוב מאד, ואל תדאגי, והקדוש ברוך הוא יעזר שיצא הדבר לפעל, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

כנראה זה היה סתם לשון הרע, כי הוא בחור מצין ויכול להיות שספרו לך מה שהיה כשהיה ילד צעיר אזי לא שואלים שאלות על ילד צעיר, אבל עכשו הוא בחור נפלא מאד ובעל מדות ובעל דרך ארץ גדול מאד, יעזר הקדוש ברוך הוא שתבשרי לי תמיד בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבוע טוב

אקמה.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר משפטים כ"ז שבט ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך, הספור שלך ספור מאד מענין איך שרצו לעשות הפלה וכו' ותהלה לאל יצאת בריא ושלם, גם אתי היה אותו ספור והקדוש ברוך הוא עזר שהנה אני חי ברוך השם בנס נפלא.

לדעתי אתה צריך להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך ותמיד רק לחשב ממנו יתברך ולהרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא אשר כל דבור ודבור שמדברים מהקדוש ברוך הוא זה הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל.

לא כדאי לך לזרק את העבודה של פרמדיק תמשיך בעבודה הזו כי זה זכות הרבים גדול מאד לעזור ליהודים, אבל הייתי מייעץ לך לא כדאי לך להצטיין ולעלות מעלה מעלה, כי אחר כך לא יהיה לך זמן פנוי לשום דבר ולכן תשאר במה שיש לך ואולי לעלות קצת כדי שיהיה לך גם זמן לאשתך ולילדים, וכן שתלמד בכל יום מקרא חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע ומשנה שתלמד כמה פרקים משניות והעולה על הכל דף גמרא, ומי יתן שיהיה בסדרת דף היומי שזה יחזק אותך מאד.

אל תהיה שבור משום דבר, העקר מה שאתה צריך לעשות רק להיות בשמחה ולעבד מאד מאד על נקודת השמחה, יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

תרגיש את עצמך חפשי לכתב לי ואני אענה לך על כל מה שאתה שואל, העקר תהיה חזק באמונה שזה יסוד מוסד, יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבוע טוב

אקמו.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר משפטים כ"ז שבט ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך שבוע טוב

אָקֻמָּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה כ"ח שִׁבְט ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֶהוּבֵי יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאַנּוּ זֹכִים עֲכָשׁוּ לְהַכְנִס בֵּימֵי אֲדָר הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם יָמִים שֶׁל שְׂמֵחָה, וּמוּבָא בְּשֵׁם צְדִיקִים, כְּמוֹ שֶׁקָּדַם חֲדָשׁ תְּשָׁרִי מְקַדְיָמִים חֲדָשׁ אֱלוּל שֶׁהוּא תְּשׁוּבָה מִיִּרְאָה שְׂבוּכִים וּמִתְפַּלְלִים וּמִתְחַנְּנִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ שְׂיִמְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, כְּמוֹ כֵּן קָדַם חֲדָשׁ נִיסָן מְקַדְיָמִים חֲדָשׁ אֲדָר שֶׁהוּא תְּשׁוּבָה מֵאַהֲבָה, לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֵחָה, וְלִרְקֹד בְּכָל יוֹם, וּלְהַגְבִּיר אֶת הַשְּׂמֵחָה עִם כָּל הַכַּחוֹת, כִּי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר סָבַר בְּתִשְׁרֵי נִבְרָא הָעוֹלָם, וּבְתִשְׁרֵי עֲתִידִין לְהַגְאָל, וְלָכֵן מְקַדְיָמִים חֲדָשׁ שֶׁל תְּשׁוּבָה מִיִּרְאָה, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ סָבַר בְּנִיסָן נִבְרָא הָעוֹלָם, וּבְנִיסָן עֲתִידִין לְהַגְאָל, וְלָכֵן מְקַדְיָמִים חֲדָשׁ שֶׁל תְּשׁוּבָה מֵאַהֲבָה, וְלָכֵן רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד כָּל הַחֲדָשׁ הַזֶּה חֲדָשׁ אֲדָר, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִיּוֹנֵי מְאֻמְצִים שְׂבַעֵוֹלָם, לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן עוֹבֵר עֲכָשׁוּ עַל עִם יִשְׂרָאֵל מַה שְּׁעוֹבָה, וּבְכָל יוֹם שׁוֹמְעִים הַתְּאַבְדִּיּוֹת וְכוּ' (מַה שְּׂבֻאֲמַת מְעִלִּימִים אֶת זֶה מֵהַצְּבוּר וַיִּשׁ צְנוּוּרָה מְאֹד חֲזָקָה לֹא לְפָרְסֵם אֶת זֶה בְּעִתּוֹנִים) אֲבָל בְּאַמַּת בְּשִׁקְט אֵין יוֹם שֶׁלֹּא יִהְיֶה בּוֹ הַתְּאַבְדִּיּוֹת, וְהַכֹּל מִפְּנֵי שְׂאַנְשִׁים אֵין לָהֶם מִי שִׂישְׂמַע אוֹתָם, וַיִּהְיֶה לָהֶם לְאַזֵּן קֶשֶׁבֶת, וְאַיִן לָהֶם הַתְּחִזְקוֹת, וְלָכֵן חוֹב מְנַח עַל כָּל אֲחָד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לְצַאת וּלְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל דִּיקָא בְּחֲדָשׁ אֲדָר, חֲדָשׁ שְׂמִכְנִיעִים אֶת קֶלֶפֶת הַמֶּן עֲמָלֶק שְׂרוּצָה רַק לְקַרֵּר אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (דְּבָרִים כה) "אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ" שְׂמִכְנִיס קְרִירוֹת בְּאַדָם, וְכֵן כְּתִיב (שְׁמוֹת י"ז) "הִלֵּשׁ הוֹי"ה בְּקַרְבְּנוּ אִם אֵין" שְׂמִכְנִיס סְפָקוֹת בְּאַדָם, שְׁזֶה מַה שֶּׁהוֹרֵס אֶת בְּנֵי אָדָם כְּשֶׁנִּכְנָסִים בְּאַיִזָה צָרָה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְאִם אֵין אֲמוּנָה אֵין אֵל מִי לְפָנָו, וּבְפֶרֶט כְּשֶׁאֵין פְּרָנְסָה זֶה גְרוּעַ מֵהַכֹּל, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (שְׁמוֹת רַבֵּה פְּרָשָׁה לֵב סִימָן י"ב) אֵין בְּעוֹלָם קֶשֶׁה מִן הָעֲנִיּוֹת שֶׁהוּא קֶשֶׁה מְכָל יִסוּרֵין שְׂבַעֵוֹלָם אֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ כָּל הַיִּסוּרֵין לְצַד אֲחָד וְהָעֲנִיּוֹת לְצַד אֲחָד וְכוּ', אָמַר לוֹ

הקדוש ברוך הוא לאיוב מה אתה רוצה עניות או יסורין אמר לו איוב רבון העולם מקבל אני עלי כל יסורין שבעולם ולא עניות כשאצא לשוב ואין בידי פרוטה לקנות מה אכל וכו', עין שם. וכן אמרו (מדרש זוטא רות פ'רשה א' סימן כ') אמר רבי חייא בר אבא כל היסורים קשים ויסורים של עני קשה מכלם כל יסורים באין והולכין למקומם ומתחדש הגוף לכמות שהיה אבל יסורים של עני מכהין עיניו של אדם שנאמר (תהלים פ"ח י') "עיני דאבה מני עני"; וזה מה שקורה עכשו שבני אדם פשוט רעבים מלחם פשוטו כמשמעו, ואין לאל ידם לפרנס את ביתם, והילדים מבקשים אכל ואין להם לתן, וזה מה שהביא אותם למחשבה של התאבדות רחמנא לישזבן, ואם מחזקים ומעודדים אותם באמונה פשוטה בו יתברך, ונותנים להם את ספרי רבנו ז"ל החוכרות והקנטרסים וכו' וכו', זה מפייח בהם רוח חיים חדשה ותקוה לחיות, ולכן אשרי מי שיוצא בכל יום אפלו קצת להפצה, וכן לחזק ולעודד ולשמח את נשמות ישראל, אשר שכרו גדולה בשמים, כי למעלה מתפארים עם בני אדם שזוכים לחזק את אחרים.

ובזה תבין ותשכיל את גדל החסד חנם שעשה עמנו הקדוש ברוך הוא, שזכיתי להקים בית התבשיל - אהל אברהם, כדי שלא ימצא בקהלתנו משפחה אחת שהולכים לישן בלי אכל, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעזר לי בזה, כדי שאוכל לעמד בזה, ואם אתה תורם משהו וכו', תתורם רק להאברהם ... גרו יאיר ויתן לך קבלה, או להמשרד של "שמח צדיק" ויתנו לך קבלה, ואז תהיה בטוח שהכסף מגיע לבית התבשיל - אהל אברהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אַקְמַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה כ"ח שְׁבַט ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וְיִתֵּר עָז, וּבִפְרָט שְׁעַכְשׁוֹ נִכְנָס
 חֲדָשׁ אֶדְר חֲדָשׁ הַשְּׂמֻחָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל שְׁעַקֵּר הַצְּדָקָה הִיא בְּחֻדְשׁ
 אֶדְר, וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד מְאֹד לְעֹזֵר לִי לְהִרְחִיב אֶת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל
 - אֵהֵל אַבְרָהָם, כְּדֵי שְׁלֵא יִהְיֶה מִשְׁפָּחָה אַחַת בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 שְׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן בְּלֵי אֶכְל, לְצַעֲרֵי הָרַב שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם סְפוּרִים
 מְזוּעָזְעִים, שֶׁל אֲנָשִׁים שְׂמֵתֵאבְדִים רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, כִּי אֵין בֵּיָדָם
 לְפָרְנֵס אֶת בֵּיתָם, וְתִהְיֶה לְאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹזֵר לָנוּ בְּזִכְיוֹת חַנּוּם,
 לְהִקְיָם בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם, שְׁעַל כָּל פְּנִים אֶכְל לֹא יִחְסֹר לָנוּ,
 וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַעֲזְרֵי לִי עִם מָה שְׂאֵת יְכוּלָה שְׂאֲצַלִּיחַ
 בְּגִדּוֹל עִם בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם, וְזֶה זְכוּת מְאֹד גְּדוּלָה, כִּי כָּךְ
 אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עִירוּבֵין מֵא): שְׁעִנְיֹת מֵעֲבַרְת אֶת הָאָדָם עַל
 דַּעְתּוֹ וְעַל דַּעַת קוֹנוֹ; וְאָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה לֵד סִימָן י"ב) אֵין בְּעוֹלָם
 קָשָׁה מִן הָעֲנִיּוֹת שֶׁהִיא קָשָׁה מִכָּל יִסּוּרֵין שְׁבַעֲוֹלָם; וְרוֹאִים הַיּוֹם בְּנֵי
 אָדָם מַחֲטֹטִים בְּזִבְלִים סְבִיב מְסַעְדוֹת לְמִצָּא אֵיזָה אֶכְל לְתַת לִילָדִים
 בְּלֵי שׁוֹם גְּזֻמָּא כָּלָל, וְתִהְיֶה לְאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זְכָה אוֹתָנוּ עִם
 מִתְנָה כְּזוֹ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם, שְׁעַל כָּל פְּנִים לֹא יִחְסֹר לְכָלֵל
 אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרַסְלָב אֶכְל טְרִי וְטְעִים מִמֶּשׁ מְעַדְנִים
 לְאֶכְל בְּשַׁפַּע לְכָל הַמִּשְׁפָּחָה, אֲשֶׁר בְּאֶמֶת רָאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח בְּזֶה מְאֹד
 מְאֹד, כִּי דָבָר זֶה אֵין בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּכְבָר כְּתַבְתִּי כְּמָה פְּעָמִים אֲשֶׁר
 (תְּהִלִּים קכ"ח) וְרָא"ה בְּנִי"ם לְבְנֵי"ךְ שְׁלוֹ"ם ע"ל יִשְׂרָא"ל עוֹלָה בְּדִיוֹק
 כְּמִסְפָּר בֵּי"ת הַתְּבַשִּׁיל אֵה"ל אַבְרָהָם" כִּי אֵין עוֹד שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל
 לְאֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים כְּמוֹ שְׂרוּאִים שֵׁישׁ אֶכְל בְּשַׁפַּע, הֵן לִילָדִים וְהֵן
 לְנִכְדִים, תְּאֲמִינִי לִי מִי שְׂשֵׁרוּי בְּאוֹר הוּא לֹא יוֹדַע מָה זֶה חֲשָׁךְ, וּכְמוֹ
 שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה ל.) לְעוֹלָם אֶפְלוּ בְּעַל הַנֶּס אֵינוּ מְכִיר
 בְּנִסּוֹ; כְּמָה אֲנָשִׁים מְסֻתְבָּבִים הַיּוֹם בְּלֵי אֶכְל פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאֵין

להם להאכיל את ילדיהם, ותהלה לאל אנחנו קבלנו מרבנו ז"ל מתנה את בית התבשיל - אהל אברהם, ולכן ראי לעזר לי שאוכל לעמד בזה, ויתרחב הבית התבשיל כדי שנוכל לתן לכלם לאכל.

רק חזקי ואמצי מאד ותשתדלי שיהיה ביניכם שלום בית אמת, והבנה הדדית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקמט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה כ"ח שבט ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך שסוף כל סוף אתה מתחיל להעריך איזה אשה יקרה קבלת, אשר לדעתי יקח לך עוד זמן רב להבין את זה, כי היא מאד מאד מסורה אליה, ולכן תראה לכבדה וליקרה מאד מאד.

הולך לי בחיים להרחיב ולהגדיל וליפות את הבית התבשיל - אהל אברהם במה שרק יכולים, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעזור לי בזה, כי עכשו זה אצלי יותר חשוב מהכל, ועל כן תזרז את ... נרו יאיר שיגמר את המחסן המגבות עוד היום הזה, כי זה געל נפש שיהיה תלוי מגבות בכל החצר ועל הדלתות וכו', וכו', וכן להוציא את התנור המשמש וכו', וצריכים לעשות שמה סדר, תדבר עם גברת ... תחיה להתאים שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, כי לדעתי אין בכל העולם דבר כזה לתת אכל בשפע ובכבוד כמו הבית התבשיל - אהל אברהם.

ראה לכתב לי למי צריכים לכתב מכתבי התחזקות, כדי

שִׁיתְמִידוֹ בְּהוֹרֵאת קֶבֶע, אוּ בַּהֶפְצָה, כִּי עָקַר הַחֲכָמָה שִׁיכְנַס שְׁפַע
וְלֹא לְבִזּוֹ כְּסָפִים עַד שֶׁנֶּצְטָרַךְ אַחֵר כֶּן לְלַכֵּת לְהַלוֹת כְּסָפִים וְנִסְתַּבֵּךְ
בְּחֹבוֹת עֲצוּמִים כְּמוֹ בְּמוֹסְדוֹת אַחֵרִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת חָכְם
הַרוֹאֶה אֶת הַנוֹלָה, אֶקְוֶה שֶׁתִּבִּין דְּבַר מֵתוֹךְ דְּבָר.

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב לְמָסֵר לְאַחִיךָ עֲבוּר ר' ... שְׁלִיט"א.

וְכֵן תִּמְסֹר ל... גֵּרוֹ יְאִיר מִכְּתָב לְהֵרֵב ... שְׁלִיט"א

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶקְנֵה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה כ"ח שְׁבַט ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַרֵב הַגָּאוֹן הַמְּפָרָסֵם חוֹבֵר חֲבוּרִים נִפְלְאִים
אֲשֶׁר מְאֹד נִצְרָכִים לְהַמּוֹן עִם, וְהֵם סִדְרֵי סִפְרֵי "... רַבִּי ...
שְׁלִיט"א

תְּשׁוּאָת חֵן לָכֶם עַל הַסִּפְרִים הַיְקָרִים "... חֶלֶק א' וְחֶלֶק ג'
שֶׁשְׁלַחְתֶּם אֵלַי, מָה אִמַּר לָכֶם הַסִּפְרִים הָאֵלֶּה הֵם פְּלֵאֵי פְּלֵאִים, מִמֶּשׁ
בְּקִיאוֹת נִפְלְאָה מְאֹד, וּמִסֵּדֶר דְּבַר דְּבוּר עַל אוֹפְנֵיּוֹ בְּאִפְּן נִעְלָה וְנִפְלְאָה
מְאֹד, וְאִף שֶׁכָּבֵד עֲבַרְתִּי עַל חֶלֶק ג' שֶׁהִיָּה בְיָדִי, עִם כָּל זֹאת עֲכָשׁוּ
פָּנִים חֲדָשׁוֹת בְּאוֹ לְכֹאֵן, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֶלְקְכֶם שֶׁזְכִּיתֶם לְסֵדֶר
כְּלָלִים בְּסֵדֶר נְכוֹן וְנִפְלְאָ כְּזֶה, אֲשֶׁר לֹא קָדְמוֹ אַחֵר.

מָה שֶׁכָּתַב בְּכָלֵלִי הַפּוֹסְקִים הַרְאִשׁוֹנִים סִימֵן כ"ה אֲשֶׁר יֵשׁ
שֶׁכָּתְבוּ שֶׁסִּפֵּר רְזִיאַל הַמְּלֵאךְ אֵינּוּ מְאָדִם הַרְאִשׁוֹן וְכוּ', כֵּן דַּעְתּוֹ שֶׁל
רַבְּנוּ נַחְמָן מִבְּרִסְלָב זי"ע, וּמָה שֶׁמוּבָא בְּהַזְהַר "סִפְרָא דְאָדָם קְדָמָא"
זֶה לֹא סוֹכֵב עַל הַסִּפֵּר הַזֶּה, כִּי זֶה חֵבֵר צְדִיק אַחֵר, וְלִכֵּן שְׁלֵא יִקְשֶׁה
לָכֶם עַל רַבִּי צְדוֹק הַכֹּהֵן מְלוּבְלִין זי"ע שֶׁכָּתַב כִּי סִפֵּר רְזִיאַל חֲבָרוֹ
רַבִּי אֶלְעָזָר רוֹקַח מִגְּרַמִּיזָא זי"ע, כִּי כֵּן דַּעְתּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ זי"ל.

וּמָה שֶׁכָּתַב בְּסִימֵן ל"א בְּעִנְיַן סִפֵּר רַבְּנוּ יְרוּחָם טוֹב מְאֹד

שְׁהֶאֱרַכְתֶּם כִּי אֵין מָה לְחַשֵּׁשׁ עַל לְחֹזֵר וּלְהִדְפִיסָם עוֹד פֶּעַם, כִּי כִּף אָמְרוּ עַל כֵּמָה סְפָרִים שְׁמִי שִׁיחֹזֵר וַיִּדְפִיסֶם יֵשׁ סִכְנָה וְכוּ', וּבִאֲמַת לֹא נִכּוֹן הַדְּבָר, כִּי יֵשׁ לְהַמְחִיב נִיחָא גְדוּלָּה בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן כְּשִׁחֲדוּשׁוֹ וְחִבּוּרָיו מִתְפַּשְׁטִים בְּעוֹלָם, כִּי כִּבְר בְּקִשׁ עַל זֶה דּוֹד הַמְּלֶךְ כְּמֵאֲמָרָם וַ"ל (יְבֻמוֹת צו:): דָּאֲמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים סא) "אֲגוּרָה בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים" וְכִי אֶפְשָׁר לוֹ לְאָדָם לְגוֹר בְּשָׁנֵי עוֹלָמִים אֲלֵא אָמַר דּוֹד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם יְהִי רְצוֹן שְׁיֵאמְרוּ דְבַר שְׁמוּעָה מִפִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה דָּאֲמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשּׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחִי כֹל תְּלַמִּיד חָכָם שְׂאוּמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּיו בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁפַתוֹתָיו דּוֹכְבוֹת בְּקָבֵר אָמַר רַבִּי יִצְחָק בֶּן זְעִירָא וְאִיתִימָא שְׁמַעוֹן נְזִירָא מֵאִי קָרְאָה (שִׁיר הַשִּׁירִים ז') "וְחִכְךָ כִּיִּין הַטּוֹב הוֹלֶךְ לְדוֹדֵי לְמִישְׁרִים דּוֹכְבִּי שְׁפָתַי יִשְׁנִים" כְּכִמְר שֶׁל עֲנָבִים מָה כְּמַר שֶׁל עֲנָבִים כִּיִּין שְׁמַנִּיחַ אָדָם אֲצַבְעוּ עָלָיו מִיַּד דּוֹכְבִּי אִף תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים כִּיִּין שְׂאוּמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁפַתוֹתֵיהֶם דּוֹכְבוֹת בְּקָבֵר; וּלְפָלֵא לָמָּה הַדְּפִיס רַק כִּרְךָ אַחַד מִסְפָּר רַבְּנֵי יְרוּחָם וְלֹא הַדְּפִיס אֶת הַכֹּל, אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי יַעֲשֶׂה נַחַת רוּחַ וַיִּנְיָחָא גְדוּלָּה לְהַמְחִיבֵר.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ

אֶקְנֵא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר תְּרוּמָה כ"ח שְׁבֻט ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל אֶהוּבֵי יְדִידֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שְׁיֵשׁ לִי שְׁנִכְנִסְתָּ בְּעֵבֵי הַקּוֹרָה לְעוֹזֵר לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אֲבִרְהֶם, וְכִדָּאֵי שְׁתַּקַּח חֲזָרָה אֶת הַתְּנוּרָה הַיִּשְׁוֹן עַד שְׁנִשְׁגִּי תְּנוּרָה גְּדוּל תַּעֲשִׂיתִי וְכוּ', רַק חֲזַק וְאֲמִץ וְתִמְשִׁיךְ לְעוֹזֵר לִי בְּכָל הַתְּחוּמִים וְחַדֵּשׁ יְמֶיךָ כְּקִדְמָה בִּיתְרָ שְׂאֵת וּבִיתְרָ עוֹז, כִּי כֹל עוֹזָרָה מִמֶּךָ זֶה עוֹזֵר לִי מֵאֵד, כִּי אֲנִי רַק אָדָם אַחַד

וְאֲנִי מְסוּבָב עִם כָּל כֶּף הַרְבֵּה עֲנִינִים וְכוּ' בְצַרְכֵי הַרְבִּים וְכוּ', וְכוּ',
וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁעוֹזֵר לִי.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב לְהֶרֶב ... שְׁלִיט"א וְתִכְנִיס אֶת זֶה בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר
"שְׁפַת הַנַּחַל" חֶלֶק ג' שְׁתַּתֵּן לוֹ, וְתִמְסַר לוֹ דְרִישַׁת שְׁלוֹם מִמֶּנִּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶקְנֹב.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם וְתַבְרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר תְּרוּמָה כ"ח שְׁבַט ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרָה"ג הַמְּפֹלֵא
עוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, אִישׁ חֵי רַב פְּעֻלִים,
מְקִים עֲלֵה שֶׁל תּוֹרָה, וּמְקָרֵב נַפְשׁוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יְדִידִי
וְיָדִיד כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, רַבִּי ... שְׁלִיט"א.

פֹּה תִקְבַּל סֵפֶר "שְׁפַת הַנַּחַל" חֶלֶק ג' שְׁאֵךְ יֵצֵא מִהַדְפּוֹס, לְאוֹת
יְדִידוֹת וְאֶהְבֶּה, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּזְכּוּ לְהַגְדִּיל תּוֹרָה
וּלְהַאֲדִירָה, וְתַרְבוּ חֵילִים לְאוֹרֵי־תֵא, וְיִתְרַבֶּה גְבוּלוֹ בְּתַלְמִידִים, אֲשֶׁר
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל מַעְלָתוֹ בְּשָׁמַיִם, וְכַמוּבָא בְּזוֹהַר (תְּרוּמָה
קכ"ח) וּמִנָּא יַדְעִינָן דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בֵיהּ וְשׁוּי מְדוּרִיָּה
בֵּיהּ, כַּד חִמִּינָן דְרַעוּתָא דְהַהוּא בַר נֶשׁ לְמַרְדֵּךְ וְלֹא שְׁתַּדְלָא אַבְתָּרָה
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּלַבִּיָּה וּבְנַפְשִׁיָּה וּבְרַעוּתִיָּה, וְדַאי תַמָּן יַדְעִינָן
דְּשָׂרְיָא בֵּיהּ שְׂכִינְתָא, כַּדִּין בְּעִינָן לְמַקְנֵי הַהוּא בַר נֶשׁ בְּכֶסֶף שְׁלִים,
לְאַתְחַבְרָא בְּהַדִּיָּה וּלְמִילָף מְנִיָּה, וְעַל דָּא קַדְמָאֵי הָווּ אֲמַרֵי וּקְנָה לָךְ
חֶבֶר, בְּאַגְר שְׁלִים בְּעֵי לְמַקְנֵי לִיָּה, בְּגִין לְמַזְכֵּי בְשְׂכִינְתָא, עַד הֵכָא
בְּעֵי לְמַרְדֵּךְ בְּתַר זַכָּאָה וּלְמַקְנֵי לִיָּה. אוּף הַכִּי הַהוּא זַכָּאָה בְּעֵי לְמַרְדֵּךְ
בְּתַר חִיִּבָּא, וּלְמַקְנֵי לִיָּה בְּאַגְר שְׁלִים, בְּגִין דִּיעֵבֵר מְנִיָּה הַהוּא זְהֻמָּא,
וְיִתְכַפֵּיא סְטְרָא אַחְרָא, וְיַעֲבִיד לְנַפְשִׁיָּה, בְּגִין דִּיתְחַשֵּׁב עֲלֵיהּ כְּאֵלוֹ
הוּא בְּרָא לִיָּה, וְדָא אִיהוּ שְׂבָחָא דִּיסְתַּלְק בֵּיהּ יְקָרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא יְתִיר מְשֻׁבָּחָא אַחְרָא, וְאִסְתַּלְקוּתָא דָּא יְתִיר מְכֻלָּא, מְאִי טַעְמָא,

בגין דאיהו גרים לאכפיא סטרא אחרא, ולאסתלקא יקרא דקודשא בריך הוא, ועל דא כתיב באהרן, (מלאכי ב ו) "ורבים השיב מעון", וכתיב (שם ה) "בריתי היתה אתו". תא חזי, כל מאן דאחיד ביידא דחייבא, ואשתדל ביה למישבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא. גרים לאכפיא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא, ועל האי בר נש כתיב (מלאכי ב) "בריתי היתה אתו החיים והשלום" וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה. ועל דא כתיב (תהלים קי"ב ג) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך הון ועשר בביתו וצדקתו לעד זרח בחשף אור לישרים" וגו'; ולכן ראו להתחזק ביתר שאת ויתר עז ולא להתפעל משום בריה שבועולם, ואין מה להוסיף על דברי הזהר הקדוש שהכל טוב עליו.

הכותב וחותם למען כבוד התורה

אקנג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה כ"ח שבט ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך,

בשום פנים ואפן אסור לך לעזב את אשתך, כי בשנה ראשונה אסור לעזב את האשה לבה, ואני מכרח להזהיר אותך אזהרה כפולה ומכפלת, אם תגביה את הידים שלך על אשתך עוד פעם אחת יהיה שמה גט ותהיה זרוק כמו כלב וכו', אני לא יודע איפה למדת את ההנהגה המכערת הזאת להגביה ידים על האשה וכו', אני עשיתי אתך חסד לפני משורת הדין, וקבלת אשה יקרה, ואצלך נתקיים מאמרם ז"ל (נדה ל) לעולם אפלו בעל הנס אינו מכיר בנסו, אתה אפלו

לא יְכוּל לְתַאֵר אִיזָה נֶס בְּתוֹךְ נֶס שְׂיִכְלֶתָ לְהִתְחַתֵּן וְכוּ', אִיךְ שְׁהֵיִתָּ נִרְאָה זְרוּק וְכוּ', מְלַכְלֶךְ וְכוּ', בְּלִי סֵדֵר וְכוּ', וְקִבַּלְתָּ אִשָּׁה כָּל כֶּף טוֹבָה וִיקָרָה, עֲכָשׁוּ אֶתָּה רוֹצֵה לְעֹזֵב אוֹתָהּ לְחוּ"ל עִם תְּרוּץ שְׂאֵי לָךְ כֶּסֶף, וְכֵן אֶתָּה מַגְבִּיִּה עֲלֶיָּה יְדִים, לְכֵן אֲנִי מְזַהֵיר אוֹתָךְ אֲזַהְרָה אַחֲרוֹנָה, אִם עוֹד פְּעַם אֶתָּה עוֹשֶׂה אֵת זֶה גְּמַרְנוּ, אֶתָּה תִּקְבַּל גֵּט וְאֲנִי לֹא אַחֲרָאֵי עַל זֶה, אֲנִי אֵת שְׁלִי אֶמְרָתִי וְזֶהוּ זֶה.

הַמְצַפֶּה שֶׁתִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה

אֶקְנֵד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תְּרוּמָה כ"ח שְׁבֻט ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

אִין אֶתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂאֶתָּה גּוֹרֵם לִי בְּזָה שְׂאֶתָּה קוֹצֵץ אֵת הַזָּקֵן וְכוּ', לֹא הָאֲמַנְתִּי שְׂזֵה יְקָרָה, וּבִפְרֹט שְׂאֶתָּה כָּל כֶּף מְנַבֵּל אֵת הַפֶּה שְׁלֶךְ נֶגֶד אִשְׁתְּךָ וְכוּ' בְּפָנַי בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה וְכוּ', וְאֶתָּה זוֹרֵק מִשְׁפָּטִים שְׁהֵנָּה אֶתָּה הוֹלֵךְ לְהִתְגַּרֵּשׁ מִמֶּנָּה מָה אֶתָּה צָרִיךְ אוֹתָהּ וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂאֶתָּה צָרִיךְ לְקַחַת כְּדוּרֵי הַרְגָּעָה, כִּי אָדָם נוֹרְמָלִי לֹא מְדַבֵּר כִּכֶּה, וְחֻבֵּל מְאֹד שְׂיִתְפָּרֵק לָךְ הַבֵּיתָ, אֲנִי מִכְּרַח לְהַזְהִיר אוֹתָךְ.

מוֹהֲרַנ"ת ז"ל אָמַר שְׂאִיךְ מִתְחִילִים לְהִדְרֹדֵר לְעֹזֵב אֵת הַיְהוּדוּת וְכוּ', מִתְחִילִים לְקַצֵּץ אֵת הַפְּאוֹת וְאֵת הַזָּקֵן, וְכֶף לֹאט לֹאט מִדְּרֹדְרִים עַד הַתְּהוּם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, וְתַעֲזֹב כֶּבֶר אֵת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁלֶךְ, וְתִכְנַס בְּכוֹלֵל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעֵתִים שְׁלֹשׁ, וְחֻכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (כְּתוּבוֹת נט.) הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיַדִּי שְׁעָמוּם (שְׁגֵעוֹן) וְלִידֵי זְמָה נְאוּף, וְכֵן אוֹמֵר הַרְמַב"ם אִין תְּאוֹת נְאוּף

רוּדף על הָאָדָם אֲלֵא מַחֲמַת שְׁעֵמוֹם, לִכְן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ
שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדְךָ, וְתַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה כ"ח שֶׁבֶט ה'תשס"ט

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יָאִיר

שָׁמוּעַ שְׁמַעְתִּי מָה שֶׁקָּרָה לְךָ בְּיוֹם עָרַב שֶׁבֶת קִדְשׁ, שֶׁהִפְּצוּ
כַּתְּבֵי פְּלִסְתֵר עָלֶיךָ וְכו', וּבְזוֹ אוֹתָךְ בְּרַבִּים וְכו'.

מָה אִמַּר לְךָ אִם לִנְחֻמְךָ אֵין מַלִּים וְדַבּוּרִים, לֹא בִּכְתָב וּמִכָּל
שֶׁכֵּן לֹא בְּעַל פֶּה לְחֻזְקָךָ וְלֵאמֻצְךָ וְלַעֲוֹדָךָ, כִּי לְצַעְרֵי הָרַב אֲנִי עֹבְרֵתִי
אֵת זֶה עַל בְּשָׂרֵי יָמַימִים וְשָׁנִים וְכו', וְעַד הַיּוֹם כָּבֹד לְמַעֲלָה מֵאַרְבָּעִים
שָׁנָה מְדַבְּרִים עִמִּי אֲנָשִׁים שֶׁבַחוּךָ מִחֻזְקִים אוֹתָם לְצַדִּיקִים... וְלִנְקִי
הַדַּעַת שֶׁבִירוּשָׁלַיִם... אֲבָל תּוֹכֵם רְקוּב מֵאֵד שֶׁרַק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יודֵעַ דְּבַר זֶה, אֲבָל מָה לַעֲשׂוֹת, זֶה אֶחָד מֵהַגְּלוּת שֶׁאַנְחֵנוּ סוֹבְלִים, כִּי
כָּל זְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ חָרוּב נִגְזַר עַל בֵּית צַדִּיקִים שֶׁיְהִיָּה חָרוּב, עִם
כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׁאֵת וְיִתֵר עֲזוֹ, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא
יַעֲזֹב אוֹתָךְ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן, כִּי הוּא יוֹתֵר מִקְּפִיד עַל כְּבוֹד צַדִּיקִים
מֵעַל כְּבוֹדוֹ, כְּמוֹבָא בַּזֵּהר (בְּשֵׁלַח סוּד) זִכָּאִין אֵינּוֹן צַדִּיקִיא דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בִּיקְרִיהוֹן יִתִּיר עַל דִּילִיָּה. תָּא חֲזִי כְּמָה אֵינּוֹן בְּנֵי
עֲלָמָא דְּמִחְרָפִי וּמְגַדְּפֵי לְעִילָא כְּגוֹן סְנַחְרִיב חֲרָף וּגְדָף וְאָמַר (מְלָכִים ב'
יח) "מִי בְּכָל אֱלֹהֵי הָאָרְצוֹת" וְגו'. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַחִיל וְלֹא תִּבַע
מִנִּיָּה. בִּיּוֹן דְּאוּשִׁיט יְדִיָּה עַל חֻזְקָיָה מָה כְּתִיב (שִׁם יט) "וַיֵּצֵא מִלְּאֶף
הַוָּי"ה וַיִּפֶּךְ בְּמַחְנֵה אֲשׁוּר" וְגו'. יְרַבְּעֵם בֶּן נִבְט הוּא פִּלַח לְעֹבֹדָה זָרָה
וּמִקְטֵר לָהּ וּמִזְבַּח לָהּ וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא תִּבַע מִנִּיָּה. וְכֵד אֲתָא
עֲדוֹ נְבִיאָה וְאֲתַנְבִּי עֲלֶיהָ וְאוּשִׁיט יְרַבְּעֵם יְדָא לְקַבְּלִיהָ מָה כְּתִיב (שִׁם
א יג) "וְתִיבֵשׁ יְדוֹ" וְגו' וְלֹא יִכַּל לְהַשִּׁיבָה אֲלֵיו. וְעַל דְּפִלַח לְעֹבֹדָה

זֶרֶה לֹא תִבֶּע לִיָּה קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, פְּרַעַה חַרְף וּגְדַף וְאָמַר (שְׁמוֹת ה) "מִי הִנְי"ה" וּגּו'. וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא תִבֶּע מְנִיָּה עַד דְּסָרִיב בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל דְּכְתִיב (שֵׁס ט) "עוֹדֶף מְסַתּוֹלֵל בְּעַמִּי". (שֵׁס) "הִנֵּה יַד הִנְי"ה הוּיָה בְּמִקְנֶף וּגּו' וְכֵן בְּכָל אֲתַר קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא תִבֶּע עֲלֻבּוֹנָא דְּצַדִּיקָיָא יִתִּיר עַל דִּילֵיהּ; וְלִכְּן אֵל תִּתִּיאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן, כִּי כָּל אֵלוּ שְׂרוּדִפִּים אוֹתֶף הֵם עוֹד יִקְבְּלוּ עֲנָשִׁם שְׂכָרָם מֵה שְׁמַגִּיעַ לָהֶם עוֹד בְּזַה הָעוֹלָם, וְיִהְיוּ לְחֻרְפוֹת וּלְדַרְאוֹן עוֹלָם, כְּמוֹ שְׂקָרָה אֲצִלִּי שְׁשֵׁנִי שְׁלִישׁ מֵהָאֲנָשִׁים שְׁחַתְמוּ עָלֵי מִתּוּ מִיתָה מְשֻׁנָּה, וְהַשְׁלִישׁ שְׁעִדִּין נִשְׁאָרוּ חַיִּים, עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעוֹבֵר וְכו', וְהַכֵּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן הֵם נִשְׁאָרוּ חַיִּים, וְלִכְּן אֲתָה צְרִיף לְהַתְּחַזֵּק בִּיתֶר שְׂאֵת וְיִתֵּר עֲזוֹ, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם.

וְהִנֵּה בְּמָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר וְכו' וְכו', אֲתָה צְרִיף לְהַבִּין כִּי זְכִיתָ לַעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה שְׁמַעַט מְאֹד זְכוּ בְּדוֹר הַזֶּה לַעֲשׂוֹת, לְמַעֲלָה מִמָּאָה בַּחוּרִים שִׁיגְרוּ בְּכָל יוֹם מִשְׁנִיּוֹת, דְּבַר זֶה רַבִּים וְשְׁלָמִים לֹא הָרָאוּ, אֲתָה פְּשוֹט שׁוֹחֵט אֶת הַסֶּמ"ךְ-מ"ם, וְכֵף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ז' סִימָן ג') אֵינן כָּל הַגְּלִיּוֹת הַלְלוּ מִתְּכַנְסוֹת אֲלֵא בְּזִכּוֹת מְשֻׁנִּיּוֹת; וְאֲתָה עוֹסֵק לְקָרֵב אֶת הַגָּאֵלָה שְׁכָלֵל יִשְׂרָאֵל מִחֲכִים עַל זֶה כְּבַר אֲלֵפִים שְׁנָה, מֵה אֲתָה חוֹשֵׁב שֶׁהַסֶּמ"ךְ-מ"ם יִשְׁתַּק לָךְ? וְלִכְּן רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֶר שְׂאֵת וְיִתֵּר עֲזוֹ, כִּי בְּזֶהר הַקְּדוּשׁ מְפֻלֵּג מְאֹד בְּמַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְקָרֵב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ (עֵין זֶהר תְּרוּמָה קכ"ח:) תָּא חֲזִי, כָּל מֵאֵן דְּאֲחִיד בִּידָא דְּחִיבָא, וְאֲשַׁתְּדַל בֵּיה לְמִישְׁבַּק אַרְחָא בִּישָׂא, אִיְהוּ אֲסַתְּלַק בַּתְּלַת סְלוּקִין, מֵה דְּלָא אֲסַתְּלַק הָכִי בַר נִשׁ אַחְרָא. גְּרִים לְאֲכַפִּיא סְטְרָא אַחְרָא, וְגְרִים דְּאֲסַתְּלַק קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגְרִים לְקִיּוּמָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמֵיהּ לְעִילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נִשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב) "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוּם" וְזַכִּי לְמַחְמִי בְּנִין לְבָנוּי, וְזַכִּי בְּהַאי עֲלָמָא וְזַכִּי לְעֲלָמָא דְּאֲתִי, כָּל מְאִרֵי דִּינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידֵן לִיָּה בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאֲתִי, עֲאֵל בְּתַרְסֵר תְּרַעֵי וְלִית מֵאֵן דִּימְחִי בִּידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב) "גִּבּוֹר בְּאַרְץ יִהְיֶה זִרְעוֹ דוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ הוּן וְעֶשֶׂר בְּכִיתוֹ וְצַדִּיקָתּוֹ עֲמַדַּת לְעַד זֶרֶח בַּחֲשָׁף

אור ל'שרים" וגו'; ולכן חזק מאד ואל תפחד משום בריה שבעולם, ואת כל הבזיונות והשפיכות דמים, הצער והעגמת נפש שיש לך וכו' וכו' זה עוד יבוא לעזרתך בעולם הזה ומכל שכן בעולם הבא, אתה תמשיך בעבודה הקדושה הזו לקרב עוד בני הנעורים ועוד בני הנעורים, ואל תתפעל משום בריה שבעולם, אפלו שחרופין וגדופין מנת חלקך, ואני עברתי את זה על בשרי ואני יודע מה זה, ולכן דיקא אני יכול לחזק אותך, כי עד היום אני סובל מרשעים ארורים, נואפים ככלבים, שמוציאים עלי כל מיני שמות רעים, אשר באמת על פי הלכה מפרשת בשלחן ערוך לא צריכים למחל להם בשום פנים ואפן, [עין שלחן ערוך ארח חיים סימן תר"ו סעיף א', אם הוציא עליו שם רע אין צריך למחל לו, עין שם]. וידוע שעל כל צדיק אמת עבר עליו מחלקת עצמים מאינשי דלא מעלי, ולא היה להם מי שיחזקם, ותהלה לאל לך יש מי שיחזק אותך ובפרט שאתה רואה את התועלת מה שאתה פועל שלמעלה ממאה בחורים לומדים בכל יום משניות, וכן יש ביניהם המון בחורים שגם כן לומדים כסדרן ש"ס, ולכן מה אתה צריך לעשות חשבון מה שאחרים מדברים עליך, ולך נא וראה מה שכתב הרה"ק מקאמארנא זי"ע בספרו "נתיב מצוותיך", אם הייתי בדורו של הרבי רבי יהונתן מאיבשיץ זי"ע בשעה שקמו עליו מי שקמו, גדולי ישראל, הייתי אומר לו שתק שתק אהובי ידידי וכו', ומכל שכן עליך קמים אברכים נואפים ככלבים פשוטו כמשמעו כי לא יחלק בר ישראל על למוד משניות כסדרן ועל למוד גמרא כסדרן אלא מי שהוא פגום מאד מאד, ולכן אין לך מה להתפעל מהם, בודאי הנסיון קשה מאד וכו' וכו', עם כל זאת צריכים להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר.

אקנה שתבין דבר מתוך דבר ולא תשבר משום דבר, וסוף כל סוף אחר הרע יבא הטוב, שתזכה לכל טוב אמת ונצחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אַקְנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה כ"ח שְׁבֻט ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיִיה

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הָעֲזָרָה שְׂאֵת עֲזָרַת לִי לְפִתּוֹחַ
בֵּיתְךָ שְׂאֵת וַיִּתֵּר עֲזוֹ אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, וְאֲנִי מְאֹד
רוֹצֵה שְׁתַּבּוֹאֵי עִם הַבְּנוֹת שְׁלֹךְ לְאַכֹּל, וְתִשְׁמְרֵי מְאֹד שֶׁהַכֹּל יִלְךְ בְּדַרְךְ
אַרְץ גְּדוֹל לֹא לְאַכֹּל בְּעַמִּידָה וְכוּ', וּבְחֻטִּיפָה וְכוּ', כִּי יֵשׁ תַּהֲלָה לְאֵל
מְקוֹם לְכֹלם, וַיֵּשׂ אֲכַל בְּשַׁפְעוֹ, וְתִשְׁתַּדְּלֵי לְבָא מִקֶּדֶם, כִּי בְשַׁעָה תִשַׁע
וְחֻצֵי כְּבָר צְרִיכִים לְגַמֵּר, כִּי אַחַר כֶּף צְרִיכִים לְנִקּוֹת כִּי הַיְלָדִים הַקְטַנִּים
צְרִיכִים כְּבָר לְלַכֵּת לִישׁוֹן, וְלִכֵּן תִּקְפִּידֵי לְבָא מִקֶּדֶם.

הַעֲקָר תִּקְנֵי לְעַצְמָךְ מִדַּת הַחֶסֶד, שֶׁהִיא הַמְדָה הַכִּי יִפֶּה שְׂרַק יִכּוֹל
לְהִיּוֹת, וְרַק בְּזִכּוֹת הַצְדָקָה וְהַחֶסֶד שְׂיֵשׂ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל יֵשׁ
לְנוּ קִיּוֹם, כִּי הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים רוֹצִים רַק לְעַקֵּר אוֹתָנוּ מִשָּׁם, כְּאֵלוּ
הַמְקוֹם הַזֶּה זֶה שְׁלֵהֶם וְשֵׁל הַסְּבִתָּא שְׁלֵהֶם, וְהֵם לֹא יוֹדְעִים שְׂאַנְחָנוּ
כְּבָר הַשְּׂרִשְׁנוּ שְׂרָשִׁים פּוּה, וְתַהֲלָה לְאֵל הַיְלוּדָה אֲצִלְנוּ בְּחֶסֶדוֹ יִתְבָּרַךְ
הוֹלְכַת וְגוֹדְלַת, וְאֵין שְׁבוּעַ שְׁלֵא יִהְיֶה שְׂמַחֻת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כֵּן
יִרְבוּ, וְלִכֵּן לֹא בְחֻנָּם שְׂהַסְמ"ך-מ"ם לוֹטֵשׂ אֶת עֵינָיו הַטְּמָאוֹת וְחוֹרֵק
עִם שְׂנָיו הַמְזַהְמוֹת וְכוּ' עֲלִינוּ, אֲבָל כְּבָר לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר, כִּי גַם
פְּרַעָה הַרְשָׁע אָמַר "פֶּן יִרְבוּ" וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ צוֹוֹחַ "כֵּן יִרְבוּ".

הַכֹּפֵל הַדְּבָר לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד עַל נְקִיּוֹת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל
אֲבָרְהָם, וְלְאַכֹּל בִּישִׁיבָה וְלֹא בְּעַמִּידָה, וּלְבָרַךְ אֶת הַבְּרוּכּוֹת בְּקוֹל
גְּדוֹל, וְלַעֲזוֹר אַחַת לְהַשְׁנִיָּה, וְלִזְכּוֹר שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד שָׁם עִם
כָּל הַפְּמִלְיָא שְׁל מַעְלָה, וּמִסְתַּכֵּל עַל כָּל אֵלוּ שְׂאוּכְלִים בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל
- אֵהֵל אֲבָרְהָם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָקֵנִז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבַט ה'תשס"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַבְרָכִי תְלִמִידֵי
 "הַיֵּכֶל הַקָּדֹשׁ", הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁעֲכָשׁוּ נִכְנָסִים יָמִים קְדוֹשִׁים, יָמֵי אָדָר
 הַקְּדוֹשִׁים. מוּבָא מְצַדִּיקִים, שְׁחֹדֵשׁ אֱלוּל זֶה תְּשׁוּבָה מִירָאָה, כִּי
 בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה דָּנִים אֶת הָאָדָם מֵהָיְיָ. אֲנָשִׁים מְפַחְדִים אֵיךְ יְדוֹנוּ
 אוֹתָם עַל כָּל הַשָּׁנָה, הֵן בְּחַיִּים, הֵן בְּפִרְנֶסָה וְהֵן בְּבְרִיאוֹת וְהֵן בְּכָל
 פֶּרֶט וּפְרֶט, כִּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה דָּנִים אֶת הָאָדָם, וְלִכֵּן מְקַדִּימִים חֹדֵשׁ
 שֶׁל תְּשׁוּבָה מִירָאָה שְׁאָדָם מְפַחֵד מֵהָיְיָ. אָדָר זֶה חֹדֵשׁ שֶׁל
 תְּשׁוּבָה מֵאֲהָבָה, כִּי בְּפֶסַח נִגְאָלוּ מִמִּצְרַיִם וּבְפֶסַח עֲתִידִין לְהִגָּאֵל,
 וְלִכֵּן מְקַדִּימִים חֹדֵשׁ שֶׁל תְּשׁוּבָה מֵאֲהָבָה, שְׁזֶה חֹדֵשׁ שֶׁל שְׂמֻחָה,
 וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה. כָּל הַצָּרוֹת
 שְׁבָאִים עַל הָאָדָם, זֶה רַק מַחְמַת חֲסֵרוֹן הַשְׂמֻחָה. אִם אָדָם רוֹצֵה
 לְדַעַת אִם הוּא חֹזֵר בְּתְשׁוּבָה וְאִם הִתְשׁוּבָה שְׁלוֹ נִתְקַבְּלָה - צְרִיךְ
 לְרְאוֹת אִם הוּא בְּשְׂמֻחָה. אִם הוּא בְּשְׂמֻחָה - סִימָן שֶׁהוּא הוֹלֵךְ עַל
 הַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה, אֲבָל אִם אָדָם הוּא עֲצוּב, מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא - סִימָן
 שֶׁהוּא נִמְצָא בְּמְדוֹר הַקְּלָפוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹזֵר לְכֻלְכֶּם. לְמַדְתֶּם אֲצִלִּי כַּמָּה שָׁנִים
 וְהִתְחַתְּנַתֶּם. אֲנִי הַקְּדֻמָּתִי לָכֶם הִרְבֵּה הַקְּדָמוֹת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּבֵית
 עִם הָאִשָּׁה; עַל זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת חָכֵם כְּחֻכְמַת שְׁלֵמָה, כִּי חֻכְמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים: נָשִׁים עִם בְּפָנֵי עֲצָמָן, צְרִיכִים לְהִתְנַהֵג אִתָּן עִם
 שְׂכָל. הָאִשָּׁה בְּקִלּוֹת יְכוּלָה לְהַפְגִּיעַ. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי
 מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן רַב): הַנָּשִׁים אוֹהֲבוֹת כְּבוֹד, וְלִכֵּן צְרִיכִים
 לְתַתּ לָהֶן אֶת הַכְּבוֹד שֶׁלָּהֶן; וְלָמָּה? כִּי כִּן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת

הר"ן סימן רסג ורסד), שהסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם לעשות פרודים בין בני הנעורים, כי רוצה להכשיל אותם בפגם הברית, ולכן צריכים לכבד וליקר את האשה מאד מאד; וחכמינו הקדושים אמרו (בבא מציעא נט.): 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו'. תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט), שכל השפע שיש לאדם, זה רק בזכות האשה, ולכן אם אדם מכבד את אשתו - הכל יסתדר. לצערי הרב, יש בחורים שיש להם מדות משחתות, ואי אפשר להוציא מהם את המדות המשחתות האלו. הם כעסנים וקמצנים, וכשיתחתנו הם חושבים שישתנה להם המדות. ותמיד הייתי אומר לבחורים: החמש עשרה דקות שלוקח החפה לא משנה את האדם. אם לא משנים את המדות כשהוא עדין בחור, הוא לא ישנה את זה אחר החתונה. יש אברכים, שפשוט משפילים את האשה עם כל מיני השפלות, שזה רציחה מאד גדול, כי חכמינו הקדושים אומרים: 'נוח לו לאדם שיפיל את עצמו לכבשן האש, ואל ילבין פני חברו ברבים!' עדיף להשרף באש מלבזות את החבר שלו! וזה חבר, שמה יש לך אתו?! היום הוא החבר שלך, מחר הוא בורח לך, והוא עושה לך עוד הרבה צרות; עם כל זאת מזהירים חכמינו הקדושים, שכדאי יותר להשרף מלבזות את מישהו; על אחת כמה וכמה לאין ערוך, איך אברך יכול להשפיל את אשתו?! איך אברך יכול לצעק על אשתו?! ---

ר' אברהם בן ר' נחמן ז"ל היה פעם אצל אחד מאנשי שלומנו. ההוא ארח אותו. פתאום הוא שומע, שההוא מתפרץ על אשתו. הוא שתק, וכשגמר לאכל, ברוך ברכת המזון, וההוא לזה אותו בחוץ. אז ר' אברהם בן ר' נחמן ז"ל נתן לו מוסר: 'איך אדם יכול להתפרץ על האשה?! איך אדם לא מתבייש כל כך להשפיל

אֶת אֲשֶׁתוֹ? ! וְלֹא עֲזַב אוֹתוֹ: 'אֶתָּה נִקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, אִיךָ
 אֶתָּה יָכוֹל כָּל כֶּף לְזַלְזֵל בְּאֲשֶׁתְּךָ? !' וְהֶאֱרִיךְ בְּשִׂיחָה מְאֹד מְאֹד
 אֶרְכָּה מֵהַ זֶה שְׁלוֹם בֵּית, כְּפִי שֶׁקֶבֶל מֵהָאָבָא שְׁלוֹ ר' נַחֲמָן
 טוֹלְטְשִׁינֶר ז"ל, כְּפִי שֶׁקֶבֶל מִמוֹהֲרֵנִ"ת ז"ל, שֶׁבּוֹדָאֵי קֶבֶל אֶת כָּל
 הַלְמוּדִים מִרַבְּנוּ ז"ל. רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד הִקְפִיד עַל שְׁלוֹם בֵּית וְאָמַר
 בְּפִרוּשׁ, שְׁמִי שָׂאִין לוֹ שְׁלוֹם בֵּית, הוּא פָּגוּם בְּבִרְיָת. וְרוֹאִים שִׁישׁ
 אֲבָרְכִים, שְׁלֹא דֵי שְׁמִזְלִזְלִים בְּנִשְׁוֹתֵיהֶם, אֶלֶּא יֵשׁ לָהֶם אֶת
 הַרְשָׁעוֹת וְהָאֲכֻזָּרוֹת שֶׁמִּגְבִּיהִים יָד עַל הָאִשָּׁה וְנוֹתְנִים מִכּוֹת
 לָאִשָּׁה; אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ חֶרְפָּה! אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ
 מֵאִיפֹה לְמַדּוֹ לְמוֹדִים כָּאלוֹ; זֶה בָּא מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַדַּעַת, חֶסְרוֹן
 קִדְשָׁה.

עֲכָשׁוּ אֲבָרַךְ מִכָּרַח לְלַמַּד הַלְכוֹת נְדָה, כִּי אֲסוּר נְדָה זֶה
 בְּכִרְתוֹת, וְלֹא כְּדָאֵי לְהִתְחִיל עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אִם חֵס
 וְחִלְיָה עוֹבְרִים עַל אֲסוּר נְדָה - לְבִסּוּף מְקַבְּלִים חֲזָרָה יֶלֶד
 אוֹטִיסְטִי אוֹ יֶלֶד, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מוֹנְגוּלִי אוֹ עִם שְׂאָר מוֹמִים; הָאִם
 זֶה כְּדָאֵי בְּשִׁבִיל תְּאֻוָּה שֶׁל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה דִקּוֹת לְאָבֵד אֶת הָעוֹלָם
 הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא? ! וְלִכֵּן כָּל אֲבָרַךְ מִכָּרַח לְלַמַּד הַלְכוֹת נְדָה
 וְלִחְזוֹר עַל זֶה פְּעַם אַחֵר פְּעַם. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאֲרִיךְ אֶף
 וְלְבִסּוּף גְּבִי דִילִיָּה - הוּא גּוֹבֵה אֶת שְׁלוֹ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד
 לְהִזְהַר עַל אֲסוּר נְדָה, שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, וְכְדָאֵי לְחִזּוֹר עַל
 הַהֲלָכוֹת עִם אֲשֶׁתוֹ בְּכָל חֹדֶשׁ. הַיּוֹם יֵשׁ סְפָרֵי קִצּוּרִים שְׁכְּדָאֵי מְאֹד
 מְאֹד לְעֵבֶר עַל זֶה. זֶה לֹא מִסְפִּיק שֶׁלְמַדּוֹ פְּעַם אַחַת, צְרִיכִים לְחִזּוֹר
 עַל זֶה עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם. אֲסוּר לְהִיּוֹת קַל דַּעַת
 בְּעִנְיָנִים אֵלוֹ, כִּי אַחֵר כֶּן מְשַׁלְמִים עַל זֶה מְחִיר מְאֹד כְּבֹד.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁמְרוּ מְאֹד עַל אֲסוּר
 נְדָה, שְׁזֵה אֲסוּר כִּרְתוֹת. פְּעַם שְׂאֵלוֹ אֶת ר' אֲבָרְהָם בֶּן ר' נַחֲמָן

ז"ל, שְׁיִגִיד לָהֶם הַנְּהֻגוֹת אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה. עָנָה וְאָמַר:
 'יְלָדִים, תִּשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מֵאֲסוּרֵי כְּרִתוֹת! זאת אוֹמְרָת,
 כְּשֶׁהָאִשָּׁה אֲסוּרָה, אַז אֲסוּר בְּהַחֲלִיט כְּלוּם וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר, אֲבָל
 כְּשֶׁמְתָר - מְתָר. זֶה תְּמַצִּית הַהֲלָכָה, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל זֶה מְאֹד
 מְאֹד לֹא לְזַלְזֵל בְּדַבָּרִים כָּאֵלוֹ, זֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר!

אַתֶּם לֹא יוֹדְעִים אֵיזָה שְׂמִיחָה יֵשׁ לִי כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה
 בְּשִׂמְחַתְכֶם. אַתֶּם לֹא תְּבִינּוּ אֶת זֶה. הֵייתֶם בַּחוּרִים צְעִירִים -
 מְסֻרְתֵי אֶת נַפְשֵׁי בְּשִׁבְלְכֶם, וְהִלּוּאֵי תְּכִירוֹ לִי בְּטוֹב, הִלּוּאֵי
 שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַכְּרַת הַטוֹב, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ בְּשִׂמְחַתְכֶם וְאֲנִי
 מְצֻטְעָר בְּצַעְרְכֶם. אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְהִבִּין אֶת זֶה וְלֹא תְּבִינּוּ אֶת
 זֶה, כִּי אֲנִי בְּעֲצָמֵי מִתְּפִלָּא אִיךָ שֶׁהוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים שְׁיִהְיֶה לָכֶם טוֹב.
 אֵינְ לִי שׁוּם מַחְשָׁבוֹת צְדָדִיּוֹת, אֲנִי רוֹצֶה רַק לְרִאוֹת נַחַת אֲצִלְכֶם,
 אֲנִי רוֹצֶה לְרִאוֹת רַק אֶת הַטוֹב אֲצִלְכֶם, שְׁיִהְיֶה לְכֻלְכֶם פְּרֻנְסָה,
 וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל גְּדֵרֵי הַצְּנִיעוּת, זֹאת
 אוֹמְרָת: לֹא לְקַצֵּץ אֶת הַזְּקֵן וְהַפְּאוֹת. מוֹהֲרַנִּית ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי
 הַלְּכוֹת גְּלוּחַ הַלְּכָה ג'): הַדְּבָר הֶרְאֵשׁוֹן כְּשֶׁאָדָם רוֹצֶה לְעֻזֵּב אֶת
 הַיְהוּדוֹת הוּא מִתְּחִיל לְקַצֵּץ אֶת הַזְּקֵן וְאֶת הַפְּאוֹת שְׁלוֹ, עַד
 שְׁלִבְסוּף, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, נַעֲשֶׂה קַל שְׁבַקְלִים, וְלִכֵּן אַל תִּגְעוּ בַּזְּקֵן!
 תִּדְעוּ לָכֶם, שֶׁהַזְּקֵן זֶה צְנוּרוֹת הַשְּׁפַע, אוֹמֵר מוֹהֲרַנִּית ז"ל בְּשֵׁם
 הָאֲרִיז"ל, וְכִשְׁאָדָם מְקַצֵּץ אֶת הַזְּקֵן, הוּא מְקַצֵּץ אֶת הַפְּרֻנְסָה שְׁלוֹ,
 וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד. בְּכֻלָּל רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּלְכוּ עִם
 שְׂטְרִימֵל וְעִם בְּקִיצָע וְעִם גְּרַבִּים לְבָנוֹת - שֶׁתִּהְיוּ אַבְרָכִים
 חֲסִידִיִּים. מָה אַכְפֵּת שְׂאֵתֶם אֲשֶׁכְּנִזִּים אוֹ סְפָרְדִּים? ! בּוֹאוּ נִלְךְ כְּמוֹ
 שְׂרַבְנוּ ז"ל הֵלֶךְ וּמוֹהֲרַנִּית ז"ל הֵלֶךְ, עִם שְׂטְרִימֵל וְעִם בְּקִיצָע
 וְעִם גְּרַבִּים לְבָנוֹת, וְאֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֵלְקְכֶם אִם תִּלְכוּ בְּשַׁבָּת
 בְּבִגְדֵי לְבָן, שְׂמִכְפָּרִים אֶת הָעוֹנוֹנוֹת. לְצַעְרָנוּ הָרַב, אֲנַחְנוּ בְּגָלוּת,
 אַז אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְלַכֵּת בְּשַׁחֲוֹר, אֲבָל בִּיבְנָאֵל אֲנַחְנוּ מִמִּילָא חוּץ

לִישׁוּב, שָׁמָּה אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְלַכֵּת לְבֶן. וְרֵאִיתִי בְּמוֹ עֵינַי אֱלוֹ
 שְׁהוֹרִידוּ אֶת הַגְּרָבִים הַלְּבָנוֹת, אֱלוֹ שְׁהַתְּחִילוּ לְקַצֵּץ אֶת הַזָּקֵן
 וְהַפְּאוֹת, נַעֲשׂוּ מְפָקְרִים, וְהֵם לֹא שׁוֹמְרִים הַלְּכוֹת נְדָה, וְהֵם
 חוֹשְׁבִים שְׂיִכּוּלִים לְהַתְּחַבְּאוֹת מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. לְבִסּוּף הֵם
 יִקְבְּלוּ מִכָּה כְּזוֹ, שֶׁהֵם יִתְחַרְטוּ עָלֶיהָ כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם. כִּי אִם נוֹלָד
 בֶּן אוֹ בַת אוֹטִיסְטִי אוֹ מוֹנְגוּלִי, כָּבֵר לֹא שָׁוֶה הַחַיִּים. אַתֶּם לֹא
 יוֹדְעִים מַה זֶה הַצֶּעַר שֶׁהָאָבָא וְאִמָּא צְרִיכִים לְרְאוֹת אֶת הַבֶּן אוֹ
 הַבַּת חוֹלִים, וְזֶה בָּא מִפְּנֵי שְׁמִלְזָלִים בְּהַלְּכוֹת נְדָה. וְאִיךָ
 מִתְּחִילִים? מְקַצְצִים אֶת הַזָּקֵן וְאֶת הַפְּאוֹת וּמוֹרִידִים אֶת הַגְּרָבִים
 הַלְּבָנוֹת - וְאֲנִי עוֹשֶׂה מַה שְׁאֲנִי רוֹצֶה. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַכֶּה,
 וְלְבִסּוּף מְקַבְּלִים מִכָּה. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִתְּחַנֵּן אֲלֵיכֶם וּמִבְּקֵשׁ
 אֶתְכֶם מִפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי: תִּהְיוּ אֲבִרְכִים חֲסִידִיִּים! תִּלְכוּ בְּבִגְדֵי
 חֲסִידוֹת! אֵל תִּתְּבִישׁוּ מֵאֶף אֶחָד וְתִשְׁפִיעוּ גַם עַל שְׂאֵר אֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנו שְׂיִלְכוּ כְּכֹה!

אֵין אֵיפֶה לְהַתְּחַבְּאוֹת מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְרוּאָה אֶת הַכֹּל. כְּתוּב בַּמִּדְרָשׁ: בְּשַׁעֲהַ
 שְׁפוּטִיפְרַע רְצַתָּה לְעֵבֵר עֲבָרָה עִם יוֹסֵף, הִיָּה לָהּ אֱלִיל בְּבֵית,
 וְהִיא כְּסִתָּה אֶת הָאֱלִיל עִם סְדִין וְאִמְרָה לְיוֹסֵף: 'הָאֱלִיל לֹא
 רוּאָה!' עָנָה לָהּ יוֹסֵף: 'טַפְּשָׁה! הָאֱלִיל שֶׁלָּךְ לֹא רוּאָה כִּי כְּסִית
 אוֹתוֹ עִם סְדִין, אֲבָל אֱלֻקִּים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם בֶּן רוּאָה!' אֵין לָנוּ
 אֵיפֶה לְהַסְתֵּר וּלְהַתְּחַבְּאוֹת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּאָה אוֹתָנוּ
 וּמִסְתַּכֵּל עָלֵינוּ! וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם: תִּשְׁמְרוּ מְאֹד עַל
 עֲצֻמְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם זָקֵן וּפְאוֹת. אֵל תִּתְּבִישׁוּ, כִּי אַחַר כָּךְ
 תִּתְּחַרְטוּ. הִילָדִים שְׁלָכֶם, חֵס וְשָׁלוֹם, יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה; יִרְאוּ
 שְׁהָאָבָא מְקַצֵּץ אֶת הַזָּקֵן וְאֶת הַפְּאוֹת - לְמָה שֶׁהֵם לֹא יִקְצְצוּ אֶת
 הַזָּקֵן וְהַפְּאוֹת?! הָאָבָא קָל שְׁבִקְלִים, הוּא בָּא מְאֹד לְתַפְּלָה, וְכָל
 הַתְּפִלָּה הוּא מְדַבֵּר עִם הַזּוּלָּת, וְלֹא מִתְּפַלֵּל - אַתֶּם רוֹצִים

שְׁהִילָדִים שְׁלָכֶם יִלְכוּ כָּכָה? ! כִּמָּה וְכִמָּה פְּעָמִים הִזְהַרְתִּי לְכַמֵּה
מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: 'תִּשְׁמַר עַל עֲצֻמְךָ! וְצַחֲקוּ, וְהַיּוֹם הֵם בּוֹכִים
וּמוֹרְטִים אֶת הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל רְאִישֵׁיהֶם. הִילָדִים שְׁלָהֶם יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת
רָעָה, וְהֵם חִיָּבִים בְּזֶה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם: לְמִדַּתְּם
אֶצְלֵי כִּמָּה וְכִמָּה שָׁנִים, וְכָל כֶּף בְּקִשְׁתִּי אֶתְכֶם וְהִתְחַנַּנְתִּי אֲלֵיכֶם.
עֲזַרְתִּי לָכֶם, וְגַם עֲכָשׁוּ אֲנִי רוֹצֵה רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלָכֶם. תֵּאֱמִינוּ לִי,
אֲנִי כִּבֵּר יוֹתֵר לְמַעַלְהָ מִמָּה שֶׁאֲנִי פֹה לְמַטָּה, אֶפְלוּ לְדַבֵּר אֶתְכֶם
עֲכָשׁוּ וְלִכְתֹּב לָכֶם בְּכָל יוֹם בָּא לִי מְאֹד מְאֹד בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ. הֵייתִי
בְּאַרְצָן אַרְבַּע יָמִים - בְּקִשְׁי יְשַׁנְתִּי שְׁעֵתִים וְחֻצִי עַד שְׁלֹשׁ שְׁעוֹת
מֵעֵת לְעֵת. הֵייתִי עָסוּק מְאֹד, וְאַף עַל פִּי כֵן יֵשׁ לְזֶה טְעָנוֹת וְלִזְזָה
טְעָנוֹת שְׁלֹא נָתַתִּי לוֹ אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב. אֲנִי עוֹבֵר יְסוּרֵי תַּפְת
וְעִגְמַת נֶפֶשׁ מְאֹד גְּדוֹלִים, וְאַף עַל פִּי כֵן כָּל הָרָאשׁ שְׁלִי וְכָל
הַתְּכַנְיּוֹת שְׁלִי - אֵיךְ יְכוּלִים לְעֲזֹר לְאַנ"שׁ, שְׁיִהְיֶה לָהֶם שְׁפַע,
שְׁיִהְיֶה לָהֶם פְּרֻנְסָה, שְׁיִהְיֶה לָהֶם מַה לְאָכֹל, עַל אִף שֶׁאֲנִי נִמְצָא
בְּצָרוֹת גְּדוֹלוֹת. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם: תִּתְחַזְּקוּ! רַבְּנוּ ז"ל
מְאֹד הִקְפִּיד לֹא לְעַשֵּׂן סִיגָרִיוֹת. אִם אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְהַקְרוֹת עַל שֵׁם
רַבְּנוּ ז"ל, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְזַרֵּק אֶת הַסִּיגָרִיוֹת. הַרְבֵּי הַשֹּׁר שְׁלוֹם
מִבְּעִלְזָא זי"ע הָיָה מְעַשֵּׂן. פֶּעַם הוּא רָאָה אֵיךְ שְׂאָדָם מְכִין סִיגָרִיָּה,
וְתוֹךְ כִּדֵּי כֶּף הוּא לָמַד דָּף גְּמָרָא. אִזְ הוּא אָמַר: 'אִם יְכוּלִים לְלַמֵּד
דָּף גְּמָרָא בְּעֵת שְׁמֻכִּינִים לְעֲצָמָם סִיגָרִיָּה, אֲנִי מִפְּסִיק לְעַשֵּׂן!'
וּבִפְרָט שְׁמַחֲלַת הַסֵּרְטָן בָּא מִסִּיגָרִיוֹת. אֵל תִּגִּידוּ שְׁלִי זֶה לֹא יִקְרָה,
צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמַר עַל זֶה! אִם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר שְׁלֹא לְעַשֵּׂן -
צְרִיכִים לְדַעַת שְׁלֹא מְעַשְׂנִים, וְאוֹמְרִים וּמְזַהֲרִים אֶת אַנ"שׁ: לֹא
מְעַשְׂנִים סִיגָרִיוֹת, נִקְדָּה. וּבִפְרָט שְׁזֶה כֶּסֶף סֵתָם בְּזָבֵל, וּבְכֶסֶף הַזֶּה
יְכוּלִים לְקַנּוֹת אֶכֶל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּהְיוּ חֲזָקִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
חֲמֵשׁ וָרֶשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׁזֶה סִגְלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים וּסְגֻלָּה לְיִרְאֵת

שָׁמַיִם. אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּלְמְדוּ בְּכֹל יוֹם פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת וְדַף גְּמָרָא, וּמִי יִתֵּן שְׁתִּלְמְדוּ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי! עַל כָּל פָּנִים, גְּמָרָא בְּעֶצְמוֹ בְּלֵי שׁוֹם פְּרוּשִׁים, רַק בְּגֵרְסָא - כִּי תִהְיוּ חֲזָקִים עִם דָּף גְּמָרָא, וְזֶה בָּא יוֹם אַחֵר יוֹם, יוֹם אַחֵר יוֹם, שָׁבוּעַ אַחֵר שָׁבוּעַ, שָׁבוּעַ אַחֵר שָׁבוּעַ, חֹדֶשׁ אַחֵר חֹדֶשׁ, חֹדֶשׁ אַחֵר חֹדֶשׁ, שָׁנָה אַחֵר שָׁנָה - יוֹם יוֹם עִם הַדָּף שְׁלוֹ; וְאֶפְלוּ שְׁאַתֶּם לֹא מְבִינִים - תִּגְרְסוּ אֶת הַדָּף, זֶה יִשְׁמַר אֶתְכֶם מְכֹל רַע. אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם: תִּהְיוּ בְּשִׂמְחָה! תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְשִׂמְחָה אֶת הָאִשָּׁה, לְשִׂמְחָה אֶת הַיְלָדִים, שֶׁהַבֵּית שְׁלָכֶם יִהְיֶה בֵּית שֶׁל שִׂמְחָה, בֵּית שֶׁל אֲהָבָה. תִּבְיֵנוּ אַחַד אֶת הַשָּׁנִי, שְׁלֹא תִרְיָבוּ עִם הָאִשָּׁה, כִּי לְבִסוּף מִשְׁלָמִים עַל זֶה מְחִיר כָּבֵד. מָה אַתֶּם חוֹשְׁבִים, לְהַתְגַּרֵּשׁ זֶה דְּבַר קַל? אַחֵר כִּי אוֹכְלִים אֶת הַלֵּב! וּמָה עִם הַיְלָדִים?! וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם: תִּשְׁלִימוּ עִם הָאִשָּׁה וּתְכַבְדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת הָאִשָּׁה וּתְדוּנוּ אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וּתְזַכְרוּ שֶׁהָאִשָּׁה הִיא הַחֲבֵר שְׁלָכֶם, וְלֹא פְלוּנִי אוֹ אֲלִמוּנִי, שְׂמַחֵר יִתֵּן לָךְ בְּעִיטָה שְׂתַעוּף, וְיִהְיֶה לָךְ אַכְזָבוֹת כְּאֵלוֹ!... יוֹתֵר טוֹב שְׂתַכַּבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ, הִיא הַחֲבֵרָה שְׁלָךְ, הִיא מוֹלִידָה אֶת הַיְלָדִים, הִיא מְגַדֶּלֶת לָךְ אֶת הַיְלָדִים, וְהִיא מְצַלֶּת אוֹתְךָ מִהַחֲטָאִים שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית, וְלָכֵן תְּכַבֵּד וּתְיַקֵּר מְאֹד מְאֹד אֶת אִשְׁתְּךָ. אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ יִכְנָסוּ בְּלִבְכֶם, וְאֵל תִּזְלָזְלוּ בְּזֶה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה רַק אֶת הַטוֹב שְׁלָכֶם; וְאִם אַתֶּם מְסַדְרִים מִיִּשְׁהוּ - אַתֶּם לֹא מְסַדְרִים אוֹתִי, אַתֶּם מְסַדְרִים אֶת עֶצְמְכֶם! יְבוֹא הַיּוֹם שְׂתַתְּחֶרְטוּ, וְאֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׂתַבּוּאוּ לַיּוֹם כִּזֶּה שְׂתַתְּחֶרְטוּ. אֲנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת אֶתְכֶם רַק בְּשִׂמְחָה שְׁלָכֶם, אֲנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת רַק בְּהִצְלָחָה שְׁלָכֶם!

וְהִנֵּה נִכְנָס עִכְשָׁו חֹדֶשׁ אֲדָר, תִּרְאוּ בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. תַּעֲזְרוּ לִי מְאֹד מְאֹד עִם הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל 'אֶהֱל אֲבָרְהָם',

שְׁזָה הַפְּנִינָה שְׁלִי. אֲנִי רוֹצֵה שְׁלֹכְל אֲנִי"ש יִהְיֶה אֶכֶל לְאֹכֵל, שְׁלֹא יִהְיֶה יוֹתֵר מִצָּב שְׁאִין אֶכֶל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, שְׁיִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְשִׁיחֶיהָ לָכֶם שְׁלוֹם בַּיִת, וְשִׁיחֶיהָ לָכֶם פְּרֻנְסָה, וְשִׁיחֶיהָ לְכֻלְכֶם בַּיִת מְשֻׁלָּכֶם וְרִכְבַּ חֲדָשׁ מְשֻׁלָּכֶם, וְשִׁלָּא תִצְטָרְכוּ טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד, וְתִהְיוּ תָמִיד שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְתִכְתְּבוּ לִי מִכְתָּב אֶחָד פַּעַם בְּשָׁבוֹעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיוּ אוֹתִי.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקנח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה כ"ט שבט ה'תשס"ט
שלום וברכה אל היקר והנעלה ... נרו יאיר

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ויתר עז, ותשמר מאד על מח
מחשבתך לחשב תמיד רק ממנו יתברך, ואף שהרגלת את עצמך
בימי נעוריך להרהר הרהורים רעים רחמנא לישזבן, עם כל זאת
עקר התקון הוא לתפס את מח מחשבה ולחשב מעכשו רק מחשבות
קדושות, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"ט) מחשבות רעות
הם יצר הרע, ומחשבות קדושות הם היצר טוב, ולכן הרגל את עצמך
למשך את מחשבתך רק אל הטוב, לחשב תמיד איך שכל העולם כלו
הוא מלא אורות, כי הרי אין בלעדו יתברך כלל, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי
מוהר"ן חלק א' סימן קלג) שמעתי בשם הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שאמר
אוי ואבוי כי העולם מלא מאורות וסודות נוראים ונפלאים והיד
הקטנה עומדת לפני העינים, ומעכבת מלאות אורות גדולים, ולכן
לא צריכים להתפעל מהיד הקטנה של בני אדם שמבטלים דברים אלו
במחי יד וכו', אדרבה צריכים רק להכניס במח מחשבתו את אמתת
מציאותו יתברך, ואף שזה קשה מאד מרב הרגלו מגיל קטנות רק
לחשב מחשבות והרהורים רעים, עם כל זאת עליך לזכר מה שאמר
רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ג') המחשבה ביד האדם להטותה
כרצונו למקום שהוא רוצה, כי אי אפשר שיהיו שני מחשבות ביחד
כלל, ואפלו אם לפעמים הולכת מחשבתו ופורחת ומשוטטת בדברים

אֲחֵרִים וְזָרִים, הוּא בֵּיד הָאָדָם לְחֹזֵר וּלְהִטּוֹתָהּ בְּעַל כְּרַחֵה אֶל הַדְרֵךְ הַיָּשָׁר, לְחֹשֵׁב מָה שְׂרָאוּי. וְהוּא מִמֶּשׁ כְּמוֹ סוֹס שְׂפוּנָה מִן הַדְרֵךְ וְסָר לַדְרֵךְ אַחֵר, שֶׁתּוֹפְסִין אוֹתוֹ בְּאַפְסָר וּכְיוּצָא, וּמְחַזְרִין אוֹתוֹ בְּעַל כְּרַחוּ אֶל הַדְרֵךְ הַיָּשָׁר, כְּמוֹ כֵּן בְּמַחְשְׁבָהּ מִמֶּשׁ, שֶׁיִּכְוֹלִין לְתַפְסָהּ בְּעַל כְּרַחֵה לְהַשִּׁיבָהּ אֶל הַדְרֵךְ הָרָאוּי; וּצְרִיכִים לְהִיּוֹת עֶקְשָׁן גְּדוֹל עַל זֶה לְהִטּוֹת מִחַ מַחְשְׁבָתוֹ רַק לְחֹשֵׁב אִיךָ שְׂכָל הָעוֹלָם כְּלוּ מֵלֵא מְכַבּוּדוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִחְזָקָאֵל מג) "וְהָאֲרָץ הָאִירָה מְכַבְּדוֹ", וְאִם אָדָם מִתְעַקֵּשׁ וּמְחַדֵּיר בְּדַעְתּוֹ רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ אִזּוֹ לְבִסּוֹף זוֹכֵה לְהַגִּיעַ לְזֶה, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן נא) הַיֵּצֵר הָרַע נּוֹקֵשׁ בְּאָדָם בְּכָל פְּעַם וּמַעוֹרְרוֹ לְמָה שְׂמַעוֹרְרוֹ. וְאִם אִין הָאָדָם שׁוֹמֵעַ לוֹ וּפּוֹנֵה עֶרְף מִמֶּנּוּ, אִף עַל פִּי כֵּן הוּא נּוֹקֵשׁ בּוֹ עוֹד פְּעַם שְׁנִי וּשְׁלִישִׁי וּרְבִיעִי וְיִוְתֵר. אָבָל אִם הָאָדָם הוּא חֲזֹק בְּדַעְתּוֹ וְעֶקְשָׁן נֶגֶד הַיֵּצֵר הָרַע, וְאִינוּ פּוֹנֵה אֵלָיו כְּלָל, אִזִּי הַיֵּצֵר הָרַע מְסַתְּלֵק וְהוֹלֵךְ לוֹ. וְכֵן בְּתַפְלָה, בְּעִנְיַן הַמַּחְשְׁבוֹת הַבְּאִים לְכַלְכֵּל, הוּא מִמֶּשׁ אוֹתוֹ דְּבַר, שֶׁהַמַּחְשְׁבָהּ בָּאָה כְּמָה פְּעָמִים, פְּעַם אַחֵר פְּעַם, לְכַלְכֵּל. וְצְרִיף לְהִיּוֹת חֲזֹק לְבָלִי לְהַסְתַּכֵּל עָלֶיהָ כְּלָל בְּשׁוֹם אִפְּן, וְאִזִּי לְבִסּוֹף תְּסַתְּלֵק הַתְּגַבְּרוֹת הַיֵּצֵר שִׁישׁ עָלָיו, וְלִכֵּן רָאָה מָה לְפָנֶיהָ, רַק תַּהִיָּה חֲזֹק וְאִמִּיץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה אֲשֶׁר מַחְשְׁבָהּ אוֹתִיוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם שִׂמְחָה יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת מַחְשְׁבָתוֹ, וְאֵל תְּנִיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת אֲצִלְךָ כְּרַגַע.

וְהִנֵּה זְכַנִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַקִּים בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהָל אַבְרָהָם לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂזָכוֹר תִּזְכֹּר מָה שְׂאֵמֵר רַבְּנּוּ ז"ל (חַיֵּי מוֹהֲר"ן סִימָן תַּקט"ו) שְׁלֵא לְאָכַל בְּהִלְעֻטָּה, הִינּוּ בְּמַהִירוֹת כְּדֵרֶךְ גְּרַגְרָן, שְׁזֶה בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית כ"ה) "הַלְעִיטֵנִי נָא" שְׂנֵאֵמֵר אֲצֵל עֶשׂוֹ הָרָשָׁע, וּצְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְאָכַל בְּמַתִּינּוֹת וְיָשׁוּב הַדַּעַת, וּבְדֵרֶךְ אֲרָץ, כְּדֵרֶךְ שְׂאוּכְלִים בְּדֵרֶךְ אֲרָץ כְּשִׁישׁוּב אָדָם חָשׁוּב עַל הַשְּׁלֵחָן, כִּף יֵאָכַל תְּמִיד בְּדֵרֶךְ אֲרָץ אִפְלוּ כְּשִׁישׁוּב לְבָדוּ, וּמְכָל שְׂפָן בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד לְאָכַל בְּדֵרֶךְ אֲרָץ גְּדוֹל וְלֹא לְחַטֵּף וְכוּ', פִּי יֵשׁ מְסַפִּיק לְכֹלָם וְכוּ', וְכְמוֹ כֵּן אֲסוּר לְאָכַל בְּעַמִּידָה כְּמוֹ זוֹלָל וְסוּבָא, אֵלֵא יֵשׁ מְקוֹמוֹת לְשִׁבְתָּ וּלְבָרַךְ בְּרִכּוֹת

בקול גדול, כי השכינה נמצאת בבית התבשיל הזה, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על דרך ארץ גדול, ואף אחד שלא יאכל בעמידה כמנהג הגוים בשום פנים ואופן, כי הוא דרך של זולל וסובא, שלא יכול לחכות עד שיגיע למקומו בשלחן, ולכן אני מאד מבקש אותך שתזהיר את כלם על דבר זה, שרבנו ז"ל הקפיד מאד לאכל בישוב הדעת וברך ארץ ואני רוצה שתעורר את כלם שיברכו ברכות בקול, ובפרט ברכת המזון שהוא דאורייתא צריכים להקפיד על זה מאד מאד כי מי שמברך ברכת המזון מתוך הסדור יהיה נעשה עשיר גדול.

גם צריכים מאד מאד להקפיד לא לעשן שום סיגריות, כי רבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד, ואמר (חיי מוהר"ן סימן תע"ב) שראוי לאיש כשר לבלי להרגיל את עצמו לעשן סיגריות ולהריח טאבאק, כי הם בטול תורה ותפלה בחנם, והוא דבר שאינו נצרך כלל, סתם בזבוז כסף, וזה מזיק מאד מאד להבריאות, ולכן כל מי שנקרא על שם רבנו ז"ל צריך להזהר מאד מאד לא לעשן שום סיגריות בשום פנים ואופן, ומכל שכן לא בד' אמות של הבית הכנסת שלנו, ולא בד' אמות של הכולל שלנו, וכן לא בד' אמות של בית התבשיל - אהל אברהם, כי אני מאד מאד מפקיד על זה, כי אם אנחנו נקראים על שם רבנו ז"ל עלינו לציט אותו.

אל תהיה בטלן, אם תצא להפצה תמיד יהיה לך כסף בכיס, ומה גם שתמלא את כיסך עם מצוות, כי אין עוד מצוה יותר גדולה מלקרב נשמות ישראל אליו יתברך.

הכפל הדבר לא לאכל בעמידה כזולל וסובא, ולהקפיד לברך ברכות בקול גדול, שכלם יענו אמן, ולשמר מאד לא לעשן בד' אמות שלנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אַקְנֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר תְּרוּמָה א' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה ... נֵרוֹ יֵאִיר

הִנֵּה הַיּוֹם נִכְנָס חֲדָשׁ אֲדָר שֶׁהוּא חֲדָשׁ הַשְּׂמֻחָה, וּבְאֻמַּת מָה
הַשְּׂמֻחָה בְּחֲדָשׁ זֶה? אֵלֶּא הֵמֵן עֲמֻלָּק הַכְּנִיס כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת
בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאמָרָם ז"ל (מְגִלָּה י:) הֵמֵן הִרְשַׁע עֲשָׂה עֲצָמוֹ עֲבוּדָה
זָרָה, וְעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת בָּא לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן אֲמוּנָה, כִּי הַמֵּאמֵן
הָאֲמֵתִי שְׂמֵאמֵן שְׂאִין טִבֵּעַ מִקְרָה וּמִזֵּל כָּלָל, אֵלֶּא הַכֹּל מִשְׁגָּח
בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטִּיּוֹת אִז הוּא תְּמִיד שֵׁשׁ וְשֵׁמֶחַ, מָה שְׂאִין כֵּן מִי שֶׁרְחוּק
מֵאֲמוּנָה הוּא תְּמִיד מְמָרָר וּבְעֲצָבוֹת וּבְדַכְאֹן פְּנִימִי, כִּי הוּא מְלֵא
קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עֲלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמֵאַחֵר שֶׁבְּחֲדָשׁ זֶה חֲדָשׁ אֲדָר הַכְּנִיעוּ
אֵת קְלַפֵּת הֵמֵן עֲמֻלָּק הַמְּכַנִּיס כְּפִירוֹת וּסְפָקוֹת בְּאָדָם, לְכֵן הוּא חֲדָשׁ
שֶׁל שְׂמֻחָה, וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (עֵין לְקוּטֵי הַלְכוֹת אַרְבַּע פְּרִשְׁיּוֹת אוֹת ב')
שֶׁעֵקֶר שְׁלָמוֹת הַצְּדָקָה הִיא בְּחֲדָשׁ אֲדָר, וַיֵּשׁ לוֹמַר בְּפִשְׁטוֹת כִּי רַבְּנוּ
ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן יג) שֶׁעַל יְדֵי צְדָקָה מִמְּשִׁיכִים הַשְּׁגָחָה
בְּעוֹלָם, כִּי מָה שְׂאִין אָדָם נוֹתֵן צְדָקָה הוּא מְפַנֵּי שְׁחִי בְּטִבֵּעַ וְהוּא
מְפַחַד שֶׁמֶחֶר לֹא יִהְיֶה לוֹ, אֲבָל בְּזֶה שְׁנוֹתָנִים צְדָקָה, בְּזֶה מִמְּשִׁיכִים
הַשְּׁגָחָה שְׁלָמָה, שְׂמֵאמֵן בְּאֲמוּנָה שְׁלָמָה שְׂמִי שְׁנָתֵן לוֹ הַיּוֹם יִתֵּן
לוֹ מְחָר, וְלִכֵּן מֵאַחֵר שֶׁהֵמֵן עֲמֻלָּק הַכְּנִיס סְפָקוֹת בְּעַם יִשְׂרָאֵל (שְׁמוֹת
יז) "הִישׁ הוֹי"ה בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין" וְלִכֵּן כְּדִי לְהַכְּנִיעַ אוֹתוֹ צְרִיכִים
לְהַרְבוֹת בְּצְדָקָה, וְזֶה אֲשֶׁר שְׁלָמוֹת הַמִּצְוָה בְּפוּרִים הוּא (אֶסְתֵּר ט')
"וּמִשְׁלַח מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ וּמִתְּנוֹת לְאֲבִינִים" כְּדִי לְהַכְּנִיס אֶהְבָּה
וְאַחֲדוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁזֶה כָּל עֲגִינֵן שֶׁל צְדָקָה שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל
מִצְוָה עַל זֶה בְּיוֹתֵר, כְּדִי לְהַפְּלֵל אֶחָד בְּהַשְׁנִי, וְעַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיכִים
עַל עֲצָמָם אֲמוּנָה, כִּי עֵקֶר הָאֲמוּנָה תְּלוּי רַק עַל יְדֵי אֲחֻדוֹת, וְאָמַר
רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן נ') עַל יְדֵי אֲחֻדוֹת שִׁיְהִיָּה בִּישְׂרָאֵל
יְבֵא מְשִׁיחַ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְרֹאוֹת כָּל הַחֲדָשׁ אֲדָר לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֻחָה,

ולתהוות בצדקה כדי לקרב את נשמות ישראל אחד אל חברו, כדי שזוכה על ידי זה להגאל בגאולה שלמה.

והנה ידוע לך שפתיחתי בית התבשיל - אהל אברהם, כדי לקרב לבבות ישראל איש אל רעהו כמאמרם ז"ל (מדרש אגדה) גדולה לגימה שמקרכת את לבכם של ישראל לאביהם שבשמים, כי על ידי שיהיה אחדות בין נשמות ישראל, יוכלו לחזור בתשובה שלמה אליו יתברך, ועל כן אבקש אותך בקשה פרטית, שבודאי יש לך קרובי משפחה ידידים ושכנים וחברים מהעבר וכו', שתחלק ביניהם על כל פנים חמשה קפות צדקה, של "קרן הצדיק" בחדש אדר הזה, ותאמין לי שלחלק חמש קפות צדקה זה לא דבר גדול, וזה כל אחד יכול להתראות, ועל ידי זה אוכל להחזיק את הבית התבשיל - אהל אברהם, שזה דבר נפלא מאד, שאין כזה בכל העולם כלו ואני רוצה להרחיב את זה בהרחבה גדולה, עד שכל מי שרק יבא להגליל אל קברי צדיקים שיידע שיש ביבנאל עיר ברסלב בית התבשיל - אהל אברהם, וכל רעב יכול לפנות שמה לאכל, ודבר זה ממשיך השגחה שלמה, כי במקום שנותנים אכל בחנם נמשך שם השכינה, וזה אשר בית התבשיל - אהל אברהם עולה בדיוק כמספר אני לדודי ועלי תשוקתו, שזה גלוי השגחה שלמה, שנשמות ישראל אומרים להקדוש ברוך הוא אני לדודי הינו אני משתוקק אליך רבוננו של עולם, ועל ידי זה כביכול הקדוש ברוך הוא חוזר ומשתוקק אלינו, שזה ועלי תשוקתו ומובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') שזה נקרא השגחה שלמה, כי כשאדם מבטל את עצמו לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, ואינו רוצה שום דבר רק את הקדוש ברוך הוא בעצמו, אזי כביכול גם הקדוש ברוך הוא פונה אליו, ומשתוקק להיות עמו, כי איזה רצון שיש לבר ישראל, כך ממשיך על עצמו צנוה, וזה אשר רצון אותיות צנוה, כי אם יש לאדם רצונות לטמאה חס ושלום, על ידי זה פותח צנוה של טמאה על עצמו, ולהפך מדה טובה מרבה, כשאדם משתוקק רק אל הקדשה ורוצה לעשות רצונו יתברך, בזה פותח צנוה של קדשה על עצמו, ולכן אני מאד מבקש אותך, שתראה עוד היום

או על כל פנים בְּמִשְׁךְ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, לְחֶלֶק לֹא פָחוֹת מִחֲמֵשׁ קָפוֹת צָדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק" לְקְרוֹבֵי מִשְׁפַּחְתָּךְ, וּבָזֶה תַּעֲזֹר לִי מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם, וְאֶזְכֶּה לְהִרְחִיבוֹ בִּיתֶךָ שָׂאת וַיִּתֵּר עֹז, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה שֶׁתַּעֲשֶׂה רְצוֹנִי, זֶה לֹא כֵּן קָשָׁה לְחֶלֶק חֲמֵשׁ קָפוֹת שֶׁל צָדָקָה, וְתִרְשֵׁם לִי רִשְׁמָה לְמִי מְסַרְתָּ אֶת זֶה.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּעֲנִית כ"ט) אָמַר רַב יְהוּדָה בְּרִיהַ דְּרַב שְׁמוּאֵל בַּר שִׁילַת מִשְׁמִייה דְּרַב כְּשֵׁם שֶׁמִּשְׁנַכְנֵס אַב מִמַּעֲטִין בְּשִׁמְחָה כִּךְ מִשְׁנַכְנֵס אָדָר מֵרַבִּין בְּשִׁמְחָה; וַיֵּשׁ לְדִיק מַה הַקָּשֶׁר בֵּין חֹדֶשׁ אַב לְחֹדֶשׁ אָדָר? אֲלֹא בְּחֹדֶשׁ אַב נִחְרַב הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ אֲשֶׁר מִשֵּׁם יִצְחָא אֹר לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהֵבִיא שִׁמְחָה בְּעוֹלָם, כִּי שָׁם הָיוּ יְכוּלִים לְכַפֵּר אֶת עֲוֹנוֹתֵינוּ עַל יְדֵי הַבָּאֵת הַקְּרִבָּנוֹת, וְלָכֵן כְּשֶׁנִּחְרַב הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ נִמְשָׁךְ עֲצָבוֹת בְּעוֹלָם, מַה שָּׁאִין כֵּן בְּחֹדֶשׁ אָדָר מְכַנְיָעִים אֶת הַקֶּן עֲמֻלָּה שְׁמוּנָע מִבְּנֵי בֵית הַמְּקֻדָּשׁ, וְאִזּוּ הוּא הַזְּמַן לְבָנוֹת אֶת הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ, וְלָכֵן נִמְשָׁךְ שִׁמְחָה גְּדוּלָה מְאֹד בְּעוֹלָם, וְעַל כֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְחֶלֶק בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה חֲמֵשׁ קָפוֹת שֶׁל צָדָקָה, כִּדִּי שְׂאוּכַל לְהִרְחִיב אֶת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם, וְכֵן שְׂאוּכָה כְּבָר לְבָנוֹת אֶת הַבַּיִת הַמְּדֻרָשׁ הַגְּדוֹל, שֶׁהִסְמִיךְ-מ"ם וְגוֹנְדָא דִּילִיָּה רִשְׁעִים אֲרוּרִים אוֹרְבִים עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וּבְזָכוֹת הַצְּדָקָה שֶׁתִּזְכֶּה עוֹד חֲמֵשׁ אֲנָשִׁים לְהֵבִיא לָהֶם קָפָה צָדָקָה שֶׁל "קֶרֶן הַצְּדִיק", תִּקְרַב אֶת הַגְּאֻלָּה, כִּי כִךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י) גְּדוּלָה צָדָקָה שֶׁמְקַרְבֵת אֶת הַגְּאֻלָּה; וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה, שֶׁתַּחֲלֹק בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה לְקְרוֹבֵי מִשְׁפַּחְתָּךְ אוּ לְיַדִּידֶיךָ רַק חֲמֵשׁ קָפוֹת צָדָקָה, וְתִרְשֵׁם לִי אֶת שְׁמוֹתֵיהֶם, וּבָזֶה אֶתָּה עוֹזֵר לִי לְהִרְחִיב אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם, הַמְּקַרְבֵת אֶת הַלְּבָבוֹת, וְכֵן אֶתָּה עוֹזֵר לִי לְשַׁלֵּם אֶת הַחֹבוֹת הַעֲצוּמִים שְׂרוּבְצִים עָלַי מִהַעוֹרָךְ דִּין וְהַמְשַׁפְּטִים הַפְּרוּכִים בְּעִנְיַן בְּנֵית בֵּית הַמְּדֻרָשׁ, אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי וְתַחֲשַׁב טוֹב וְתִרְאֶה שְׂזֶה לֹא דְבַר קָשָׁה.

אִין אֶתָּה יְכוּל לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשִׁי שִׁישׁ לִי

זֶה לְמַעַלְהָ מֵעֶשֶׂר שָׁנִים שִׁישְׁמַעְאֲלִי עָרַל טָמֵא בָּרַח בְּאֲמֻצֵּעַ הָעֲבוּדָה וְעָשָׂק אוֹתִי עִם רַבּוֹת דּוֹלָרִים וּמְאֹז וְעַד עֲכָשׁוּ אָנִי לֹא יָכוֹל לְקַרֵּר אֶת הַכָּאב וְהַצָּעַר הָעֵמֶק שִׁישׁ לִי שְׁאֲנִי לֹא יָכוֹל לִבְנוֹת אֶת הַבַּיִת הַמְדֻרָשׁ, וְזֶה עוֹלָה לִי עַל הַבְּרִיאוֹת מִמֶּשׁ, מִה שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ יוֹדֵעַ זֹאת, כִּי עוֹד לֹא הָיָה דִבְרַר שֶׁשָּׁבַר אוֹתִי כְּמוֹ שֶׁבָּרַח הַיִּשְׁמַעְאֲלִי בְּאֲמֻצֵּעַ עֲבוּדָה וְלָקַח עִמּוֹ הַמוֹן צִ'קִּים דְּחוּיִים, אָשֶׁר אָנִי סוֹבֵל מִזֶּה עַד עַכְשָׁו בְּמִשְׁפָּטִים, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ עִמִּי חֶסֶד שֶׁתַּחֲלֵק חֲמֵשׁ קָפוֹת שֶׁל צְדָקָה "קָרָן הַצְּדִיק", בְּאִפְּן שְׁאֲזַכֶּה לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחֻבוֹת שֶׁגָּרַם לִי וְכוּ', וְעַד הַיּוֹם אָנִי צָרִיךְ לְשֵׁלֶם לְעוֹרְכֵי דִינָיִם וְכוּ', וְלֹאֲדַרְיִקְלִים וְכוּ', וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּתְפַּלֵּל בְּעֲדֵי שְׁאֲזַכֶּה כָּבֵר לִבְנוֹת אֶת הַבַּיִת הַמְדֻרָשׁ הַגָּדוֹל, עַל אִפְּסֵי וְחֻמָּתָם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵי, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבְנוֹ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

אָקוּהָ שְׁלֵא תִשָּׁיב אֶת פְּנֵי רִיקָם, וְתַחֲלֵק חֲמֵשׁ קָפוֹת שֶׁל צְדָקָה, וְתִשְׁלַח לִי אֶת הַשְּׁמוֹת לְמִי נִתְּתָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָקָס.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר תְּרוּמָה ב' אָדָר ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... נְרוּ יֵאִיר

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּעֲנִית כַּט). כְּשֵׁם שֶׁמִּשְׁנַכְנֵס אָב מִמַּעֲטִין בְּשִׁמְחָה כֶּף מִשְׁנַכְנֵס אָדָר מֵרַבִּין בְּשִׁמְחָה; וְלִכְאוּרָה מִה הַקָּשֶׁר בֵּין חֲדָשׁ אָב לְבֵין חֲדָשׁ אָדָר? וּמָה שִׁיף חֲרַבֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְפוּרִים? אֲלֵא רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן יג) עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַכּוֹת לג.) מִי שִׁישׁ בּוֹ דַּעַה כְּאֵלוֹ נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו; נִמְצָא שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַבַּיִת הַמִּקְדָּשׁ בְּמַחֲזוֹ וְדַעַתוֹ, אִם מִחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אָשֶׁר אֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כֻּלָּל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, (דְּבָרִים ד') "אִתָּה הָרְאֵתָ לְדַעַת כִּי הָיִי"ה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ" אִז אֵין

עוד שְׁמִיחָה כְּשִׂמְחַת הָאֲמוּנָה, כִּי כָּל מִי שֵׁיִשׁ בּוֹ דַעַת כָּאֵלוֹ נִבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו, וּמֵהַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִשָּׁם יֵצֵא אוֹר לְכָל הָעוֹלָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְלִקוּט תְּהִלִּים רַמְזוֹ תַּתְּסב) מִמְּקוֹם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִבְרָאת הָאוֹרָה; וְכִשְׂמֵאִיר לְאָדָם אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ אֵין לָךְ שְׂמִיחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (תְּהִלִּים צו) "שְׂמִיחָה צְדִיקִים בְּהוֹי"ה" וְכֹתִיב (מִשְׁלֵי ג) "אוֹר צְדִיקִים יִשְׂמַח"; וְלִכֵּן כְּשֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁהִיא הַמַּחֲזִין שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל שְׁנֵתְכַבֵּה מִמֶּנּוּ הָאוֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אָזִי הוּא יוֹשֵׁב בַּחֲשֶׁךְ וְהוּא מְלֵא עֲצֻבוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', לֹא כֵן כְּשִׂמְאִיר אֲצִלוֹ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ אֲזֵי הוּא תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִיחָה כְּשִׂמְחַת הָאֲמוּנָה, שְׂזֵה בְּנֵין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּנֵין בֵּית הַמַּחֲזִין שְׁלוֹ שְׂמֵרְגִישִׁים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן בְּחֵדֶשׁ אֵב הִיָּה חֶרֶבֶן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ חֶרֶבֶן בֵּית הַמַּחֲזִין אָזִי מִמְעֻטִּין בְּשִׂמְחָה, מָה שֶׁאֵין כֵּן בְּחֵדֶשׁ אֲדָר שֶׁאֲזֵי הִיָּה הַכְּנַעַת הָמֵן עֲמֶלֶק שֶׁרָצָה לְטַמֵּא אֶת הַמַּחֲזִין, עַל יְדֵי פְגַם הַבְּרִית, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (דְּבָרִים כה) "אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדָרְךָ וַיִּזְנֵב בְּךָ כָּל הַנְּחָשָׁלִים אַחֲרֶיךָ" וְגו', אָזִי אֵין עוֹד שְׂמִיחָה כְּשִׂמְחָה זֶה, וְרַק כֶּךָ נִזְכָּה לְבָנוֹת אֶת הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּכִלְלִיּוֹת, כִּי כְּשֶׁבַר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׂמַּח עַל יְדֵי זֶה הוּא בּוֹנֵה אֶת הַמַּחֲזִין שֶׁהִיא הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְכֵן יִזְכָּה לְבָנוֹת אֶת הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ מְעֻט, שֶׁהִיא הַבֵּית הַמְדַרְשׁ, וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל אֲהֶבָה וְאַחֲדוּת, שֶׁהִיָּה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְלֹא נִחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֲלֵא עַל יְדֵי שְׁנֵאת חֲנָם (יוֹמָא ט.ו.), וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לִשְׁמֵר לֹא לְקַבֵּל לְשׁוֹן הָרַע מֵאֶף אַחַד, שְׂזֵה גּוֹרֵם לְפְרוּדִים, שְׂזֵה הִיָּה קִלְפַת הָמֵן, שְׂאֲמַר (אֶסְתֵּר ג) "יִשְׁנֹנוּ עִם אֶחָד מִפְּזֵר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים" שֶׁרָצָה לְהַפְרִיד בֵּין נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מַגְלָה ג:) לִיכָא דִּידַע לִישְׁנָא בִישָׂא כְּהָמֵן; שֶׁהוּא הִיָּה בְּעַל לְשׁוֹן הָרַע גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכֵּן דִּיקָא עֲכָשׁוּ בִימֵי אֲדָר הַקְּדוּשִׁים צְרִיכִים לִשְׁמֵר מְאֹד שֶׁיְהִיָּה אֲהֶבָה וְאַחֲדוּת בֵּין נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִשְׁמֵר לֹא לְקַבֵּל שׁוֹם לְשׁוֹן הָרַע, וְאַדְרָבָה צְרִיכִים לְלַמֵּד זְכוּת עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (אֶסְתֵּר רבָּה פָּרָשָׁה ד' סִימָן יב) כָּל מָה שֶׁהִיָּה הָמֵן מְקַטְרֵג אֶת יִשְׂרָאֵל מִלְּמַטָּה, הִיָּה מִיכָּאֵל מְלַמֵּד עֲלֵיהֶם סְנַגוּרִיא מִלְּמַעְלָה, כְּמוֹ כֵן צְרִיךְ כָּל בַּר

יִשְׂרָאֵל כְּשׁוֹמֵעַ לְדַבֵּר רַע עַל אֶחָד מִנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, צָרִיף תִּכְף וּמִיד לְלַמֵּד עָלָיו זְכוּת, וּבִפְרָט בְּקִהְלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלֵנוּ, שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אַמוּנָה אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד שִׁיִּשְׂרָה רַק הָאֵהָבָה וְהַשְּׁלוֹם, כִּי הִרְבָּה כַחוֹת הַכְּנִסְתִּי בְּהַקְהֵלָה, וְאֲנִי מְסוּכָב בְּהִרְבָּה חוֹבוֹת, כִּי עֲכָשׁוּ חִיבוֹ אוֹתִי לְשֵׁלֶם מְסִים וְאַרְנוּנָה עַל כָּל הַמְּבָנִים וְכוּ', שְׁזָה עוֹלָה לְמַעְלָה מִמָּאָה אֶלֶף ש"ח, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזֹר לִי בְמָה שֶׁאַתָּה יָכוֹל, אֲנִי לֹא מְבַקֵּשׁ מִמְּךָ כֶסֶף אֲלֹא אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּחֲלֵק חֲמֵשׁ קָפוֹת שֶׁל "קָרָן הַצְּדִיק" בֵּין קְרוֹבֵי מִשְׁפַּחְתָּךְ, וּבֵין יְדִידֶיךָ, וְזֶה יַעֲזֹר לִי מְאֹד מְאֹד לְשֵׁלֶם אֶת הַחוֹבוֹת וְכֵן לְהַחְזִיק אֶת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהָל אֲבָרָהֶם, וְלִהְרַחֵבָה בֵּיתְךָ שֶׁאַתָּה וְיִתְרֵךְ, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁלֹּא תֵאָכְזֹב אוֹתִי וְתַעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, כִּי אֲנִי לֹא מְבַקֵּשׁ מִמְּךָ כֶסֶף רַק שֶׁתַּחֲלֵק חֲמֵשׁ קָפוֹת שֶׁל צְדָקָה, וּמֵהַכֶּסֶף הַזֶּה נִזְכֶּה לְשֵׁלֶם אֶת הַחוֹבוֹת שֶׁל הַבֵּית הַמְּדֻרָשׁ וְהַמְּקוּאוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן נִשְׁלֵם אֶת הַחוֹבוֹת שֶׁל הַסְּפִסּוֹד שֶׁל הַסְּפָרִים שֶׁל קָרָן הַדְּפָסָה, וְכֵן לְהִרְחִיב אֶת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת זֶה עֲכָשׁוּ לְקַחַת חֲמֵשׁ קָפוֹת וְלַחֲלֵק אֶת זֶה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר שֶׁחֲדָשׁ אֲדָר הִיא חֲדָשׁ שֶׁל צְדָקָה, וּמָה גַם שְׁעַם יִשְׂרָאֵל הֵבִיאוּ מִחֲצִית הַשְּׁקָל בְּזִמְנֵן שֶׁהִיָּה בֵית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, וּבְזֶה קָנוּ אֶת הַקְּרִבָּנוֹת, וְכֵן עָשׂוּ עִם זֶה בְּדֵק הַבֵּית, מָה שֶׁהָיוּ צְרִיכִים לְתַקֵּן, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּכְלֻתְךָ לַעֲזֹר בְּדַבְּרֵךְ זֶה.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶקְסָא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר תְּרוּמָה ב' אֲדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁאַתָּה נִהְנִית מֵהַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהָל אֲבָרָהֶם, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד אֶת נְשׁוֹת אֲנִי"ש, שְׁזָה נַעֲשֶׂה מְקוֹם מְפָגֵשׁ וּמְקַל

עֲלֵיהֶם גַּם בְּפָרְנֶסָה, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שְׂיִהְיֶה לְכָל אֶחָד וְאַחַת אֶכֶל לְאֹכֵל, שְׁלֹא יִחְסַר דְּבַר כְּזֶה אֶכֶל חֵם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשֵׂי עִמִּי חֶסֶד שֶׁתִּקְחִי חֶמֶשׁ גְּפוֹת שֶׁל צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק" מֵהַמְּשֻׁרָה, וְלִחְלָק אֶת זֶה בֵּין קְרוֹבֵי מִשְׁפַּחְתְּךָ וּבֵין חֲבֵרוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר מִחוּץ לִיבְנֵי אֵל, וְזֶה יַעֲזֹר לִי לְהִרְחִיב אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם, וְכֵן עֲכָשׁוּ מְבַקְשִׁים מִמֶּנִּי לְשַׁלֵּם עַל כָּל הַמְּבֻנִים מְסִים וְאַרְנוֹנָה לְמַעֲלָה מִמָּאָה אֶלֶף ש"ח שְׁלֹא שְׁלָמוּ כַּמָּה שָׁנִים, אֲנִי לֹא מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ כֶּסֶף רַק לְחִלָּק סֵף הַכֵּל חֶמֶשׁ גְּפוֹת צְדָקָה, "קֶרֶן הַצְּדִיק" וְזֶה יוֹעִיל מְאֹד שְׂאוּכַל לְשַׁלֵּם אֶת כָּל הַחֻבוֹת, וְכֵן לְסַפֵּסֵד אֶת הַסְּפָרִים קֶרֶן הַדְּפָסָה הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהַדְּפִסְתִּי לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁתַּעֲשֵׂי אֶת רְצוֹנִי.

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד לֹא לְקַבֵּל לְשׁוֹן הָרַע מֵאַף אַחַת אֲשֶׁר זֶה הָיָה הַפֶּגֶם שֶׁל הָמֵן, כְּמֵאַמְרֵם ז"ל (מַגִּלָּה יג): לֵיכָא דִּידַע לִישְׁנָא בִישְׂא כְהָמֵן; וְאָמַר (אֶסְתֵּר ג') "יִשְׁנֹו עִם אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים" שֶׁרָצָה לְהַפְרִיד בֵּין נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן צְרִיכִים עֲכָשׁוּ בְּחֻדוֹשׁ אֶדָר לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְקַבֵּל לְשׁוֹן הָרַע מֵאַף אֶחָד, וּבְזִמְנֵי שְׁבִיַת הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם הָיוּ נוֹתְנִים מִחֻצֵי הַשֶּׁקֶל, וְעַד הַיּוֹם מִחֻצִּיקִים בְּמִנְהַג זֶה, וְהַטַּעַם שֶׁנוֹתְנִים רַק חֻצֵי שֶׁקֶל לְהוֹרוֹת שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא רַק חֻצֵי, וְהוּא צְרִיךְ גַּם אֶת הַשְּׁנִי, כִּי בְּזֶה מֵתְאַחֲדִים יַחַד.

נָא וְנָא רְאִי לְעִזֹר לִי בְּזֶה, שְׂיִשְׁרָה רַק אֵהֵבָה וְאַחֲדוֹת בֵּין נְשׁוֹת אֲנִי"שׁ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקסב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ... נְרוּ יֵאִיר

אין מלים להודות לך על כל החסד שאתה עושה עם הקהלה שלנו, שאתה מנדב שקים של קמח מהמאפייה שלך, למען בית התבשיל - אהל אברהם, אשר בכל ערב אנחנו מחלקים בין שבע מאות לשמונה מאות מנות אכל חם לרעבים, לגברים לנשים לילדים, ותהלה לאל לך יש חלק גדול מאד בזה, יעזר לך הקדוש ברוך הוא שבזכות זה יתרחב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד, ותתברך מפי אל עליון בברכה והצלחה בכל מעשי ידיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקסג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ... נְרוּ יֵאִיר

אין מלים בפי להודות לך על כל החסד שאתה עושה עם הקהלה שלנו, שאתה נותן ירקות לבית התבשיל - אהל אברהם, אשר בו מאכילים בכל ערב בין שבע מאות לשמונה מאות אכל חם לגברים לנשים וילדים, ולך יש חלק גדול בזה, יעזר הקדוש ברוך הוא שבזכות זה יתרחב לך בגשמיות וברוחניות, ותתברך מפי אל עליון בכל הברכות הכתובות בתורה וימתקו ממך כל הדינים על יד פלא עליון, ויהיה לך רק טוב כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקסד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... נרו יאיר

אין מלים בפיי להודות לך על כל החסד שאתה עושה עם הקהלה שלנו, שאתה נותן מוצרים ארוז שמן סכר וכו', לבית התבשיל - אהל אברהם, שמחלקים בכל ערב בין שבע מאות לשמונה מאות מנות אכל חם, לגברים ולנשים וילדים, וגדל הזכות הזה אי אפשר לתאר ולשער כלל, כי אצל הקדוש ברוך הוא מאד חשוב כשנותנים לאכל לעניים ולרעבים, יעזר לך הקדוש ברוך הוא בזכות זה תתברך מפיי אל עליון בכל הברכות הכתובות בתורה, ויתרחב לך בין בגשמיות ובין ברוחניות, ויהיה הברכה מצויה אצלך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקסה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... נרו יאיר

אם שיש לי מאד מאד צער ממה שקרה אתך וכו' וכו', ואני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שזה לא יחזור יותר וכו' וכו', עם כל זאת אני מאד מאד שמח על השפע שהבאת השבוע מהחנינות לבית התבשיל - אהל אברהם, אשר הזכות הזה עולה על כל הזכיות כדי לתת אכל חם לרעבים, כמו שאתה רואה בעצמך, וזה תקון גדול לכל מה שעשית, כמו שכתוב (דניאל ד') "וחטאך בצדקה פרוק". ראה ללמד בכל יום מקרא משנה וגמרא כסדרך, כי זה עקר העשירות של האדם, כמאמרם ז"ל (שבת קכ.). ובביתי אין לחם ואין שמלה שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא גמרא; כי זה עקר העניות כשאין לו אף זה.

אני מקנה שתעמד בהבטחתך במה שהבטחת לי, שלא תחזר על השטיות שלך וכו' וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקסו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי ממה שעבר עליך וכו', וכו', ומאד פאב לי איך נפלת בדרדור כזה וכו' וכו', אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ותעזב את השטיות וכו', כי אחרייתך יהיה מר מאד, ולכן ראה לתקן את זה על ידי הפצת ספרי רבנו ז"ל אשר אין ערוך אליה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקסז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הילדים צריכים סבלנות של ברזל וכו', ומי שאין לו סבלנות לא יכול להיות מלמד, וזה פשוט, ובכלל עם בני אדם צריכים המון סבלנות, וכל החיים צריכים סבלנות פי הולך ועובר על כלם צרות ויסורים ומרירות ומכאובים ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר משום דבר.

בענין הספורים וכו', אשרי מי שיכול להרבות בספורי צדיקים

שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא יִטְהַר אֶת מַחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל
 (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן רלד) שְׁעַל יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת שֶׁל צְדִיקִים
 מְנַקִּים אֶת הַמַּחַ, וְזֶה טוֹב מְאֹד מֵה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שְׂיַעֲשֶׂה אֶת הַפְּעֻלוֹת הַנְּחוּצוֹת, כִּי יִמְיֵנו כְּצֵל עוֹבֵר הֵנָּה אֲנַחְנוּ
 פֶּה וְהֵנָּה אֲנַחְנוּ כְּכַר נִהְיָה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה וְכוּ' וְכוּ'.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אִקְסַח.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה ב' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בּו יִתְבָּרַךְ וְתִמִּיד תִּצְיֵר אִיךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבַתּוֹךְ כָּל עֲלָמִין וְאִין שׁוּם מְצִיאוֹת
 בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְכִשְׁתַּחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ
 יִדְעוֹת אֵלוּ אִז לֹא תִצְטָרֵךְ תְּשׁוּמַת לֵב מֵאַף אַחַד, כִּי מְתֵי צְרִיכִים
 תְּשׁוּמַת לֵב כְּשֶׁאִין לְאָדָם אֶת הָאֱמוּנָה, וְרַבְנּוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוה"ר"ן
 חלק א' סימן סא) שְׁכֵמוּ שְׁצְרִיכִים אֱמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהֶאֱמִין
 שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא כֶּךָ צְרִיכִים גַּם אֱמוּנָה בְּעֲצָמוֹ
 שֶׁיִּדַע שֶׁיֵּשׁ לוֹ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי רְגִילִים, וְלִכֵּן אֵתָה רְאִיתָ כְּכַר בַּחוּשׁ
 מֵה זְכוּת לְקַרֵּב כָּל כֶּךָ בְּנֵי הַנְּעוּרִים לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלְהַתְמַדָּה
 וְלִכֵּן קוּם וְתִצָּא מֵהַקְּטָנוּת שְׁלִיךְ וְהַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בּו יִתְבָּרַךְ וְלֹא
 תִצְטָרֵךְ שׁוּם תְּשׁוּמַת לֵב מֵאַף אַחַד, אֲדַרְבָּה תּוֹכֵל לְתַת לְכֹלֵם תְּשׁוּמַת
 לֵב.

רְאֵה שֶׁהַבְּחוּרִים יִנְקוּ בַּחוּץ וְכֵן שֶׁהַחֲדָרִים יִהְיוּ נְקִיִּים וְהַקְּדוֹשׁ

בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקסט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל היניק וחפים ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין שכרות בפורים וכו', מנהגנו לצאת כמו שאמר הרמ"א
ללכת לישן שעה שעתיים ובזה יוצאים את העד דלא ידע וכו', כי
היום באים לידי סכנה אם שותים, ולכן אסור להיות חכם, יעזר
הקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר אצלך על צד הכי טוב ונשמע
ונתבשר בשורות משמחות תמיד, ואם תתנהג בדרך ארץ גדול אני
אקח אותך לפה בעזרת השם יתברך.

ראה ללמד בכל יום בעקשנות גדול ח"י פרקים משניות וזה
יטהר אותך לגמרי, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על
ידי פלא עליון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקע.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאתה
עובד בבית התבשיל-אהל אברהם, שהזכות הזו עולה על כל הזכות
שנותנים לאכל לרעבים, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רק טוב
בחיים, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד, ותהיה הכי מאשר
בחייה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָקֵעָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה ב' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְבַנְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, אֵל תְּפַחְדֵי צָרִיכִים רַק לְבַדֵּק עִם אָחִיד שְׁבָקִי
בְּרֹפְאִים כְּדִי שְׁלֹא יַעֲשׂוּ חֵס וְחִלְיָה אִיזָה נֶזֶק וְכוּ'.

תְּכַתְּבֵי לִי מִי זֹאת שְׂמִינִי אוֹתָךְ וְכוּ' וְאֲנִי אֶטְפֵּל בְּזֶה, הַעֲקֹר
רַק תִּתְחַזְּקִי וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָקֵעָב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה ב' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר תְּלָמִיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר"

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמָאֵד מָאֵד שְׂמִינִי לְשִׁמְעַי אִיךָ שְׂאֲתָה
מִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֲתָה בִּיתֵר עֵז וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא
יּוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, וְאֲתָה צָרִיךְ מָאֵד מָאֵד לְשָׁמֵר עַל כְּבוֹד אָב וְאִם עִם
כָּל זֹאת לְמוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

בְּעֵינֵי הַצָּבָא וְכוּ', אִם אֶתְּהָ מְכָרְח לְלֶכֶת תִּלְךָ וְתִפְיֵן שְׁמָה קִנְטְרָסִים וְתִדְבֵר עִם כָּלֶם דְּבָרֵי אַמוּנָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְאֵל תִּפְחַד כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם וְאִיפֹה שְׂאֶתְהָ רַק תִּלְךָ תִּדְבֵר מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְזֶה יִהְיֶה הַתְּקוּן שְׁלֶךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקעג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר תְּרוּמָה ב' אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצַח
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק שְׂתִיכֶם יַחַד וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, תִּתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ וְתִדְעוּ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאַצִּיל הַעֲלִיוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקעד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר תְּרוּמָה ב' אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצַח
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רַק תִּתְחַזְּקוּ מְאֹד מְאֹד וְשׁוּם דְּבָר לֹא יִפִּיל אֶתְכֶם.

אם אשתך צריכה ללכת ללדת שיהיה בבית הרפואה לניאדו
בנתניה והקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יעבר בקלות ולא להתבלבל
משום דבר.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנשמע ונתבשר תמיד בשורות
משמחות, ואתם לא יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לכם
שאתם עוזרים לי בבית התבשיל-אהל אברהם שבזה נותנים לאכל
לכלל אנשי שלומנו הן הגברים והן הנשים והן הילדים, שהזכות הזו
עולה על כל הזכויות כי צדקה עולה על הכל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אקעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאתה
זוכה לסים בכל חדש את הלקוטי מוהר"ן ובזכות זה הקדוש ברוך
הוא יתן לכם זרע של קיימא, אל תפחה, עוד תספר את זה בשמחה,
העקר להכניס את עצמך בלקוטי מוהר"ן הקדוש והנורא ובזכות
רבנו ז"ל תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, העקר
אל תפחד משום דבר ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקעו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט

שלום אל ... גרו יאיר

לאחרונה אני שומע שיש לך קרון ושמה אתה מראה סרטים מלא נאוף וכו' וכו', וגם אתה יושב שמה ואתה מכשיל בחורים וכו' וכו', ולכן דמך בראשך כי מי שמכשיל את הזולת בנאוף הקדוש ברוך הוא לא ימחל לו, ותדע לך שבזה שאתה מכשיל בחורים תקבל ענש מאד מאד חזק, כי חכמינו הקדושים אמרו אלקיהם של אלו שונא זמה, ולכן במקום זמה שם המגפה נמצאת, ולכן אם אתה לא חוזר בתשובה תראה מה יהיה בסוף, תצטרך להתגרש וכו', ויהיה לך מר מאד מאד, ולכן תראה לפנות תכף ומיד את הקרון שלא יהיה שמה מקום זמה וטמאה לפני שאני יצטרך לפרסם את זה לכל הקהלה שיתרחקו לגמרי ממך.

המצפה שתחזור בתשובה

אקעז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד נודעזעתי לשמע את הספור וכו', בשום פנים ואפן אסור ללכת שמה וצריכים לפרסם את זה והקדוש ברוך הוא יעזר שנוכל לסגר את המקום זמה הזאת, כי זה מאד מספן ללכת שמה, ובשום פנים ואפן אסור ללכת שמה ולהזהיר לא ללכת שמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את ההודעה.

הקדוש ברוך הוא ימשיך ברכה והצלחה בתוך ביתכם ויהיה רק
השמחה בתוך ביתכם תמיד, העקר תתחזקו מאד ולא תפחדו משום
בריה כי גדול אדונינו ורב להושיע, והקדוש ברוך הוא בודאי לא
יעזב אתכם.

כמו שראיתם נסים עד עכשו עוד תראו עוד יותר נסים, רק
תרגילו את עצמכם לדבר אל הקדוש ברוך הוא ואז טוב לכם כל
הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקעט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז ותראה לשמור מאד
על השלום בית שלך, אתה תעשה את שלך והקדוש ברוך הוא יעשה
את שלו, העקר שתהיה חזק ואמץ מאד מאד והקדוש ברוך הוא לא
יעזב אותך.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא ולבקש ממנו
יתברך כל מה שאתה צריך, ומה שתפלה פועלת שום דבר בעולם

לא יכול לפעל, ולכן תהיה חזק בזה והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א.ק.פ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לעבד על נקדת השמחה ככל שתהיה בשמחה אז
יתרחב לך הדעת ויהיה לך פרנסה בשפע, אל תדאג תצא להפצה
והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון ויהיה
לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

העקר תהיה בשמחה ותשמח את אשתך והקדוש ברוך הוא
ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א.ק.פ.א.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת

הגוף גם יחד, ותשתדל שיהיה לה שלום בית עם אשתה, ואז טוב לה כל הימים, ותעבד על נקדה זו שיהיה לכם שלום בית.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

אקפב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך, ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

תשתדלו שתיכם להתקשר אלי ואני אדבר עם שתיכם, עד שאני יבוא כי זה לא נתן לדחות את הזמן, אל תפחד זה קורה אצל הרבה זוגות הקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יתהפך לטובה אבל אני מרח לומר עם שניכם, תכתבו לי את מספר הטלפון שלכם ואז אתקשר אליכם ואדריך אתכם כדת מה לעשות, רק תתחזק ולא תפחד משום דבר, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

אקפג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות מה שכתבת לי וכו', תאמיני לי שזה מצוה מאד מאד גדולה להדריך אותם ולחזק אותם שלא תפחד והקדוש ברוך הוא

יעזר שהכל יסתדר על צד הכי טוב ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקפד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה ועל ידי זה תצא מהמטה ולא תשכב כמו פגר וכו' וכו', אלא תלך להתפלל בכל יום במנין אשר אין למעלה מזה.

אתה צריך לעבד הרבה על נקדת השמחה פי השמחה זה מרחיב את הדעת בין בגשמי ובין ברוחני, ולכן אל תהיה בטלן תהיה רק שמח תמיד, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, העקר רק תהיה בשמחה, ועוד פעם בשמחה ועוד פעם בשמחה, צריכים הרבה לעבד על נקדת השמחה, כי זה לא בא בקלות שמחה, שמחה זה עבודה הכי קשה, ולכן תהיה בשמחה והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון.

ראה לטבל בכל יום במקוה ועל ידי זה יצא ממך את הרוח הטמאה שנדבק בך ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אָקֶפֶה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה ב' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ נְצַח

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז וְתִרְאוּ לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן וְיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְלֹא תִדְעוּ מִשׁוּם צָרוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמְּכֶם כָּל הַדֵּינִים וְיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב, הָעֵקֶר שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׂמֻחָה גְדוֹלָה וְאֵז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָקֶפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה ב' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ וּבְיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה וְתִבְשְׂרִי לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, הָעֵקֶר לֹא לִפְחַד מִשׁוּם דָּבָר כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְנוּ ז"ל יֵשׁ עֲנִיָּן שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְלִכֵּן תִּהְיֶי חֲזָקָה מְאֹד וְתִרְאֵי עוֹד אֶת הַנְּסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לָךְ בְּעַל מְלֵא שְׂמֻחָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקפז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה ב' אדר ה'תשס"ט
שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לעבוד מאד מאד על נקדת השמחה להיות תמיד
בשמחה ולרקוד בכל יום ולדבר משמחה ועל ידי זה תהיה באמת
בשמחה כי השמחה היא מרחבת את הדעת בגשמיות וברוחניות
והשמחה שולחת לאדם רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף
גם יחד, יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר בשורות משמחות
תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקפח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תרומה ג' אדר ה'תשס"ט
שלוש אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

כנראה שהנאוף מעברת אותך על דעתך ועל דעת קונך וכו'
וכו', כמה בחורים מעידים שיש לה קרון ששם אתה מקרין וידאו
של נאוף וסרטים של זמה וכו' וכו', ואתה בלי בושה עוד מתחצף
נגדי ומכחיש את הכל בשעה שהחי אי אפשר לו להכחיש את החי,
אני מאד מבקש אותך שתחזור בתשובה, כי תשלם על זה אתר כף
מחיר כבד מאד שאשתך תעזב אותך, אם היא תתודע מה שקורה
שם וכו' וכו'.

בענין הבן שלך ... נרו יאיר עוד לא היה בעולם אדם שישקיע
בו כמו שאני השקעתי בו, וכנראה שהתפוח לא נפל רחוק מהעץ,

הוא התחצף נגדי מאד, עכשו אתה מבקש ממני שדוף? בשעה שהוא עומד לצאת לתרבות רעה כל רגע רחמנא לישזבן? מי מגדל את הבן שלך ... נרו יאיר? כמה השקעת בכל הילדים שלך? הרי אשתך היא המוציא והמביאה בהכל, בכל מכל כל, הן בפרנסה הן בטרחה, ומה אתה עושה? הגיע הזמן שתחזר בתשובה שתבוא להתפלל בבית הכנסת שלש פעמים ביום שחרית מנחה מעריב שאף פעם לא רואים אותך בבית הכנסת, תתעורר כבר מהשכרות שלך, ותפסיק לשמות לשכרה.

הקדוש ברוך הוא ירחם עליך ויחזיר אותך בתשובה.

המאחל לך תשובה שלמה

אִקְפֵּט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תרומה ג' אדר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בענין הבית הספר רציתי מאד מאד שתכתבי לי את הרשימה של הבנות של שתי הכתות הגדולות כדי שאוכל לכתב להן מכתב לחזק אותן לעודד אותן ולשמח אותן ולהכניס בהן את מדת החסד שימשיכו לעשות חסד.

בענין הספר וכו', אני מאד מקנה שהלואי שנזכר כבר לפתות לשנה הבאה, אני מאד מבקש אותך שתעזרי לי לעשות תכנית לפתח תיכון ביבנאל כי אני מאד מאד לא מרצה השנה מ... כלפי ההתנהגות שלהם וכו', הן כלפי והן כלפי הבנות, ולכן החלטתי בכל מחיר לפתח תיכון ואני רוצה להביא אשה יראת השם מבחור דיקא.

את הבית התבשיל על זה אני מוסר את נפשי כדי שיהיה אכל

לאנשי שלומנו ואף אחד לא יוכל להתלונן שאין לו מה לאכול וכו', וכו', ואני רוצה שהבנות מהפנות הגדולות יעזרו.

אודות ... תחיה לעת עתה תעזבי אותה כי היא עוברת משברים וצריכים לתת לה מנוחה, ולהתחמק מהבנות ולא לתת להן תשובה.

מכל מה שעובר עליך מבעלך וכו' וכו', עליך רק לקבל את הכל באהבה, כי בזה העולם צריכים לשלם מחיר כבד על העבר וכו' וכו', וכל אחד שיש לו עבר לא כל כך מבריק משלם מחיר כל אחד כפי מדתו, וצריכים תמיד לזכר שצדיק הוי"ה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו.

הגיע הזמן שתחיי את עצמך עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בך, ולא להסתפל על הרע.

אני מאד מעריך את עבודתך אשר את משקיעה בבית ספר ורציתי מאד שתכתבי לי את השמות של כל המורות כדי שאוכל לכתב להן מכתב, כי התחזקות כל אחד ואחד צריכה, כי על כל אחד ואחד עובר בזה העולם מה שעובר, ואל תחשבי שאת היחידה וכו', אלא על כל אחד עובר מה שעובר ואשרי מי שמחזיק מעמד ואינו נשבר משום דבר, וזה גדלת בר ישראל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

ראי לקחת חלק במבצע לחלק חמש קפות לחמש אנשים מבחון מה שאת מכירה באפן שנוכל לארגן את עצמנו בעזרתו יתברך שמו לבנות את הבית הכנסת הקרוב.

המאחל לך שבת שלום

אָקָצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה ג' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה ... נֵרוֹ יֵאִיר

רק חֲזַק מְאֹד לֵהוּיֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בְּחֻדְשׁ הַשִּׁמְחָה עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק לֵהוּיֹת תָּמִיד בְּמַצַּב רוּחַ טוֹב, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס בְּבֵיתְךָ אֲוִירָה שֶׁל שִׁמְחָה וְרִגְיָעָה, כִּי מֵה בְּצַע שִׁתְּהִיָּה תָּמִיד בְּעֶצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבִדְכָאוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד תִּמְשִׁיךְ אֶת הָעֶצְבוֹת וְהַמְרִירוֹת לְתוֹךְ אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, הֲרִי אַתָּה גוֹרֵם שְׁכָל בֵּיתְךָ יִהְיֶה מְרָה שְׁחוּרָה אַחַת, וְכֻלָּם יִהְיוּ עֲצוּבִים וּמְמַרְמְרִים וְעֶצְבָּנִים וְכוּ' וְכוּ', בְּכֻלָּל טוֹב שִׁתְּהִיָּה דְגָמָא חִיָּה לְאֲשֶׁתְּךָ וְלִילְדֶיךָ, לָךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם שְׁחִירִית מְנַחֶה עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְתִשְׁמַר לֹא לְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, וְכֵן תִּקְבַּע עֵתִים לְתוֹרָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא מְדַרְשׁ הַלְכָה, וְתִקְנֶה לְעֶצְמְךָ מֵדוֹת טוֹבוֹת תָּמִיד לְעוֹר לְזוּלַת, וְאִזּוּ אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ יִכְבְּדוּ אוֹתְךָ מְאֹד, כִּי חֲנוּךְ תָּמִיד מִתְּחִיל עִם עֲצָמוֹ, צְרִיכִים לְחַנּוּךְ אֶת עֲצָמוֹ, לֹא יִמְלֹט שֶׁהָאָבָא שׁוֹכֵב בְּמִטָּה כְּמוֹ פֶּגֶר מֵת עַד אַחַר הַצְּהָרִים, אֵינּוּ הוֹלֵךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וּבְקִשֵׁי מְנִיחַ תְּפִלִּין וְכוּ' וְכוּ', תָּמִיד רַק מְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע עַל זֶה וְעַל זֶה וְכוּ' וְכוּ', אֵינּוּ פּוֹתַח סֵפֶר וְכוּ', אִזִּי אֲשָׂאֵל אוֹתְךָ, מָה רּוֹצִים מֵהֵבֵן שִׁיתְּנַהֵג אַחֲרַת מְאָבִיו? אֵיךְ הוֹלֵךְ פִּתְגָם עִמָּמִי? "הַתְּפוּחַ אֵינּוּ נוֹפֵל רְחוּק מֵהָעֵץ" וְלָכֵן חֲנוּךְ תָּמִיד צְרִיכִים לְהִתְחִיל עִם עֲצָמוֹ, לֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע וְלֹא לְקַבֵּל לְשׁוֹן הָרַע, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (וְיוֹשְׁלִי פֶּאֶה פֶּרֶק א' הִלְכָה א') אֲזַהְרֶה לְלְשׁוֹן הָרַע מִנֵּין "וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבַר רַע" אָמַר רַבִּי לֹא תִנִּי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל לֹא תִלֵּךְ רַכִּיל בְּעַמֶּיךָ זֶה רַכִּילֵת לְשׁוֹן הָרַע תִּנִּי רַבִּי נַחֲמִיָּה שְׁלֹא תִהְיֶה כְּרוּכַל הַזֶּה מִטְּעִין דְּבָרָיו שֶׁל זֶה לְזֶה וְשֶׁל זֶה לְזֶה; וְאִזּוּ כְּשֶׁהֵבֵן רוֹאֶה אֵיךְ שֶׁהָאָבָא מִתְּנַהֵג, גַּם הוּא מִתְּנַהֵג כְּכֹה, כִּי הֵבֵן תָּמִיד מַחְקָה אֶת אָבִיו, אִם אָבִיו אֵינּוּ הוֹלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל, גַּם הוּא לֹא הוֹלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל, אִם אָבִיו אֵינּוּ לוֹמֵד וְאֵינּוּ פּוֹתַח סֵפֶר, גַּם הוּא לֹא יִלְמַד וְלֹא יִפְתַּח סֵפֶר וְכוּ' וְכוּ', וְאַחַר כֵּךְ יֵשׁ לְאָבָא

טענות שהילדים שלו יצאו לתרבות רעה, מה רוצים מהבן? כי זה רואה אצל אביו וכו' וכו', ויש לי בזה כבר נסיון קרוב לחמשים שנה שיש לי עסק עם רבים, וראיתי את זה במו עיני במשך כל השנים שזה ככה, ועל פן למה שיהיה טענות לילדים בשעה שההורים לא מתנהגים אחרת, והילדים לומדים מההורים, ולכן חנוף תמיד מתחיל מעצמו, ואדם צריך להיות כל כך חזק באמונה פשוטה בו יתברך ויתנהג על פי התורה הקדושה, ויהיה תמיד שמח, עד שהוא יהיה יכול לחזק את כל העולם כולו, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (שבת נ"ג:) כל מי שאפשר למחות לאנשי ביתו ולא מחה, נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם כולו נתפס על כל העולם כולו; ומדה טובה מרבה, כל מי שיכול לחזק את אנשי ביתו וכו', ואנשי עירו ואת כל העולם כולו מעלתו גדולה בשמים, ולכן אל תהיה בטלן, תצא מהעצבות והמרירות והדכאון שלך, ותראה לחזק את אשתך ואת ילדיך, ואת חבריך ואת ידידיך, ואת כל העולם כולו, ואז בא תבא על שכרך, בעולם הזה ומכל שכן בעולם הבא.

המאחל לך שבת שלום

אקצא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תרומה ג' אדר ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

ראי לחזק את עצמך ביתר שאת ויתר עז רק להיות בשמחה, וזה יביא אותך לסבלנות ולרגיעה, ותהיי הכי מאשרת בחייה, כי שמחה היא יסוד היסודות ביהדות, ורבנו ז"ל אמר (לקושי מוה"ר"ן חלק ב' סימן כד) שמצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, וזה העבודה הכי קשה לאדם להגיע לשמחה, וצריכים להכריח את עצמו להיות בשמחה, ואם את תהי שמחה ועליזה, אזי כל הבית תהיי שמח ועליז וכו' וכו'.

זכרי היטב אשר חנוף מתחיל עם עצמה, אם את תהי בצניעות

ותשמרי לא לקבל לשון הרע, אזי גם בתוך יהיה כמותה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי סנהדרין פרק ב' הלכה ו') כאמה כן בתה; הבת לומדת את הכל מהאמא, ולכן אם את רוצה שיהיה לך בנות יראת שמים, ראי שגם את תתנהגי בצניעות, ולא לדבר לשון הרע, ולא להתחבר עם חברות רעות, אשרי מי שמכניס דברים אלו לתוך לבו ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך שבת שלום

אקצב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תרומה ג' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתכבדי את בעלך ותפסיקי לריב אתו כי חכמינו הקדושים אמרים איזוהי אשה כשרה העושה רצון בעלה, ולכן תשמרי מאד מאד על כבוד בעלך וכך בעלך אף פעם לא יריב אתך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שתצליחי בחייה.

רציתי מאד שגם את תחלקי חמש קפות צדקה לחמש אנשים מבחוץ כדי לעזר לי לשלם את כל החובות.

המאחל לך שבת שלום

אקצג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תרומה ג' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

הייתי כבר כמה פעמים ביבנאל ועדין לא ראיתי אותה, ואני לא
יודע מה קורה אתה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתחזיק את עצמך
ביתר שאת ביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע שהקדוש
ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט ודבר
גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון,
וככל שתכניס את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך כמו כן יכנס בך
שמחה, כי שמחה תלוי באמונה.

ראה למסר את נפשך פשוטו כמשמעו לבוא לבית הכנסת
להתפלל שחרית מנחה מעריב וזה יעזר לך מאד מאד לצאת מעצמך.
המאחל לך שבת שלום

אקצד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תרומה ג' אדר ה'תשס"ט
שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך שאז יצא ממך
כל הדמיונות שמקנאים בך וכו' וכו', כשיש לאדם אמונה על ידי
זה כל החיים שלו הולכת כבר בצורה אחרת, אנחנו חיים רק תחתיו
יתברך, והוא משגיח עלינו, ולא צריכים להתפעל משום בריה
שבעולם, כי הכל הבל ורעות רוח, ולכן אל תבלבלי את עצמך משום
בריה ותעשי התחלה חדשה, ואם את מרגישה שאת רוצה לעבד כל
הכבוד לך כדי לאורר את עצמך, פרנסה הוא בידי הקדוש ברוך הוא,

וְלִכֵּן חִזְקִי וְאַמְצִי מְאֹד וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ וְיִהְיֶה לְךָ
רק טוב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

אקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה ג' אֲדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר
עַז וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, וְתִרְאֵי לִהְיוֹת בְּשְׁלוֹם
וְאַהֲבָה עִם בְּעַלְךָ, כִּי כֹף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה
הַעוֹשָׂה רְצוֹן בְּעַלְהָ, וְלִכֵּן תִּשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק
מִמְּכֶם כָּל הַדֵּינָיִם עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

אקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה ג' אֲדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּשַׁלְּמִים עִם אִשְׁתְּךָ וְאֵל תִּרְדֶּף אֶת אִשְׁתְּךָ,
תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלַתְךָ שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּינְךָ לְבֵין אִשְׁתְּךָ, וְאֵל תִּרְדֶּף
אוֹתְךָ, כִּי כָּל כֹּף חָבֵל שֶׁתִּהְרַס אֶת הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָךְ, אִתָּה לֹא יְכוּל
לְתַאֵר אִיזוּהָ נִסִּים עֲשֶׂה אִתְּךָ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתּוּכַל לְהִתְחַנֵּן, כִּי
זֶה הִיָּה נִבְצָר מִמְּךָ לְגַמְרִי, וְהִנֵּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲזֹר לְךָ שֶׁהִתְחַנַּנְתָּ,
אִתָּה צְרִיף לְרַקֵּד מְרַב שִׁמְחָה, וּתְכַבֵּד וּתְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ.

כתוב זרעו לכם לצדקה, אם רוצים זרע של קימא צריכים להרבות בצדקה, ולכן הייתי מיעץ לה לעזור לי לצאת למבצע של לחלק חמש קפות בחוץ לאנשים כי מי שמזכה את אחרים לצדקה, הקדוש ברוך הוא עושה אתו גם כן צדקה.

ראה להתמיד מאד בלמוד משניות, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך ואז טוב לה כל הימים, חזק ואמץ כי גדול אדונינו ורב להושיע רק תשלים עם אשתך ואז טוב לה כל הימים.

המאחל לה שבת שלום

אקצז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תרומה ג' אדר ה'תשס"ט שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שתהלה לאל התחנתת ויש לה ילדים, ועכשו אני רוצה שתקנה בית ואל תהיה בטלן אל תזניח את ההזדמנות פז שיש לה לקנות בית, ואל תהיה קטן בעיניך כי אתה יכול להראות את זה, ולכן תהיה חזק בזה והקדוש ברוך הוא לא יעזב אותך.

תעזור לי לקדם את המשך עם כל מיני המצאות וכו' וכו', איך להגדיל את ההכנסות כי אני נמצא בחובות גדולים אני צריך לשלם מסים וארנונה לכל המכנים אשר באמת על פי הישר וכו' לא הייתי צריך לשלם כי הם מבנים צבוריים וכו', אבל יושר זה ראשי תבות יתגדל ויתקדש שמייה ר'בה, וכך הוא לצערנו הרב היום בעולם, עם כל זאת אני מאמין באמונה שלמה בהקדוש ברוך הוא שאני תלוי רק בידו יתברך ולא ביד בשר ודם והקדוש ברוך הוא ימתיק ממני ומכל ישראל את כל הדינים.

רְאֵה גַם כֵּן לְעֶזֶר לִי לְבַצֵּעַ אֶת הַמְּבַצֵּעַ שֶׁל חֲמֵשׁ קָפוֹת לְחֶלֶק
בַּחוּץ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנוֹזְכָה לְהַצְלִיחַ עִם הַמְּבַצֵּעַ הַזֶּה, וְאִם
כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקַּח חֲמֵשׁ קָפוֹת שֶׁל צְדָקָה וַיַּחֲלֵק אֶת זֶה
בַּחוּץ דִּיקָא, בְּזֶה יִהְיֶה לָנוּ גַם הַכֶּנֶה טוֹבָה לְכַנּוֹת אֶת הַבֵּית הַפְּנִסֵּת
בְּקָרוֹב מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אֶקְצַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה ג' אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד,
וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּבוֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא שְׁחֵרִית מִנְחָה
עֲרִבִית, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאֶה הִרְבֵּה יְשׁוּעוֹת שִׁיעֲשֵׂה אִתְּךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, כִּי מִי שֶׁמִּתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ דְּבָר שְׁבַמְנִינָן,
הַעֲקֹר תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת הַיְלָדִים, וְתִרְאֶה
שִׂיחָה בֵּינֵיכֶם תְּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְתִכְבֵּד וְתִיַּקֵּר
אֶת אֲשֶׁתְּךָ כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָךְ מִתְּנָה אִשָּׁה יְקָרָה וַיְלָדִים
יְקָרִים וְתוֹרָה מֵהֶם רַב נַחַת דִּקְדוּשָׁה.

רְאֵה לְעֶזֶר לִי לְהַפְיִץ עַל כָּל פָּנִים חֲמֵשׁ קָפוֹת שֶׁל צְדָקָה בַּחוּץ
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

הַמְּאַחַח לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה ג' אֲדָר ה'תשס"ט
 שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר
 לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ אֶךְ מְרַב טְרִדוֹתַי אֵין לִי הַפְּנָאִי
 לְהִשְׁיבָה.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְתִרְגִּיל אֶת
 עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂאֵתָה צְרִיף
 לְהִתְחַתֵּן וְהִתְפַּלֵּה יְשׁוּנָה לָךְ אֶת הַטָּבַע לְגַמְרִי.

אֵין אֲתָה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִימָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׂאֵתָה
 מִפִּיץ אֶת הַסְּפָרִים הַיְקָרִים סְפָרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל שֶׁהֵם מְחֻזְרִים בְּנֵי אָדָם
 בְּתִשׁוּבָה, תִּרְאֶה לְעֶסֶק בְּזָה וְעַל יְדֵי זֶה תִּרְאֶה בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל
 מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

וּמִי יִתֵּן שְׂתִרְתָּם גַּם לְמַבְצֵעַ לְהַפִּיץ חֵמֶשׁ קִפּוֹת צְדָקָה בַּחוּץ, כִּי
 זֶה דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד, וּמִי יִתֵּן שְׂתוֹכֵל גַּם לְהַכְנִיס הוֹרָאת קִבֵּעַ, כִּי אֲנִי
 רוֹצֵה לְהַמְשִׁיךְ עִם בֵּית הַתְּבָשִׁיל בֵּיתָר שְׂאֵת בֵּיתָר עַז.

רַק חִזּוֹק וְאִמָּץ בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ לִידַע וּלְהוֹדִיעַ
 וּלְהוֹדִיעַ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים
 בְּצִדִּיק וּבְמִשְׁפָּט וְדָבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת
 הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן.

חִזּוֹק וְאִמָּץ וְתִדְבֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
 שְׂמִדְבָרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

הַמַּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

א.ר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה ג' אָדָר ה'תשס"ט
שָׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַתְּחִיָּקוֹת לְהַתְּחִיָּק בֵּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עַז
בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְאָמַר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם (מְשַׁלִּי כח) אִישׁ
אִמוּנוֹת רַב בְּרִכּוֹת מִי שֵׁישׁ לוֹ אִמוּנָה יִמְשֵׁךְ עָלָיו הַרְבֵּה בְּרִכּוֹת, וְלִכְּן
אֵל תִּפְחַד מְשׁוּם דְּבַר.

בְּעֵינַי עֲבוּדָה תִּקַּח מֶה שֶׁרַק מְצִיעִים לָךְ כִּמוֹ שֶׁסָּפַר לָנוּ רַבְּנוּ
ז"ל בְּסִפּוּר שֶׁל הַבַּעַל בְּטַחֲוֹן שְׁמָה שֶׁנִּתְּנָנוּ לוֹ לְקַח, וְכֵן אֲנִי עֲשִׂיתִי
לֹא הַתְּבִישְׁתִּי אֶפְלוּ לְטֹאטְאוֹת בֵּית חֲרָשֶׁת וְכוּ', פְּשוּטוֹ כְּשִׁמְעוּ וְכוּ',
עֲשִׂיתִי מֶה שֶׁרַק בָּא כְּדִי שְׂאֲזֹכָה לְפָרְנֵס אֶת אִשְׁתִּי וְיִלְדִי, וְלִכְּן אֵל
תִּהְיֶה כְּרָגַע לְעֲשׂוֹת רַק מֶה שֶׁמְצִיעִים לָךְ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ
אוֹתְךָ בְּדֶרֶךְ הַנִּכּוֹנָה.

בְּעֵינַי הַשְּׁטָחִים תִּדַע לָךְ שְׁמָה זֶה הַנוֹף הֵכִי יָפֵה בְּעוֹלָם וְהָאִוִּיר
הֵכִי צַח, וְלִכְּן תִּקְנֶה שְׁמָה שְׁטַח וְאֵל תִּפְחַד, הָעֵקֶר שִׁיְהִיָּה טֹאבוּ שְׁלֹא
יַעֲבֹדוּ עָלֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ שְׁפַע שְׁתּוּכַל לְשָׁלוֹם אֶת הַכֹּל
וְלִבְנוֹת בְּקָלוֹת, הָעֵקֶר מֶה שֶׁצְּרִיכִים בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי וְלֹא לְפַחַד מְשׁוּם
דְּבַר.

בְּעֵינַי שֶׁהַתְּחִלָּתָ לַגֵּרֵס הַרְבֵּה גִמְרָא אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלֻקָּךְ כִּי
הָעוֹלָם חוֹשְׁבִים שֶׁרַק גִּירְסָא בִּזְהַר זֶה סְגָלָה לְנִשְׁמָה זֶה טְעוֹת חֲמוּרָה
כִּי גַם גִּירְסָא בְּגִמְרָא מְטַהֶרֶת אֶת הַנִּשְׁמָה וְהוֹרְגַת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת
שֶׁבָּרָא בְּעוֹנוֹתָיו.

חֲזָקוּ וְאִמְצוּ יַחַד וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדִּינִים עַל
יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

חזק ואמץ מאד מאד להכניס בבית איריה של שמחה שזה יביא רגיעה, וצריכים להיות ותרון ואז מצליחים לעבר את העולם בשלום.

המאחל לך שבת שלום

ארא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תרומה ג' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח

מאד מאד אני מבקש אתכם שתדונו אחד את השני לכף זכות, ואל תריבו ביניכם, כי זה עוון חמור מאד, המריבות בבית מביאים קלפות בבית, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן סו) במקום מריבה שם השטן, ולכן מה אתם צריכים את השטן בתוך הבית? תראו להשלים ביניכם ואל תעשו שום נדרים ואסור לעשות נדרים, והקדוש ברוך הוא ימתיק מכם כל הדינים על ידי פלא עליון.

... נרו יאיר תהלה לאל מאד מאד מרצים מהעבודה שלך ואומרים מאז שנכנסת חזרה בעבודה הכל נקי בתכלית הנקיז, ולכן תדע לך שלנקות את בית הכנסת זה מצוה מאד מאד גדולה, ומלבד השכר שאתה תקבל על זה.

הקדוש ברוך הוא ישמר אתכם מכל רע ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם שבת שלום

א.ר.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה ג' אֲדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדּוּ פּוֹ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׂמָחוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
אֲצִלְכֶם תָּמִיד רַק טוֹב.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית,
וְיִשְׂרָה בְּבֵית אֲוִירָה שֶׁל שְׂמָחָה וְשֶׁל רְגִיעָה, וְלֹא תַחֲיוּ תַחַת לַחֵץ
תְּמִידִי, וְאַחַר כֵּן תִּשְׁלְמוּ עַל זֶה מְחִיר חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי הִלַּחֵץ וְהִדְחַק
זֶה מָה שְׂמַבִּיא רַחֲמָנָא לִיצְלָן לְצָרוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כֹל מָה שְׂבִיכְלִתְכֶם
רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמָחָה וּבְנִיחָא וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם
בֵּית מְשֻׁלָּכֶם, הַעֲקָר שְׂיִהְיֶה לְכֶם בְּטָחוֹן עֲצָמִי.

מִי יִתֵּן שְׂתַרְתְּמוּ גַם כֵּן בְּמִבְצָע שֶׁל לְחַלֵּק חֲמֵשׁ קְפוֹת צְדָקָה
בַּחוּץ כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהִכִּין אֶת עֲצָמֵנוּ לְבָנוֹת אֶת הַבֵּית הַכֹּנֶסֶת הַגְּדוֹל
בְּקִרְוֹב מָאֵד.

הַמֵּאֲחִיל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

א.ר.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה ג' אֲדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי שְׂמַח לְשִׂמְעַ אִיךָ
שְׂאַתֶּם מִסְתַּדְּרִים יַחַד, רְאוּ שְׂיִהְיֶה בְּבֵיתְכֶם אֲוִירָה שֶׁל שְׂמָחָה וְרְגִיעָה
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׂמָחוֹת תָּמִיד.

תִּתְחַזְּקוּ מָאֵד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ לִידַע שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא מנהיג את עולמו בתוסד וברחמים בצדק ובמשפט ודבר גדול דבר קטן לא נעשה בעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון.

ראו להרתם למבצע של לחלק חמש קפות של צדקה בחוץ ועל ידי זה תעזרו לי לצאת מכל החובות.

הקדוש ברוך הוא ומתיק ממך כל הדינים ותקבל חזרה את הרשיון העקר אל תבלבל את עצמך משום דבר כי גדול אדונינו ורב להושיע ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם שבת שלום

א.ר.ד.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תרומה ג' אדר ה'תשס"ט שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיהיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם, ראו להתחזק ביתר שאת ביתר עז ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אתכם וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ויהיה לכם ישועה גדולה מאד, העקר לא לפחד משום דבר.

רבנו ז"ל אמר אמונה גימטריא בני"ם ולכן תתחזקו ביתר שאת ביתר עז באמונה פשוטה בו ותברך ותראו את הנסים שיעשה עמכם הקדוש ברוך הוא.

תראו להרתם ולעזר לי לחלק חמש קפות בחוץ ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם שבת שלום

ארה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תרומה ג' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ובפרט שלקחת קפות של צדקה לחלקם בחוץ, תשואת חן לך על זה, ויעזר הקדוש ברוך הוא שתצליח בזה בגדול.

נא ונא תתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותלמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום וכן כמה פרקים משניות והעקר דף גמרא שתהיה חזק בזה מאד מאד, כי דף גמרא ביום זה חסד נפלא.

ראה להפיץ בין חבריך המגרשים וחבל שלא יבואו לגור ביבנאל שהוא גן עדן התחתון המכון לגן עדן העליון, ואשרי מי שיגור ביבנאל ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך שבת שלום

ארו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תרומה ג' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאתה זוכה ומזכה את הרבים אשר זכות הרבים תלוי בה, ולכן תמשיך בעבודה הקדושה הזו ואל תסתכל על שום ברירה שבעולם, ותלך רק למקומות שמזמינים אותך, ואל תתפעל שיש שמה שעורים אחרים וכו' וכו', אתה תדבר מהדבורים שנדברו בינינו, רק אמונה בו יתברך, כי באמת מינו כצל עובר ולא ישאר מאתנו רק אלו המחשבות

שאנחנו חושבים ממנו. יתברך, ואלו הדבורים שאנחנו מדברים עמו יתברך, ואלו העשיות הקדושות שאנחנו מקימים את המצוות.

נא ונא תתאזר בעזות דקדושה והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון.

ראה להרתם לקחת קפות של צדקה ולחלק את זה בחוץ, ובזה תעזר לי לצאת מכל הצרות והחובות, ובזכות זה הקדוש ברוך הוא יתן לך רכב חדש ותראה נסים ונפלאות שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, ותסע ממקום למקום לתת שעורים שיש לך כח הדבור לשכנע מאד להכניס נשמות תחת כנפי השכינה, וכן בעניני שדוכים רציתי שתמשיך בזה, כי אין עוד מצוה יותר גדולה מזו כמו לשדך נשמות ישראל, שזה כביכול עבודתו יתברך שמו שהוא מזוג וזוגים וכשבר ישראל עוסק בזה הוא גורם נחת רוח להקדוש ברוך הוא.

אני מאד מבקש אותך שאל תתפעל משום בריה שבעולם ובקרוב מאד יהיה לך ישועה אם תהיה חזק באמונה פשוטה בו יתברך, כי העקר זה אמונה, ורבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן ל"ג) אצל העולם אמונה זה דבר קטן אבל אצלי העקר זה אמונה, יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

ארז.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תרומה ד' אדר ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז ושום דבר בעולם לא

יוכל לשבר אותך וכו' וכו', וצריכים לקבל את הכל באהבה וכו' וכו', כי את כל אחד מנסים בנסיונות קשים ומרים וכו' וכו', ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד בזה העולם ולא נשבר משום דבר.

אין מלים בפי להודות לך על כל המסירות נפש שאת מוסרת את נפשך בשביל הבית התבשיל-אהל אברהם להנשים, ואני שומע שהכל מסדר שמה בתכלית הסדר וגם אומרים ברכות בקול רם, זה חלקי מכל צמלי, כי באמת רק הקדוש ברוך הוא יודע מה שעובר עלי צרות ויסורים ומרירות ומכאובים וכו' וכו', וכל חיותי זה הבית התבשיל אהל אברהם, ולכן אני מאד מאד מודה לך על כל מה שאת עושה, והקדוש ברוך הוא יעזר שיתרחב לי בגשמיות וברוחניות גם יחד, והעקר תמשיכי בעבודה הקדושה הזו, ובזכות החסד שאת עושה עם נשות ובנות אנ"ש יעזר לך הקדוש ברוך הוא שיתרחב לך כבר מכל הצרות והיסורים שאת סובלת בזה העולם כבר כמה וכמה שנים וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שיהיה לך הרבה נחת מכל יוצאי חלציה ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבוע טוב

א.ר.ח.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תרומה ד' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז לבוא לגדלות המחין, כי הרגע שאדם רק חושב ממנו יתברך אז יש לו גדלות המחין והוא יכול להשפיע השפעות לאחרים כדגמת השמש שמאירה לכלם, מה שאין בן מי שיש לו קטנות המחין כמו הלבנה שהיא רק מקבלת

מהשמש, אזי היא תמיד צריכה חזוק, וזה מה שעם ישראל מחדשים את הלבנה, למלאות חסרון הלבנה, וזה ההפרש בין משה לבין יהושע, כמאמרם ז"ל פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה, משה רבנו רצה שכלם יהיו נביאים, ויהושע לא יכל לסבל את זה שיש עוד נביאים וכו' וכו', וזה סובב אצל כל בר ישראל מי שהוא דבוק בהקדוש ברוך הוא ובטל ומבטל אליו יתברך אזי רוצה שכלם יהיה טוב, ולכלם יהיה שפע ולא צריך תשומת לב מאף אחד, אדרבה הוא נותן לזולת תשומת לב, מה שאין כן מי שבקטנות המחין הוא צריך תמיד תשומת לב, ואכפת לו כשרואה שנותנים לאחרים תשומת לב ולא לו.

אני מאד מבקש אותך שהבחורים ינקו את החדרים שלהם כי אחרת אני יצטרך לסגר את הפנימיה, וגם את הלכלוך שיש בחוץ שיקחו את זה שיהיה נקי ומצחצח, ואני מאד מבקש אותך שתעמד על זה שתתקף ומיד ביום ראשון שינקו את זה, ותשים מנעולים שאין להם מה להסתובב שמה כל היום.

המאחל לך שבוע טוב

ארט.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תרומה ד' אדר ה'תשס"ט
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאתה מזכה את הרבים לסיים בכל חדש ששה סדרי משנה וכן את הלכוטי מוהר"ן וכן את התקוני זהר, אשריך ואשרי חלקך, ותדע לך שבזה אתה עושה נחת רוח לאביך ע"ה, ראה איזה מסכן היה, עבד כל השנים שלו ולבסוף כל הכסף שלו נעלם בדרך פלא וכו' וכו', ומי

יודע איזוה גַּנְבִּים ומשחתים לְקַחוּ אֶת כֶּסֶפוֹ וְעוֹשִׁים עִם זֶה עֲבֻרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא נִפְטָר בְּגִיל צָעִיר וְאִין לוֹ מְנוּחָה בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְאַתָּה בְּנוֹ זוֹכֶה וּמְזוֹכָה אֶת הָרַבִּים שֶׁבּוֹדָאֵי זֶה לוֹ לְנַחַת רוּחַ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם בְּלִי שׁוּם סֶפֶק וּסְפֵק סְפִיקָא, וּבִפְרֻט שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּקִדְּשִׁים בְּקֶרֶן הַדְּפָסָה, וְאַתָּה עוֹזֵר לִי לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְלְהַפְּיֵצֵם בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה זְכוּת כָּל כָּךְ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם שֶׁהֲרַבָּה נִפְטָרִים הָיוּ רוֹצִים לְקַבֵּל אֶת הַזְּכוּת הַזֶּה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹ וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁהַסְּפָרִים יִלְכוּ, תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מִבְּצָעִים, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מֵאַתָּה כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

הַעֲקָר תִּרְאֶה לְלַכֵּת עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּדַרְכֵי אֲהָבָה וְנִעַם וְכוּ' וְכוּ', וְתִהְיֶה סִבְּלָן גְּדוֹל כְּלִפְיָהּ, כִּי כָּל הַנָּשִׁים בְּעוֹלָם צְרִיכוֹת תְּשׁוּמַת לֵב וְהַתְּחַזְּקוֹת, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְחַזֵּק אוֹתָהּ וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמָּךְ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁתְּצַטְרֵף גַּם אֵתָה לְקַחַת חֲמֵשׁ קַפּוֹת וְלְהַפְּיֵץ אֶת זֶה מִחוּץ לְיִבְנָאֵל, כִּי אֲנִי מְסוּבָב בְּחֻבוֹת אֲדִירִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב

אֲרִי.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קִדְּשׁ לְסִדְר תְּרוּמָה ד' אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְכַוֵּן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֶה מְאֹד גְּדוֹלָה שְׁמַחְתִּי שֶׁעָשִׂיתָ אֶת רְצוֹנִי וְחִלַּקְתָּ כְּכָר חֲמֵשׁ קַפּוֹת לְצִדְקָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּעֲזֹר לִי בְּכָל הַמוֹבְנִים וּבִפְרֻט בְּהוֹרָאת קִבְעָה.

הדבק את עצמך בו יתברך ותדע שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון.

אל תצא מהכולל אלא תלמד בכל יום מקרא משנה גמרא מדרש והלכה ואגדה, והקדוש ברוך הוא יעזר לך שיהיה לך סדר מסדר ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבוע טוב

אריא.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תרומה ד' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שלא תקצץ את הזקן שלך ושיהיה לך יראת שמים ותבוא להתפלל במנין דיקא את השלש תפלות שחרית מנחה מעריב ואז יהיה לך דבר שבמנין פרנסה בנקל, כשאדם מקצץ את הזקן שלו הוא מקצץ את הפרנסה שלו.

תפסיק לרדף את אשתך וכו', ותראה לקרבה ביתר שאת ביתר עז ותכבדה ותיקרה מאד מאד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו, תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו, ואם תקים את זה תראה לא יחסר לך פרנסה.

תתחיל כבר לצית אותי ותקבע לעצמך שעור בדרך היומי עם חברותא כי דף גמרא ביום זה הארה לנפש ומאיר להאדם.

תקפיד מאד ללמד בכל יום חמש עם התרגום כדי שתזכה לסיים בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום ואם תוכל פרוש רש"י מה טוב

ומה נעים, העקר שלא יחסר לך יום אחד מלמוד מקרא וכן תלמוד ותגרס הרבה פרקים משניות שזה מזכך את הנפש מכל מיני חלדה.

ראה לחלק חמש קפות במרכז העיר ותהיה בקשר עם המשדד ובזה אתה עוזר לי לצאת מכל הצרות והחובות.

המאחל לך שבוע טוב

אריב.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תרומה ד' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך ובפרט מה שאתה עושה חסד לאנשי שלומנו, אשר אין עוד דבר יותר חשוב ממדה הקדושה הזו של חסד, ואשרי מי שעושה חסד עם הזולת, ואז גם הקדוש ברוך הוא יעשה אתו חסד.

הדבק את עצמך בו יתברך ותמיד תציר בדעתך איך שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא וכפי שתחדיר בעצמך ידיעות אלו כך יאיר לך המחין בהארה גדולה מאד.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה מצטרף עם אנשי שלומנו שלומדים כל יום תקוני זהר ועשיתם סיום אצל התנא הקדוש רבי שמעון בן יוחאי והתפללתם עלי, וכן בזה שעשית סעודת הודאה אין לתאר ואין לשער זכותך.

נא ונא תמשיך לעשות חסד ותשתדל להתרים בני אדם על בית התבשיל אהל-אברהם שזה זכות מאד גדולה, וכן תראה לפזור ולחלק קפות של צדקה "קרן הצדיק" לזכות את נשמות ישראל, והקדוש ברוך הוא יעזר לך שבזכות זה יתרחב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

העקר תשתדל שיהיה לך שלום בית ותדון את אשתך לכהן זכות, ותעשה רק צדקה וחסד עם אנשי שלומנו.

בענין לספר את אנשי שלומנו וכו', אתה צריך להבין שבמקרה זה לא שיך כי השערות נדבקות לרצפה ונעשה מזה לכלוף גדול מאד, ואני מאד מקפיד במקרה שיהיה נקי וכו' וכו', ולכן תעשה את זה במקום אחר, לא בתחום המקרה.

רק חסד זה מה שאתה צריך לעשות, וזה תקונך לפני היודע תעלומות, ולכן תעזר לי לפתח יותר ויותר את הבית התבשיל-אהל אברהם, הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתזכה ללמד בכל יום מקרא משנה גמרא מדרש, אשר הד' למודים האלו הם כנגד ד' עולמות, ואשרי מי שחזק בזה ואז טוב לו כל הימים.

אני מאד מבקש אותך שתהיה דבוק בו יתברך הינו שתכניס במח מחשבתך את אמתת מציאותו יתברך ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבוע טוב

אריג.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תרומה ד' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך הארך ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך איך שאתה זוכה ומזכה את הרבים ויוצא בכל יום להפצה.

אל תבלבל את עצמך משום בריה שבועולם כי כל העולם כלו שיך להקדוש ברוך הוא ולא שיך להגיד זה המקום שלי וזה המקום של חברי וזה המקום של ידידי וכו' וכו', אין דבר כזה כל אחד מתור לו ללכת להפיץ איפה שהוא רק רוצה, אדרבה יש מקום לכלם, כי יש בלי עין הרע מיליונים מאחינו בני ישראל שצריכים לזכות אותם

עם האור האמונה הקדושה, כי לצערנו הרב העבירו שם על הדת וכו' וצריכים להחזיר אותם בתשובה וזה נעשה רק על ידי הצדיק האמת שהוא רבנו ז"ל, ולכן צריכים להפיץ את אור רבנו ז"ל וזה תקון על העבר, כי אין עוד תקון כמו להחזיר בני אדם בתשובה, ובפרט מי שיודע שפגם הרבה בחייו עליו למסר את נפשו לקרב את אחרים.

נא ונא הדבק את עצמך בו יתברך ותהיה תמיד שמח, תמסר את נפשך להיות בשמחה ואל תסתכל על שום בריה שבעולם אדרבה תראה לכבוד וליקר את אשתך ואז יהיה לך פרנסה בשפע ולא יחסר לך שום דבר, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) אוקירו לנשיכו כי היכי דתתערתו תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו.

אני מאד מבקש אותך שתצטרף גם כן בענין לחלק קפות במרכז, והקדוש ברוך הוא יצליח את דרכך.

נא ונא רק תהיה בשמחה ותמסר את עצמך להיות בשמחה והקדוש ברוך הוא יעזר שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבוע טוב

אריד.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תרוימה ד' אדר ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לעזר לי להרחיב את בית התבשיל שיהיה לכל נשות אנ"ש ובנותיהן מקום מרוח לאכל ולכן תראי להפיץ קפות למשפחה ובזה תעזרי לי לצאת מכל החובות ולהרחיב את בית התבשיל.

חזקי ואמצי מאד והקדוש ברוך הוא ישמר אותך מכל רע.

המאחל לך שבוע טוב

ארטו.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תרומה ד' אדר ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך המלא תלונות וכו' וכו', ראי להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך ואל תסתכלי על אף אחד ואל תתפעלי מאף אחד כי גדול אדונינו ורב להושיע, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון ויהיה לך רק טוב בחיים.

המאחל לך שבוע טוב

ארטז.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תרומה ד' אדר ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעזרי לי לפתח את המשךד ביתר שאת ביתר עז כמו שעשית עד עכשו, העקר רק להסתכל על הטוב ולא על הרע, צריכים רק לבנות יותר ויותר.

הקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון ויהיה לך רק טוב בחיים.

המאחל לך שבוע טוב

אריז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת תְּרוּמָה ד' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא תְּלוּנוֹת וְכוּ', וְכוּ', לְדַעְתִּי אֶת צְרִיכָה לְחֹזֵר לְגוֹר בְּנִהְרִיָּה לְהִיּוֹת קָרוֹב אֶל הַהוֹרִים, כִּי אִם הַבַּעַל לֹא רוֹצֵה לְצִיַּת אוֹתִי אֲזֵ אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת קָרוֹב לַהוֹרִים, וְשֵׁהם יִשְׁמְרוּ עֲלֶיךָ וְהוּא כִּכָּר מִמִּילָא יָבוֹא אַחֲרֶיךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב

אריח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת תְּרוּמָה ד' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יָאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּנֶךָ ... נְרוֹ יָאִיר יִחֹזֵר עַל חַג הַפֶּסַח וְאֲזֵ תַעֲשׂוּ אֶת הָאָרוּסִין וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּחֻדֹשׁ סִיּוֹן יִהְיֶה הַחֲתָנָה לְמֹזֵל טוֹב, הַעֲקֹר אֵל תְּדַאֵג וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצֶיךָ וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּחִיָּה תָּמִיד שְׁמַח.

צַר לִי מְאֹד שֶׁלֹּא יִכְלָתִי לְהִיּוֹת בְּסַעוּדַת חֲמֵשׁ שְׁעֲשִׂית לִילְדִים כִּי הָרַשְׁעִים סָגְרוּ אֶת הָאוּלָם אֲבָל אֲנִי מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַשְּׁבוּעַ נוֹכַח לְפָתַח אֶת זֶה בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְתִבְקֵשׁ אֶת הַתְּלִמִּידִים שֶׁלְּךָ שִׁיבְקָשׁוּ עָלַי רַחֲמֵי שָׁמַיִם כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁל תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן הֶבֶל פִּיהֶם שְׁאִין בָּהֶם חֲטָא נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל מְאֹד בְּשָׁמַיִם.

הַעֲקָר תְּהִיָּה בְּשִׁמְחָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים
עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב

אָרִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה ד' אָדָר ה'תַּשְׁס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
תְּלִמִּיד "דְּמֹשֶׁק אֲלֵי עֶזֶר"

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ הָאָרְךָ.

הַעֲקָר תִּרְאֶה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כִּי הַשְׁמֵחָה מְצַמֵּם אֶת הַמַּח עַל
כָּל דָּבָר, וְלִכֵּן תְּהִיָּה תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל
הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, אֵל תִּדְּאָג רַק תְּהִיָּה בְּשִׁמְחָה, וְתִבְקֶשׁ בְּכָל
יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂתוֹכָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִזּוּ יִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב

אָרְכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה ד' אָדָר ה'תַּשְׁס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תִּשׂוֹאֵת חֵן לָךְ עַל כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁהַתְּפִלָּת עֲבוּרֵי בְּקַבְרֵי צְדִיקִים,
יְעֶזֶר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכֹּל הַמִּתְפַּלֵּל עַל חֲבֵרוֹ הוּא נִעֲנֶה תְּחִלָּה
יִתְקִים אֶצְלָךְ.

רַק תְּהִיָּה בְּשִׁמְחָה וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְעֶזֶר

לך שתמצא שטח אדמה ותוכל לבנות על זה, העקר לא להתבלבל משום דבר, רק להיות בשמחה והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון.

אני מאד מבקש אותך שלא תשבר משום דבר, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

נא ונא הדבק את עצמך בו יתברך תמיד תחשב רק ממנו יתברך ועל ידי זה יטהר כל גופך ורמ"ח אבריו ושס"ה גידיו ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד.

המאחל לך שבוע טוב

ארכא.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תרומה ד' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תפחד הכל יסתדר על צד הכי טוב אני אדבר אתה וידריך את שתיכם כדת מזה לעשות והכל יסתדר, העקר לא להכנס בלחץ ותראה שיהיה לך ישועות גדולות מאד, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שיהכל יסתדר על צד הכי טוב ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבוע טוב

ארכב.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תרומה ד' אדר ה'תשס"ט
שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך, ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר
עז להיות בשמחה תמיד, ואל תדאג הכל יסתדר על צד הכי טוב,
תראה ללמד בכל יום מקרא חמש ורש"י עם התרגום וזה יעזר לך
מאד מאד, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא
עליון ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבוע טוב

ארכב.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תרומה ד' אדר ה'תשס"ט
שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש
ורפואת הגוף גם יחד, אל תדאג, רק תתפלל להקדוש ברוך הוא
בכל יום חמש דקות, רבונו של עולם זכני לרפואה שלמה שאזכה
להתרפאות ברמ"ח אברי ובשס"ה גידי ובכל טפי דמי ואזכה למצא
את בת זוגי ויהיה לי חיים טובים וכו' וכו', כך תתפלל להקדוש
ברוך הוא בתמימות ופשיטות ואז תראה את הנסים נגלים שיעשה
עמך הקדוש ברוך הוא, העקר תהיה בשמחה ותהיה עסוק תמיד שלא
ישעמם לך החיים.

המאחל לך שבוע טוב

אַרְכָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה ד' אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרְוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ וְגָדַל שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ אֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, רְאָה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וַיְהִיֶּה לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוּלָּה
מְאֹד, הָעֵקֶר תִּשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמְכֶּם כָּל הַדֵּינִים שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב
בְּחַיִּים.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שִׂמְחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.
הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב

אַרְכָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה ד' אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִם יֵשׁ לְךָ תְּנָאִים כָּל כֶּף טוֹבִים לְשִׁלֵּם חֲזָרָה בַּהֲלוֹאָה אֶת יְכוּלָּה
לְלַכֵּת עַל הַדִּירָה וְשְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק הַצְּלָחָה, הָעֵקֶר תִּרְאִי שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם
בֵּית בֵּינֶךָ לְבֵין בְּעַלְיָה, וְאִזּוּ יִהְיֶה לְכֶם תְּמִיד שְׂפַע, רַק תַּחֲיֶיהָ בֵּיחַד
בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְזֶה הַיְסוּד בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב

ארכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה ה' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך ואיך שהברית עבר על צד
הכי טוב, ונתת שם קדוש אחר הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע,
שבפרוש גלה (נעם אלימלך במדבר) שלתת שם אחר צדיק מועיל מאד
לתינוק יעזר הקדוש ברוך הוא שתרוה רב נחת דקדשה ממנו ומכל
יוצאי חלציה.

אודות הצנתור וכו', אקנה שהתייעצת עם שני רופאים וכו', כי
גם לי רצו לעשות לפני כמה שנים צנתור ורופא אחד אמר שאני
מקרח לעשות את זה וכו', ובא רופא אחר ואמר בשום פנים ואפן
וכו', ותהלה לאל עברתי בלי לעשות צנתור, ולכן צריכים לבדק עם
עוד רופא ממחה.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת
הגוף גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה ה' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה אל היקר והנעלה ... נרו יאיר

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך שהוא יתברך
מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ותרגיל את עצמך
לדבר רק אליו יתברך, כי רק הוא יתברך יכול לעזור לך, וכבר אמר
נעים זמירות ישראל (תהלים קמו) "אל תבטחו בנדיבים כבן אדם שאין

לו תְּשׁוּעָה" וְאָמַר (שֵׁם קִיח) "טוֹב לַחֲסוֹת בַּהוֹי"ה מִבְּטַח בְּאָדָם, טוֹב
 לַחֲסוֹת בַּהוֹי"ה מִבְּטַח בַּנְּדִיבִים" כִּי אֵין מְקוֹם מִבְּטַח לְבָרוּחַ אֱלֹא
 אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַקֵּר קִלְפַת עֲמֶלֶק הִיא לְהִכְנִיס טַבַּע מִקְרָה וּמִזַּל בְּאָדָם,
 וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַחֵם, וְלִזְכֹּר מַעֲשֵׂה עֲמֶלֶק, שְׂמַקְרֵר אֶת הָאָדָם
 מֵהָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְדַבֵּר זֶה יֵשׁ אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שֶׁתְּמִיד חוֹשֵׁב
 שִׁישׁ לוֹ עֵצָה בַלְעָדֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַסּוּף הוּא נִטְבָּע בַּיָּם
 הַצְּרוּת, וְרַבְּנוּ ז"ל בָּא לְעוֹלָם לְעַקֵּר אֶת עֲמֶלֶק לְגַמְרֵי, וְלִכְּנֹן אֲשֶׁרֵי מִי
 שְׂזוּכָה לְהַפְיִץ אֶת אִוֶּר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, קֵדָם זֶה תִּקְוֵן עֲבוּר נִשְׁמַתוֹ,
 כִּי מִי שֶׁחָטָא תְּקוּנוֹ לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשְׁבּוּבָה, וְשֵׁנִית מִי שֶׁהוֹלֵךְ
 לְהַפְצֵה, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְלִכְּנֹן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאִינוּ מִטְעֵה אֶת
 עֲצָמוֹ, וְעוֹסֵק בְּתִקְוֵן הָעוֹלָם, לְהַחְדִּיר אֱמוּנָה פְּשוּטָה בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 עַל יְדֵי הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, וְהַעֲקָר שְׂצָרִיכִים לְהַחְדִּיר
 בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ אֲשֶׁר (תְּהִלִּים ס) "וְיִשׁוּא תְּשׁוּעַת
 אָדָם", שֶׁרַק הוּא יִתְבָּרֵךְ יְכוּל לְעַזֵּר לֹא בֶן אָדָם, וּכְכֹל שֶׁאָדָם מִחְדִּיר
 בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרַת, וְרֹאוּ
 בְּמִשְׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת, כָּל אֵלוֹ שֶׁחָשְׁבוּ שֶׁהֵם בְּטוּחִים בַלְעָדֵי הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, לְבַסּוּף נִמְחַקּוּ מִן הָעוֹלָם בְּצוּרָה מִבְּהִילָה, מִי לֹא זוֹכֵר
 שְׁלִפְנֵי מַלְחַמַת הָעוֹלָם הִרְאִישׁוֹנָה בְּנוֹ אֶת הָאֲנִיָּה טִיטָאֲנִיק, שֶׁהִיְתָה
 הִכִּי יָפָה וְהִכִּי חֲזָקָה לְרוּחַת בְּנֵי אָדָם וְכָל כֶּף הַתְּפָאָרוֹ שֶׁהָאֲנִיָּה הַזֹּאת
 אֵף פַּעַם לֹא תִטְבָּע כִּי הִיָּה בְּנוֹי בְּמִלְאֲכַת מַחֲשַׁבַת עַד מָאד, וְהִנֵּה בְּכ"ו
 נִיסָן תַּרע"ב שֶׁאֵף הַפְּלִיגָה הָאֲנִיָּה מִנְּמַל אֲנַגְלִיָּה לְנוֹא יֶאֱרַק, וְהִיָּה בָּהּ
 אֲלָפִים וּמֵאוֹתָיו נוֹסְעִים, וְהִיוּ הָעוֹלָם כָּל כֶּף שְׂמַחִים וְעִלְיָזִים, שֶׁהִנֵּה
 סוּף כָּל סוּף יֵשׁ לָהֶם הָאֲנִיָּה הִכִּי חֲזָקָה וְהִכִּי יָפָה, שֶׁשׁוֹם דָּבָר לֹא יְכוּל
 לְהַטְבִּיעַ אוֹתָהּ, וְלֹא לְקַח שְׁלֵשׁ יָמִים מֵאֵז שֶׁהַפְּלִיגָה מֵהַנְּמַל, וּבְאֲמָצַע
 הַלִּילָה כְּשֶׁכֻּלָּם יִשְׁנוּ שָׁנָה עֲמָקָה הָאֲנִיָּה נִכְנָסָה בְּקִרְחֹזֵן עֲנָק וּנְפָרֵץ
 נִקְבַּ גְּדוֹל בְּתוֹךְ הָאֲנִיָּה, וּבְתוֹךְ שְׁלֵשׁ שְׁעוֹת נִטְבָּעָה לְגַמְרֵי וִירְדָה
 לְתַהוֹמוֹת, וְאֵז רָאוּ בְּחוּשׁ אֲשֶׁר (מִשְׁלֵי כא) "אֵין חֲכָמָה וְאֵין תְּבוּנָה
 וְאֵין עֵצָה לְנַגֵּד הוֹי"ה" וְאֶחָד כֶּף בָּאוּ שְׁתֵּי מַלְחָמוֹת עוֹלָם, אֲשֶׁר לֹא
 יִדְעוּ מִכֶּף מֵאֵז בְּרִיאַת הָעוֹלָם, שֶׁהָעֲמָלִיקִים יִמַּח שְׂמֵם יִצְאוּ לְכַבֵּשׁ

אַת כּל הָעוֹלָם, וְאִף שְׁבַמְלַחֲמַת הָעוֹלָם הָרֵאשׁוֹנָה נִצְחָו אוֹתָם וְכוּ',
 וְחָשְׁבוּ שְׁזָהוּ זֶה, וְלֹא לְמַדּוֹ לְקַח, אִזּוּ בָּאָה מְלַחֲמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה,
 אֲשֶׁר מִלְיוֹנִים אֲנָשִׁים נִהְרְגוּ, וְאִף שָׁגַם אִזּוּ לְבִסּוּף נִצְחָו אוֹתָם וְכוּ',
 עַם כּל זֹאת עֲדִין הָעוֹלָם לֹא לּוֹמְדִים לְקַח אֲשֶׁר אֲסוּר לְבַטֵּחַ בְּכַחֲוִי
 וְעֲצָם יְדֵי עֲשֵׂה אֶת הַחִיל הַזֶּה, אֲלֵא כּל אִמָּה וְלִשׁוֹן מִתְּפַאֲרַת עַל כַּחַה
 וְכוּ', וְהִנֵּה מִן הַשְּׁמַיִם מְרִאִים לְכֵל אִמָּה לְפָנַי עֵינַיִנו וְלְפָנַי עֵינַי כֵּל
 שְׁקוּרִים דְּכָרִים לְמַעְלָה מִדְּרָךְ הַטֵּבַע, פֶּה קוֹרָה צוֹנָאמִי שְׁעֵלָה הַיָּם
 שְׁבַע מֵאוֹת מֵטֵר גְּבֵה וְאַלְפִים מֵטֵר אַרְךָ, וְשֵׁטֶף מֵאוֹת כְּפָרִים, וּבִתּוֹךְ
 כְּמָה שְׁעוֹת לֹא נִשְׁאַר זָכֵר מֵהֶם, וְאִף פַּעַם לֹא יִדְעוּ כְּמָה אֲנָשִׁים נִמְחָקוּ
 וְנִטְבְּעוּ, וּפֶה קוֹרָה שְׁרָפוֹת שְׂאִי אֲפֹשֶׁר בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן לְכַבוֹת אֶת
 זֶה, וְנִשְׁרָף אֲלֵפֵי בְּתִים, וּפֶה קוֹרָה לֹא פַעַם אֶחָד רְעִידַת אֲדָמָה וּבִתּוֹךְ
 דְּקוֹת סְפוּרוֹת נִשְׁקַע בְּאֲדָמָה עִיר גְּדוֹלָה וּרְבֻבּוֹת רְבֻבּוֹת אֲנָשִׁים
 נֶאֱסָפִים בְּאִין עוֹזֵר לָהֶם, וּמִלְיוֹנִים אֲנָשִׁים נִעְשׂוּ מִחֲסָרֵי בֵּית, וּפֶה
 קוֹרָה דְּכָר שְׂאִף אֶחָד לֹא חָלַם, אֲנָשִׁים שֶׁהִתְּפַאֲרוּ שִׁישׁ לָהֶם עֲשִׁירוֹת
 מִפְּלִגַּת שְׂאִף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לָהֶם, וְהִנֵּה הִשְׁקִיעוּ אֶת הַכֶּסֶף
 אֲצֵל רְמָאִי וְצָבוּעַ שְׁכָלָם הִחְזִיקוּ שֶׁהוּא אֵיל הַהוֹן, וּבִן לִילָה לְיוֹם
 פֶּשֶׁט אֶת הַרְגֵל וְהַעֲשִׁירִים הַמְּפֻלְגִים אֲבָדוּ אֶת כָּל הוֹנָם, וְדָכַר זֶה
 הֵם לְפָנַי מְרֵאָה עֵינַיִנו, וְאִף עַל פִּי כֵן בְּנֵי אָדָם תּוֹלִים הַכֵּל בְּמִקְרָה
 בְּמִזֵּל וּבְטֵבַע, שְׁכָל זֶה הִיא קְלַפַּת עֲמַל"ק, שְׁעוֹלָה סַפ"ק, שְׁמַכְנִיס
 סְפֻקוֹת בְּאָדָם, (שְׁמוֹת יז) "הִישׁ הַיּוֹי"ה בְּקַרְבָּנוּ אִם אֵין" וְלִכֵּן יֵשׁ מִצְוָה
 לְזָכֵר אֶת מַעֲשֵׂה עֲמַלְק וְלִהַשְׁתַּדֵּל לְמַחֵק אוֹתוֹ מִלְּבָנוּ, וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ
 צָרִיכִים לְעַבֵּד הַרְבֵּה מְאֹד, וְלְזָכֵר אֲשֶׁר אֵין שׁוּם טֵבַע מִקְרָה וּמִזֵּל
 כָּלֵל, אֲלֵא אֲנַחְנוּ תַּחַת הַשְּׁגָחַתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְחַזֵּר
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִהַרְגִיל אֶת עֲצָמָנוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ
 כְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רַעְוָה וְהַבֵּן אֶל אָבִיו, וְרַק זֶה עֵקֶר הַהַצְלָה שְׁנִזְכָּה
 לְהַנְצֵל מִכָּל הָאֲסוּנוֹת הַבָּאוֹת רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן יְדִידֵי הַיָּקָר דִּיקָא
 בְּשָׁבוּעַ זֹו אֲשֶׁר בְּשַׁבַּת יִקְרָאוּ "זְכוּר אֶת אֲשֶׁר עֲשֵׂה לָךְ עֲמַלְק" עֲלֵינוּ
 לְהִתְחַזֵּק בְּיֵתֵר שְׂאֵת וְיֵתֵר עוֹז לְעַקֵּר מֵאֲתָנוּ כָּל הַסְּפֻקוֹת שְׁנַכְנַס בְּתוֹךְ
 לְבָנוּ, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְלֵא עֲקָמִימוֹת וּסְפֻקוֹת אַחֲרָיו

יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֶה גֹרֵם לְאָדָם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן פְּנִימִי, כִּי הֶרְגַע שְׂאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהֶכַל טֹבֵעַ מִקָּרָה וּמִזֶּל אֲזִי הוּא שְׂבוּר, וְשׁוֹרָה בְּעֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן חִזֵּק, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמֵנו אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְהִרְגִיל אֶת עֲצָמֵנו לְדַבֵּר רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כִּי רַק הוּא יְכוּל לְהוֹשִׁיעַ לָנוּ וּלְהוֹצִיאָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת, וּבְאִפֵּן שֶׁהַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָה, צְרִיכִים לְהִרְבוֹת בַּצְּדָקָה, שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא ט.) שֶׁקוּלָה צְדָקָה כְּנֶגֶד כָּל הַמְּצוּוֹת, וְאִמְרוּ (שם) גְּדוֹל הַמַּעֲשֶׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה, שְׁנֹאֲמַר (יִשְׁעִיָּה לֵב) "וְהִיָּה מַעֲשֶׂה הַצְּדָקָה שְׁלוֹם וְעִבְדַת הַצְּדָקָה הַשְּׂקֵט וּבִטָּח עַד עוֹלָם" וְלִכֵּן רָאָה לְעֶזֶר לִי לְפָזֵר חֲמֵשׁ קְפוֹת צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק" לְקְרוֹבֵי מִשְׁפַּחְתִּי, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהַגְדִּיל אֶת בֵּית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרָהֶם, וְכֵן לְהַתְחִיל לְבָנוֹת אֶת הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת הַגְּדוֹל, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל עִכְשָׁו מִמָּה שֶׁמְחַכֶּה חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא עַל יְדֵי חֶסֶד וְצְדָקָה שְׁנַעֲשֶׂה, וְהִלּוּאֵי שֶׁהָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל כָּל פְּנִים עָלִינוּ נֶפֶל חוֹבַת הַיּוֹם, וְאִם בִּי כִּנִּישְׁתָּא חֲדָא יִתְאַחְדּוּ יַחַד וְיַעֲשׂוּ צְדָקָה וְחֶסֶד, יְכוּלִים לְהַצִּיל אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִכָּל רַע, וְלִכֵּן רָאָה לְהִיּוֹת אֶחָד מְאֵלּוּ שִׁיעִילוּ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקָלוֹת כִּי יְבֵא הַיּוֹם וְיִתְגַּלֶּה מִי עֶזֶר לְהַצִּיל אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא רָאָה לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וְיִתֵּר עֵז בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אַרְכָּח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּצַנְהָ ה' אֲדָר ה'תַּשְׁס"ט
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

רְאִי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדְעֵי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאַצִּיל הָעֲלִיוֹן,

וּכְכֹל שֶׁתַּחֲדִירִי בְעֶצְמָךְ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כֵּן תִּתְנַהֲגִי בְּמִדַּת הַצְּנִיעוּת, שְׂזֵה הִיפִי וְהַחֲזֵן שֶׁל בַּת יִשְׂרָאֵל, וְתִהְיִי שְׂמוּרָה מִכָּל רֵעַ, אֲשֶׁר עֲתִיד לְבֹא בְּעוֹלָם, כִּי אֵין עוֹד דָּבָר שֶׁמַּצִּיל אֶת הָאָדָם כְּמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁמִּתְחַבֵּא אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲבָל יְדוּעַ מָה שֶׁאִמַּר בְּלִעָם אֲלֵהֵימָם שׁוּנָא זְמָה, וְלִכֵּן כְּדֵי לִהְיוֹת חֲזֵק בְּאֲמוּנָה נְשׁוּת יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל צְנִיעוּת הַלְּבוּשׁ וְהַדְּבוּר וְכוּ', וְלִכֵּן אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שֶׁלֹּא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל אֲלֵא בְּזִכּוֹת הַנְּשִׁים שֶׁהִתְנַהֲגוּ בְּצְנִיעוּת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תִּרְאִי לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, וְלְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד מְאֹד אֲסוּר יְחִיד הַחֲמוּר מְאֹד, כִּי אֲסוּר לְאַשָׁה לְהִתְיַחַד עִם גָּבֵר זֶה, וְכֵן אֲסוּר לָהּ לְדַבֵּר עִם גָּבֵר זֶה וּבִפְרֻט בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ שֵׁשׁ מִפְּקָרִים וְאַנְשִׁים פְּרוּצִים וְכוּ' וְכוּ', שְׂצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מֵהֶם, וּבְזִכּוֹת שֶׁתְּשֹׁמְרִי עֶצְמָךְ עַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְהַגְאֵל.

נָא וְנָא רְאִי לְקַחַת חֲמֵשׁ קִפּוֹת צְדָקָה וּלְחַלֵּק אֶת זֶה לְאַנְשֵׁי מִשְׁפַּחְתְּךָ וּבְזֵה תַעֲזְרִי לִי לְהִרְחִיב אֶת הַצְּדָקָה וְחֲסֵד שֶׁל קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וְאַנִּי מְזַמֵּן אוֹתָךְ אִשִּׁית שֶׁתְּבוֹאִי לְאַכֵּל בְּכָל יוֹם עִם הַבְּנוֹת שֶׁלְךָ בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, וְתֹאכְלִי לְשִׁבְעָה, כִּי בְּזִכּוֹת הַחֲסֵד וְהַצְּדָקָה הַזֶּה נִזְכָּה לְשֹׁמֵר אֶת עִם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָרָע (שְׂאוּיְבִי עִם יִשְׂרָאֵל מְאִימִים לַעֲשׂוֹת, הִיא לֹא תִהְיֶה) כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב צְדָקָה, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְהַקְדִּים אֶת הַחֲסֵד וְהַצְּדָקָה וּלְהַצִּיל אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָרְכֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תַּצְנֵה ה' אָדָר ה'תַּשְׁס"ט
 שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַבַּחֲרוֹר הַיְקָר ... נִרוּ יְאִיר תְּלִמִיד "דְּמַשֶּׁק
 אֱלִיעֶזֶר"

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזֵּק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲכָשׁוּ
 בְּחֻדְשׁ הַשְּׂמֵחָה חֻדֵּשׁ אָדָר, וְזִכּוֹר תִּזְכּוֹר מָה שֶׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 (שְׁבַת פּח.) הַדּוֹר קִבְּלוּהָ בִּימֵי אַחֲשָׁרוֹשׁ דְּכֹתִיב קִימוּ וְקִבְּלוּ הַיְהוּדִים,
 קִימוּ מָה שֶׁקִּבְּלוּ כָּבָר; הֵינּוּ בְּפוּרִים קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה מֵרַב שְׂמֵחָה,
 וְלָכֵן דִּיקָא בְּחֻדֵּשׁ הַזֶּה חֻדֵּשׁ אָדָר תִּתְחִיל לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה גְּדוּלָּה
 מְאֹד, וְתִהְיֶה חֻזֵּק וְאִמְיָץ לְגַרֵּס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵינֹת שְׁזָה
 הוֹרֵג אֶת הַיַּצֵּר הָרַע לְגַמְרֵי, וְתִהְיֶה עֲקֶשֶׁן גְּדוּל עַל זֶה לְגַרֵּס בְּכָל יוֹם
 ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵינֹת חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאִז תִּרְאֶה אֶל אֵיזָה טוֹבוֹת זֶה
 יִבִּיא לָךְ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְזִכּוֹר תִּזְכּוֹר מָה שֶׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהדְרִין מ.ב.) בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מְלַחְמָתָה שֶׁל תּוֹרָה בְּמִי שֵׁישׁ
 בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה, וּמוּבָא (מְדַרֵּשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שֶׁאַשֶּׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב
 עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֶנּוּ וּמִי שֶׁהִרְבָּה לְלַמֵּד מִשְׁנֵינֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְּנִס
 שָׁם, וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי שִׁיגְרֵס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵינֹת שֶׁהוּא הַצִּלְחָה
 נִצְחִית, כִּי מִשְׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, וְכֵן אוֹתִיּוֹת מִשְׁנָה שֶׁמִּשְׁנָה אֶת
 הָאָדָם, וְאַמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ז' סִימָן ג') אֵינְן כָּל הַגְּלִיּוֹת הִלְלוּ מִתְכַּנְּסוֹת
 אֶלָּא בְּזִכּוֹת מִשְׁנֵינֹת; וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא בְּזִכּוֹתָךְ שֶׁאַתָּה זוֹכֵה לְלַמֵּד בְּכָל
 יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵינֹת נִגְאָל כָּבָר מִכָּל הַצְּרוֹת, וְלָכֵן תִּהְיֶה חֻזֵּק מְאֹד
 לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵינֹת, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ לְגַמְרֵי, וְיִשְׁבֹּר
 מִמֶּךָ אֶת כָּל הַמַּדּוֹת רְעוֹת, וְתוֹכָה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וְאַף שֶׁבְּהַתְחַלָּה זֶה יִבֵּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, אָבֵל תִּכְף וּמִיד כִּשְׁתַּרְגִּיל
 אֶת עֲצֻמְךָ בְּזֶה, תִּרְגִּישׁ כָּל מִינֵי עֲרֻבוֹת וְטַעֲמִים בְּעוֹלָם.

אָנִי מְאֹד רוֹצֵה שֶׁתַּעֲזֹר לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהְלֵ אֲבָרְהָם, שְׂמִי
 שֶׁמְקַבֵּל אֶכָּל שֵׁישֵׁב עַל מְקוּמוֹ וְיִבְרָךְ בְּרָכוֹת בְּקוֹל, וְלֹא יֵאָכֵל כְּמוֹ
 רַעֲבָתָן, אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד וְאַמֵּר (תַּיִי מוֹהֲר"ן סִימָן

תקט"ו) שלא לאכל בהלעטה הינו במהירות כדרך גרגרן כי זהו בחינת (בראשית כה) "הלעיטני נא" רק להרגיל עצמו לאכל במתינות בישוב הדעת ובדרך ארץ, כדרך שאוכלין בדרך ארץ כשיושב אדם חשוב על השלחן, כך יאכל תמיד, אפלו כשאוכל לבדו; ואני מאד מאד מקפיד על זה שלא יאכלו מעומד כמו זולל וסובא, כי תהלה לאל השכינה נמצאת כאן בבית התבשיל - אהל אברהם, וגם עתה תראה לברך ברכות, ולעורר את אחרים לברך בקול גדול, ובזה תהיה מזכה את הרבים, ותשמר על הנקיון, וזכותך יגדל מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארל.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה ו' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך ותדע שכל מה שנארע עם האדם בגשמיות וברוחניות, הכל משגח בהשגחה פרטיות ממנו יתברך, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וכל מה שעובר על האדם, זה הכל מדין שמים, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"פ) אפלו כשיארע דין ודברים בינך לחברך, צריך לידע שהכל בהשגחה פרטית מדין שמים, כי באמת אדם צריך להיות תמיד דבוק בו יתברך והרגע שמפריד את עצמו ממנו יתברך נמצא שנתרחק מהתורה, כי התורה והקדוש ברוך הוא אחד הם, כמוכא בזהר (אחרי עג) תלת דרגין אינון מתקשרן דא בְּדָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוריתא וישראל; ולכן בר ישראל צריך להתנהג על פי התורה, שהיא חקמתו יתברך, ועל ידי זה הוא נכלל בו יתברך כי כלם אחד, הקדוש ברוך הוא התורה וישראל, ולכן כשאחד פוגם וכו', והוא מנתק את עצמו מהתורה, תכף ומיד יש לו דין ודברים עם הזולת, וכל זה שהתורה הקדושה נוקמת בו, ולכן

צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּלְהַתְנַהֵג כִּיהוּדֵי פְּשׁוּט, לְלַכֵּת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֵרִית מִנְּחָה עֶרְבִית, וּתְכַף וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מִפְּרִיד אֶת עֲצָמוֹ מִהַצְּבֹר מֵאִיזָה סִבָּה שֶׁרַק לֹא תִהְיֶה וְכו', כְּכַר מְרָאָה פָּגָם בְּנַפְשׁוֹ, כִּי הִתְכַּרַח לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְבֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבֻעוֹת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת דִּיקָא, וְכַף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְלִקוּט תְּהֵלִים רַמְזוֹ תְּרַנֵּט) כָּל שְׂאִינוֹ נִכְנָס בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵינוֹ נִכְנָס בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּעוֹלָם הַבָּא, וְהַתְּפַלֵּל בְּתוֹכָהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּאִלוֹ מִתְּפַלֵּל בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר (יִחְזַקְאֵל יֵא) "וְאֵהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מֵעַט" וְזֶה יִסוּד הַיִּסוּדוֹת, וּתְחִלַּת הַיְהִדּוּת, כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם מְזַלְזֵל וְלֹא בָּא לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֵרִית מִנְּחָה עֶרְבִית בְּבֵית הַכְּנֶסֶת מְרָאָה פָּגָם בְּנַפְשׁוֹ, וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מִי שֵׁישׁ לוֹ בֵּית הַכְּנֶסֶת בְּעִירוֹ וְאֵינוֹ נִכְנָס שָׁם לְהַתְּפַלֵּל נִקְרָא שֶׁכֵּן רַע, וְלִהְפֹּךְ כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל נִזְהָר מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת דִּיקָא, עַל יְדֵי זֶה הַשְּׂגָחַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלָיו בְּיוֹתֵר, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שֵׁם ו'): כָּל הַרְגִּיל לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אַחַד, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁאֵל בּוֹ, הֵינּוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׂוֹאֵל אִיפֹה הָאָדָם הַזֶּה, וְאִם נִתְבָּרַר שֶׁהוּא חָס וְשְׁלוֹם חוֹלָה, אָזִי בָּא לוֹ רְפוּאָה, וְאִם חָס וְשְׁלוֹם הוּא עֲנִי וְאֵין לוֹ כֶּסֶף לְקַנּוֹת אֲכָל וְכו', הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם לוֹ אֶת חֲסָרוֹנוֹ, רוֹאִים מִזֶּה אֶת מַעֲלַת הָאָדָם הַרְגִּיל לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת, שֶׁהַשְּׂגָחַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלָיו בְּדִרְךָ נוֹרָא וְנִפְלֵא מְאֹד, וְזֶה יִסוּד הַיִּסוּדוֹת בַּיְהוּדָה, וְאַחַר כֵּךְ צְרִיכִים לְקַבֵּעַ לְעַצְמוֹ קְבִיעוֹת עֵתִים לַתּוֹרָה, וְלְבֹא לְבֵית הַמִּדְרָשׁ דִּיקָא, הֵינּוּ לְבֹא לְהַכּוֹלֵל וְלִלְמַד, שְׁעָה שְׁעֵתִים וְכו' וְכו', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, כִּי צְרִיכִים לְגַנֵּב עֵתִים לַתּוֹרָה, וְכִמוֹ שֶׁהוֹכִיחַ רַבֵּנוּ ז"ל אֶת אֶחָד (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ד) שֶׁאָמַר, שְׂאִין לוֹ פְּנָאֵי לְלַמֵּד מִחֻמַּת שְׁעוֹסֵק בְּמִשְׁאָ וּמִתָּן, וְאָמַר לוֹ רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁאֵף עַל פִּי כֵּן רְאוּי לוֹ לְחַטֵּף אִיזָה זְמַן לְעִסֵּק בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם. וְאָמַר לוֹ, שְׁזַהּוּ מָה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְתָּ לֵא), שְׁשׂוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם: קְבַעְתָּ עֵתִים לַתּוֹרָה? קְבַע הוּא לְשׁוֹן גְּזֵלָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מִשְׁלֵי כ"ב): "וְקַבַּע אֶת קְבַעֵיהֶם נַפְשׁ"; הֵינּוּ שְׁשׂוֹאֲלִין אֶת

הָאָדָם, אִם גִּזַּל מִן הַזֶּמֶן שֶׁהוּא טָרוּד בְּעֶסְקִיו, אִם גִּזַּלְתָּ מֵהֶן עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לַחֲטֹף וְלַגְזוֹל עֵתִים לַתּוֹרָה מִתּוֹךְ הַטְרָדָא וְהַעֲסָק; כִּי אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה מַחִיָּה אֶת הָאָדָם וּמַעֲשֵׂרֶת אוֹתוֹ בְּעֵשִׂירוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יח.) כֹּל הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ חַפְצָיו, וְלִכְן אֲשַׁרִּי מִשְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת הַלְכָּה, וְיִדְוַע מַה שְּׂאֵמַר רַבְנֵי ז"ל לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל, "אֲבִיסַל אֵיזוֹ אוּיָךְ גּוֹט" מַעַט גַּם כֵּן טוֹב, כִּי בַדְרָךְ כָּלֵל לְמָה אָדָם לֹא לוֹמֵד תּוֹרָה, כִּי נִדְמָה לוֹ שְׁצָרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה, וְהַרְבֵּה הוּא לֹא יָכוֹל לְלַמֵּד, וְעַל כֵּן הוּא לֹא לוֹמֵד כְּלוּם, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ שֶׁפְּסוּק אֶחָד עִם פְּרוּשׁ רַש"י וְהַתְרַגּוּם כֹּל כֶּף חֲשׁוּבִים לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם הִיָּה מִשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד פְּסוּק אֶחָד, כִּי מִי לֹא יָכוֹל לְלַמֵּד פְּסוּק אֶחָד? וְתַכְּף וּמַיֵּד כְּשִׁלּוּמַדִּים פְּסוּק אֶחָד אוֹמַר לְעַצְמוֹ אוּלַי אֶלְמַד עוֹד פְּסוּק, וְכו' וְכו', וְכַךְ נִמְשָׁךְ שִׁלּוּמַד הַרְבֵּה פְּסוּקִים, וְכַךְ הוּא עִם מִשְׁנֵיּוֹת אִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ שֶׁלְמוּד מִשְׁנָה אַחַת מְטַהֲרַת אֶת נַשְׁמָתוֹ הִיָּה לוֹמֵד מִשְׁנָה, כִּי מִי לֹא יָכוֹל לְלַמֵּד מִשְׁנָה אַחַת? וְכַךְ הִיָּה לוֹמֵד עוֹד מִשְׁנָה וְעוֹד מִשְׁנָה, עַד שֶׁהִיָּה מְסִים פְּרִק אֶחָד, וְכַן הוּא בְּגְמָרָא, מִי לֹא יָכוֹל לְלַמֵּד כְּמָה שׁוֹרוֹת גְּמָרָא, שְׁמֻזְכַּכַת אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְזֶה כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יָכוֹל, לְלַמֵּד פְּסוּק אֶחָד מִקְרָא, מִשְׁנָה אַחַת בְּמִשְׁנֵיּוֹת, כְּמָה שׁוֹרוֹת גְּמָרָא, וְאֵין עַל זֶה תְּרוּיָן לְאֵף אֶחָד שֶׁהוּא לֹא יָכוֹל, וְאִם הִיָּה מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לִילָךְ וְלִלְמַד בַּדְרָךְ זוֹ, הִיָּה בָּא בְּכָל יוֹם לְבֵית הַמְדָרֶשׁ שֶׁהִיא הַכוֹלֵל וְהִיָּה לוֹמֵד בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּסוּקִים וְכְמָה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְכְמָה דְפִים גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֵז הִיָּה הַכִּי עֲשִׂיה, כִּי מִי שְׂאֵין לוֹ בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא, הוּא הַעֲנִי הַכִּי גְדוֹל, וְנִשְׁמָתוֹ צוּעֵקַת וְזוּעֵקַת וְצוֹרְחַת לְאָדָם הוּי רוֹצֵחַ לְמָה אֶתָּה לֹא נוֹתֵן אֲכָל לְנַשְׁמָתְךָ? וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת קכ.) וּבִבְיַתִּי אֵין לַחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא גְמָרָא; וְלִכְן אַל תְּהִיָּה בְטָלָן, צֹא מִעַצְמְךָ וְתַכְנֵס לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת וְתַכְנֵס לְבֵית הַמְדָרֶשׁ לְלַמֵּד מִקְרָא מִשְׁנָה גְמָרָא מְדָרֶשׁ

הַלְכָה וְאִגְדָּה, וְעַל יְדֵי זֶה הִשְׁכִּינָה תְּשֻׁרָה בָּהּ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (פְּסִיקְתָּא דְרַבֵּי כְּהָנָא שְׁמִינִי) כָּל זְמַן שֵׁיִשְׂרָאֵל מְעַצְרִין בְּבִתֵּי כְּנַסְיֹת וּבִתֵּי מְדַרְשֹׁת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹצֵר שְׁכִינָתוֹ עִמָּהֶם, וְתַכְּף וּמִיד כְּשֶׁהִשְׁכִּינָה עִם הָאָדָם, עַל יְדֵי זֶה שׁוֹמֵר אֶת עֲצָמוֹ מֵאֵד שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ דִּין וּדְבָרִים עִם אֲחֵרִים, וְהִשְׁכִּינָה מְלַמֶּדֶת אוֹתוֹ לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְנִשְׁמָתוֹ נִעֲשִׂית נְקִיָּה מִכָּל חַטָּא וְעוֹוֹן, וְלִכֵּן רָאָה מָה לְפָנָיָהּ, חֲזַק וְאִמְץ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ וְלַהוֹדֵעַ אֲשֶׁר בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְתַרְבֵּה בְּצִדְקָה בְּכָל יוֹם שְׁאֵפְלוּ כְּמָה פְּרוּטוֹת חֲשׁוּבִים לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּבֵא בְּתָרָא ט:) מֵאִי דְכְּתִיב (ישַׁעְיָה נט) וַיִּלְבַּשׁ צִדְקָה כְּשֵׁרִיץ לֹאמַר לָךְ מָה שְׁרִיזִין זֶה כָּל קִלְפָה וְקִלְפָה מְצֻטְרַפֶּת לְשֵׁרִיזִין גְּדוֹל אִף צִדְקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מְצֻטְרַפֶּת לְחֲשׁוֹן גְּדוֹל; וְלִכֵּן כְּשֵׁאֲתָהּ בָּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת תַּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת בַּקֶּפֶה שְׁתוּלָה שָׁם, כְּשֵׁאֲתָהּ בָּא לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם, תַּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת בַּקֶּפֶה שְׁתוּלָה שָׁם, כְּשֵׁאֲתָהּ בָּא הַבֵּיתָהּ, תַּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת בַּקֶּפֶה שֶׁל צִדְקָה שֶׁנִּמְצָא בְּבֵיתָהּ, וּבְזֶה תִּקְרַב אֶת הַגְּאֻלָּה.

תַּחֲזֹר אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה כָּל יוֹם וְאִז טוֹב לָךְ בְּזֶה וּבְכַּא לְנִצַּח נִצְחִים, כִּי כָּךְ חֲבַל עַל כָּל יוֹם וְיוֹם שְׁעוֹכֵר בְּלִי לְבֵא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת, וְכָל כֶּךָ חֲבַל שְׁלֵא לְבֵא לְבֵית הַמְּדַרְשׁ וְלִלְמַד קִצַּת מִקְרָא קִצַּת מִשְׁנָה וְקִצַּת גְּמָרָא וְקִצַּת הַלְכָה.

אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזֹר לִי וְתַקַּח חֵמֶשׁ קָפוֹת שֶׁל צִדְקָה, וְתַחֲלִקֵם בֵּין קְרוּבֵי מִשְׁפַּחְתָּךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארלא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה ו' אדר ה'תשס"ט
שלום רב אל ... תחיה

ראי להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך ותדעי שהקדוש ברוך הוא מסתכל עליך ורוח הקדש צוחת בכל יום (שיר השירים ב) "הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאוה", "הראיני את מראיך" איך שאת מתנהגת בצניעות, הן בלבוש, והן בדבור, והן בהתנהגות, "השמיעני את קולך" בתפלה ובקשה אליו יתברך, וכן לדבר עם בעלך בעדינות ובדרך ארץ, וכן לדבר עם חבורתיך רק דבורי אמונה והשגחה פרטיות, "כי קולך ערב" כי אין את יכולה לתאר ולשער איזה ערבות את גורמת להקדוש ברוך הוא כשאת מתפללת ומבקשת ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, וכשאת מדברת בדרך ארץ עם בעלך וכן כשאת מחזקת את חבורתיך בדבורי אמונה והשגחה פרטית "ומראיך נאוה" כשאת הולכת מלבשת בלבוש צנוע, וכל הלוכך היא כמו שבת מלך אין לך עוד מראה יפה ונאוה כזה, אשרי האשה שהיא מכנסת את דבורים אלו בתוך תוכה, ואז השכינה תשרה בה, ובמקום שהשכינה שורית שם הברכה מצויה.

אני מאד מבקש אותך שתראי לאכל בכל יום את והילדים בבית התבשיל - אהל אברהם, ותשתדלי שיכרכו שם את הברכות בקול, ועכשו אין כבר תרוץ שאין מה לאכל, כי תהלה לאל הקדוש ברוך הוא מוריד לנו מן בכל יום, אשרי מי שהולכת שם ומלקטת את המן.

ראי לעזור לי ותקחי מהמשרד חמש קפות של צדקה, ותחלקי את זה בין קרובי משפחתך, ועל ידי זה אוכל להרחיב את בית התבשיל - אהל אברהם, שלא יחסר אכל טרי בכל יום.

נא ונא ראי להתפלל בשבילי, כי אני זקוק לרחמי שמים מרבים, ותפלת הנשים מאד מקבלת בשמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצוּהָ ו' אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

אָף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁעַכְשָׁו מְאֹד קָשָׁה לָךְ לְלַמֵּד עִם הַבָּנוֹת, כִּי אַתָּה מְלַמֶּדֶת אוֹתָן בְּדִירָה פְּרֻטִית וְכוּ', אָבֵל זֶה רַק זְמַנִּית, כִּי הִנֵּה אַתָּה רוֹאָה בְּחוּשׁ שֶׁהַתַּחֲיִלוֹ לְבָנוֹת אֶת הַבֵּית סֵפֶר, סוֹף כָּל סוֹף אַחַר שֶׁחֲכִינוּ עַל זֶה לְמַעַלָּה מֵעֲשָׂרִים שָׁנָה, וְהִנֵּה כְּבָר הַתַּחֲיִלוֹ לְבָנוֹת, אָבֵל מִפְּנֵי רַבּוּי הַגִּשְׁמִים שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁפִּיעַ עֲכָשׁוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הַעֲבוּדָה הוֹלֶכֶת לְאֵט, כִּי קָשָׁה לְעַבֵּד כְּשִׁיּוֹרֵד גֶּשֶׁם, אָבֵל תַּכְּף וּמִיד כְּשִׁיפְסֹק יִתַּחֲיִלוֹ לְעַבֵּד בְּמֶרֶץ רַב, וְלִכֵּן תִּתְחַזְקִי מְאֹד וְכֵן תִּתְחַזְקִי אֶת הַבָּנוֹת הַיְקָרוֹת וְתִדְבְּרִי הַרְבֵּה מִמֶּדֶת הַחֶסֶד שְׁאֵנִי זוֹכֵה לְהַחֲדִיר בֵּין אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְנִשְׁוֹתֵיהֶם וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן הַקְּמַתִּי אֶת הַבֵּית הַתַּבְּשִׁיל - אֶהְיֶה אֲבָרָהֶם, לְרוּחַת אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֹכַל אֶחָד וְאַחַת יִהְיֶה מֶה לְאָכַל, אֵין כְּבָר תְּרוּץ שְׁאֵין אֲכָל, תִּהְלֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ פָּנָה יְקָרָה שֶׁשָּׁמָּה יוֹרֵד הַמֶּזֶן, וּבְכָל יוֹם יֵשׁ שָׁמָּה אֲכָל טְרִי, וְיִכּוּלִים לְבֹא וּלְאָכַל, וְתַעוּרְרִי אוֹתָם לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם יוֹלְדוֹת לְבֹא לְעֶזֶר לְהֵן, הֵן בְּסִדּוֹר הַבֵּית וְכוּ', סִדּוֹר הַבְּגָדִים וְכוּ', וְלֶהֱבִיא לָהֶם אֲכָל וְכוּ', כִּי לְעֶזֶר לְיּוֹלְדוֹת זֶה מְצוּהָ גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְהַרְבֵּה צְדִיקִים מְסָרוּ אֶת נַפְשָׁם פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְעֶזֶר לְיּוֹלְדוֹת, וּמִסְפָּרִים עַל הַצְדִּיק הַקְדוּשׁ רַבִּי מִשֶּׁה לִּיב מְסָאֵסוֹב זִי"ע שֶׁהִיא מִשְׁתַּדֵּל לְבֹא בְּבֵית שֶׁל הַיּוֹלְדוֹת וְלֶהֱכִין בְּעֶצְמוֹ עֲצִים לְחֵמֶם אֶת הַבֵּית, (כִּי פִעַם לֹא הָיָה חֲמוּם בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְהֶצְרָכּוֹ לְחֵמֶם עִם עֲצִים, וְהַעֲנִיּוֹת חֲגָגָה מְאֹד) וְלִכֵּן הָיָה הַצְדִּיק מְחַפֵּשׁ בְּתֵי יוֹלְדוֹת שֶׁל עֲנִיִּים, וְעוֹזֵר לָהֶם, וְזֶה פֶּלֶא עַל גְּבִי פֶּלֶא, צְדִיק קְדוּשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה הַדְּבּוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ אֵין לוֹ מֶה לַעֲשׂוֹת רַק לְהַחֲיּוֹת יוֹלְדוֹת, וְכֵן מִסְפָּרִים עַל הַרֵב הַקְדוּשׁ מִבְּאֲרֵיטְשׁוֹב זִי"ע שֶׁהֵלֶךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּלִיל יוֹם כְּפוּר לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת כָּל נְדָרֵי וְהִנֵּה שׁוֹמֵעַ בְּדַרְכּוֹ שִׁיּוּצָא קוֹלוֹת מְאִיזָה דִּירָה וְנִכְנָס שָׁם לְרֹאוֹת מֶה קוֹרָה, וְהִיתָה שָׁם יוֹלְדוֹת שֶׁהַתְּאַנְחָה שֶׁהִיא רַעֲבָה, וְאָף שֶׁהוּא הָיָה כְּבָר מְעַטֵּף עִם הַבְּגָד הַלְּבָן

והטלית אף על פי כן הכין לה אכל, וכלם חפשו אותו כי כבר היה מאחר ועדין לא בא לבית הכנסת, וחשבו שמהו קרה לו, עד שמצאו אותו בבית יולדות שנותן לה אכל לאכל, וכן הרב הקדוש הבעל התניא זי"ע הלך פעם בליל יום כפור לעזר ליולדת וכו', וכו', רואים מזה כמה הצדיקים הקדושים שהיו דבקים בו יתברך אבל אף על פי כן עזרו ליולדות, ומי לנו גדול מיוכבד ומרים שהן היו המילדות העבריות במצרים, ובזכותם זכו כלל נשמות ישראל, לצאת ממצרים, וכך תעוררי אותן על גדל המצוה של לעשות חסד עם הזולת, ותגידי לבנות של הכתה שלך, שאני מאד מעריך את העזרה שלהם, וכן שייבקשו את גברת ... תחיה אם הם יכולות לעזר לה במטבח של בית התבשיל - אהל אברהם? רק חזקי ואמצי בסבלנות גדולה עם התלמידות שלך, כי הם האמהות שלנו העתידות, לא צריכים לצעק ולצרח עליהן, אלא ללמד אותן באיירה של שמחה ורגיעה, ולספור להם המון ספורי צדיקים, שזה מושך מאד את הלב ליראת שמים.

חזקי ואמצי כי אין עוד מעלה יותר גדולה מזו מללמד את בנות ישראל אמונה וצניעות וחסד וכו' וכו'.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

ארלג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה ו' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל היקר והנעלה המלמד בחסד עליון ... נרו

יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שאתה תהיה דגמא חיה לתלמידים שלך, כי לא ימלט שאתה תתנהג בהפקרות וכו', ולנבל את הפה וכו', ולא ללכת עם בגד חסידי וכו', ואחר כך תרצה שהתלמידים יתנהגו בדרך ארץ וכו', כי המלמד הוא צריך להיות הדגמא החיה לתלמידים, המלמד צריך להתאזר במדות הסבלנות, המלמד צריך לקדש את הפה

שְׁלוֹ, הַמְלַמֵּד צָרִיף לְהִיּוֹת יָרֵא שָׁמַיִם, וְכוּ', וְכוּ', וְאִזּוֹ יָכוֹל לְצַפּוֹת
שְׁגֵם הַתְּלַמִּידִים שְׁלוֹ יַחֲקוּ אוֹתוֹ, וְצָרִיף שֶׁתִּדַע אֲשֶׁר הַמְּלַמֵּד הוּא
בְּעֵינֵי הַתְּלַמִּיד הַכִּי גְדוֹל בְּעוֹלָם, וְהוּא מְסַתְּכָל עַל הַמְּלַמֵּד שֶׁהוּא
הַכִּי קְדוֹשׁ, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִתְנַהֵּג כְּכֹה, וְאִזּוֹ יֵצֵא מִמֶּנּוּ תְּלַמִּידִים יִרְאִי
הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁמַר מְאֹד אִיךָ שֶׁאַתָּה מִתְּנַהֵּג,
כִּי הַתְּלַמִּידִים שְׁלֶךָ, מְסַתְּכִילִים עָלֶיךָ, וְלִכֵּן רֹאֵה לְהִיּוֹת דְּגָמָא חַיָּה
לְפָנֶיהֶם, הֵן בְּדַבּוּר, וְהֵן בְּהִתְנַהֲגוֹת וְכוּ', וְכוּ', הֵעֱקַר תְּסַפֵּר לָהֶם הַרְבֵּה
סְפוּרֵי צְדִיקִים, שֶׁדָּבַר זֶה מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה
מְכַנֵּס יִרְאַת שָׁמַיִם בְּתַלְמִידִים, וְהֵעֱקַר תִּשְׁתַּדֵּל שֶׁיְהִיָּה בְּכַתֵּה אוֹיְרָה
שֶׁל שְׂמֻחָה, וְשֶׁל רְגִיעָה, לֹא צְרִיכִים לְהִתְפַּרֵץ עַל תְּלַמִּידִים, וְכוּ', לֹא
צְרִיכִים לְצַעֵק עַל תְּלַמִּידִים, וְכוּ', רַק בְּדֶרֶךְ אֲהַבָּה וְחֵן שֶׁל קְדוּשָׁה,
וּבְדֶרֶךְ זֶה תִּצְלִיחַ לְהַקִּים תְּלַמִּידִים יִרְאִי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּצוּהָ ו' אָדָר ה' תִּשְׁס"ט

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת הַהוֹדָעָה.

לְדַעֲתִי לֹא כְּדַאי לָךְ לְבוֹא לָפָה כִּי עַכְשָׁו יִרַד שְׁלֵג גְּדוֹל מְאֹד וְכָל
הַשְּׁבוּעַ יְהִיָּה מְלֵא שְׁלֵג וְחֶבֶל מְאֹד.

כָּל אֵלוֹ שְׁבָאוּ לָפָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָהֶם וְלִכֵּן חֶבֶל לְהוֹצִיא
הוֹצָאוֹת.

תִּאֲמִין לִי אִם אַתָּה תִּצָּא לְהַפְצִיָּה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל יִכְנַס לָךְ שֶׁפַע
כְּזֶה שְׁלֵא תִצְטָרֵף לְצִאת לְחוּץ לְאַרְץ שְׁזֶה נְסִיוֹן מְאֹד מְאֹד קָשָׁה.

אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מִנְּחָה עֶרְבִית בְּבֵית הַכְּנֶסֶת דִּיקָא, וְתִרְאֶה בְּכָל פַּעַם לְהַגִּיד אִיזָה קִדִּישׁ לְעֵלוֹי נְשָׁמַת אַבִּיךָ ע"ה שְׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּשָׁמַיִם.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ וְתִרְאֶה לְשַׁפֵּץ אֶת הַבַּיִת שֶׁלְּךָ שִׁיְהִי פְּנִינָה וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁהּ מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהַפְיִץ קַפּוֹת בַּחוּץ כְּדֵי שְׁאוּכַל לְשַׁלֵּם אֶת הַחֻבוֹת שְׁלִי וְגַם לְהַרְחִיב אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל בְּשָׁבִיל רוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כִּי זֶה הַפְּנִינָה שְׁלִי שְׁאַנִּי יְכוּל לְתַת לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְאָכֵל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרֵלָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר הַמְּצוּה ו' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לֹא כְּדָאֵי לְהַסְתּוֹבֵב בְּמַקּוֹמוֹת כְּאֵלוֹ וְכו', כִּי זֶה יַפְחִיד אֶתְכֶם וְזֶה לֹא כְּדָאֵי לְלַכֵּת לְשָׁם, עַדִּיף שֶׁתְּקַיְמֵי מְצוּה לְעֲזֹר לְיִוְלָדוֹת כִּי אִשָּׁה שֶׁהִיא בְּהַרְיוֹן לֹא כְּדָאֵי לָהּ לְלַכֵּת לְבֵתִי חוֹלִים וְאִף שְׁזֶה מְצוּה שֶׁל בְּקוֹר חוֹלִים אֲבָל אִשָּׁה בְּהַרְיוֹן שְׁלֵא תִלְךָ אֶלָּא לְעֲזֹר לְיִוְלָדוֹת בְּמָה שֶׁרַק יְכוּלוֹת, וְעַל כָּלֵם לְעֲזֹר בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל-אֶהֱל אֲבָרְהֵם שְׁאַנִּי רוֹצֶה שִׁיְהִי אֲכָל לְכֵלֵם.

חֲזַקִּי וְאַמְצֵי מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁאֵת תַּחֲיָה בְּרִיאָה וּבְעֵלְךָ יִהְיֶה בְּרִיא וְהִילָדִים יִהְיוּ בְּרִיאִים וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצִוָּה ו' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יָאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֹל חֶסֶד שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי וְעַם
הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה, שְׁאַתָּה מְמַנֶּה עַל הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל-אֶהֱל אַבְרָהָם שְׁזָה
הַפְּנִינָה שְׁלִי שְׁאַנִּי יְכוֹל לְתַת לְאָכֵל לְכֹל הָרַעֲבִים, וְתִאֲמִין לִי שְׁזָה
הַמְצִוָּה הַכִּי גְדוֹלָה וְזֶה מְקוֹם הַשְּׂכִינָה, וְצָרִיכִים רַק לְזַרֵּז אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ וְאֶת הַיְלָדִים שְׁיִגִּידוּ בְּרִכּוֹת בְּקוֹל רֶם, בְּאִפֶּן שְׁפֹלֵם יַעֲנֶנּוּ אֲמֵן
כִּי בְּזֶה מְמַשִּׁיכִים אֶת הַשְּׂכִינָה לְמִטָּה.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת
עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְדָבָר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֶלֶּא
בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֻצִּיל הַעֲלִיּוֹן.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצִוָּה ו' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַי אֵיךְ שְׁנִכְנַס
לָךְ שְׁפַע וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁבֻכּוֹת שְׁבַעֲלָךְ עוֹסֵק בְּבֵית
הַתְּבַשִּׁיל-אֶהֱל אַבְרָהָם, שִׁיְהִיָּה אַךְ וְרַק שְׁפַע בְּתוֹךְ הַבַּיִת תְּמִיד.

אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲזְרֵי לְכַעֲלָךְ וְתִשְׂמַחֵי אוֹתוֹ. הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּנּוּ אֶת הַדִּינִים עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיּוֹן וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארלה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה ו' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להדביק את עצמך בו יתברך ותשתדל מאד מאד לברך
אל הקדוש ברוך הוא ותמיד תחדיר בעצמך אמתת מציאותו יתברך,
וזכר גם זכר הגאון והגדולה לחי העולמים וחוזן ממנו יתברך כל
גאה שוטה, ונסתלק ממנו האור כי כתיב (איוב כח) החכמה מאין
תמצא, איך זוכים להגיע לחכמה עליונה להיות דבוק בחי החיים
בו יתברך, ולהיות בטל ומבטל בעצם עצמיות אלקותו יתברך, רק
כשהוא בבחינת אין, אבל להפך כשיש באדם נגע צרעת נגע טמא
שהיא גאון אזי נדחה אל הקלפות, וכל זה ראינו בעינינו כמה אנשים
שנפלו ממדרגתם ונעשו קלי הדעת, כל זה היה שלא נטהרו מהגאון,
וצריכים לבדק בעצמו איך אוחו בגאון ולשרש ממנו את מדת הגאון
ולהיות בטל ומבטל לגמרי אל האין סוף ברוך הוא.

חזק ואמץ מאד מאד, תחדיר בבחורים התמדה בלמוד תורה
הקדושה כי כנגד זה שאדם חטא בפגם הברית בגלוי עריות רחמנא
לישזבן בנדה שפחה גויה זונה, שהכל מצוי היום בארץ ישראל, אשר
הערב רב טמאו את נשמות ישראל וכו' וכו', לכן עקר התקון הוא
רק ללמד תורה הקדושה כמאמרם ז"ל כיון שקבלתם על עצמכם על
תורה מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימכם, ולכן תחדיר בהם
התמדה בלמוד תורה הקדושה, כי זה מטהר את הנפש מכל מיני
חלדה, ואשרי מי שזוכה לסים מאה פעמים ואחד מסכת תענית וכך
הוא לא צריך להתענות.

ועל כלם תראה להחדיר בהם שילמדו ח"י פרקים משניות שזה
ממשיך חיות מחי כל העולמים, ובזכות כל זה הקדוש ברוך הוא

ינקה גם אותה, כי בזה שמקרבם אחרים להקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא מרחם גם עליה.

ראה שהפנימיה תהיה נקיה ומסודרת וכל החצר שיהיה מסודר נקי ומצחצח, כי הולך לי בחיים שיהיה נקי, וכמו שבמטבח הכל נקי, כך אני רוצה שגם בפנימיה יהיה הכל נקי ומצחצח, ותראה שיהיה סגור כל היום שלא יסתובבו שמה, ואם אתה רואה בחור שלא רוצה להתנהג כפי מה שאתה תקנות, תשלח אותו, כי אני צריך איכות ולא כמות.

חזק ואמץ להיות בשמחה תמיד, הקדוש ברוך הוא נתן לך אשר יקרה אשה יפה אשה משפלת וילדים חמודים ולכן תצא מעצמך תצא מהעצבות תהיה תמיד שמח ותשמח את כל אחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארלט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה ו' אדר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי תִלְמִידֵי הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר

מאד מאד אני משתוקק לראות בהצלחתך כי אתה מאד מאד חביב בעיני, וזכר אזכר את המסירות נפש שמסרת ללמד את אחרים את הדרך היומי שזה מתנה מהשמים, ואני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שיעדין אתה מחזיק בתמך ולומד בכל יום דף היומי, ואם לא תעשה התחלה חדשה היום הזה דיקא, אל תסתפל על העבר ואל תסתכל על העתיד, אלא תלמד את הדרך היומי של היום שהוא בבא קמא ס"ה, וממש תרגיש חיים נצחיים.

הרחק מחברים רעים שמסיתים אותך לצאת לחוץ וכו' וכו', כי מי שנמצא בחוץ בחזית מי יודע אם לא יפגע ויהרג, כי השטן

מקטרג בשעת הסכנה ובפרט שכתוב והיה מחניף קדוש ואם חס וחלילה אדם לא מתנהג בקדושה והולך במקום סכנה בחזית וכו', יכול להרג כמו שאנחנו רואים ושומעים בכל יום מעשיות שאנשים נעשים פצועים, זה נתעורר וזה מאבד ידים וזה מאבד רגלים וזה רחמנא לישזכן מקפח את חייו, ולכן אני מאד מבקש אותך תקבל על עצמך על תורה, ועל ידי זה תפטר מעל מלכות, למה אתה צריך את זה? הלא היית אצלי בחור חמוד ודבוק בתורה הקדושה ולמדת בהתמדה רבה ובחשק חדש, ולכן חזור בך ותשמר מחברים רעים.

תדע שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט והוא מסתכל על כל אחד, ולכן תשמר מאד מאד לא לפל בנוקבא דתהומא רבא, ואל תלך אחר מסיתים ומדיחים שמסיתים ומדיחים אותך שתכנס בנוקבא דתהומא רבא אשר שמה הנסיונות מאד קשים לא לשמר שבת ולא להניח תפלין ולאכל טרפות ונבלות וכו' וכו', מה אתה צריך את זה, אתה בחור פקח, הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתמצא את בת זוגך ותוכל להקים בית נאמן בישראל.

תראה איך שאחייך הגדול ... גרו יאיר ברוך הוא וברוך שמו יתברך וישתבח שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא חזר בעצמו ותפס את עצמו בידים והוא נעשה אברך רציני, והקדוש ברוך הוא עזר לו עם בן חמוד, ולכן ראה גם אתה להחזיק את עצמך ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תראה לכתב לי על כל פנים אפלו שתי שורות וממש תחיה אותי.

אַרְמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצוּהָ ו' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְדַבֵּר אֶתְךָ אָבֵל יֵשׁ לִי עוֹד הַרְבֵּה הַרְבֵּה
לְדַבֵּר אֶתְךָ, דַּע לְךָ שְׁמִסְרֵתִי אֶת נַפְשִׁי לְמִצָּא לְךָ בַּת זוּג, בַּחֲוָרָה טוֹבָה
בַּחֲוָרָה תְּמִימָה שְׁלֹא רוֹצֶה מִמֶּךָ שׁוּם דְּבָר, רַק שְׁתֵּהִיָּה יֵרָא שְׁמִים
וְתִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא וְתִלְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מְשֻׁנָּה
גְּמָרָא מְדֻרָשׁ וְהִלְכָה כְּסִדְרֵן דִּיקָא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְהִיא רוֹצֶה
שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוּם כְּלֵי מִשְׁחִית בְּבֵית, מִחֶשֶׁב וְכוּ', דִּי וִי דִי וְכוּ',
אֵינְטֵרְנֵט וְכוּ', אֲשֶׁרֶיךָ שְׁמַצָּאתָ בַּחֲוָרָה כָּל כֶּף טוֹבָה שְׁלֹא רוֹצֶה מִמֶּךָ
כְּלוּם רַק שְׁתֵּהִיָּה אֶתְךָ, וְלִכֵּן רָאָה לְפָנֶיךָ אוֹתָהּ וְלִקְנוֹת לָהּ מִתְּנוּת
וְלְדַבֵּר אֶתְךָ בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מָאד, וְאֵז תְּצַלִּיחַ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא כָּל כֶּף נְעִימָה וְלִמָּה אָדָם לֹא לוֹמֵד תּוֹרָה,
כִּי הוּא חוֹשֵׁב שֵׁישׁ כָּל כֶּף הַרְבֵּה לְלַמֵּד וּמְתִי יִלְמַד אֶת זֶה, אָבֵל
בְּאֵמַת אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד רַק לְהַכְנִס לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ וְלְלַמֵּד קִצַּת וְעוֹד
קִצַּת וְעוֹד קִצַּת, וּמְכַל שְׁעוֹר קִצַּת, וּבְמִשְׁךְ הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים יִזְכֶּה לְסִים
אֶת כָּל הַתְּנִיָּךְ וְכֹל שְׁשֵׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה וְכֹל הַשֵּׁס בְּבִלִי יְרוּשְׁלַמִי
וְתוֹסְפָתָא, וְכֹל הַרְמַב"ם וְטוֹר וְשְׁלַחֵן עֲרוּךְ, וְכֹל סְפָרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים
וְכֹל הַמְּדֻרָשִׁים, וְזֶה רַק אִם לוֹמְדִים בְּכָל יוֹם קִצַּת וְעוֹד קִצַּת וְעוֹד
קִצַּת, אִף אֶחָד לֹא אוֹמֵר שְׁצָרִיכִים לְגַמֵּר בְּיוֹם אֶחָד, וְלִכֵּן תְּצִיחַ אוֹתִי
וְתִבְרַח מִהַחֲבֵר הָרַע הַזֶּה שֶׁהוּא בֶן בְּלִיעֵל בֶּן נוֹאֵף וְכוּ' וְכוּ', וְאֵז
תִּגְרַם לְעִצְמֶךָ נַחַת רוּחַ וְלַהוֹרִים שְׁלָךְ, וְתִקְדֵשׁ אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ לְכֹלֵם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב וּמִמֶּשׁ תְּחִינִי.

ארמא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה ו' אדר ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי רציתי שתמשיכי בענין עורכת דין ולעזר לאנשי שלומנו וגם יהיה לך פרנסה מזה, אבל רק בתחום שאת בקיאה ואל תקחי לעצמך תחום שאת לא מפירה כדי שלא תפשלי, ודי לחכימא.

העקר תתחזקי באמונה פשוטה בו יתברך אשר הוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארמב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה ו' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם, מאד מאד אני מבקש אתכם שתחיו ביחד באהבה גדולה מאד, ותבינו אחד את השני, ותכבדו אחד את השני, ואל תתוכחו, כי בבית שיש שלום שם השכינה מצויה, ובמקום שהשכינה מצויה שם הברכה מצויה, ולכן תתחזקו יחד לאהב אחד את השני ולכבד אחד את השני, ואז השכינה יהיה בביתכם תמיד.

נא ונא תשלימו ביניכם, ושלא יהיה לכם יותר מחלוקת, כי הולך לי בחיים שתחיו ביחד באהבה גדולה כי אתם מאד מאד יקרים

בעיני הקדוש ברוך הוא ימשיך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ארמג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה ו' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע שנתת צדקה עבור הדפסה וכן עבור בית התבשיל-אהל אברהם לזכות האמא שלך, יעזר הקדוש ברוך הוא שבזכות זה יהיה רפואה שלמה לאמך ועוד תשמח בשמחתך, רק חזק ואמץ להיות תמיד שמח, ואני רוצה שתביא את הבנות בכל יום אל בית התבשיל-אהל אברהם שיאכלו שמה אכל חם וטעים, כי חבל שהולכות לישן בלי אכל חם וטרי, כי רק בשביל זה הקמתי את הבית התבשיל-אהל אברהם, שכלם יהיה להם אכל לאכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארמד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה ו' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לכם שאתם מחלקים את המכתבים לאנשי שלומנו ולנשותיהם כי זה ההפצה הכי גדולה, וצריכים לתת לכל אחד ואחד את המכתבים ששיך אליו, ואתם לא יודעים איך שאתם מצילים נפשות כי עובר על כל

אחד משברים וגלים וכו', וכל אחד סובל את הסבל שלו וכו', וכו', ועובר עליו את המשבר הגדול שלו וכו', וכו', והמכתבים הם כמים קרים על נפש עיפה, ובזה שאתם מוליכים את המכתבים אתם מצילים אותם ממש פשוטו כמשמעו, ולכן תמשיכו בעבודה הקדושה הזו, והקדוש ברוך הוא ימתיק מכם כל הדינים ותרוו רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציתם ובנכם ... גרו יאיר יסתדר לו הכל על צד הכי טוב ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ארמה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה ו' אדר ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את ההודעה ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מאחותך, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לה רפואה שלמה לגמרי ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד אצלכם, עד שתזכו לבשר לי בשורה משמחת שזכיתם לקנות בית משלכם, והעקר תאהבו אחד את השני ותשתדלו שיהיה שלום בית ביניכם, ותכבדו ותיקרו אחד את השני, ויהיה ביניכם אהבה והבנה הדדית ועל ידי זה השכינה תשרה בתוך ביתכם, ובבית שהשכינה שורה שם הברכה מצויה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אַרְמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצִיחַ ו' אָדָר ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר

אַנִּי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּחֲזֹק בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וְתִבּוֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּכֹל יוֹם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת דִּיקָא שְׁחֲרִית מִנְחָה עֶרְבִית וְתַהֲיֶיהָ תְּמִיד שְׂמֵחַ וְאֵל תְּבַטֵּל אֶת הַזְּמַן שְׁלֹךְ, תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם פְּסוּק חֲמֵשׁ וְאַחַר כֶּךָ תִּגִּיד לְעֶצְמְךָ שְׂאֲנִי לוֹמֵד עוֹד פְּסוּק וְעוֹד פְּסוּק וְכֶךָ תִּזְכֶּה לְלַמַּד בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּסוּקִים חֲמֵשׁ עִם הַתְּרַגּוּם וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה וְעוֹד, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה פְּסוּק חֲמֵשׁ אֲזִי הֵייתָ מְתַמֵּד מְאֹד מְאֹד בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ וְכֵן בְּתַנ"ךְ וְכֹל פְּסוּק וּפְסוּק יֵשׁ בְּזֶה סוּדוֹת תְּלֵי תְּלִים שֶׁל סִתְרֵי נִסְתָּרוֹת, וְאָמַר הָאֲרִיז"ל שְׁבָכֶל פְּסוּק מִפְּסוּקֵי הַתַּנ"ךְ יֵשׁ בְּהֵם שְׁשִׁים רְבוּעֵי פְּשָׁטִים שְׁשִׁים רְבוּעֵי רְמָזִים שְׁשִׁים רְבוּעֵי דְרָשׁוֹת שְׁשִׁים רְבוּעֵי סוּדוֹת, מִכָּל זֶה תִּרְאֶה מַעֲלַת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלִכֵּן אֵל תַּהֲיֶיהָ בְּטוֹלָן תַּתְּמִיד בְּלִמּוּד תַּנ"ךְ וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אַרְמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצִיחַ ו' אָדָר ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר

לְנִכּוֹן שְׂמֵעֲתִי שְׂאֵתָה מִתְּחִזֵּק, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּבּוֹא בְּכֹל יוֹם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא שְׁחֲרִית מִנְחָה עֶרְבִית וְתַצֵּא מִעֶצְמְךָ וְתַצֵּא מֵהַדְּכָאוֹן הַפְּנִימִי שְׁיֵשׁ בְּךָ, וְתִרְבֶּה לְלַמַּד תַּנ"ךְ כְּסִדְרָן בְּאִפְסָן שְׂיִמְשֵׁךְ עֲלֶיךָ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת בְּאִיזן סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי

כָּל פְּסוּק מִפְּסוּקֵי הַתּנ"ךְ כְּלוּלִים מִסּוּדוֹת וְרִזֵּי דְרִזִּים סְתָרֵי נִסְתָּרוֹת,
וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּסוּקִים וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרַמְח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר תְּצוּהָ ו' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

אֵין אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִימָה שֵׁישׁ לִי שְׂאֵת
עוֹזֶרֶת בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל-אֶהֱל אֲבָרְהֶם בְּכָל עָרָב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׂבֻזְכוֹת זֶה יִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים וְתַהֲיִי הַכִּי מְאַשְׁרֵת בְּחַיִּיךָ.

רְאֵי לוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תַּהֲלִים" וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרַמְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר תְּצוּהָ ו' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה

אֶת לֹא יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִימָה שְׂאֵת גּוֹרְמַת לִי
בְּזֶה שְׂאֵת עוֹזֶרֶת בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל-אֶהֱל אֲבָרְהֶם וּבֻזְכוֹת זֶה יַעֲזֹר לְךָ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לְךָ כָּל טוֹב.

תֵּאמְרֵי בְּכָל יוֹם "יוֹם תַּהֲלִים" כְּדֵי שְׁתַּסִּימֵי בְּכָל שְׁבוּעָה אֶת סֵדֵר
הַתַּהֲלִים וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֶיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אַרְנֵי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּצִוָּה ו' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יָאִיר

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַמְּסִירוֹת נַפְשׁ וְהַטְרָחָה שְׁאַתָּה טוֹרַח עָבוּר בֵּית הַתְּבַשִּׁיל-אֶהֱל אֲבָרְהֶם וְזֶה הַתְּקוּן שְׁלָךְ, כִּי בְּזֶה שְׁקָלְקֵלְתָּ וְהִרְסָתָ אֶת הַגּוֹף שְׁלָךְ עַל יְדֵי סַמִּים וְכוּ' וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה רָאֵה לְהִבְיֵא שְׁפַע שֶׁל אֶכֶל שְׂיֵהִיָּה לְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ לָהֶם וּלְנִשְׁוֹתֵיהֶם וּלְיִלְדֵיהֶם.

הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְגֵרֶס בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת שְׁזֵה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אַרְנֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּצִוָּה ו' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יָאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֵה לָךְ עַל כָּל הַטְרָחָה שְׁטָרַחְתָּ בְּשִׁבִּיל לְהִבְיֵא מוֹצְרִים לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל-אֶהֱל אֲבָרְהֶם וְרָאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ וְזֶה יֵהִיָּה הַתְּקוּן שְׁלָךְ, כִּי כִּנְגַד שְׁפַגְמַת מַה שְׁפַגְמַת וְכוּ' וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה תִּרְאֶה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם בֵּית הַתְּבַשִּׁיל-אֶהֱל אֲבָרְהֶם שְׁזֵה מְשַׁכֵּן הַשְּׂכִינָה, כִּי בְּמָקוֹם שְׁנוֹתָנִים לְאֶכֶל לְעֲנִיִּים שְׁמָה הַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת, וְתֵהִיָּה מְאֹד חֲזָק בְּזֵה.

רָאֵה לְגֵרֶס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת בְּכֹל יוֹם כְּסֹדֵרְךָ וְזֶה יִטַּהֵר אוֹתָךְ מִכָּל חֲלָדָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארנב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה ו' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

אין מלים בפני להודות לך על כל המסירות נפש שמסרת את נפשך להביא את השפע דרך הרכב שלך לבית התבשיל-אהל אברהם, ואני מאד מאד מודה לך על זה, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון ויהיה לך רק טוב.

ראה לגרס בכל יום הרבה פרקים משניות שזה מטהר את הנפש מכל חלדה שבעולם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארנג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה ו' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף והכל יעבר בקלות, רק תתחזק באמונה פשוטה בו יתברך והשבוע יש לנו מצות זכירת עמלק אשר אנו מצוים למחקו ולהרסו כי הוא שרש וראש כל הקלפות, ראשית גויים עמלק שמכניס ספקות באדם, ובזה שאנחנו מדברים רק אמונה עם כל מידעינו, על ידי זה מוחקים את עמלק, כמאמרם ז"ל (ברכות נח.) "לך הוי"ה הממלכה" זו מלחמת עמלק; בזה שמגלים שהקדוש ברוך הוא מלך ומלכותו בכל משלה, על ידי זה נמחק עמלק.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארנד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה ו' אדר ה'תשס"ט
שלום רב אל ... תחיה

אין מלים בפני להודות לך על כל המסירות נפש שאת מוסרת את נפשך בשביל הבית התבשיל ואני רואה את זה דרך המעגל סגור מה קורה שם והכל בסדר מופתי, והכל מסדר על צד הכי טוב, והעולה על הכל שאת חוסכת לי המון הוצאות, כי כלם חושבים שנכנס שפע אבל עדין אני צריך רחמים רבים שלא אפגס לחובות, ולכן תשואת חן לך על כל המסירות נפש שאת עושה, והקדוש ברוך הוא יעזר שבזכות זה יהיה לך ילדים טובים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארנה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה ז' אדר (הלולא דמשה רעיא מהימנא)
ה'תשס"ט

שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו היקרים חסידי ברסלב הגרים ביבנאל עיר ברסלב הוי"ה עליהם ישרה שכנינתו תמיד

חסדי השם יתברך שהחיינו והגיענו לזמן הזה, שהיום יצא מהדפוס ספר "תזרח השמש" שבדיוק לפני עשרים ושמונה שנים בשנת תשמ"א נדפס הספר בפעם הראשונה, במאה אלף עותקים בארץ ישראל ובחוץ לארץ, ונחטף בין כלל נשמות ישראל, כי יש שם דרוש נפלא ממוהנ"ת ז"ל על השמש שבך הקדוש ברוך הוא,

ועל קטרוג הלכנה שקטרגה על השמש, והם דברים נוראים ונפלאים עד מאד, ותהלה לאל השנה ביום רביעי ערב פסח נזכה עוד פעם לברך על השמש שזה מצוה נדירה שבא פעם בעשרים ושמונה שנים, ולכן רציתי מאד שכל אחד מאנשי שלומנו ירתם את עצמו ויקח חבילה של ספרי "תזרח השמש" ויפיצם, זה עולה סך הכל שתי שקל, ובזה שכל אחד מאנשי שלומנו יקח חבילה "תזרח השמש" ויפיצם, זה יעזר לי מאד לצאת מהחובות שנקלעתי בהם, ואני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, תעזרו לי בזה, כי זה ממש שבוש, היום מוכרים ספר ברפת החמה ארבעים וחמשים ש"ח, ואצלנו יצא כל כך יפה ומהדר וכו', וזה עולה סך הכל שתי שקל אזי רציתי מאד מאד שכל אנשי שלומנו ירתמו ויקחו ויפיצו את זה, וזה יתן דחיפה לקרן הדפסה שנוכל להדפיס עוד ספרים חדשים מכתב יד, בכלל טוב מאד שכל אחד מאנשי שלומנו שייכול ללכת להפיץ שילך להפיץ, ויהיה מבטח שיהיה לו כסף בכיס, כי ענין הפצה הוא מתנה שקבלנו מרבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל, וידוע איך שמוהרנ"ת ז"ל לפני ההסתלקות צוה את כל אנשי שלומנו, ואמר להם בזה הלשון "הענין שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה" ובאמת כל הענין של הפצת ספרי רבנו ז"ל זה בעצמו ענין מחית עמלק, כמו שכתוב (שמות יז) "כתב זאת זכרון בספר ושם באזני יהושע כי מחה אמתה את זכר עמלק מתחת השמים" כי עמל"ק בגימטריא ספ"ק שמכניס ספקות באדם "היש הוי"ה בקרבנו אם אין" ולכן צוה הקדוש ברוך הוא לכתב זאת בספר, הינו זא"ת היא האמונה הקדושה, כמוכא בתקונים (תקין ד') דלית רשו לנביא וחכימא למנדע לעילא שום מדע אלא בה; שזה מה שכתוב (תהלים כז) "בזאת אני בוטח" שדוד המלך בטח רק בזאת שהיא השכינה האמונה הקדושה, וכן ואהרן כד עאל לקדש קדשין ביומא דכפורי, בה הוה עאל, דכתיב (ויקרא טז) "בזאת יבא אהרן אל הקדש", דאיהי עת לעשות להוי"ה, ומשה בגינה אתקיים בעלמא, הדא הוא דכתיב (דברים לג) "וזאת הברכה אשר ברוך משה", ובה עביד עשר מכתשין לפרעה, הדא הוא דכתיב (שמות ט) "ואולם

בַּעֲבוּר זֹאת הַעֲמֻדָּתִיךָ, וַיַּעֲקֹב בְּגִין דְּהוּהוּ יָדַע דְּכָל רַעוּתָא דְּמַלְכָּא בְּהָ, מְנִי לְבַנוּי עֲלֵהּ, דְּלֹא יַעֲלוּן קָדָם מַלְכָּא אֱלָא בְּהָ, וְכָל שְׂאֵלְתִין דִּילְהוֹן בְּצִלוֹתִין וּבַעוּתִין לְמַלְכָּא דִּיהוֹן בְּהָ, הֵדָּא הוּא דְכִתִּיב (בְּרֵאשִׁית מ"ט) "וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם", וְלִכְּן דִּיקָא בְּמַחֲתָ עֲמַלְק הַזֶּהִיר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה "כָּתַב זֹאת זְכוּרֹן בְּסִפְרֵי" וְדִיקָא עַל יְדֵי זֶה "כִּי מַחֲזֵה אֲמַחֲזֵה אֶת זְכוּר עֲמַלְק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם" כִּי עֲקָר מַחֲתָ זְכוּר עֲמַלְק הִיא דִּיקָא עַל יְדֵי הַסִּפְרִים שְׂמַגְלִים אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שְׂנַקְרָאת זֹאת וְהַעֲנִין הִיא פְּשוּט, כִּי אִם מְדַבְּרִים אֶל אָדָם דְּבוּרֵי אֱמוּנָה עֲכָשׁוּ שְׂמַע וְכוּ', וְכִשְׁהוּלַף מִמֶּךָ כְּבָר שְׂכַח, וּמְכַל שְׂכַן כְּשַׁעוּבֵר שְׁנָה וְכוּ', אוּ דוּר שְׁלָם, בּוֹדָאֵי כְּבָר לֹא זוֹכְרִים שְׁהִיָּה פְּעַם אָדָם שְׂדַבֵּר דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, מַה שְׂאִין כֵּן אִם נִשְׂאָר סִפְרֵי זֶה הוּלַף עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, כִּי סִפְרֵי מְדַפְּסִים וְחוֹזְרֵי וּמְדַפְּסִים פְּעַמִּים אִין מִסִּפְרֵי עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְלִכְּן דִּיקָא בְּחֻדְשׁ אֲדָר מִי שְׂיֹדַע שְׂפָגַם בְּכַרִּיתוֹ שְׁזֵה הַפְּגָם שֶׁל עֲמַלְק שְׂטֵמָא אֶת בְּרִיתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (דְּבָרִים כה) "אֲשֶׁר קָרַף בְּדֶרֶךְ וַיִּזְנֵב בָּהּ כָּל הַנְּחֻשָׁלִים אַחֲרָיִךְ" עֲקָר הַתְּקוּן לְצִאת לְהַפְּצָה וּלְקָרֵב בְּנֵי אָדָם אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי הַמְּדוּת אוֹת נְאוּף סִימָן מא) תְּקוּן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה שְׂיִשְׁתַּדֵּל לְהַחֲזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתֻשׁוּבָה; וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂחוּגַר מִתְּנִי דִּיקָא בְּחֻדְשׁ אֲדָר חֻדְשׁ שְׂמַכְנִיעִים אֶת הָמָן עֲמַלְק לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּלְקָרֵב אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יְתַבְּרָךְ, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׂבַעֲוֹד חֻדְשׁ נִזְכָּה לְקַיִם מְצוּהַ נְדִירָה שֶׁל בְּרַכַּת הַחֲמָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִזְכָּה לְהַפִּיץ מֵהַיּוֹם אֶת הַסִּפְרֵי הַנִּפְלָא "תְּזַרַח הַשֶּׁמֶשׁ" וְהַיּוֹת שְׂהַיּוֹם ז' אֲדָר הַהַלּוּלָא שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא עה.) פְּנֵי מֹשֶׁה כְּפַנֵּי חֲמָה; וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ עֲכָשׁוּ לְהַפִּיץ אֶת הַסִּפְרֵי "תְּזַרַח הַשֶּׁמֶשׁ" הַמְּדַבֵּר מִבְּרַכַּת הַחֲמָה, וּמִי שְׂלֹא יָכוֹל לְהַפִּיץ שְׂיִקְנֶה עַל כָּל פְּנִים חֲבִילָה שֶׁל סִפְרֵי "תְּזַרַח הַשֶּׁמֶשׁ" וַיִּתֵּן אֶת זֶה לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְהַפִּיץ, וְזֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה, כִּי לְכָל הַפְּחוֹת אִם אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהַפִּיץ שְׂחַבְרֵי יוֹכַל לְהַפִּיץ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים שְׂתַחֲזִיקוּ אֶת

עצמכם ביחד, כי הסמ"ך-מ"ם שהוא שרו של עשו שהיה סבו של עמלק שממנו יוצא הזמן, כל ענינו רק לעשות פרודים, כמו שאמר (אסתר ג) "ישנו עם אחד מפזר ומפךד בין העמים" ולכן אנחנו צריכים מאד מאד לשמר שלא יהיה חס ושלום פרודים בקהלתנו הקדושה, ולשמר מאד על האחדות, ובזכות זה נזכה לראות במחית עמלק, ובגלוי שכינה על ידי ביאת משיח צדקנו שפא יבא ויגאלנו.

נא ונא תעזרו לי לפתח את בית התבשיל - אהל אברהם, שאין עוד דבר שמאחד את אנשי שלומנו כמו הבית התבשיל - אהל אברהם, ולכן זה מה שמשגע את הסמ"ך-מ"ם הזמן עמלק ולא יכול לסבל שיש דבר כזה מקום שנותנים אכל בחנם בלי שום קבלת תקציבים משום מקום... עתה בואו ותראו נפלאות איה דיקא מפסוק זה (אסתר ח) "וכל זה איננו שנה לי בכל עת אשר אנני רא"ה א"ת מרדכי" היהודי יושב בשער המלך" עולה בדיוק כמספר ביי"ת התבשיל" אה"ל אברהם, כי הזמן עמלק לא יכול לסבל שמתקבצים בכל ערב כלל אנשי שלומנו בבית התבשיל - אהל אברהם, ומברכים ברכות להקדוש ברוך הוא בקול רם, ומקדשים את שמו יתברך ברכים, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו שאנחנו נמצאים בקהלה קדושה כזו חממה של אמונה, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ארנו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצנה ז' אדר (הלולא דמשה ועיא מהימנא) ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאתה עוסק בקדשים, ועוזר לי בקרן הדפסה, שזה הזכות הכי גדולה שרק

יש, כי בזה מוחקים את עמלק, פשוטו כמשמעו, כי אין עוד דבר שמוחק את עמלק כמו הפצת מעינות החכמה חוצה, לגלות ולפרסם את אורו של רבנו ז"ל בעולם.

והנה היום יצא מהדפוס ספר נורא ונפלא מאד על ברכת החמה "תזרח השמש" והדפסתי שלשים אלף, וזה מכרח לצאת עד ערב פסח, שאז יהיה ברכת החמה, ואני רוצה למכר את זה בשתי שקל כל ספר, כי פשוט אני נטבע בחובות, כמו שאתה יודע שהוצאנו צ'קים לבתי הדפוס על משך שנה כל חדש סכומים אדירים, והחוב נפל עלי, ולכן תעשה כל מיני מבצעים להריק את המחסן, כי לדעתי יש שמה ספרים בשוי של למעלה ממיליון ש"ח, בלי שום גזמא כמו שאתה יודע, ולכן עד אחר חג הפסח אני לא רוצה להדפיס יותר עד שנרוקן את רב המחסן, אני מאד מבקש אותך שתעזר לי בזה, כדי שלא אקרוס חס ושלום, ויש לי מספיק עגמת נפש וצער גדול מאד שלקחתי לנו את האולם לעת עתה וכו', וכו', ועוד הרבה עגמת נפש, על כל פנים זה חלקי מכל עמלי שאוכל להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתעזר לי בזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארנז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה ז' אדר (הלולא דמשה רביא מהימנא) ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה להתחזק ביתר שאת ויתר עז, ולשמר מאד משועלים קטנים הרוצים לחבל את הכרם הנפלא שנטעתי במשך עשרים שנה, כי תהלה לאל הכרם שלנו מוציא ענבים נפלאים מתוקים מדבש, שמהם יוצא יין טוב, יין הונגרי, שהיא יינו של רבנו ז"ל, כמו שאמר (חיי מהר"ן סימן ר"ס) משל, שפעם אחת נסע

סוחר גדול עם יין טוב אינגרישער [אונגריין]. פעם אחת אמר המשרת והבעל-עגלה להבעל-הבית הלא אנו נוסעים בדרך הזה עם היין הזה, ואנו סובלים הצער כל כך תנו לנו לטעם מעט. ונתן להם לטעם מזה היין הטוב. לאחר ימים נתגלגל שזה המשרת נתועד יחד עם שותי יין בעיר קטנה ושתו יין ושכחו אותו מאד, ואמרו שהוא יין אונגרישעה. אמר המשרת הנ"ל תנו לי לטעם ונתנו לו. ואמר אני יודע שאין זה יין טוב אונגרישער כלל, וגערו בו ודחפו אותו. והוא אמר הלא אני יודע שאין זה יין אונגרישער כלל, כי הלא אני הייתי אצל סוחר גדול כזה וכו' והם לא השגיחו עליי. וסיים רבנו ז"ל ואמר, אבל לעתיד כשיבוא משיח אז ידעו כשינתנו יין המשמה, אזי לאחרים יוכלו להטעות ויתנו להם יין וואליחשין סטראויצטיר ויאמרו להם שהוא יין הטוב המשמר, אבל לאנשי שלומנו לא יוכלו להטעות כי אנחנו טעמנו היין הטוב וכו'; ולכן בכרם יש שועלים קטנים שרוצים לחבל את הכרם, ואנחנו צריכים מאד לשמר על האחדות והאהבה שיהיה בינינו, ואיש את רעהו יאמר חזק, (כי מי שאינו רוצה עבודת השם יתברך ולקיים את עצותיו של רבנו ז"ל בתמימות ופשיטות, הוא ממילא לבסוף יעזב את קהלתנו) ולכן עלינו לשמר מאד על הקהלה הקדושה שלנו שהוא חממה של אמונה, שבו מגלים ומפרסמים את אמתת מציאותו יתברך, שבוה בעצמו נמחק המן עמלק, כמאמר ז"ל (ברכות נח). "לך הוי"ה הממלכה זו מלחמת עמלק" בזה שמגלים את אמתת מציאותו יתברך אשר הוא מלך ומלכותו בכל משלה, בזה בעצמו לוחמים עם עמל"ק שמכניס ספ"ק בלב האדם, ויש לומר שבשביל זה אנו שותים פורים יין, כי אז מתגלה אורו של רבנו ז"ל שהוא יין האונגרי, ומובא (כוכבי אור חלק חכמה ובינה) אשר פורים במלואו כזה פ"א וא"ו רי"ש יו"ד מ"ם, עם התבות והכולל במספר נו"ן חי"ת מ"ם נו"ן; כי פורים הוא היום טוב של רבנו ז"ל וכמו שאמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן עד) מתחלה היה כל ההתחלות מפסח, ועכשו (ולא סיים) ואמרו אנשי שלומנו ועכשו יש נחל נובע מקור חממה, כי כל ההתחלות הוא מפורים שהוא ענין של שמחה, שזה כל ההתגלות של רבנו ז"ל להיות תמיד בשמחה למעלה

מְכַל הַהִגְבָּלוֹת, וַיֵּשׁ לֹמֵר עַל מָה שֶׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שׁוּחַר טוֹב מִשְׁלֵי ט') כָּל הַמוֹעֲדִים יִהְיוּ בְּטָלִין, וַיְמִי הַפּוּרִים לֹא יִהְיוּ נִבְטָלִין לְעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וַיְמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים; וְלִכְאוּרָה מָה שֶׁיֵּךְ שֶׁהַמוֹעֲדִים יִהְיוּ בְּטָלִים? כִּי הֲרִי לֹא יִשְׁתַּנֶּה שׁוּם דְּבַר בְּבִיאת הַמְּשִׁיחַ? אֲלֵא הַשְּׂמֻחָה שֶׁל פּוּרִים עוֹלָה יוֹתֵר מִכָּל הַשְּׂמֻחוֹת שֶׁל שְׁאָר הַיָּמִים טוֹבִים, כִּי כָּל יוֹם טוֹב מִמְּשִׁיךְ שְׂמֻחָה, אֲבָל יְמֵי הַפּוּרִים בָּהֶם מִתְגַּלֶּה שְׂמֻחָה כְּזוֹ שֶׁהַשְּׂמֻחָה שֶׁל כָּל הַמוֹעֲדִים בְּטָלִין נֶגֶד הַשְּׂמֻחָה שֶׁל פּוּרִים, וּמוּבָא דְּבַר פְּלֵא מֵהַחִיד"א ז"ל (דְּבַשׁ לְפִי מַעֲרַכֶת פ' אוֹת ב') רֵאשִׁי תְּבוֹת פּוּרֵי יָמִים הוּא פֶּסַח, וְסִפּוֹת, רֵאשׁ הַשָּׁנָה, יוֹם כְּפוּר, מִתֵּן תּוֹרָה; הֵינּוּ שְׂפּוּרִים כָּלוּל מִכָּל הַמוֹעֲדִים, לְזֹאת אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְחַזֵּק אֶת בְּדָקֵי הַקְּהֵלָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בִימֵי אֲדָר הַקְּדוּשִׁים אִם תּוּכַל לְצַאת לְהַפְעִיחַ וּלְקַרֵּב אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְקַנּוֹת סִפְרִים מִקֶּרֶן הַדְּפֻסָּה, וְכֵן לְחַלֵּק קְפוֹת שֶׁל צְדָקָה, וְכֵן לְהַבִּיא הוֹרָאָה קְבֵעָ בְּאִפְּן שֶׁאֲזֻכָּה לְצַאת מֵהַחֹבוֹת שֶׁנִּקְלַעְתִּי בָּזָה, וּבְזִכּוֹת זֶה שֶׁתַּעֲזֹר לִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָּךְ, וְנִנְזָכָה יַחַד לְרֵאוֹת בִּישׁוּעָתְךָ וּגְאֻלָּתְךָ שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרַנַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תַּצְוֵה ז' אֲדָר (הַלּוּלָא דְּמִשְׁשָׁה רַעִיָא מֵהִימְנָא) ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחִּיהַ

מְאֵד מְאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתֵּרְאִי לְהִתְחַזֵּק וְלִשְׁמֵר עַל הַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ שְׁחַס וְשָׁלוֹם לֹא יֵצֵא שׁוּם שֵׁם רַע עַל הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהוּא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְתִשְׁמְרֵי מְאֵד מְאֵד עַל הַבְּנוֹת הַיְּקָרוֹת שֶׁלָּנוּ, שִׁילְכוּ בְּצַנִּיעוּת הֵן בְּלְבוּשׁ וְהֵן בְּדַבּוּר, וַיַּעֲשׂוּ רַק חֶסֶד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, שֶׁדְּבַר זֶה מְאֵד מְאֵד יִקָּר בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ כִּי כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ נִבְנָה עַל חֶסֶד, וְזֶה

כל ענין פורים, שיש לנו שתי מצוות (אסתר ט') "ומשלח מנות איש לרעהו, ומתנות לאבנים" והכל כדי שיתרבה האחדות והאהבה בין איש לרעהו, וזה כל הבית התבשיל - אהל אברהם שהקמתי, כדי שיהיה אהבה גדולה בין אנשי שלומנו ויבואו כל ערב לאכל בצותא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (מדרש אגדה) גדולה לגימה שמקרכת את ישראל לאביהם שבשמים; וזכרי היטב אשר קלפת המן עמלק היה רק פרוידים, כמו שכתוב (אסתר ג') "ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים" ולכן אנחנו צריכים מאד מאד לשמר שלא יהיה חס ושלום פרוידים בקהלתנו הקדושה, ולשמר מאד על האחדות, ובזכות זה נזכה לראות במחית עמלק, ובגלוי שכינה על ידי ביאת משיח צדקנו שבא יבא ויגאלנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארנט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה ז' אדר (הלולא דמשה רביא מהימנא) ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אלא ... גרו יאיר

מאד מאד אני שמח שאתה מוסר את נפשך בשביל עזר שבת, שנוכל לחלק חלקה גדולה על חג הפסח, ואין מלים בפי להודות לך על כל המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך בשבילנו, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה לך חלק לעזור לקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

אני רציתי שכל הכסף ילך על חלקה לפסח, שאני רוצה לעשות חלקה גדולה מאד השנה, יותר מכל השנים, אתה לא צריך להגיד את זה, כי פורים סמוך לפסח, ואנ"ש צריכים יותר על חג הפסח, כי בכל

לִילָה יֵשׁ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֶל אַבְרָהָם, אָבֶל הַשְּׂבוּעִים שֶׁל חַג הַפֶּסַח
יִהְיֶה סְגוּר הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֶל אַבְרָהָם, וְלִכְן יִצְטָרְכוּ שְׁפַע גְּדוּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָרֶס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תַּצְוֵה ז' אָדָר (הַלּוּלָא דְמִשְׁחָה רַעִיָא מֵהֵימְנָא)
ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּדַאֲגִי עַל הַצְּנִיעוּת, כִּי כִּף אֲמָרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְגִלָּה יג): בְּשֹׁכֵר צְנִיעוּת שֶׁהִיָּתָה בְּרַחֵל זְכָתָה וַיֵּצֵא
מִמֶּנָּה שָׂאוּל, וּבְשֹׁכֵר צְנִיעוּת שֶׁהִיָּה בּוֹ בְּשָׂאוּל זָכָה וַיֵּצֵאָה מִמֶּנּוּ
אֶסְתֵּר, וְדִיָּקָא עַל יְדֵי אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה זָכוּ עַם יִשְׂרָאֵל לְהַנְצִיל מִהֶמֶן
עַמְלֵק, רְאִי מָה הַצְּנִיעוּת מְבִיאָה, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא בְּזֻכּוֹת הַצְּנִיעוּת
שֶׁלְךָ נִגְאָל.

וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ בְּקִשָּׁה אִישִׁית שְׁמַעְתִּי לְאַחֲרוּנָה
שִׁישׁ פְּרָצָה בֵּין נְשׁוֹת אֲנִי"שׁ שְׁמַגְדִּלוֹת אֶת הַצְּפָרְנִים שֶׁאֲנִי מְכַרַח
לְהַגִּיד לָךְ שֶׁזֶה חֲצִיצָה לְגַבִּי טְבִילָה, וְאִז הַטְּבִילָה סֶפֶק גְּדוּל וִיכוּלִים
לְהַכְשִׁיל בְּאֶסוּר כְּרִתוֹת הַחֲמוּר, וְאֵל תִּקְחִי אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי אוֹי וְאֲבוֹי
אִם אֲשֶׁה עוֹבְרֵת עַל אֶסוּר כְּרִתוֹת רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן יְכוּל לְהוֹלֵד וְלֵד
פְּגוּם לֹא עֲלִינוּ, צְפָרְנִים גְּדוּלוֹת הֵם חֲצִיצָה וְאֶסוּר לְאֲשֶׁה שֶׁהִיָּה לָךְ
צְפָרְנִים גְּדוּלוֹת, לֹא כָּל דְּבַר צְרִיכִים לְחַקוֹת אֶת הַגּוֹיּוֹת וְכוּ', אֲנִי חֲנוּ
עִם יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וּבְנוֹת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל כָּלֵם שְׁמַעְתִּי פְּרָצָה
חֲדָשָׁה שִׁישׁ בֵּין נְשׁוֹת אֲנִי"שׁ שְׁצוּבְעוֹת אֶת הַצְּפָרְנִים, כִּי אֲנִי מְכַרַח
לְהַגִּיד לָךְ שֶׁזֶה גַּעַל נֶפֶשׁ מִגְּעִיל מְאֹד, זֶה חֲקוּי שֶׁל גּוֹיּוֹת טְמֵאוֹת,
כִּי בֵּת יִשְׂרָאֵל לֹא צוּבְעַת אֶת הַצְּפָרְנִים עִם שׁוּם צָבַע, שֶׁזֶה מִגְּעִיל
וּמוֹשֵׁךְ אֶת הָעֵינַיִם שֶׁל הַגְּבָרִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל כָּלֵם שִׁישׁ חֲצִיצָה
בְּטְבִילָה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁלֵא יִמְצֵא דְבַר

כְּזֶה בַקְהֵלְתֵנוּ, אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תִּשְׁמְרֵי עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, וְאֵם אֶת יוֹדַעַת מִי הַמְּסִיתָהּ לְנִשּׁוֹת אֲנִי שׁ לְלַכַּת כֶּךָ תוֹדִיעֵי לִי תִכְף וּמִיָּד, אֲנִי לֹא רוֹצֵה בַקְהֵלָה שְׁלֵנוּ שְׁיִמְצֵא דְבַר כְּזֶה, זֶה פְּרָצָה חֲמוּרָה, וְזֶה פָּגָם גְּדוֹל בְּצַנִּיעוֹת.

עֲכָשׁוּ מִתְקַרְבִּים יָמִים קְדוּשִׁים יָמֵי הַפּוּרִים שְׁיִכּוּלִים לְפַעַל אֲצֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹּל מֵה שֶׁרַק צְרִיכִים, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תִּנְצְלֵי אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלֶךְ, וְאֵם אֶת יְכוּלָה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם "יוֹם תִּהְיֶה" אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי דוֹד הַמְּלֶךְ פֶּעַל אֲצֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִי שְׁיֵאמַר אֶת מְזִמּוֹרֵי הַתִּהְיֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַע בְּקוּלוֹ, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁיֵשׁ לִךְ עַל מֵה לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן תִּהְיֵי חֲזָקָה בְּזֶה.

אֲנִי מֵאֵד מְקוּוֶה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְיֵתִי אוֹתִי בְּעִנְיַן הַצְּנִיעוֹת, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאֵד מִקְפִּיד עַל זֶה, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מְדַרֵּשׁ אַגְדָּה) רוּחַ עַל שׁוּם הַצְּנִיעוֹת שֶׁהִיָּתָה בָּהּ זְכָתָה שְׁמַמְנָה יֵצֵא דוֹד שְׁמַמְנוּ יֵצֵא מְשִׁיחַ, כֹּל כֶּךָ חֲשׁוּב הַצְּנִיעוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה.

אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּבוֹאֵי לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם לְאָכַל עִם הַיְלָדִים, וְתִבְרַכּוּ בְּקוּל, וְתַעֲשׂוּ נַחַת רוּחַ לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ פּוּרִים שְׁמַח

אַרְסָא

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת תַּצְוֵה ז' אָדָר (הַלּוּלָא דְמִשְׁה רַעֲיָא מֵהֵימְנָא) ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יָאִיר

הַצְּקִים שֶׁל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יָאִיר עוֹד פֶּעַם חֲזָרוּ, וְאֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשֶׂה כֹּל מִיָּנִי מֵאֲמָצִים לְהַשִּׁיג אֶת הַכֶּסֶף, כִּי נִכְנַסְנוּ בְּמִינוֹם גְּדוֹל, וְעֲכָשׁוּ נִשְׁאָרְנוּ בְּעֵלֵי חוּבוֹת, לִכֵּן תַּעֲשֶׂה כֹּל מִיָּנִי פְּעִלוֹת בְּעוֹלָם

שְׁיָחֹזֵר הַכֶּסֶף, כִּי זֶה כֶּסֶף צְדָקָה, וְחָבֵל מְאֹד שֶׁבִשְׂבִיל זֶה נִסְבֵּל, אֲנִי
מְאֹד מְקוּהָ שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָרְסָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תַּצְוָה ח' אָדָר ה'תַּשְׁס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֲזוֹ, וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא יְסוֹד גְּדוֹל בִּיְהוּדוֹת בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין
בְּרוּחָנִי, וְלָכֵן תִּהְיֶה שִׁמְחַת תְּמִיד, וְתִדְבֹר תְּמִיד מִשִּׁמְחָה עִם הַבְּחוּרִים
כִּי גַם הֵם צְרִיכִים שִׁמְחָה, מִסְּכַנִּים עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מִזֶּה שֶׁעוֹבֵר צְרוּת
וְיִסּוּרִים מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֻזַּק בְּזֶה וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁלֵא יִהְיֶה לָךְ חֲלִישוֹת הַדַּעַת כִּי
זֶה רַק עֲצַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְשִׁבֵר אוֹתְךָ וּלְהַכְנִיס אוֹתְךָ בְּדַכְאוֹן פְּנִימִי,
וְלָכֵן תִּהְיֶה חֻזַּק וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָרְסָג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תַּצְוָה ח' אָדָר ה'תַּשְׁס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

תֵּאֱמִין לִי שְׂאֲנִי מְרַגֵּשׁ אֶת צַעֲרְךָ הַקָּשָׁה אֲכַל אֵין עִם מִי לְדַבֵּר,
לְדַעֲתִי שְׁנִיכֶם עֲקָשָׁנִים, אֶתָּה לֹא רוֹצֵה לְוֹתֵר וְהִיא לֹא רוֹצֵה לְוֹתֵר,

ואני כותב גם לה אותו מלים, ולכן עצתי שרק תברח אל הקדוש ברוך הוא והוא יעזור לך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארסד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצוה ח' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... תחיה

לדעתי את חייבת בכל, כי את עקשנית ואת הולכת ראש בראש וכל הראש שלך מהתחלה איך מתגרשים, אתם שניכם חייבים שניכם ראש של אבן, ואבן ואבן כשדופקים בהם אזי שומעים את הקול, וזה מה שאתם סובלים ועושים את הסבל לילדים שלכם, אני לא יכול לעזור לכם, רק הקדוש ברוך הוא יעזור לכם, את לא צודקת עם הגרושין את הורסת את הילדים שלך, וזה חנות דעתי, כי את גם כן לא צדיקה ותמימה כמו שאת עושה את עצמך, שנים על גבי שנים אני מנסה לעשות ביניכם שלום בית ואת לא רוצה לקבל כלום.

המאחל לך תשובה שלמה

ארסה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצוה ח' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע איך שאתה רושם כל דבר וכדאי לך לברר פה מה שקורה.

בענין התחית המתים הספור השני נכון, הספור הראשון לא היה מדיק ולכן תבחר את הספור הראשון.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרוּחַמִּים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה
מֵעֲצָמוֹ אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֵלְיוֹן.

הַמַּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרִסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר תְּצוּהָ ח' אָדָר ה'תַּשְׁס"ט
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, אִם רוּפֵא עֲשֵׂה צְלוּם וְאָמַר שֶׁהַכֹּל
בְּסֵדֶר אֲזוּ לָמָּה צְרִיכִים לְלַכֵּת אֶל עוֹד רוּפֵא וְלִמְצֵא שֶׁבֶר וְכוּ', וְלִכְּוֹן
אֶל תְּדַאֲגִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָּהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת תָּמִיד.

הַמַּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרִסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר תְּצוּהָ ח' אָדָר ה'תַּשְׁס"ט
שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוֹ נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם וּמֵאֵד מֵאֵד הַצְטַעַרְתִּי מֶה שֶׁקָּרָה
לְכֶם שֶׁקִּבַּלְתֶּם בְּזִיווּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים וְכוּ' וְכוּ', וְחֲשְׁדוּ אֶתְכֶם עַל
מֶה שֶׁחֲשְׁדוּ וְכוּ', אֶל תְּשִׁימוּ לֵב מִסְתַּמָּא אֶתֶם עוֹשִׂים דְּבָרִים טוֹבִים
כִּי אַחֲרַת לֹא הָיוּ מְבִזִּים אֶתְכֶם כָּל כֵּךְ וְכוּ' וְכוּ', שְׁלַחְתִּי לְכֶם הַרְבֵּה
מִכְתָּבִים נָא וְנֵא רְאוּ לְכַתֵּב לִי אִם קִבַּלְתֶּם אֶת הַכֹּל.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְכֶם עַל גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׂאֵתֶם

זוכים ומזכים את הרבים כי זכות הרבים תלויה בכם ובזכות זה הבין שלכם ... נרו יאיר יפטר מהצרה ויצא לחרות לגמרי.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ארסה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצוה ח' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתשמר על עצמך כי הסמ"ך-מ"ם רודף אחריך להפילה בפח יקוש מאד, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ג) ששכיח מאד שנעשה קלקול שלום בית בין בני הנעורים ובין נשותיהם, ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי חס ושלום, וזה מעשה הסמ"ך-מ"ם שרוצה שיתפסו במצודתו, ועל כן הוא אורב מאד מאד לשבר את השלום בית.

והנה דע לך שבשמים מאד מאד שמחים כשיש שלום בית בין איש לאשתו, כי רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רסה) שלמעלה בשמים הנשמות הם נשמה אחד, הינו הנשמה של האיש והנשמה של האשה הם למעלה נשמה אחד, וכשירדים לזה העולם מתפצלים, הנשמה של האיש יורדת לזה העולם דרך זוג הורים אחד, והנשמה של האשה יורדת דרך זוג אחרים, ועד שחוזרים ומוצאים אחד את השני, זה לוקח זמן רב ועל זה אמרו חכמינו הקדושים (סוטה ב.) קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף, כי אז היה שדוד הטבע שדוד מקרה ומזל שהפכו ים ליבשה וכו', ומה גם שהיה קטרוגים וכו', כן יש אצל כל זוג עד שמתחתנים עובר עליהם משברים וגלים, ולבסוף כשמוצאים אחד את השני אז הם צריכים לחיות ביחד באהבה גדולה ולעזר אחד לשני ולהבין אחד את השני, ומה עושה הסמ"ך-מ"ם, מכניס ביניהם וכוח קטן וכו', מחלקת קטנה וכו', ולבסוף מזה נעשה

אָחַר כֶּךָ פְּרוּד וְאַחַר כֶּךָ בּוֹרְחִים אֶחָד מֵהַשְּׁנַי וְכוּ', וְנוֹפְלִים בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתִית וְעוֹבְרִים עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ', וְאַחַר כֶּךָ מְקַבְּלִים אֶת הָעֲנֹשׁ וְכוּ', וְאַחַר כֶּךָ רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן מִתַּגְּרָשִׁים רַחֲמָנָא לִיצְלֵן, אוֹ שְׂרַחֲמָנָא לִיצְלֵן חַיִּים בְּנִפְרָד וְסוֹבְלִים סָבַל גְּדוֹל מְאֹד וְכוּ' וְכוּ'.

אִתָּה יוֹדֵעַ כְּשֶׁלְּמִדַּתְּ אֶצְלִי לְמִדַּתִּי אֲתָכֶם כִּמְעַט יוֹם מֵהַ יוֹם מֵהַ זֶה שְׁלוֹם בֵּית וְאִיךָ מְסַתְּדָרִים עִם אִשָּׁה וְאִיךָ שְׂצָרִיכִים לְהִיּוֹת וְתַרְנֵן וְאִיךָ שְׂצָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַיְהוּדוּת כִּי אִם עוֹשִׂים חֲכָמוֹת עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ' וְכוּ', הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתַרְנֵן וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל לְבִסּוּף הוּא גּוֹבֵה אֶת שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', נוֹלָד יֶלֶד אוֹ יֶלְדָה מְפָגְרִים רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן רַחֲמָנָא לִיצְלֵן, הַחַיִּים כָּבֵר לֹא שׁוֹיִם לְשׁוֹם דְּבָר, וְאוֹי לוֹ לְאָדָם שֵׁישׁ לוֹ יֶלֶד אוֹ יֶלְדָה כְּזוֹ שְׁזָה מְאֹד מְאֹד מְצַעַר, וְהַצַּעַר הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַצָּרוֹת, וְכֵן כֶּךָ הַרְבִּיתִי לְדַבֵּר אֲתָכֶם אִיךָ הַחַיִּים לֹא קְלִים בְּזֵה הָעוֹלָם, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׂבָּרִים וְגַלִּים זֶה בְּכָה וְזֶה בְּכָה וְכוּ' וְכוּ', וְהַעֲקֹר בְּזֵה הָעוֹלָם לְהַתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת אִשְׁתּוֹ וְלִרְאוֹת שְׂתַלְתֵּךְ בְּצַנִּיעוּת הֵן הַלְבוּשׁ וְהֵן הַדְּבוּר, וּבְכֻלָּל שְׁלֹא יִהְיֶה בְּבֵית כְּלִי מִשְׁחִית שְׂנֵקְרָא אֵינְטֵרְנֵט אוֹ דִּי וִי דִּי אוֹ וִידָאוֹ וְכוּ', שְׂיִכּוֹלִים לִרְאוֹת בְּזֵה סְרִטִים כְּחָלִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֵה אֶת הַכֹּל, וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ אֲגָדָה) בְּשַׁעֲזָה שְׁפוּטִיפְרַע הַסִּיתָה אֶת יוֹסֵף לְעֵבֵר עֲבָרָה כַּסְתָּה אֶת הָאֱלִיל שְׁהִיָּה בְּבֵיתָה עִם סְדִין, וּכְשֶׁאָמַר לָהּ יוֹסֵף אֶת הָאֱלֻקִּים אֲנִי יָרָא, אֲזִי אָמַרְהָ לּוֹ כְּסִיתִי אוֹתוֹ עִם סְדִין, עָנָה לָהּ יוֹסֵף טַפְשָׁה אֶת הָאֱלִיל שְׁלֵךְ אֶת יְכוּלָה לְכַסּוֹת עִם סְדִין, אֲבָל אֶת הָאֱלֻקִּים חַיִּים וּמְלֵךְ עוֹלָם שְׂצוּפָה וּמְבִיט בְּכָל הַנְּסֻתוֹת אוֹתוֹ לֹא יְכוּלִים לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר עִם סְדִין וְכוּ', וְלִכֵּן אִתָּה צָרִיךְ לְזַכֵּר שְׁלֹא יְכוּלִים לְבָרַח מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא כַּחֲשֵׁכָה כְּאוֹרָה, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהַתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ עִם אִשְׁתְּךָ וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂאִשְׁתְּךָ תִּלְךָ בְּצַנִּיעוּת שְׁלֹא תִגְדַּל אֶת הַשְּׁעָרוֹת שְׁלָהּ, שְׁזֵה עוֹן חֲמוּר אִם רוֹאִים אֶת הַשְּׁעָרוֹת בַּחוּץ וְכוּ', וְכֵן שְׁלֹא תִגְדַּל אֶת הַצְּפָרְנִים, וּמְכַל שְׂכָן שְׁלֹא תִצְבַּע אֶת זֶה וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה חֲצִיצָה לְגַבֵּי טְבִילָה וְאֵז הַטְּבִילָה לֹא יִצָּאָה טוֹב, וְנִמְצָא שְׂנִשְׂאָרָה

נְדָה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן וְהֵבֵא עַל נְדָה זֶה בְּכֶרֶת, וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ לְמִדַּת אֲצִלִּי תִשְׁמֹר עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲנִי רוֹצֵה רַק לְרְאוֹת נַחַת אֲצִלְכֶם בְּבֵית, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֵיךְ שְׁמִסְרֵתִי אֶת נַפְשִׁי עֲבוּרָךְ וְעֲבוּר כָּל הַתְּלַמִּידִים וְאֲנִי רוֹצֵה תְּמִיד לְרְאוֹת רַק אֶת הַטּוֹב שְׁבָכֶם, אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין לִי שׁוּם כְּנֻגָה פְּרֻטִית כִּי אֲנִי רַק סוֹבֵל מִזֶּה סִבָּל גְּדוֹל מְאֹד, וְאֲנִי לֹא צָרִיךְ לְסַפֵּר לְךָ אֵיזֶה סִבָּל וְכוּ' וְכוּ', עַל יְדֵי מִי וְכוּ' וְעַל יְדֵי מֶה וְכוּ', אֲבָל סִבָּל אֲנִי סוֹבֵל, אֵף עַל פִּי כֵּן אֲנִי מוֹכֵן לְקַבֵּל אֶת הַכֹּל, רַק לְרְאוֹת שִׁיְהִיָּה לְךָ טוֹב, וְלִכְּנָן תִּשְׁמֹר מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹךְ, וְתִסְבִּיר לְאַשְׁתָּךְ בְּהַסְבָּרָה וּבִסְבָּלוֹת וְכוּ', אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה וְעַל לֹא לְלַכֵּת כְּפִי חֻקַּת הַגּוֹיִים וּבִפְרֻט לְצַבֵּעַ אֶת הַצְּפָרְנִים שְׁזֶה גַעַל נִפְשׁ חֻקֵי שֵׁל גּוֹיֹת טְמֵאוֹת וְכוּ', וּמְכַל שְׁכָן לֹא לְגַדֵּל אֶת הַצְּפָרְנִים שְׁזֶה פְּשׁוּט חֻצִיצָה לְגַבֵּי טְבִילָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁבִזְכוֹת זֶה שִׁיְהִיָּה בִּינֵיכֶם אֲהַבָה גְּדוּלָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, יְהִיָּה לְכֶם יְלָדִים יְרָאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְתִרְאוּ אֵיזֶה נַחַת יְהִיָּה לְכֶם בְּמִשְׁךְ חַיִּיכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁהַדְּבָרִים הָאֵלֶּוּ שְׂאֲנִי כוֹתֵב עִם דֵם לְכַבֵּי שִׁיכְנֶס בְּלִבְךָ.

אַתָּה יְכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה לְאַשְׁתָּךְ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרֻכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אַרְסֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְרַת תְּצִיָּה ח' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרֻכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

רְאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וְיִתֵּר עַז בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, וְעַל זֶה צָרִיכִים לְחַזֵּר בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שְׁעָה וּבְכֹל רִגַע לֹא לְהִסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע שְׁבְכָל דְּקָה וּשְׁנִיָּה שְׂרַק חוֹשְׁבִים

ממנו יתברך מקימים מצות עשה של "ולדבקה בו", שהיא מצות עשה תדירית ויחוד הוי"ה ברוך הוא יתברך שמו, אשר כל התרי"ג מצוות תלויים בזה, כמו שכתוב (תהלים קי"ט) "כל מצותיך אמונה" כל המצוות שהאדם מקים צריך להביא אתו לאמונה ברוך ומזככת להרגיש שהקדוש ברוך הוא נמצא אתו עמו ואצלו, וכשאדם חי עם אמונה, אזי כל החיים שלו כבר חיים אחרים לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ל"ב) כי אמונה הוא ענין חזק מאד וחזיו חזקים מאד על ידי אמונה, כי כשיש לו אמונה אפלו כשבאים עליו יסורים חס ושלום, יכול לנחם את עצמו ולהחיות את עצמו כי השם יתברך ירחם עליו ויטיב אחריתו, והיסורים הם לו לטובה ולכפרה, ולכסוף יטיב לו השם יתברך בעולם הזה ובעולם הבא. ולכן לא בחנם אמר רבנו ז"ל למהר"ת ז"ל בשעה שאתה מחדש חדושים דאורייתא, כשתיגע לדבר מענין אמונה וצדיק "צו שפרייט דעם פען" (הינו תרחיב את העט, כלומר להרחיב את הדבור, כי בענין אמונה וכן בענין התקרבות אל הצדיק, צריכים הרבה לכתב, כדי שיהקק היטב בתוך לבו), וידוע שרבנו ז"ל אמר (ת"י מהר"ן סימן שי"ד) הפחות שבאנשי אני מוליך אותו בדרך של צדיק גדול מאד, כי הרי דבורים אלו היו מדברים תלמידי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע ותלמידי המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע, ואנו קטני ערך פחותים שבפחותים וכו' וזכים לחשב מדבורים אלו שזה כבר דבר גדול מאד, ומכל שכן כשגם אנחנו נדבר תמיד מאמונה אין למעלה מזה, וראוי לנו לשמח מאד מאד שאנחנו שייכים לקהלה קדושה שהיא חממה של אמונה, ולכן אני מאד מבקש אותך שמאד מאד תתחזק, ותעשה התחלה חדשה, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו בלי שום חכמות כלל, על כל פנים חמש דקות, שזה דבר גדול מאד, וזה קל מאד, אם רק רוצים, ותאמין לי שיש לך מה לדבר ולספר להקדוש ברוך הוא בחמש דקות הרבה הרבה, ומי שרגיל לדבר אליו יתברך, הקדוש ברוך הוא ממשיך לו

ישועה גדולה, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ישועה סימן ג) על ידי התבודדות בא ישועה.

עכשו היא הזמן של צדקה, ולכן אם אתה לא יכול לצאת להפצה ראה לקנות חוברות וקנטרסים וספרים מקרן הדפסה, ותתן את זה לעניי אברכי אנשי שלומנו שתורתם אמנתם, וכך אתה עוזר לפרנסם בכבוד, ותדע שגם העני צריך לתת צדקה, כמו שנפסק להלכה (שלחן ערוך יורה דעה סימן רמ"ח סעיף א') כל אדם חייב לתן צדקה אפלו עני המתפרנס מן הצדקה חייב לתן ממה שיתנו לו; וכן הוא (ומב"ם פרק ז' מהלכות מתנת עניים הלכה ה') ואפלו עני המתפרנס מן הצדקה חייב לתן צדקה לאחר; ולכן בזה שתקנה חוברות וקנטרסים וספרים מקרן הדפסה, ותחלקם לאלו שלומדים בכלל, אתה מקים צדקה גדולה עד מאד וזכוי הרבים, רק חזק ואמץ ואז טוב לך כל הימים.

וכן תכניס בכל יום כמה פרוטות בקפת הצדקה של בית התבשיל - אהל אברהם למען שיהיה לך חלק בלהאכיל את אנשי שלומנו שלא יהיה אחד הולך לישן רעב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארע.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצוה ח' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה אל ... תחיה

ראי להתחזק ביתר שאת ויתר עז ותוציא את כל השנאה והקנאה מלבך, ואל תקנאי את זולתך, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ד) אשר יש בכל אחד ואחד נקדה מה שאין בחברו, ולכן עליך לשמח מאד מאד עם הנקדה טובה שיש בך ותשתדלי מאד שיהיה שלום בית בינך לבין בעלה, ותראי להיות ותרגיני, ותזכרי היטב מה שאמר החכם מפל אדם, (משלי יד) "חכמות נשים בנתה ביתה ואולת

בְּיַדֶּיהָ תִּהְרַסְנוּ" כִּי הִכַל תְּלוּי בְיַדֵּי הָאִשָּׁה, הֵינּוּ הָאִשָּׁה יְכוּלָה לְבַנוֹת אֶת הַבַּיִת, וְחַס וְשָׁלוֹם לְהַפְךָ לְהַחְרִיב אֶת הַבַּיִת, וְלִכֵּן תִּהְיֶי פִקְחִית, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְדוֹן אֶת בְּעַלְךָ לְכַף זְכוּת, וְאִז תִּרְאִי אֵיזָה בַּיִת חַס יִהְיֶה לָּךְ.

נָא וְנָא תִשְׁמְרֵי עַל הַצְּנִיעוּת, וּמְאֹד כּוֹאֵב לִי שֶׁשְׁמַעְתִּי שְׁלֹא חֲרוּנָה נִפְרָצוּ גְדְרֵי הַצְּנִיעוּת אֲצֵל הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת שֶׁמְגַדְלוֹת אֶת הַצְּפָרְנִים, וְצוּבְעוֹת אֶת זֶה, מְלַבֵּד שְׂזָה גַעַל נִפֵּשׁ לְחַקוֹת אֶת הַגּוֹיּוֹת הַטְּמָאוֹת וְכוּ', עֲלֶיךָ לְדַעַת שְׂזָה חֲצִיצָה לְעִנְיָן טְבִילָה, וְכֹאֵלוּ לֹא טְבָלוּ כָּלֵל, וְעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְהַכְשֵׁל בְּעוֹן הַחֲמוּר שֶׁל אֲסוּר נְדָה שֶׁהִיא כְּרַתוֹת, וְתִאֲמִינִי לִי שְׂאִין יוֹם שְׁלֹא בּוֹכִים לִי נְשִׁים צְעִירוֹת שֶׁקָּבְלוּ אֶת הַמַּחְלָה הַמְּמַאֲרֵת (סַרְטָן) רַחֲמֵנָא לִישׁוּזָבֹן, וְצָרִיכִים לְקַבֵּל כִּימוּטְרָפִיָּה וְכוּ' וְכוּ', וְאִם הֵייתָ רוֹאֵת אֶת הַבְּכִיּוֹת שְׁבוּכוֹת לְפָנַי הִיָּה הַלֵּב שֶׁלְךָ נִמְס מְרַב צַעַר וְעִגְמַת נִפֵּשׁ, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אֲנַחְנוּ בְּנֵי וּבְנוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹאוּ וְנַעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנִקְּמֵם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאִז נִהְיֶה שְׁמוֹרִים מִכָּל מִינֵי מַחְלוֹת וְחֲלָאִים רְעִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁמְרֵי עַל דְּבַר זֶה מְאֹד, לֹא לְחַקוֹת אֶת הַגּוֹיּוֹת הַפְּרוּצוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא לְלַמֵּד מִמַּעֲשֵׂיהֶם הַמְּגַנּוֹת, אֲדַרְבֶּה תִּרְאִי לְהִיּוֹת גְּאָה עִם הַצְּנִיעוּת שְׁלֶךְ, וְדַבֵּר זֶה חֲשׁוּב מְאֹד לְמַעַלָּה אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ וְאָמַר הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מְרִימְנוּב זי"ע אִם הָיוּ נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל יוֹדְעוֹת אֵיזָה נַחַת רוּחַ הֵם גּוֹרְמִים לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי מַדַּת הַצְּנִיעוּת שְׁלֶהֶן שֶׁהוֹלְכוֹת בְּבִגְדִים צְנוּעִים לֹא מַחְקוֹת אֶת הַגּוֹיּוֹת וְכוּ', הָיוּ רוֹקְדוֹת בְּכָל יוֹם מְרַב שִׂמְחָה, (וְיִדְוֶע אֲשֶׁר הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הִזָּה כָּל יְמֵיו דְּבַר מַצְּנִיעוּת הַנְּשִׁים וְאָמַר שֶׁהַפְּרָנְסָה שֶׁל הָאָדָם תְּלוּי כְּפֵי הַצְּנִיעוּת שֶׁל אִשְׁתּוֹ) אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁהוֹלְכֶת בְּצְנִיעוּת, וְהִיא אִשָּׁה כְּשֶׁרָה, כְּמוֹ אֲמוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשׁוֹת מְדוּר דוּר.

נָא וְנָא אִם אֵין לָךְ לְאָכַל תְּבוֹאִי עִם הַיְלָדִים לְבַיִת הַתְּבָשִׁיל -

אהל אברהם לאכל לשבעה, וזה חלקי מכל צמלי, כי אני רוצה שלא יהיה אחד ואחת וכן ילדיהם מאנשי שלומנו הולכים לישן בלי אכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארעא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה ט' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

הנה חג הפורים מתקרב ובא, ואמרו חכמינו הקדושים על פורים (מדרש אגדה) כל הפושט יד נותנים לו; ופרשו על זה צדיקים שזה סובב גם על רוחניות, כשבר ישראל בא ומתפלל להקדוש ברוך הוא בפורים אזי השמים ושמי השמים פתוחים, ומקבל כל מה שהוא מבקש, ולכן אל תהיה בטלן תנצל את הימים האלו לתפלה לבקש את הקדוש ברוך הוא לצאת מכל הצרות והחובות שלך, ואנו צריכים מאד מאד לשמח שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל שהוא נתן לנו את העצה הנפלאה הזו של תפלה שיחה בינו לבין קונו, אשר מי שמרגיל את עצמו בדבר זה מרגיש כל הטעמים בעולם, כי אין עוד נעם וערבות כמי שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, וזה דבר הכי קל מצד אחד, (כי צריך רק לפתח את הפה ולדבר אליו יתברך) אבל מצד שני זה הדבר הכי קשה, (כי צריך שיהיה לו אמונה פשוטה בו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא שוקד על שפתיו) אבל תאמין לי שמי שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא אף פעם הוא לא לבד, איפה שהוא רק הולך הקדוש ברוך הוא הולך עמו, ולכן הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, וצריכים על זה הרגל, ואחר כך ההרגל נעשה טבע, והענין של הרגל הוא, להתחיל לדבר אליו יתברך רק חמש דקות, ואחר שעתים שלש עוד פעם חמש דקות, עד שיהיה רגיל בדבר זה מאד, ואין עוד דבקות להיות דבוק בחי החיים בו יתברך כמו המדבר אליו יתברך, ואת

המתנה הזו קבלנו מרבנו ז"ל כבר עכשו, ואת המתנה הזו יכניס משיח צדקנו בכל העולם בלו, כמו שכתוב (צפניה ג) "כי אהפך לכל העמים שפה ברורה לקרא אל השם" כי כלם ידברו אליו יתברך.

אני מאד מבקש אותך שאל תהיה בטלן, וכבר היום תתחיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא אפלו חמש דקות, ותראה איך שיקל לך מאד וכל מה שאתה סוחר על לבך תריק את זה אל הקדוש ברוך הוא, ואז יקל ממך מאד.

אתמול קרה מקרה מוזעזע בבאר שבע, שנער בן ארבע עשרה שחק עם נפצים ואבד את חמש אצבעותיו וחמנא ליצלן, ולכן תשמר מאד מאד שהילדים לא ישחקו לא עם נפצים ולא עם קפצונים, כי זה מאד מסכן, והחכם עיניו בראשו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארעב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה ט' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה אל ... תחיה

ראי להתחזק ביתר שאת ויתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, וזה יעזר לך לעבר על הכל, והנה חג הפורים מתקרב ובה, ולכן ראי להמשיך על עצמך שמחה עצומה להיות תמיד בשמחה, כי אין עוד דבר שמרפא את האדם כמו השמחה, ואף שאני יודע שעובר עליך מה שעובר וכו' וכו', עם כל זאת אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כד) ששמחה היא רפואה לכל, ולכן אף שבא לך הדבר הזה מאד מאד קשה להיות בשמחה, מרב הצער שיש לך וכו', עם כל זאת בזה שתכריחי את עצמך להיות בשמחה, בזה יתרבה השלום בית בתוך ביתכם, כי אם האשה בשמחה אז גם הבעל בשמחה, וזה דבר גדול מאד שיהיה בבית אוריה של שמחה, כי אז גם הילדים גדלים חכמים

וְחִזְקִים בְּבִטְחוֹן עֲצָמֵי, וְהַיּוֹם רוֹאִים בְּחוּשׁ שָׂרֵב הַיְלָדִים שְׂסוּבְלִים
חֲרָדוֹת וְכוּ', וְאִי בִטְחוֹן עֲצָמֵי וְכוּ', זֶה בָּא מֵהֶמְתַּח שֵׁשׁ בְּבֵית בֵּין
הָאָבָא לָאָמָא, וְלִכֵּן תִּהְיֶי אֶת הַפְּקֻחִית, וְתִשְׁמְרֵי מְאֹד עַל רְגִיעָה בְּבֵית,
וְעַל יְדֵי זֶה הִפְלִ יתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְהַעֲקֵר אֵיךְ שְׂזוּכִים לְזֶה הוּא רַק
עַל יְדֵי אֲמוּנָה בּוֹ יתְבַרֵךְ לִידֵעַ וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ אֲשֶׁר הוּא יתְבַרֵךְ
נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא
בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן.

מוֹבָא בְּסֵפֶר הַחֲנוּכָּה (מִצְוָה ת"ל) מְקַבֵּל אֲנִי מֵרַבּוֹתַי יִשְׁמְרֵם הָאֵל,
שְׂכַל הַזְּהִיר בְּבִרְכַת הַמְּזוֹן מְזוֹנוֹתָיו מְצוּיִין לוֹ בְּכָבוֹד כָּל יְמֵיו; וּמוֹבָא
בְּבֵאֵר הַיֵּטֵב (אֵרַח חַיִּים סִימָן קפ"ה) שְׂלִכֵן אִין הָאוֹת ה' בְּבִרְכַת הַמְּזוֹן,
לְפִי שְׂכַל מִי שְׂמִבְרַךְ בְּרַכַת הַמְּזוֹן בְּכּוֹנֵה אִין שׁוֹרָה בּוֹ לֹא אֵף וְלֹא
קֶצֶף, וּמְזוֹנוֹתָיו מְצוּיִין לוֹ בְּרוּחַ כָּל יְמֵיו, וְלִכֵּן תִּרְאֵי לְהַזְהֵר מְאֹד
מְאֹד בְּבִרְכַת הַמְּזוֹן בְּתוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְאִז תְּמִיד יִהְיֶה אֶכֶל בְּבֵית,
וְלֹא יִחְסֵר לְכֶם פְּרֻנְסָה, וְאִם תְּבָרְכֵי תְּמִיד בְּרַכַת הַמְּזוֹן מֵתוֹךְ הַסְּדוּר,
וְהַיְלָדִים יִרְאוּ אֶת זֶה עַל יְדֵי זֶה גַם הֵם יִחְקוּ אוֹתָךְ, כִּי הַיְלָדִים מַחְקִים
אֶת הָאָמָא.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארעג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הַתְּצוּהָ ט' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל נְרוֹ יֵאִיר תְּלִמִיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר" שֶׁל הַרֵב

... נְרוֹ יֵאִיר

הִנֵּה חַג הַפּוּרִים מֵתְקַרְבֵת וּבָא, אֲנִי מְכַרַח לְסִפְרָ לָךְ שְׂאֲתָמוּל
קָרָה מְקָרָה מְזוּעָע בְּבֵאֵר שְׁבַע, שְׁנַעַר בֶּן אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁחַק עִם
נִפְצִים וְאֵבֵד אֶת חֲמִשׁ אֲצַבְעוֹתָיו רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְלִכֵּן תִּשְׁמֹר מְאֹד
מְאֹד שְׂאֲתָה לֹא תִשְׁחַק עִם נִפְצִים וְעִם קְפֻצוֹנִים, כִּי זֶה מְאֹד מְסֻכָּן,
וְאֵל תִּגִּיד 'לִי זֶה לֹא יִקְרָה' כִּי בְּכָל שָׁנָה זֶה קוֹרָה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ

תּאֵוֹנוֹת מַחְרִידוֹת יְלָדִים בַּחוּרִים מֵאַבְדִים אֶצְבָּעוֹת אוֹ עֵינַי וְכוּ', וְכוּ',
וְלָכֵן תִּבְרַח מֵהַפְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה וְאֵל תִּגַּע בְּזֶה כָּלֵל.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמָךְ בְּשִׁיחָה בִּינְךָ לְבֵין קוֹנֶךָ, שְׁתַּלְּךָ
בְּמָקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שְׁמָה בְּנֵי אָדָם, וְתִדְבֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָם
כְּלוּ, וְכָל הַצְּדִיקִים לֹא זָכוּ לְהִגִּיעַ לְמִדְרַגְתָּם רַק עַל יְדֵי שֶׁהִרְבּוּ לְדַבֵּר
עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׂאֵתָה רוּצָה לְהִיּוֹת צְדִיק וְעוֹבֵד הַשֵּׁם, וְלָכֵן
רְאֵה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מָה שְׂאֵתָה צְרִיךְ, כִּי רַק הוּא
הַכֹּתֵב, וְאֵף אֶחָד לֹא יִבְלָבֵל אוֹתְךָ שִׁישׁ עֲצָה אַחֲרָת.

נָא וְנָא תִהְיֶה חֹזֶק בְּלִמּוּד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר אֵין
עוֹד דְּבַר שֶׁהוֹרֵג אֶת הַיֶּצֶר הָרַע כְּמוֹ דְּבַר זֶה, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ
כְּשֵׂאֵתָה הוֹלֵךְ לְאָכַל בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, רְאֵה אֵתָה לְבָרַךְ
אֶת הַבְּרִכוֹת בְּקוֹל רֶם, וְכֵן תַּעֲוֹרֵר אֶת כָּל מִי שְׂאוּכַל שֵׁם שִׁיבְרַךְ בְּקוֹל
רֶם, וְתֹאמֶר לוֹ בְּשֵׁמִי שֶׁהִשְׁכִּינָה מְצוּיָה בְּהַמָּקוֹם הַזֶּה, וַיִּזְהָרוּ מְאֹד
מְאֹד מִלְּצַנּוֹת וּדְבָרִים בְּטָלִים וּמְמַחֲלָקֵת וְכוּ', וְשִׁיבְרְכוּ בְּקוֹל
רֶם, כִּי זֶה הַנַּחַת רוּחַ הַכִּי גְדוֹלָה שִׁיכּוֹלִים לַעֲשׂוֹת כְּבִיכּוֹל לְהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שְׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד,
וְתִהְיֶה עֵקֶשׁן גְּדוֹל חֶק וְלֹא יַעֲבֹר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְזֶה
יֹעִיל לְךָ מְאֹד מְאֹד.

וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל תִּשְׁמַר אֶת עֲצָמָךְ מִחֲבָרִים רְעִים, שִׁיכּוֹלִים
לְהוֹרִיד אוֹתְךָ מִשְׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתִּיו, וְלָכֵן תִּרְאֶה לְהִתְרַחֵק מֵהֶם
בְּתַכְלִית הָרְחוּק.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארעד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה ט' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל היקר ... נרו יאיר

מאד מאד שמחתי לשמע שאתה תורם סכום הגון עבור עניי אנשי שלומנו שיהיה להם שפע על חג הפורים ועל חג הפסח, תאמין לי שאתה גורם בזה נחת רוח גדול לאביך ... ע"ה, כי כשאדם מניח בזה העולם בן שעושה מצוות ומעשים טובים הוא גורם נחת רוח לאביו שנפטרו כבר, ומכניסים אותו בגן עדן בלי שום עכוב כלל, כי למעלה בשמים מאד מאד חשוב חסד שעושים עם עניים, ותהלה לאל פתחתי בית התבשיל - אהל אברהם, שמחלקים בכל ערב בין שבע מאות לשמונה מאות מנות אכל חם, הן לגברים והן לנשים והן לילדים, ומי יתן שתעזור גם לזה, אתה יכול לבא בכל ערב משעה שמונה עד אחד עשרה, תבוא אפלו פתאום ותראה מראה שלא ראית מימיה, איך שכלם מקבלים אכל חם בחנם ובכבוד גדול.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה ט' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל היקר ... נרו יאיר

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה עוזר לעניים ואביונים שיהיה להם על חג הפורים ועל חג הפסח, יעזור לך הקדוש ברוך הוא שבזכות זה העסק שלכם יפרח ויצליח בגדול, כי מי שנותן צדקה ברוח, הקדוש ברוך הוא מחזיר לו כהנה וכהנה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ תְּמִיד שְׂמֵחַת הַחַיִּים, וְתִתְבָּרַךְ מִפִּי
אֶל עֲלִיוֹן בְּכָל מָה שְׁאַתָּה צְרִיךְ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָרְעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר תְּצוּהַ ט' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל הַיָּקָר ... נְרוּ יְאִיר

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַתְּרוּמָה שֶׁתְּרַמֶּת מוֹצְרֵי מְזוּזָן
בְּשִׁבִיל בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, וְהַזְכוּת הַזֶּה תִּגַּן עֲלֶיךָ, וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכַּח וְתִצְלַח, וְאֵין אֵתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֹל
הַזְכוּת שִׁישׁ לְךָ, כִּי תִהְלֶה לְאֵל פְּתַחְתִּי בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם,
שְׂמֵחַלְקִים בְּכָל עָרֵב בֵּין שְׁבַע מְאוֹת לְשִׁמוֹנֶה מְאוֹת מְנוֹת אֲכָל חֶסֶם,
הֵן לְגַבְרִים וְהֵן לְנָשִׁים וְהֵן לְיֻלְדִים, אֵתָּה יָכוֹל לְבַא בְּכָל עָרֵב מְשַׁעַה
שְׁמוֹנֶה עַד אַחַד עֶשְׂרֵה, תְּבֹא אֶפְלוּ פְתָאוֹם וְתִרְאֶה מְרָאֶה שְׁלֹא רְאִיתָ
מִיָּמֶיךָ, אֵיךְ שְׂכָלֶם מְקַבְּלִים אֲכָל חֶסֶם בְּחִנָּם וּבְכָבוֹד גְּדוֹל, וּלְךָ יֵשׁ חֵלֶק
גְּדוֹל בָּזֶה, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקֶךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארעז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה ט' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל היקר ... נרו יאיר

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הנחת רוח שאתה גורם לי בזה שאתה עוזר לי בבית התבשיל - אהל אברהם, ואתה מביא כל מיני מוצרים של אכל, ואני בטוח שבזכות זה ימחל לך הקדוש ברוך הוא על כל העוונות שעשית רחמנא לישוזן, כי בזה שנותנים לאכל לעניים הוא מוצא חן בעיניו יתברך, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב מדת החסד שבר ישראל עושה עם הזולת, ולכן תמשיך בעבודה הקדושה הזו, ואל תסתכל על שום ברירה שבעולם, ועוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, כי מי שעוזר לזולת, הקדוש ברוך הוא עושה עמו נסים ונפלאות, ואני בטוח שאתה לא תתחרט. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה ט' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

מאד מאד רציתי לדעת איך עבר הצנטור ואיך אתה מרגיש?

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ותמיד תבשר לי בשורות משמחות, ותרוה רב נחת מכל יוצא חלציה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארעט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה ט' אדר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר ... נְרוּ יְאִיר

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאתה מוסר את נפשך פשוטו כמשמעו, ומביא מהבתי דפוס והפריכות את הספרים אל קרן הדפסה היכל הקדוש ביבנאל, שבדאי הזכות הזו תגן עליך ועל אשתך ועל בניהך, רק חזק ואמץ להיות תמיד בשמחה, ותמסר את נפשך להיות בשמחה, כי אין עוד דבר ששומר את האדם כמו מדת השמחה, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כד) שכל הצרות שבאין לאדם זה רק מחמת חסרון השמחה, וכן חכמי הרופאים אמרו, שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן תכריח את עצמך להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארפ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה ט' אדר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לנכון קבלתי את מכתבך המלא צער ממך שעובר עליך וכו' וכו'.

הנה בענין להשכיר את הצימר לא שיה, כי זה יהיה לבסוף פנימיה להבחורים, ואוי ואבוי אם אני מכניס את בעלך שמה, הוא אף פעם לא ירצה לצאת משמה... ומה גם שישגע את הבחורים וכו', ולכן זה לא שיה.

צריכים רק סבלנות וכו', ולקרב את הילדים באהבה גדולה,

ולא להתפעל ממה שהוא מסית אותם נגדה, את תלכי רק באהבה ותראי לבסוף איך שאת בוגית אצלם את הבטחון עצמי שנאבד מהם וכו' וכו'.

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שאת מוסרת את נפשך לבית התבשיל - אהל אברהם, אשר בודאי בזכות זה תראי נחת מכל הילדים שלך, כי מי שעוזר לעניים הקדוש ברוך הוא עוזר לו.

בענין המעון וכו', היום יכניסו את כל המחצלות של גומי שמה באפן שלא יתחלקו יותר, ובענין הגשם שנוזל בתוך המעון וכו', אני לא רואה פתרון רק שנעשה פרגולה עם רעפים על הגג וזה שיעצר את הגשמים.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרותי די.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארפא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה ט' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע למה אתה לא מוכן לקבל בקרת חיובית? הלא בקרת חיובית זה רק בונה את האדם, יש לך כחות הנפש בלתי רגילים, ולמה כשאומרים לך משהו וכו' או מעירים לך משהו וכו', תכף ומיד אתה נפגע, איפה הדעת והשכל שלך? סך הכל רוצים שתבנה יותר ויותר, אף אחד לא רוצה לרחק אותך, לא צריכים להפגע מכל דבר.

אָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּבִין אֶת זֶה, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר
עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרַכֵּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצַנְהָ י' אָדָר ה'תַּשְׁס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל נְרוֹ יְאִיר

דַּע לָךְ אֶהוּבִי יְדִידִי הַיְקָר, כִּי מוֹהֲרַנִּי"ת הָיָה רִגְלִיל לּוֹמֵר לְאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, אִם הֵייתָם מַחְזִיקִים אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, אִין אַתָּם יְכוּלִים
לְתַאֵר אֶל אֵיזָה מְדַרְגוֹת רַבְּנוּ ז"ל הָיָה מְבִיא אֶתְכֶם, אָבֵל מָה עוֹשֶׂה
הַסֵּמ"ך-מ"ם פְּרוּדִים, הַעֲקָר שְׁלֵא יִהְיֶה אַחְדוּת, כִּי כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל
הַמֶּן עֲמֵלֵק זֶה רַק הַפְּרֵד וּמְשַׁל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר (אֶסְתֵּר ג') "יִשְׁנֹנוּ עִם אֶחָד
מִפְּזֹר וּמִפְּרֵד" וְתַכְּף וּמִיד כְּשֶׁרַק שְׁמַעָה זֹאת אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה שֶׁלְּחָה אֶל
מְרַדְכֵי וְאֶמְרָה לוֹ (שֵׁם ד') "לָךְ כְּנוּס אֶת כָּל הַיְהוּדִים" וְאִין עוֹד מְקוּם
שְׁמֵתִכְנָסִים שָׁם בְּנֵי אָדָם כְּמוֹ בֵּית הַכְּנָסֵת, וְאָמַר מוֹהֲרַנִּי"ת ז"ל (לְקוּטֵי
הַלְכוּת בֵּית הַכְּנָסֵת הַלְכָה א') בְּשִׁבְלִיל זֶה נִקְרָא בֵּית הַכְּנָסֵת שֶׁשָּׁם נִתְכַּנְּסִין
וְנִתְאַחֲדִין וְנִתְקַבְּצִין הַנְּפֹשׁוֹת יַחַד עַל יְדֵי תְּפִלָּה; וְלִכֵּן רָצָה מוֹהֲרַנִּי"ת
ז"ל מְאֹד מְאֹד שֶׁאֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִתְפַּלְּלוּ יַחַד בְּבֵית הַכְּנָסֵת אַחָה, וּמִסֵּר
אֶת נַפְשׁוֹ שִׁיְהִיָּה מִנִּיָּן בְּעִירוֹ נַעֲמָרוּב, וְעָשָׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם
שִׁיְהִיָּה שָׁמָּה בֵּית הַכְּנָסֵת עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְקָרָה כְּמָה פְעֻמִּים שְׁלֵא
הָיָה מִנִּיָּן וְהַצְרֵךְ לְהַתְּבַטֵּל, וְכִשְׁבָּא מוֹהֲרַנִּי"ת ז"ל אֶל רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
לוֹ בְּתַמְיָה מָה קָרָה עִם הַבֵּית הַכְּנָסֵת? הֲלֹא הַמִּנִּיָּן שְׁלִכְם הָיָה בּוֹקֵעַ
רְקִיעִים וְכוּ' וְכוּ', רוֹאִים מְזָה שְׁבִית הַכְּנָסֵת עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל אִין
דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מְזָה, וְסִפֵּר לִי הִרְהִי"ח ר' לױי יִצְחָק ז"ל כְּשֶׁהִגִּיעַ
לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל לֹא רָצָה לְגוֹר אֶלָּא בִירוּשָׁלַיִם, כִּי כֹף קָבֵל עַל עֲצָמוֹ
כְּשֶׁהָיָה בְּבֵית סֹהַר בְּרוּסְיָה אִם יִזְכְּהוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְצֵאת חֵי
מִהַגְּיָהֵם הַרוּסִי אַזֵּי יְגוֹר רַק בִּירוּשָׁלַיִם, וְאַף שֶׁרָצוּ מְאֹד שִׁיְהִיָּה רַב

בעיר באר שבע, לא הסכים בשום פנים ואפן, ולא מצא דירה אלא בשכונת ליפתא (זה היה בפרור ירושלים, על יד כפר ערבי) וידע שבמאה שערים יש בית הכנסת על שם רבנו ז"ל (זה היה אז באיזה חדר בתוך השוק) והלך רגלי עד שם (שזה מהלך קרוב לשעה) כל יום הלוך וחזור, ואף שלא היה שמה מנין קבוע באמצע השבוע מסר את נפשו להיות שמה בערב ובבקר, (כמובן גם בשבת) ושאלו אותו למה אתה מטריח את עצמך בטרחה כל כך גדולה ללכת מרחק כזה, ובפרט שאין שם מנין? אמר רק בשביל זה אני בא, אני לא ינוח ולא ישקט עד שיהיה שמה מנין ערב ובקר, ומכל שכן בשבת שיהיה מנין גדול בבית הכנסת הנקרא על שם רבנו ז"ל, וכך היה שהוא היה עקשן גדול מאד ולבסוף נעשה מנין ערב ובקר, ובשבת היה מנין גדול מאד, והיה רגיל לומר איזה נחת רוח יש לרבנו ז"ל שאנשי שלומנו מתפללים בצותא ועל זה הסמ"ך-מ"ם אורב מאד, שלא יתפללו אנשי שלומנו ביחד, ולכן אני מאד מבקש אותך אישית, תעשה עמי חסד, הקמתי קהלה ביצע ובדם במסירות נפש הכי גדולה, ועד עכשו אני סובל יסורים שאי אפשר לספר כלל וכו', ולא יכולים להסביר את זה בשום פנים ואפן מה אני סובל וכו', לא נתן להכתב על הכתב את גדל הצער ועגמת נפש והחלישות הדעת שיש לי שאני לא יכול לבנות את הבית הכנסת, עם כל זאת אגחנו מסתדרים אף שזה בקשי מאד על כל פנים הפנה היקרה הזו משם יוצא נחת רוח להקדוש ברוך הוא שאני לא יודע אם יש עוד מקום בעולם שיוצא משם כל כך הרבה תורה וכו', כל כך הרבה תפלה והתבודדות וכו', כל כך הרבה חסד וכו' כמו שיוצא מהפנה הקדושה הזו, ואיני מגזים כלל, כי סוף כל סוף אגחנו נמצאים באיזה מקום נדח וכו' שעד שלא באתי לשם לא ידעו שנמצא מקום כזה וכו', ותהלה לאל היום יש שם כוללים וכו', ושיבה וכו', ומתפללים מנין אחר מנין מהנין עד מאחר בלילה, ועכשו נתוסף הבית התבשיל - אהל אברהם, שזה פנת החסד, שאין נמצא דבר כזה בכל העולם כלו שיכולים לבא ולאכל כל מיני מעדנים כמו בחתנה ממש, אנשים נשים וטף, מה עושה

הַסֵּמ"ך-מ"ם? מִתְלַבֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בַּמְצוּוֹת וְהַתְחִיל קִדְּם לְהוֹצִיא אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְבֵית הַפְּנִסֵּת אַחַד, וְהַכֵּל לְשֵׁם שָׁמַיִם... לְשֵׁם יִגְדִיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר... אָבֵל כָּבֵד אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן א')

שֶׁהֵצֵר הָרַע מִתְלַבֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בַּמְצוּוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שְׁאִנִּי רוֹאֶה בְּזֶה פְּרֻצָּה מְאֹד גְּדוֹלָה, כִּי בַשַּׁבָּת שְׁעֵבֵר הַבַּיִת הַפְּנִסֵּת הַגְּדוֹל הָיָה מְאֹד מְאֹד דְּלִיל מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּפֹה אֲנִי מִתְחִיל לְרֹאוֹת אֶת הַכַּחַשׁ שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית, תִּשְׁמַע בְּקוֹלִי וְתִתְפַּלֵּל רַק בְּהִיכַל הַקֹּדֶשׁ קִדְּשׁ קִדְּשֵׁימ, אֲשֶׁר פֹּה מְשַׁכֵּן הַשְּׁכִינָה, שְׁבַנְיָנוּ אֶת הַמְּקוֹם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוֹל, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר כְּזֶה בְּעוֹלָם רַק בְּרוּסְיָה הָאֲרוּרָה לְפָנַי שְׁבַעִים שָׁנָה הִתְפַּלְלוּ בְּמִקּוֹם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ כְּזֶה, וְכֵן הַמְּקוֹה נִבְנָה מִמֶּשׁ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוֹלָה שֶׁרַק יֵשׁ בְּעוֹלָם, לֹא תֵאֱמִין שֶׁחֲפָרוּ אֶת זֶה עִם הַיְדִים פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ (דְּבַר כְּזֶה לֹא הָיָה רַק בְּרוּסְיָה הָאֲרוּרָה) וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהַמְּקוֹה הַזֶּה מְסַגֵּלֵת לְאִשָּׁה שְׂאִין לָהּ יְלָדִים שֶׁתִּכְנַס בְּהַרְיוֹן, וְעַכְשָׁו אִם יִתְחִילוּ שְׂאֵלוֹ יִלְכוּ בְּכַה לְהַתְפַּלֵּל, וְאֵלוֹ יִלְכוּ בְּכַה לְהַתְפַּלֵּל, לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן וְהַסֵּמ"ך-מ"ם יִחַגֵּג, כִּי עַל זֶה הוּא קָנָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית, שְׂאֵל תִּלְךָ לְהַתְפַּלֵּל בְּשׁוּם מְקוֹם, רַק בְּהִיכַל הַקֹּדֶשׁ שְׁשֵׁם מְשַׁכֵּן הַשְּׁכִינָה, שְׁמָה מִתְפַּלְלִים, שְׁמָה לוֹמְדִים, וְשְׁמָה אוֹכְלִים כֹּל מִי שֶׁרַק רַעַב, נִמְצָא שְׁבַפְּנָה הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה יֵשׁ הַשְּׁלֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהַעוֹלָם עוֹמֵד עָלֶיהָ, תּוֹרָה, עֲבוּדָה, וּגְמִילוֹת חֶסֶד, וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ קְדוֹשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים וְבַה פְּרָשָׁה ה') אֲנִי יִשְׁנָה מִבֵּית הַמְּקֹדֶשׁ וְלִבִּי עָר לְבִתִּי כְּנִסְיוֹת וּבִתִּי מְדַרְשׁוֹת; כִּי פֹה בְּפָנָה הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה יֵשׁ אֶת הַשְּׁלֵשׁ דְּבָרִים הָאֵלוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, מִהַשְּׁבַת הַזֶּה שְׂאֵל תִּלְךָ בְּשׁוּם מְקוֹם רַק בֹּא תְּבֹא לְהַתְפַּלֵּל בְּהִיכַל הַקֹּדֶשׁ קִדְּשׁ קִדְּשֵׁימ, וְהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא יִקְבֵּל אֶת תְּפִלָּתְךָ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן, וְאֲנִי מְאֹד מְקוֹה שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְתִבְרַח מִמְּחֻלָּקַת וּמוֹכּוּחִים, וְתִחַשְׁבׁ טוֹב וְאֵז תִּרְאֶה שְׂאֲנִי צוֹדֵק, כִּי לְלַכֵּת לְמְקוֹם אַחַר זֶה תִּרְגִּיל שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם בְּלִי שׁוּם סֶפֶק, וּמִי שְׂאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמַר לְצָרוֹתַי דִּי, וְאִזְכֶּה לְבָנוֹת בְּקָרוֹב אֶת הַבַּיִת הַמְּדַרְשׁ הַגְּדוֹל.

נא ונא בשבת קדש זו תקפיד מאד לבא בבית הכנסת ולשמע פרשת זכור שהיא מדאורייתא, וגם הנשים צריכות לשמע פרשת זכור, (אם אפשר שאחד יקרא בשבילם זה גם כן טוב, כמו שנוהגין בקהלות אחרות) והעקר לזכור מעשה עמלק שרוצה לקרר אותנו מלהחזיק את עצמנו ביחד, ולכן תמסר את נפשו פשוטו כמשמעו להשאר בהיכל הקדש, אשר רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן עא) אשר צריכים כחות עצומות להשאר בהיכל המלה, עין שם.

המאחל לך שבת שלום

ארפג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י' אדר ה'תשס"ט
שלום רב אל תחיה

דעי לך שהשבת הזו נקרא שבת זכור, כי למפטיר קורין בפרשת כי תצא "זכור את אשר עשה לך עמלק" שצריכים לזכור את מעשה עמלק שקרר את נשמות ישראל מהאמונה הקדושה, ולכן אם יש לך אפשרות לבא לבית הכנסת לשמע את הקריאה מה טוב ומה נעים, כי זה מצות עשה מדאורייתא שגם הנשים צריכות לשמע את זה, כי באמת עמלק רצה למחק את כלל נשמות ישראל, ולכן אם רק אפשר אזי תבואי לבית הכנסת לשמע את הקריאה של פרשת זכור.

רק חזקי ואמצי מאד באמונה בו יתברך ויתבקשי כל מה שאת צריכה רק ממנו יתברך, ושהלב שלך יבער תמיד אליו יתברך ותהיי שמחה ועליזה תמיד.

המאחל לך שבת שלום

אָרְפֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצַוֶּה יי אָדָר ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל נְרוֹ יְאִיר

אָף שְׁכַתְּבִתִּי לָךְ כָּבֵד הַיּוֹם מִכְתָּב, אֲמַרְתִּי לְרוּץ עוֹד פַּעַם אֵלֶיךָ בְּשׁוֹרְתִים הָאֵלוֹ, כִּי הִנֵּה בְּשַׁבַּת קוֹרִין פְּרֻשֶׁת "זְכוּר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עִמָּלְךָ" שְׁזֵה מִצְוֹת עָשָׂה לְזָכֵר מִעֲשֵׂה עִמָּלְךָ שֶׁהִכְנִיס בְּאָדָם סִפְקוֹת בְּאִמוּנָה, שְׁזֵה הִקְלִפָּה הַכִּי גְדוּלָה, וּכְמֵאֲמֵר הִבְעֵל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, אֵיךְ מַעֲנִישִׁים בֵּן אָדָם? לֹקָחִים מִמֶּנּוּ אֶת הָאִמוּנָה וְאֶת הַבְּטָחוֹן, הוּא כָּבֵד נִעְנָשׁ מִעֲצָמוֹ, כִּי כָל זְמַן שֵׁשׁ לְאָדָם אִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֹקוֹת גָּמוּר הוּא, וַיֵּשׁ לוֹ בְּטָחוֹן חֲזָק שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתוֹ וַיַּעֲזֹר לוֹ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֵא הַטּוֹב, אֲזַי אָף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דָּבָר, מֵאַחַר שֶׁנִּכְלָל בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְךָ וּמִיָּד כְּשֶׁהוּא חֲזָק בְּאִמוּנָה אֲזַי הוּא מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת נד:) עַל יְדֵי תְּפִלָּה זוֹכֵה לְאֲרִיכוֹת יָמִים, וְאָמְרוּ (שָׁם לב:) שֶׁמִּשְׁעָה רַבְּנוּ נִעְנָה רַק בְּזִכּוֹת הַתְּפִלָּה, וְכֵן מוּבָא בְּתַקּוּנֵי זֶהר "צְלוֹתָא שְׁקוּלָא כְּכֹל פְּקוּדִין" וְלָכֵן מוּבָא (מֵאוּר וְשִׁמְשׁ כִּי תִצֵּא) שֶׁעֲקָר מִעֲשֵׂה הַיֵּצֵר לְבַטֵּל תְּפִלָּה יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְכַתֵּב הָרַמְבַּ"ן דְּבַר פְּלֵא "אִין הַתְּפִלָּה בְּכֹלל מְגִין הַמִּצְוֹת, כִּי הִיא נִצְרָכָה כְּאֲכִילָה וְכַדְּבָר טְבַעִי" כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ כָּל כֶּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שֶׁיְהִיָּה אֲצֵלוֹ טְבַע שֶׁהוּא מְכַרַח לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא מְכַרַח לְאָכֵל בְּשִׁבִיל קִיּוּם גּוּפוֹ, וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת ח.) אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוִי לְבָנִיהַ קְדִימוֹ וְחָשִׁיכוֹ וְעֵיילִי לְבִי כְּנִישְׁתָּא, כִּי הִיכִי דְתוֹרוּכוֹ חַיִּי, הָרִי מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהִתְפַּלֵּל לְבֵית הַכְּנֶסֶת זוֹכֵה לְאֲרִיכוֹת יָמִים, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּבַא לְהִתְפַּלֵּל דִּיקָא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ "הִיכַל הַקְּדוֹשׁ" שֶׁשֵׁם מִשְׁכַּן הַשְּׁכִינָה, וְאֵל יִפְתּוּךָ יִצְרָךְ וְשְׁלוּחֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְלַכֵּת לְהִתְפַּלֵּל בְּמָקוֹם אַחֵר, וְזָכֵר

טוב שֵׁישׁ בְּזֶה מְלַכְדַת לְאֵט לְאֵט לְהִרְחִיק אוֹתָךְ מֵהֵיכַל הַקֹּדֶשׁ קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְפַּלֵּל בְּהֵד' אֲמוֹת שְׁלֹנֹ, וְאִזּוּ יִתְבַּרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אַרְפָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצַוֶּה י' אֲדָר ה'תַּשְׁס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאָר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ
אֵיךְ שְׁאַתָּה מִתְחַזֵּק בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלַיָּה, יַעֲזֹר לָךְ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
שִׁירְחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יְחַד, וְתַמִּיד תִּהְיֶה חֲזֵק בְּאַמוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ נִמְצָא וְאִין בִּלְעֵדוֹ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה
תּוֹכֵל לְדַבֵּר אֵל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּי תִפְלֶה תְלוּי בְּאַמוּנָה כְּשֶׁאָדָם
מֵאֲמִין שֶׁהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא אִתּוֹ עִמוּ וְאֶצְלוֹ אִזּוּ תַמִּיד מְדַבֵּר אֵל
הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִכֵּן חֲזֵק וְאֲמִץ בְּאַמוּנָה וְהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק
מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

תְּשׁוּאַת חֵן לָךְ עַל חֲלָקַת הַקְּפוֹת שֶׁל צְדָקָה, וּבְזֶה אֶתָּה עוֹזֵר לִי
לְהִרְחִיב אֶת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל וְאֶת כָּל הַמוֹסְדוֹת שְׁלֹנֹ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אַרְפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצַוֶּה י' אֲדָר ה'תַּשְׁס"ט
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תִּחְיֶה

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי שְׁעֲשִׂיתִן לַיִל גְּבוּשׁ
לְעוֹבְדוֹת הַמְשָׁרָה, וְהֵייתֶן שְׁמַחוֹת וְעֲלִיּוֹת, וְזֶה שְׁמַח אוֹתִי מֵאֵד, כִּי

אַתָּן בְּאַמַּת שְׁלוּחוֹת לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם אָנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי בְּאַמַּת עֲבוּדְתְּכֶן זֶה עֲבוּדָה קְדוּשָׁה עַד מָאד, וְאַתָּן בְּעֶצְמְכֶן לֹא יוֹדְעוֹת אֵיזָה עֲבוּדָה קְדוּשָׁה יֵשׁ לָכֵן בְּזֶה שְׂאֵתֶן מְזוֹכוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְתֵרֵם לְצְדָקָה אֲמִתִּית צְדָקָה נְכוֹנָה, שְׂכָל אֶחָד יְכוּל לְבוֹא וְלִרְאוֹת אִיךְ שְׂכָל רַעֲב יְכוּל לְבוֹא וְלֶאֱכֹל בְּלִי שׁוּם תּשָׁלוּם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְחִיבוּ אֶת פְּעֻלַּתְכֶן כְּהֵנָּה וְכֵהֵנָּה וְיִהְיֶה לָכֵן רַק טוֹב בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

אַרְפּוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קָדֵשׁ לְסֹדֵר תְּצוּהָ י' אָדָר ה'תּשס"ט
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, רְאֵי לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִידָה, וְתִמְצָאִי אֶת הַטּוֹב בְּבִעְלֶיךָ וְתִשְׁמְרֵי מָאד מָאד לֹא לְרִיב כִּי זֶה עוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִדַּעְתּוֹ וּמִשְׂכּוֹלוֹ, וְלָכֵן תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שְׁבִינְדֶךָ שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּיתִי, וְתִרְאִי לְכַבֵּד אֶת הָאָמָא, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּיךָ, וְתִרְגִּישִׁי טוֹב וְהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלוֹת וּנְשִׁמְעַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמָחוֹת תְּמִידָה.

הַמְּאַחַח לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

אַרְפַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קָדֵשׁ לְסֹדֵר תְּצוּהָ י' אָדָר ה'תּשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

זֶה רַעֲיוֹן מָאד נִפְלֵא לְשַׁלַּח לְכָל הַתּוֹרְמִים סִפֵּר "תְּזַרַח הַשְּׂמֶשׁ"

וכן לבקש על תרומת מחצית השקל שיכולים לתת כל חדש אדר, וזה מנהג ישראל ומצוה רבה מאד, וכן לבקש על מעות חטים שנוזקה בעזרתו יתברך שמו לחלק לאנ"ש חלקה גדולה על חג הפסח.

חזק ואמץ באמונה פשוטה בו יתברך ותדע שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון ואת זה צריכים לחזור תמיד שלא יפל חס ושלום בטבע מקרה ומזל, כי אין דבר כזה, הכל משגח מהקדוש ברוך הוא ועלינו רק לבקש ממנו יתברך ואז טוב לנו כל הימים.

המאחל לך שבת שלום

ארפט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י' אדר ה'תשס"ט שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר

מאד מאד שמחתי לדבר אתך ואני מאד מאד שמח שאתה מוסר את נפשך בשביל קרן הפצה והדפסה של ספרי רבנו ז"ל והזכות הזו יגן לאביך ע"ה, כי אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות הזו שמקורבים יהודים אל הקדוש ברוך הוא וזוכים ומזכים את הרבים שיהיה להם אמונה פשוטה בו יתברך, אשרי מי שחזק בזה ואז טוב לו כל הימים.

תעשה כל מיני מבצעים והקדוש ברוך הוא יעזר שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

ארצ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י' אדר ה'תשס"ט
שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך ותשובת חן לך על כל התפלות
שהתפללתן עבורי, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תתפללו עלי
כי אני זקוק לרחמי שמים מרבים, יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע
ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

ארצא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להחזיק בכלל בכל מיני אפנים שבעולם כי אני יעשה כל
מיני מאמצים כדי שהכולל הזה ימשיך ויתקיים.

בענין הדירה אני עדין אומר שקדאי לך לקנות בית ואל תפחד
ממשכנתא של ארבעת אלפים ש"ח, הקדוש ברוך הוא יתן לך שפע
שתוכל לעמד בזה רק אל תדאג.

בענין העורך דין וכו' של יבנאל וכו', לא כדאי להתעסק בו
שהוא פשוט רמה הרבה אנשים, ולכן תשמר ממנו מאד מאד.

רק חזק ואמץ ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום

ארצב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצווה י' אדר ה'תשס"ט
 שלום וברכה אל ... גרו יאיר תלמיד "דמשק אליעזר"
 לנכון קבלתי את כל מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז ושום דבר בעולם לא
 יוכל לשבר אותך, כי גדול אדונינו ורב להושיע, הקדוש ברוך הוא
 ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, העקר תראה ללמד בכל
 יום ח"י פרקים משניות חק ולא יעבר וזה יוציא אותך מכל הצרות
 ומכל הבעיות שנקלעת בזה.

רק חזק ואמץ להיות בשמחה ותמסר את נפשך להיות בשמחה
 תמיד ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום

ארצג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצווה י' אדר ה'תשס"ט
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע איך שזכית
 לחלק חמש קפות, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רק טוב בכל
 ימי חיך.

המאחל לך שבת שלום

ארצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצוּהָ י' אָדָר ה'תשס"ט
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ נֹצֵחַ
 לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
 מִמְּכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂשׂוּי הַיְלָדִים שְׁלֹכֶם יִהְיֶה לָהֶם בַּיִת
 מְשֻׁלָּהֶם וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָהֶם בְּפִרְנֹסָה וְתִירוּ רַב נַחַת דְּקֹדֶשָׁה
 מְכַל יוֹצְאֵי חִלְצִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

ארצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצוּהָ י' אָדָר ה'תשס"ט
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... נְרוּ יָאִיר
 לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַח שְׂקַבְּלֹת אֶת דְּבָרֵי וְתִרְאָה לְפָרְסֵם אֶת
 הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ, שְׂמִי שְׂיֵשׁ לוֹ אֶהְבֶּה עִם רַבְּנוּ ז"ל שְׂיִתְפַּלֵּל רַק בְּהִיכַל
 הַקֹּדֶשׁ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים שְׂשֵׁם מְשַׁכֵּן הַשְּׂכִינָה, וְשֵׁם יְכוּלִים לְרְאוֹת דְּבָרִים
 נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים מִי שֶׂרַק מְרַגֵּשׁ אֶת הָאָמֶת.

רְאֵה לְלַכַּת מֵאֲחָד לְאֲחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלִהְגִיד לָהֶם אֶת רְצוֹנֵי
 שְׂיִתְפַּלְלוּ רַק בְּהִיכַל הַקֹּדֶשׁ קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים שְׂשֵׁם נִמְצָא רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר
 מְכַל הַמְּקוֹמוֹת בְּעוֹלָם, כִּי הַמְּקוֹם הַזֶּה נִבְנָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ,
 וְאֲשֵׁרֵי מִי שְׂמַתְפַּלֵּל בּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ארצו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אַל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע איך שאתה
מחזק את עצמך, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תהיה חזק, והקדוש
ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון ונשמע ונתבשר
בשורות משמחות תמיד.

אין אתה יכול לתאר ולשער את הזכות שיש לך שאתה מלמד
תינוקות של בית רבן ומחדיר בהם אמונה פשוטה, כי כל דבור ודבור
של אמונה שמדברים עם הזולת זה מה שנושאר לאדם לנצח נצחים,
ולכן תהיה חזק בזה והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על
ידי פלא עליון ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום

ארצו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אַל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה
מפיץ את ספר החדש "תזרח השמש" יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד
תעסק רק בהפצת מעיינות החכמה חוצה ונשמע ונתבשר בשורות
משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

אֲרֻצָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצַוֶּה י' אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שְׁיִחְיוּ נְצַח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם וְאֲנִי מֵאֲחַל לָכֶם מִזֵּל טוֹב עַל הַבַּת
שְׁנוּלָדָה לָכֶם לְמִזֵּל טוֹב, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתִּהְיֶה בַת תְּלִמִיד
חָכָם, וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה לְעֵבֵד ... גְּרוּ יְאִיר לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה בְּכֹל
יוֹם הָעֶקֶר הַלְכָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֲמַרְתִּי לְבַנְכֶם ... גְּרוּ יְאִיר שְׁיִגִיד לָכֶם שֶׁהַשֵּׁם הֵכִי טוֹב זֶה ... כִּי
הִיא נוֹלָדָה סְמוּךְ לְפוֹרִים וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

אֲרֻצָּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצַוֶּה י' אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה
שְׁיִשׁ לִי שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ בְּשִׁבִיל קָרֵן הַדְּפָסָה וְכֵן בְּשִׁבִיל בֵּית
הַתְּבַשִּׁיל אֵהֵל אֲבָרְהָם, הַזְּכוֹת שְׁלָךְ יְאִיר עֲלֶיךָ תָּמִיד וְתִרְגִּישׁ אֶת
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמַסְבֵּב אוֹתְךָ סְבִיב סְבִיב כִּי מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ
וְאֵינִי בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁחָזַק
בְּאֲמוּנָה וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

א.ש.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצווה י' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך, ראי לעשות כל מיני מאמצים שבעולם שיהיה שלום בינך לבין בעלך, והקדוש ברוך הוא ימתיק מכם כל הדינים ויהיה לכם רק טוב ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד. רק תתחזקי מאוד והקדוש ברוך הוא יעזר לכם שיהיה לכם רק טוב בחיים.

המאחל לך שבת שלום

א.ש.א.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצווה י' אדר ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

קדם כל אני לא יודע למה בעלך צריך להיות כל כך רגיש, כל דבר קטן שאומרים לו הוא כבר נשבר וכו', החיים לא קלים לכל אחד עובר מה שעובר בחיים, כל אחד סובל את הסבל שלו, ולכן לא צריכים לקחת כל דבר כל כך אישית וכו'.

בענין הבית הננסת שהיה סגור ועכשו בעלך פתח את זה וכו' וכו', עלי להודיע לך שהתחיל לצאת מזה מאד מאד הרבה קלקולים, קדם כל כל אלו ששמה הפסיקו ללכת למקוה, אולי בודדים הולכים אבל כלם הפסיקו ללכת למקוה, והרבה כבר אמרו אם פתוח מה צריכים מקוה, עד כדי כך, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך לא להתערב אם אני מבקש משהו, או שמקיימים או שעושים מה שרוצים, בניתי את הקהלה ביזע ובדם ואת צריכה להבין שאני

צָרִיךְ לְשׁוֹמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַקְּהֵלָה וְכָל זְמַן שְׁנִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַבַּיִת
הַכְּנֻסָּת שְׁלִי, אֲזֵי אֲנִי יְכוֹל לְשׁוֹמֵר עַל הַגְּשָׁמִיּוֹת וְעַל הַרוֹחַנִּיּוֹת שִׁיְהִיָּה
לְכֻלָּם כָּל טוֹב, אֲבָל הַרְגַע שְׁעוֹזְבִים אוֹתִי אֲזֵי אֲנִי אוֹמֵר שִׁילְכוּ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם מְאִיפָה שְׁבָאוּ וְאֲנִי לֹא אַחֲרָאֵי עַל אֵף אֶחָד, וְהִיּוֹת שְׁכָל אֱלוֹ
שְׁבָאוּ לְגוֹר בִּיבְנָאֵל אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבְלֵם פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ
שִׁיְהִיָּה לָהֶם אֲכָל לְאֲכָל כָּל עֶרֶב שְׁאֵף אֶחָד לֹא יִלְךְ לִישׁוֹן בְּלִי אֲכָל
חֵם, וְלִכְזֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תִּתְחַזְּקוּ יַחַד וְאִם אֲנִי מִבְּקֵשׁ
מִשְׁהוּ אֵין לִי בְּזֵה שׁוֹם כְּוֹנָה רַק לְהַגְדִּיל תוֹרָה וְלִהְאָדִירָה, וְתִאֲמִינוּ
לִי שְׁאֲנִי אוֹהֵב אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם לֹא פְחוֹת מִשְׁבַּעֲלֶךָ אוֹהֵב, וְאִם אֲנִי
רוֹאֶה שְׁזֵה לֹא טוֹב לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ אֲזֵי תִאֲמִינוּ לִי.

אַקוּהָ שְׁתַּבִּינִי אֶת הַנִּקְדָּה שְׁלִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

א.ש.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עֶרֶב שֶׁבֶת קָדֵשׁ לְסִדְרַת תְּצוּהָ י' אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוֹר ... נְרוּ
יֵאִיר תְּלִמִיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר"

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ
שְׁאֵתָה הוֹלֵךְ לְהִתְאָרֵס וְלִהְתַּחַתֵּן, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה הַכֹּל
בְּקִדְשָׁה וּטְהָרָה וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת וְזֵה יִצִּילְךָ מִכָּל רַע,
וְאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל בְּחוֹר שְׁזוּכָה לְסִים בְּכָל
יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיִּמְתַּק מִמֶּךָ כָּל
הַדִּינִים עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

אשג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר תְּצַנֶּה י' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כּבוֹד אֵב זֶה מְצַנֶּה מְאֹד מְאֹד חֲמוּנָה וְצָרִיכִים לְקַיֵּם אֶת מְצוֹת
כּבוֹד אֵב וְאִם, אֲנִי לְכַתְחֹלָה אוֹכֵל רַק שְׁחִיטָה בְּעֵלְזָא, כִּי אֲנִי לֹא אוֹכֵל
דְּבַר אַחֵר, אֲבָל לְאַחֲרוֹנָה פָּנּוּ אֵלַי אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁאִין מְסַפִּיק בְּשׁוֹר
מְשֻׁחִיטָה בְּעֵלְזָא וְלִכְּן אֲמַרְתִּי לָהֶם לֹאכֵל אוֹ מְבַעֲלָא אוֹ מְשֻׁחִיטָה
הָרַב לֹאנְדָא מִבְּנֵי בְּרַק שְׁזֵה גַם כֵּן מִהֲדֵר, אִם שְׁאֲנִי רַק אוֹכֵל בְּשׁוֹר
בְּעֵלְזָא, אֲבָל עִם כָּל זֹאת מִי שְׁרוּצָה שְׁיִקַּח גַּם שֶׁל הָרַב לֹאנְדָא, עֲכָשׁוּ
כְּשִׁבָאִים אֶל הַהוֹרִים וַיֵּשׁ לָהֶם שְׁחִיטָה שֶׁל בֵּית יוֹסֵף אוֹ עֲטָרָה,
יְכוּלִים לֹאכֵל, כְּדִי לֹא לְבִישׁ חֵס וְשְׁלוֹם אֶת הַהוֹרִים, כִּי גַם זֶה טוֹב,
אֲבָל לְכַתְחֹלָה תְּמִיד לְהַקְפִּיד עַל שְׁחִיטָה מִהֲדֵרָת.

רַק חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמְכֶם כָּל
הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

אשד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר תְּצַנֶּה י' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן שְׁמַעְתִּי אֶת הַהוֹדָעָה.

רְאֵה לְחֲזֹק אֶת עֲצֻמְךָ בִּיתֵר שְׁאֵת בִּיתֵר עֲזוּ וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא
יִכּוּל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלָתִי רְגִילִים
וְלִכְּן תִּנְצֵל אֶת זֶה לְטוֹב, הֶעֱקַר רַק תִּשְׁמַר עַל הַשְׁלוֹם בֵּית שְׁלֹךְ,
וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְעֶזֶר אֶחָד לְשָׁנִי, שְׁזֵה יְסוֹד גְּדוֹל בִּיהֲדוּת, לֹא לָרִיב בֵּינֵיכֶם

לא להתוכח ביניכם, אדרבה אני רוצה שיהיה ביניכם תמיד שלום ואהבה ואז תראו איזה בית יפה יהיה לכם איזה בית חמוד יהיה לכם, איזה בית משכלל יהיה לכם, העקר תתחזקו יחד באהבה אחוה ורעות.

המאחל לך שבת שלום

אשה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י' אדר ה'תשס"ט
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את ההודעה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לכם שלום בית אמתי והכל יסדר אצלכם על צד הכי טוב ותוכלי לצאת ושיהיה לך רק טוב, רק אל תפנסי בלחץ תלכי בכל ערב לאכל בבית התבשיל עם הילדים, והקדוש ברוך הוא ימתיק מכם כל הדינים על ידי פלא עליון.

אני מאד מבקש אותך שאל תהיי בעצבות בשום פנים ואפן והכל יתהפך לטובה, כמו שאמר רבנו ז"ל יש ענין שהכל יתהפך לטובה, אני מאד מבטיח לך שהכל יתהפך רק לטוב, רק תחזיקי מעמד ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום

אשו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי שאטה מפיץ את
אור רבנו ז"ל ואני רוצה שתמשיך בזה, עם כל זאת ראה להיות פעם
פעמים בשבוע ביחד עם אשתך ותוציא אותה לטייל כי אין לה כח
להיות לבד עם הילדים עשרים וארבע שעות, אתה צריך לרחם עליה
ולקחת אותה בחוץ ולטייל ולדבר דבורי אמונה וספורי מעשיות של
צדיקים ותקח אותה לבית התבשיל לאכל עם הילדים, העקר שיהיה
לכם תמיד שלום ואהבה כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל שהסמ"ך-מ"ם
עושה כל מיני פעולות שבעולם לשבר את בתי ישראל ולכן תהיה
חזק והקדוש ברוך הוא לא יעזב אותך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע לתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

המאחל לך שבת שלום

אשו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את ההודעה.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך ותראה לתקן
מה שקלקלת כי אנחנו בברוך גדול עם החובות, ולכן אני מאד מאד
מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך שישלם והקדוש ברוך הוא
ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון.

אָנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּרְאֶה לְהַפְיֵץ וְצֵא לְהַפְצֶה וְאִזּוּ טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

א.ש.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצַנֶּה י' אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי מִשְׁנִיּוֹת
יִזְדַּכְּךָ נִשְׁמָתְךָ, וְלִכֵּן זֶה תִּקְוֶה גְדוֹל מֵאֵד לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא יַעֲזֹר שְׁנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת מִמֶּךָ.

אֵל תִּפְחַד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ וְהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה,
וּבִפְרָט כְּשֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אֵין לְמַעְלָה
מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

א.ש.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצַנֶּה י' אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחֲיוּ נֹצֵחַ
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּעֵינֵי הַבֵּן שְׁרוּצִים לְעֲשׂוֹת נִתּוּחַ וְכוּ', צְרִיכִים לְשָׂאֵל עוֹד חֲנוּת
דַּעַת שֶׁל שְׁנֵי רוּפְאִים מְמַחִים וְלֹא לְרוּץ לְעֲשׂוֹת נִתּוּחַ.

אוֹדוֹת הַדִּירָה אָנִי מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּמְצָאוּ

דִּירָה בִּיבְנָאֵל, רַק אֵל תִּכְנָסוּ בְּלַחֲץ וְאֵל תִּתְיַאֲשׁוּ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֲתַכֶּם עִמָּכֶם וְאַצְלַכֶּם, וְעוֹד תִּרְאוּ הַרְבֵּה נֶחֱת, וּלְכַסּוּף תִּרְאוּ שִׁיחָה
לָכֶם דִּירָה מִשְׁלַכֶּם, אָנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם אִם תִּחְזִיקוּ מֵעַמְד הַכֹּל יִסְתַּדֵּר
וְיִהְיֶה לָכֶם הַכִּי טוֹב בְּחַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם שְׁבֵת שְׁלוֹם

אֲשִׁי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצַוֶּה י' אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תִּחְיֶה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּלֵל זֶה תִּקְחִי בְיָדֶךָ אִם שׂוֹאֲלִים שְׂאֵלָה רַבָּנִים יִרְאִי שָׁמַיִם וְהֵם
פּוֹסְקִים לֹא הוֹלְכִים אֵל רַבָּנִים אַחֲרֵים לְשֵׁאל, וְלִכֵּן אִם בֵּית הַהוֹרָאָה
פְּסָקוּ לָךְ, אֶת תְּלַכִּי כְּפִי שְׁפָסְקוּ לָךְ.

בְּעִנְיַן הַשְּׂאֵלָה שְׁלָךְ אִם קַבְלָתְךָ כְּלִי וְאֶת לֹא יוֹדַעַת אִם זֶה בְּשׂוּרִי
אוּ חֲלָבִי, בּוֹדְאִי צְרִיכִים לְהַכְשִׁיר אֶת זֶה וּלְהַגְעִיל אֶת זֶה, כְּמוֹ שְׁפָסְקוּ
לָךְ, וְגַם אֶת הַתְּנוּרָה צְרִיכִים לְהַכְשִׁיר וּלְהַגְעִיל וְתַעֲשִׂי רַק כְּפִי שְׁבִית
הַהוֹרָאָה לְמַדּוּ אוֹתָךְ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיחָה לָכֶם תָּמִיד טוֹב
בְּחַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם

אָשִׁיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצַוֶּה י' אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שְׂאֵתָה
מִתְחִזֵּק וְאֵתָה לּוֹמֵד בְּכֹל יוֹם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תִּהְיֶה
חֵזֶק כִּי קִבְלָתְךָ כִּלְהַטּוּבָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁסוּף כָּל סוּף
תִּתְחַתֵּן וְתִקִּים בֵּית מִשְׁלָךְ, וְלֹא יִחַסֵּר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, אֵתָה צְרִיף
לְהִיוֹת מְאֹד מְאֹד חֵזֶק בִּירְאֵת שְׁמִים וְלֹא לְהִתְחַבֵּר עִם חֲבֵרִים רְעִים
שְׁיִכּוּלִים לְהוֹרִיד אוֹתְךָ לְשִׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתְחַתִּיו, כִּי אֵתָה צְרִיף לְדַעַת
שְׁחֲבֵרִים הֵם לֹא רוֹצִים אֶת הַטוֹב שְׁלָךְ, הֵם רוֹצִים רַק לְנַצֵּל אֶת
הַטוֹב לֵב שְׁלָךְ, וְלִכֵּן תִּשְׁמֹר מְאֹד מֵהֵם.

חֵזֶק וְאַמֵּץ וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אָשִׁיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצַוֶּה י' אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמַח שְׂאֵתָה זוֹכָה
לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם אֲשֶׁר רַק זֶה מָה
שְׁנִשְׁאָר לָנוּ.

אֲסוּר לְךָ לְהַכְנִס בְּכּוֹחוּסִים עִם אֵף אֶתָה, תִּדַּע לְךָ שְׁכָל אֶתָה רַק
חוֹשֵׁב לְטוֹבָתוֹ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשְׁמֹר לֹא לְהַכְנִס בְּכּוֹחוּסִים
עִם אֵף בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם, מָה יֵשׁ לְךָ עִם אֲחֵרִים, אֵתָה רַק תִּדְרִיף אֶת
כָּלֵם שְׂאִין בְּזֶה הָעוֹלָם תַּכְלִית אַחַר רַק לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל וְכָכָל
שְׁמַפְיָצִים אֵז יֵשׁ כֶּסֶף בְּכִיס וְזֶה בְּרוּר, וְרוֹאִים בְּנֵי אָדָם מִסְתּוֹכְבִּים

בְּלִי כֶסֶף הַכֵּל מִחֶמֶת עֲצָלוֹת שֶׁתִּפְסוּ אוֹתָם, כִּי מִי שֶׁמְזַדְרָז וְיוֹצֵא כָּל יוֹם לְהַפְצָה יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס.

בְּעֵינַי לְמוֹד תָּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת זֶה דְּכָר גָּדוֹל מְאֹד, וְעִכְשָׁו לִפְנֵי כַּמָּה שָׁנִים הִדְפִּיס אֶחָד תָּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ מִחֶלֶק כְּפִי פְּרָשִׁיּוֹת הַשָּׁנָה וְאִתָּהּ יְכוּל לְלַמֵּד בְּצִוְרָה כְּזוֹ.

הָאִשָּׁה שֶׁהִיא בְּחֹדֶשׁ תְּשִׁיעֵי זֶה מְנַהֵג שֶׁתִּטְבֵּל בַּמְקוּה אָבֵל זֶה לֹא הֵלְכָה, וְכָל אֶחָד יַעֲשֶׂה כְּפִי מְנַהֵגוּ אָבֵל אֵין בְּזָה הֶכְרַח.

בְּעֵינַי לְבָרַךְ בְּרָכָה בְּעַת הַלְדָּה וְכו', אֲצַלְנּוּ לֹא נוֹהֲגִים לְבָרַךְ שׁוֹם בְּרָכוֹת.

הָעֶקֶר תִּהְיֶה תְּמִיד שֶׁמֶח וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אִשִּׁיג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר תְּצַנֶּה י' אֶדָּר ה'תשס"ט שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לַעֲזוֹר לְאִשְׁתְּךָ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן וְיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֲחַיִּימוֹת, הָעֶקֶר תִּלְךָ בְּמִקְוֹמוֹת שִׁישׁ שְׁמָה יְהוּדִים חֲרָדִים וְתַפְיֵץ וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם כִּי אֲדַרְבָּה בְּשֶׁקֶט בְּשֶׁקֶט כָּל אֶחָד צְרִיךְ אֶת הַסְּפָרִים וְרוֹצֵה אֶת הַסְּפָרִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

המאחל לך שבת שלום

אשיר.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י' אדר ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להיות שמחה ועליזה והקדוש ברוך הוא יעזר לך שתהיי חזקה ומתיר לך לקחת היתר לשנה וכו' וכו', הקדוש ברוך הוא יתן לך את הכחות הנפש לגדל את הילדים, העקר תהיי תמיד שמחה ועליזה ולא להמשיך אחר העצבות, והקדוש ברוך הוא בודאי לא יעזב אותך וסוף כל סוף אחר הרע תראי טוב בחייה, העקר שיהיה ביניכם שלום בית אמת.

המאחל לך שבת שלום

אשטו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להיות בשמחה ותתחזק ביתך שאת ביתך עז ואף שיש לי הרבה צער שבתך וחתנך עזבו את יבנאל, עם כל זאת צריכים להתחזק ביתך שאת ביתך עז, והקדוש ברוך הוא ירחם עליכם

שיתרחב לכם בגשמיות וברוחניות גם יחד, העקר לא לפל בדעתך ואז טוב לך כל הימים.

אני מאוד מבקש אותך שתהיה תמיד שמח ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא ולא תהיה עצבני והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך את כל הדינים על ידי פלא עליון.

המאחל לך שבת שלום

אשטז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י' אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאוד מקנה להקדוש ברוך הוא שאבוא בקרוב ליבנאל ואני אפטר את הבעיה שיש בבית ספר, והכל יסתדר על צד הנכון, בודאי יש לי צער ממה שעובר שמה אבל עם כל זאת לעת עתה אני צריך לחכות עוד קצת ובסוף אני אבוא ואני אסדר את הבית ספר על צד הכי טוב.

המאחל לך שבת שלום

אשיז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י' אדר ה'תשס"ט
שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רק
טוב ויהיה לכם רכב חדש ויהיה לך סבלנות ותתחזקי ותרוי רב נחת
דקדשה מילדיך, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.
המאחל לך שבת שלום

אשיח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
תלמיד "דמשק אליעזר"

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד כואב לי מה שעובר עליך,
אבל תראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז שבקרוב מאד תתחתן
ותתפטר מכל הצרות האלו, העקר תהיה תמיד בשמחה והקדוש
ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון ונשמע ונתבשר
בשורות משמחות, רק חזק ואמץ ותחזיק מעמד.

המאחל לך שבת שלום

אשיט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י' אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הכתף וכו' לאחרונה התחיל לי עוד פעם כאבים אבל אני

מקנה להקדוש ברוך הוא לחזור לארץ ישראל והאברך ... נרו יאיר
 יטפל בזה, והקדוש ברוך הוא יעזר שהוא יהיה שליח טוב, כי הוא
 עזר לי מאוד מאוד והקל ממני את כל היסורים.

בענין מה שכתבת בפרשת זכור מחיית עמלק וכו', וכו', מי שרק
 דבוק בהקדוש ברוך הוא ויש לו קצת שכל ועומד מן הצד, אז הוא
 רואה שכל עם ישראל ביחד יושבים באגיה אחד שנוסעת בלב ימים
 שרק רוצים להטביע את האגיה, הים סוער על ידי עשו שהם הנוצרים
 ימח שמם ועל ידי הישמעאלים ימח שמם, ועל כלם עמלק משחק
 את המשחק הצבוע שלו וכו', ועדין לא שכחנו מה שעשה לנו עמלק
 מאז שיצאנו ממצרים עד עכשו תמיד היה עמלק מערב בהריגות
 ושחיתות יהודים, ולכן כלנו יושבים באותו אגיה שהם רוצים את
 כלנו לא רק את החרדים אלא רוצים את כל עם ישראל, ולצערנו הרב
 במקום שכלנו שיושבים באותו אגיה שרוצה רק להתהפך מהגלים
 הסוערים ביס, רבים בתוך האגיה דתיים חלוניים חסידים ליטאים
 וכו' וכו', שהכל דמיון אחד גדול, כי כלנו צריכים רחמי שמים שעשו
 וישמעאל לא יתגברו עלינו ושהעמלקים ימח שמם וזכרם לא יתגברו
 על כל העולם כלו כמו שרצו הן במלחמת העולם הראשונה והן
 במלחמת העולם השנייה, שהם רצו לכבש את כל העולם וגם את
 הישמעאלים והנוצרים להכניע, עם כל זאת מה לנו ולהם, אנחנו
 צריכים לראות שעם ישראל יתאחדו יחד, ולשמר מאד מאד על
 אהבה ואחדות, וזה מתחיל בקהלה שלנו, אם בקהלה שלנו יהיה
 אהבה ואחדות, אז ממילא יהיה אהבה ואחדות בכל העולם כלו.

המאחל לך שבת שלום

אשכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצִוָּה י' אֲדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא טְעָנוֹת וּמַעֲנוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

בְּעִנְיַן שְׁאֵתָה שׁוֹאֵל הַנְּהִגוֹת אֲזִי אֶכְתֵּב לְךָ הַנְּהִגוֹת,

א. תְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה.

ב. תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה.

ג. תִּשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ראש השנה
ו.) אִשָּׁה בְּעֵלָה מְשִׂמְחָה.

ד. תִּעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשִּׂמְחָה וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה.

ה. רַק תִּמְדִּד תְּדַבֵּר עִם כָּל מִיִּדְעֶיךָ בְּשִׂמְחָה.

אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה הַהֲנַהֲגָה הַכִּי חֲשׂוּבָה שְׁאֵתָה צָרִיךְ בְּזֶה הָעוֹלָם,
הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק שִׂמְחָה שְׂמִיָּא לְיַדִּי יֵשׁוּב הַדַּעַת וְסִבְלָנוֹת.

רְאֵה לְעֹזֵר לְאִשְׁתְּךָ וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, אִם יִהְיֶה לְךָ
שִׂמְחָה יִהְיֶה לְךָ הַכֵּל.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אשכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצִוָּה י' אֲדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִיָּחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵתָה מְמַשִּׁיךְ לְעֹזֵר בְּבֵית
הַתְּבִשִׁיל-אֶהֱלֵ אַבְרָהָם, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדְּיַנִּים

על ידי פלא עליון, ואני מאד מאד מעריך מה שאתה עושה, והקדוש ברוך הוא יעזור שיהיה לך רק טוב בחיים.

המאחל לך שבת שלום

אשכב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י' אדר ה'תשס"ט שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק ותחדיר שמחה בתלמידים שלך, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ויהיה רק שמחה בתוך הבית ולא יחסר לך שום דבר, ותהיה הכי מאשר בחייה, רק חזק ואמץ ואז טוב לך כל הימים.

נא ונא תעשה כל מיני מאמצים שבעולם שיהיה שלום ואהבה בבית, ותתחזקי יחד ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לך שבת שלום

אשכב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י' אדר ה'תשס"ט שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיהיו נצח

מאד מאד אני מקנה שהכל מסתדר עם הבת שלכם ... תחיה רק תהיו רגועים ולא להכניס בלחצים ואני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שהבת שלכם עוד תשתנה לטובה ותרוו רב נחת דקדשה ממנה, ומכל יוצאי חלצייכם, העקר אל תכנסו בלחץ רק תהיו סבלניים ואז הכל יסתדר על צד הכי טוב.

המאחל לכם שבת שלום

אשכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצַנֶּה י' אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... נְרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ אֲשֶׁר בּוֹ אֲתָה מְסַבֵּיר לִי מָה אֲתָה
לוֹמֵד עִם הַיְלָדִים הַתְּלִמִּידִים הַיְקָרִים שְׁלִי, אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ
עַל כָּל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאֲתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשֶׁךָ עִם הַתְּלִמִּידִים הָאֵלוּ
שֶׁהֵם מִמֶּשׁ חַיּוֹת נֶפֶשׁ, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְלִיחַ עִמָּם בְּגִדּוּל,
אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְפַּעֵל מֵהִירָאת שָׁמַיִם שְׁאֲתָה מְכַנֵּס בָּהֶם וְרֵאִיתִי אֶת
הַצְּיוֹנִים שֶׁקִּבְּלוּ פָחוֹת אוֹ יוֹתֵר, זֶה מְאֹד מְאֹד טוֹב, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יַעֲזוּר שְׁיִהְיֶה בְּהַצְלָחָה מְרֻבָּה.

נָא וְנָא רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְהַכְנִיס שִׂמְחָה בְּתוֹךְ הַכֶּתֶה וְשִׁיְהִיָּה
אוֹרֵךְ שֶׁל רְגִיעָה וְלֹא שֶׁל לְחֻצִים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל
הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אשכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצַנֶּה י' אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... נְרוּ יָאִיר

מְאֹד מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּזְדַּרְזוּ לְהַדְפִּיס כְּרֹךְ אַחַר כְּרֹךְ
מִשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְאֲנִי מְאֹד שִׂמְחָה שֶׁהַכֹּל מִתְקַדֵּם עַד עַכְשָׁו אֲתֵם
מִדְּפִיסִים שְׁתֵּי כְּרָכִים בְּכָל חֹדֶשׁ, וְאֲנִי מְקוּהָ שְׁעוֹד יִהְיֶה הַזְּמַן שֶׁבְּכָל
שְׁבוּעָה תִּגְמְרוּ וְאֲנִי מוֹכֵן לְשָׁלֵם עַל זֶה, כִּי יֵשׁ לִי הַרְגָּשָׁה מְאֹד מְאֹד
לֹא טוֹבָה וְכוּ' וְכוּ', שְׁעוֹד מְעַט אֲנִי עוֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְרַק זֶה מָה

שישאר ממני, יש עוד כמה מאות כרכים להדפיס ואם אני לא ידפיס את זה עכשו בחיי אחר כך הכל ילך לאבוד, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להדפיס את כל הכרכים, הקדוש ברוך הוא ימתיק מכם כל הדינים על ידי פלא עליון ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

אשכנז.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תצוה י"א אדר ה'תשס"ט

שלום אל ... תחיה

השבת קראו פרשת זכור את אשר עשה לך עמלק וכו', עקב טמאת וקלפת עמלק היתה להכשיל את בני ובנות ישראל בנאוף וכו', בהפקרות ובפריצות וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך שלא תצבעי את הצפרנים שלך בשום צבע, ומכל שכן שלא תגדלי אותם בשום פנים ואופן, וכן אל תלכי בבגדים צמודים ועם חצאית עם שסע וכו' וכו', ואני מאד מאד מקפיד על זה, ואם לא תוכלי לעמד בזה אני אצטרך להוציא אותך מהקהלה בלי שום רחמנות, אני מאד מבקש אותך יש לי הרבה סבלנות אליך ואני תמיד מדבר אתך ומסביר לך את חמרת הענין של אשה כשרה כשהולכת בהפקרות וכו' וכו', שזה מאד פוגם בכל העולמות, ולכן אני מאד מבקש אותך שתחזרי בתשובה, ותשמרי עם מי את מתחברת ומי החברות שלך וכו', תברחי מחברות רעות וכו', תעשי נחת רוח להקדוש ברוך הוא ואז לא תפסידי לא בעולם הזה ומכל שכן לא בעולם הבא ויהיה לך חיים ארכים חיים אמתיים ויהיה לך שלום בית אמתי, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתציתי אותי ולא תצערי אותי, כי יש לי צער גדול מאד אם אני שומע ממך דברים כאלו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁתַּקְיָמִי אֶת דְּבָרֶי.

הַמְאַחַל לְךָ שָׁבוּעַ טוֹב וּפְּוֵרִים שְׂמֵחַ

אשכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּצוּהָ י"א אֲדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּהִיָּה יְרֵא שָׁמַיִם וּבִפְרֹט שֶׁאַתָּה
שׁוֹחֲט אֶתְּהָ צְרִיף לְהִיּוֹת יְרֵא שָׁמַיִם מְרַבִּים, וְאַתָּה צְרִיף לְחֹזֵר בְּכָל
חֹדֶשׁ עַל סֵפֶר "שְׁמֵלָה חֲדָשָׁה" כִּי כֶּף מוּבָא בְּשֵׁם צְדִיקִים, שׁוֹחֲט
שָׁמַיִם כָּל חֹדֶשׁ אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ הַזֶּה "שְׁמֵלָה חֲדָשָׁה" אֲזוּ לֹא יֵצֵא
שׁוֹם תִּקְלָה מִמֶּנּוּ.

מְאֹד תִּקְפִּיד לֹא לִגַּע בְּזֶקֶן שְׁלֶךָ, וּכְבֹר הַזְּהֵרְתִי אוֹתְךָ עַל זֶה
כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּגְדֹּל אֶת הַזֶּקֶן שְׁלֶךָ,
כִּי בְּזֶה אַתָּה מְקַצֵּץ אֶת הַפְּרִנָּסָה שְׁלֶךָ וּלְבַסּוֹף תִּקְבַּל אֶת הָעֶנֶשׂ שְׁלֶךָ
וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תִּשְׁמֹר מְאֹד שֶׁאַשְׁתָּךְ תִּלְךָ בְּצַנִּיעוּת
וְתִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת
הַשְּׁנִי, וְהִעַקֵּר תִּתְנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל מְאֹד.

הַמְאַחַל לְךָ שָׁבוּעַ טוֹב

אשכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּצוּהָ י"א אֲדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְסוּד גָּדוֹל בְּחֲנוּךְ שְׁאָסוּר לְצַעֵק וְלְצַרַח עַל הַיְלָדִים וְכוּ', וּמְכַל שְׂכָן לֹא לְלַכֵּת אִתָּם בְּיַד קְשׁוּחָה וְכוּ', כִּי יַפְעֵלוּ בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ וְזֶה מוּבָן לְכָל בַּר דַּעַת.

בְּעֵינֵי הַנְּהַגְתּוֹ שְׁנוּגַע בְּבְרִית וְכוּ', צְרִיכִים לְהַגִּיד לוֹ שְׁאָסוּר לְעִשׂוֹת אֵת זֶה כִּי זֶה יְכוּל לְהִזִּיק לוֹ וְכוּ', (וְזֶה יְכוּלִים לְהַפְחִיד אוֹתוֹ אִם יִגַע בְּזֶה יְכוּל לְקִרּוֹת לוֹ מִשְׁהוֹ שִׁי צְטָרֵךְ נְתוּחַ וְכוּ', לְהַפְחִידוֹ כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה רָגִיל בְּזֶה) עִם כָּל זֹאת כְּדֹאֵי לְבָרֵר מֵאִיפָה הוּא רָאָה אֵת זֶה, אֲבָל גַּם כֵּן בְּאַהֲבָה אֲבָל לֹא בְּיַד קְשׁוּחָה, כִּי עִם יְלָדִים אָסוּר לְלַכֵּת בְּדַרְךְ קְשׁוּחָה כִּי פּוֹעֲלִים בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ, וְלָכֵן תַּעֲשִׂי בְּחֻמָּה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ וּמֵהַיְלָדִים כָּל הַדֵּינִים וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מִשְׁמַחֹת תָּמִיד.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב

אשכט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שֶׁבֶת קָדֵשׁ לְסִדְרַת תְּצוּהַ י"א אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁאֵל תְּרִיב עִם אֲשֶׁתְךָ וְאֵל תַּעֲשֶׂה בַקְּרַת עֲלֶיךָ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהִיא תִהְיֶה אִשָּׁה כְּשֶׁרָה הַעוֹשָׂה רְצוֹן בְּעֲלֶיהָ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

אָסוּר לְהִלְחִיץ אוֹתָהּ כִּי מִסְכָּנָה עוֹבְרַת הַרְבֵּה דְמִיּוֹנוֹת וְכוּ', וְצְרִיכִים לְאֵט לְאֵט לְהוֹצִיא אוֹתָהּ מֵהַדְּמִיּוֹנוֹת.

אֲבָל בְּמָה שְׁבָא בְּצִנִּיעוֹת עַל זֶה תִּקְפִּיד מְאֹד כִּי עַל זֶה אֵין שׁוֹם הַתֵּר וְאֵין שׁוֹם כְּפָרָה וְאֵין שׁוֹם תְּרוּץ.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּךְ גְּמָרָא מְסֻדְרַת "דָּךְ הַיּוֹמִי" וְאַפְלוּ שְׂאֵתָהּ

לא מבין הכל, תגֶרֶס אֶת הַדָּף גְּמָרָא, שְׁזָה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְדָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה שְׁמִירָה גְדוּלָה לְאָדָם, כִּי גִ'מִ'רָא' רֵאשִׁי תְבוֹת מְלֶאכֶי הַשְּׁמִירָה שֶׁהֵם גִּ'בְּרִיאַל מִיכָאֵל רִ'פָּאֵל אִוְרִיאַל.

נָא וְנָא תִתְפַּלֵּל בְּמַנְיֵן דִּיקָא וְתִתְחִיל לְהִיּוֹת אַבְרָךְ רְצִינִי, תְּפָסִיק לַעֲשׂוֹן סִיגְרִיּוֹת שְׁזָה מְבִיא סְרֻטָן לְרֵאוֹת וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל אָף אַחָה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּצַיֵּת אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְכַל שְׁכָן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמְאֲחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב

א.ש.ל.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּצוּהָ י"א אָדָר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד מְאֹד ... נְרוּ יֵאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂאִתָּה עוֹלָה לִישִׁיבָה פְּעַם בְּשָׁבוּעַ וּמְדַבֵּר עִם הַבְּחוּרִים יְרֵאת שְׁמַיִם וְגַם הִלְכוֹת, וְכֵן עִם הַבְּנוֹת, כִּי זֶה הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שֶׁתְּדַבֵּר אִתָּם, כִּי יֵשׁ לָךְ הַשְּׁפָעָה טוֹבָה וְכֹלָם נְהַנִּים מִמֶּה, תִּהְלֶה לְאֵל.

בְּעֵינֵי הַכּוֹלֵל הוֹרָאָה אֲנִי יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁהַכּוֹלֵל הַזֶּה לֹא יִתְבַּטֵּל.

בְּעֵינֵי הַבַּיִת הַכְּנֻסָּת וְכוּ', בְּהִתְחַלָּה חֲשַׁבְתִּי שֶׁיֵּצֵא מִזֶּה טוֹב וְכוּ', אָבֵל אַחַר כֵּךְ שֶׁהִתְחַלַּתִּי לְרֵאוֹת שְׁמֵתְחִילִים לְזוֹלֵל לְגַמְרֵי בְּהִיכַל הַקֹּדֶשׁ קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים וְכוּ', וּמָה גַם מִתְחִילִים לְזוֹלֵל בְּטְבִילַת מְקוּהָ טְבִילַת עֲזָרָא וְדֵי לַחֲכִימָא, אָז הִתְחַלַּתִּי לְרֵאוֹת שֶׁיֵּד הַסְּמָ"ךְ-מ"ם

באמצע, ולכן אני לא רוצה בשום פנים ואפן שילכו למקומות אחרים רק להתפלל בהיכל הקדש, ותבין גם את הנקדה שלי.

חזק ואמץ ביתר שאת ביתר עז כי יש לך כחות הנפש בלתי רגילים, ואני מקנה עכשו להרחיב את הקהלה בהרחבה גדולה מאד, אני רוצה לפתח לשנה הבאה תיכון, ראה איך שאחותך מתיסרת שמה ב"אור חדש" כבר קשה לה ללמד שמה, אזי יש לי תכנית לפתח פה ביבנאל תיכון לבנות הגדולות ואזכה אחר כך לחתן אותן, ועוד אני רוצה לעזור לכולל שיהיה להם שפע כל שבוע, תהלה לאל הקמתי את הבית התבשיל-אהל אברהם שאף אחד לא ילך לישן רעב, ולכן ראה לעזור לי במה שאתה רק יכול, ותאמין לי שאני רוצה את הטוב של אנשי שלומנו, אין לי פה שום כוונה אחרת כלום, והסמך-מ"ם מחכה שיהיה פרודים אצל אנשי שלומנו ואני לא יתן לו לחיות לראות את זה.

אקנה שתבין את נקדתי ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבוע טוב

אשלא

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תצוה י"א אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות העצות לגבי הריון וכו', כדאי לקיים מה שרפנו ז"ל אומר בספר המדות אות הריון וכן לשמר מאד מאד שבכל מוצאי שבת קדש האשה תטל ידים לסעודה עם פת, שזה מקבל מהרבי רבי אלימלך זי"ע שזה מסגל ללדה קלה.

חזק ואמץ מאד ששום דבר בעולם לא יוכל לבלבל אותך,

וְתַחֲיָה בְיַחַד עִם אֲשֶׁתְךָ בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה וּבְהַבְנָה הַרְדִּית וְתֹאחֲבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְתַחֲזְקוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִהְיֶה לָּאֵל יֵשׁ לָנוּ שְׁלֵחַן עֲרוּף וּמָה שְׁכָתוּב בְּשְׁלֵחַן עֲרוּף שְׁמַתָּר מְתָר, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִכָּל אֵלוֹ הַהֲנַהֲגוֹת הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁאַחֲרִים אוֹמְרִים אֲסוּר וְכוּ', מְתָר וְכוּ', לָנוּ יֵשׁ שְׁלֵחַן עֲרוּף אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים עֲצוֹת מֵאַף אֶחָד, וַיְדוּעַ אֲשֶׁר הַחֲזוֹן אִישׁ אָמַר שֶׁהַשְּׁלֵחַן עֲרוּף זֶה הָאוּרִים וְתַמִּים שְׁלָנוּ בְּדוֹר הַזֶּה, וְלִכֵּן הֶעֱקַר לְקַיִם מָה שְׁכָתוּב בְּשְׁלֵחַן עֲרוּף וְזֶה הֶעֱקַר.

חֲזַק וְאַמֵּץ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה וּתְשִׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְךָ, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא יְסוֹד גְּדוֹל בַּיְהוּדוֹת וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא שִׂמַּח תְּמִיד וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב

אשלב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצוּהָ י"א אֲדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינַי חֲנוּךְ הָיָה לִי סֵפֶר גְּדוֹל מְאֹד מְשֻׁנָּם שֶׁדְּבַרְתִּי בְּרַבִּים
בְּעֵינַי חֲנוּךְ וְנִעְשָׂה מְזֵה סֵפֶר עַל חֲנוּךְ, אִךְ אֲנִי צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ אֶת זֶה
אִיפֹה זֶה נִמְצָא, וְכֵן פִּעַם הִתְחַלְתִּי כַּמָּה סְפָרִים עַל חֲנוּךְ וְלֹא זָכִיתִי
לְגַמֵּר אֶת זֶה, כִּי אֲנִי טְרוּד יוֹם וְלַיְלָה וְלַיְלָה יוֹם, כְּאֲשֶׁר הִקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יַעֲיֵד, בְּיָדָאֵי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְכַתֵּב סְפָרִים עַל חֲנוּךְ כִּי
לְצַעֲרָנוּ הָרַב יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַיְלָדִים בְּעֲלֵי מוֹמִים עַל יְדֵי שְׁלֹא
מִקְבָּלִים חֲנוּךְ טוֹב, וְאֲדַרְבָּה עוֹד מְשֻׁפְּלִים אוֹתָם וְשׁוֹבְרִים אוֹתָם.

הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי
מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעִדָּךְ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב

אשלג.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תצוה י"א אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך
שאת מתחזקת, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רק טוב, ונשמע
ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

חזקי ואמצי מאד ותתפללי להקדוש ברוך הוא ואז תראי איך
שהכל יתהפך לטובה כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב תפלה ובפרט
תפלה עם דמעות מתקבלות בשמים, ולכן תהיי חזקה בזה והקדוש
ברוך הוא לא יעזב אותך.

המאחל לך שבוע טוב

אשלד.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תצוה י"א אדר ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך הכלה שלך וכו' היא הראשונה שצריכים לרסן
אותה וכו', כי היא דגמא שלילית לצערי הרב, בודאי אני יעמד על
המשמר בענין הצניעות ואני לא יעזב אותם עם כל זאת את צריכה
להגיד לכלתך שתלך בצניעות ואל תפחד, תראי מה שקרה עם הבת
שלך וכו', ... וכו', ולכן את לא צריכה לפחד להגיד את האמת,
והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון ונשמע
ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבוע טוב

אשלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת תְּצוּהַ י"א אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלֵה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמְךָ בְּיַתֵּר שְׂאֵת בְּיַתֵּר עַז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
וּתְשִׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵיכֶם תִּהְיוּ שְׂמֵחִים וְעַלְיִזִּים וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂבִבִית
יְהִי אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, וְתֵאָהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ תּוֹבִינוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ
וְזֶה יַעֲזֹר לָכֶם בְּכָל הַמּוֹבְנִים.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׂבָעוֹלָם שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּית
בֵּינֵיכֶם וְתוֹבִינוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ.

רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר
קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְעַל יְדֵי אַמּוֹנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ תִּזְכֶּה לְסַבְּלָנוֹת, כַּמּוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי
מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) כִּי עַל יְדֵי אַמּוֹנָה שְׂיִשׁ לְאָדָם אַמּוֹנָה שֶׁהִכֵּל
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אֲזִי הוּא סַבְּלָן וַיֵּשׁ לוֹ כַּח הַגּוֹדֵל וְכַח הַצּוֹמֵחַ, וְהִיא
רְאוּיָה מְאֹד שֶׁתִּלְמַד עֲכָשׁוּ אֶת הַמַּאֲמָר הַנִּפְלָא הַזֶּה וְתֵאָמֵר עַל זֶה אֶת
הַתְּפִלָּה מִלְּקוּטֵי תְּפִלוֹת כִּי בַּמַּאֲמָר הַזֶּה לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן
קנ"ה רַבְּנּוּ ז"ל מְרַבֵּה לְדַבֵּר מִמַּעַלַת אַרְיִכוֹת אִפִּים שֶׁהוּא סַבְּלָנוֹת, וְכֵן
הִיִּיתִי מִיַּעֲץ לָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ שַׁעוֹר בְּ"אוֹצֵר הַסַּבְּלָנוֹת", וְעַל יְדֵי
זֶה יְהִי לָךְ סַבְּלָנוֹת, וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב.

אִתָּה לֹא צָרִיךְ לַעֲנוֹת לְכָל אֶחָד שֶׁמְבַזֶּה אוֹתְךָ שֶׁתֵּק וְתִקְבַּל אֶת
הַכֹּל בְּאַהֲבָה וְאֲזוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחֵל לָךְ שְׂבוּעַ טוֹב

אשלו.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תצוה י"א אדר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך
ובפרט שחלקת קפות, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה לך חלק
להרחיב את הקהלה שלנו והכל יסתדר אצלך על צד הכי טוב, רק
חזק ואמץ ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

נא ונא ראה ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום ותתחיל
כבר מהתחלת השבוע וכך עד סוף השבוע תזכה לסיים שנים מקרא
ואחד תרגום עם פרוש רש"י מפרשת השבוע שזה מסגל לאריכות
ימים ומסגל ליראת שמים ומסגל לפרנסה.

ראה ללמד בכל יום דף גמרא ומי יתן שתלמד בסדרת "דף
היומי" והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון.
המאחל לך שבוע טוב

אשלו.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תצוה י"א אדר ה'תשס"ט
שלום רב אל ... תחיה

אין מלים בפני להודות לך על כל מה שאת עושית עבור בית
התבשיל-אהל אברהם, ובזכות זה יעזר לך הקדוש ברוך הוא שסוף
כל סוף יהיה לך חתן טוב ירא שמים, פי בזה שעושים חסד עם
הזולת הקדוש ברוך הוא מחזיר חסד, ואיזה חסד יכול להיות לבת
ישראל כמו חתן טוב, ולכן תמשיכי לעזור לי בבית התבשיל-אהל
אברהם, והקדוש ברוך הוא ירחיב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד,
רק תהיי חזקה לגנב בכל יום "יום תהלי"ם באפן שכל שבוע תסימי

את כל ספר התהלים, הינו כי ספר התהלים מחלק לשבע חלקים כשבע ימות השבוע ובזכות זה תראי ישועות שהקדוש ברוך הוא יעזר לך שיהיה לך חיים נעימים וטובים.

המאחל לך שבוע טוב

אשלה.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תצוה י"א אדר ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך ממה שעובר עליך מבעלך וכו', לדעתי רק סבלנות ולא לענות לו שום דבר, ואת עושה טוב שאת מחזקת את הילדים שלך, אל תפחדי הם צריכה אמא מלטפת וכו' וזה מה שאת צריכה לעשות, רק ללכת ביד רפה, סוף כל סוף הם הילדים שלך, ואל תבלבלי את עצמך מה שהוא מסית את הילדים נגדך כי זה לא יועיל לו, כי אם את תלכי ביד קלה אז הכל יסתדר על צד הכי טוב.

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שאת מוסרת את נפשך בשביל הבית התבשיל-אהל אברהם ואם היית יודעת איזה נחת רוח את גורמת בשמים היית חזקה בזה מאד מאד, כי נותנים לאכל לרעבים הן נשים ובנות והן גברים ובנים, ותהלה לאל בזכות החסד הזה יעזר לך הקדוש ברוך הוא שתרוי עוד הרבה נחת מכל יוצאי חלציה וילדים שלך יהיו שמורים כי למעלה בשמים מאד מאד חשוב חסד שעושים ולכן תהיי חזקה בזה והקדוש ברוך הוא לא יעזב אותך.

לדעתי הכי טוב שבליל ראשון ובליל שני שיהיה בית התבשיל הינו בליל פורים אחר הצום שיוכלו לאכל שמה אנשי שלומנו וזה מצוה גדולה מאד, אף בליל פורים זאת אומרת מוצאי פורים שיהיה

סְגוּר הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל, כִּי אֲנָשִׁים טְרוּדִים בְּמַצּוֹת הַיּוֹם וְלִכְּנֵן עֲדִיף שְׁבוּיִם שְׁלִישִׁי בְּעָרֵב לֹא יִהְיֶה הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל.

אֲנִי עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים לְתַקֵּן בְּמַעֲוֹן מָה שֶׁרַק יְכוּלִים וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיחִיָּה לָנוּ כְּבָר מְקוּם רָחֵב מִשְׁלָנוּ וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמְּאָחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב

אשֶׁלֶט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּצִוֶּה י"א אָדָר ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאָרֶץ.

אֶתָּה אֵל תִּלְךָ לְשׁוּם מְקוּם לְקַבֵּל בְּרָכוֹת וְכו', וְכו', תֵּשֵׁב בִּיבְנֵאֵל וְתִתְמַיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וְתִקַּח מִשְׁנֵיּוֹת וְתִגְרַס פְּרָק אַחַר פְּרָק וְכֵן תִּקַּח גְּמָרָא וְתִגְרַס דָּף אַחַר דָּף כְּסִדְרָן עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִים אֶת כָּל הַש"ס, שְׁשֵׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה וְגְמָרָא, וּבְזֶה אֶתָּה צְרִיף לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם, הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת לְגַרְסַּ וְהַרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא, וְכֵן תִּקַּח אֶת הַזֶּהָר וְתִגְרַס בְּכָל יוֹם זֶהָר, וְזֶה טוֹב לָךְ לְנִשְׁמָתָךְ.

הַעֲקָר תִּזְכֹּר שֶׁקַּבְלֹתָ מִתְּנָה יְפֵה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָךְ אִשָּׁה מִשְׁפָּלֶת תְּרָאָה לְכַבְדָּהּ וְלִיקָרָהּ מְאֹד וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיֶּיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה שְׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ וְשִׁיחִיָּה לָךְ טוֹב בְּחַיֶּיךָ.

הַעֲקָר תִּשְׁמַר מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בַּבַּיִת שֶׁלָּךְ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

נָא וְנָא תְהִיָּה תְמִיד שְׂמִיחַ וּתְשֻׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה ו'). אֲשֶׁה בְּעֵלָה מְשֻׂמָּחָה וְלִכְן תְּשֻׂמָּחָה תְּמִיד
תִּקְנָה לָּהּ מִתְּנוּת, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

המאחל לך שבוע טוב

אשמ.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שְׁבֵת קָדֵשׁ לְסֹדֵר תְּצוּהַ י"א אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֵלְקֶךָ שְׂאֲשֶׁתְּךָ בְּשֵׁלָה לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל-אֵהָל
אֲבָרְהֶם וּמַחֲיִים בְּזֶה אֲנָשִׁים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד יִהְיֶה
לְכֶם חֵלֶק בְּזֶה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמִיחַ שְׂלִקְחָתְךָ קַפּוֹת לְחֵלֶק בֵּין קְרוֹבֵי מִשְׁפַּחְתְּךָ,
כִּי עַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְהִרְחִיב אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּהִיָּה בְּשֻׂמְחָה וּתְשֻׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ
כִּי צְרִיכִים תְּמִיד לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה וְהַשְׂמָחָה הוּא יְסוֹד גְּדוֹל בִּיְהוּדוֹת,
וְאֲשֶׁרֶי מִי שֶׁשְּׂמִיחַ וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְגַרְסַּהּ הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת שְׂזָה יִטְהַר אוֹתְךָ מִכָּל
מִינֵי חֲלָדָה וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים, הַעֲקֹר תְּהִיָּה חִזֵּק בְּאַמוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ לִידַע לְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאֲשֶׁרֶי מִי שֶׁמְחַדִּיר בְּעִצְמוֹ יְדִיעוֹת
אֵלוֹ וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

המאחל לך שבוע טוב

אשׁמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שְׁבֵת קִדְשׁ לְסֹדֵר תְּצוּהָ י"א אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה וְהַנְּחַת רוּחַ שְׂאֵתָה
גּוֹרֵם לִי בְּזֶה שְׂאֵתָה מִפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל וְכֵן אַתָּה זוֹכֶה לְהֵבִיא
צָרְכֵי מְאֹכֵל עֲבוּר בֵּית הַתְּבַשִּׁיל-אֶהֱל אֲבָרְהֵם, כִּי סוּף כָּל סוּף כְּשֶׁאָדָם
פָּגַם וְעָשָׂה לְעִצְמוֹ נֶזֶק וְכוּ' וְכוּ', עָלְיוּ לְתַקֵּן בְּזֶה שְׂיִתֵּן לְאַחֵרִים אֶכֶל
לְאָכֵל, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַחֲזִיק מִעֲמֵד וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב

אשׁמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שְׁבֵת קִדְשׁ לְסֹדֵר תְּצוּהָ י"א אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהֵיוֹת תְּמִיד שְׂמֵחַ וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ כִּי כֹף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה ו) אֵשָׂה בַעֲלָה מְשֻׁמָּחָה, רַק תִּשְׁמַר שְׂלֵא תָרִיב
אֶתָּה, תִּקְנֶה לָּהּ מִתְּנוּת וְתִכְבְּדָהּ וְתִיקְרָהּ מֵאֵד מֵאֵד.

רְאֵה לְהֵתְפַלֵּל אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא שְׁחָרִית מִנְחָה
עֶרְבִית, וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ עֲבוּר זֶה וּבִזְכוּת זֶה לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

חֲזַק וְאַמֵּץ מֵאֵד לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל אַחֵרִים וְסוּף
כָּל סוּף יִהְיֶה לָךְ בֵּית מִשְׁלָךְ, הַעֲקָר לֹא לִפְלֵ בְּדַעַתְךָ כִּלְל, כִּי כָּל מָה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כְּדִי לְקַרְבְּךָ אֵלְיוּ יִתְבָּרַךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר,
וְלָכֵן תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב

אשמג.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תצוה י"א אדר ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תדאגי הקדוש ברוך הוא יתן לך ילדים, ועוד תראי הרבה נחת ושמחה בתוך הבית, אל תכנסי בלחץ כי גדול אדונינו ורב להושיע והקדוש ברוך הוא יעזר לך שיהיה לך ילדים, רק לא להפגס בלחץ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שתפקדי בזרע של קימא.

המאחל לך שבוע טוב

אשמד.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר תצוה י"א אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי אנחנו מתחילים לעסק בענין ועד הישיבות שיהיה פטור לבחורים.

הייתי מציע לך שתקנה לעצמך חליפה חסידית, כי סוף כל סוף אתה ראש ישיבה שלהם, ואתה צריך להיות דגמא חיה אליהם, כי אני רוצה בחורים חסידים דיקא, ותהלה לאל הראיתי הרבה, ולכן תתחזק ביתר שאת ביתר עז והקדוש ברוך הוא לא יעזב אותך.

בענין אשתך וכו', זכר תזכר מה שדברנו כמה שעות בלילה וחזקתי אותך מאד מאד שתהיה חזק ואמיץ בדבר זה להיות סבילן

וְלֵהִיּוֹת סִבְלָן וְלֵהִיּוֹת סִבְלָן וְכוּ', וְרוֹק כֶּף תַּצְלִיחַ, וְלֹא כֹל דְּבָר
 אֶתָּה צָרִיף לְהַסְתַּכֵּל וְכוּ', וְאֲנִי מְקוּהָ שְׁעֵדִין כֹּל הַדְּבוּרִים שְׁדַבְּרָנוּ הֵם
 חֻקּוּקִים בְּתוֹךְ לְבָרְךָ כִּי הֵם יְסוּדוֹת חֻזְקִים בְּעֵינֵי שְׁלוֹם בֵּית, וּבִפְרֹט
 בְּנִשְׁוֹאִין שְׁנִיִּים, אֶתָּה צָרִיף לְהַגִּיד לְעֶצְמְךָ זֶהוּ זֶה! אֶתָּה לֹא מִתְגַּרֵּשׁ
 יוֹתֵר, עֲבַרְתָּ כְּבָר אֶת הַשְּׁלֵב הַזֶּה אֶתָּה לֹא צָרִיף אֶת זֶה עוֹד פַּעַם וְכוּ'
 וְכוּ', יֵשׁ לָךְ עֶכְשָׁו אִשָּׁה יִקְרָה יֵשׁ לָהּ רַק בֵּן מֵהַנִּשְׁוֹאִין הַקּוֹדְמִים
 אֶתָּה צָרִיף לְהַתְמוּדָד עִם זֶה וְכוּ', כִּי גַם הַבֵּן שֶׁלָּךְ שִׁישׁ לָךְ מֵהַנִּשְׁוֹאִין
 הַקּוֹדְמִים תִּרְאֶה מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן תִּהְיֶה סִבְלָן וְלֹא
 צָרִיכִים לְעֵנוֹת עַל כָּל דְּבָר וְכוּ', וְלֹא צָרִיכִים לְרֹאוֹת כֹּל דְּבָר וְכוּ',
 כְּדִי שְׁלֹא תִגִיעַ עוֹד פַּעַם לְכַעַס וְלֹא תִגִיעַ לְלַחֲצִים שְׁיִקְרָה מָה שְׁקָרָה
 עַד עֶכְשָׁו.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ שְׁהַדְּבוּרִים שְׁדַבְּרָתִי עִם שְׁנֵיכֶם כְּמָה וְכְמָה
 שְׁעוֹת עֵדִין לֹא נִמְחַק מִזְכוּרֹנְךָ וְתִרְאֶה לְרַעְנָן אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּכֹל
 פַּעַם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלוּיָן.

הַמֵּאחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב

אשמה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצָאֵי שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר תַּצְוֶה י"א אָדָר ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמֵאֵד מְאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ,
 אֵיךְ שְׁאַתָּה מְחֻזַּק אֶת עֶצְמְךָ, וְאַמְרָתִי לָךְ אִם אֶתָּה לֹא תִנְדָּב לִי אֲז
 אֲנִי יִכְתֹּב לָךְ מִכְתָּב כְּמַעַט כָּל יוֹם, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד עֶסוּק אֵין לִי
 רַגַע בְּשִׁבְלִי עֶצְמִי, וְגַם אֲנִי צָרִיף לְלַמֵּד וְלְהַתְפַּלֵּל וּלְקַיֵּם אֶת הַמְצוּוֹת,
 עִם כָּל זֹאת אֲרָאֶה לְחֻזַּק אוֹתָךְ תָּמִיד, כִּי אֶתָּה לֹא יוֹדַע אֶת הַכַּחְוֹת
 שֶׁלָּךְ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל הַקְּמָנוּ יִשִּׁיבָה מִכָּלוּם, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּחֲדִיר
 בְּבַחְוִרִים חִסְדוֹת וְיִרְאֵת שְׁמִים כְּמוֹ שְׁלִמְדָתָּ בְּסִפְרֵי חִסְדוֹת וּבִפְרֹט
 עַל פִּי דְרָךְ רַבְנוּ ז"ל, וְנִזְכָּה לְחַתֵּן אֶת כָּלָם, רַק תִּקְפִּיד מְאֹד עַל הַנְּקִיוֹת

שִׁיחָה לָהֶם פְּנִימִיָּה נְקִיָּה, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה, כִּי הַבְּנִיָּן הַזֶּה עָלָה לִי דָם, דְּמִים תְּרַתִּי מִשְׁמַע, וְלִכֵּן שִׁיחָה נְקִי בַּפְּנִים וּבְחוּץ וְכָל הַיּוֹם שִׁיחָה סְגוּר שְׁלֵא יִסְתַּכְּבוּ שָׁמָּה בַּחוּרִים, כְּמוֹ שֶׁהֲרִאִיתִי לָךְ שִׁיחָה שָׁמָּה אֵיזָה אַבְרֹךְ וְכוּ' שֶׁסֶתֶם הִסְתַּכְּבַּ שָׁמָּה שֶׁהוּא בְּכָלֵל לֹא מִהֲקַהֲלָה וְהוּא בָּא מִבְּחוּץ וְכוּ', אֲנִי לֹא רוֹצֵה שִׁיחָה מְקוֹם לְאַרְחִי פְּרָחִי וְכוּ' וְכוּ'.

תְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ כָּבֹד לַבְּחוּרִים אֲכַל מְסֻדָּר וְהַכֵּל נְקִי וּמְסֻדָּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, וְרִצִּיתִי שֶׁכֵּן יִהְיֶה בִּישִׁיבָה, תְּהִלָּה לְאֵל הַתְּקִינוֹ מַעְגָּל סְגוּר וְאֲנִי רוֹאֶה עַכְשָׁו מֶה קוֹרָה בִּישִׁיבָה, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, הָעֵקֶר תַּחֲזִיק מַעְמָד וְתִהְיֶה בְּשִׁמְחָה כִּי הַשְּׂמִחָה מְבַטֵּל אֶת תְּאַוַּת נְאוּף לְגַמְרִי, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ יוֹ"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן קס"ט) כְּשֶׁאָדָם תָּמִיד שְׂמַח הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ שְׁלֵא יִפֹּל בַּפְּגָם הַבְּרִית.

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה עַכְשָׁו מְבַצֵּעַ שֶׁל שְׂמִחָה שִׁיחָה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִחָה בַּתּוֹךְ הִישִׁיבָה, וְתַבְטִיחַ לְכֹלֶם שְׂכֹלֶם יַתְחַתְּנוּ, כִּךְ תִּגִּיד לָהֶם בְּשִׂמְי, רַק שִׁיחָזִיקוּ מַעְמָד וְהָעֵקֶר שְׁלֵא יִהְיוּ בַּרְרָנִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב

אִשְׁמוֹ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדָּר כִּי תִשָּׂא י"ב אָדָר ה'תַּשְׁס"ט
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂכָל מְכַתֵּב שְׁאֲנִי כּוֹתֵב לָךְ תַּחֲבִיאִי אֶת זֶה בְּקִלְסֹר, כִּי זֶה מְכַתֵּב אִישִׁי שְׁאֲנִי כּוֹתֵב אֵלֶיךָ, וְאִךְ שָׁגַם לֹאֶשָׁה אַחֲרַת יֵשׁ אוֹתוֹ מְכַתֵּב, אֲבָל תְּבִינִי שְׁאֲנִי מְכוּן רַק אֵלֶיךָ, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ

רק אותה, תתחזקי במדת הצניעות הן בדבור והן בלבוש וכו', וכי, ומאד מאד כואב לי שלאחרונה כמה נשים צעירות התחילו לגדל את הצפרנים ולצבצב את זה וכו' וכו' כמו גויות טמאות וכו' שזה געל נפש מלבד שזה חציצה בעת הטבילה, ונמצא שלא טבלה רחמנא לישזבן, והכשילה את בעלה עם כרת, ועל זה בא ענש גדול, ולכן אני מאד מבקש אותך אל הסתכלי על נשים אחרות, אדרבה תמחי על מי שהולכת עם צפרנים גדולות וצבועות וכו', ואני מאד מאד מקפיד על זה, וכן תראי שלא יראו את שערות ראשך בחוץ כלל, כל מי שרוצה ללכת עם פאה יכולה ללכת יש על מי לסמך, אבל בלבד שלא יראו את השערות שלך רק בשביל זה התירו ללכת עם פאה שתכסה לגמרי את השערות, ולא כמו נשים שרואות את השערות שלהם בחוץ וכו', אם כן מה פעלו עם פאה? ומכל שכן אלו שהולכות רק עם מטפחת בודאי צריכים לשמר שלא תגלה השער וכו', ועל שערות הקפידו בזהר מאד מאד.

גם בלבוש צריכים מאד להקפיד לא ללכת עם בגדים צמודים עד שיכולים לספר כל איבר וכו', שזה געל נפש וכו', ולא ללכת עם שסעים על החצאית וכו'.

עכשו בפורים קבלו עם ישראל את התורה מאהבה, ולכן הגיע הזמן שהקהלה שלנו תהיה קהלה עם בנות יראות שמים, ואני רוצה עכשו לעזור לכל נשות אנ"ש כמה שהם רק רוצות, הן עבודה וכו', והן חסד וכו', שהקהלה שלנו שהיא חממה של אמונה בנויה רק על חסד שאחת תעזור לשניה, וזה עקר היפי של הקהלה שלנו, ואוי ואבוי אם אחת תסית נגד הקהלה אין לה מה לעשות פה, אני לא מעניין במחלקת ובמריבות וכו' וכו', מספיק שאנחנו סובלים מהסמ"ך-מ"ם הרשע ימח שמו, אני לא צריך מחלקת מבפנים זה אני לא יכול לסבל בשום פנים ואפן.

הרגע שמתחזקים באמונה פשוטה בו תברך ויודעים שהכל ממנו יתברך אזי נתבטל כל הקנאה והשנאה וכו' וכו' וזה הסוד

של פורים לאהב אחד את השני ומשלח מנות איש לרעהו ומתנות לאבנים, להתחבר אחת עם השניה, כמו שאמרה אסתר למרדכי "לך כנוס את כל היהודים", כי כל ענין פורים זה רק אהבה ואחדות לאחד את נשמות ישראל, ורק על זה נבנה הקהלה שלנו, ומי שלא יכולה להחזיק בתקנון הזה לא לריב עם הזולת שתעזב את הקהלה שלנו וכו', אני מאד מבקש אותך תתחזקי להיות בשמחה ותכבדי את בעלך ותשתדלי שבבית יהיה אוירה של שמחה, ושמחת פורים תמשך על כל השנה.

המאחל לך פורים שמח

אשמז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תשא י"ב אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל היקר לי מאד נרו יאיר תלמיד דמשק אליעזר

הנה נכנס חג הפורים שאז יכולים לפעל אצל הקדוש ברוך הוא כל מה שצריכים, ולכן תהיה חכם ואל תשתולל, מספיק לשתות שתים או שלש כוסות יין וזה הכל, ובשום פנים ואפן לא לשתות ערק, כי חבל לפספס את היום הקדוש הזה שיכולים לפעל אצל הקדוש ברוך הוא כל מה שרק רוצים.

שמר מאד לא לגע בנפצים וכו' קפצונים וכו' שזה פשוט מסכן מאד מאד, כי כבר עכשו היה כמה תאונות אחד אבד חמש אצבעות ואחד עין ואחד נכוה קשה, ולכן למה אתה צריך להתעסק עם זבל כזה שהוא מסכן.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתקבל על עצמך בכל יום לגרס ח"י פרקים משניות שזה דבר גדול מאד, ואף שזה בא לך קשה תראה להתאמץ ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות, ואתה יכול

לחלק את זה לשלש חלקים, שש פרקים לפני הצהרים שש פרקים אחר הצהרים ושש פרקים בערב, וככה לא תרגיש אפלו שגרסת ח"י פרקים משניות, וזה הורג את היצר הרע.

העקר תשמר את עצמך מחברים רעים שמנבלים את פיהם וכו', כי בקלות הם יכולים להוריד אותך לבאר שחת לעמקי עמקים ושואל תחתית ומתחתיו וכו' וכו', כי אוי ואבוי אם החבר מתחיל לקצץ את הפאות וכו' ממנו תברח כמו שבורחים מאש, ואני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתהיה ירא שמים אמתי, ותעשה התחלה חדשה, ותכבד את האבא והאמא כי כבוד אב ואם היא המצוה הכי חמורה והקדוש ברוך הוא מאד מקפיד על זה.

מאד מאד אני מבקש אותך שלא תעשן שום סיגריות, קדם רבנו ז"ל אסר את זה עלינו מאד, בשביל זה בעצמו כבר צריכים לא לנגע בסיגריות, ומלבד זאת הרופאים אומרים פתוח שזה מביא סרטן על הראות וכו', ואף שרואים אנשים מעשנים סיגריות ולא מפחדים וכו' וכו' אוי ואבוי למי שזה נתפס על הראות ואז כבר הכל אבודה, אקוו שתעשה את רצוני שלא תגע בסיגריות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

המאחל לך פורים שמח

אשמה

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תשא י"ב אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי על שמחתך ועל ישועתך שעשה עמך הקדוש ברוך הוא בהלדת בנה ובפרט שנתת לו שם על הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע, אל תשכח שאתה נכד

מִמֶּנּוּ, אֶצֶל צְדִיקִים הָיָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב נֶכְדָּ שֶׁל רַבְּנֵי הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתָּךְ, רְפוּאָת הַנְּפֹשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַשֵּׁם שֶׁל חֲמוּתָךְ הִיא עֵטִיל (אִין שֵׁם כְּזֶה אֶטֶל) וְלִכֵּן בְּתַפְלָה צְרִיכִים לְהִזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם שֶׁנִּתְּנָנוּ לָהּ בְּעַת הַהוֹלָדָה עֵטִיל, אִף שֶׁעַכְשָׁו קוֹרִין אוֹתָהּ אֶסְתֵּר, תְּמִיד קוֹרִין עַל שֵׁם שֶׁנִּתְּנָנוּ בְּעַת הַלְדָּה.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲשַׁמְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא י"ג אָדָר (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשס"ט
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי עַל כָּל הַצָּעֵר וְהַעֲגַמַּת נַפְשִׁי שְׂאֵת סוּבְלַת וְכוּ' וְכוּ', יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַּפְּטֵרִי כְּכֹר מֵהַצָּרוֹת פְּעַם וּלְתַמִּיד, הַעֲקֹר מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה הִיא לְחֲזוֹק אֶת הַיְלָדִים וּלְבִנּוֹת לָהֶם אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמִי, אֶת עֲשֵׂי אֶת שְׁלָךְ, וְאֵל תַּחֲשָׁבֵי מֵה שֶׁהַיְלָדִים חוֹשְׁבִים וְכוּ' וְכוּ', הַיְלָדִים צְרִיכִים אִמָּא חֲזָקָה.

שׁוֹב פְּעַם וְשׁוֹב פְּעַם אֲנִי מְאֹד מוֹדָה לָךְ עַל זֶה שְׂאֵת עוֹזֶרֶת לִי לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעַל חֲשָׁקִי וְרִצּוֹנִי, לְתַת לְכָל אָדָם שְׂבָא לְאָכֵל, כִּי אֲנִי צְרִיךְ הַרְבֵּה זְכוּיוֹת בְּשָׁמַיִם, וְאִין עוֹד זְכוּת כְּמוֹ לְתַת לְבִנֵּי אָדָם לְאָכֵל, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב.

הַיּוֹם צְרִיכִים לְרְאוֹת שִׁיְהִיָּה פְּתוּחַ הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל רַק שְׁעָתִים,

מִקֶּדֶם מְאֹד כְּדֵי שְׂיֻכְלוּ לְשַׁבֵּר אֶת הַצּוּם בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל אַחַר קְרִיאַת הַמְּגִלָּה.

רְצִיטֵי מְאֹד לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁבִבֵית הַתְּבַשִּׁיל לֹא יִמָּצֵא וְלֹא יֵרָאֶה בְּנוֹת מְקַלְקְלוֹת, כְּגוֹן ... ,... , אוֹ חֲלוּנֵיּוֹת וְכוּ', כִּי זֶה מָה שֶׁחֲסַר לָנוּ עוֹד שְׂיָבֵא בְּתוֹךְ תּוֹכְנוּ וְלִקְלֵקֵל אֶת הַבְּנוֹת שֶׁלָּנוּ, וּבְכֻלָּל אֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה שְׂמָה תְּמֵהוּנִים וְכוּ', כִּי הַמְּקוֹם יוֹתֵר מְדֵי קְדוּשׁ שְׂאֲתָן לְכָל אֲרָחֵי פְּרָחֵי לוֹקְחֵי סְמִים וְכוּ' וְכוּ', שְׂיִסְתַּכְּבוּ בֵּינֵינוּ, אֲנִי מְאֹד מִקְפִּיד עַל זֶה.

חֲזָקִי וְאִמְצֵי מְאֹד, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לִי שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֵא הַטוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ פּוֹרִים שְׂמַח

אֲשׁנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא י"ג אָדָר (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תּשׁס"ט

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין לְתֵאֵר וּלְשַׁעַר זְכוּתָךְ בְּשָׂמִים שְׂאֲתָה עוֹזֵר לִי לְהֶאֱכִיל אֶת כָּל הָרַעֲבִים, הַיּוֹם אֲנִי רוֹצֵה שָׁרֵק יִהְיֶה שְׂעֵתִים פְּתוּחַ הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל, תִּכְף וּמִיד אַחַר קְרִיאַת הַמְּגִלָּה שְׂיֻכְלוּ לְשַׁבֵּר אֶת הַצּוּם בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל כָּלֵל אֲנִשִּׁי שְׁלוּמְנוּ, אַחַר כֵּךְ אֲתָה יְכוּל כְּבָר לְסַגֵּר, כִּי בְּפוֹרִים בְּלִילָה לֹא יִהְיֶה בֵּית הַתְּבַשִּׁיל כִּי כָּלֵם עֲסוּקִים בְּמַצּוֹת הַיּוֹם.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ בֵּיתֵךְ שְׂאֲתָ וְיִתֵּר עַז וְשׁוּם דְּכָר בְּעוֹלָם לֹא יִכָּל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ וְזָכֹר אֲשֶׁר גְּדוּל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמְּאַחַל לָךְ פּוֹרִים שְׂמַח

אשנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא י"ג אָדָר (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֶל גְּרוּ יְאִיר

הָאֲמַת אָגִיד לָךְ שֶׁמֶצַד אַחַד אֲנִי מְאֹד מִתְבַּיֵּשׁ לִכְתֹּב לָךְ, כִּי חֲשַׁבְתִּי שֶׁכְּבֹר עֵבֶר הַזְּמַן הַזֶּה שָׁאֲנִי יִצְטָרֵךְ לִפְנוֹת אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְכו', אָבֵל מֶצַד שְׁנֵי אֲנִי מִכְרַח לִכְתֹּב לָךְ שֶׁמֶאֱד מְאֹד נִגַּע בְּלִבִּי שָׂאָה שְׁלֵא בְקִשְׁתִּי מִמֶּךָ, רַק הוֹדִיעוּ לָךְ אֶת הַצָּרָה צְרוּרָה שֶׁנִּפְלַע עָלַי וְכו', וְכו', כְּבֹר הֵייתָ הָרֵאשׁוֹן שֶׁרִשַׁמְתָּ אֶת עֲצֻמְךָ לְבוֹא לְעֶזְרָתִי, אֲשֶׁר בְּאֲמַת הַעֶזְרָה הַזֹּאת לְכָלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִכֵּן בְּאֲתִי לְהוֹדוֹת לָךְ מִעֲמֻקֵּי לִבִּי, עַל הַהִכְנָה וְעַל הַפֶּרֶת הַטוֹב שֶׁיֵּשׁ לָךְ, וְזֶה מְאֹד מְרַגֵּשׁ אוֹתִי, כִּי אֲנִי כֹל כֶּךָ מְסוּבָב בְּצָרוֹת צְרוּרוֹת שֶׁרַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ, וְהֵנָּה אֲנִי רוֹאֶה שֶׁעֲדִין יֵשׁ אָדָם אַחַד שֶׁמְרַגֵּשׁ וּמִשְׁתַּתֵּף בְּצָרוֹתַי.

הַעֲנִין הוּא שֶׁהֲרֻשְׁעִים וּבְרֵאשֵׁם הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשִׂים כֹּל מִיְנֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְאֶחָד אֶת יִבְנָאֵל עִם שְׂאָר הַמוֹשְׁבוֹת, כִּי הֵם לֹא יִכּוּלִים לְבַלֵּעַ אֶת הַמִּפְלָה שֶׁהִיָּה לָהֶם שֶׁהִצְלַחְנוּ בְּבַחֲרֵינוּת, וַיִּצָּא לָנוּ אַרְבַּע מְנַדְטִים, וְלְרֻשְׁעִים יֵשׁ סֵךְ הַכֹּל שְׁתֵּי מְנַדְטִים, אֲשֶׁר חֲשָׁבוּ שֶׁיִבְנָאֵל זֶה שֶׁל הַסַּבְתָּא שֶׁלָּהֶם, וְהֵנָּה מִתּוֹדֵעַ לָהֶם שֶׁיִבְנָאֵל זֶה גַם כֵּן חֶלֶק מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְזֶה שֶׁיֵּךְ לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְהֵם לֹא הִבְעֵלִי בְּתֵים הַיְחִידִים, אֲךָ הָיִיתָ שֶׁיֵּשׁ לָהֶם קִשְׁרִים וְכו', אֲזִי מִשְׂרַד הַפְּנִים הַזֶּהִיר אֶת רֵאשׁ הַמוֹעֵצָה שֶׁאֵם הוּא לֹא יִגְבֶּה אֶת הַמְּסִים, אֲזִי יִצְטָרְכוּ לְאֶחָד אֶת יִבְנָאֵל וְכו', וְלִכֵּן הוּא הָיָה צְרִיךְ וּמִכְרַח לְמִסֵּר אֶת גְּבִית הַמְּסִים וְאַרְנוֹנוֹת לְחִבְרַת גְּבִיָּה פַחֵק, וְאִיךְ שֶׁרַק הַסֵּתְפָלוּ מְצָאוּ שֶׁאֲנַחְנוּ חִיבִים קְרוֹב לְחִצֵּי מִלִּיּוֹן ש"ח, רַק עַל הַמִּכְנָה שֶׁל הַמַּקוּהָ שֶׁל הַנְּשִׁים, צְרִיכִים לְשֵׁלֵם מְאֹה וְשִׁבְעִים אֶלְף ש"ח, וְלִמְעַלָּה עַל הַמְּעוֹן שְׁלִשִׁים אֶלְף ש"ח, וְזֶה כְּבֹר כּוֹלֵל כֹּל מִיְנֵי מְסִים וְאַרְנוֹנוֹת, וְכִמוּ כֵן עַל הָאוֹלָם וְכו' וְכו', עַד שֶׁיִּצָּא קְרוֹב לְחִצֵּי מִלִּיּוֹן ש"ח, וְאֲנִי צוֹעֵק רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְאִיפָה נִקַּח אֶת הַסְּכוּם הַעֲנֻקִי הַזֶּה? הָאֵם בְּנִיתִי אֶת כֹּל זֶה בְּשִׁבְלִי? בְּשִׁבְלִי הַיְלָדִים שְׁלִי? בְּשִׁבְלִי הַנְּכָדִים

שְׁלִי? בְּשָׂבִיל הַנִּינִים שְׁלִי? הֲלֹא מִסְרַתִּי אֶת נַפְשִׁי רַק בְּשָׂבִיל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ שִׁיְהִיָּה לָהֶם רַק טוֹב וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד לְהַרְחִיב אֶת הַקְּהֵלָה בֵּיתֵךְ שְׂאֵת בֵּיתֵךְ עֲזֹ, עִם כָּל זֹאת כְּפִי הַחֶק מְכַרְחִים לְשֵׁלֶם אֶת זֶה, וְעַתָּה אָנֹה אֲנִי בֵּא? וְאֵת זֶה נִתְגַּלָּה לִי רַק הַיּוֹם, וּכְבָר יֵצֵא לְחוּץ וְכוּ', וְאֵתָה הָרֵאשׁוֹן שֶׁהַתְּחִבְרָתָ לְהִיּוֹת מֵהַנְּחָשׁוּנִים לְהַתְּחַבֵּר אֶל מִבְּצַע אֶלְךָ, שְׁכָל אַחַד יִתֵּן אֶלְךָ ש"ח וְכָכָה אֲנִי יוֹכֵל לְמַחֵק אֶת כָּל הַחֻבּוֹת שְׁרוּבְצִים עַל הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְרַגֵּשׁ מֵהַמְּסִירוֹת נַפְשׁ שְׁלִי, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְכִיר לְךָ טוֹבָה, וּבְזָכוֹת זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַח אוֹתְךָ בְּפוֹרִים שְׁמַח, וְיִהְיֶה לְךָ כָּל הַשָּׁנָה רַק שְׂמֵחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְהַגִּיעַ אֶף פֶּעַם לְטוֹבוֹת מְבִנֵי אָדָם, וּבִוְדָאֵי אֲשֶׁא אֶת הַשֵּׁם שְׁלֵךְ אֶצְלִי כָּל יוֹם הַפוֹרִים הַזֶּה, לְהַתְּפַלֵּל בְּעֵדְךָ וּבְעֵד כָּל בְּנֵי בֵּיתֵךְ, תְּשׁוּאָת חַן לְךָ עַל זֶה.

הַמֵּאחַל לְךָ פּוֹרִים שְׁמַח

אֲשׁוּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא י"ג אָדָר (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל גֵּרֵי יִאִיר

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עֲזֹ לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, רְאֵה מָה שְׁעוֹבֵר עָלַי עַכְשָׁו צָרָה שְׁלֹא חָלַמְתִּי עָלֶיךָ וְכוּ', וְאֲנִי מֵתְפַלֵּל וּמֵתְחַנֵּן לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיַחֲוֶס וְיִרְחַם עָלַי, שְׂאֲזַכֶּה לְצִאָת מֵהַצָּרָה הַזֹּאת כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה צָרָה שֶׁל כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ, וְלִכֵּן רְצִיתִי מֵאֵד שְׁתַּעֲזֹר לִי, שְׁתִּתְחַבֵּר עִם מִבְּצַע הָאֶלְךָ, שְׁלַקְחוּ עַל עֲצָמִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ הָעֲנִיִּים וְהָאֲבִיוֹנִים לְעֹזֵר לִי.

הָעֲנִין הוּא שֶׁהֲרָשְׁעִים וּבִרְאָשֵׁם הַסְּמ"ך-מ"ם עוֹשִׂים כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְאַחַד אֶת יְבִנְאֵל עִם שְׂאָר הַמוֹשְׁבוֹת, כִּי הֵם לֹא יוֹכֵלִים לְבַלַּע אֶת הַמִּפְלָה שֶׁהִיא לָהֶם שֶׁהִצְלַחְנוּ בְּבַחֲרִירוֹת, וְיֵצֵא לָנוּ אֲרַבַּע מִנְדָּטִים, וְלְרָשָׁעִים יֵשׁ סֵךְ הַכֵּל שְׁתֵּי מִנְדָּטִים, אֲשֶׁר חָשְׁבוּ

שְׂיִבְנָאֵל זֶה שֶׁל הַסְּבִתָּא שְׁלָהֶם, וְהִנֵּה מִתְּוֹדַע לָהֶם שְׂיִבְנָאֵל זֶה גַּם כֵּן חֶלֶק מֵאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל וְזֶה שִׁיף לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְהֵם לֹא הַבְּעִלִי בְּתֵימֵי הַיְחִידִים, אֲךָ הַיּוֹת שֵׁישׁ לָהֶם קִשְׁרִים וְכוּ', אֲזִי מִשְׂרַד הַפְּנִים הַזֶּהִיר אֶת רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה שְׂאֵם הוּא לֹא יִגְבֶּה אֶת הַמְּסִים, אֲזִי יִצְטָרְכוּ לְאַחַד אֶת יִבְנָאֵל וְכוּ', וְלִכֵּן הוּא הִיָּה צְרִיף וּמְכָרַח לְמִסַּר אֶת גְּבִית הַמְּסִים וְאַרְנוֹנוֹת לְחִבְרַת גְּבִיָּה כַּחֲק, וְאִיף שָׂרַק הַסְּתַכְּלוּ מִצְאוּ שְׂאַנְחָנוּ חִיבִים קְרוֹב לְחִצֵי מִלִּיּוֹן ש"ח, מְסִים וְאַרְנוֹנָה וְכוּ' וְכוּ', רַק הַמְּבִנָּה שֶׁל הַמְּקוּהָ שֶׁל הַנְּשִׁים, צְרִיכִים לְשֵׁלֵם עַל זֶה מְאֹה וְשִׁבְעִים אֶלֶף ש"ח, וְלִמְעַלָּה עַל הַמְּעוֹן שְׁלֹשִׁים אֶלֶף ש"ח, וְזֶה כְּבָר כּוֹלֵל כָּל מִינֵי מְסִים וְאַרְנוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכִמוֹ כֵּן עַל הָאוּלָם וְכוּ' וְכוּ', עַד שִׁיּוּצָא קְרוֹב לְחִצֵי מִלִּיּוֹן ש"ח, וְאַנִּי צוֹעֵק רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מְאַיְפָה נִקַּח אֶת הַסְּכּוּם הָעֲנֻקִי הַזֶּה? הֲאֵם בְּנִיתִי אֶת כָּל זֶה בְּשִׁבְלִי? בְּשִׁבְלֵי הַיְלָדִים שְׁלִי? בְּשִׁבְלֵי הַנְּכָדִים שְׁלִי? בְּשִׁבְלֵי הַנִּינִים שְׁלִי? הֲלֹא מְסִרְתִּי אֶת נַפְשִׁי רַק בְּשִׁבְלֵי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ שִׁיְהִיָּה לָהֶם רַק טוֹב וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד לְהִרְחִיב אֶת הַקְּהֵלָה בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹ, עִם כָּל זֹאת כְּפִי הַחֲק מְכָרְחִים לְשֵׁלֵם אֶת זֶה, וְעֵתָה אֲנִי בָּא? וְאֵת זֶה נִתְּגַלָּה לִי רַק הַיּוֹם, וְכִבְּר יִצְא לְחוּץ וְכוּ', וְלִכֵּן לְקַחוּ עַל עֲצָמָם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים לִי מְאֹד, שְׁכָל אֶחָד יִנְדֹּב אֶלֶף ש"ח, (אִפְלוּ בְּתִשְׁלוּמִים) כְּכֹה שְׁנוּכַל לְשֵׁלֵם אֶת כָּל הַחֹב כִּי כֶּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ אַגְדָּה) אֵין עֲנִיּוֹת בְּצַבּוֹר, וּבּוֹדָאֵי בְּזִכּוֹת זֶה לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאַזְכֶּה לְהִרְחִיב אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל-אֶהֱל אֲבָרְהֶם, לְרוּחַת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְכֵן לְקַחַת תַּחַת חֲסוּתִי אֶת הַפּוֹלֵל הוֹרְאָה, וְכֵן אֲנִי רוֹצֵה לְבָנוֹת לְקִרְאָת שְׁנֵה הַבָּאָה תִּיכּוֹן לְבָנוֹת הַגְּדוֹלוֹת, וְלְקַחַת אֶת זֶה תַּחַת חֲסוּתִי הָאִישִׁית, וְעַל כָּלֵם אֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאַזְכֶּה כְּבָר לְבָנוֹת אֶת הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת הַגְּדוֹל, כִּי אֲנַחְנוּ מִתְּפַלְלִים בְּשֵׁלֵשׁ מְקוֹמוֹת וְעַדִּין אֵין מְקוּם לְאַכְסֵן אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּיִבְנָאֵל, וּמְכָל שְׁכֵן כְּשִׁבָּאִים אוֹרְחִים מִבְּחוּץ.

מִי שְׂאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֹאמַר לְצְרוּתֵי דִי, כִּי מָה שְׂאַנִּי סוֹכֵל פּוּה

בִּיבְנָאֵל מֵאִז שְׁאֲנִי נִכְנָסְתִּי לְגוּר פֹּה זֶה אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וּמִכְרָח לְהִיּוֹת שֶׁהַמָּקוֹם הַזֶּה הוּא הַמָּקוֹם הַכִּי קָדוֹשׁ שֶׁרַק יֵשׁ בְּעוֹלָם, בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלֵל, כִּי כִפִּי הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים וְהַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְּלֻשֵׁינּוֹת וְכוּ', שְׁאֲנִי סוֹבֵל כָּאֵן זֶה אֵין בְּשׁוּם מָקוֹם בְּעוֹלָם, תֵּאֲמִין לִי שְׁאֲנִי מִכִּיר הַמּוֹן קְהֵלוֹת, וְהַמּוֹן מְקוֹמוֹת שְׁבָנוּ מוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה וְהִיָּה לָהֶם צָרוֹת וִיסוּרִים וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל כִּפִּי הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים שִׁישׁ לִי כָּאֵן בִּיבְנָאֵל, זֶה אֵין בְּשׁוּם מָקוֹם, כִּי אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁגַם בְּסָדוּם וְעַמּוּרָה, הִיוּ צָרִיכִים לְבּוֹא לְלַמֵּד רְשָׁעוֹת מִהַרְשָׁעִים הָאֵלוּ, שְׁנַמְצָאִים כָּאֵן בִּיבְנָאֵל, אָבֵל זֶה לֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוּנִינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּכְתִיב (תְּהִלִּים צב) "וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלְמָּ הַיְוִי"ה", וּפְרַשׁ רַש"י לְעוֹלָם יָדָךְ עַל הָעֲלִיוֹנָה, כֵּן יַעֲזֹר לָנוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּפוּרִים הַזֶּה לִישׁוּעוֹת רַבּוֹת וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבְנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתָּנוּ וּבִישׁוּעַת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי הַגָּאֹלָה הַשְּׁלֵמָה.

תְּרַאֶה אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה גַּם לְאַשְׁתָּךְ וּשְׂתִיכֶם יַחַד תַּחֲשִׁבוּ כִּדְתָּ מָה לַעֲשׂוֹת.

אֶת הַפֶּסֶף אַתָּה יָכוֹל לְמַסֵּר לְמִשְׁרָד "יִשְׁמַח צְדִיק" וּתְבַקֵּשׁ קְבֻלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוּרִים שְׂמֵחַ

אֲשַׁנֵּג.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר כִּי תִשָּׂא י"ד אָדָר (פוּרִים דְּפוּרִים) ה'תַּשְׁס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה
וּרְדָף צְדָקָה וְחֶסֶד הַרֵב ... גְּרוּ יֵאִיר

תִּקְבַּל נָא אֶת הַמְּשֻׁלָּח מְנוּת מִמֶּנִּי, וְהַנְּנִי מְבָרַךְ אוֹתָךְ וְאֶת בְּנֵי
בֵיתְךָ שְׁתִּירוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְיִתְרַחֵב לָכֶם

בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת גַּם יַחַד, וְהִנְנִי מְכִיר טוֹבָה לְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי בְּעֵת שֶׁהֵייתִי בְּצָרָה גְדוֹלָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיתְּרַחֵב כְּבֹר לְכָלל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכֶּה בְּיַחַד לְקַבֵּל פָּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוּרִים שְׂמֵחַ

אשנר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא יַיִד אָדָר (פּוּרִים דְּפָרוּזִים) ה'תשס"ט שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָה ר' ... נְרוּ יָאִיר

קַבֵּל נָא אֶת הַמְּשֻׁלוֹחַ מְנוֹת שְׂאֲנִי שׁוֹלַח לָךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּרַוֶּה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכָל יוֹצְאֵי חִלְצִיָּה, וְתִשְׁמַע וְתִשְׁמָע תְּמִיד רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוּרִים שְׂמֵחַ

אשנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) ה'תשס"ט שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׂאֲתָה עוֹזֵר בְּעֵת צָרָה, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁגַם אֶתָּה תִּהְיֶה תְּמִיד מְשִׁפִּיעַ וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְהִיּוֹת מְשִׁפֵּעַ, וְנִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֲצִלְךָ תְּמִיד, רַק חֲזַק וְאַמֵץ מָאֵד מָאֵד וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוּרִים שְׂמֵחַ

אשנר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִכֶּם, וּבִפְרֻט הַבְּשׂוּרָה הַמְשַׁמַּחַת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר
בְּקִלּוֹת וְאֵל תְּדַאֲגִי הַכֹּל יִהְיֶה תַקִּין וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת.

אוֹדוֹת הַשְּׁחִיטָה וְכו', צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהָר מִמִּי לוֹקְחִים
בְּשָׂר וְכו', כִּי הַיּוֹם יֵשׁ חֲרַשׁ שׁוֹטֵה וְקִטָּן וְאִין עוֹמֵד עַל גְּבִיו לְשֹׁמֵר
אוֹתוֹ, וְהַבְּשָׂר יוֹצֵא טְרֵפָה, וְלִכֵּן עֲדִיף לִי רַק מִשְּׁחִיטַת ... אוֹ אִם אֵין,
שִׁיחִיהָ שֶׁל הָרֵב ... אֲבָל כִּכָּה מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר, כִּי בְּקִלּוֹת יְכוּלִים
לְהַכְנִיס טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת בְּבֵית, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל זֶה.

רַק חֲזַקוּ וְאִמְצוּ יַחַד וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדֵּינָיִם
עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיחִיהָ שְׂמַחָה בְּתוֹךְ
הַבֵּית שְׁלָכֶם.

בְּעֶנְיֵן שְׂרוּיָה אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁשְּׁבוּעַ אֶחָד יְכוּלִים לְהַחְזִיק מֵעֵד
בְּלִי לֶאֱכֹל שְׂרוּיָה, וְלָמָּה צְרִיכִים לְהַכְנִס בְּסִפְקוֹת?

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמַח

אשנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ וּמֵאֵד מְאֹד אֲנִי מִתְפַּעֵל מִמֶּךָ שְׂאֲתָה
רוֹצֵה לַעֲזֹר לִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁגֵם לָךְ יִהְיֶה טוֹב תָּמִיד וְלֹא
תִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מֵאֵף אֶחָד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׂוֹרוֹת מִשְּׂמַחוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַמֵּךְ תַּחֲיָה וְשִׂיחָיָה לְךָ
כְּכֹר הַרְבֵּה נַחַת וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פְּרִים שְׂמֵחַ

אשנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פְּרִים) ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵף שְׁאַנִּי לֹא רוּצָה לְשִׁמֵּעַ לְשׁוֹן הָרַע וְכוּ', וְאַנִּי לֹא רוּצָה שִׂיחָיָה
מְרִיבוֹת בְּקִהְלָתְנוּ וְכוּ', אֲבָל אֶת מִחְיַבְת לְכַתֵּב לִי בְּדִיוֹק אֶת הַשְּׂמוֹת
מִי זֶה הָיָה, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְטַפֵּל בְּזֶה, הַקְּהֵלָה שְׁלַנּוּ זֶה לֹא הִפְקֵר, וְלֹא
חָזְרוּ בְּתִשׁוּבָה לְהִיּוֹת בְּהוֹלְלוֹת, כִּי אִם רוּצִים לְלַכֵּת בְּהוֹלְלוֹת שִׁילְכוּ
בְּקִהְלָה אַחֲרָת, אֲצַלְנוּ נִמְצָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁנִזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ אוֹתוֹ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פְּרִים שְׂמֵחַ

אשנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פְּרִים) ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמְאֹד מְאֹד הִצְטַעַרְתִּי לְשִׁמֵּעַ שְׁעוֹד
פַּעַם הוּא מְשִׁתּוֹלֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֲטַפֵּל בְּזֶה, וְהַכֵּל
יִשְׁתַּנֵּה עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פְּרִים שְׂמֵחַ

אש.ס.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תשא ט"ו אדר (שושן פורים) ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך אין לתאר ואין לשער כלל, ובפרט שאתה מחזק את עצמך ביראת שמים שלמה, זה שמחתי, כי אין עוד שמחה יותר גדולה מזו שאני שומע שאחד שלמד אצלי מתנהג ביראת שמים שלמה.

העקר תשמר לא לגע בזקן, לא לחתך חס ושלום את הזקן כי בזה מקצרים ומקצצים את הפרנסה, וכן אם אתה שוחט אתה מוכרח ללמד בכל יום קצת בספר "שמלה חדשה" כי מקבל מצדיקים שוחט שגומר בכל חודש לסיים את ספר שמלה חדשה, לא יצא שום תקלה מתחת ידו, ולכן תעשה לעצמך חק בזה, ונהקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון.

המאחל לך פורים שמח

אשסא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תשא ט"ו אדר (שושן פורים) ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר

אשתך מתלווננת עליך מאד מאד על שאתה מגביה עליה ידים וכו', אם שאני לא יכול להאמין בדבר זה, אבל למיחש מיבעי, אז אני מוכרח להזהיר אותך אם זה אמת שאתה עוד מגביה ידים עליה, אני מוציא אותך בלי רחמנות מהקהלה, אני לא צריך בקהלה שלי פראים וחיות וכו' וכו', רבנו ז"ל למד אותנו על שלום בית אבל לא מריבות והפאות, זה שיך לגויים ולא ליהודים, ולכן פעם אחרונה

אָנִי מִזְהִיר אוֹתְךָ אִם אַתָּה תִּגְבִּיחַ יָדַיִם עַל אֲשֶׁתְּךָ אֲנִי מוֹצִיא אוֹתְךָ
מִהַקְהֵלָה וּגְמִרְנוּ, וְתִלְךָ תִּמְצָא לְעִצְמְךָ קֵהֵלָה אַחֲרֶת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

אשכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֶדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי מִכְּתֻבְכֶם.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיֵּיכֶם, וְכִבֵּר תִּזְכּוּ
לְרֹאוֹת נַחַת בְּבֵיתְכֶם וְיִהְיֶה שְׁמָה רְפוּאוֹת וְיִשׁוּעוֹת וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, רַק תִּתְחַזְּקוּ כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ
וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְעֹזֵר לְכֶם עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם פּוּרִים שְׁמַח

אשג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֶדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) ה'תשס"ט
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְּתֻבְךָ, תִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵךְ שְׂאֵת בְּיָתֵךְ עֹז
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְעַל יָדֶיךָ זֶה תּוֹכְלִי לְעֵבֵר אֶת הַכָּל בְּקָלוֹת, כִּי הַחַיִּים
אֵינָם קָלִים וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֶה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזִיק
מְעַמְּד וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת
יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב
בְּחַיֵּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוּרִים שְׁמַח

אשד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וְאֶת כָּל הַפְּדִיוֹנוֹת וְאֲנִי מֵתְפַלֵּל
לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִמְתֵּק מִכָּלֶם הַדִּינִים וַיְהִי רְפוּאוֹת וַיִּשְׁוּעוֹת
לְכָל אֱלוֹ שְׁצַרִּיכִים בְּתוֹךְ שְׁאָר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְגַם בְּבֵיתְךָ יְהִי רַק
טוֹב וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוּרִים שְׂמַח

אשה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְחֹזֵק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאִמוּנַת חֲכָמִים וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד שְׂיִהְיֶה
בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְתִכְבְּדִי מְאֹד אֶת בְּעֻלְךָ כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אֵיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֻלָּהּ, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי
מְאֹד מְאֹד לְצִיַּת אֶת בְּעֻלְךָ כִּי יֵשׁ לְךָ בְּעַל נִפְלֵא מְאֹד, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדִּינִים וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוּרִים שְׂמַח

אשור.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ נֹצַח
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי מִכְתָּבְכֶם.
כֹּל הַמְּבָרָךְ מִתְבָּרָךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂאֵתֶם נוֹתְנִים שְׁעוֹר פְּעַם בְּשָׁבוּעַ לְנִשּׁוֹת
אֲנִי וְזֶה מְאֹד מְאֹד מְשֻׁמַּח אוֹתִי הָעֶקֶר לְהַחֲדִיר בְּהֵן יִרְאֵת שְׁמִים
לְדַעַת שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא פֶה וְרוּאָה וּמִסְתַּכֵּל עֲלֵינוּ.
רַק תִּהְיֶה בְּשֻׁמְחָה עֲצוּמָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כֹּל
הַדִּינִים עַל יְדֵי פְלֵא עֲלִיוֹן וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.
הַמְאֲחֵל לְכֶם פּוּרִים שְׂמֵחַ

אשז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) ה'תשס"ט
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.
רְאֵי לְחֹזֵק אֵת עֲצֻמְךָ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת בֵּיתֵךְ עַז עִם בְּטַחוֹן עֲצֻמִּי, וְאֵל
תַּפְחָדִי מְשׁוּם דְּבָר.

בְּוִדְאֵי צְרִיכִים לְקַיֵּם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאֵם אָבֵל טוֹב מְאֹד שְׂאֵמְרָת
לְאֵם דְּבָר זֶה כִּי זֶה יִפְגַּע לָךְ בְּשְׁלוֹם בֵּית כִּי יֵשׁ לָךְ תְּהִלָּה לְאֵל בְּעַל
נִפְלֵא מְאֹד, שְׂאֵנִי חוֹשֵׁב שֶׁהוּא בְּוִדְאֵי עוֹזֵר לָךְ וְהוּא דוֹאֵג בְּשִׁבְלֶךָ
וְכוּ' וְכוּ', וְצְרִיכִים לְהַגִּיד אֵת זֶה לְהוֹרִים אָבֵל רַק בְּצוּרָה עֲדִינָה,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, לֹא לְהַתְפַּעֵל
מְשׁוּם דְּבָר, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שיהיה לך שמחה בתוך הבית שלך, ויהיה לך בית משלכם, ואל תבלבלי את עצמך משום דבר, כי גדול אדונינו ורב להושיע ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

לא להתפעל וגם הכל בעדינות.

המאחל לך פורים שמח

אשח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תשא ט"ו אדר (שושן פורים) ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממה, וכל המברך מתברך מפי אל עליון, ונשמע ונתבשר אצלך בשורות משמחות תמיד.

הדבק את עצמך בו יתברך ותדע שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון.

המאחל לך פורים שמח

אשט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תשא ט"ו אדר (שושן פורים) ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ותשואת חן לך על העזרה שאתה עוזה, ויעזר הקדוש ברוך הוא שגם עתה תראה ישועות גדולות בקניית בית,

רק אל תדאג, כי גדול אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פְּרִים שְׂמֵחַ

אשע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פְּרִים) ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמֵאֵד מְמַחְתִּי לְשִׁמְעַי אִיךָ שְׂאֲתָה
מִתְחִזֵּק וְאִיךָ שְׂאֲתָה מְלֵא פֶחֶד וְכוּ' וְכוּ', אֵל תְּדַאֵג כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, רַק מִפְּעַם לְפַעַם תִּצָּא אֵל הָהָר וְתִצְעַק אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיַחֲוֶס וְיִרְחַם עָלֶיךָ וְיִוְצִיא אוֹתְךָ מִהַבּוֹר
שְׁנִפְלֵת אֵלָיו, הֶעֱקֵר לְהַנְצִיל הוּא רַק עַל יְדֵי תְּפִלָּה, צְרִיכִים הִרְבֵּה
לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פְּרִים שְׂמֵחַ

אשעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פְּרִים) ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמֵאֵד מְמַחְתִּי לְשִׁמְעַי אִיךָ שְׂאֲתָה
שְׁלָה, תּוֹדִיעַ לִי תִכְּף וּמִיָּד וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים

עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיּוֹן וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד, וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רַע וְיִתְבַּשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ פְּרִיִם שְׂמַח

אשעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פְּרִיִם) ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ נִצַּח
לְנֶכֶד קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמְכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּיכֶם, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.
הַמֵּאֲחֵל לְכֶם פְּרִיִם שְׂמַח

אשעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פְּרִיִם) ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֶאֱיֵר
לְנֶכֶד קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תַּעֲזֹר לִי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ פְּרִיִם שְׂמַח

אשעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) ה'תשס"ט
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר
 לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
 יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תּוֹכֵל לְשִׁירַת אֶת הַקְּהֵלָה לְהַפְיִץ קַפּוֹת
 כְּדֵי שְׁנֹזְכָה לְצֵאת מֵהַחֹבוֹת שְׁנִקְלַעְנוּ אֵלֵיהֶם.
 הַמֵּאַחַל לָךְ פּוּרִים שְׁמַח

אשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) ה'תשס"ט
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה
 לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.
 רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאת וּבְיָתֶר עֵז כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ
 וְעוֹד תִּרְאִי הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, אֶת צְרִיכָה רַק סְבָלְנוֹת כִּי עוֹבֵר עָלֶיךָ
 עֲכָשׁוּ מֶה שְׁעוֹבֵר וְכו', עִם כָּל זֹאת רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מֵאֵד וְאֵז טוֹב לָךְ
 כָּל הַיָּמִים.

אֵין לִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאת מוֹסְרַת אֶת
 נֶפֶשְׁךָ בְּשִׁבְלֵי הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל-אֶהֱל אֲבָרְהֶם שְׂזָה כָּל הַחַיִּים שְׁלִי, כִּי
 מֶה יֵשׁ לִי יוֹתֵר מִזֶּה? רַק בְּזֶה שְׂאֲנִי זוֹכָה לְעֹזֵר לְאֲנִי"שׁ וְאֵף שְׂאֲנִי
 בְּעֵצְמִי נִקְלַעְתִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה מֵאֵד שֶׁהִפִּילוּ עָלַי חוֹב קָרוֹב לְחֲצִי
 מִלִּיּוֹן ש"ח לְמַסִּים וְאַרְנוֹנוֹת וּמַס שְׁבַח, וְכו' וְכו', לְמִי קִנִּיתִי אֶת
 הַמְּבִנָה שֶׁל הַמְּקוֹה אִם לֹא לְאֲנִי"שׁ שֶׁשָּׂמָה בְּעֵצְמוֹ אֲנִי צְרִיךְ לְשִׁלֵּם
 מֵעַל מְאֵתִים אֶלְף ש"ח, עִם כָּל זֹאת הַיּוֹם זֶה כְּבָר שְׁלָנוּ וְלֹא צְרִיכִים
 טוֹבוֹת מֵאַף אַחֶה, וְלָכֵן אִם אֶת יְכוּלָה לְעֹזֵר לִי לְגַבּוֹת מִכָּל מִשְׁפָּחָה

אֶלֶף ש"ח תְּהִי מְבֻרָכָה, רַק לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לִפְחַד מִשׁוֹם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוֹרִים שְׂמֵחַ

אשעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוֹרִים) ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֶל ... נְרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ וּמֵאֵד מְשֻׁמָּחִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, הֶעֱקַר תְּהִיָּה חֲזֵק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֵז תִּרְאֶה פְתָאוֹם יְבוֹא לָךְ נֶס שְׁתּוּכַל לְהִתְחַזֵּק, וּמָה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לִפְעֹל, וְלִכֵּן תְּהִיָּה חֲזֵק מֵאֵד וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְלֵא עֲלִיוֹן.

אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִיָּה חֲזֵק בְּאַמוּנָה וְזֶה יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה כִּי אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוֹרִים שְׂמֵחַ

אשעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוֹרִים) ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב וְכֹל טוֹב סְלָה אֶל ... נְרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אִם שְׂזָה כּוֹאֵב לִי מֵאֵד מֵאֵד כָּל הַהִתְנַהֲגוֹת שְׁלָה כְּלַפִּיךָ וְכוּ', אֲבָל לְדַעֲתִי זֶה מִחֲמַת חֲסָרוֹן יְדִיעָה וְכוּ', וְאֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר אֶתָּה

וְלִהְיוֹת לְךָ אֶת הַכֹּל, וְאֲנִי יַעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּחִפְזָךְ לָב, רַק אַתָּה תִּתְחַזֵּק
בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָה, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַיָּמִי טוֹב, חֲזַק
וְאַמֵץ וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוּרִים שְׂמֵחַ

אשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת שֶׁתּוֹכְלוּ
לְקַנּוֹת אֶת הַדִּירָה, צְרִיכִים רַק תְּפִלָּה וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק
מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם בְּשׁוּרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוּרִים שְׂמֵחַ

אשעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ וּמִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ אֵל תִּלְךָ לְהִסְתַּכֵּל
סְרִטִים וְכוּ', וְכוּ', אֲצֵל ... כִּי הַמְּקוֹם הַזֶּה מְקוֹם מְסַכֵּן מְאֹד, וְאִם
אַתָּה עוֹשֶׂה דְּבָרִים כְּאֵלוֹ תַּחַת הַגֵּב שֶׁל מִיִּשְׁהוּ וְכוּ' וְכוּ', דַּע לָךְ שֶׁגַּם
אַשְׁתָּךְ תַּעֲשֶׂה לָךְ דְּבָרִים תַּחַת הַגֵּב שֶׁלְךָ וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי יוֹדֵעַ מָה שֶׁאֲנִי
מְדַבֵּר, וְלָכֵן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ.

כְּפִי שֶׁאֲדָם מִתְנַהֵג כֵּן אֲשֶׁתוֹ מִתְנַהֶגֶת נְגִדוֹ, וְלָכֵן תִּשְׁמַר מְאֹד

מֵאֵד עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ
שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוּרִים שְׂמֵחַ

אשפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אִמַּר לָךְ אֵין עוֹד חֲנוּךְ יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֶה שִׁילְדִים יִרְאוּ בְּבֵית
חוּלִים אֵיךְ נִרְאִים חוּלִים כְּדֵי שִׁיפֵל עָלֵינוּ יִרְאָה וּפְחָד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
כִּי אָדָם צָרִיךְ לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד שְׁלֵא יִפֵּל בְּפֶחַ וְלֹא יִכְנָס בְּלַחֲץ
וְלֹא יִפְשֵׁל חֵס וְשְׁלוֹם בְּאִיזָה מְכֻשׁוֹל.

נָא וְנָא תִתְחַזַּק וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוּרִים שְׂמֵחַ

אשפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ הָאָרֶךְ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֲזוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַל
יְדֵי זֶה יִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יְחֵד, וּכְבָר יוֹלִיךְ אוֹתְךָ
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדֶרֶךְ הַנִּכּוֹנָה, כִּי כָּל הַסְּפָקוֹת שִׁישׁ לְאָדָם זֶה רַק
מַחֲמַת חֲסָרוֹן הַשִּׂמְחָה, כִּי הִרְגַע שִׁישׁ לְאָדָם שִׂמְחָה אֲזִי כָּל הָרֵאשׁ

שלו הולך כבר בצורה אחרת לגמרי, ולכן תעבד רק על נקדת השמחה והקדוש ברוך הוא יעזר שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

נא ונא אל תפל בדעתך כלל כי גדול אדונינו ורב להושיע ואני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא לראות רק הטוב אצלך, וכל מה שתעשה תצליח, העקר להיות בשמחה והשמחה זה היסוד בחיי האדם בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לך פורים שמח

אשכב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תשא י"ב אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק באמונה פשוטה בו יתברך ותשתדל ללכת עם לבוש חסידי, כמו שרפנו ז"ל הלך וכן מוהרנ"ת ז"ל הלך, ואל תתפתה מחברים רעים שהם שלוחי היצר הרע להכשיל את בני אדם לחטא, כי באמת כל זמן שיש לאדם זקן ופאות זה מונע אותו מלעבר עברות וכו', וכו', ואמר מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות גלות הלכה ג' אות ב') "מי שמשחית פאת זקנו, בודאי פגם תחלה בכרית קדש" ולצערנו הרב רואים אברכים צעירים שמתחילים לקצץ את הזקן שלהם, והם לא יודעים שבזה הם מקצצים את הפרנסה שלהם, ולא רק זאת אלא שיתחיל להם צרות בתוך הבית, הן שהשלום בית יתקלקל וכו', והן שיסבלו עם הילדים, או שיצאו לתרבות רעה וכו', או שיחלו וכו', ולכן אל תפתה ללכת אחר פמה טפשים שמקצצים את זקניהם וגורמים לעצמם נזק גדול, וכבר אמר החכם מפל אדם (משלי א') "בני אם יפתוך חטאים אל תבא" ופרוש המצודות, "אם יפתוך" ללכת אחר דעתם. "אל תבא" אל תרצה; כי באמת חברים רעים יכולים להוריד את הזולת לשאול תחתית ומתחתיו, ולכן ראה לשמר מאד מאד ולא להתחבר עם חברים רעים בשום פנים ואופן.

נא וְנָא עֲכָשׁוּ בְּאֵי פִּוּרִים שֶׁהוּא יוֹם קָדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד, עַד כִּדִּי כִּף שֶׁזֶה יוֹתֵר גָּדוֹל מִיּוֹם הַכַּפּוּרִים כַּמּוֹבָא בְּזֵהר כִּי זֶה נִקְרָא יוֹם כַּפּוּרִים הֵינּוּ שְׁפִוּרִים הֶרְבֵּה יוֹתֵר גְּבוּהָ מִיּוֹם כַּפּוּרִים, וְלִכְאוּרָה זֶה פְּלֵא, כִּי הֵרִי יוֹם הַכַּפּוּרִים הוּא יוֹם שֶׁבּוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַפֵּר עוֹנוֹתֵינוּ, וְהוּא מְצוֹת עֲשֵׂה מְדַאוּרֵיתָא, וּפּוּרִים הוּא מְצוּה מְדַרְבְּנָן, אֲלֵא יֵשׁ לוֹמֵר כִּי חֲכַמֵּינוּ הַקָּדוֹשִׁים אָמְרוּ עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, וְעֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת חֲבֵרוֹ, וְלִכֵּן יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם אֲבָל פּוּרִים מְכַפֵּר עַל עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ, וְלִכֵּן אָנוּ נִזְהָרִים עַל מְצוֹת מְשֻׁלּוּחַ מְנוֹת וּמִתְנֹת לְאֲבִיוֹנִים, כִּדִּי לְהַשְׁלִים אַחַד עִם חֲבֵרוֹ, וְלִכֵּן פּוּרִים כָּל כִּף גְּבוּהָ, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ אֵיךְ שֶׁהִסְמִיךְ-מִ"ם רוּצָה דִּיקָא בְּיוֹם קָדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה יוֹם פּוּרִים לְבַלְבֵּל עִם שְׁטִיּוֹת הוֹלֵלוֹת וְהַפְּקָרוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר מְאֹד מְאֹד בְּחַג הַפּוּרִים לֹא לַעֲשׂוֹת שְׁטִיּוֹת, וְלֹא לְהִזִּיק אַחַד אֶת הַשְּׁנִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי לֹא יֵאָבֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְסַלַּח לוֹ, וְלֹא כְּמוֹ שֶׁנוֹהֵג אֲצֵל קְלֵי הַדַּעַת שְׁבִיוֹם הַפּוּרִים מוֹרִידִים מַעְצָמָם אֶת הַיָּרֵאת שָׁמַיִם, וְעוֹשִׂים אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבָם וְכוּ', צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִקְּלִים וּפּוּחֲזִים כְּאֵלוֹ, יוֹם פּוּרִים הוּא רַק יוֹם שֶׁל שְׂמֻחָה, לְשֻׁמַּח מְאֹד עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא יוֹם שִׁיכוּלִים לְפַעַל אֲצֵל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מֵה שֶׁרַק רוּצָה, וְלִכֵּן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד מִקְּלִים וְרִיקִים וּפּוּחֲזִים, וְאֵנִי לֹא רוּצָה שִׁיְהִיָּה בְּקַהֲלָתְנוּ הַקָּדוֹשָׁה אֲפִלוֹ אַחַד קַל וְרִיק וּפּוּחֲזוֹ וְכוּ' שְׁבָא לְהַשְׁתּוֹלֵל וּלְהוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֶת הַיָּרֵאת שָׁמַיִם, לְחִצּוֹף כְּזֶה אֵין שׁוּם מְקוֹם בְּקַהֲלָתְנוּ, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד עַל זֶה, כִּי הִד' אֲמוֹת שֶׁלָּנוּ זֶה מִשְׁכַּן הַשְּׁכִינָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא י"ב אָדָר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיִיה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ עֲשֵׂי לְמַעַן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִלְכִי
בְּצַנִּיעוּת, כִּי מִסְרַתִּי אֶת נַפְשִׁי לְבָנוֹת אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוֹשָׁה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא
חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בְּקֵהֲלָתָנוּ, וּכְתִיב (דְּבָרִים
כג) "כִּי הָיְתָה אֱלֹקֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶךָ לְהַצִּילֶךָ וּלְתַתּוֹת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ
וְהָיָה מִחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבַר וְשָׁב מֵאֲחִירֶיךָ" וְלִכֵּן אֲנִי
מֵאֵד מֵאֵד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, יַעַן שֶׁהִשְׁכִּינָה נִמְצָא בְּתוֹכָנוּ שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל
הַצְּנִיעוּת, לֹא לְגַדֵּל אֶת הַצְּפָרְנִים, וְלֹא לְצַבֵּעַ אוֹתָם בְּשׁוּם צִבְעָה, שְׁזָה
גַּעַל נַפְשׁוֹ, חֲקוּי גּוֹיֹת טְמֵאוֹת וְכוּ', וְכֵן לֹא לְלַכֵּת עִם שְׂעֵרוֹת גְּלוּיוֹת,
שְׁזָה עוֹוֹן חָמוּר מֵאֵד, וְכֵן לֹא לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים צְמוּדִים וְכוּ', אוֹ קְצָרִים
וְכוּ', אוֹ עִם שֶׁסַּע וְכוּ', שֶׁכֵּל זֶה הוּא עֲצַת הַיַּצָּר הַרַע לְגַרֵּשׁ אֶת הַשְּׁכִינָה
מִתּוֹכָנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִקְפִּיד עַל אִשָּׁה שֶׁלֹּא מְצִיַּתָּת אוֹתִי וְהִיא
צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאִיז לֶהּ מְקוֹם בְּקֵהֲלָתָנוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֹּן, אֲנִי לֹא יִתֵּן
שֶׁהַפְּרָצָה הַזֹּאת יִפְרָץ חֶסֶד וְשְׁלוֹם בֵּינֵינוּ, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת זֶה רַק בְּשִׁבִיל
טוֹבֶתְךָ הַנְּצַחִי וְהַגְּשָׁמִי, כִּי כִּמָּה נָשִׁים צְעִירוֹת רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן קִבְלוּ
סֵרֶטֶן בְּרַחֲם אוֹ בְּשֹׁד וְכוּ' וְזֶה רַק מִחֲמַת שְׁפָרְצוּ אֶת גְּדָרֵי הַצְּנִיעוּת,
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכֵּלָנוּ נַחֲזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עֲכָשׁוּ בְיוֹם
הַפּוֹרִים הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, שְׂאֵז הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם פְּתוּחִים, וְכֵל
מֶה שֶׁמִּבְּקֵשִׁים מִקְבָּלִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיְהִיָּה לְכֻלָּם רְפוּאָה
שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְלִכְלָנוּ יְהִיָּה רַק טוֹב, אִם
רַק נִלְךְ בְּצַנִּיעוּת כְּמוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה, כִּי כֵךְ הִסִּית בְּלַעַם
אֶת בָּלַק וְאָמַר לוֹ אִם אֵתָהּ רוֹצֵה לְתַפֵּס אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּמִצְוֹתֶיךָ
תִּכְשִׁיל אֶת נַשְׁוֹתֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם עִם בְּגָדֵי זָמָה, כִּי אֲלוֹהֵיהֶן שֶׁל אֱלוֹ
שׁוּנָא זָמָה, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ וּמִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שֶׁתִּשְׁמְרֵי מֵאֵד עַל
גְּדָרֵי הַצְּנִיעוּת, כִּי הִנֵּה אֲנַחְנוּ מְחַפְּסִים בְּכֹל יוֹם עַל הַגְּאֻלָּה, וּבְאִיזָה
פָּנִים נִקְבַּל אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֵכֶת בְּפָרִיצוֹת וּבְחֲקוּי

של גויות טמאות וכו' וכו', ואני מאד מאד מבקש אותך, חוסי על עצמך ותשמרי על גדרי הצניעות, כי אני לא יתן בשום פנים ואפן שבקהלתנו יהיה פרצה של פריצות והפקרות, שזה רק מאריך את הגלות, וממשיך צרות לעם ישראל, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שאת מבינה אותי ותעשה את רצוני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשפר.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא י"ג אדר (תענית אסתר) ה'תשס"ט שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" הגרים ביבנאל "עיר ברסלב" הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד

הנה חג הפורים נכנס וצריכים מאד מאד לנצל את היום הזה, העקר לא להתפרע וכו', ולשמר לא לשכח מהקדוש ברוך הוא, ומזהרנות ז"ל אמר שהיום הכי קשה שלו מכל השנה זה יום הפורים, כי צריכים לקים את המצוה לשתות, ואף על פי כן אסור לשכח מהקדוש ברוך הוא, והיה השלחן ערוך פתוח לפניו כל היום וכל פעם שרק היה לו זמן פנוי חטף איזה סעיה, ולכן אף שמצוה לשתות, אבל לא צריכים לשתות יותר משתים או שלש כוסות, ורק לשתות יין, לא ערק או יין שרף בשום פנים ואפן, כי זה סם המות ויכול לשרף את הבני מעים, ואני כבר נסיתי את זה וכמעט שהלכתי מזה העולם, והייתי חולה עד חג השבועות, ומה יצא מזה? שלא יכלתי לקים את המצוה של ד' כוסות בפסח, ולכן החכם עיניו בראשו ובשום פנים ואפן לא לשתות ערק או שאר משקים חריפים, רק שתים או שלש כוסות יין, ולרקד ולשמח, והקדוש ברוך הוא יעזר שימתק כל הדינים על ידי פלא עליון, וזכרו היטב מה שאמר הרמ"א (ארח חיים סימן תרצ"ה סעיה ב) ויש אומרים דאין צריך להשתכר כל

כִּף אֶלָּא שְׂיִשְׁתָּה יוֹתֵר מִלְמוּדוֹ (כָּל בּוֹ) וַיִּישַׁן, וּמִתּוֹךְ שְׂיִישַׁן אֵינּוּ יוֹדֵעַ בֵּין אֲרוּר הָמֶן לְבְרוּךְ מְרֻדְכִי (מֵהַרִּי"ל) וְאַחַד הַמְרֻבָּה וְאַחַד הַמְמַעֵיט וּבִלְבָד שְׂיִכּוֹן לְבוֹ לְשָׁמַיִם, עֵינַי שָׁם. וְכִף אֲנַחְנוּ נוֹהֲגִים, הָעֵקֶר שְׂרוּקָדִים כָּל כִּף עַד שְׂמֵרֵב הָרְקוּדִים כְּכֹר מְסֻתּוֹבֵב לוֹ הָרֵאשׁ וּכְכֹר אֵינּוּ יוֹדֵעַ בְּאֵיזָה עוֹלָם הוּא נִמְצָא, אֲבָל לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְשֹׁכַח מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִכָּל שְׂכֵן וְכָל שְׂכֵן לֹא לְהִזִּיק אֶת הַזּוּלָּת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׂלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים וְאֶת נְשׂוֹתֵיהֶם שְׂתִתְּפְּלוּ עֲבוּרֵי שְׂאֲנֵי זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וְהֵן אֵל כְּבִיר לֹא יִמָּאֵס, שְׂאֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹאֵס בְּתַפְּלַת הָרַבִּים, וְלִכֵּן אֵל תִּשְׁכַּחוּ לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּרֵי בְיוֹם הַפּוּרִים הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂאֲזֻכָּה לְכַנּוֹת אֶת הַבַּיִת הַמְדֻרָּשׁ הַגָּדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמֵחַ

אִשְׁפָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי כִי תִשָּׂא י"ג אָדָר (תַּעֲנִיית אֶסְתֵּר) ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתִתְּהֵי שְׂמִיחָה וְעֵלִיזָה בְיוֹם הַפּוּרִים, וְתִקְבְּלֵי עַל עֲצֻמְךָ קְבָלוֹת חֲזָקוֹת לְהֵיּוֹת בֵּת יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁרָה, כִּדִּי שְׂהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִהְיֶה לוֹ נַחַת רוּחַ מִמֶּךָ, אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתִרְאֵי לְהֵיּוֹת חֲזָקָה וְלֹא לְהִשְׁכָּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ וְעוֹד תִּרְאֵי הַרְבֵּה יִשׁוּעוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַק תִּרְאֵי לְגַנֵּב בְיוֹם הַפּוּרִים חֲמֵשׁ אוֹ עֶשֶׂר דְּקוֹת, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי בְיוֹם הַזֶּה יְכוּלִים לְפַעַל כָּל מָה שְׂרוּצִים בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְכַמוֹכֵן שְׂתִתְּפְּלִי גַם עָלַי, שְׂאֲנִי זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים.

נא ונא לשמר לא להזיק אחת את השנייה.

המאחל לך פורים שמח

אשפור.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא י"ג אדר (תענית אסתר) ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל גרו יאיר

רק חזק ואמץ להיות בשמחה ותמשיך את השמחה הזו על כל השנה, כי אם היית יודע מה זה שמחה, היית תמיד רוקד, ותהלה לאל יש לנו מה לשמח ולרקד, שאנחנו זוכים לדעת מרבי כזה, רבי נפלא ונורא מאד, שמחזק ומעודד ומשמח אותנו, ומוציא אותנו מהשואל תחתית ומתחתיו, וכל זמן שאנחנו מלבשים בלבוש גשמי וחמרי עם גוף עכור וכו' וכו', אין אנחנו יכולים להרגיש את השמחה הזו שאנחנו יודעים מרבנו ז"ל, ובפרט שאנחנו זוכים להיות בקהלה קדושה כמו הקהלה שלנו שהיא חממה של אמונה והיא מיסדת על שלש עמודים, תורה, עבודה, וגמילות חסדים, ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם רוצה רק לבלע אותנו, וכו', וכו', אבל לא יועיל לו שום דבר, כי יקים אצלו (אסתר ו) "אם מרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו", ומי יתן שנזכה לראות בהתגלות השכינה.

נא ונא ראו לשמר בכבוד הזולת, ולא להזיק אחד את השני, ואפלו שנה יום הפורים עם כל צריכים מאד מאד לשמר, לא להזיק את הזולת, כי יום פורים הוא יום שמכפר על עוונות שבין אדם לחברו, ולכן צריכים מאד מאד לשמר לא להזיק את השני אפלו בצחוק, כי אין צחוק כזה לעשות עול וכו' או לבזות את הזולת ביום קדוש ונורא כזה.

נא ונא תתפלל בעדי ביום הפורים, כי אני זקוק לרחמי שמים מרבים.

המאחל לך פורים שמח

אשפז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תשא ט"ו אדר (שושן פורים) ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ויתר עז באמונה פשוטה
בו יתברך ויתחזיר בעצמך אשר אין בלעדו יתברך כלל והכל לכל
אלקות גמור הוא, ומוכא בדברי מוהר"ן ז"ל (לקוטי הלכות תחומין
הלכה ד' אות כב) ששושן פורים אז הוא שלמות בטול עצמך, כי בשושן
פורים קורין בכרכים המקפים חומה מימות יהושע בן נון, כי עקר
קלפת עצמך להכניס באדם ספקות (שמות י"ז) "ה'יש ה'י"ה בקרבנו
אם אין" וכן עצמך עולה ספק שמכניס באדם ספקות וקרירות
וכו', ולכן צריכים חומה בצורה סביב האדם שלא יכנס בו שום ספק
וספק ספקא באמונה הקדושה, אלא לידע ולהודיע ולהודע אשר אין
בלעדו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, ודבר
גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון,
וזה (תהלים פט) "ואמונתך סביבותיך" שאדם צריך להיות מסוכב עם
אמונה כחומה בצורה, שזה החותם בתוך חותם שגלה רבנו ז"ל (לקוטי
מוהר"ן חלק א' סימן כב) שצריכים להחתים את עצמו בחותם בתוך חותם
שלא יגעו בו החיצונים ויפילו אותו חס ושלום בנוקבא דתהומא
רבה, ולכן דיקא בט"ו שאז הוא מלוי הלכנה שמקבלת בשלמות
מהשמש, ונעשה בחינת (ישעיה ל) "והיה אור הלכנה כאור החמה",
ועל כן דיקא אז נעשה מאותיות חותם חומ"ת, ואז יכולים בשלמות
למחוק את עצמך, כי מוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן
א) אשר בר ישראל צריך להסתכל תמיד על השכל שיש בכל דבר,

היננו על חיות אלקות המחיה את אותו הדבר, כי באמת אין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ואין דבר בלי אלקות, כי דומים צומח חי מדבר זה לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, ואז כשבר ישראל מסתפל על כל דבר בצורה כזו, אזי הוא מסובב עם חות"ם שזה חומ"ת, שאי אפשר לעשות לו שום דבר מאחר שהחדיר בעצמו אלקותו יתברך, ולכן שושן פורים הוא גם כן חג, כמו שאמר רבנו ז"ל ששושן פורים הוא בחינת יהושע, כי התלמיד צריך להתבטל לגבי רבו, ואף שיש לו הרבה קשיות עליו וכו', בהכרח שיהיה עליו קשיות כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן נ"ב) מה שקשה קשיות על הצדיקים, זהו מכרח להיות. כי הצדיקים מתדמים ליוצרים, כמובא, וכמו שקשה קשיות על השם יתברך, כמו כן בהכרח שיהיה קשה קשיות על הצדיק, כי הוא מתדמה אליו יתברך. ובענין הקשיות שקשה על השם יתברך, מרגלא בפומיה לומר, אדרבא, כך ראוי להיות דיקא, שיהיו קשיות על השם יתברך, וכך נאה ויפה לו יתברך לפי גדלתו ורוממותו. כי מעצם גדלתו ורוממותו, שהוא מרומם מאד מדעתנו, על כן בודאי אי אפשר שנבין ונשיג בשכלנו הנהגתו יתברך. ועל כן בהכרח שיהיו עליו יתברך קשיות, כי כך נאה ויפה להבורא יתברך, שיהיה מרומם ונשא מדעתנו, שעל ידי זה קשה הקשיות, ואם היה הנהגתו כפי חיוב דעתנו, אם כן היה, חס ושלום, דעתו כדעתנו; ולכן אשרי מי שאין לו שום קשיות לא על הקדוש ברוך הוא ולא על הצדיקים הדבקים בו יתברך אלא מתחזקים באמונה בו יתברך וכן מתחזקים באמונת חכמים, שכל זה הוא סוד שושן פורים, שאז מאיר הארת פורים בערים המקפות חומה מימות יהושע בן נון, ועל יהושע נאמר (שמות ל"ג) "ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל" כי הוא שרת את משה בשלמות בתכלית השלמות, ועל כן זכה שנעשה מנהיג, כמאמר ז"ל (במדבר רבה פרשה כא סימן יד) אמר הקדוש ברוך הוא למשה, יהושע הרבה שרתך והרבה חלק לך כבוד והוא היה משכים ומעריב בבית הועד שלך הוא היה מסדר את הספסלים והוא פורס את המחצלות

הואיל והוא שְׁרֵתָךְ בְּכֹל כַּחוֹ כְּדָאֵי הוּא שִׁישְׁמֵשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל שְׂאִינוּ מֵאֲבָד שְׁכָרוֹ; הֲרִי מִי שֶׁהוּא זֹכֵה לְשִׁמְשׁ אֶת הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִגְּבִיהוֹ לְגִדְלָהּ וּמֵאִיר עֲלָיו אֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהַאֲרָה נֹרְאָה וּנְפִלְאָה מְאֹד, וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׂזִכְיֵנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הַרְבֵּי הָאֱמֶת הַמְּחִיָּה וּמְחִזֵּק אוֹתָנוּ וּמְדַרְיֵכֵנוּ וּמְנַהֲיֵנוּ בְּדֶרֶךְ הַיֶּשֶׁר לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְשִׁרְתוֹ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוֹל מְאֹד, וְעַל יָדֵי זֶה לֹא נִפְסִיד לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמְכַל שֶׁכֵּן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְכִמוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל "מִמִּי שְׂאֵנִי מִקְּבֵל אֲנִי נוֹתֵן" וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁזֹּכֵה לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל אֶצֶל הַמוֹן עִם הַצְּמֵאִים אֶל דְּבַר הַשֵּׁם, כִּי נִתְקַיֵּם עֲכָשָׁו בְּשִׁלְמוֹת (עֲמוֹס ח') "הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם הַשֵּׁם אֱלֹקִים וְהִשְׁלַחְתִּי רָעַב בְּאָרֶץ לֹא רָעַב לֶלְחֵם וְלֹא צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם לְשִׁמְעַת אֶת דְּבַרֵי הַיְוָי"ה, וְעַם יִשְׂרָאֵל דּוֹרְשִׁים וּמְבַקְשִׁים אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֹלָם רוֹצִים לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי עוֹבֵר כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וּגְלִים שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, וְכִשְׁמֻכִּיָּאִים לָהֶם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּבִפְרֹט הַקְּנֻטְרִסִים וְהַחֻבְרֹת, זֶה לָהֶם לַמַּיִם קָרִים עַל נֶפֶשׁ צֵיפָה, וּמְחִיִּים וּמְחִזְקִים אֶת עֲצָמָם בָּהֶם, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שֶׁהוּא תְּקוּן חֲטָאוֹת נְעוּרִים, כְּמוֹבָא בְּדְבַרֵי רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נְאוּף סִימֵן מֵא) תְּקוּן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָהּ שִׁישְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתַשׁוּבָה; וּמִי שְׂאֵין בִּיכְלָתוֹ לְצַאת בְּפַעַל לְהַפִּיץ, אֲזִי הַעֲצָה הַכִּי טוֹבָה לְקַנּוֹת מִכֶּסֶף מֵעֲשֹׂר קְנֻטְרִסִים וּסְפָרִים וּלְמַסֵּר אֶת זֶה לְאַבְרָכִי הַכּוֹלֵל הַעֲנִיִּים שִׁיוֹצְאִים לְהַפִּיץ, וּבְזֶה יִקָּיֵם שְׁתֵּי מִצְוֹת כְּאַחַת, הֵן מִצְוַת צְדָקָה וְהֵן מִצְוַת הַפְּצָה וְקְרוֹב רְחוּקִים, שְׂאֵין לְמַעַלָּה מִמֶּנּוּ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּרְתֵּם גַּם אֶתָּה אֶל "מְבַצֵּעַ הָאֶלֶף" לְעֶזֶר לִי עַל הַצָּרָה הַגְּדוֹלָה שֶׁנִּפְלַע עַל רַאשֵׁי לְשִׁלְם קְרוֹב לְחֻצֵי מִילּוּן ש"ח מִסִּים וְאַרְנוֹנָה וּמִס שְׁבַח, כִּי הֲרִי כָּל הַבְּנִינִים הֵם לְטוֹבַת הַעֲבוּרָה, כִּי עַל הַמְּבַנָּה שֶׁל הַמְּקוֹרָה נָשִׁים צְרִיכִים לְשִׁלְם לְמַעַלָּה מִמְּאֵתִים אֶלֶף ש"ח וְכוּ', וְלִכֵּן רָאֵה לְעֶזֶר בְּמָה שְׂאֵתָּה רַק יָכוֹל, כִּי הֲרִי זֶה גַּם לְטוֹבָתָךְ.

תהלה לאל אני כבר עוסק לארגן על מעות חטים לאנשי שלומנו שיהיה להם בשפע על החג, שלא יצטרכו לקנות שום דבר, שיהיה להם כל טוב, ולכן גם בזה אם אתה יכול לעזור לי מה טוב ומה נעים, וכן להרחיב את בית התבשיל - אהל אברהם, שאתה רואה כמו עניין את הפעלות הטובות שיוצאים משמה, שתהלה לאל כמעט כלל אנשי שלומנו ונשותיהם וילדיהם אוכלים שם בכל ערב, ולכן ראה להפיץ קפות של צדקה "קרן הצדיק", ותעזור לי להרחיב את הקהלה ביתר שאת ויתר עז, שלא נצטרך להתבייש מקהלתנו בכיאת משיח צדקנו, אדרבה נוכל להראות שאין קהלה בעולם כמו הקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה.

המאחל לך פורים שמח

אשפה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תשא ט"ז אדר ה'תשס"ט
בקשה ואזהרה

אין לאף אחד להסתובב בתוך המטבח שמבשלים בשום פנים ואפן, ואני מאד מקפיד על זה, האחראית על המטבח, זאת אף ורק גברת ... תחיה, והאברך היקר ... גרו יאיר, רק הם אחראים על הבשול, ואני לא רוצה שאף אחד יתערב להם.

ואין לאף אחד רשות לעשות קניות מבלעדיהם.

העובדים במטבח הם אף ורק האברך ... גרו יאיר ו... גרו יאיר

ומלבד זאת אין לאף אחד מה להכנס בתוך המטבח איפה שמבשלים, וכל מי שימרה את פי לא אתן לו יותר להכנס בכלל בבית התבשיל.

ראו כי הזהרתם!

הכותב וחותם למען הצלחת בית התבשיל

אשפט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תשא ט"ז אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...

נרו יאיר

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ויתר עז כי בזה העולם צריכים התחזקות חדשה בכל יום ויום ובכל שעה ושעה ובכל רגע ורגע, כפי פגעי ומקרי הזמן, ומההנ"ת ז"ל אמר שהתעוררות שבא מהתחזקות זה יחזיק מעמד, לא כן התעוררות שבא מהתעוררות לא יחזיק מעמד כי בלי התחזקות אי אפשר להחזיק מעמד בשום פנים ואופן, ובאמת יש לנו במה להתחזק, כי כל בר ישראל מלאים מצוות כרמון, כמאמרם ז"ל (ברכות נו.) על הפסוק (שיר השירים ז) "כפלה הרמון רנתך" מאי רנתך, אפלו ריקנין שבך מלאים מצוות כרמון; ואמר הרה"ק רבי זושא מאניפולי זי"ע על הפסוק (שמות ל) "כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם" וגו', והתרגום אומר "לפקדיהם" למניניהון, רצה לומר כשתרצה לשא את ראש בני ישראל תזכיר מצוותיהם, והתחיל למנות הרבה מצוות שעם ישראל מקיימים בכל יום, ולכן אסור להמשיך את עצמו אל העצבות והעצלות, שזה לא מביא את האדם לשום דבר רק למרה שחורה ולשכרון לב, ולעצבות ומרירות ודכאון, אדם צריך רק למצא את הטוב בעצמו, ואין זה עצה לשבר את עצמו, וכמו שאסור לשנא את הזולת, כמו כן אסור לשנא את עצמו, ואמר הרה"ק רבי פנחס מקוריץ זי"ע, שמחמת שבירת הלוחות יש קשיות על הקדוש ברוך הוא ועל הצדיקים, ולכן צריכים הרבה לבקש ממנו יתברך שלא יהיה לו שום קשיות לא על הקדוש ברוך הוא, ולא על הצדיקים, כי כמו שאי אפשר להבין

רוחניות חיות אלקות, אלא אם כן האדם מזכך לגמרי, ואין לו כבר שום פניות, רק רוצה כל רגע למסר את נפשו אליו יתברך, אזי אדם כזה אין לו כבר שום קשיות על הקדוש ברוך הוא, שזה פרוש (שם) "ונתנו איש כפר נפשו ולא יהיה בהם נגף" הינו איש שמוכן לתן את נפשו כפרה להשם יתברך (כופ"ר בגימטריא כפר"ה עם הכולל) ולכן אדם כזה שמוכן למסר את נפשו בכל עת ורגע להקדוש ברוך הוא, הוא כבר נכלל בו יתברך וכבר לא יכנס בו שום נגף של היצר הרע בקשיות וספקות עליו יתברך, וכמו כן הצדיק שהוא כלו רוחני, שמסר את עצמו לגמרי אליו יתברך והפנימיות שלו נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, אף שזה לא נראה מבחוץ גם אותו לא יכולים להבין אלא מי שמוכן למסר את נפשו עבורו יתברך, ורואים בחוש, שכל הצדיקים הגדולים במעלה נוראה ונפלאה בחיים חיותם, זלזלו בהם מאד, מחמת שהיו מלבשים בלבוש חמרי וגשמי, אבל תכף ומיד שנסתלקו מזה העולם ויצאו מהלבוש הגשמי שלהם וכו', אזי כלם מתחרטים למה לא באנו בחיים חיותם אליהם, וכו', אבל זה כבר מאחר, ודבר זה היה אצל רבנו ז"ל ואצל הבעל שם טוב הקדוש זי"ע והאריז"ל וכו', כיו בחיים חיותם לא ידעו כל כך את גדלתם, אלא אחר הסתלקותם שהפשיטו כבר את גופם הגשמי, אשרי מי שזוכה לבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך ואין לו שום קשיות לא על הקדוש ברוך הוא ולא על הצדיקים, ואז טעם גן עדן יטעמו עוד בזה העולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשצ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תשא ט"ז אדר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל תחיה

ראי להתחזק ביתר שאת ויתר עז ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ודעי לך אשר התחזקות צריכים תמיד כפי הצרות ועגמת נפש שעובר על כל אחד ואחד בזה העולם העובר מִכְרָחִים התחזקות.

והנה עכשו אנחנו יצאנו מחג הפורים וקראנו את המגלה ואת כל הספור של הנס שהיה לעם ישראל היה על ידי אשה דיקא אסתר המלכה שמסרה את נפשה פשוטו כמשמעו עבור נשמות ישראל, ולכן המגלה נקראת על שמה מגלת אסתר, וראים מזה מה הכח של אשה שיכולה להגיע למדרגות כאלו להציל את עצמה ואת כל עם ישראל, ומוכא (תרגום שני אסתר ב' ד') אסתר היתה צנועה בביתו של מרדכי שבעים וחמש שנים ולא הסתכלה בפני גבר חוץ מפני מרדכי ולכן זכתה לרוח הקדש כמאמרם ז"ל (מגלה יד:) על הפסוק (אסתר ה') "ותלבש אסתר מלכות" שלבשה רוח הקדש, ואמרו חכמינו הקדושים (מגלה יג:) בשכר צניעות שהיתה בה ברחל זכתה ויצא ממנה שאול, ובשכר צניעות שהיתה בו בשאול זכה ויצאה ממנו אסתר; וראים מה הצניעות מביא, ולכן אני מאד מבקש אותך, תהיי גאה, שאת בת של הקדוש ברוך הוא, ותתנהגי כמו שמתאים לבת מלך, ומי יתן שתאמרי בכל יום "יום תהלים" ואף שזה בא קצת קשה תאמיני לי שזה מגן נגד כל הפרעניות שיש בעולם, את לא יכולה לתאר ולשער מה קורה היום עם ילדים קטנים רחמנא לישזבן אין בית חולים בעולם שלא יהיה שמה מחלקה של ילדים, ומה שעובר עליהם יותר טוב שלא תדעי וכו' וכו', לצערנו הרב יש שמה ילדים מגיל שנה עד גיל ארבע עשרה שמתגוללים מרב יסורים שיש להם רחמנא ליצלן סרטן, וגדל הרחמנות עליהם אי אפשר לתאר ולשער כלל, וכבר לא מדברים על האבא ואמא שיושבים שמה ובוכים על מר גורלם וכו' וכו', ומי

שָׂרָק רָאָה אֶת זֶה כְּבָר אֵין לוֹ טַעֲנוֹת לֹא עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא עַל הַצְּדִיקִים וְאָפְלוּ לֹא עַל עֲצָמוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂזוּכָה לוֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" כְּדֵי לְסַיֵּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים שֶׁזֶה מְגִן נֶגֶד כָּל הַפְּרַעַנִיּוֹת וְהַצְּרוּת וְהִיסוּרִים שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, וְתֹאמִינִי לִי שֶׁזֶה לֹא לוֹקַח יוֹתֵר מִחֲצֵי שְׁעָה אוֹ שְׁלֹשׁ רַבְעֵי שְׁעָה.

הַעֲקָר תִּתְחַבְּרִי רַק עִם חֲבֵרוֹת טוֹבוֹת, וְלֹא עִם נָשִׁים מְקַלְקְלוֹת וְכוּ' שְׁמַנְבְּלוֹת אֶת פִּיהֶם וְכוּ', הוֹלְכוֹת עִם בְּגָדִים צְמוּדִים וְכוּ', וְעִם צַפְרָנִים גְּדוּלוֹת וְצְבוּעוֹת וְכוּ', גַּעַל נֶפֶשׁ כְּמוֹ הַגּוֹיוֹת הַטְּמְאוֹת וְכוּ'.

זְכִירִי הֵיטֵב שְׁאַנְחֲנוּ בְּנֵי וּבְנֹת מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעֲלִינוּ לְהַתְנַהֵג כְּפִי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אִשָּׁא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא ט"ז אָדָר ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ שֵׁישׁ לִי מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלַיךָ מִבְּעֵלָה, אֲבָל אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאֵת צְרִיכָה לְהַחְזִיק מִעֲמֵד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאִם שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה עִם כָּל זֹאת דְּעִי לָךְ שְׁלַכְל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיוֹנוֹת הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שֶׁלוֹ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחְזִיק מִעֲמֵד, וּבִזְזָה נִמְדָּד גְּדֹלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁיְכוּל לְהַחְזִיק מִעֲמֵד עִם כָּל הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים שָׂרָק עוֹבֵר עָלַי.

אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֶה שְׁאַנִּי עוֹבֵר בְּיוֹם אֶחָד, וּמְכָל שָׁכֵן בְּשָׁבוּעַ וּמְכָל שָׁכֵן בְּחֹדֶשׁ וּמְכָל שָׁכֵן בְּשָׁנָה, זֶה בְּלָתִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר, יוֹם אֶחָד מֶה שְׁאַנִּי עוֹבֵר אָדָם אַחַר הִיָּה נִשְׁבֵּר לְאַלְף אֶלְפֵי

רְסִיסִים וְכוּ' וְכוּ', הֵן מָה שְׁעוֹבֵר עָלַי, וְהֵן מָה שְׁאַנִּי צָרִיף לְשִׁמְעַע כָּל יוֹם וַיּוֹם מְאַנְשִׁים מְרִי נֶפֶשׁ שְׂבוּכִים לִי עַל מֵר גּוֹרְלֵיהֶם וְצוֹרֵתֵיהֶם, וְאַנִּי צָרִיף לְהִיּוֹת לָהֶם אֲזוֹן קִשְׁבַת וְכוּ', וְלִחְזֹקֵם וְלֵאמָצֵם וְלַעֲוֹדָדָם וְלִשְׁמַחֵם וְכוּ' וְכוּ', בְּשַׁעַה שְׁגַם עָלַי עוֹבֵר מְרִירוֹת אַחַר מְרִירוֹת עַד אֵין סוֹף וְכוּ', שְׁמִי שָׂרָק עוֹמֵד סְבִיבִי וַיֵּשׁ לוֹ עֵינַן טוֹבָה, הוּא יִרְאֶה וַיִּבִּין וַיִּשְׁפִּיל שְׁאַנִּי לֹא מִלְּקַק דְּבִשׁ, וְאִם לֹא הָיָה מִסְפִּיק לִי כָּל הַצְּרוֹת נִפְלַע עָלַי עֲכָשׁוּ צָרָה גְדוֹלָה שְׁתּוֹבְעִים אוֹתִי בְּקִרְוֹב לְחֻצֵי מִלְּיוֹן ש"ח מִסִּים וְאַרְנוֹנָה וּמִסַּ שְׂבַח וְכוּ', רַק עַל הַמְּבִנָּה שֶׁל הַמְּקִנָּה נָשִׁים וְהַמְּעוֹן שֶׁלְּמַעְלָה מִבְּקָשִׁים לְמַעְלָה מִמְּאַתִּים אֶלְף ש"ח, לְמִי בְּנִיתִי אֵת זֶה? (חֲסֵר) עַל הָאוֹלָם

וְכוּ', וְלִכֵּן אִם אֵת יְכוּלָה לְעוֹר לִי בְּזָה אֶהְיָה לָךְ אֲסִיר תּוֹדָה.

מֵאֵד מֵאֵד חָרָה לִי מָה שְׁכַתְּבֵת לִי בְּעֵנִין הַמְּטַבָּח וְכוּ' וְכוּ', וּבְכָר כְּתַבְתִּי שְׁמָה מִכְּתָב שְׁלֹא יֵהִינ אָף אֶחָד לְהִסְתּוֹבֵב שְׁמָה, זֶה עוֹד מָה שְׁחֲסֵר לִי הַדְּבָר הַכִּי חָשׁוּב בְּעֵינַי עֲכָשׁוּ זֶה הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אֲבָרְהֵם. וְאוֹי וְאוֹבִי מִי שְׁיִרְצָה לְהַחְרִיב לִי אֵת זֶה.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מֵאֵד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲשַׁבֵּב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא ט"ז אֲדָר ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...

נְרוּ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּכְרִיז לְכָלֵם בְּלִיל שַׁבָּת וּבִסְעוּדָה שְׁלִישִׁית בְּאַיְזָה צָרָה גְדוֹלָה נִקְלַעְתִּי שְׁהַרְשָׁעִים לֹא רוֹצִים לְהַכִּיר בְּהַמְּבִנִים שֶׁלָּנוּ שְׁזָה צְבוּרֵי מִסְבַּת הַסְּתוֹת הַסְּמ"ך-מ"ם, וּמִבְּקָשִׁים מִמֶּנִּי סֵף שֶׁל קְרוֹב לְחֻצֵי מִלְּיוֹן ש"ח מִסִּים אֲרָנוֹנָה מִסַּ שְׂבַח, וְלִכֵּן

אם אתה יכול לעורר את אנשי שלומנו אל "מבצע אלף" אפלו בתשלומים, זה יעזר מאד, כי מי יכול לעמד בסכום אדיר כזה, וחקמינו הקדושים אומרים (מדרש אגדה) אין עניות בצבור; אם כל אחד נותן רק חלק, ביחד יכולים למחוק את החוב ולא להרגיש בכלל, הקדוש ברוך הוא יעזר לך בזכות זה שיתרחב לך בפרנסתך, ויהיה לך שפע ברכה והצלחה, ונחת מכל יוצאי חלציה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תם ונשלם, השבח לאל בורא עולם!

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַּת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נַפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מּוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הַרְבֵּה הַגְּאוֹן הַצְּדִיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זִצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַּתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגֵּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶכֶה לְהַנּוֹת מֵאוֹרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפַס
לְעֹלָיו נְשִׁמַת
הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקוֹת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע"ה
בֵּת הַרְה"צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעִיה
רֵאטֶענְבֶּרְג מִקּוֹסוֹן זצ"ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע"ה
אֲשֶׁת עֶטְרֵת רֵאשִׁינו
כ"ק אֲדַמוֹר
רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה זי"ע
נִפְטָרָה ט"ז תמוז ה'תשע"ה
ת.נ.צ.ב.ה

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאָה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיּוֹצֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכָל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֲמָרָם בְּכָל יוֹם

*

יְסֻדוֹ, תְּקִנּוֹ, גָּלוֹ וְצָוָה לְפָרְסָמוֹ לְכָל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אָדוּנָנוּ, מוֹרְנֵנוּ וְרַבְּנֵנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיָּה "ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב" א

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע
לו : פי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי
אדני אתה, טובתי כל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה,
ואדירי כל חפצי-בם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסיף
נספיהם מדם, וכל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת
חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים,
אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות
יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני כל
אמוט : ט לכן שמה לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לבטח :
י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת :
יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך
נצח :

לב א לְדוֹד מִשְׁפִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פִשְׁעֵי כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יִי לוֹ עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשִׂאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נְהַפֵּךְ לְשֹׁדִי, בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אָמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצוּא רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים, אֱלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּנֵי סֵלָה: ח אֲשִׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תִלְךָ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הָבִין בְּמַתַּג וְרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בֵּי, חֹסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בֵּי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא א לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יִי: ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכֹּת בְּחֲלָיו: ה אֲנִי אָמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יִאֲמְרוּ רַע לִי, מִתִּי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֵאוֹת שְׂוֹא יִדְבֵר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶזְרָא לֹא יֵצֵא לְחוּץ יִדְבֵר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שְׂנְאָי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר בְּלִיעֵל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוֹם: י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחֵמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֵקֶב: יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֵמָה לָהֶם: יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חֲפֵצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיַע אִיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכֹּת בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

וּתְצַיְבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב א לְמִנְצַח מְשָׁכִיל לְבַנֵי קָרַח: ב כְּאִיל תְּעַרְגַּע עַל אֲפִיקֵי
מַיִם, כֵּן נִפְשֵׁי תְעַרְגַּע אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צְמָאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים
לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא, וְאַרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים: ד הִיָּתָה לִי דְמַעְתִּי
לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֵלֶיךָ: ה אֵלֶּה
אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִּי אֶעְבֹר בְּסֶף אֲדָדִם עַד בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל רְנָה וְתוֹדָה הַמוֹן חוּגַג: ו מֵה תִּשְׁתַּוְּחַחֵי נִפְשֵׁי
וְתִהְיֶה עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פָּנָיו:
ז אֵלֶּהי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדָן,
וְחֶרְמוֹנִים מִהַר מְצָעַר: ח תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ
כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיֶךָ עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבִלְיָלָה
שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אֲוִמְרָה לְאֵל סְלַעֵי לְמָה
שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: יא בְּרָצַח בְּעֲצָמוֹתַי
חֶרְפוֹנֵי צוּרְרִי, בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֵלֶיךָ: יב מֵה
תִּשְׁתַּוְּחַחֵי נִפְשֵׁי וּמֵה תִּהְיֶה עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
אֲוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פָּנַי וְאֵלֶּהי:

נט א לְמִנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת הַבַּיִת לְהִמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאֵיבֵי אֱלֹהֵי מִמְתַּקוֹמִי
תִּשְׁגֹּבֵנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְּעֵלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד
כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשֵׁי יְגוּרוֹ עָלַי עֲזִים, לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי
יְיָ: ה בְּלִי עוֹן יִרְצוֹן וַיְכַוְּנֵנוּ עוֹרָה לְקָרַאתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה
יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֵל
תַּחַן כָּל בְּגַדֵי אֹן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כִּפְלָב וַיִּסּוּבְבוּ
עִיר: ח הִנֵּה יִבְיַעוֹן בְּפִיָּהֶם חֶרְבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיעֵמוּ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חֲטֹאת פִּימוּ דָבַר שְׁפָתַימוּ וַיִּלְכְּדוּ
 בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֵה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְה בְּחִמָּה כִּלְה וַאֲיִנְמוּ
 וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לָעָרֵב יִהְמוּ כִּכְלָב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנִּיעוּן לְאָכֵל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלִּינוּ: יז וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ כִּי
 הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי ** אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדָנִי
 דָּרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאֲנָה הַנְּחָם נִפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמֶיָה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמַי
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמַיִם: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַּלִּילָה עִם לְבָבִי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמַיִם יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסִּיף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֹצַח חֲסָדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קִפְץ בְּאֵף רַחֲמֵי סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעַלְלֵי יָהּ כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֶאֶךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דִּרְכָךְ מִי אֵל גָּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעַתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גֹּאֲלָתָּ בְּזֵרוּעַ עַמְּךָ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: יז רְאוּךָ מַיִם אֱלֹהִים רְאוּךָ מַיִם יַחֲלִילוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

אָף יִרְגְּזוּ תְהוֹמוֹת: יח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אָף
 חֲצֹצְיָהּ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָהּ בַּגְּלָגַל הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבְל, וְ
 רָגְזָה וְתָרַעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דְּרָכָהּ וְשִׁבְלָהּ בְּמִים רַבִּים
 וְעִקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְּעוּ: כא נִחִיתָ כִּצְאָן עֲמָהּ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלֶה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ
 בְּדֹר וָדֹר: ב בְּטָרִם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלִל אָרֶץ וְתִבְל, וּמַעוֹלָם
 עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: ג תָּשָׁב אֲנוֹשׁ עַד דָּפָא, וְתֹאמֶר שׁוּבוּ
 בְּנֵי אָדָם: ד כִּי אָלֶיךָ שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֲתִמּוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בַּלֵּילָה: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ, בִּבְקָר כְּחֹצִיר יַחֲלֶף:
 ו בִּבְקָר יִצְיִן וְחֲלֶף, לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וְיִבֶּשׁ: ז כִּי כָלִינוּ בְּאַפָּךָ,
 וּבַחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ: ח שִׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדָהּ, עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר
 פְּנִיךָ: ט כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ, כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגָּה:
 י יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
 וְרַהֲבָם עָמַל וְאָוֶן, כִּי גָז חֵישׁ וְנִעְפָּה: יא מִי יוֹדֵעַ עַז אַפָּךָ,
 וְכִירְאָתְךָ עִבְרָתְךָ: יב לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע, וְנִבְא לְבַב
 חֲכָמָה: יג שׁוֹבָה יְיָ עַד מָתַי, וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ: יד שְׁבַעֲנוּ
 בִּבְקָר חֲסִדְךָ, וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת
 עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֶה אֶל עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּהּ, וְהִדְרֶךְ
 עַל בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נֵעַם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ
 כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: ב
 שִׁירוּ לוֹ זָמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם
 קְדֹשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: ד דְּרָשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ, בְּקִשׁוֹ פָּנָיו
 תָּמִיד: ה זָכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִּיו: ו
 זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צְוָה לְאַלֶּף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
לְחֵק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לְאֹמֵר לְךָ אֶתְּנֶנְךָ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבְלֵי נַחֲלֹתְכֶם : יב בְּהִיּוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כַּמַּעֲט וְגָרִים בָּהֶן : יג
וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים : טו אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁבַר : יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכַבֵּל רַגְלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוּ : יט עַד יָצֵאתָ בָּא דְבָרֶךָ, אָמְרַת יְיָ
צָרְפָתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאַסֹּר שָׁרֵיו בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקִנָיו יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא
עַמוֹ, לְהִתְנַפֵּל בְּעֶבְדָיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָּם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרֹו : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיִּמַּת אֶת דְּגַתָּם : ל שָׁרַץ אֶרֶץ צְפָרְדַּעִים, בְּחִדְרֵי מְלֻכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרֶץ : לג וַיִּךְ גִּפְנֹם וַתֵּאֲנַתֶּם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר : לה וַיֹּאכַל כָּל
עֹשֶׂב בְּאֶרֶץ, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ, וַאֲשֶׁר לְהָאִיר לְיִלְהָ : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלָחֶם שָׁמִים יִשְׁבִיעֶם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדָיו : מג וַיּוֹצֵא

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלם
תשכח ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: ז זכור יי לבני אדום
את יום ירושלם האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בבל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנבל וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: